

1. Fakulta sociálních věd UK

1.1. Zeman jmenoval Mlsnu šéfem antimonopolního úřadu. Nástupce Rafaje porazil deset soupeřů 01.12.2020 blesk.cz	20
1.2. Antimonopolní úřad má nového šéfa. Prezident do jeho čela jmenoval Petra Mlsnu 01.12.2020 ct24.cz dolejsim	21
1.3. Vyhlášení výsledků 25. ročníku soutěže o Cenu Edvarda Beneše 01.12.2020 Novinky ze Sezimova Ústí Vendulka Černožorská	22
1.4. Zeman jmenoval Mlsnu šéfem antimonopolního úřadu. Přidal slova o pravdě a narušení soutěže 01.12.2020 blesk.cz	22
1.5. Český Francouz Jacques Rupnik 01.12.2020 nazory.aktualne.cz Karel Hvízďala	24
1.6. Zeman jmenoval Mlsnu předsedou antimonopolního úřadu 01.12.2020 novinky.cz ber	25
1.7. ZO VOS 1124 při Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze 02.12.2020 Obchodní věstník	25
1.8. Levinský: Ať se před Vánoci otestuje, kdo chce, aby měl jistotu. Jinak směřujeme k velkému problému 02.12.2020 ČRo - plus.cz	26
1.9. KOMENTÁŘ: Nebezpečí zavedení očkovacího Covidpasu – Thomas Kulidakis 02.12.2020 novinky.cz	27
1.10. Známe výsledky soutěže Czech Press Photo: Fotografií roku 2020 se stal snímek muže v dezinfekční bráně 02.12.2020 vecerni-praha.cz	28
1.11. Jste odevzdaní trpitelé, nebo bezstarostní jezdci? Kalkulačka poradí, jak se připravit na stáří 02.12.2020 irozhlas.cz Petr Kočí, Kristína Zákopčanová	28
1.12. Brexit. A co dál? 02.12.2020 elogistika.info	30
1.13. MERKELOVÁ ZA ROK ODEJDE A HLEDÁNÍ NÁSTUPCE DRHNE. TŘI JMÉNA NEMUSÍ STAČIT 02.12.2020 Hospodářské noviny	30
1.14. Vyšetřování britských žoldnéřů 03.12.2020 ČT 24	32
1.15. Velikostní přírůstek při oceňování podniků 03.12.2020 Právní rádce Petr Zima	34
1.16. Martin Kupka: Stát peníze na opravy krajských silnic má, ale není schopen je spravedlivě rozdělovat 03.12.2020 ctidoma.cz Martin Chalupa	36
1.17. Kulturio.cz 06.12.2020 kulturio.cz Kateřina Zemanová	38
1.18. Máme na to, stát se designovou velmocí 07.12.2020 Marketing & Media KLÁRA ČIKAROVÁ	40
1.19. Aktuality 08.12.2020 cuni.cz	43

1.20. Alkohol v české společnosti 08.12.2020 Vesmír Karolína Dobiášová, Helena Hnilicová	44
1.21. Nemocnice Pelhřimov 09.12.2020 hospital-pe.cz	46
1.22. KOMENTÁŘ: Principy, nebo groše a druhý pokus zachovat si tvář vůči tureckým provokacím – Thomas Kulidakis 09.12.2020 novinky.cz	46
1.23. DIÁŘ MÉHO ŽIVOTA 09.12.2020 Žena a život	47
1.24. Xaver si reportéra mazal na chleba, nelíbilo se. A po natáčení přišel pokus „uvést věci na pravou míru“. I to se zvrlo 09.12.2020 parlamentnilisty.cz vef	48
1.25. Konec roku je tu. Čas podívat se zpět i vpřed 09.12.2020 golfdigest.cz	48
1.26. Střídavě stejnosměrné názory na elektromobilitu_8. díl: Jak se vláda ČR staví k 09.12.2020 mmspektrum.com Václav Zajíc	50
1.27. Napsal jsem komentář o bývalém šéfovi StB generálu Lorencovi, nikdy nevyšel a Penta se mnou ukončila spolupráci, říká exšéf vydavatelství Michal Klíma 10.12.2020 info.cz Michal Půr, Tomáš Jirsa	52
1.28. Zakladatelka projektu Odstartujte svoji knihu Veronika Matysová: Byl to nejlepší nápad v mém životě 10.12.2020 literarky.cz	53
1.29. Austrálie a Čína se ocitly na pokraji obchodní války 10.12.2020 e15.cz Lukáš Vojáček	54
1.30. Budování a zánik brněnských práv, odkaz jejich spoluzakladatele – 4. díl 10.12.2020 advokatnidienik.cz	55
1.31. Slovenský Roma Spirit 2020: Speciální cenu získala spisovatelka Elena Lacková, oceněny byly také oběti policejní razie v Moldave nad Bodvou 10.12.2020 romea.cz ryz	55
1.32. Třistatřicetřetí 10.12.2020 ceskatelevize.cz Ceska Televize	57
1.33. Petr Mlsna: Je čas bilancovat 10.12.2020 Veřejná správa Filip Zavřel	58
1.34. Stát se lžím o vakcínách brání nepřehlednou reklamou, svět je mnohem dál. Kampaň bude, slibuje zdravotnictví 10.12.2020 denikn.cz Jan Wírnitzer	59
1.35. Chci vepsat uprchlíky zpátky do dějin Evropy, říká historik Michal Frankl. Kvůli svému projektu čelil i útokům 10.12.2020 denikn.cz Lenka Vrtišková Nejezchlebová	62
1.36. Ukládání elektřiny ještě v současném energetickém zákoně (nejspíše) 10.12.2020 Energetika Jan Kořán	66
1.37. Česká společnost ekonomická udělila cenu Mladý ekonom roku 2020 11.12.2020 Bankovníctví (RED)	69
1.38. Jana Podskalská 11.12.2020 denik.cz Jana Podskalská	69
1.39. „Leták vzbudí ještě víc pochybností,“ kritizuje vládní kampaň PR odbornice Hejlová 11.12.2020 echoprime.cz Echo24, jik	70
1.40. Inzerát k propagaci očkování je katastrofální, kritizuje Babiš ministra zdravotnictví 11.12.2020 ournet.cz	70
1.41. Blatný: Slovy Chocholouška – tato politováníhodná událost s prodejem piva bude napravena během 24 hodin 11.12.2020 ČRo - plus.cz Věra Luptáková	71

1.42. Blatného inzerát je v nemilosti. Sežeňte si lepší marketéry, zlobí se Babiš 11.12.2020 zpravy.iDNES.cz brz, Ire, ČTK	71
1.43. Propagace očkování je katastrofální, sepsul Babiš Blatného inzerát 11.12.2020 novinky.cz	72
1.44. Babiš kritizoval inzerát k očkování. Blatnému poradil, aby si sehnal marketéry 11.12.2020 denik.cz ČTK	73
1.45. Odpudivé, jako z minulého století. Ministerstvo to schytalo za kampaň na vakcínu 11.12.2020 cnn.iprima.cz Ftv Prima	74
1.46. Dobrý záměr, katastrofální provedení: Premiér kritizoval inzerát propagující očkování / Tiscali.cz 11.12.2020 tiscali.cz	75
1.47. Se Stouny nehraju. Jejich fanoušci ale nosí moje trička 11.12.2020 Hospodářské noviny Jan Prokeš	75
1.48. Inzerát na podporu očkování se nepovedl. Kritizují ho experti, opozice i Babiš 12.12.2020 eurozpravy.cz	77
1.49. Katastrofální, kritizoval Babiš inzerát ministerstva k očkování. Měl nevhodnou grafiku i formu 12.12.2020 lidovky.cz ČTK	78
1.50. V zahraničí propagují očkování. V Česku učí ministr, jak správně nosit roušku 12.12.2020 brnenskadrba.cz	79
1.51. Kartelové dohody jsou dnes výrazně sofistikovanější. Chci zkrátit lhůty úřadu na polovinu, říká předseda ÚOHS Petr Mlsna 12.12.2020 ceska-justice.cz Jan Hrbáček, Jiří Reichl	80
1.52. První inzerát na podporu očkování: Ministerstvo sepsul Babiš i experti! 13.12.2020 stars24.cz Pavel Krejčí	83
1.53. Druhá vlna řadí, však za obzorem doutná slunko naděje 13.12.2020 pravdive.eu Vladimír T. Gottwald	84
1.54. Biskupové udělí v neděli 13. prosince odložené ocenění 29 lidem z Charit a farností 13.12.2020 doo.cz Pavel Siuda	84
1.55. Ve světě táhnou příklady slavných. Česko svou tvář očkování nemá 14.12.2020 seznamzpravy.cz Tereza Ulrychová	88
1.56. Konspirace a očkování? Stát v marketingu trochu pokulhává, míní expert 14.12.2020 seznamzpravy.cz Seznam Zprávy	88
1.57. Kartelové dohody jsou dnes výrazně sofistikovanější. Chci zkrátit lhůty úřadu na polovinu, říká předseda ÚOHS Petr Mlsna 14.12.2020 ekonomicky-denik.cz	89
1.58. Vydří koalice do voleb? 50:50, KSČM zachrání jen zázrak, míní politologové 15.12.2020 zpravy.iDNES.cz jva	95
1.59. PŘEHLEDNĚ: Vše o očkování proti koronaviru. První vakcíny by mohly dorazit na konci prosince 15.12.2020 irozhlas.cz Dominika Kubištová	96
1.60. Naše ryby vám nenecháme, varuje Londýn a vysílá hlídkové čluny. Hrozí nová „tresčí válka“, tentokrát s celou Evropskou unií? 15.12.2020 denikn.cz Michael Romancov	98
1.61. Dělit antimonopolní úřad je luxus. Chci zdvojnásobit počet lidí, kteří bojují proti kartelům, říká Mlsna 15.12.2020 iHNed.cz Adéla Jelínková, Jana Klímová	99
1.62. Tomáš Nigrin: Od nepostradatelnosti ke stagnaci? 16.12.2020 advojka.cz Michal Špina	102
1.63. Tomáš Nigrin Od nepostradatelnosti ke stagnaci? 16.12.2020 A2 Michal Špina	103

1.64. KOMENTÁŘ: Faust a šance na prožití prvních koronavánoc bez nouzového stavu – Thomas Kulidakis 16.12.2020 novinky.cz	103
1.65. „Práce kvapná málo Blatná.“ Marketéři sami navrhuji, jak inzerovat očkování 16.12.2020 mediar.cz redakce	103
1.66. Rozhodovací pravidla se musejí reformovat 16.12.2020 E15 Pavel OTTO, NGUYEN Thuong Ly	105
1.67. Nastavím férové podmínky na trhu, říká nový šéf antimonopolního úřadu Petr Mlsna 16.12.2020 e15-premium.cz Pavel Otto, Nguyen Thuong Ly	107
1.68. Vědecká rada ocenila významné osobnosti a nejlepší učebnice 17.12.2020 cuni.cz	110
1.69. Nový web chce omezit šíření zavádějících informací ke koronaviru 17.12.2020 seznamzpravy.cz ČTK	111
1.70. Vznikl nový web. Snaží se omezit šíření dezinformací o koronaviru 17.12.2020 eurozpravy.cz	111
1.71. Nový web chce omezit šíření zavádějících a nepravdivých informací ke koronaviru 17.12.2020 prazskadrbna.cz	112
1.72. Infodemie je hrozbou. Nový web se snaží omezit dezinformace o koronaviru 17.12.2020 globe24.cz	112
1.73. Další zástupce ČNB ve vedení evropského dohledového orgánu 17.12.2020 cnb.cz	113
1.74. Leták ministerstva na podporu očkování je propadák. Četlo ho jen 1 procento lidí 17.12.2020 eurozpravy.cz	113
1.75. Experti: Vypsání kampaně MZd se nepovedlo. Navíc chybí téma očkování 17.12.2020 MaM.cz Irena Buřivalová	114
1.76. Novým starostou města Říčany je David Michalička. Na postu místostarosty ho nahradí Pavel Matoška, radu nově doplní Michal Anelt 17.12.2020 info.ricany.cz	115
1.77. Trh veřejných zakázek (nejen) v ČR. Korupce a nízká kvalita 17.12.2020 roklen24.cz Roklen24	115
1.78. Unie bude muset snižovat emise čtyřikrát rychleji 17.12.2020 Ekonom Radek Novotný	116
1.79. "Dáme ještě jeden díl." Nová forma sledování seriálů funguje jako slastný únik 17.12.2020 aktualne.cz Dana Homolková	118
1.80. Unie bude muset snižovat emise čtyřikrát rychleji 17.12.2020 ekonom.cz Radek Novotný	119
1.81. Zážitek cestování 17.12.2020 klubknihomolu.cz	121
1.82. Moravec, Dušek a tým spouští web proti infodemii 18.12.2020 mediar.cz Jakub Jetmar	125
1.83. Nový web chce omezit šíření zavádějících informací ke koronaviru 18.12.2020 ceskaskola.cz	126
1.84. Infomore.cz představuje nový web proti dezinformacím ve spojení s onemocněním COVID- 19 18.12.2020 focus-age.cz	126
1.85. Výrok týdne Speciál 18.12.2020 ČRo - plus.cz Věra Luptáková	127
1.86. Práce kvapná málo Blatná, reaguje reklamka na inzerát ministerstva 18.12.2020 zpravy.iDNES.cz van	127

1.87. Pel-mel o Covid-19 (díl 28.) 18.12.2020 pravdive.eu Denník Slovensko	129
1.88. Osvěta k očkování nesmí být agresivní 19.12.2020 Lidové noviny MELANIE KRÝSLOVÁ	130
1.89. Francouzská revolta vůči svévoli a nedotknutelnosti policie a síla videozáznamů 19.12.2020 a2larm.cz Jakub Šindelář	131
1.90. Píšu jinde : Francouzská revolta vůči svévoli a nedotknutelnosti policie a síla videozáznamů 19.12.2020 afed.cz	133
1.91. Rozkmotřené tábory se shodnou, kde stojí za to žít 20.12.2020 mediar.cz Ondřej Sliš	134
1.92. Zahájil Infomore.cz, analyzuje dezinformace o covidu v médiích 21.12.2020 mediaguru.cz	136
1.93. Univerzita představila web proti dezinformacím. „Čelíme epidemii zavádějících zpráv“ 21.12.2020 MaM.cz Redakce MAM	137
1.94. Personální změny 21.12.2020 Pojistný obzor Redakce Pojistného obzoru	138
1.95. Speciál - Očkování proti koronaviru 21.12.2020 ČRo Plus	138
1.96. „Katastrofální reklama“ v Babišových médiích stála statisíce. Tendr na kampaň za 50 mil. byl zrušen 21.12.2020 echoprime.cz Viet Tran	148
1.97. Ušijeme si kampaň stejně jako roušky? 22.12.2020 marketing.cz Denisa Hejlová	150
1.98. Komunisté před 70 lety odsoudili Modrého a spol. Výjimečný kamarád se skautskou věrností, říká Záruba 22.12.2020 eurozpravy.cz	150
1.99. Hommage a Antonín Jaroslav Liehm 22.12.2020 Divadelní noviny Jan Kolář	155
1.100. Nový web Infomore.cz chce omezit šíření dezinformací ve spojení s onemocněním COVID-19 23.12.2020 manipulatori.cz	157
1.101. KOMENTÁŘ: Navalnyj, Západ a démonická Moskva útočící trenkami – Thomas Kulidakis 23.12.2020 novinky.cz	158
1.102. OBRAZEM: Slovensko na hlavu poráží Česko. Jejich osvětovou kampaň sdílí i Češi 23.12.2020 echo24.cz Viet Tran	159
1.103. Tři ministři bojující s vírem. A hlavně sami se sebou 23.12.2020 E15 NGUYEN Thuong Ly	159
1.104. eRouška, kočkoPES nebo tajná čísla o epidemii. 12 slibů, které měla vláda problém splnit 23.12.2020 irozhlas.cz Martin Štorkán, Dominika Kubištová	161
1.105. Nechvalně známý dezinformátor má utrum, Facebook mu smazal účet 24.12.2020 globe24.cz	165
1.106. Vojtěch, Prymula, Blatný. Tři muži, kteří se snažili zachránit Česko před koronavirem 24.12.2020 e15.cz Nguyen Thuong Ly	165
1.107. Brexit napůl s dohodou, napůl nahý 26.12.2020 vasevec.cz Zbyněk Fiala	167
1.108. BIS i Česko čeká zatěžkávací zkouška. „Pokud Koudelka neprojde, ukáže to na rozklad státu,“ varuje expremiér Sobotka 26.12.2020 denikn.cz Lukáš Prchal	168

1.109. ČAD usiluje o zlepšení podmínek doktorandů během pandemie 28.12.2020 vedavyzkum.cz Vědavýzkum.cz	170
1.110. Dvacet minut Radiožurnálu: politický geograf Michael Romancov 28.12.2020 ČRo Radiožurnál	170
1.111. Snad plakali jsme, ale teď chcem žít! Vláda propaguje očkování básní 28.12.2020 zpravy.iDNES.cz knn	175
1.112. Zbyněk Fiala: Dohoda o Brexitu? Spíše nová pravidla pro další hádky 28.12.2020 prvnizpravy.cz	175
1.113. Vlasta.cz 28.12.2020 vlasta.cz Martina Vlčková	177
1.114. OSOBNOST: Český Francouz Jacques Rupnik 29.12.2020 neviditelnypes.cz Karel Hvižďala	179
1.115. VIDEO: Teď chceme žít! Očkování proti covidu propagují Wolkerovy verše 29.12.2020 echo24.cz Echo24, jkr	179
1.116. STUDENTSKÁ PEČEŤ 30.12.2020 Vlasta EVA KADLČÁKOVÁ	181
1.117. Expertka: Stát s kampaní zaspal. Měl by zapojit osobnosti a nepřehlížet emoce 30.12.2020 zpravy.iDNES.cz lesa, zem	181
1.118. KOMENTÁŘ: Nová metodika výpočtu lockdownu a šance návratu do lepší budoucnosti - Thomas Kulidakis 30.12.2020 novinky.cz	183
1.119. S naivitou vůči Pekingu je v Evropě konec, myslí si Dítěch. Unie půjde za Bidenem 30.12.2020 iHNed.cz Ondřej Houska	183
1.120. Mlsna: Jsem proti vzniku samostatného úřadu pro veřejné zakázky 31.12.2020 moravskéhospodarství.cz Kristián Chalupa	185
1.121. Alena Schillerová chce působit jako paní odvedle. Její Instagram je ale až moc „profi“ 31.12.2020 Hospodářské noviny Michaela Ryšavá, Jana Klímová	186
1.122. Rurální sociolog Michal Lošťák: Pokud by stát zkolaboval, je lepší žít na venkově 31.12.2020 flowee.cz Milada Kadeřábková	186

Zeman jmenoval Mlsnu šéfem antimonopolního úřadu. Nástupce Rafaje porazil deset soupeřů [URL](#)

WEB, Datum: 01.12.2020, Zdroj: blesk.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.12.2020 15:25, RU / měsíc: 4 423 137, Celková návštěvnost: 947 133, Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 10,52

... Petr Mlsna? Datum narození: 13. listopadu 1978 Vzdělání: Právnická fakulta UK (1998-2002, titul JUDr. v roce 2003) a německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** UK (2001-2003; titul PhDr.); na Právnické fakultě získal titul Ph.D. (2006) Současná funkce: náměstek ministra vnitra pro...

Antimonopolní úřad má nového šéfa. Prezident do jeho čela jmenoval Petra Mlsnu [URL](#)

WEB, Datum: 01.12.2020, Zdroj: ct24.cz, Strana: 0, Autor: dolejsim, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 02:31, RU / měsíc: 243 470, Celková návštěvnost: 18 339, Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20

... Mlsna Petr Mlsna je dlouholetým státním úředníkem, po absolvování Právnické fakulty Univerzity Karlovy a německých a rakouských studií na **Fakultě sociálních věd** též univerzity nastoupil počátkem století na Úřad vlády, kde první tři roky pracoval na odboru kompatibility s právem...

Vyhlášení výsledků 25. ročníku soutěže o Cenu Edvarda Beneše

TISK, Datum: 01.12.2020, Zdroj: Novinky ze Sezimova Ústí, Strana: 1, Autor: Vendulka Čemohorská, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2020 00:02, Země: Česko, Rubrika: Titulní strana

... práci: Působení Československo-jihoslovenské ligy na Moravě v meziválečném období. V oblasti Sociologie cenu 1. stupně získala Tereza Svobodová z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Sdílená ekonomika v kontextu postmateriálních hodnot: případ segmentu ubytování...

Zeman jmenoval Mlsnu šéfem antimonopolního úřadu. Přidal slova o pravdě a narušení soutěže [URL](#)

WEB, Datum: 01.12.2020, Zdroj: blesk.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 02:41, RU / měsíc: 4 423 137, Celková návštěvnost: 947 133, Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 10,52

... je Petr Mlsna? Datum narození: 13. listopadu 1978 Vzdělání: Právnická fakulta UK (1998-2002, titul JUDr. v roce 2003) a německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** UK (2001-2003; titul PhDr.); na Právnické fakultě získal titul Ph.D. (2006) Současná funkce: náměstek ministra vnitra pro...

Český Francouz Jacques Rupnik [URL](#)

WEB, Datum: 01.12.2020, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Strana: 0, Autor: Karel Hvizďala, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 02:32, RU / měsíc: 243 470, Celková návštěvnost: 18 339, Země: Česko, Rubrika: 23, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20

... stejně jako do Spojených států. V současnosti přednáší Rupnik v Paříži, v Bruggách a občas na Harvardu a je členem Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** v Praze, kde si dokonce pořídil byt. V roce 2009 tu ještě vydal knihu Příliš brzy unavená demokracie. Výbor z jeho textů,...

Zeman jmenoval Mlsnu předsedou antimonopolního úřadu [URL](#)

WEB, Datum: 01.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Autor: ber, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 02:41, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 22,39

... kandidát na ministra i fotbalový rozhodčí Vzdělání: Právnická fakulta UK (1998-2002, titul JUDr. v roce 2003) a německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** UK (2001-2003; titul PhDr.); na Právnické fakultě získal titul Ph.D. (2006) Kariéra: zaměstnanec odboru kompatibility s...

ZO VOS 1124 při **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**

TISK, Datum: 02.12.2020, Zdroj: Obchodní věstník, Strana: 0, Vydáno: 6 100, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2020 00:11, Země: Česko, Rubrika: Sběrka listin - Praha

Obchodní jméno: ZO VOS 1124 při **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze Sídlo: Smetanovo nábřeží 995/6, Staré Město, 110 00 Praha 1 IČO: 3991059 Typ listiny: ostatní zápis schůze výboru Datum založení: 23.11.2020 OV04338989-20201127

Levínský: At' se před Vánoci otestuje, kdo chce, aby měl jistotu. Jinak směřujeme k velkému problému [URL](#)

WEB, Datum: 02.12.2020, Zdroj: ČRo - plus.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2020 02:45, RU / měsíc: 1 171 029, Celková návštěvnost: 88 206, Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

... k epidemiologickému testování stačí. "Lidé by měli dostat víc důvěry Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations při **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy připomíná, že komunikace vlády v otázce pandemie stále pokulhává. "Vláda se snažila," připouští....

KOMENTÁŘ: Nebezpečí zavedení očkovacího Covidpasu – Thomas Kulidakis [URL](#)

WEB, Datum: 02.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 09:16, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 22,39

... aerolinky. Není to jejich úloha, ani kdyby se zajistila ochrana osobních dat. Thomas Kulidakis Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval také studium politologie a řečtiny na univerzitách v Řecku. V komentářích se zaměřuje...

Známe výsledky soutěže Czech Press Photo: Fotografií roku 2020 se stal snímek muže v dezinfekční bráně [URL](#)

WEB, Datum: 02.12.2020, Zdroj: vecerni-praha.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 19:37, RU / měsíc: 53 760, Celková návštěvnost: 3 840, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,04

... Berlitz, Cobra, Pictart, Canon, Eizo, Samsung, Laufen, Nielsen, Soliter, Olympus, NEWTON Media, VDV – Nadace Olgy Havlové, UNHCR, FotoŠkoda, **Fakulta sociálních věd** UK Hlavní mediální partneri: MAFRA, a. s. a Český rozhlas 1 – Radiožurnál Mediální partneri: Reflex, ČTK, National...

Jste odevzdání trpitelé, nebo bezstarostní jezdci? Kalkulačka poradí, jak se připravit na stáří [URL](#)

WEB, Datum: 02.12.2020, Zdroj: irozhlas.cz, Strana: 0, Autor: Petr Kočí, Kristína Zákopčanová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2020 02:37, RU / měsíc: 394 016, Celková návštěvnost: 63 237, Země: Česko, Rubrika: Společnost, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,70

... z dat, která na vzorku 1814 respondentů ještě před vypuknutím pandemie koronaviru sesbírali sociologové z Centra pro sociální a ekonomické strategie **Fakulty sociálních věd** UK. Respondenty vybrali s ohledem na kraj, velikost místa bydliště, pohlaví, věk a vzdělání, aby byly reprezentativní pro...

Brexit. Aco dál? [URL](#)

WEB, Datum: 02.12.2020, Zdroj: elogistika.info, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2020 01:00, RU / měsíc: 37 292, Celková návštěvnost: 2 809, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,03

... investiční skupiny Meridiam. Je členem několika mezinárodních think-tanků, především Trilaterální komise. Od roku 2000 externě vyučuje na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. V letech 2006-2008 byl členem nezávislé odborné komise pro posouzení energetických potřeb ČR (Pačesova...

MERKELOVÁ ZA ROK ODEJDE A HLEDÁNÍ NÁSTUPCE DRHNE. TŘI JMÉNA NEMUSÍ STAČIT

TISK, Datum: 02.12.2020, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 18, Vytlačeno: 22 595, Prodáno: 27 003, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 00:28, Čtenost: 145 603, Země: Česko, Rubrika: Autorská strana, AVE: 302 383,91 Kč, GRP: 1,62

... v následujících letech – Röttgen dával velice kultivovaně najevo, že je vůči ní v jisté opozici,“ řekl o něm v Českém rozhlasu odborník na Německo z **Fakulty sociálních věd** UK Vladimír Handl. Hádka mezi muži Když zhruba před měsícem Krampová-Karrenbauerová v televizi RTL pronesla, že to, co se...

Vyšetřování britských žoldnéřů

TV, Datum: 03.12.2020, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 10, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2020 23:14, Sledovanost pořadu: 0, Země: Česko, Pořad: Horizont 21:31, GRP: 0,75

... zaměstnanci soukromé bezpečnostní agentury. Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka-----Naším hostem je Jan Kofroň, bezpečnostní analytik z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jak se vůbec agentura KMS Services na Srí Lance vzala? Kdo ji pozval a platil a působili tam i jiní...

Velikostní přírůstek při oceňování podniků

TISK, Datum: 03.12.2020, Zdroj: Právní rádce, Strana: 40, Autor: Petr Zima, Vytlačeno: 8 800, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2020 00:02, Země: Česko, Rubrika: Expert, AVE: 288 676,55 Kč

... použitím jednotlivých prvků diskontní míry dokládají, že většina znalců tuto přírůstek nepoužívá. Podle studie Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy: Techniky odhadu nákladů vlastního kapitálu, velikostní premii používala ve sledovaném období 1997 až 2009...

Martin Kupka: Stát peníze na opravy krajských silnic má, ale není schopen je spravedlivě rozdělovat [URL](#)

WEB, Datum: 03.12.2020, Zdroj: ctidoma.cz, Strana: 0, Autor: Martin Chalupa, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.12.2020 02:27, RU / měsíc: 388 852, Celková návštěvnost: 17 819, Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 8 000,00 Kč, GRP: 0,20

... krajského zastupitele obhájil, navíc se stal 1. náměstkem hejtmanky pro silniční infrastrukturu- vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy- je ženatý, má dvě děti Už jste se vůbec stihl seznámit s tolik kritizovaným chodem krajské správy a...

Kulturio.cz [URL](#)

WEB, Datum: 06.12.2020, Zdroj: kulturio.cz, Strana: 0, Autor: Kateřina Zemanová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2020 12:05, Celková návštěvnost: 5 000, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

... hlavní zpravodajské relace ČT Události a Události, komentáře. Od září tohoto roku se však vrátila k moderování Interview ČT24. A taky začala učit na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Její jméno si mnozí spojují s prezidentskou debatou Miloše Zemana a Jiřího Drahoše. „Já ale udělala...

Máme na to, stát se designovou velmocí

TISK, Datum: 07.12.2020, Zdroj: Marketing & Media, Strana: 6, Autor: KLÁRA ČIKAROVÁ, Vytlačeno: 6 300, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2020 02:09, Země: Česko, Rubrika: Design, AVE: 115 813,47 Kč

... agenturu Profil Media, od roku 2006 pořádají ceny Czech Grand Design a v roce 2010 založili vlastní designovou značku Křehký. Vystudovala sociální práci a dějiny umění na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. S manželem, česko-německým divadelním režisérem Thomasem Zielinskim, má dvě děti.

Aktuality [URL](#)

WEB, Datum: 08.12.2020, Zdroj: cuni.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2020 14:26, RU / měsíc: 1 482, Celková návštěvnost: 114, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

... přínos k rozvoji českého ekonomického učení se stal prof. Ing. Lubomír Mlčoch, CSc., emeritní profesor ekonomie na Institutu ekonomických studií, **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Ocenění byli i mladí ekonomové. Profesor Lubomír Mlčoch patří k nejvýraznějším českým ekonomům...

Alkohol v české společnosti

TISK, Datum: 08.12.2020, Zdroj: Vesmír, Strana: 25, Autor: Karolína Dobiášová, Helena Hnilicová, Vytlačeno: 5 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 00:01, Země: Česko, Rubrika: Téma - Alkohol, AVE: 125 078,25 Kč

Footers.FotoPopis| PhDr. Karolína Dobiášová, Ph. D., (*1970) vystudovala obor veřejná a sociální politika na Institutu sociologických studií **Fakulty sociálních věd** UK. Přednáší sociální a rodinnou politiku na **FSV UK** a veřejné zdravotnictví a podporu zdraví na 1. lékařské fakultě UK. Zabývá se...

Nemocnice Pelhřimov URL

WEB, Datum: 09.12.2020, Zdroj: hospital-pe.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2020 09:33, Celková návštěvnost: 100, Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,00

... rozhlasovou reportáž o spolupráci vojáků a zdravotníků v naší nemocnici, kterou natočili studenti Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy pod vedením PhDr. ThMgr. Mgr. Karola Lovaše, Ph.D. Ten u nás ještě donedávna působil jako dobrovolník. Více...

KOMENTÁŘ: Principy, nebo groše a druhý pokus zachovat si tvář vůči tureckým provokacím – Thomas Kulidakis URL

WEB, Datum: 09.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2020 11:54, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 22,39

... nebýt všem pro smích a klepnout toho, kdo rozumí jen jazyku síly, přes prsty. Thomas Kulidakis Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval také studium politikologie a řečtiny na univerzitách v Řecku. V komentářích se zaměřuje...

DIÁŘ MÉHO ŽIVOTA

TISK, Datum: 09.12.2020, Zdroj: Žena a život, Strana: 58, Vytlačeno: 50 158, Prodáno: 29 440, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 00:02, Čtenost: 231 432, Země: Česko, Rubrika: Osobnost, AVE: 291 575,28 Kč, GRP: 2,57

... se dozvíte i něco o sobě. Kdo je Bohumil Kartous? Vystudoval Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, postgraduálně mediální teorii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Je autorem knihy No Future: Vezeme děti na parním stroji do virtuální reality? (2019). V...

Xaver si reportéra mazal na chleba, nelíbilo se. A po natáčení přišel pokus „uvést věci na pravou míru“. I to se zvrtilo URL

WEB, Datum: 09.12.2020, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Strana: 0, Autor: vef, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2020 03:16, RU / měsíc: 1 211 568, Celková návštěvnost: 207 067, Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30

... kterou zmiňuje Xaver, je tzv. analýza předvolebního vysílání České televize a Českého rozhlasu (krajské a senátní volby 2016). Zpracovala ji **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. Měřila, kolik prostoru dostávají jednotlivé politické strany. Ve zpravodajství ČT dostala nejvíc prostoru...

Konec roku je tu. Čas podívat se zpět i vpřed URL

WEB, Datum: 09.12.2020, Zdroj: golfdigest.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2020 18:18, Celková návštěvnost: 5 000, Země: Česko, AVE: 9 500,00 Kč, GRP: 0,06

... miluje, jak jí opravdu rozumí a rád o ní mluví. A nejen přes televizní obrazovku, ale třeba i na stránkách knih nebo před studenty na seminářích **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. JAROMÍR BOSÁK říká, že dobrý novinář by měl umět všechno. Mluvit, psát a třeba i moderovat dobrou talkshow....

Střídavě stejnosměrné názory na elektromobilitu 8. díl: Jak se vláda ČR staví k URL

WEB, Datum: 09.12.2020, Zdroj: mmspektrum.com, Strana: 0, Autor: Václav Zajíc, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2020 02:23, RU / měsíc: 52 202, Celková návštěvnost: 3 932, Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,04

... Odpověď na tyto a další otázky nalezne čtenář v následujícím rozhovoru. Mgr. Jan Bezděkovský vystudoval obor Západoevropská studia (2002) na **Fakultě sociálních věd** v Praze. Od roku 2004 je zaměstnancem na Ministerstvu dopravy, kde byl v letech 2007–2011 vedoucím oddělení koordinace...

Napsal jsem komentář o bývalém šéfovi StB generálu Lorencovi, nikdy nevyšel a Penta se mnou ukončila spolupráci, říká exšéf vydavatelství Michal Klíma URL

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: info.cz, Strana: 0, Autor: Michal Půr, Tomáš Jirsa, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 03:06, RU / měsíc: 1 147 903, Celková návštěvnost: 94 738, Země: Česko, Rubrika: Insider, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 1,05

... Aloji Lorencovi „Napsal jsem komentář o generálu Lorencovi, bývalém šéfovi Státní bezpečnosti. Ten komentář se tehdy týkal toho, že byl pozván na **Fakultu sociálních věd** k diskusi, která byla úplně nekritická a já jsem to kritizoval. Byl to úplně normální komentář, který se týkal tohoto faktu,“...

Zakladatelka projektu Odstartujte svoji knihu Veronika Matysová: Byl to nejlepší nápad v mém životě URL

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: literarky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2020 08:01, Celková návštěvnost: 4 680, Země: Česko, AVE: 8 000,00 Kč, GRP: 0,05

... dopsat jsem se je už nepokoušela. Od chvíle, co jsem pochopila klíč k dopsání knihy, jsem už psala knížky nové. Vystudovala jste moderní dějiny na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Proč jste si vybrala tento obor? Hned po střední škole jsem začala pracovat jako novinářka,...

Austrálie a Čína se ocitly na pokraji obchodní války URL

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: e15.cz, Strana: 0, Autor: Lukáš Vojáček, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 02:59, RU / měsíc: 1 504 515, Celková návštěvnost: 117 688, Země: Česko, Rubrika: Zahraniční, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,31

... blízké době zmírnila. Klíčové podle odborníků bude, jaký postoj zaujme k čínské zahraniční politice příští prezident Spojených států Joe Biden. „Bidenova administrativa by mohla australskou pozici posílit,“ řekl nedávno Michal Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy České televizi.

Budování a zánik brněnských práv, odkaz jejich spoluzakladatele – 4. díl URL

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: advokatinidenik.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 02:22, RU / měsíc: 36 945, Celková návštěvnost: 1 231, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,01

... a rozporu českého pojmosloví národohospodářské teorie a politiky.“ Fuchsův pohled doplňuje interpretace Englišovy osobnosti od ekonomy a profesora **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze Lubomíra Mlčocha. „Pozoruhodný byl zejména jako ekonomický myslitel, který do centra svého vidění...

Slovenský Roma Spirit 2020: Speciální cenu získala spisovatelka Elena Lacková, oceněny byly také oběti policejní razie v Moldave nad Bodvou URL

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: romea.cz, Strana: 0, Autor: ryz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 03:02, RU / měsíc: 149 157, Celková návštěvnost: 11 235, Země: Česko, Rubrika: zahraniční, AVE: 7 500,00 Kč, GRP: 0,12

... Kulturního svazu občanů romské národnosti - KZORN, spoluzakladatelkou nejstaršího romského periodika na Slovensku Romano Ili. Vystudovala na Karlově univerzitě v Praze, jako první Romka, na **Fakultě sociálních věd** a žurnalistiky. Je nositelkou státního vyznamenání Řádu Ľudovíta Štúra III. Třídý.

Třistatřicetří URL

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: ceskatelevize.cz, Strana: 0, Autor: Ceska Televize, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 13:25, RU / měsíc: 3 709 680, Celková návštěvnost: 285 360, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 3,17

... Klevisová (* 1976) je dcerou spisovatele Vladimíra Klevise (1933–1998) a novinářky a překladatelky Nadi Klevisové (1945–2017), po studiích na **Fakultě sociálních věd** UK pracuje od roku 1997 pro časopis Cosmopolitan a psala i pro jiné společenské magazíny. Jako spisovatelka debutovala v roce...

Petr Mlsna: Je čas bilancovat

TISK, Datum: 10.12.2020, Zdroj: Veřejná správa, Strana: 2, Autor: Filip Zavřel, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2020 00:02, Země: Česko, Rubrika: Rozhovory, AVE: 98 547,97 Kč

... JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph. D. (*1978) vystudoval Právnickou fakultu UK (1998-2002, JUDr.-2004), absolvoval též německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** UK (2001-2003, PhDr.-2003). Dokončil pak doktorské studium na Právnické fakultě UK (Ph. D.-2006). Byl ministrem pověřeným...

Stát se lžím o vakcínách brání nepřehlednou reklamou, svět je mnohem dál. Kampaň bude, slibuje zdravotnictví URL

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: denikn.cz, Strana: 0, Autor: Jan Wírnitzer, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 03:06, RU / měsíc: 358 647, Celková návštěvnost: 41 097, Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,46

... dálku vypadá, že popírá sdělení „Spolehlivá cesta k běžnému životu“, mohou působit zmatečně. Zkritizovala to i marketingová expertka Denisa Hejlová z **Fakulty sociálních věd** UK. @ZdravkoOnline Určitě jste to mysleli dobře. Proč je to tedy špatně? pic.twitter.com/VpUDceGdL9— Denisa Hejlova...

Chci vepsat uprchlíky zpátky do dějin Evropy, říká historik Michal Frankl. Kvůli svému projektu čelil i útokům URL

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: denikn.cz, Strana: 0, Autor: Lenka Vrtišková Nejezchlebová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 03:06, RU / měsíc: 358 647, Celková návštěvnost: 41 097, Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,46

... s Čechy a Němci. Měly kouzlo dříve zakázaného, alespoň tak to tehdy vnímal, ale také se týkaly osudu jeho židovské rodiny. Vystudoval politologii na **Fakultě sociálních věd** UK, kde později získal doktorát z moderních dějin. Pracoval v Institutu Tereziánské iniciativy, který se věnuje dokumentaci a...

Ukládání elektřiny ještě v současném energetickém zákoně (nejspíše)

TISK, Datum: 10.12.2020, Zdroj: Energetika, Strana: 38, Autor: Jan Kořán, Vyištěno: 1 700, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 00:01, Země: Česko, Rubrika: Legislativa, AVE: 140 085,74 Kč

... Kořán – Jan Kořán souběžně absolvoval magisterské studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy (obor právo) a bakalářské a magisterské studium na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (obor Politologie). Od počátku své profesní dráhy působí v advokacii. Od roku 2007 je Jan Kořán advokátem ...

Česká společnost ekonomická udělila cenu Mladý ekonom roku 2020

TISK, Datum: 11.12.2020, Zdroj: Bankovníctví, Strana: 5, Autor: (RED), Vyištěno: 5 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2020 03:26, Země: Česko, Rubrika: Spektrum event, AVE: 30 390,14 Kč

... Bruno Baránek. Cenu získal za práci „Quality of governance and design of public procurement“. Bruno Baránek studoval na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity v Praze a nyní pokračuje v doktorském studiu na Princetonské univerzitě v USA, kde se věnuje oblasti...

Jana Podskalská URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: denik.cz, Strana: 0, Autor: Jana Podskalská, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 02:59, RU / měsíc: 3 878 684, Celková návštěvnost: 550 564, Země: Česko, Rubrika: Myjsme deník články, AVE: 49 000,00 Kč, GRP: 6,12

... době píše pro print včetně příloh a samozřejmě pro web. #kapitola# Kulturní (filmové) publicistice se věnuje od absolutoria žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze, působila v pražských denících, je externí spolupracovnicí Českého rozhlasu. Od roku 2014 je členkou výkonného...

„Leták vzbudí ještě víc pochybností,“ kritizuje vládní kampaň PR odbornice Hejlová URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: echoprime.cz, Strana: 0, Autor: Echo24, jik, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 03:06, RU / měsíc: 1 715 242, Celková návštěvnost: 129 198, Země: Česko, Rubrika: Homepage, Události, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,44

... letáček, který se ocitl téměř bezprostředně pod palbou kritiky. K ní se přidala také vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. „Dobře na tomhle letáčku není vůbec nic,“ zhodnotila pro deník Echo24.Ministerstvo...

Inzerát k propagaci očkování je katastrofální, kritizuje Babiš ministra zdravotnictví URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: oumet.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 16:12, Celková návštěvnost: 3 500, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,04

... poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu.Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti...

Blatný: Slovy Chocholouška – tato politováníhodná událost s prodejem piva bude napravena během 24 hodin URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: ČRo - plus.cz, Strana: 0, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 03:07, RU / měsíc: 1 171 029, Celková návštěvnost: 88 206, Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

... Hosty byli advokát Petr Bezouška, člen Legislativní rady vlády a pedagog katedry soukromého práva Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a odbornice na komunikaci Denisa Hejlová z Katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Blatného inzerát je v nemilosti. Sežeňte si lepší marketéry, zlobí se Babiš URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Strana: 0, Autor: brz, Ire, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 03:07, RU / měsíc: 3 420 957, Celková návštěvnost: 660 316, Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,34

... dobrý úmysl, ale špatně zpracovaný, říká Hejlová.Způsob zpracování inzerátu je podle vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisy Hejlové špatně, i když s patrně dobrým úmyslem.Denisa Hejlova (Twitter)@DenisaHejlova10.prosince...

Propagace očkování je katastrofální, sepsul Babiš Blatného inzerát URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 16:04, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 22,39

... poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu. Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na Twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti...

Babiš kritizoval inzerát k očkování. Blatnému poradil, aby si sehnal marketéry URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: denik.cz, Strana: 0, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 02:59, RU / měsíc: 3 878 684, Celková návštěvnost: 550 564, Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 49 000,00 Kč, GRP: 6,12

... poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu.Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti...

Odpudivé, jako z minulého století. Ministerstvo to schytalo za kampaň na vakcínu URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: cnn.iprima.cz, Strana: 0, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 15:41, RU / měsíc: 1 111 577, Celková návštěvnost: 79 383, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

... vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu,“ zanalyzovala inzerát vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** UK Denisa Hejlová. Inzerát je podle grafického designéra a učitele na Vyšší odborné škole grafické a Střední průmyslové...

Dobrý záměr, katastrofální provedení: Premiér kritizoval inzerát propagující očkování / Tiscali.cz URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: tiscali.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 02:21, RU / měsíc: 2 008 019, Celková návštěvnost: 279 577, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 3,11

... poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu. Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti...

Se Stouny nehraju. Jejich fanoušci ale nosí moje trička

TISK, Datum: 11.12.2020, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 6, Autor: Jan Prokeš, Vytlačeno: 22 595, Prodáno: 27 003, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 02:01, Čtenost: 145 603, Země: Česko, Rubrika: Příloha - Víkend, AVE: 277 245,06 Kč, GRP: 1,62

... K jeho klientům patřily například Thirsty Dog, Repre nebo Jo's bar. O rok později už při přijímacích zkouškách na Univerzitu Karlovu uspěl. Na **Fakultě sociálních věd** UK začal studovat obor ekonomie. Po škole však pravidelně vyrážel na Jižní Město, kde si v budově bývalých jeslí zřídil svou...

Inzerát na podporu očkování se nepovedl. Kritizují ho experti, opozice i Babiš URL

WEB, Datum: 12.12.2020, Zdroj: eurozpravy.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 02:56, RU / měsíc: 1 822 845, Celková návštěvnost: 137 303, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53

... inzerátu poukazují na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu. Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru inzerát rozebrala. Upozornila například na nevhodně zvolené titulky, které si...

Katastrofální, kritizoval Babiš inzerát ministerstva k očkování. Měl nevhodnou grafiku i formu URL

WEB, Datum: 12.12.2020, Zdroj: lidovky.cz, Strana: 0, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 02:57, RU / měsíc: 1 855 023, Celková návštěvnost: 244 802, Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72

... vakcíny dorazí do Česka v lednu. Očkování proti covidu bude náročná logistická operace. Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti...

V zahraničí propagují očkování. V Česku učí ministr, jak správě nosit roušku URL

WEB, Datum: 12.12.2020, Zdroj: brnenskadrba.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 02:51, RU / měsíc: 474 456, Celková návštěvnost: 15 815, Země: Česko, Rubrika: Společnost, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,18

... poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu. Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti...

Kartelové dohody jsou dnes výrazně sofistikovanější. Chci zkrátit lhůty úřadu na polovinu, říká předseda ÚOHS Petr Mlsna URL

WEB, Datum: 12.12.2020, Zdroj: ceska-justice.cz, Strana: 0, Autor: Jan Hrbáček, Jiří Reichl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 02:52, RU / měsíc: 293 000, Celková návštěvnost: 20 500, Země: Česko, AVE: 9 500,00 Kč, GRP: 0,23

... a fotbal pro mě nebyl zdroj obživy, ale koníček. Zdrojem obživy pro mě byla vždy práce. Proto jsem vystudoval dvě vysoké školy. Jaká je ta druhá? **Fakultu sociálních věd**, Německo–rakouská studia. Nejste plagiátor? Ne, na to by se už přišlo. Teď si dodělávám docenturu. Pokud bych byl...

První inzerát na podporu očkování: Ministerstvo sepsul Babiš i experti URL

WEB, Datum: 13.12.2020, Zdroj: stars24.cz, Strana: 0, Autor: Pavel Krejčí, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 21:01, Celková návštěvnost: 8 000, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,09

... poukazují na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu. Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru inzerát rozebrala. Upozornila například na nevhodně zvolené titulky, které si...

Druhá vlna řádí, však za obzorem doutná slunko naděje URL

WEB, Datum: 13.12.2020, Zdroj: pravdive.eu, Strana: 0, Autor: Vladimír T. Gottwald, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 01:14, Celková návštěvnost: 500, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

... Historici publikovali záznamy a vzpomínky z rekordní zimy 1929-30, v populárním publicistickém pořadu diskutovalo několik prominentních absolventů **fakult sociálních věd** nad záběry umrzlých členů polární expedice Roberta Falcona Scotta. Etnolog doc. Grefl zveřejnil varovnou prognózu, že za...

Biskupové udělí v neděli 13. prosince odložené ocenění 29 lidem z Charit a farností URL

WEB, Datum: 13.12.2020, Zdroj: doo.cz, Strana: 0, Autor: Pavel Siuda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 01:42, RU / měsíc: 182, Celková návštěvnost: 13, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

... v oblastech hygieny a ošacení i nabízet víceetapový systém služby s cílem návratu do běžného života. Jako absolvent teologické fakulty v Olomouci i **fakulty sociálních věd** v Ostravě celý svůj profesní život věnuje lidem v obtížné životní situaci. Má k tomu potřebné komunikační i organizační...

Ve světě táhnou příklady slavných. Česko svou tvář očkování nemá URL

WEB, Datum: 14.12.2020, Zdroj: seznamzpravy.cz, Strana: 0, Autor: Tereza Ulrychová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2020 03:09, RU / měsíc: 13 888 492, Celková návštěvnost: 1 113 436, Země: Česko, Rubrika: Koronavirus, Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 12,37

... Andreje Babiše (ANO). Na sociální síti Twitter se k němu mimo jiné vyjádřila také vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. Ve svém příspěvku ukázala hned několik nedostatků, jedním z nich bylo například opakování...

Konspirace a očkování? Stát v marketingu trochu pokulhává, míní expert [URL](#)

WEB, Datum: 14.12.2020, Zdroj: seznamzpravy.cz, Strana: 0, Autor: Seznam Zprávy, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2020 03:09, RU / měsíc: 13 888 492, Celková návštěvnost: 1 113 436, Země: Česko, Rubrika: Koronavirus, Život v Česku, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 12,37

... poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu. Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti očkování. V...

Kartelové dohody jsou dnes výrazně sofistikovanější. Chci zkrátit lhůty úřadu na polovinu, říká předseda ÚOHS Petr Mlsna [URL](#)

WEB, Datum: 14.12.2020, Zdroj: ekonomicky-denik.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2020 03:05, RU / měsíc: 106 000, Celková návštěvnost: 7 000, Země: Česko, Rubrika: Veřejné zakázky, AVE: 4 000,00 Kč, GRP: 0,08

... a fotbal pro mě nebyl zdroj obžvy, ale koníček. Zdrojem obžvy pro mě byla vždy práce. Proto jsem vystudoval dvě vysoké školy. Jaká je ta druhá? **Fakultu sociálních věd**, Německo–rakouská studia. Nejste plagiátor? Ne ne, na to by se už přišlo. Teď si dodělávám docenturu. Pokud bych byl...

Vydrží koalice do voleb? 50:50, KSČM zachrání jen zázrak, míní politologové [URL](#)

WEB, Datum: 15.12.2020, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Strana: 0, Autor: jva, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 02:48, RU / měsíc: 3 420 957, Celková návštěvnost: 660 316, Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,34

... vládu odborníků, která by vládla i po volbách. A to nikdo nechce,“ uvedl. Existuje však ještě jedna varianta. Politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy si myslí, že by do voleb mohl dovládnout premiér Andrej Babiš bez sociálních demokratů. „Je možné, že na...

PŘEHLEDNĚ: Vše o očkování proti koronaviru. První vakcíny by mohly dorazit na konci prosince [URL](#)

WEB, Datum: 15.12.2020, Zdroj: irozhlas.cz, Strana: 0, Autor: Dominika Kubištová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 02:40, RU / měsíc: 394 016, Celková návštěvnost: 63 237, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,70

... s kritikou, která poukazovala na grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu. Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti...

Naše ryby vám nenecháme, varuje Londýn a vysílá hlídkové čluny. Hrozí nová „tresčí válka“, tentokrát s celou Evropskou unií? [URL](#)

WEB, Datum: 15.12.2020, Zdroj: denikn.cz, Strana: 0, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 02:47, RU / měsíc: 358 647, Celková návštěvnost: 41 097, Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,46

... výše, často nejde jen o sílu, ale také o politickou vůli, respektive (ne)možnost ji efektivně použít. Autor je politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd** UK a Metropolitní univerzitě Praha. V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat...

Dělit antimonopolní úřad je luxus. Chci zdvojnásobit počet lidí, kteří bojují proti kartelům, říká Mlsna [URL](#)

WEB, Datum: 15.12.2020, Zdroj: iHNed.cz, Strana: 0, Autor: Adéla Jelínková, Jana Klímová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 02:48, RU / měsíc: 972 852, Celková návštěvnost: 101 779, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13

... komisi tím, že tam takového člověka posadím. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a také německá a rakouská studia na tamní **Fakultě sociálních věd**. Na obou fakultách přednáší. V prosinci 2012 byl ve vládě Petra Nečase jmenován ministrem bez portfeje a vedl Legislativní...

Tomáš Nigrin: Od nepostradatelnosti ke stagnaci? [URL](#)

WEB, Datum: 16.12.2020, Zdroj: advojka.cz, Strana: 0, Autor: Michal Špína, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 12:47, Celková návštěvnost: 25 000, Země: Česko, AVE: 18 000,00 Kč, GRP: 0,28

... za normalizace staly obětí vlastního postavení a svých úspěchů v minulých dekádách – tak by se dala shrnout hlavní teze monografie Tomáše Nigrina z **Fakulty sociálních věd** UK. Zatímco ještě v šedesátých letech ČSD držely krok se západoevropskými železnicemi, o dvacet let později už jim docházel...

Tomáš Nigrin Od nepostradatelnosti ke stagnaci?

TISK, Datum: 16.12.2020, Zdroj: A2, Strana: 31, Autor: Michal Špína, Vytisknuto: 8 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 01:46, Země: Česko, Rubrika: Mnirecenze, AVE: 3 418,80 Kč

... za normalizace staly obětí vlastního postavení a svých úspěchů v minulých dekádách – tak by se dala shrnout hlavní teze monografie Tomáše Nigrina z **Fakulty sociálních věd** UK. Zatímco ještě v šedesátých letech ČSD držely krok se západoevropskými železnicemi, o dvacet let později už jim docházel...

KOMENTÁŘ: Faust a šance na prožití prvních koronaVánoc bez nouzového stavu – Thomas Kulidakis [URL](#)

WEB, Datum: 16.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 10:51, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 22,39

... snažit zapomenout, netrápit se ani strachem ani vzpomínám na svět, který zmizel. Thomas Kulidakis Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval také studium politologie a řečtiny na univerzitách v Řecku. V komentářích se zaměřuj...

„Práce kvapná málo Blatná.“ Marketéři sami navrhuji, jak inzerovat očkování URL

WEB, Datum: 16.12.2020, Zdroj: mediar.cz, Strana: 0, Autor: redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 02:39, RU / měsíc: 84 214, Celková návštěvnost: 8 714, Země: Česko, Rubrika: Články, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,10

... zdravotnictví v denním tisku Pozornost si získal hlavně rozbor inzerátu od Denisy Hejlové, ředitelky katedry marketingové komunikace a PR **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. "Lidé čtou ponejvíce jen titulky. Tyto dva si spojí a budou se domnívat, že je to proti očkování,"...

Rozhodovací pravidla se musejí reformovat

TISK, Datum: 16.12.2020, Zdroj: E15, Strana: 2, Autor: Pavel OTTO, NGUYEN Thuong Ly, Vytiskeno: 15 577, Prodáno: 668, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 01:26, Čtenost: 86 664, Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 349 401,46 Kč, GRP: 0,96

... vyjde vysoká míra shody cen, nastoupí úředník. Petr MLSNA(42) • Absolvoval Právnickou fakultu na Univerzitě Karlově a německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** na téže univerzitě. • Celý profesní život se pohybuje ve veřejné sféře, působil jako náměstek řady ministrů. • Jako neustraník...

Nastavím férové podmínky na trhu, říká nový šéf antimonopolního úřadu Petr Mlsna URL

WEB, Datum: 16.12.2020, Zdroj: e15-premium.cz, Strana: 0, Autor: Pavel Otto, Nguyen Thuong Ly, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 03:25, RU / měsíc: 484 315, Celková návštěvnost: 36 541, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 0,41

... vůbec žádné pochybnosti o nějakém střetu zájmů. Petr Mlsna (42) Vystudoval Právnickou fakultu na Univerzitě Karlově a německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** na téže univerzitě. Celý profesní život se pohybuje ve veřejné sféře, působil jako náměstek řady ministrů. Jako neustraník...

Vědecká rada ocenila významné osobnosti a nejlepší učebnice URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: cuni.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 00:11, RU / měsíc: 1 482, Celková návštěvnost: 114, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

... výzkumu. Doc. Jelen působí také jako soudní znalec – forenzní biomechanik – v oboru znalecké činnosti „Sport“. prof. PhDr. Jaroslav Kučera, CSc. (**FSV UK**) za celoživotní práci na rozvoji poznání v oblasti moderní historie a za rozvoj **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Profesor Kučera...

Nový web chce omezit šíření zavádějících informací ke koronaviru URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: seznamzpravy.cz, Strana: 0, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 02:58, RU / měsíc: 13 888 492, Celková návštěvnost: 1 113 436, Země: Česko, Rubrika: Praha, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 12,37

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz. Stránky společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat...

Vznikl nový web. Snaží se omezit šíření dezinformací o koronaviru URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: eurozpravy.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 00:49, RU / měsíc: 1 822 845, Celková návštěvnost: 137 303, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat neadekvátní...

Nový web chce omezit šíření zavádějících a nepravdivých informací ke koronaviru URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: prazskadrba.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 02:59, RU / měsíc: 381 974, Celková návštěvnost: 12 732, Země: Česko, Rubrika: Koronavirus, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,14

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat neadekvátní...

Infodemie je hrozbou. Nový web se snaží omezit dezinformace o koronaviru URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: globe24.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 00:50, RU / měsíc: 1 122 744, Celková návštěvnost: 84 569, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,94

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat neadekvátní...

Další zástupce ČNB ve vedení evropského dohledového orgánu URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: cnb.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 10:37, Celková návštěvnost: 3 000, Země: Česko, AVE: 9 500,00 Kč, GRP: 0,03

... EU a mezinárodních organizací sekce kancelář. Předtím byl čtyři roky státním tajemníkem pro evropské záležitosti. Je absolventem Právnické fakulty, **Fakulty sociálních věd** a Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. V roce 2016 se habilitoval na Masarykově univerzitě v Brně. Evropský orgán pro...

Leták ministerstva na podporu očkování je propadák. Četlo ho jen 1 procento lidí URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: eurozpravy.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 00:49, RU / měsíc: 1 822 845, Celková návštěvnost: 137 303, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53

... poradil, aby si našel marketéry. Ti jsou s vzhledem inzerátu také nespokojeni. Vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na Twitteru uvedla, že leták může naopak lidi od očkování odrazovat. "Jehla lidi vystraší,..."

Experti: Vypsání kampaně MZd se nepovedlo. Navíc chybí téma očkování URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: MaMcz, Strana: 0, Autor: Irena Buřivalová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 02:58, RU / měsíc: 130 809, Celková návštěvnost: 10 351, Země: Česko, Rubrika: Marketing, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,12

... Kvasnička. <https://twitter.com/MarketingaMedia/status/1337672033639940097> Podle Denisy Hejlové, vedoucí katedry Marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd** UK, je hlavním problémem absence tématu očkování. Podle zveřejněné dokumentace totiž není ani jedním z vyjmenovaných témat...

Novým starostou města Říčany je David Michalička. Na postu místostarosty ho nahradí Pavel Matoška, radu nově doplní Michal Anelt URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: info.ricany.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 16:02, Celková návštěvnost: 3 500, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,04

... létání a sport. Mgr. Michal Anelt, radní, grafický designér a šéf studia, člen Unie grafického designu, 44 let Po gymnázium vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd** UK. Souběžně se studiem začal naplňovat své tvůrčí ambice v oblasti grafického designu. Po letech sbírání zkušeností vybudov...

Trh veřejných zakázek (nejen) v ČR. Korupce a nízká kvalita URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: roklen24.cz, Strana: 0, Autor: Roklen24, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 02:56, RU / měsíc: 26 844, Celková návštěvnost: 2 022, Země: Česko, Rubrika: Rozhovory a videa, Rozhovory, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,02

... je v tomto think tank IDEA, který se snaží produkovat analýzy založené na tvrdých datech. Bruno Baránek studoval na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity v Praze, nyní pokračuje v doktorském studiu na Princetonské univerzitě v USA, kde se věnuje oblasti...

Unie bude muset snižovat emise čtyřikrát rychleji

TISK, Datum: 17.12.2020, Zdroj: Ekonom, Strana: 40, Autor: Radek Novotný, Vytiskeno: 11 658, Prodáno: 9 116, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 00:01, Čtenost: 51 631, Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 294 686,52 Kč, GRP: 0,57

... a výrobou důležitých komponent pro dekarbonizaci, jako jsou solární panely nebo větrné elektrárny. Viktor Hanzlík • Vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a MBA na Columbia Business School v New Yorku. • Zaměřuje se hlavně na energetiku, její proměnu a budování...

"Dáme ještě jeden díl." Nová forma sledování seriálů funguje jako slastný únik URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: aktualne.cz, Strana: 0, Autor: Dana Homolková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 02:53, RU / měsíc: 4 106 968, Celková návštěvnost: 741 693, Země: Česko, Rubrika: Životní styl, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 8,24

... seriál hodně zaujme a chtějí ho vidět stejně, jako se kdysi lidé nemohli odtrhnout od vynikajícího románu," dodává Kruml, který rovněž vyučuje na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Lidé však mají při intenzivní konzumaci seriálů nové a lepší "alibi", jak vysvětlit svoje chování...

Unie bude muset snižovat emise čtyřikrát rychleji URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: ekonom.cz, Strana: 0, Autor: Radek Novotný, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 02:58, RU / měsíc: 1 186 217, Celková návštěvnost: 89 350, Země: Česko, AVE: 45 000,00 Kč, GRP: 0,99

... jednotek procent HDP. Není to obří suma, která by nebyla pro Evropskou unii představitelná. Spíš je to otázka priorit. Vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a MBA na Columbia Business School v New Yorku. Zaměřuje se hlavně na energetiku, její proměnu a budování...

Zážitkové cestování URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: klubknihomolu.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 12:10, Celková návštěvnost: 5 000, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,06

... rozhovorů Život snů a skutečnosti (1997) s cestovatelem Jiřím Hanzelkou a Miroslavem Zikmundem a Řeč neřeč (2007) s básníkem Karlem Šiktancem. Na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze přednáší externě kritiku v médiích. Zdroj informací: nakladatelství Kosmas Edice Průvodce Nakladatelství...

Moravec, Dušek a tým spouští web proti infodemii URL

WEB, Datum: 18.12.2020, Zdroj: mediar.cz, Strana: 0, Autor: Jakub Jetmar, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2020 02:53, RU / měsíc: 84 214, Celková návštěvnost: 8 714, Země: Česko, Rubrika: Články, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,10

... nový web Infomore.cz, jehož cílem je upozorňovat na dezinformace a špatnou práci novinářů informujících o nemoci covid-19. Společně ho spustila **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) jako hlavní řešitel projektu, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a firma...

Nový web chce omezit šíření zavádějících informací ke koronaviru URL

WEB, Datum: 18.12.2020, Zdroj: ceskaskola.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 09:12, Celková návštěvnost: 100, Země: Česko, AVE: 850,00 Kč, GRP: 0,00

... šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat...

Infomore.cz představuje nový web proti dezinformacím ve spojení s onemocněním COVID-19 URL

WEB, Datum: 18.12.2020, Zdroj: focus-age.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2020 01:14, RU / měsíc: 89 894, Celková návštěvnost: 6 421, Země: Česko, AVE: 800,00 Kč, GRP: 0,07

Infomore.cz propojuje žurnalistiku, lékařské a počítačové vědy s cílem snížit míru dezinformací ve spojení s Covid-19. **Fakulta sociálních věd** UK, Lékařská fakulta MU v Brně a společnost NEWTON Media spouští společný web s názvem Infomore.cz. Cílem projektu, který propojuje žurnalistiku, lékařské ...

Výrok týdne Speciál URL

WEB, Datum: 18.12.2020, Zdroj: ČRo - plus.cz, Strana: 0, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2020 02:57, RU / měsíc: 1 171 029, Celková návštěvnost: 88 206, Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

... roku sestavený z výroků, které nás zaujaly, by se tak dal nazvat Jak šel čas s covidem-19. Nejdůležitější události analyzuje politolog Miloš Gregor z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity. Začneme 31. lednem, kdy tehdejší ministr zdravotnictví Adam Vojtěch (za ANO) v České televizi hovořil...

Práce kvapná málo Blatná, reaguje reklama na inzerát ministerstva URL

WEB, Datum: 18.12.2020, Zdroj: zpravyiDNES.cz, Strana: 0, Autor: van, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2020 02:57, RU / měsíc: 3 420 957, Celková návštěvnost: 660 316, Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,34

... Shorf z reklamní agentury McShakespeare. Na špatné zpracování inzerátu upozornila i vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. Denisa Hejlova (Twitter)@DenisaHejlova10. prosince 2020 v 16:05, příspěvek...

Pel-mel o Covid-19 (díl 28.) URL

WEB, Datum: 18.12.2020, Zdroj: pravdive.eu, Strana: 0, Autor: Dennik Slovensko, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 21:58, Celková návštěvnost: 500, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

... 12. Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat...

Osvěta k očkování nesmí být agresivní

TISK, Datum: 19.12.2020, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 4, Autor: MELANIE KRÝSLOVÁ, Vytisštěno: 32 842, Prodáno: 26 630, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2020 00:42, Čtenost: 180 764, Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 159 486,32 Kč, GRP: 2,01

... komunikace. * Působí jako docentka a vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations a jako garantka oboru Strategická komunikace na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. * Dlouhodobě se zabývá komunikací firem a neziskových a vládních institucí. * V roce 2012 vydala knihu...

Francouzská revolta vůči svévoli a nedotknutelnosti policie a síla videozáznamů URL

WEB, Datum: 19.12.2020, Zdroj: a2larm.cz, Strana: 0, Autor: Jakub Šindelář, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2020 02:55, RU / měsíc: 102 319, Celková návštěvnost: 7 707, Země: Česko, AVE: 5 200,00 Kč, GRP: 0,09

... cennějšího. Něco, čeho si vážíte vy i já: naši pověst. " Pro jakoukoli společnost je důvěra v pořádkové síly nezbytná. Současná pandemie spojená s nutnými, ale omezujícími opatřeními činí tuto důvěru ještě nezbytnější. Autor je doktorand na Katedře evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Pišou jinde : Francouzská revolta vůči svévoli a nedotknutelnosti policie a síla videozáznamů URL

WEB, Datum: 19.12.2020, Zdroj: afed.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2020 16:48, RU / měsíc: 2 310, Celková návštěvnost: 165, Země: Česko, AVE: 250,00 Kč, GRP: 0,00

... čeho si vážíte vy i já: naši pověst. " Pro jakoukoli společnost je důvěra v pořádkové síly nezbytná. Současná pandemie spojená s nutnými, ale omezujícími opatřeními činí tuto důvěru ještě nezbytnější. Autor je doktorand na Katedře evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK. a2larm.cz

Rozkmtřené tábory se shodnou, kde stojí za to žít URL

WEB, Datum: 20.12.2020, Zdroj: mediar.cz, Strana: 0, Autor: Ondřej Sliš, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2020 02:41, RU / měsíc: 84 214, Celková návštěvnost: 8 714, Země: Česko, Rubrika: Články, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,10

... pixelů nebo magnetické rezonanci a exorcismu. * Pravidelné čtenáře Mediáře by mohly zajímat čerstvé Rozpravy o médiích, které pořádají na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Byly totiž o médiích o médiích a jedním z diskutujících byl náš šéfredaktor Ondřej Aust...

Zahájil Infomore.cz, analyzuje dezinformace o covidu v médiích URL

WEB, Datum: 21.12.2020, Zdroj: mediaguru.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2020 01:45, RU / měsíc: 154 901, Celková návštěvnost: 14 322, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,16

Fakulta sociálních věd UK, Lékařská fakulta MU v Brně a společnost Newton Media spustily společný web s názvem Infomore.cz. **Fakulta sociálních věd** UK Lékařská fakulta MU v Brně a společnost Newton Media spustily společný web s názvem Infomore.cz. Jeho cílem je snížit míru infodemie, tedy...

Univerzita představila web proti dezinformacím. „Čelíme epidemii zavádějících zpráv“ URL

WEB, Datum: 21.12.2020, Zdroj: MaMcz, Strana: 0, Autor: Redakce MAM, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2020 03:01, RU / měsíc: 130 809, Celková návštěvnost: 10 351, Země: Česko, Rubrika: Marketing, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,12

S cílem snížit nadměrné šíření zavádějících informací k pandemii spouští **Fakulta sociálních věd** UK, Lékařská fakulta MU v Brně a společnost Newton Media web Infomore.cz. „Paralelně s epidemií nového typu koronaviru jsme bombardováni epidemii názorů, informací a dezinformací. Projekt se snaží tuto...

Personální změny

TISK, Datum: 21.12.2020, Zdroj: Pojistný obzor, Strana: 43, Autor: Redakce Pojistného obzoru, Vytlačeno: 120, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2020 00:01, Země: Česko, Rubrika: Personální změny, AVE: 15 479,92 Kč

... rizik. Je členem rady pro řízení rizika ALM a likvidity skupiny KBC a také členem České bankovní asociace v rámci regulační komise. Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Nominací Marka Féra schválila ČNB. HDI Versicherung AG Aleš Plášek, vedoucí organizační složky -...

Speciál - Očkování proti koronaviru

RADIO, Datum: 21.12.2020, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2020 22:05, Poslechovost pořadu: 0, Země: Česko, Pořad: Speciál 12:10

... vzniknout video, které bude souviset i s vakcínou. My jsme ve spojení s odbornou asistentkou katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Marcelou Konrádovou, dobrý den. Marcela KONRÁDOVÁ, katedra marketingové komunikace a PR, **Fakulta...**

„Katastrofální reklama“ v Babišových médiích stála statisíce. Tendr na kampaň za 50 mil. byl zrušen URL

WEB, Datum: 21.12.2020, Zdroj: echoprime.cz, Strana: 0, Autor: Viet Tran, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2020 03:02, RU / měsíc: 1 715 242, Celková návštěvnost: 129 198, Země: Česko, Rubrika: Homepage, Události, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,44

... zároveň. Studená sprcha od expertů i BabišeKe kritice se přidala i Denisa Hejlová, vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Dobře na tomhle letáčku není vůbec nic,“ zhodnotila pro deník Echo24.cz. Nelíbil se jí ani obrázek jehly,...

Ušijeme si kampaň stejně jako roušky? URL

WEB, Datum: 22.12.2020, Zdroj: marketing.cz, Strana: 0, Autor: Denisa Hejlová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2020 02:42, RU / měsíc: 52 202, Celková návštěvnost: 3 932, Země: Česko, Rubrika: Komunikace, Public Relations, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,04

... pomůžou – dobrovolně a zadarmo. Vytvořili návrhy, jak by kampaň měla nebo mohla vypadat. Totéž udělali i studenti oboru Strategická komunikace na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kteří letos už za komunikaci projektu Mediků pro očkování sklídili Cenu Miloslava Petruska. Jejich práce...

Komunisté před 70 lety odsoudili Modrého a spol. Výjimečný kamarád se skautskou věrností, říká Záruba URL

WEB, Datum: 22.12.2020, Zdroj: eurozpravy.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2020 01:50, RU / měsíc: 1 822 845, Celková návštěvnost: 137 303, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53

... a vážně uvažoval o vycestování,“ domnívá se šéfkomentátor redakce sportu České televize. Vysokoškolský pedagog působící na Katedře žurnalistiky při **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v rozhovoru pro EuroZpravy.cz podotýká, že dodnes mezi potomky hokejistů panuje napětí z toho, kdo tým...

Hommage a Antonín Jaroslav Liehm

TISK, Datum: 22.12.2020, Zdroj: Divadelní noviny, Strana: 10, Autor: Jan Kolář, Vytlačeno: 2 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2020 01:29, Země: Česko, Rubrika: Kontext, AVE: 29 402,48 Kč

Footers.OAutorovi Jan Kolář, bývalý šéfredaktor Divadelních novin Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Nový web Infomore.cz chce omezit šíření dezinformací ve spojení s onemocněním COVID-19 URL

WEB, Datum: 23.12.2020, Zdroj: manipulatori.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2020 15:36, Celková návštěvnost: 850, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat neadekvátní...

KOMENTÁŘ: Navalnyj, Západ a démonická Moskva útočící trenkami – Thomas Kulidakis URL

WEB, Datum: 23.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2020 09:06, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 22,39

... V čele s těmi, kteří Rusko tak nenávidí, že ani Dostojevského číst nemohou. Thomas Kulidakis Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval také studium politologie a řečtiny na univerzitách v Řecku. V komentářích se zaměřuje...

OBRAZEM: Slovensko na hlavu poráží Česko. Jejich osvětovou kampaň sdílí i Češi URL

WEB, Datum: 23.12.2020, Zdroj: echo24.cz, Strana: 0, Autor: Viet Tran, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.12.2020 02:37, RU / měsíc: 1 374 605, Celková návštěvnost: 103 540, Země: Česko, Rubrika: Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,15

... inzerci za 200 tisíc korun za „katastrofální“. Ke kritice se přidala i Denisa Hejlová, vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Dobře na tomhle letáčku není vůbec nic,“ zhodnotila již dříve pro deník Echo24.cz. Minulý týden v úterý...

Tři ministři bojující s virem. A hlavně sami se sebou

TISK, Datum: 23.12.2020, Zdroj: E15, Strana: 10, Autor: NGUYEN Thuong Ly, Vytlačeno: 15 577, Prodáno: 668, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2020 02:32, Čtenost: 86 664, Země: Česko, Rubrika: E15, AVE: 391 825,75 Kč, GRP: 0,96

... rozhodl Adam Vojtěch rezignovat. „Ministr Vojtěch byl premiérovým otloukánekem a nakonec se stal obětním beránkem,“ zhodnotil situaci Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Jednal správně, když prosazoval přísnější hygienická opatření, premiér se však chtěl zalíbit lidu, čímž ...“

eRouška, kočkoPES nebo tajná čísla o epidemii. 12 slibů, které měla vláda problém splnit [URL](#)

WEB, Datum: 23.12.2020, Zdroj: irozhlas.cz, Strana: 0, Autor: Martin Štorkán, Dominika Kubištová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.12.2020 02:34, RU / měsíc: 394 016, Celková návštěvnost: 63 237, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,70

... který lidi vyzýval, ať se nechají naočkovat. A sklídl za to vlnu kritiky. Třeba vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová napsala, že titulky inzerátů mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený spíš proti...

Nechvalně známý dezinformátor má utrum, Facebook mu smazal účet [URL](#)

WEB, Datum: 24.12.2020, Zdroj: globe24.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.12.2020 02:48, RU / měsíc: 1 122 744, Celková návštěvnost: 84 569, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,94

... těle. Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouští **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, ... Spiklenecké teorie o koronaviru nacházejí na Balkáně živnou půdu. Podle průzkumu na toto téma vě...

Vojtěch, Prymula, Blatný. Tři muži, kteří se snažili zachránit Česko před koronavirem [URL](#)

WEB, Datum: 24.12.2020, Zdroj: e15.cz, Strana: 0, Autor: Nguyen Thuong Ly, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.12.2020 02:44, RU / měsíc: 1 504 515, Celková návštěvnost: 117 688, Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,31

... rozhodl Adam Vojtěch rezignovat. „Ministr Vojtěch byl premiérovým otlučkánkem a nakonec se stal obětním beránkem,“ zhodnotil situaci Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Jednal správně, když prosazoval přísnější hygienická opatření, premiér se však chtěl zalíbit lidu, čímž ...

Brexit napůl s dohodou, napůl nahý [URL](#)

WEB, Datum: 26.12.2020, Zdroj: vasevec.cz, Strana: 0, Autor: Zbyněk Fiala, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.12.2020 02:55, RU / měsíc: 243 470, Celková návštěvnost: 18 339, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20

... proti Londýnu. Čert dopustil a motyka spustila. (Parádní rozbor britské vnitropolitické situace té doby nabízí bakalářská práce Markéty Svobodové z **Fakulty sociálních věd** UK na <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/99689>.) Na konci cesty se situace opakuje. Premiér Johnson dlouho ustupova...

BIS i Česko čeká zatěžkávací zkouška. „Pokud Koudelka neprojde, ukáže to na rozklad státu.“ varuje expremiér Sobotka [URL](#)

WEB, Datum: 26.12.2020, Zdroj: denikn.cz, Strana: 0, Autor: Lukáš Prchal, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.12.2020 03:00, RU / měsíc: 358 647, Celková návštěvnost: 41 097, Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,46

... je v tom, že nejsou tak hlasitě slyšet, a tudíž nemají takový vliv na veřejnost,“ podotýká exministr vnitra. Bezpečnostní expert Tomáš Kučera z **Fakulty sociálních věd** UK poukazuje na to, že torpédování Koudelky může poškodit i činnost kontrarozvědky jako takové. „Otevřená snaha Hradu potopit...

ČAD usiluje o zlepšení podmínek doktorandů během pandemie [URL](#)

WEB, Datum: 28.12.2020, Zdroj: vedavyzkum.cz, Strana: 0, Autor: Vědavyzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2020 02:30, RU / měsíc: 22 370, Celková návštěvnost: 1 685, Země: Česko, Rubrika: Z domova, AVE: 1 200,00 Kč, GRP: 0,02

... 2020 členové ČAD usilovali o zlepšení podmínek doktorandek a doktorandů v době pandemie, pomohli prosadit hlas doktorských studentek a studentů na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a také zvolili nové předsednictvo. České konferenci rektorů (ČKR) a Radě vysokých škol (RVŠ) jsme během...

Dvacet minut Radiožurnálu: politický geograf Michael Romancov

RÁDIO, Datum: 28.12.2020, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2020 18:52, Poslechovost pořadu: 0, Země: Česko, Pořad: Dvacet minut Radiožurnálu 17:06, AVE: 954 840,00 Kč, GRP: 2,35

... Alexeje Navalného? Tomáš PANCÍŘ, moderátor-----Dnešním hostem Dvaceti minut Radiožurnálu je politický geograf, pedagog působící na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a také na Metropolitní univerzitě Praha Michael Romancov, dobrý den, vítejte v našem studiu. Michael...

Snad plakali jsme, ale teď chceme žít! Vláda propaguje očkování básní [URL](#)

WEB, Datum: 28.12.2020, Zdroj: zpravyiDNES.cz, Strana: 0, Autor: knn, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2020 02:30, RU / měsíc: 3 420 957, Celková návštěvnost: 660 316, Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,34

... dva si spojí a budou se domnívat, že to je inzerát proti očkování,“ vysvětlila tehdy vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. V textu jsou pak zopakované dezinformace, které si podle ní lidé zapamatují i s tím, že...

Zbyněk Fiala: Dohoda o Brexitu? Spíše nová pravidla pro další hádky [URL](#)

WEB, Datum: 28.12.2020, Zdroj: prvnizpravy.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2020 02:28, RU / měsíc: 119 325, Celková návštěvnost: 8 988, Země: Česko, Rubrika: byznys, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,10

... proti Londýnu. Čert dopustil a motyka spustila. (Parádní rozbor britské vnitropolitické situace té doby nabízí bakalářská práce Markéty Svobodové z **Fakulty sociálních věd** UK.) Na konci cesty se situace opakuje. Premiér Johnson dlouho ustupoval stejné skupině, která trvala na Brexitu bez dohody...

Vlasta.cz URL

WEB, Datum: 28.12.2020, Zdroj: vlasta.cz, Strana: 0, Autor: Martina Víčková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2020 00:57, RU / měsíc: 447 457, Celková návštěvnost: 33 704, Země: Česko, AVE: 25 000,00 Kč, GRP: 0,37

... zklidňovačem je pro mě mírná jóga a zaručeným rozradostňovačem tanec v jakékoli podobě. **MONIKA VALENTOVÁ** (1972) • Vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd UK**. • Od druhého semestru VŠ pracovala v médiích. Nejdříve jako reportérka rádií Bonton a City, posléze jako redaktorka...

OSOBNOST: Český Francouz Jacques Rupnik URL

WEB, Datum: 29.12.2020, Zdroj: neviditelnypes.cz, Strana: 0, Autor: Karel Hvizdala, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.12.2020 02:34, RU / měsíc: 243 470, Celková návštěvnost: 18 339, Země: Česko, Rubrika: Zahraničí, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,20

... stejně jako do Spojených států. V současnosti přednáší Rupnik v Paříži, v Bruggách a občas na Harvardu a je členem Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** v Praze. V roce 2009 tu ještě vydal knihu Příliš brzy unavená demokracie. Výbor z jeho textů, které se většinou týkají právě...

VIDEO: Ted' chceme žít! Očkování proti covidu propagují Wolkerovy verše URL

WEB, Datum: 29.12.2020, Zdroj: echo24.cz, Strana: 0, Autor: Echo24, jkr, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.12.2020 02:29, RU / měsíc: 1 374 605, Celková návštěvnost: 103 540, Země: Česko, Rubrika: Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,15

... letáček, který se ocitl téměř bezprostředně pod palbou kritiky. K ní se přidala také vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. „Dobře na tomhle letáčku není vůbec nic,“ zhodnotila pro deník Echo24. Psali jsme o tom...

STUDENTSKÁ PEČETĚ

TISK, Datum: 30.12.2020, Zdroj: Vlasta, Strana: 53, Autor: EVA KADLČÁKOVÁ, Vytisknuto: 47 812, Prodáno: 29 133, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.12.2020 00:05, Čtenost: 141 992, Země: Česko, Rubrika: Fejeton, AVE: 262 345,23 Kč, GRP: 1,58

... i příjemkyně. Neztlostne. Studentskou pečeť totiž dostane jen občas. Jenom někdy. Totiž málokdy... ****EVA KADLČÁKOVÁ Absolventka žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Působila v rozhlasových a televizních médiích a v reklamě. Dnes pracuje v Českém rozhlasu. Její fejetony...

Expertka: Stát s kampaní zaspal. Měl by zapojit osobnosti a nepřehlížet emoce URL

WEB, Datum: 30.12.2020, Zdroj: zpravyiDNES.cz, Strana: 0, Autor: lesa, zem, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2020 02:26, RU / měsíc: 3 420 957, Celková návštěvnost: 660 316, Země: Česko, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,34

... jen za cíl podpořit komunikaci vlády obecně. Od toho tu ale vláda platí své experty a úředníky. Denisa Hejlová Vystudovala obor Mediální studia na **Fakultě sociální věd** Univerzity Karlovy, kde obhájila i svou docenturu. Získala Fulbrightovo stipendium na Kolumbijské univerzitě v USA, rok...

KOMENTÁŘ: Nová metodika výpočtu lockdownu a šance návratu do lepší budoucnosti - Thomas Kulidakis URL

WEB, Datum: 30.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.12.2020 13:12, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 22,39

... či úplné zavření dejme tomu v obchodě, divadle, restauraci nebo fitness centru. Thomas Kulidakis Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval také studium politologie a řečtiny na univerzitách v Řecku. V komentářích se zaměřuje...

S naivitou vůči Pekingu je v Evropě konec, myslí si Dítrych. Unie půjde za Bidenem URL

WEB, Datum: 30.12.2020, Zdroj: iHNed.cz, Strana: 0, Autor: Ondřej Houska, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2020 02:27, RU / měsíc: 972 852, Celková návštěvnost: 101 779, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13

... Ústavu mezinárodních vztahů, což je výzkumná instituce zřízená ministerstvem zahraničí. Mezinárodní vztahy vystudoval na Univerzitě v Cambridgi a na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Působil například na americké Harvardově univerzitě nebo na pařížské Sciences Po. Věnuje se mezinárodnímu...

Mlsna: Jsem proti vzniku samostatného úřadu pro veřejné zakázky URL

WEB, Datum: 31.12.2020, Zdroj: moravskohospodarstvi.cz, Strana: 0, Autor: Kristián Chalupa, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2020 11:13, Celková návštěvnost: 3 500, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,04

... své první tiskové konferenci konkrétně zmínil ve světě uznávaný německý soutěžní úřad Bundeskartellamt. Vystudoval jsem německo-rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a potom jsem tam také patnáct let vyučoval předmět hospodářství v německy mluvících zemích. Samozřejmě...

Alena Schillerová chce působit jako paní odvedle. Její Instagram je ale až moc „profi“

TISK, Datum: 31.12.2020, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 5, Autor: Michaela Ryšavá, Jana Klímová, Vytisknuto: 22 595, Prodáno: 27 003, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2020 02:13, Čtenost: 145 603, Země: Česko, Rubrika: Speciál, AVE: 267 219,77 Kč, GRP: 1,62

... popovídat, najednou to už není berňák, je to paní Alenka, která se hezky usmívá,“ říká vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. Podle Kubáčka si Schillerová prošla za dobu, co je ve vládě, velkou změnou. „Na...

Rurální sociolog Michal Lošťák: Pokud by stál zkolaboval, je lepší žít na venkově URL

WEB, Datum: 31.12.2020, Zdroj: flowee.cz, Strana: 0, Autor: Mlada Kadeřábková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2020 05:23, RU / měsíc: 126 773, Celková návštěvnost: 9 549, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,11

... na České zemědělské univerzitě (ČZU) v Praze jako profesor rurální sociologie a prorektor pro mezinárodní vztahy. Doktorské studium ukončil na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v oboru sociologie. Ve své pedagogické a vědeckovýzkumné činnosti se zabývá problematikou rozvoje venkova,...

1.1. Zeman jmenoval Mlsnu šéfem antimonopolního úřadu. Nástupce Rafaje porazil deset soupeřů URL

WEB, Datum: 01.12.2020, Zdroj: blesk.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.12.2020 15:25, RU / měsíc: 4 423 137, Celková návštěvnost: 947 133, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 10,52

Prezident Miloš Zeman (76) v úterý na Pražském hradě jmenoval Petra Mlsnu (42) předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS). Dosavadní náměstek ministra vnitra ve funkci nahradil Petra Rafaje, který k dnešku rezignoval. Jeho konec požadovali zástupci vládní koalice.

Jmenování Mlsny prezidentovi navrhla vláda. Zeman už dříve řekl, že ho považuje za velmi vhodného kandidáta.

Mlsna vzešel z výběrového řízení, do kterého se přihlásilo 11 uchazečů. Výběrové řízení na předsedu ÚOHS se uskutečnilo poprvé, dosud nového předsedu vybírali politici.

Kde je Petr Mlsna?

Datum narození:

13. listopadu 1978

Vzdělání:

Právnická fakulta UK (1998-2002, titul JUDr. v roce 2003) a německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** UK (2001-2003; titul PhDr.); na Právnické fakultě získal titul Ph.D. (2006)

Současná funkce:

náměstek ministra vnitra pro řízení sekce legislativy a archivnictví (od května 2015)

Kariéra:

zaměstnanec odboru kompatibility s právem EU na Úřadu vlády ČR (2003 až 2006); ředitel kabinetu ministra a předsedy Legislativní rady vlády (únor 2006 až září 2006); šéf sekretariátu Legislativní rady vlády (říjen 2006 až listopad 2007); ředitel Odboru vládní legislativy (listopad 2007 až srpen 2010); náměstek ministra spravedlnosti a předsedy Legislativní rady vlády (srpen 2010 až červenec 2011); náměstek místopředsedkyně vlády (červenec 2011 až prosinec 2012); ministr bez portfeje a předseda Legislativní rady vlády ve vládě Petra Nečase (jako nestraní; prosinec 2012 až červenec 2013); náměstek ministryně spravedlnosti a předsedkyně Legislativní rady vlády (červenec 2013 až leden 2014); náměstek ministra školství (únor 2014 až květen 2015)

Ostatní :

Vyučuje na katedře německých a rakouských studií **FSV UK** (od 2004) a katedře ústavního práva Právnické fakulty UK (od 2005).

Byl také členem několika pracovních komisí podílejících se na přípravě zákonů v oblasti hospodářské soutěže, telekomunikací, práva veřejných zakázek nebo vojenství. Autor více než 100 publikovaných statí, odborných článků v oblasti ústavního, evropského a mezinárodního práva. Hovoří německy, anglicky a francouzsky.

V květnu 2009 jej Jan Fischer navrhl do funkce ministra spravedlnosti ve své vládě, přednost ale nakonec dostala Daniela Kovářová, nominovaná ODS.

Mezi roky 2011 a 2013 se ucházel o funkci soudce Soudního dvora EU, Nečasova vláda jej v únoru 2013 nominovala. Poradní výbor soudu ho ale odmítl s tím, že není dostatečně zkušený. Nová vláda Jiřího Rusnoka pak souhlasila s opětovnou nominací dosavadní soudkyně Ireny Pelikánové, kterou v lednu 2013 vláda Petra Nečase odmítla.

Mlsna se angažuje také kolem sportu, v současnosti je členem poradního sboru ombudsmana Českého olympijského výboru (ČOV) a je předsedou legislativní rady ČOV.

V minulosti byl rovněž aktivním fotbalovým rozhodčím ve druhé lize a mezi roky 2016 a 2019 působil jako místopředseda Komise rozhodčích Fotbalové asociace. Na přelomu let 2018 a 2019 skončil, podle svých slov kvůli etickým důvodům.

„Do fotbalových struktur se vracejí lidé spojení s opileckou kauzou či korupčními aférami z minulých let. Fotbal dělám pro radost a nesouhlasím s tím, kam směřuje. S takovými věcmi nechci být spojován,“

vedl Mlsna v únoru 2019. Proti jeho slovům se ohradil předseda komise Jozef Chovanec, podle kterého Mlsna neplnil svěřené úkoly, až na jednu výjimku na podzim nechodil na minisemináře a nefungoval jako týmový hráč. Podle Chovance se Mlsna

nesmířil s nově nastaveným fungováním komise po odchodu Michala Listkiewicze v létě 2018.

Mlsna vystřídá v čele ÚOHS Petra Rafaje, který začátkem října předal prezidentu Miloši Zemanovi rezignaci na svou funkci.

Rafajovo odvolání prezidentovi už předtím navrhovala vládní koalice. Šéf ÚOHS v poslední době čelil kritice například kvůli tomu, jak jeho úřad postupoval v tendru na nový mýtný systém.

Mlsna vzešel z výběrového řízení, do kterého se přihlásilo 11 uchazečů. Byli mezi nimi například bývalý ministr dopravy za ANO Vladimír Kremlík, bývalí místopředsedové antimonopolního úřadu Robert Neruda a Michal Petr, nynější první místopředseda úřadu Hynek Brom a státní tajemník ministerstva zemědělství Jan Sixta.

Dosavadní předsedové ÚOHS:

Stanislav Bělehrádek, 1996-1998

Josef Bednář, 1999-2005

Martin Pecina, 2005-2009

Petr Rafaj, 2009-2020

1.2. Antimonopolní úřad má nového šéfa. Prezident do jeho čela jmenoval Petra Mlsnu [URL](#)

WEB, Datum: 01.12.2020, Zdroj: ct24.cz, Strana: 0, Autor: dolejsim, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 02:31, RU / měsíc: 243 470, Celková návštěvnost: 18 339, Rubrika: Domácí, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20

Petr Mlsna je předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS). Na Pražském hradě jej do nové funkce jmenoval prezident Miloš Zeman, dosavadního náměstka ministra vnitra a někdejšího ministra Nečasovy vlády mu navrhla vláda. K prvnímu prosincovému dni předčasně skončil dosavadní předseda úřadu Petr Rafaj. Mlsna plánuje některé změny ve fungování instituce, nechce ji ale rozdělovat. Úřadu se ujme ve středu.

„Četl jsem od jednoho novináře, že váš úřad je nejmocnější institucí v zemi. Trochu bych ubral, ale přiznávám, že je to mocná instituce. A je to tak dobře,“ řekl Miloš Zeman po jmenování nového předsedy ÚOHS. Mlsnovi popřál, aby se nenechal odradit „nejrůznějšími lobbisty, kteří za vámi budou chodit jeden za druhým a budou vás přesvědčovat o své poznané pravdě“. „Poznaná pravda je vaše,“ uzavřel prezident.

Petr Mlsna po svém úspěchu ve výběrovém řízení na předsedu antimonopolního úřadu jmenoval jako svůj hlavní cíl obnovení důvěryhodnosti instituce v odborných kruzích i u veřejnosti.

Po jmenování řekl, že se chce ve středu po převzetí úřadu seznámit s jeho vedením, v lednu potom chce začít obměňovat rozkladové komise. Dlouhodobým cílem má být „legislativní činnost v oblasti přezkumu veřejných zakázek ve druhém stupni“. Vymezil se proti tomu, aby vznikl nový odvolací úřad. „Mnohem vhodnější by bylo zavést apelační princip, to znamená možnost změny rozhodnutí na úrovni úřadu druhého stupně.“

přehrát

video

Události, komentáře: Novinářka Klímová o střídání v čele ÚOHS

Výhrady má i k návrhu nevládních organizací k rozdělení nynějšího antimonopolního úřadu na dvě instituce – jedna by se zabývala veřejnými zakázkami, druhá hospodářskou soutěží. „Není to ideální návrh, hlavně do doby, kdy nás čeká krize,“ řekl Mlsna, který se zástupci protikorupčních organizací již jednal.

V jeho osobě přichází na ÚOHS po patnácti letech předseda, který před svým nástupem do nové funkce nebyl poslancem. Jeho předchůdce Petr Rafaj i Martin Pecina, který úřadu předsedal před ním, přišli přímo z poslaneckých lavic, kde reprezentovali ČSSD.

Mlsna ale není politikou nepolíben. Většinu své dosavadní kariéry se pohyboval ve vrcholných úrovních státní správy, pracoval pro ministry spravedlnosti, naposledy byl náměstkem ministra vnitra pro řízení sekce legislativy, státní správy a územní samosprávy. V letech 2012 a 2013 byl sám ministrem. Po jedné ze změn v Nečasově vládě nahradil Karolínu Peake ve funkci předsedy legislativní rady vlády, což je ovšem pozice, kterou musí zastávat člen kabinetu. Stal se proto také ministrem bez portfeje.

Profil

Petr Mlsna

Petr Mlsna je dlouholetým státním úředníkem, po absolvování Právnické fakulty Univerzity Karlovy a německých a rakouských studií na **Fakultě sociálních věd** též univerzity nastoupil počátkem století na Úřad vlády, kde první tři roky pracoval na odboru kompatibility s právem Evropské unie a potom jako legislativec. Již v roce 2009 se o něm hovořilo jako o kandidátovi na ministra spravedlnosti ve Fischerově vládě.

Po nástupu Nečasovy vlády se stal Petr Mlsna náměstkem ministra spravedlnosti a předsedy Legislativní rady vlády, kterým

tehdy byl Jiří Pospíšil. Když se po necelém roce místo Pospíšila stala předsedkyní legislativní rady Karolína Peake, stal se Mlsna jejím náměstkem. V prosinci 2012 při rekonstrukci vlády, kdy se Peake nakrátko stala ministryní obrany, dostal se do čela legislativní rady vlády Petr Mlsna sám a zároveň usedl v Nečasově vládě jako ministr bez portfeje. Po pádu kabinetu v létě následujícího roku se opět stal náměstkem nové ministryně spravedlnosti a předsedkyně legislativní rady Marie Benešové. Když nastoupila Sobotkova vláda, přešel na ministerstvo školství, kde byl náměstkem Marcela Chládky, a od jara 2015 pracoval na ministerstvu vnitra jako náměstek pro řízení sekce legislativy a archivnictví. Na podzim 2020 zvítězil ve výběrovém řízení na předsedu ÚOHS.

Mlsna zároveň přednáší na **FSV UK** a Právnické fakultě, vyšlo mu přes sto článků v oblasti ústavního, evropského a mezinárodního práva.

Kromě odborné činnosti a práce ve státní správě se věnoval také vrcholovému sportu – pískal druhou fotbalovou ligu a v letech 2016 až 2019 byl místopředsdou Komise rozhodčích Fotbalové asociace.

Do výběrového řízení na předsedu ÚOHS se přihlásilo jedenáct lidí. Premiér Andrej Babiš (ANO) uvedl, že Mlsna získal 86 z 90 bodů, což bylo nejvíce. Za ním skončili bývalý místopředseda úřadu Michal Petr, který získal 82 bodů, a státní tajemník ministerstva zemědělství Jan Sixta s 81 body.

„Pan Mlsna bohužel zvítězil v poměrně netransparentním výběrovém řízení, a navíc to byl dopředu favorit prezidenta Zemana,“ uvádí výhrady vůči novému šéfovi ÚOHS Věnek Bonuš z Rekonstrukce státu. Mlsna se se zástupci neziskového sektoru sešel ještě před svým jmenováním. Na schůzce odmítl návrh na rozdělení úřadu. Bonuš oceňuje, že Mlsna chce posílit transparentnost ÚOHS.

Že bude potřeba vybrat nového předsedu antimonopolního úřadu, bylo zřejmé od 7. října, kdy Petr Rafaj přinesl prezidentu Zemanovi svoji rezignaci k 1. prosinci. Schylovalo se k tomu ale již dříve. Prezidentovi navrhli Rafajovo odvolání premiér Babiš spolu s vicepremiérem Janem Hamáčkem (ČSSD).

Rafaj jako šéf ÚOHS čelil kritice například kvůli tomu, jak jeho úřad postupoval v tendru na nový mýtný systém. Rafaj trvá na tom, že se nedopustil žádného jednání, kterým by ohrozil nestrannost a nezávislost rozhodování a znevážil svou funkci.

1.3. Vyhlášení výsledků 25. ročníku soutěže o Cenu Edvarda Beneše

TISK, Datum: 01.12.2020, Zdroj: Novinky ze Sezimova Ústí, Strana: 1, Autor: Vendulka Černohorská, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2020 00:02, Rubrika: Titulní strana, Země: Česko

V letošním roce bylo do soutěže o Cenu Edvarda Beneše přihlášeno celkem 17 prací, z toho 11 prací z Historie 20. století a 6 prací ze Sociologie. Vzhledem k současným epidemiologickým opatřením bylo město bohužel nuceno upustit od slavnostního předání cen.

V oblasti Historie 20. století cenu 1. stupně získal Martin Jelínek z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Antonín Zápotocký a Kladensko – vztah osobnosti a prostředí. Cena Edvarda Beneše 2. stupně byla udělena Tomáši Malečkovi z Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity za soutěžní práci: Padesátiletá historie Divadla Jára Cimrmana. Cena Edvarda Beneše 3. stupně byla udělena Lucii Mackové z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci za soutěžní práci: Postavení Vojty Beneše v rámci prvního zahraničního odboje v Americe (1914–1918). Čestné uznání v oblasti Historie získal Marek Vašut z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci za soutěžní práci: Životní osudy zpravodajského důstojníka Františka Fryče a Kateřina Kolářová z Filozofické fakulty Masarykovy univerzity za soutěžní práci: Působení Československo-jihoslovenské ligy na Moravě v meziválečném období.

V oblasti Sociologie cenu 1. stupně získala Tereza Svobodová z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Sdílená ekonomika v kontextu postmateriálních hodnot: případ segmentu ubytování v Praze. Cenu 2. stupně získala Olga Vlasova z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Unconditional Basic Income – new utopia/dystopia of modernity. Cena Edvarda Beneše 3. stupně byla udělena Lucii Němcové z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Vývoj diskurzu pravicového populismu v České republice.

?

: Vendulka Černohorská, referentka spisovny

1.4. Zeman jmenoval Mlsnu šéfem antimonopolního úřadu. Přidal slova o pravdě a narušení soutěže URL

WEB, Datum: 01.12.2020, Zdroj: blesk.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 02:41, RU / měsíc: 4 423 137, Celková návštěvnost: 947 133, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 10,52

Prezident Miloš Zeman dnes na Pražském hradě jmenoval Petra Mlsnu předsdou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS). Dosavadní náměstek ministra vnitra ve funkci nahradil Petra Rafaje, který k dnešku rezignoval. Jeho konec požadovali zástupci vládní koalice. Mlsna se funkce ujme od středy, kdy mu začne šestileté funkční období. Novinářům po jmenování řekl, že během ledna obmění rozkladové komise ÚOHS. Nesouhlasí s návrhem některých neziskových organizací, aby byl ÚOHS rozdělen na dva úřady.

Zeman po jmenování Mlsnovi poblahopřál. Ocenil jeho slova, která mu Mlsna řekl při jejich nedávném setkání, že je třeba podporovat soutěživost a je potřeba bránit antisoutěživým tendencím, tedy například kartelovým dohodám nebo tomu, že firma odejde ze soutěže za příslib úspěchu v jiné zakázce. „Toto vše narušuje soutěživé prostředí a samozřejmě snižuje výkonnost ekonomiky,“ řekl Zeman. Mlsnovi proto popřál, aby byl důsledným strážcem soutěživé atmosféry. Dodal, že se nemá nechat odradit lobby, kteří za ním budou chodit a přesvědčovat ho o „své poznané pravdě“. „Poznaná pravda je vaše,“ řekl Zeman. Mlsna po jmenování novinářům řekl, že ve středu od Rafaje úřad převezme a seznámí se s jejím vedením. Potřebuje podle něj nový impuls. Je přesvědčen, že jeho úředníci jsou „skutečně zdatnými ve svém oboru“ a s drtivou většinou se bude chtít „poznat osobně“. Za klíčovou označil vnější komunikaci úřadu, aby vysvětloval, o co se opírají jeho rozhodnutí.

V lednu plánuje obměnit rozkladové komise. Za dlouhodobější strategii označil „legislativní činnost v oblasti přezkumu veřejných zakázek na druhém stupni“. „Jsem toho názoru, že než vytváření nového úřadu by bylo mnohem vhodnější zavést apelační princip, to znamená možnost změny rozhodnutí přímo na úrovni orgánu druhého stupně,“ řekl. O tématu dnes jednal se zástupci některých neziskových organizací, které podporují rozdělení ÚOHS na dva úřady, kde by se nově vzniklý úřad zabýval agendou veřejných zakázek.

„Podle mě to není úplně ideální návrh hlavně do doby, kdy nás čeká krize,“ poznamenal. Nový úřad se podle něj první dva roky po svém vzniku nezabývá ničím jiným než svou vlastní existencí. Poznamenal, že ve čtvrtek se neziskové protikorupční organizace na toto téma setkají s předsedou Sněmovny Radkem Vondráčkem (ANO).

Jmenování Mlsny prezidentovi navrhla vláda. Zeman už dříve řekl, že ho považuje za velmi vhodného kandidáta.

Dvaadvacetiletý Mlsna vzešel z výběrového řízení, do kterého se přihlásilo 11 uchazečů. Výběrové řízení na předsedu ÚOHS se uskutečnilo poprvé, dosud nového předsedu vybírali politici.

Mezi dalšími kandidáty na funkci byli bývalý ministr dopravy za ANO Vladimír Kremlík, někdejší místopředsedové antimonopolního úřadu Robert Neruda a Michal Petr, nynější první místopředseda úřadu Hynek Brom a státní tajemník ministerstva zemědělství Jan Sixta.

Funkci náměstka ministra vnitra, který je zodpovědný například za organizaci voleb, Mlsna opustí. Minulý týden řekl ČTK, že v prvním roce chce především obnovit důvěryhodnost antimonopolního úřadu v odborných kruzích i u veřejnosti.

Rafajův konec ve funkci prosazovali zástupci vládní koalice. Šéf ÚOHS čelil kritice například kvůli tomu, jak jeho úřad postupoval v tendru na nový mýtný systém. Rafaj trvá na tom, že se nedopustil žádného jednání, kterým by ohrozil neustrannost a nezávislost rozhodování a znevážil svou funkci.

Kde je Petr Mlsna?

Datum narození: 13. listopadu 1978

Vzdělání: Právnická fakulta UK (1998–2002, titul JUDr. v roce 2003) a německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** UK (2001–2003; titul PhDr.); na Právnické fakultě získal titul Ph.D. (2006)

Současná funkce: náměstek ministra vnitra pro řízení sekce legislativy a archivnictví (od května 2015)

Kariéra: zaměstnanec odboru kompatibility s právem EU na Úřadu vlády ČR (2003 až 2006); ředitel kabinetu ministra a předsedy Legislativní rady vlády (únor 2006 až září 2006); šéf sekretariátu Legislativní rady vlády (říjen 2006 až listopad 2007); ředitel Odboru vládní legislativy (listopad 2007 až srpen 2010); náměstek ministra spravedlnosti a předsedy Legislativní rady vlády (srpen 2010 až červenec 2011); náměstek místopředsedkyně vlády (červenec 2011 až prosinec 2012); ministr bez portfeje a předseda Legislativní rady vlády ve vládě Petra Nečase (jako neustraní; prosinec 2012 až červenec 2013); náměstek ministryně spravedlnosti a předsedkyně Legislativní rady vlády (červenec 2013 až leden 2014); náměstek ministra školství (únor 2014 až květen 2015)

Ostatní :

Vyučuje na katedře německých a rakouských studií **FSV UK** (od 2004) a katedře ústavního práva Právnické fakulty UK (od 2005). Byl také členem několika pracovních komisí podílejících se na přípravě zákonů v oblasti hospodářské soutěže, telekomunikací, práva veřejných zakázek nebo vojenství. Autor více než 100 publikovaných statí, odborných článků v oblasti ústavního, evropského a mezinárodního práva. Hovoří německy, anglicky a francouzsky.

V květnu 2009 jej Jan Fischer navrhl do funkce ministra spravedlnosti ve své vládě, přednost ale nakonec dostala Daniela Kovářová, nominovaná ODS. Mezi roky 2011 a 2013 se ucházel o funkci soudce Soudního dvora EU, Nečasova vláda jej v únoru 2013 nominovala. Poradní výbor soudu ho ale odmítl s tím, že není dostatečně zkušený. Nová vláda Jiřího Rusnoka pak souhlasila s opětovnou nominací dosavadní soudkyně Ireny Pelikánové, kterou v lednu 2013 vláda Petra Nečase odmítla.

Mlsna se angažuje také kolem sportu, v současnosti je členem poradního sboru ombudsmana Českého olympijského výboru (ČOV) a je předsedou legislativní rady ČOV. V minulosti byl rovněž aktivním fotbalovým rozhodčím ve druhé lize a mezi roky 2016 a 2019 působil jako místopředseda Komise rozhodčích Fotbalové asociace. Na přelomu let 2018 a 2019 skončil, podle svých slov kvůli etickým důvodům.

„Do fotbalových struktur se vracejí lidé spojení s opilečkou kauzou či korupčními aférami z minulých let. Fotbal dělám pro radost a nesouhlasím s tím, kam směřuje. S takovými věcmi nechci být spojován,“ uvedl Mlsna v únoru 2019. Proti jeho slovům se ohradil předseda komise Jozef Chovanec, podle kterého Mlsna neplnil svěřené úkoly, až na jednu výjimku na podzim nechodil na minisemináře a nefungoval jako týmový hráč. Podle Chovance se Mlsna nesmiřil s nově nastaveným fungováním komise po odchodu Michala Listkiewicze v létě 2018.

Mlsna vystřídává v čele ÚOHS Petra Rafaje, který začátkem října předal prezidentu Miloši Zemanovi rezignaci na svou funkci. Rafajovo odvolání prezidentovi už předtím navrhovala vládní koalice. Šéf ÚOHS v poslední době čelil kritice například kvůli tomu, jak jeho úřad postupoval v tendru na nový mýtný systém.

Mlsna vzešel z výběrového řízení, do kterého se přihlásilo 11 uchazečů. Byli mezi nimi například bývalý ministr dopravy za ANO Vladimír Kremlík, bývalí místopředsedové antimonopolního úřadu Robert Neruda a Michal Petr, nynější první místopředseda úřadu Hynek Brom a státní tajemník ministerstva zemědělství Jan Sixta.

Dosavadní předsedové ÚOHS:

Stanislav Bělehrádek, 1996–1998

Josef Bednář, 1999–2005

Martin Pecina, 2005–2009

Petr Rafaj, 2009–2020

1.5. Český Francouz Jacques Rupnik URL

WEB, Datum: 01.12.2020, Zdroj: nazory.aktualne.cz, Strana: 0, Autor: Karel Hviždala, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 02:32, RU / měsíc: 243 470, Celková návštěvnost: 18 339, Rubrika: 23, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20

"V západní společnosti počínaje feudalismem najdeme klíč k pochopení společenských i politických vztahů v pojmech smlouvy, vzájemných závazků a osobní důstojnosti. Tehdy existovala smlouva, mezi lením pánem a jeho vazalem, smlouva mezi velmoži a králem a smlouva, mezi centrální mocí a vznikajícími městy. Odtud pramení myšlenka právního státu, systému nezávislého soudnictví. Tam je počátek západní svobody, odpovědnosti a autonomie občanské společnosti. Ruský model je opačný: stát formuje společnost ke svému obrazu. Ivan Hrozný odstranil šlechtu a nahradil ji třídou úředníků jmenovaných státem..., kteří vytváří všemocnou byrokracii."

To je úryvek z asi nejznámější knihy Jacquese Rupnika *Jiná Evropa*, kterou věnoval českému filozofu Janu Patočkovi. Stejný název nesl i šestidílný seriál BBC odvysílaný v roce 1988. U nás kniha vyšla až v roce 1992. Cituji tuto pasáž proto, že jsem tyto úvahy poprvé od něj slyšel někdy v půli osmdesátých let v Paříži, kde mi Rupnika, štíhlého chlapíka s usmívajícíma se modrýma očima, představil Václav Bělohradský, který tehdy u něj bydlíval. Proto na ně vzpomínám dodneška, když slyším třeba premiéra Babiše, který i při zasedání Evropské komise přiznal, že neví, co je právní stát a pod jehož vedením náš byrokratický aparát stále bobtná.

Rupnikovo vzdělání je velice důkladné, do patnácti let žil v Praze posléze absolvoval v Paříži na Sorboně a na Harvardu v USA, kde se věnoval historii a politologii. Pět let byl redaktorem BBC. Po návratu do Paříže v roce 1982 působil jako profesor na Institutu politických studií v Paříži, kde spolupracoval s Pavlem Tigridem a jeho *Svědectvím*. Jako první zpracoval nezávisle, tedy nepředřevýkané sekundární literaturou, *Dějiny KSČ*, u nás vyšly až v roce 2002. Přes Tigrida, který byl hned po zvolení Václava Havla prezidentem jeho spolupracovníkem, se stal i Rupnik prezidentovým poradcem. Jeho prvním úkolem bylo připravit a zorganizovat státní návštěvu nového prezidenta do Francie, kam se podíval Havel čtrnáctkrát stejně jako do Spojených států. V současnosti přednáší Rupnik v Paříži, v Bruggách a občas na Harvardu a je členem Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** v Praze, kde si dokonce pořídil byt. V roce 2009 tu ještě vydal knihu *Příliš brzy unavená demokracie*.

Výbor z jeho textů, které se většinou týkají právě Čech, vyšel v roce 1918 pod názvem *Střední Evropa je jako pták s očima vzadu: o české minulosti a přítomnosti*. Tam taky najdeme tato slova, kterými mi odpověděl na otázku, proč neexistuje étos České republiky: "Do nového režimu se přenesly staré korupční vazby. Nové vazby nebyly postavené na občanských ctnostech, ale na zkušenosti s obcházením ekonomických nedostatků a zákonů. Přežil tu starý pokřivený étos normalizace."

Jacquese Rupnika připomínám proto, že 21. listopadu oslavil sedmdesáté narozeniny.

(psáno pro ČRoPlus)

1.6. Zeman jmenoval Mlsnu předsedou antimonopolního úřadu URL

WEB, Datum: 01.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Autor: ber, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 02:41, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 22,39

Prezident Miloš Zeman v úterý jmenoval novým předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) dosavadního náměstka ministra vnitra Petra Mlsny. Mlsna ve funkci střídá Petra Rafaje, který k 1. prosinci rezignoval. Jmenování Mlsny prezidentovi navrhla vláda.

„Je to mocná instituce a je to tak dobře. Vážím si vašich slov, která jste mi řekl při našem nedávném setkání. Je potřeba podporovat soutěživost a bránit antisoutěživým tendencím,“ uvedl prezident při jmenování, který Mlsnovi popřál, aby byl důsledným strážcem právě soutěživé atmosféry.

Současně se jmenováním do čela ÚOHS Mlsna opouští post náměstka ministra vnitra. Už dříve avizoval, že by chtěl v prvním roce svého působení v nové funkci především obnovit důvěryhodnost antimonopolního úřadu v odborných kruzích i u veřejnosti.

POUTÁK: [Babiš hledá Rafajova nástupce, vypsání výběrové řízení]

Dvačtyřicetiletý Mlsna vzešel z výběrového řízení, do kterého se přihlásilo 11 uchazečů. Jedním z nich byl i bývalý ministr dopravy za ANO Vladimír Kremlík.

Premiér Andrej Babiš (ANO) na pozici nového předsedy antimonopolního úřadu poprvé vyhlásil výběrové řízení.

POUTÁK: [V čele antimonopolního úřadu stane Mlsna]

Rafajovo odvolání prezidentovi navrhovala vládní koalice. Dosavadní šéf ÚOHS Rafaj čelil kritice například kvůli tomu, jak jeho úřad postupoval v tendru na nový mýtný systém. Rafaj trvá na tom, že se nedopustil žádného jednání, kterým by ohrozil nezávislost a nezávislost rozhodování a znevážil svou funkci.

Petr Mlsna: Někdejší kandidát na ministra i fotbalový rozhodčí

Vzdělání: Právnická fakulta UK (1998-2002, titul JUDr. v roce 2003) a německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** UK (2001-2003; titul PhDr.); na Právnické fakultě získal titul PhD. (2006)

Kariéra: zaměstnanec odboru kompatibility s právem EU na Úřadu vlády ČR (2003 až 2006); ředitel kabinetu ministra a předsedy Legislativní rady vlády (únor 2006 až září 2006); šéf sekretariátu Legislativní rady vlády (říjen 2006 až listopad 2007); ředitel Odboru vládní legislativy (listopad 2007 až srpen 2010); náměstek ministra spravedlnosti a předsedy Legislativní rady vlády (srpen 2010 až červenec 2011); náměstek místopředsedkyně vlády (červenec 2011 až prosinec 2012); ministr bez portfeje a předseda Legislativní rady vlády ve vládě Petra Nečase (jako nezávislý; prosinec 2012 až červenec 2013); náměstek ministryně spravedlnosti a předsedkyně Legislativní rady vlády (červenec 2013 až leden 2014); náměstek ministra školství (únor 2014 až květen 2015), náměstek ministra vnitra pro řízení sekce legislativy a archivnictví (od května 2015) V květnu 2009 jej Jan Fischer navrhl do funkce ministra spravedlnosti ve své vládě, přednost ale nakonec dostala Daniela Kovářová, nominovaná ODS.

Mezi roky 2011 a 2013 se ucházel o funkci soudce Soudního dvora EU, Nečasova vláda jej v únoru 2013 nominovala. Poradní výbor soudu ho ale odmítl s tím, že není dostatečně zkušený.

Angažuje se také kolem sportu, v současnosti je členem poradního sboru ombudsmana Českého olympijského výboru (ČOV) a je předsedou legislativní rady ČOV. V minulosti byl aktivním fotbalovým rozhodčím ve druhé lize.

Zdroj: ČTK

1.7. ZO VOS 1124 při **Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze**

TISK, Datum: 02.12.2020, Zdroj: Obchodní věstník, Strana: 0, Vydáno: 6 100, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2020 00:11, Rubrika: Sbírka listin - Praha, Země: Česko

Obchodní jméno: ZO VOS 1124 při **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze

Sídlo: Smetanovo nábřeží 995/6, Staré Město, 110 00

Praha 1

IČO: 3991059 Typ listiny: ostatní zápis schůze výboru Datum založení: 23.11.2020 OV04338989-20201127

1.8. Levínský: Ať se před Vánoci otestuje, kdo chce, aby měl jistotu. Jinak směřujeme k velkému problému [URL](#)

WEB, Datum: 02.12.2020, Zdroj: ČRo - plus.cz Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2020 02:45, RU / měsíc: 1 171 029, Celková návštěvnost: 88 206, Rubrika: Domáci, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

Vládní systém PES zařadí Českou republiku ve čtvrtek na úroveň tři. Do škol zamířily děti a zároveň se v druhé polovině týdne mají otevřít i obchody a restaurace. „Představa byla taková, že čtyřka a pětka představují dramatická opatření, která to tlačí dolů. Zdá se, že trojka bude vytvářet nějaké stabilní prostředí,“ vysvětluje René Levínský, který se v iniciativě Model Anti-covid-19 při centru IDEA věnuje tvorbě epidemiologických modelů.

„Abychom se ve stupni číslo tři dobře udrželi, nebo se dostali až na stupeň dva, musíme přidat něco dalšího – a to je testování a trasování,“ upozorňuje Levínský ve Speciálu Šárky Fenykové.

Coby velkou šanci, jak projít vánočními svátky bez zhoršení epidemické situace, vidí matematik plánované plošné testování pro zájemce, které by mělo být spuštěno 18. prosince.

„Ať se testuje, kdo chce, ale ať má tu šanci a ví, že o Vánocích může bez obav navštívit své příbuzné. Pokud tohle neuděláme, směřujeme k velkému problému,“ varuje a upozorňuje na to, že v regionech bývají testovací místa obtížně dostupná.

S tím, že nabídka celostátního testování je slibnou variantou, jak se vyvarovat zhoršení epidemie, souhlasí i hlavní epidemiolog Institutu klinické a experimentální medicíny (IKEM) Petr Smejkal, který nepovažuje za šťastné, že jsou občané přesvědčováni o nesmyslnosti nechat se testovat jinak než prostřednictvím metody PCR.

„Na základě studií a toho, co děláme v IKEMu, můžu říct, že ty antigenní testy k epidemiologickému testování stačí.“

Lidé by měli dostat víc důvěry

Denisa Hejlová, vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations při **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy připomíná, že komunikace vlády v otázce pandemie stále pokulhává.

„Vláda se snažila,“ připouští. „Vymyslela i nový web, ale informace stále zůstávají nelogické. To brání jejich dobré komunikaci. Lidé nerozumí tomu, proč najednou mohou do bazénu, ale nemohou na hory, je tam spousta vnitřních rozporů.“

V komunikaci členů vlády není patrná žádná strategie, myslí si Hejlová: „Vidíme jen jednotlivé kroky, které ale nejsou provázané dohromady.“

Specialistka na PR chválí například sousední Německo nebo Rakousko, kde se představitelé státu snaží na občany působit pozitivně a lidi spíš uklidňují. Čechům by se přitom neobávala svěřit víc důvěry. „Nebála bych se lidem svěřit víc osobní odpovědností,“ uzavírá.

Jak hodnotí plánované rozvolnění poradce premiéra Roman Prymula? Poslechněte si celý audiozáznam Speciálu Šárky Fenykové.

1.9. KOMENTÁŘ: Nebezpečí zavedení očkovacího Covidpasu – Thomas Kulidakis URL

WEB, Datum: 02.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 09:16, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 22,39

Některé vlády a soukromé společnosti se i veřejně zabývají nápadem zavést potvrzení o očkování jako podmínku pro normální fungování občanů v době, kdy se začne proti covidu-19 dostupnými vakcínami očkovat. Je to nápad spadající do ranku nebezpečných myšlenek, který by se neměl uvést v praxi.

V první řadě stoupenci očkování návrhem na nezbytnost předložení potvrzení o očkování k cestování letadlem, návštěvě restaurace nebo obchodu popírají sami sebe. Jdou tak vlastně proti svojí věci. Pokud platí, že vakcína je naprosto bezpečná a z devadesáti až devadesáti pěti procent účinná, pak přece neočkovaný člověk nemůže být očkováním lidem nebezpečný. Jestliže platí, že k vytvoření dostatečné skupinové neboli stádní imunity stačí proočkovat přibližně šedesát procent populace, dalších čtyřicet by se zbytečně stalo občany druhé kategorie. Navíc, po měsících života v kulisách nového koronaviru víme, že je především nebezpečný pro zranitelné skupiny. Lidi s jinými vážnými chorobami a vyššího věku. Ti by se podle stávajících plánů měli očkovat jako první.

Zbytek populace, až na vzácné výjimky, nemoc buď vůbec nezaregistruje a nemá příznaky, nebo ji překoná bez nutnosti hospitalizace. Jestliže budou nejohroženější, společně s pracovníky ve zdravotnictví a jiných oborech důležitých pro chod státu, očkování a vakcína bude fungovat tak, jak se tvrdí, nemělo by přece následně dojít k přehlcení zdravotního systému. Tedy hrozbě, která se mimo jiné stala odůvodněním pro zavedení přísných opatření a přerušování nejdříve radosti života.

Většina zemí světa, minimálně toho, který na více či méně drahé vakcíny má, ústy svých vládců sděluje, že očkování nebude povinné. To dá rozum, protože někoho nutit nechat si píchnout nějakou látku rozhodně svobodou nevoní. Zavedení Covidpasu jako podmínky pro cestování, nakupování, společenský život v restauracích a barech by ovšem z dobrovolné vakcinace udělalo záležitost povinně nepovinnou. Cestovat, nakupovat, bavit se a jíst ve společnosti chce přece každý.

Takový nátlak by zcela jistě nahrál do karet i stoupencům nejkřiklavějších konspiračních teorií, kteří mluví o čipování populace a podobně. Potěšení by ale nemohli být ani ti, kteří s jasnou myslí pochybují o tom, zdali jsou první verze vyvinutých vakcín dostatečně prověřené. Je to jako s autem. Uváživý člověk si dvakrát rozmyslí, jestli si koupí nejnovější model zavedený do výroby, nebo si počká až na třetí či čtvrtou verzi s vychytenými chybami, které se holt někdy vyskytnou. Nebylo by navíc poprvé, kdy by nějaký nový lék nebo vakcína měly vedlejší účinky, které se projeví až po letech. Vzpomeňme jen na počátky antikoncepcí.

Výše napsané neznamená, že bychom měli apriori odmítnout očkování. Znamená, že nám musí být ponechána možnost volby. Jinak se po měsících těžce trpěného vynucování opatření státem přidá vynucování další, které by zavánělo mocí, která příliš zachutnala. Pachuť by byla o to větší, kdyby si s vynucováním očkování pro užívání služeb zahrávaly také soukromé společnosti, jako to například zvažují některé aerolinky. Není to jejich úloha, ani kdyby se zajistila ochrana osobních dat.

Thomas Kulidakis

Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval také studium politologie a řečtiny na univerzitách v Řecku.

V komentářích se zaměřuje nejen na českou domácí politiku, Evropskou unii a oblast Balkánu.

Působí jako komentátor Českého rozhlasu Plus a publikuje v odborném tisku. V minulosti spolupracoval na mezinárodních vědeckých projektech Univerzity Karlovy v Praze a byl odborným konzultantem u některých dokumentů.

Více o autorovi

Komentáře autora

Mimochodem, obdoba takového rádoby pasu v jedné zemi na hranici Evropy funguje. V Turecku, kde mohou do obchodního domu jen ti, kteří svůj bezinfekční status prokážou pomocí aplikace v mobilu. Země na Bosporu přitom v posledních letech není zrovna příklad hodný následování, co se práv občanů týče. Co se České republiky týká, byla by to jen další kapka do poháru trpělivosti poté, kdy ministr Blatný navrhl nový úřad spadající pod něj, který by mohl zavírat, otevírat a mobily sledovat dle svého uvážení a libosti.

1.10. Známé výsledky soutěže Czech Press Photo: Fotografií roku 2020 se stal snímek muže v dezinfekční bráně [URL](#)

WEB, Datum: 02.12.2020, Zdroj: vecerni-praha.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 19:37, RU / měsíc: 53 760, Celková návštěvnost: 3 840, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Kvůli pandemii koronaviru bylo nutné místo plánovaného ceremoniálu vyhlásit výsledky 26. ročníku Czech Press Photo online.

Ty jsou uveřejněny podle plánu na webových stránkách Czech Photo a sociálních sítích. Společně s hlavní cenou soutěže – Fotografií roku – byly vyhlášeny výsledky v jednotlivých kategoriích. Fotografií roku se stal snímek Romana Vondrouše z ČTK, který zachytil muže procházejícího dezinfekční bránou. Mezinárodní porota vybrala vítěze z více než pěti tisíc snímků od 288 autorů.

„Fotografie roku má zobrazovat nejdůležitější téma uplynulého roku. Tou byla a stále je jednoznačně pandemie koronaviru. Asi každý očekával fotografii chodce s rouškou v prázdné Praze. Vítězný snímek však upozorňuje na současnou situaci trochu jinak a ve zkratce popisuje život, který nyní prožíváme. Účastník Národního průmyslového summitu 2020 konaného v Betlémské kapli prochází dezinfekční bránou. Výtvarně čistý obraz vyvolává pocity izolovanosti, únavy, rezignovanosti a obav. Klade otázky. Je toto norma? Součást nového běžného života? Jaká nás čeká budoucnost?“ shrnuje předseda poroty Joe Klamar

„Fotografii jsem pořídil 9. září 2020 v Betlémské kapli v Praze, kdy účastníci Národního průmyslového summitu museli projít dezinfekční bránou v souvislosti s epidemií koronaviru. Už při příchodu ke vstupu do Betlémské kaple mě tato scéna zaujala. Začal jsem rychle fotografovat příchozí, protože do začátku konference zbývalo pouze pár minut a většina účastníků již byla v sále. Dvě dezinfekční brány stály těsně za dveřmi a zrovna v tu chvíli do nich pronikal i sluneční svit, který v kombinaci s proudící dezinfekcí dotvořil zajímavou světelnou atmosféru. Měl jsem štěstí, že muž zachycený na snímku, jako jeden z mála příchozích, neměl nasazenou roušku a v jeho tváři se značily jakési odevzdané emoce a únava z této nelehké doby, kterou všichni procházíme,“ popisuje vznik fotografie Roman Vondrouš

V letošním ročníku bylo vypsáno sedm fotografických kategorií. Soutěžilo 288 fotografů, kteří přihlásili přes pět tisíc fotografií. Příspěvky byly přihlašovány elektronicky v průběhu celého měsíce září. Odborná mezinárodní porota pracovala ve dnech 14. až 15. října v galerii Czech Photo Centre ve složení Joe Klamar z Agence France-Presse, reportážní fotografka z USA Nicole Tung, australský fotograf Chris McGrath z Getty Images, český fotograf Herbert Slavík a šéf fotobanky ČTK Petr Mlch. Součástí soutěže je od počátku Grant Prahy – roční tvůrčí stipendium pražského magistrátu na fotografování proměn hlavního města. Postupně tak vzniká obsáhlá sbírka souborů fotografií, které dokumentují Prahu a její vývoj. Grant Prahy vybral osobně pražský primátor Zdeněk Hřib. Letošním držitelem se stal Amos Chapple, který získal Grant Prahy se svým projektem Střešní strážci Prahy

„Fotografický cyklus Střešní strážci Prahy je jedinečný v tom, že sice zobrazuje poměrně neměnné téma, jako je pohled na město a jeho panorama, zároveň ale rozehrává příběhy postav, soch, které na okolní prostor reagují. Hrdě se nad ním tyčí, hlídají ho a vzdávají mu hold. Zpřístupňuje také podmanivost našeho města z perspektivy, která je běžně lidem nepřístupná, zapovězená. Symbolicky nám tak tento svět otevírá,“ popisuje pražský primátor Zdeněk Hřib

Společně s Grantem Prahy autor obdržel cenu Pictoart na tisk výstavu.

Výstava vítězů a dalších vybraných fotografií 26. ročníku soutěže Czech Press Photo se uskuteční v prostorách Národního muzea. Výstava začne až následující rok.

Další a jednotlivé fotografie naleznete na www.czechphoto.org

Kontakty a další informace: Public relations – Anna Vacková, +420 777 093 690, vackova@czechphoto.org

Soutěž a výstavu CZECH PRESS PHOTO 2020 pořádají:

Czech Photo o.p.s. a Národní muzeum

Za finanční podpory hlavního města Prahy

pod záštitou Ministerstva kultury ČR a primátora Prahy

Generální partner: Trigema

Partneři: Koupelny Ptáček, Cewe, eContest, Siko, Renomia, Cushman & Wakefield, Berlitz, Cobra, Pictoart, Canon, Eizo, Samsung, Laufen, Nielsen, Soliter, Olympus, NEWTON Media, VDV – Nadace Olgy Havlové, UNHCR, FotoŠkoda, **Fakulta sociálních věd** UK

Hlavní mediální partneři: MAFRA, a. s. a Český rozhlas 1 – Radiožurnál

Mediální partneři: Reflex, ČTK, National Geographic, Prima Zoom, Lidé a Země

1.11. Jste odevzdání trpitelé, nebo bezstarostní jezdci? Kalkulačka poradí, jak se připravit na stáří [URL](#)

WEB, Datum: 02.12.2020, Zdroj: irozhlas.cz, Strana: 0, Autor: Petr Kočí, Kristína Zákopčanová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2020 02:37, RU / měsíc: 394 016, Celková návštěvnost: 63 237, Rubrika: Společnost, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,70

Interaktivní kalkulačka vám ukáže, zda jste odevzdání trpitelé, bezhlaví jezdci, spontánní aktivisté nebo ostražití hlídači. Poradí také, jak se na vlastní stáří lépe připravit.

/

Čtěte dále

Jak si představujete svůj život v důchodovém věku? Jak moc se tato představa liší od vašeho ideálu? A co děláte pro to, abyste se mu přiblížili? To jsou základní otázky nového výzkumu sociologů z Univerzity Karlovy. Na základě odpovědí rozdělili společnost do čtyř skupin podle přístupu k vlastnímu stáří. Ve spolupráci s datovými novináři serveru iROZHLAS.cz pak připravili interaktivní kalkulačku, která vám ukáže, do které skupiny patříte – a poradí, co můžete změnit, abyste se na stáří připravili co nejlépe.

Typologie přístupů ke stáří vychází z dat, která na vzorku 1814 respondentů ještě před vypuknutím pandemie koronaviru sesbírali sociologové z Centra pro sociální a ekonomické strategie **Fakulty sociálních věd** UK.

Respondenty vybrali s ohledem na kraj, velikost místa bydliště, pohlaví, věk a vzdělání, aby byly reprezentativní pro celou populaci ČR starší 18 let. Tazatelé kladli otázky osobně, jeden rozhovor trval v průměru 50 minut.

Výzkum financovala Technologická agentura ČR

Zatímco ostražití hlídači si rizika a problémy spojené s pokročilým věkem silně uvědomují a svědomitě se na ně připravují, odevzdání trpitelé na ně sice myslí, ale nechtějí nebo nemohou se proti nim lépe zabezpečit. Bezstarostní jezdci o vlastním stáří raději moc nepřemýšlejí, a tedy se na něj ani nepřipravují. Spontánní aktivisté se podobnými myšlenkami také příliš nezatežují, mají ale aktivní životní styl, který je před strastmi života v důchodu sám o sobě do značné míry chrání.

V interaktivní kalkulačce můžete odpovědět na jedenáct otázek vybraných z výzkumu. Právě ony se při statistické analýze ukázaly jako nejsilnější indikátory toho, do které skupiny respondenti patří. Na konci si pak můžete přečíst doporučení ekonomů pro vaši věkovou skupinu a typ přístupu k zabezpečení na stáří.

„Naše rady nejsou úplně konkrétní a šité na míru každému jednotlivci. Zformulovali jsme obecná doporučení, která mohou různým skupinám pomoci se s riziky stáří lépe vyrovnat. Berte prosím tyto informace jako příležitost a inspiraci. Už fakt, že jste se k tomuto nástroji dostali, znamená, že se o svůj život zajímáte,“ komentuje rady obsažené v kalkulačce spoluautorka výzkumu Michaela Šmidová.

Na rozdíl od jiných podobných nástrojů, které lze najít na webu, se tato kalkulačka nesoustředí jen na finanční aspekt důchodového věku. Kromě finanční strategie přípravy na stáří zkoumá například i strategie rodinné, sociální, duchovní či pracovní.

Autoři studie upozorňují, že důchodový věk bývá v médiích zobrazován stereotypně: velmi často je stáří vizualizováno pomocí koláží, na nichž se nachází osamoceny starší člověk se zrápným obličejem, který se nedívá přímo na čtenáře. Vedle něj pak několik bankovek v hodnotě 1000 nebo 2000 korun symbolizujících finanční zabezpečení a finanční samostatnost v období stáří. „Takové zobrazování je založeno na kontrastu a zároveň na zdůrazňování, že stáří znamená nedostatek a boj o finanční prostředky,“ upozorňují sociologové.

„Něco je tu v nepořádku,“ říká vedoucí výzkumu Pavol Frič. „Když v médiích nebo obecněji ve veřejné debatě mluvíme o stáří, soustředíme se obvykle jen na finanční, ekonomickou oblast: kolik jsme si na stáří naspořili, zda máme vlastní nemovitost... My jsme ale při analýze dat z výzkumu hned pochopili, že zajímat se jen o peníze nestačí. S penězi ani s nemovitostí si nepromluvíme, až budeme staří. Peníze nás nevezmou za ruku a nepohladí.“

Z dat vyplývá, že více než chudoby se lidé při plánování vlastního důchodu bojí například ztráty řidičského průkazu, fyzické bolesti či úbytku duševních sil. V těsném závěsu za chudobou je pak v obavách lidí osamělost a nedostatek sexu.

Překvapivým zjištěním studie je, že rozdělení do čtyř skupin se příliš neliší v závislosti na věku respondentů. „U mladších respondentů jsme očekávali, že budou rizika stáří spíš ignorovat, protože jsou pro ně příliš vzdálená. Ale ukázalo se, že jejich postoje se od starších lidí zase tolik neliší,“ říká další z autorů výzkumu Petr Witz.

Podobné výsledky měli i ženy a muži, naopak velké rozdíly byly v tom, jak odpovídali lidé vzdělanější a majetnější. Vzdělanější lidé méně spoléhají na to, že státem vyplácená penze bude ve stáří jejich hlavním zdrojem příjmů.

„Je to pochopitelné. Kdo nemá dost peněz na každodenní výdaje, těžko najde čas a další zdroje na rozvíjení promyšlených strategií zabezpečení na stáří,“ podotýká sociolog Frič.

V odpovědích na některé otázky se starší a mladší respondenti odlišovali výrazněji: se stoupajícím věkem poměrně rychle ubývá lidí, kteří svůj důchod představují jako čas pro cestování, poznávání nových věcí a koníčky. Naopak přibývá těch, kdo se na něj těší jako na čas odpočinku, rozjímání a pohody s knihou či u televize.

„Celkově jsme při vyhodnocování výzkumu narazili na velkou bezradnost a nedostatek komunikace. Je tu velká skupina lidí, kteří si s představou vlastního křehkého stáří nevědí rady,“ shrnuje výsledky dotazování Petr Witz.

Některá zjištění studie pak vyznívají paradoxně. Velká část respondentů spoléhá na to, že se o ně ve stáří postarají jejich vlastní děti, ale skoro vůbec o tom s nimi nekomunikují. Zároveň ovšem mají obavu, že na ně nezbude místo v domově důchodců.

„Mají strach z pravdy. Bojí se, že by se mohli dozvědět, že na ně jejich vlastní děti nebudou mít čas. Nechtějí odkrýt karty, a tak se radši svěří do péče státu. To je tristní zjištění,“ interpretuje data Frič. „Výzkum jsme dělali také proto, aby se veřejnost, státní správa, experti a neziskové organizace začali o stárnutí otevřeně a věcně bavit.“

1.12. Brexit. Aco dál? URL

WEB, Datum: 02.12.2020, Zdroj: elogistika.info, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2020 01:00, RU / měsíc: 37 292, Celková návštěvnost: 2 809, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Podnikatelská sféra na obou stranách Lamanšského průlivu nyní s obavami i nadějí vyhlíží co nejrychlejší dohodu mezi Velkou Británií a Evropskou unií. Konec roku, kdy končí tzv. přechodné období, se nezadržitelně blíží a kompromis se bohužel stále zdá být v nedohlednu.

Nelze pochybovat o tom, že tzv. tvrdý brexit by velmi citelně dopadl na evropské firmy včetně těch českých. Za léta fungování volného obchodu jsme si všichni zvykli na určitý standard volných a bezcelních obchodních vztahů a jejich nastavení v Evropě. Dlouhotrvající jistota nám nicméně začíná protékat mezi prsty. „I přesto jsem přesvědčen, že lze ještě mnohé zachránit. Pro podnikatelský sektor je vždy nejhorší nejistota, která se zejména v posledních měsících bohužel stala synonymem brexitu.

Firmy v Evropě ani ve Spojeném království netuší, na co se mají připravit,“ říká Vladimír Dlouhý, prezident Hospodářské komory ČR. Podle jeho slov je situace o to horší, že patový stav firmy nedokáží samy řešit vlastními silami a musí se spoléhat na výsledky politických rozepří, které řešení přinést rozhodně nemusí.

V současné době, kdy jsou mnohé firmy vážně poškozeny pandemií covid-19 a s ní spojenými opatřeními, je situace ještě o poznání složitější: „Mnohé podniky fungují v provizorních režimech, řeší, zda vůbec přežijí a nemají zdroje na přípravu všech možných scénářů. Konfederace britského průmyslu koncem října prohlásila, že britské firmy ani ekonomika nejsou na brexit bez dohody připraveny. K červnu 2020 k tomu více než 60 % britských podniků nečinilo potřebné kroky k odchodu z jednotného trhu EU a přizpůsobení se novým obchodním vztahům. Otázkou zůstává, na co konkrétně se vůbec připravovat...“ upřesňuje Vladimír Dlouhý.

Pro podnikatelský sektor je každopádně zásadní, že obě strany stále jednájí. Podle EU je na schůdné řešení odvolání Británie prostor ještě během první půlky listopadu, pak už by mohl nastat problém s implementací dohodnutých obchodních pravidel. K tomu Vladimír Dlouhý dodává, že následná dohoda musí projít schválením obou stran – Britského parlamentu, Evropské komise, Evropské rady, Evropského parlamentu. Jedním z milníků vývoje celé situace by tak mělo být pravděpodobně setkání hlav států EU v Berlíně 16. listopadu.

„Pokud se dohody mezi Unií a Velkou Británií skutečně dočkáme, bude pravděpodobně zaměřena na zboží a měla by posloužit jako stavební kámen pro komplexnější dohodu v budoucnosti. Zde je důležité, abychom se zaměřili na malé a střední firmy, které nemají zdroje a dostatečný přístup k informacím“, zdůrazňuje Vladimír Dlouhý. Proto Hospodářská komora pořádá semináře, kde za pomoci expertů z celní správy připravuje firmy na pravidla obchodování s třetími zeměmi. Podle jeho slov z posledních šetření Hospodářské komory totiž vyplývá, že jen 2 % podniků vidí odchod Velké Británie z jednotného trhu jako překážku pro jejich podnikání. Otázka je, jak moc je problematika brexitu zastíněna závažnějšími problémy souvisejícími se současnými krizovými opatřeními. On sám nicméně považuje za nezbytné v této oblasti firmy včas informovat a vybavit je příslušnými znalostmi, aby nebyly nastalou situací zaskočeny. Zvláště pokud se dohodu dojednat nepodaří.

Tvrdý brexit samozřejmě nezůstane bez odezvy ani na ostrovech. OECD zveřejnila studii, ze které vyplývá, že bez dohody o volném obchodu bude britská ekonomika v příštích několika letech průměrně o 6,5 % nižší, než by tomu bylo v případě zachování stávajících dohod s EU. „Právě tato data by měla být dostatečným varováním pro politiky i ekonomy, kteří prosazují odtržení České republiky z Evropské unie. Když vidíme, jaké problémy pravděpodobně způsobí brexit takové ekonomice, jakou je Velká Británie, nelze být jen připustit podobnou diskuzi o odtržení naší země ze sedmadvacítky. Můžeme mít k Evropské unii sto a jednu připomínku, členství v ní nám ale objektivně přináší násobně více benefitů než starostí“, varuje prezident Hospodářské komory ČR.

Vladimír Dlouhý dále upozorňuje na skutečnost, že s odchodem Velké Británie navíc Česká republika bohužel ztrácí v Evropě jakéhosi „spojence“, jednu z mála velkých zemí, která byla k Unií v minulých letech otevřeně kritická, nesouhlasila s řadou zejména byrokratických opatření z Bruselu a volala po strukturálních změnách. „Cesta, kterou odchodem ze společenství Spojené království nastolilo, ovšem uvrhla Evropu do dosud nevídaného chaosu, kterého jsme svědky v podstatě od britského referenda o vystoupení z Unie v roce 2016. Jedno pozitivum ale přeci jen vidím: Po tom čeho jsme během brexitu svědky, si snad další státy podobný kolotoč jednání a zmatků rozmyslí. Více než kdy dříve nyní potřebujeme jednotnou Evropu. A to jak kvůli Covidu, tak kvůli silné pozici na světovém obchodním poli“, uzavírá Vladimír Dlouhý.

Vladimír Dlouhý Od roku 2014 působí Vladimír Dlouhý ve funkci prezidenta Hospodářské komory České republiky. Po svém opakovaném znovuzvolení na XXXII. sněmu HK ČR v červenci 2020 byl potvrzen ve své funkci na další tříleté volební období.

Vladimír Dlouhý vystudoval VŠE, v letech 1977-78 studoval na Katolické univerzitě v belgické Lovani a v letech 1980-82 absolvoval postgraduální studium matematické statistiky a pravděpodobnosti na Karlově univerzitě. Po ukončení studií pracoval jako vysokoškolský učitel na VŠE na katedře ekonometrie, kde v roce 1983 obhájil kandidátskou disertační práci. V roce 1984 byl zakládajícím členem Prognostického ústavu ČSAV.

V letech 1989-92 byl ministrem hospodářství ČSFR, od roku 1992 do června 1997 působil jako ministr průmyslu a obchodu ČR. Od září 1997 pracuje jako mezinárodní poradce investiční banky Goldman Sachs, s krátkou přestávkou v roce 2012, kdy kandidoval na prezidenta České republiky. V letech 1997-2010 pracoval pro společnost ABB, v dnešní době je rovněž členem rady ředitelů KSK Power Venture v Hyderabadu (Indie), skupiny mezinárodních poradců Rolls-Royce (Velká Británie) a poradcem francouzské investiční skupiny Meridiam. Je členem několika mezinárodních think-tanků, především Trilaterální komise.

Od roku 2000 externě vyučuje na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. V letech 2006-2008 byl členem nezávislé odborné komise pro posouzení energetických potřeb ČR (Pačesova komise), v letech 2009 – 2013 Národní ekonomické rady vlády (NERV). V období 2000-2012 působil jako člen Mezinárodní dozorčí rady Illinois Institute of Technology v Chicagu, v letech 2010-2012 byl členem Evropské poradenské skupiny výkonného ředitele Mezinárodního měnového fondu.

Markéta Vojáčková

Foto: Jakub Hněvkovský, Hospodářská komora ČR

1.13. MERKELOVÁ ZA ROK ODEJDE A HLEDÁNÍ NÁSTUPCE DRHNE. TŘI JMÉNA NEMUSÍ STAČIT

TISK, Datum: 02.12.2020, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 18, Vytlačeno: 22 595, Prodáno: 27 003, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2020 00:28, Čtenost: 145 603, Rubrika: Autorská strana, AVE: 302 383,91 Kč, Země: Česko, GRP: 1,62

Ve třech letech začnete chodit do školky, v osmnácti odmaturojete a za celou tu dobu se nemusíte učit jméno jiné předsedkyně vlády než té, kterou jste jako malí vidali v televizi, když se rodiče dívali na zprávy. Angela Merkelová vede Německo už 15 let, o rok déle než poválečný kancléř Konrád Adenauer, a dokonce dvakrát déle než sociální demokrat Gerhard Schröder.

Mimochodem, v Česku jsme za tu dobu stihli vystřídat sedm premiérů.

Úspěšná ekonomika. Tahoun Evropy. Vstřícnost. Umění kompromisu. K její éře a osobě si můžeme dosadit nespočet přívlastků a hodnocení. V časech relativně klidných, ale i turbulentních voliči pravidelně vzkazovali, že jejich zemi má vést ona, a posílali tak dobrou zprávu i do Česka. „Lidé mi často vyčítají, že nejednám dost rychle. Že nechám věci příliš dlouho plynout. Pro mě je ale důležité zvážit všechny možnosti,“ řekla o sobě v roce 2013.

Příští rok na podzim po šestnácti letech opustí Merkelová úřad kancléřství a domácí i zahraniční politika si budou muset zvykat na novou skutečnost: umět fungovat bez ní. Pokud čistě teoreticky neodejde dřív, dožene i Helmuta Kohla.

Pod dohledem oblíbené kancléřky

Touto dobou měl v Německu vrcholit soubor o nástupnictví. Odložený sjezd kancléřčiny domovské Křesťanskodemokratické unie se ale první prosincový pátek kvůli pandemii covidu-19 neuskuteční a atmosféra v nejsilnější straně není kdovíjaká. Čím déle zápasí s tím, aby vybrala vhodného nástupce do svého čela – a tím možná i příštího kancléře – tím disfunkčněji působí. V průzkumech CDU stále pomáhá to, že na ni dohlíží státnice Merkelová. Současná kancléřka je uprostřed druhé vlny koronavirové pandemie nejpobláznější za posledních více než pět let a spokojenost lidí s její vládou je také vysoká.

Když před dvěma lety nejvyšší funkci ve straně předala Annegret Krampová-Karrenbauerové, vypadalo to, že Merkelová zrežuruje i své nástupnictví. Krampová-Karrenbauerová ale začátkem roku po politické krizi v Durynsku, kdy ji neposlechli spolustraníci a hlasovali společně s populistickou Alternativou pro Německo, oznámila, že končí. Nejistota se od té doby táhne, a jak se zdá, doléhá i na uchazeče o předsednické křeslo.

Pohled do nitra strany v posledních týdnech odhalil spory, intriky, ambice. Tahanice, jestli přece jen uspořádat sjezd v prosinci, nebo termín posunout na příští rok, se proměnila v PR debakl. Vzájemné spory trojice kandidátů vyústily ve vyřizování účtů přes média, což je něco, na co není CDU zvyklá. Zastavme se u osob a obsazení.

Kdo chce vést CDU

Zprvce, bývalý šéf poslanců, neúspěšný uchazeč o předsednické křeslo v roce 2018, protřelý politik, právník, byznysmen a také lobbista Friedrich Merz (65) z konzervativního křídla strany. Kritik Merkelové by si přál, aby se křesťanští demokraté stali vyhraněněji pravicovou stranou. Nedávno vydal další knihu – „Nová doba. Nová zodpovědnost. Demokracie a sociálnětržní hospodářství ve 21. století“. Tento obratný řečník a zkušený ekonom se zároveň stále zjevně těší velké popularitě mezi členy CDU, což se mu může hodit jako prostředek nátlaku. Na druhou stranu – hlasovat budou delegáti, nikoli přímo členové. Merkelová čelí od Merze a jeho podporovatelů kritice za progresivistické a kompromisní postoje například v otázkách migrace či energetiky.

Zadruhé, ministerský předseda Severního Porýní-Vestfálska, místopředseda strany, vystudovaný novinář a někdejší člen Evropského parlamentu Armin Laschet (59). Studoval také právo, má zkušenost ze spolupráce s německými liberály ze strany FDP a dokázal by se zřejmě domluvit se Zelenými. Obě uskupení jsou možnými koaličními partnery. Pod jeho vedením by CDU zůstala podobně jako za Merkelové spíše středovou politickou stranou. Coby podporovatele má za zády ministra zdravotnictví Jense Spahna (40), který před dvěma lety podobně jako Merz neúspěšně usiloval o předsednický post. V případě Laschetova zvolení by se měl stát místopředsedou.

Spahn je oblíbený nejen u mladších voličů, v listopadu byl podle webu Statista.com druhý v žebříčku spokojenosti s prací politiků. Na rozdíl od Merze jsou oba ve vedení strany. Laschet také nedávno vyloučil, že by se vzdal kandidatury ve Spahnův prospěch. Jednoznačným stanoviskem reagoval právě na rostoucí Spahnovu popularitu a rozšířenou nespokojenost v CDU, co se personální nabídky na předsednické křeslo týče. Uvnitř strany jsou slyšet názory, aby ministr zdravotnictví kandidoval na nejvyšší stranický post samostatně. Spahn je konzervativnější. Pokud budou dál postupovat v tandemu, názorově by se mohli rozkročit napříč partají „od Angely Merkelové až po Friedricha Merze“.

Zatřetí, zatím poměrně stranou je tu poslední oficiální kandidát Norbert Röttgen (55), zahraničněpolitický expert strany. Zkušený politik, a i když ne ostrý, určitě obratný rétor. Jakkoli měl zatím v průzkumech nejnižší podporu, podceňovat ho nelze. Minulý týden v jednom z nich Lascheta odsunul na poslední místo. „Má za sebou zajímavou kariéru. Byl předsedou CDU v Severním Porýní-Vestfálsku, jeho zátěží se však stal rok 2012, kdy se čekalo, že s přehledem vyhraje tamní volby, nakonec je ale tvrdě prohrál. Tehdy byl zároveň ministrem spolkové vlády pro životní prostředí, a protože měl po volbách rozepře s Angelou Merkelovou, kancléřka ho odvolala. Tato zátěž se občas objevovala i v následujících letech – Röttgen dával velice kultivovaně najevo, že je vůči ní v jisté opozici,“ řekl o něm v Českém rozhlasu odborník na Německo z **Fakulty sociálních věd UK Vladimír Handl**.

Hádka mezi muži

Když zhruba před měsícem Krampová-Karrenbauerová v televizi RTL pronesla, že to, co se ve straně odehrálo, bylo pohledem do propasti, myslela tím hádku právě mezi těmito třemi muži. „Čím ničivější soupeření bude, tím více se mohou ostatní v reakci na takovou diskusi ptát na další kandidáty,“ řekla magazínu Der Spiegel Krampová-Karrenbauerová. Laschet byl pro odložení sjezdu a Merz, který se podle analytiků cítí jako favorit, trval na co nejrychlejším uspořádání. Podle něj vedení akci o tisícovce účastníků odsunulo proto, aby mu zabránilo ve vítězství. Dokládá to podle něj i fakt, že přímo ve vedení je duo Laschet – Spahn. Nutno dodat, že v posledních měsících jsou kvůli pandemii vidět mnohem více než on.

Laschet o nezbytnosti odkladu hovořil s novináři ještě dříve, než se pro něj strana rozhodla, což za podpásovku považoval i Röttgen. Merz následně se svými výhradami vystoupil veřejně, když deníku Die Welt řekl, že se Laschet odkladem snaží vylepšit své volební naděje. Rovněž prohlásil, že v CDU se formuje síla s plnou podporou berlínského establishmentu, aby jej, tedy Merze, zastavila. Do médií se dostaly rovněž informace o vyhocené schůzce vedení CDU s trojicí kandidátů o tom, jak v přípravě volby předsedy pokračovat. Magazín Der Spiegel koncem října nadepsal svůj komentář titulkem: Merz neobstál v testu charakteru. Zmiňuje mimo jiné i to, že když hovořil o „částech stranického establishmentu“, argumentačně se pohyboval v blízkosti populistů, jakými jsou Donald Trump nebo strana Alternativa pro Německo. Právě ti rádi konstruují protiklad mezi „lidem“ a politiky v hlavních městech. Také Merz tvrdí, že za ním stojí „základna“, tedy stranický lid.

Nakonec ke kompromisu přece jen došlo – sjezd má být v polovině ledna, a pokud ho nebude možné kvůli koronaviru

uspořádat, je i záložní varianta. Je samozřejmě patrné, že část strany má velký strach z případného Merzova úspěchu. Vzhledem k tomu, že sociální demokracie se na další protahování velké koalice netváří nadšeně a politicky ji to dost vysálo, mohli by být partnerem zřejmě už jen Zelení – podle průzkumů jsou nyní druzí. Řada komentátorů si ale těžko dokáže představit, že by Merz do takové koalice šel. U ostatních to více či méně představitelné je. I z tohoto pohledu je důležité, kdo nakonec bude šéfem strany, potažmo kancléřským kandidátem.

Aby toho nebylo málo, bude se vedle volby do Spolkového sněmu a skládání příští vlády rozhodovat i o složení šesti zemských parlamentů. „V 51 ze 71 let Spolkové republiky měla unie (Křesťanskodemokratická unie s partnerskou Křesťansko-sociální unií) kancléře či kancléřku. Když si tato strana v této dramatické situaci neví dál rady, ohrožuje to stabilitu celé země,“ komentoval dění Spiegel.

Bavor může psát historii

Je tu ještě jedno jméno: Markus Söder (53), bavorský premiér a předseda sesterské Křesťansko-sociální unie (CSU). V jeho případě člověka napadne cimrmanovská hláška prince Drsoně: „Budu všechno zpovzdálí sledovat a v pravou chvíli se do věci vložím.“ CDU si nějakého svého šéfa jistě vybere, kancléřským kandidátem ale může být někdo jiný, klidně i ze sesterské partaje. Mimořádně, delší dobu bezradně působící sociální demokraté (SPD) sáhli po ministru financí Olafu Scholzovi, a ne po nikom z nového dua předseda–předsedkyně: není to tak ani Norbert Walter-Borjans, ani Saskia Eskenová.

Söder sice opakovaně řekl, že jeho místo je v Mnichově, ale neustále se v Německu řeší, jestli zkrátka logicky jen nečeká na výsledek volby v CDU. A pak se uvidí. Zatímco o jeho lásce k Bavorsku netřeba pochybovat, o neexistenci jeho ambicí už ano. Pokud by mohli o kancléřském kandidátovi CDU/CSU rozhodovat všichni Němci, Söder s 58 procenty jasně vede. Druhý je podle dat Politbarometru stanice ZDF z půlky listopadu Spahn, který je ale jen Laschetovou „dvojkou“ a na předsednické křeslo v CDU nekandiduje. Až pak následují kandidáti Merz, Laschet a Röttgen.

Především za rázná opatření proti koronaviru, která zavedl coby předseda bavorské vlády, si Söder vysloužil rekordní popularitu. Laschet nedávno na otázku, proč se tolik lidí domnívá, že koronavirový krizový management zvládá bavorský premiér lépe než on, odpověděl: „Nevím, mám svůj způsob. A ten se skládá také z klidu, z rozmyšlení, z posuzování následků konání. A není to taková markantní forma vystupování, jakou má Markus Söder.“ Zmínil i jeho zvučný a působivý franký bavorský tón. „Pokud by se Söder stal kandidátem na kancléře, slabiny ostatních by nestačily. Pak pomůže jen vlastní síla,“ miní list Handelsblatt.

CDU působí podobně dezorientovaně jako mezi lety 1998 a 2000, když krátce po sobě „vypadli“ z vůdčích rolí Helmut Kohl a Wolfgang Schäuble. „Tehdejší cesta: CDU přenechala kancléřskou kandidaturu CSU (šéfovi strany a bavorskému premiérovi Edmundu Stoiberovi) a využila další roky v opozici po prohraných volbách v roce 2002 na regeneraci. Pro Německo to bylo dobré řešení,“ podotýká Spiegel.

Nebo že by to Bavorům do třetice nakonec vyšlo? Předchozí dva kancléřští kandidáti z Mnichova – v roce 1980 Franz Josef Strauss a ani před 18 lety již zmíněný Stoiber – na nejvyšší post nakonec nedosáhli. Například poslanec CDU Michael Hennrich se nechal slyšet, že by byl Spahn ideálním partnerem možného kancléřského kandidáta Södera. Šlo by tím pádem i o generační obměnu.

Po volbách 26. září uvidíme, jestli CDU/CSU vyřešila rébus správně, nebo jestli to bude podobně jako u Cimrmana pohádka, která u dětí (respektive voličů) propadla.

Pohled do nitra strany v posledních týdnech odhalil spory, intriky, ambice. Tahanice, jestli přece jen uspořádat sjezd v prosinci, nebo termín posunout na příští rok, se proměnila v PR debakl. Vzájemné spory trojice kandidátů vyústily ve vyřizování účtů přes média, což je něco, na co není CDU zvyklá.

: tomas.prochazka@economia.cz

Foto autor: Foto: Reuters

Foto popis: Vysoká laťka I když je jinak oblíbená Angela Merkelová kritizována i ve vlastní straně, najít jejího nástupce nebude pro CDU snadné.

1.14. Vyšetřování britských žoldnéřů

TV, Datum: 03.12.2020, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 10, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2020 23:14, Sledovanost pořadu: 0, Pořad: Horizont 21:31, Země: Česko, GRP: 0,75

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Britská policie vyšetřuje válečné zločiny z osmdesátých let. Z podílu na zverstvech spáchaných za občanské války na Srí Lance podezírá několik bývalých vojáků. Před 35 lety si založili bezpečnostní agenturu, která mimo jiné poskytovala výcvik a podporu speciální jednotce srílanské policie. Její členové nechvalně prosluli vražděním tamilských civilistů.

Jakub SZÁNTÓ, redaktor

Dnes šedesátníci sedmdesátníci. Veteráni britských speciálních jednotek SAS si spokojeně žijí ve venkovských domech jižní Anglie. Jejich bezpečnostní agentura Keenie Meenie, neboli KMS už žoldnéřské služby dávno nenabízí. Jména obětí brutální občanské války, která zpusťovala úrodný ostrov jižně od Indie, ale nemají zůstat zapomenuta. Vyšetřování londýnské metropolitní policie je v plném proudu.

Bohumil VOSTAL, zpravodaj ČT ve Velké Británii

Většina nových důkazů se objevila na veřejnosti díky práci investigativního novináře, který na základě zákona o svobodném přístupu k informacím žádal o zveřejnění a hlavně odtajnění britských vládních dokumentů.

Jakub SZÁNTÓ, redaktor

Phil Miler představil výsledky svého pátrání v nové knize. Zdokumentoval podíl Keenie Meenie na masakrech vesničanů členy speciální úderné jednotky srílanské policie. Britští veteráni svůj podíl popírají.

Phil MILER, spisovatel a investigativní reportér

Britští žoldnéři byli hlavními instruktory ve výcvikovém táboře. Zjistil jsem, že počet civilních obětí během masakrů narůstal, čím

déle je cvičila Keenie Meenie. Začalo to masakry s 12 civilními oběťmi. Po třech letech výcviku měly masakry 85 obětí.

Saladin SECURITY, prohlášení společnosti

Kategoricky odmítáme tvrzení, že se David Walker nebo zaměstnanci společnosti KMS Limited v polovině osmdesátých let minulého století podíleli na spáchání válečných zločinů na Srí Lance.

Jakub SZÁNTÓ, redaktor

Občanská válka na Srí Lance se zapsala jako jeden z nejdéle trvajících občanských konfliktů. Vypukla v roce 1983 a postavila většinové Sinhálce vyznávající buddhismus proti menšinovým tamilským hinduistům. Když válka o čtvrt století později skončila porážkou Tamilů, připisala si 100 000 obětí a skoro 1 000 000 uprchlíků. Otřesných zvěstí se nešitila ani jedna ze stran. Opakovaně je spáchaly, jak vládní síly, tak povstalci z organizace Tygři osvobození Tamilského Ílamu. Roli britských žoldnéřů ve válce o budoucnost bývalé kolonie Londýn na dlouhé dekady utajil.

Eeben BARLOW, šéf bezpečnostní agentury STTEP

Pro vlády je jednodušší ztrácet soukromé občany v cizích konfliktech, než se dívat na pytle s těly zabitých vojáků. Taky si myslím, že v soukromém sektoru je čada klíčových dovedností, jako je logistika nebo třeba komunikace. A ty zkrátka v ozbrojených silách nefungují tak dobře.

Jakub SZÁNTÓ, redaktor

Kauzu pozorně sledují členové 200 tisícové komunity Tamilů, které do Británie vyhnala právě brutální válka na Srí Lance. Po sérii vyšetřování z minulých let poslaly britské soudy za mříže jednoho vojáka za spáchání válečného zločinu. Teď je to vůbec poprvé, kdy stejnému obvinění čelí zaměstnanci soukromé bezpečnostní agentury.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Naším hostem je Jan Kofroň, bezpečnostní analytik z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jak se vůbec agentura KMS Services na Srí Lance vzala? Kdo ji pozval a platil a působili tam i jiní žoldnéři?

Jan KOFROŇ, bezpečnostní analytik, FSV UK

Tak pozvala ji samozřejmě srilanská vláda, protože se nacházela v bezpečnostně nepříjemné situaci. Potřebovala prostě zvýšit efektivitu svých sil. A vzhledem k tomu, že Británie si nechtěla rozházet vztahy s Indií, která tehdy od ní kupovala dokonce i zbraně, tak logickou cestou bylo neposkytnout pomoc přímo, ale využít služeb některé ze soukromých vojenských společností. A KMS patřila k těm nejvýznamnějším.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Ten případ sahá osmdesátých let minulého století, jak se fenomén žoldnéřů od té doby vyvinul?

Jan KOFROŇ, bezpečnostní analytik, FSV UK

Tak, jestliže v těch osmdesátých letech to byla spíše taková sekundární věc, protože tehdy se předpokládal jiný typ zápasu, v devadesátých letech spolu s ústupem Sovětského svazu z Afriky, tak žoldnéři našli obrovské pole působnosti právě ve slabých afrických státech, pak, a to standardně skrze různé firmy jako Executive Outcomes, Sunline International a podobně. A po tom spolu s příchodem války proti teroru vidíme obrovský boom soukromých vojenských společností v Iráku a v Afghánistánu. V současné době vidíme dokonce to, že dochází k tomu, že i Rusko, které život tenhle typ, řekněme, jako společnosti nevyužívalo, nemělo, tak je začíná využívat. Jsou to ti slavní Wagnerovci, kteří působí zejména v Africe, od Libye přes Středoafričské republiky až po Mosambik.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

jeden z šéfů bezpečnostních agentur reportáže prohlásil, že pro vlády je jednodušší ztrácet soukromé občany v cizích konfliktech, než sledovat pytle s těly zabitých vojáků. Jde o nepříjemnou pravdu?

Jan KOFROŇ, bezpečnostní analytik, FSV UK

Nevím, jestli je nepříjemná, ale určitě pravda to je. Ty soukromé vojenské společnosti v podstatě zaručují to, že ta vláda může sama o sobě popírat účast na tom konfliktu, celkem věrohodně a technicky vzato to je pravda, neúčastní se, ale zároveň dodá službu, která je potřeba pro pomoc přátelskému režimu.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Vy jste zmiňoval třeba Rusko, ale ví se, které vlády demokratického světa využívají služby žoldnéřů? Je to rozšířený fenomén?

Jan KOFROŇ, bezpečnostní analytik, FSV UK

Tak využívají je možná silné slovo, ale minimálně tichý souhlas s těmito firmami v minulosti vyslovovali Spojené státy americké, třeba firma MPRI v Chorvatsku při přípravě operace Bouře v roce 95. Potom tu máme všechny ty firmy jako byly Blackwater a podobně, kteří působili ne úplně dobře v Iráku, Afghánistánu. Samozřejmě i ti Britové, třeba společnost Sunline, která navázala na KMS. A takže těch společností je relativně velká řada. Jsou v zásadě ve všech významnějších státech světa, včetně těch demokratických.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Jak se k problému žoldnéřů staví mezinárodní právo a jak obtížné je v jeho případech vymáhat?

Jan KOFROŇ, bezpečnostní analytik, FSV UK

Tak podle dodatku z roku 1977 je žoldnéřství postaveno v zásadě mimo standardní kompetenty, což znamená, že následně žoldnéři, pokud jsou zajmuti, tak mohou být souzeni podle místních zákonů. A zároveň řada zemí tenhle ten dodatek nepodepsala, v řadě zemí, jako je třeba Británie nebo USA, jsou tradičně jiné principy, co se týče třeba i najímání vojáků do ozbrojených sil. Tam je běžné, že se najímají neobčané státu, což je něco co třeba ve střední Evropě neznáme. Takže řada těch států nepohlíží na žoldnéřství tak negativně, jak na ně pohlížíme třeba my tady ve střední Evropě.

1.15. Velikostní přírážka při oceňování podniku

TISK, Datum: 03.12.2020, Zdroj: Právní rádce, Strana: 40, Autor: Petr Zima, Vydáno: 8 800, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2020 00:02, Rubrika: Expert, AVE: 288 676,55 Kč, Země: Česko

S pomocí přírážky za nízkou tržní kapitalizaci společnosti lze výrazně ovlivnit hodnotu oceněného podniku. Existují vážné pochybnosti o její existenci.

V poslední době se objevují publikace na téma oceňování podniků i v právní literatuře, a to v souvislosti s potřebou správně stanovit výši protiplnění či vypořádání v akcionářských sporech. Je to celkem pochopitelné, protože svět práva a svět ekonomie jsou velmi úzce provázány a navíc stanovení výše protiplnění a vypořádání je též otázkou právní.

Této právně-ekonomické problematice se věnuje i článek autorů Martina Lukáše a Jiřího Kvačka publikovaný v říjnovém Právním rádci. 1 Autoři se zabývají některými aspekty oceňování podniků pro účely stanovení výše protiplnění při vytěsnění menšinových akcionářů, zejména otázkami aplikovatelnosti diskontu za minoritu a nelikviditu a speciicky též přípustností použití takzvané přírážky za menší velikost společnosti (dále též přírážka za malou tržní kapitalizaci či velikostní přírážka). K tomuto poslednímu prvku oceňování je nutné uvést některé tvrzené skutečnosti na pravou míru.

Úvodem je třeba upozornit na to, že při výnosovém oceňování aktiv může mít změna jednoho nebo dvou procent diskontní míry podstatný dopad na výslednou hodnotu. 2 Prostřednictvím velikostní přírážky lze zvýšit diskontní míru sice jen o několik procent, avšak současně s touto úpravou lze hodnotu společnosti snížit o desítky procent díky takzvanému odúročení.

Do vzorce pro výpočet diskontní míry někteří znalci přidávají zmíněnou přírážku za menší velikost, která je – zjednodušeně řečeno – založena na některých statistických studiích, podle nichž jsou výnosy malých společností vyšší než výnosy velkých společností. Protože vyšší výnosy jsou spojeny s vyšším rizikem, je podle nich nutné při oceňování menších společností automaticky používat speciální rizikovou přírážku za menší velikost odstupňovanou v závislosti na konkrétní velikosti.

Autoři výše zmíněného článku zastávají názor, že by tato přírážka za menší společnost (velikostní přírážka) neměla být vyloučena z oceňování pro účely vytěsnění, přičemž se odvolávají na ročenky soukromých společností Ibbotson Associates³ a Duff and Phelps a na publikaci profesora Miloše Maříka z roku 2018. 4 Je však třeba připomenout, že závěry tohoto článku nekorespondují v určitých ohledech s pozdějším nálezem Ústavního soudu ve věci sp. zn. III. ÚS 647/15.

Přírážka za menší velikost v judikatuře S autory článku lze souhlasit v tom, že k přírážce za menší velikost společnosti se Ústavní soud v citované věci nevyjádřil. Nejvyšší soud ovšem tuto otázku považuje za významnou, neboť ve věci sp. zn. 29 Cdo 2025/2016 výslovně uložil soudům nižších stupňů, aby se tímto prvkem ocenění zabývaly (viz strana 11 tohoto rozhodnutí).

Koncept velikostní přírážky je ovšem, jak bude ukázáno dále, velmi kontroverzním konceptem a je otázkou, zda tuto přírážku používat i v případech, kdy je nutné objektivně stanovit spravedlivou hodnotu určitého aktiva. To jsou případy přezkumných řízení podle § 183k obchodního zákoníku a nyní podle § 390 zákona o obchodních korporacích, kterými se soudy poměrně často zabývají.

V některých případech se soudy nižších stupňů k velikostní přírážce vyjádřily již explicitně. Vrchní soud v Praze byl nedávno postaven jím ustanoveným znalcem před rozhodnutí, zda použít, či nepoužít přírážku za menší společnost. Znalecký ústav totiž stanovil hodnotu podniku ve dvou variantách (s a bez velikostní přírážky) s tím, že rozhodnutí ponechal na soudu. Vrchní soud v Praze vyřešil tento problém s patřičným odůvodněním tak, že stanovil výši protiplnění bez velikostní přírážky. 5 Podobně Krajský soud v Českých Budějovicích se ve stejné situaci přiklonil k té ze dvou variant ocenění, která přírážku za menší velikost neobsahovala. 6

Výslovně se otázkou velikostní přírážky zabýval i Vrchní soud v Olomouci, přičemž rovněž akceptoval znalecký posudek, v němž taková přírážka nebyla použita. Tento soud výslovně uvedl, že „pokud jde o problematiku (ne)použití diskontu za malou velikost Společnosti, spory o ‚obecnou‘ vhodnost použití této přírážky v akademické obci, zmíněné v procesních úkonech navrhovatelů i účastníků řízení, které se projevily i v této věci, kdy některé znalecké posudky s touto přírážkou pracovaly a jiné ne, a rovněž problematičnost aplikace amerických poměrů na české, případně středoevropské poměry, pokud jde o kritérium velikosti společnosti, tedy celková pochybnost ohledně možnosti tuto přírážku vůbec použít, vede odvolací soud k závěru, že pro účely stanovení výše přiměřeného protiplnění při vytěsnění minoritních akcionářů ji nelze do výpočtu zahrnout.“ 7

Aktuálně se k tomuto problému vyjádřil i Nejvyšší soud⁸, který potvrdil rozhodnutí odvolacího soudu opírající se o znalecký posudek, jenž přírážku za menší velikost (za malou tržní kapitalizaci) nepoužil. Nejvyšší soud konstatoval, že dovolání není přípustné z důvodu, že znalec nepoužil uvedenou přírážku, a to proto, že předmětná společnost nespadá do segmentu těch společností, u nichž by se velikostní efekt měl nějak projevit (č. l. 1618a spisu) a že pro společnost o tržní hodnotě v řádu desítek miliard korun nepovažoval aplikaci přírážky za malou tržní kapitalizaci za akceptovatelnou. (č. l. 1619a spisu). Svě názory přitom znalec podpořil (mimo jiné) odkazy na příslušnou odbornou literaturu.

V judikatuře sousedních zemí, jako jsou Německo a Rakousko, se tato přírážka neobjevuje. Přírážky za malou velikost ve znalecké praxi?

V praxi někteří znalci tuto přírážku používají, přičemž důvody pro toto použití jsou zpravidla obsaženy pouze v jednom odstavci posudku, kde se odkazuje buď na ročenku Ibbotson Associates, nebo na ročenku Duff and Phelps. Tento přístup však není v České republice převažující. Studie zabývající se praktickým použitím jednotlivých prvků diskontní míry dokládají, že většina znalců tuto přírážku nepoužívá. Podle studie Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy: Techniky odhadu nákladů vlastního kapitálu, velikostní premii používala ve sledovaném období 1997 až 2009 jen menšina českých znalců. 9 Většina ji nepoužívala.

Rovněž v praxi německých a rakouských 10 oceňovatelů není tato přírážka používána. K problematice velikostního efektu a k používání na něm založené velikostní rizikové přírážky se vyjadřují odmítavě i německé profesní organizace z oblasti znalectví, například respektovaná německá organizace znalců Institut der Wirtschaftsprüfer (IDW). Také Německé sdružení pro inženýrskou analýzu a asset management, které ve svém veřejně dostupném doporučení pro nejlepší praxi (Best Practice – Empfehlungen Unternehmensbewertung) zastává názor, že dosud nebyl podán žádný empirický důkaz o rizikové přírážce za menší

velikost. 11

Autoři Lukáš a Kvaček ve svém článku otištěném v říjnovém Právním rádci dále uvádějí, že profesor Mařík potvrzuje používání přírážky za malou tržní kapitalizaci v praxi, a odkazují na jeho publikaci Metody oceňování podniků. Jeho přístup ovšem není jednoznačný. V článku Diferenciace hodnotovýchází a problém tržní kapitálové struktury při oceňování českých podniků profesor Mařík a docentka Maříková vyslovují názor, že v případech vytěsnění by rozhodnutí o použití či nepoužití velikostní přírážky mělo příslušet soudu. Podle autorů se jedná o částečně právní otázku a v článku doporučují otevřeně přejít k férové hodnotě s tím, že by mohlo být vhodné vyloučit přírážky za malý

podnik. 12 Velikostní přírážka není prokázána Jak je uvedeno výše, většina posudků používajících velikostní přírážku uvádí jako zdroj ročenku Ibbotson Associates či ročenku Duff and Phelps. Pokud by byly tyto ročenky jediným zdrojem informací o velikostní přírážce, potažmo o velikostním efektu, asi by nebylo možné proti jejímu používání nic namítat. Existuje však celá řada empirických studií, které již od 80. let velikostní přírážku zpochybňují. Část z nich je uvedena v publikaci Oceňování podniků v právní praxi 13, níže jsou uvedeny též některé další zdroje.

Německý profesor Wolfgang Ballwieser ve své publikaci Oceňování podniků¹⁴ prokazuje časovou nestabilitu, nejednoznačnost a zanedbatelný statistický význam velikostního efektu. Z německé odborné literatury je významná i studie autorů Baetge, Kirsch, Koelen, Schulz nazvaná K mýtu o velikostních přímích. Studie těchto autorů zpochybňuje existenci velikostní prémie v Německu, ale i jinde. Podobně Nestler v Oceňování malých a středních podniků: Aktuální pokyny německého Institutu auditorů k použití jejich metodiky IDW S1. dokládá nepoužívání velikostní prémie u malých a středních podniků v Německu. Rovněž profesor Volker Peemöller ve své rozsáhlé publikaci Praxishandbuch der Unternehmensbewertung nepovažuje velikostní přírážku za součást modelu pro výpočet diskontní míry.

Ve Spojených státech patří mezi přední kritiky používání této přírážky profesor Aswath Damodaran z New York University (Stern School of Business), který této otázce věnuje několik článků. V nich přináší řadu důvodů pro neužívání velikostní prémie, zejména to, že nejde o ekonomický, ale o statistický model. 15 Damodaran v jedné z citovaných publikací přímo uvádí, že koncept velikostní prémie má více děr než švýcarský sýr.

Shrnutí odborné literatury k velikostnímu efektu (a tedy i k velikostní přírážce) v roce 2010 provedl profesor Michael A. Crain v článku Přehled literatury o velikostním efektu. V článku uvádí, že velikostní efekt může být vysvětlen jinými faktory, než je velikost, jako je například likvidita, a rovněž uvádí, že velikostní efekt je pouze sezonní záležitostí a projevuje se vlastně jen během jediného měsíce v roce (takzvaný lednový efekt).¹⁶

Z trochu jiného úhlu přistupují k problematice profesori Horowitz, Loughram a Savin, kteří ve své studii z roku 2000 nazvané Mizející velikostní efekt¹⁷ prokázali, že takzvaný velikostní efekt existuje vlastně pouze u velmi malých společností do velikosti pěti milionů dolarů. Dále prokázali, že tento efekt v určitých obdobích zcela vymizel. Z výsledků jejich zkoumání plyne, že velikost podniku nemůže být považována za systematický zástupný prvek pro riziko, a tedy že velikost podniku sama o sobě není systematickým rizikovým faktorem pro menší společnosti. Renomovaní autoři ze společnosti McKinsey, a to Koller, Goedhart a Wessels, ve své učebnici Oceňování, měření a řízení hodnoty společností, poukazují na to, že CAPM (capital asset pricing model) je založen na solidní teorii o riziku a výnosech, zatímco Fama – French Model, který zohledňuje velikost podniků, je založen čistě na empirických údajích. Podle nich by byla potřeba lepší teorie/model než Fama – French, aby mohl být popřen základní model CAPM, který velikostní přírážku nepoužívá. Proto i tito autoři nadále používají základní model CAPM, a nikoliv model obsahující koncept velikostní přírážky.¹⁸

Velmi podrobně se problematikou velikosti zabývá Clifford S. Ang ve své studii Why We Shouldn't Add a Size Premium to the CAPM Cost of Equity (Proč bychom neměli přidávat velikostní prémie do modelu CAPM u nákladů vlastního kapitálu), kde přesvědčivě shrnuje důvody, proč by velikostní prémie neměla být při oceňování používána.

Profesor Edward McQuarrie ve svém článku z roku 2010 považuje velikostní prémie za chiméru a prokazuje, že historické důkazy o vyšší výnosnosti akcií malých společností jsou mnohem více nejednoznačné, než jak je to obvykle chápáno. 19 Autoři Kalesnik a Beck v článku Rozbití mýtu o velikosti uvádějí, že preferování velikostní prémie nelze považovat za teoreticky odůvodněný přístup, ale spíše jde o „články víry“.²⁰

Mezi empirické důkazy v neprospěch velikostní přírážky patří též starší studie autorů Kneze a Readyho, kteří již v roce 1997 statisticky prokazují, že přírážka za malou velikost je důsledkem vyšší výkonnosti pouhého jednoho procenta nejvýkonnějších akcií malých společností. Když odstranili z portfolií pouze jedno procento nejvýkonnějších akcií malých společností, nenašli žádnou vyšší výnosnost akcií malých podniků oproti akciím velkých podniků.²¹

V novější odborné literatuře autoři Alquist, Israel a Moskowitz ve studii Fakta, ikce a velikostní efekt (Facts, Fiction and the Size Effect) z roku 2018 publikované v Journal of Portfolio Management vyvracejí obsáhle důvody pro používání velikostní prémie. Cliff Asness v článku There Is No Size Effect (Není zde žádný velikostní efekt) dokládá, že velikostní efekt neexistuje, a to zejména pokud pro porovnání výnosů malých a velkých společností použijeme nikoliv měsíční, ale denní data o výkonnosti (viz valuelwalk.com 21. 9. 2020).

Jiní autoři Torchio a Surana ve své studii Effect of Liquidity on Size Premium and its Implications for Financial Valuations (Efekt likvidity na velikostní prémie a její dopady na inanční oceňování) z roku 2013 uvádějí, že používání velikostní prémie podle Ibbotsonovy ročenky v sobě obsahuje i efekty způsobené nízkou likviditou. Snížení hodnoty společnosti z důvodu nelikvidity akcií je ovšem dle nálezů Ústavního soudu vyloučeno při zjišťování spravedlivé hodnoty.

Jeremy Siegel, profesor inancí na jedné z nejrenomovanějších ekonomických škol v USA (Wharton Business School), v publikaci Investice do akcií – běh na dlouhou trať (česky v nakladatelství Grada 2011) uvádí, že vyloučíme-li období, kdy v USA platily zákony ERISA, není statisticky prokázán žádný velikostní efekt.²² Mezi roky 1926 a 2012 přinášely menší společnosti výnosy 11,5 procenta ročně, zatímco velké společnosti měly výnos 9,7 procenta. Ale pokud se vyloučí období mezi roky 1975 a 1983, které se shoduje s působností takzvaného zákonodárství ERISA, jež penzijním fondům usnadnilo diverzifikaci i do menších společností, pak roční výnosy velkých i malých společností by byly téměř identické, a to zhruba kolem osmi procent ročně.²³

Autoři McGee (z univerzity UCD Dublin) a Olmo (z univerzity v Zaragoze) v článku The Size Premium as a Lottery (Velikostní prémie jako loterie) poukazují na to, že velikostní prémie je v řadě odvětví nepodložena a že při odstranění jediné nejziskovější společnosti ze vzorku jde o loterijní záležitost.

Z českých empirických studií věnujících se velikostnímu efektu, respektive velikostní přírážce, je možné uvést studii nazvanou Velikost irmy a výnosy akcií: Metaanalýza autorů Ashtakova, Havráňka a Nováka z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Tato studie dokládá, že obvykle používaná velikostní prémie (např. podle ročenek Ibbotson Associates) je trojnásobně nadsazená kvůli zkreslení způsobenému výběrem publikací o velikostním efektu. Rovněž docent Tomáš Krabec z Vysoké školy ekonomické v Praze považuje velikostní přírážku vzhledem k neukončené diskusi za neaplikovatelnou. Poukazuje na to, že tato tematika není v odborné literatuře přehledně systematizována a ani není v praxi zavedena obecně přijímaná metodika.²⁴

Problematiku velikostní přírážky je ovšem nutné posuzovat v celém kontextu. Velké americké irmy, které jsou součástí indexu S&P 500 a vůči nimž zastánci velikostní přírážky poměřují menší české společnosti, bývají často terčem organizátorů hromadných žalob. V posledních 10 letech bylo podáno v USA přes 1420 hromadných žalob, a to jen pokud jde o spory z účasti ve společnostech. Je nutné si uvědomit, že v českém právu není institut hromadných žalob amerického typu přítomen, a proto menší české společnosti nejsou tomuto riziku vystaveny. Neexistence tohoto rizika u českých irem oproti americkým irmám zahrnutým v indexu S&P 500 bývá nedůvodně přehlížena.

Chiméra, ikce, mýtus, článek víry, loterie. To jsou přirovnání, která velikostní přírážce dávají shora uvedení autoři. Z uvedeného demonstrativního výčtu studií a článků k přírážce za menší společnost je zřejmé, že existují důvodné pochybnosti o možnosti používat velikostní přírážku a že její používání je překonané dogma. Tyto pochybnosti mají svůj odraz i v judikatuře soudů. Pouhé zpochybnění velikostní přírážky jako kontroverzního prvku ocenění a doložení faktu, že není jednoznačně akceptována ani ekonomickou teorií, ani praxí, by mělo postačit k tomu, aby v soudním řízení nebyl akceptován posudek, který velikostní přírážku, jinými slovy přírážku za nízkou tržní kapitalizaci, používá.

Autoři citovaného článku mají za to, že jakákoliv větší irma je automaticky méně riziková než jakákoliv menší irma právě díky velikostnímu efektu, aniž by uvedli příčiny pro toto riziko. Velikostní efekt ani přírážka za malou velikost ale nejsou jednoznačně statisticky ani ekonomickou teorií prokázány. Nejde o koncept, který by byl univerzálně či většinově přijímán akademickou obcí nebo praxí; není měřítkem rizika pro menší společnosti. Obzvláště pochybné je pak používání této přírážky v situacích, kdy je jedna strana dotčena de facto vyvlastněním, jako jsou postupy při vytěsnění menšinových akcionářů nebo při realizaci převodu jmění.

1 Lukáš, M., Kvaček, J., Ocenění minoritního podílu při vytěsnění akcionářů, Právní rádce říjen 2020, str. 51 až 54. 2 Zima, P., Oceňování podniků v právní praxi, 1. vydání, C. H. Beck 2016, marg. č. 259 a n. 3 Společnost Ibbotson Associates (nový název Morning Star) přestala údaje o velikostní přírážce publikovat, jedinou ročenkou tedy zůstává Duff and Phelps. 4 MAŘÍK, M. Metody oceňování podniku: proces ocenění – základní metody a postupy. 4. upr. a rozš. vyd. Praha: Ekopress, 2018, 550 s. ISBN 978-80-87865-38-5. 5 Viz rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ve věci sp. zn. 14 Cmo 260/2019. 6 Viz rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ve věci sp. zn. 13 Cm 1069/2007. 7 Rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 8 Cmo 127/2019. bod 24. 8 Rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 27 Cdo 876/2020. 9 Kolouchová P., Novák J., Cost of Equity Estimation Techniques Used by Valuation Experts, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy – IES Working Paper 8/2010. 10 Peemöller, V., Praxishandbuch der Unternehmensbewertung, 7. vydání, NWB Verlag, s. 157: „Die Berücksichtigung von Small-Size-Zuschlägen und Fungibilitätsabschlägen ist im Rahmen von objektivierten Unternehmenswerten nicht zulässig, da diese intersubjektiv nicht nachvollziehbare Risikozuschläge/-abschläge darstellen (vgl. IDW (Hrsg.), WP-Handbuch 2018, S. 206).“ 11 Doporučení instituce Deutsche Vereinigung für Finanzanalyse und Asset Management, dostupné na: www.dvfa.de.

Prostřednictvím velikostní přírážky lze zvýšit diskontní míru sice jen o několik procent, avšak současně s touto úpravou lze hodnotu společnosti snížit o desítky procent díky takzvanému odúročení. 12 Mařík, M., Maříková, P., Diferenciace hodnotovýchází a problém tržní kapitálové struktury při oceňování českých podniků. Soudní inženýrství: časopis pro soudní znalectví v technických a ekonomických oborech. 2013. sv. 24, č. 3, s. 237–246. 13 Zima, P., Oceňování podniků v právní praxi, 1. vydání, C. H. Beck 2016, marg. č. 361 a n. 14 Ballwieser, W., Unternehmensbewertung, s. 112 a násl. bod 4. 6. 6. 15 Damodaran, A., Prémie za malou tržní kapitalizaci: Kde je podstata? (The Small Cap Premium: Where is The Beef), Damodaran, A., Alternatives to CAPM, Part II., in *Musing on Markets*, Damodaran, A.: Valuation Inferno: Dante meets DCF, z roku 2011. 16 Crain, M., A Literature Review of the Size Effect, 29. říjen 2011. 17 Horowitz et al., The disappearing size effect, *Research in Economics* 54 (1) 2000, 83–100. 18 Koller, T., Goedhart, M. a Wessels, D., *Valuation, Measuring and Managing the Value of Companies*, 5. vydání, s. 260. 19 McQuarrie, E., The Chimera of Small Stock Outperformance: Market Anomaly or Investor Self-Deception?, *The Journal of Investing*, Vol. 19.2010, 3, p. 50–64. 20 Kalesnik, V., Beck, N., Busting the Myth About Size, *Simply Stated*, November 2014. 21 Knez, P. J., Ready, M. J., 1997, On the Robustness of Size and Book-to-Market in Cross-Sectional Regressions. *Journal of Finance* 52, 1355–1382. 22 Siegel, J., Investice do akcií – běh na dlouhou trať, Grada 2011, str. 124. 23 Siegel, J., tamtéž, s. 123, 124. 24 Viz např. posudek č. 5/2015.

Pouhé zpochybnění velikostní přírážky jako kontroverzního prvku ocenění a doložení faktu, že není jednoznačně akceptována ani ekonomickou teorií, ani praxí, by mělo postačit k tomu, aby v soudním řízení nebyl akceptován posudek, který velikostní přírážku používá.

: Petr Zima, advokát, Šváb, Zima & partneři

Foto autor: Foto: Shutterstock

1.16. Martin Kupka: Stát peníze na opravy krajských silnic má, ale není schopen je spravedlivě rozdělovat [URL](#)

[WEB](#), Datum: 03.12.2020, Zdroj: ctidoma.cz, Strana: 0, Autor: Martin Chalupa, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.12.2020 02:27, RU / měsíc: 388 852, Celková návštěvnost: 17 819, Rubrika: Politika, AVE: 8 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20

Proč jezdíme ve Středočeském kraji často na tankodromech, které jsou honosně nazývané silnicemi? Není to chyba pouze předešlé krajské vlády, na té současně ovšem je, aby stav konečně napravila. A samozřejmě zároveň vnesla jasno do podivného hospodaření Krajské správy a údržby silnic. Nově bude mít silniční dopravu na hejtmanství pod dohledem místopředseda ODS, poslanec Martin Kupka. Ambice má velké. Snad nezůstane pouze u plánů a hezkých slov.

Pane Kupko, jako jeden z cílů svého mandátu jste vytyčil udělat pořádek v krajské správě a údržbě silnic. Už jste začal, jak to bude dál vypadat?

Ano, začal jsem. Už je sestavená dozorcí rada, která by měla přispět k lepšímu fungování "susky". Bude mít možnost kontrolovat výběrová řízení a zároveň přicházet s podněty, jak lépe organizovat práci. V nejbližších dnech vypíšeme výběrové řízení na nového ředitele organizace, který by měl nastoupit v březnu příštího roku.

Martin Kupka

- místopředseda ODS

- od roku 2010 starosta Libeznic

- od roku 2016 zastupitel Středočeského kraje

- od roku 2017 poslanec
- v roce 2020 post krajského zastupitele obhájil, navíc se stal 1. náměstkem hejtmanky pro silniční infrastrukturu
- vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy
- je ženatý, má dvě děti

Už jste se vůbec stihl seznámit s tolik kritizovaným chodem krajské správy a údržby silnic? Co vás nejvíce překvapilo?

Samozřejmě. Nemohu říci, že bych byl něčím překvapen. Bylo jasné, že správa pracuje na velké řadě staveb, ale neměl jsem a nemohl jsem mít podrobnější přehled, protože předchozí vedení kraje se o informace moc nedělilo. I to je důvodem, proč je obraz Krajské správy a údržby silnic tak pošramocený. Důležitým úkolem pro příští měsíce bude dát do pořádku kontrolu přebírané práce. Už je jasné, že finančních prostředků bude vlivem koronakrizy méně, a tím víc bude záležet na efektivitě fungování celého organismu a na úrovni jeho spolupráce s krajským úřadem i zastupitelstvem.

Tvrdíte, že každý rok přichystáte nejméně deset důležitých stavebních dopravních projektů. Jakými tady začnete a proč?

Stavba, která má z hlediska krajských investic nepochybnou prioritu, je propojení dálnic D7 a D8 včetně velkého mostu přes Vltavu u Kralup nad Vltavou. To je stavba, na kterou místní čekají už hrozně dlouho a která má významný vliv nejen na zklidnění provozu v jejich městě, ale pomůže dopravě v širokém okolí, doslova ve velké části kraje. Pak jsou tu další důležité obchvaty měst a obcí – Brandýsa nad Labem-Staré Boleslavi, Lysé nad Labem, Rakovníka... To jsou místa, na kterých se pracuje a která určitě chceme v těch dalších letech rozběhnout. Zlepšení dopravního řešení je nutné i v Mladé Boleslavi a mohl bych jmenovat další a další, větší a menší akce, včetně oprav mostů.

Silnice ve Středočeském kraji jsou dlouhodobě v katastrofálním stavu, což není chyba pouze předešlé krajské vlády. Takže jak změníte přístup k opravě nejen silnic, ale třeba i mostů, aby se konečně jezdilo plynule a hlavně bezpečně?

Chci přijít s novým nástrojem správy údržby silnic. V tomto volebním období se mi podařilo prosadit v parlamentu spuštění projektu digitální technické mapy. To je nástroj, který umožňuje zaznamenávat na podkladu katastrální mapy České republiky detailně všechny technické sítě a další důležité informace z území. Moje představa je, že každý cestmistr bude mít doslova kdekoli a kdykoli k dispozici snadno dostupnou digitální mapu a bude mít navíc vlastní specifické "vrstvy", kam může na místě vpisovat svoje poznámky o stavu komunikace, závadách a poškozeních. A tak budeme prostřednictvím mapy hlídat stav jednotlivých silnic a sledovat, zda se už blíží konec záruční lhůty rozsáhlejších oprav, abychom dokázali ještě před jejím koncem požadovat zhotovitele vad o nápravu. To by měl být významný krok dopředu z hlediska podoby samotného výkonu správy a údržby silnic, aby to i pro zaměstnance Krajské správy a údržby silnic bylo jednoduché. A byl by to zároveň velmi transparentní nástroj, protože umožní sledovat i chystané investice a porovnat je s aktuálním stavem té komunikace, aby bylo zřejmé, že v tom místě je oprava potřeba více než někde jinde.

Pomůže mapa i řidičům, aby se dopředu mohli dozvědět přes počítač nebo telefon o uzavírkách?

Samozřejmě. Počítám s tím, že ten systém bude pro řidiče veřejně dostupný na internetu v podobě Mapy středočeských silnic. V ní bude možné se podívat na probíhající a chystané rekonstrukce, sledovat v jakém stavu jednotlivé úseky silnic jsou i to, kde jsou právě nějaká omezení.

Už v pondělí 7. prosince si můžete přečíst rozhovor s radním pro oblast veřejné dopravy. Na jaké projekty Petr Borecký naváže a jaké nové vzniknou? Na co bude mít vůbec peníze? Jak bude řešit požadavky dopravců, kteří chtějí výpadky způsobené pandemií koronaviru, po krajích? Nejen o tom jsme si povídali.

Je mič i na straně státu, měl by silnicím v kraji pomáhat? Přece jen komunikace jsou velmi zatížené a dnes se řeší hlavně Moravskoslezský či Ústecký kraj...

Už při prvním jednání zastupitelstva jsem upozornil na to, že střední Čechy mají obrovský strukturální hendikep, o kterém se zatím příliš nemluvalo. Kraj spravuje 8 625 km silnic, a to je o více než o polovinu vyšší číslo, než vykazuje druhý v pořadí – Jihočeský kraj s 5 432 km. Nutně tomu musí odpovídat podpora státu. Nejen proto, že jich je nejvíc, nejen proto, že jsou široko daleko v nejhorším stavu. Ale také proto, že jsou z celé země nejvíce zatížené. A to má jednoduchý důvod, krajské silnice často slouží dálkové přepravě a nahrazují státem provozované tranzitní dálnice a silnice první třídy, jejichž síť je – jemně řečeno – neúplná. A tenhle strukturální hendikep si prostě opravdu zaslouží jiný přístup státu a zvýšenou pozornost, protože tomu počtu kilometrů neodpovídají příjmy, které kraj má. A proto budu určitě usilovat o to, aby se ta obrovská zátěž a poškozování tranzitní dopravou projevilo ať už pomocí rozpočtového určení daní, nebo – a k tomu bych se klonil spíš – samostatnou finanční pomocí ze strany státu právě vůči středočeským silnicím a jejich opravám a rekonstrukcím.

Kde by podle vás mohl stát vzít na tuto pomoc peníze?

Ale on je má a rozděluje je. Já volám po tom, aby je dokázal rozdělovat podle jasného klíče, který se nabízí, a musí brát ohled na délku silniční sítě, její zatížení a samozřejmě i současný stav.

Co chybějící část Pražského okruhu, není to pouze věc Prahy, ale také Středočeského kraje. Dokážete nějak tlačít na to, aby se ledy konečně hnuly?

Už jsme začali, dokonce ještě před jednáním ustavujícího zastupitelstva. Vyvolal jsem telefonickou konferenci na téma otevřeného zjišťovacího řízení EIA – tedy posouzení vlivu na životní prostředí – ke stavbě severní části okruhu mezi Březiněvsi a Horními Počernicemi. Snažil jsem se přizvat k pomyslnému online kulatému stolu starosty jak středočeských obcí, tak i pražských městských částí a zároveň zástupce Ředitelství silnic a dálnic. Abych předešel dotazům, je jasné, že k těm konkrétní

stavbě nepochybně proběhne tak zvaná velká EIA. A jsem tomu rád, protože je i v zájmu Středočeského kraje, aby stát jako investor prostřednictvím ŘSD dokázal vyhovět řadě důležitých připomínek a požadavků měst a obcí bez toho, že by došlo k dalšímu oddalování stavby okruhu. A podobně budu přistupovat i k dalším stavbám v kraji. Budu se snažit stavět i pomyslné mosty mezi všemi zainteresovanými a pomoci tak hledat dobrá a efektivní technická řešení a současně bořit často pochopitelný odpor samospráv k chystaným projektům. Je přece jasné, že nejenom Středočeský kraj a Praha, ale celá Česká republika potřebuje tak významné stavby, jako je Pražský okruh nebo dálnice D3.

Bývalá hejtmanka Pokorná Jermanová už upozorňovala na to, že většina členů nové rady má další funkce. Vy jste starostou Líbeznic – podotýkám, že neuvolněným – a dále také poslancem. Máte v plánu se nějaké z těchto funkcí vzdát?

Jen dodám, že jsem i v roli radního Středočeského kraje v neuvolněné pozici. To znamená, že pobírám celý plat jen za práci poslance. Pokusím se ty role skloubit. V mnoha ohledech je jejich spojení možné a může mít důležitý efekt. Chci si zachovat bezprostřední kontakt s místem, kde žiji a kde zároveň můžu realizovat drobné stavby v roli investora. V Poslanecké sněmovně mám možnost ovlivnit právě projednávaný návrh nového stavebního zákona, jehož kvalita bude do budoucna určovat, jak náročné bude v celém kraji stavět a připravovat i dopravní stavby.

Je Petra Pecková dobře zvolenou hejtmankou? Bude se vám s ní dobře spolupracovat coby její pravé ruce?

Je před námi práce na důležitých změnách ve Středočeském kraji, a to ještě za mnohem komplikovanějších podmínek, než s jakými musela bojovat dosavadní středočeská krajská rada. Věřím, že se Petra Pecková té úlohy zhostí velmi dobře.

KAM DÁL? Čtete rozhovory s novými členy vedení středočeského kraje:

Hejtmanka Pecková: Převrat ve veřejných financích je totální. Budeme utahovat opasky, kde se dá.

Středočeský radní Snížek: Vylidňování venkova je problém. Ale netroufám si lidem říkat, kde mají žít.

Středočeský radní Pavlík: Ve všech nemocnicích kraje dokážeme zajistit léčbu pro covid pozitivní pacienty.

Věslav Michalik: Kostlivců po minulém vedení kraje se nebojím. Ukážeme je lidem a pohřbíme.

Středočeský radní Hrabánek: Testování v domovech seniorů mělo začít dříve, pro klienty je to nápor na psychiku.

Středočeský radní Vácha: Rodiče dětí po škole často žádají to, co měli oni. Svět je ale jinde.

Libor Lesák: Budu tlačit na obchvat Kralup. Pomůže celému regionu a odlehčí i Praze.

1.17. Kulturio.cz URL

WEB, Datum: 06.12.2020, Zdroj: kulturio.cz, Strana: 0, Autor: Kateřina Zemanová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2020 12:05, Celková návštěvnost: 5 000, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Světлана Witovská: „Učím se pořádku se na něco neptat...“ S moderátorkou České televize Světlanou Witovskou jsem se sešla 24. listopadu.

V tu chvíli jsme ještě nevěděly, že večer přijde zpráva, že Kamila Moučková tu s námi už není. V našem povídání ale byla. Vloni s ní Světлана Witovská napsala knížku Hlavou proti zdi, svižně psaný rozhovor, který leccos prozrazuje o pracovním i soukromém životě legendární televizní a rozhlasové hlasatelky. Právě láska k televizi je to, co obě spojuje. Světлана Witovská byla jednou z tváří hlavní zpravodajské relace ČT Události a Události, komentáře. Od září tohoto roku se však vrátila k moderování Interview ČT24. A taky začala učit na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Její jméno si mnozí spojují s prezidentskou debatou Miloše Zemana a Jiřího Drahoše. „Já ale udělala spoustu lepších rozhovorů,“ směje se.

Jaká by měla být první otázka?

Vždycky jednoduchá. Moje dramaturgyně říká, že to musí být to, co do rozhovoru diváka vtáhne, aby se na něj chtěl dívat dál. Má být zajímavá, nebo překvapivá. Nesmí odradit. Je nejdůležitější, takže nad ní přemýšlím vždycky nejdéle.

Je něco, na co byste se hosta nezeptala?

Neptám se na věci, které jsou osobní. O čem píše bulvár, tomu se snažím vyhýbat. Někdy je těžké pokládat nepříjemné otázky.

Ale i to už jsem se naučila dělat s úsměvem, a to je někdy asi odzbrojující. Samozřejmě pokládat příjemné otázky je snazší a pro respondenta příjemnější.

Ale to taky může být docela nuda.

To ano. Musíte hledat balanc mezi tím, aby to bylo zábavné, pořád ještě věcné a nesklouzávalo to k bulváru nebo k tomu, že jdete člověku moc „po srsti“.

Je nějaká otázka, na kterou se bojíte zeptat sama sebe?

Ta by se nejspíš týkala mých životních rozhodnutí. Jestli jsem udělala něco špatně, jaká byla moje největší chyba a co jsem mohla udělat jinak. Na to se zeptat bojím, protože bych si pak říkala, jak to můžu napravit, a to už nejde.

Dokáže být žurnalistika kreativní?

No to doufám, že je! Nebo myslíte, že ne?

Není to jenom řemeslo?

To si nemyslím. O sobě si sice nemyslím, že jsem kreativec, ale snad dokážu být dostatečně kreativní při tvorbě otázek.

Máte na to nějaký kreativní proces?

Musím se naladit na dané téma, najít si v něm něco, co mě baví. Mám v sobě barometr, který mi říká, že když to nebaví ani mě, tak to diváky nemůže bavit už vůbec. Protože já jsem přeci jen postižená tím, že do sebe pořád láduju informace...

Máte vůči něčemu předsudky?

Myslím, že na to, jak jsem stará, mám těch předsudků málo.

Se stářím předsudků přibývá?

Mám pocit, že to ve stáří víc vyhrězne. Čím je člověk starší, tím méně toleruje věci, které toleroval v mládí. A zapomíná.

Vždycky si říkám, že nesmím dělat to, co dělala moje máma mně, ale pak se přistihnu, že dělám úplně to samé svému dítěti. Ale předsudků moc nemám.

Každopádně nemáte ráda drogy.

Bojím se jich, protože vím, že je z nich těžká cesta ven.

K nim předsudky nemáte?

Ne. Ať si zkouší, kdo chce, co chce. Problém je, že do nich často spadnou lidi, kteří ještě nemají tolik životních zkušeností, aby věděli, co může přijít. Ale já už za ten roh vidím. Spíš mi připadá nefér, že někdo zneužije rozpoložení mladých lidí, kteří do toho potom spadnou a obtížně se závislosti zbavují.

Jak se stavíte k uměleckým dílům, která pod jejich vlivem vznikla?

Neodsuzuju to, i když je těžké přijmout, že bez drog by některá nevznikla. Člověk to ale v sobě někde mít musí, aby to z něj drogy dostaly. Jen nechci, aby se to týkalo mých dětí, ale ty umělecké sklony stejně nemají.

Ráda koukáte na seriály. Které vás v poslední době baví?

Teď sleduju strašně zamotanou, ale hezky udělanou detektivku Mělas to vědět a Bariéru, to je taky fajn. Ale nejvíc mě bavil seriál La casa de papel neboli Money Heist, to doporučuju všem.

Je kniha, která vám změnila život?

Dodnes si pamatuju Svět podle Garpa a Medojedky. Obě jsem je četla na vysoké škole, od té doby mě nic tak hluboce nezasáhlo.

Jak je možné, že od vysoké nepřišla žádná další důležitá knížka?

Čtu spoustu věcí do práce, už moc nesahám po literatuře, která by byla náročná, o které bych musela tak přemýšlet. Faktů, které do sebe každý den musím natlačit, je strašně moc, pak už mám hlavu přeplněnou. Takže převládá oddechová literatura.

Hlavně detektivky.

Cítíte se někdy přehlcená vizuálními vjemy, které se na nás odevšad valí? Koneckonců i televize je audiovizuální médium...

Asi ne. V televizi se dívám jenom na zprávy a seriály. A to mě nezahlučuje. Navíc mám pořád možnost to vypnout.

Ale vizuální vjemy nás obklopují všude, všude jsou nějaké reklamy, billboardy, a ty nevypneme...

Ty já ale vůbec nevnímám. Když byste se mě zeptala, co bylo na támhle té ceduli, vůbec nebudu vědět.

Kromě obrazů jsme zahlceni taky zvuky. Jak snášíte ticho?

Mám ho ráda. Vůbec mi nevdání snídat v tichu nebo mlčet se svými kámoškama. I když to je pro mě občas těžké. Jedna moje kamarádka říkala: „Hele, mohla by si být chvíli ticho? Mohla by ses furt na něco neptat? Jenom tak budeme sedět, jo?“ Tak se to učím.

Nepřekáží vám někdy při rozhovorech kamera? Mám pocit, že lidé mají tendenci se před ní uzavírat.

Mně ne, ale některým hostům ano. Když dělám rozhovor s někým, kdo není zvyklý chodit do televize a není to politik, snažím se s ním před vysíláním chvíli normálně mluvit, aby neměl pocit, že jsem blázen, nebo že je to jako u zubaře.

Vadí vám, že se v televizi klade tak velký důraz na vzhled moderátorů?

Je to audiovizuální prostředek, takže je pro diváky důležité, na koho se dívají. Nemusí být každý prvoplánově krásný, ale důvěryhodný a upravený ano. Hlavně z něj má něco vyzařovat.

Cenzurujete někdy sama sebe?

Ne. Neříkám si: „Na tohle se ptát nemůžu, protože...“ Jen někdy musím víc přemýšlet nad formulací otázky, aby z ní nebyl jasný můj názor a abych se udržela v mantinelech Kodexu České televize. To není cenzura, ale zodpovědnost.

Na sociálních sítích nejste. Není to v dnešní době, kdy se na ně všechno přesouvá, přeci jen trochu nevýhoda?

To možná je, ale mně se v tom žije docela dobře. Sociální sítě politiků sleduju, to mi úplně stačí, a to ostatní se ke mně stejně vždycky nějak dostane.

Zakázala byste politikům mediální tréninky, aby na vás nemohli zkoušet jejich hry jako „vy máte otázky, my máme odpovědi, tak hlavně abychom to nepletili“?

Nezakázala. Spíš moc nerozumím kolegům novinářům, kteří mediální tréninky pro politiky dělají, protože nám i sobě vyrábějí protivníky. Aktivní novináři by to dělat neměli.

To dělají i novináři z České televize?

To nevím. Jen se ke mně občas dostane, že ten a ten novinář někoho trénoval. Ale ať si politici tyhle tréninky klidně absolvují.

Vždyť od toho tu jsme, abychom dělali svoji práci co nejlépe, a i nás to vědomí, že mají za sebou tréninky vede k větší profesionalitě.

Vás by nezajímalo, jak takový trénink probíhá?

Asi si to umím představit. Občas si říkám, že jestli tohle toho politika někdo učil, tak to ho učil fakt blbě. Někteří politici se výrazně zlepšují, když si vzpomenu, jak vystupovali před dvěma lety, je to velký rozdíl. S některými by ale nic neudělal ani mediální trénink od boha.

Vyhovuje vám práce pod tlakem?

Už jsem si zvykla. Živé vysílání je vždycky stres, ale mám ho ráda, radši než předtáčky. Nikdy nevíte, co se může přihodit. Tlak je úplně stejný i na hosta, takže každý, kdo jde do televize, prokazuje jakousi odvahu. To, co řeknete, už nemůžete vzít zpátky.

A já jsem vždycky radši ve stěhu.

Máte strach z tlaku, který se teď na Českou televizi vyvíjí?

Čekám, co se stane. A bojím se, že pokud se něco stane, tak to odnese zpravodajství. Jenomže jestli je v České televizi nějaký problém, tak ne tam. Nerada bych, abychom se dostali do situace, že budeme zase spacákovat (během televizní krize v roce 2000 někteří redaktoři nocovali ve spacácích přímo v budově ČT, pozn. red.), nebo chodit do ulic. Veřejnoprávní televize tu má svoje místo, má mít kontinuitu a stabilitu, ne být neustále pod tlakem a v ohrožení. To se špatně pracuje. Televize samotná nemá moc možností, jak se bránit. Můžeme jenom dělat naši práci, jak nejlépe umíme, abychom dokazovali, že to, co o nás někteří politici tvrdí, není pravda. Samozřejmě, že se jim nelíbí, jak ukazujeme na jejich chyby, ale od toho tu jsme. Hlídáme, aby zvolení politici dělali svou práci pořádně.

Kde byste tedy viděla problém České televize, když ne ve zpravodajství?

Já ani nevím, jestli nějaký je. Ale myslím si, že zpravodajství je to poslední, kde by měl někdo problém hledat. Nemám žádný vhled do hospodaření televize. Starám se o to, abych dělala dobře svoji práci a nemůžu vědět, jestli je všechno, co se v televizi děje, v pořádku. Od toho tu je Rada České televize, která má kontrolovat, jak televize hospodaří a jestli plní úkol veřejné služby. Nepřísluší jí ale, aby hodnotila jednotlivé pořady nebo moderátory. Nemá dělat politiku.

Co kdyby vám teď někdo řekl, že v televizi končíte a můžete lepit jenom pytlíky, jako se to stalo Kamile Moučkové? Nikdy jste se toho nebála?

A to Kamila ještě nevěděla, že to bude na dvacet let... Kdyby mi teď někdo řekl, že končím, tak bych se zeptala proč. A kdyby

to bylo nespravedlivé, tak bych se bránila. Ale kdyby mi řekli, že půjdu lepit pytlíky, tak to bych v dnešní době nešla.

Tak co byste dělala?

Třeba bych učila.

To už děláte.

Nebo bych se starala o babičky a dědečky v domově důchodců. Zkrátka bych chtěla dělat něco smyslupnějšího, než je lepení pytlíků.

Cítíte se někdy přehlcená informacemi?

Každý den.

Co se s tím dá dělat?

Musíte umět vypouštět. Obdivuju kolegy, kteří jsou schopní hrábnout do nějakého šuplíčku v hlavě a přesně odcítovat, co se stalo v roce 98, kdo byl ve vládě a kdo měl jaký problém. To já neumím. Já ty šuplíčky průběžně vysypávám, jinak bych se zbláznila.

Jak vnitřně bojujete s tím, že žurnalistika klade velký důraz na aktuálnost a to, co bylo včera v televizi, už dneska nikoho tolik nezajímá. Máte s tím problém?

Dneska si to už všechno můžeme pustit zpětně... Ale to je problém novinářiny jako takové, že to, co je dnes, zítra už platit nemusí. Přece se říká se, že není nic staršího než včerejší noviny.

Dneska už není nic staršího než před vteřinou vydaný tweet...

Přesně tak. Ale s tím problém nemám, protože se k tomu můžeme díky technickým možnostem vracet. Trápí mě spíš to, že nic nevytvářím fyzicky. Že za mnou není nic hmatatelného. Když někdo postaví dům, má dům. Něco po něm zůstane.

A když někdo napíše knihu, má knihu.

Já jsem napsala knihu Hlavou proti zdi, mám knihu a jsem spokojená. Takže po mně taky něco zůstane!

Lákalo by vás napsat knížku i jiného žánru? Třeba knihu fejetonů.

To neumím. Přemýšlím o tom, že bych napsala knížku rozhovorů s dalšími ženami. Ale na to je teď blbá doba, když se nemůžeme vidat. Vždycky je lepší dělat rozhovory naživo. Vidíte, jak se člověk tváří, jak v něm proudí emoce...

Jaké další ženy máte na mysli?

Ženy, které něco dokázaly a neměly úplně snadný život. Zajímaly by mě ženy, které jsou v pozadí, na které není vidět, ale chlapi by bez nich nedokázali to, co dokázali. To jsou zapomenuté příběhy, o kterých nikdo neví.

Takže román od vás čekat nemáme?

Určitě ne. Nechci se pouštět do věcí, které neumím. Už u knižního rozhovoru jsem měla pochybnosti, jestli to zvládnou.

Jak se liší televizní rozhovor od toho knižního?

Naše knížka s Kamilou byla dlouhý rozhovor. Několikaměsíční. Musela jsem o ní přečíst všechno, co existuje, aby mě napadly otázky, na které ještě neodpovídala, aby to přineslo něco nového. Mělo to jiný tvar než rozhovory, které normálně dělám a ptala jsem se i na věci, na které bych se hosta ve studiu nezeptala. Nedělalo se mi to lehce.

Kamila Moučková o svém životě říká, že šel hodně nahoru a dolů. Jak byste charakterizovala vy ten svůj? Zlatá střední cesta, nebo taky nahoru a dolů?

U každého je to tak trochu nahoru a dolů. Ale u ní ty zásadní propady a výstupy na vrchol udávala doba, byly mnohem fatálnější než ty moje. Ona zažila všechny režimy, všechny prezidenty. Jediný takový zásadní moment v mém životě byla revoluce, to mi bylo šestnáct. Tenkrát se můj život změnil, ale k dobrému, u Kamily to byly většinou velké pády... Je to nesrovnatelné, ale může za to doba.

Takovým vrcholem byla určitě taky prezidentská debata, kterou jste moderovala. Litovala jste někdy, že jste do toho šla?

Nelitovala. Jen to bylo náročné předtím i potom. A asi se to se mnou potáhne už napořád.

A vy byste nechtěla na prezidentku kandidovat?

Ne. Život každého vrcholného politika musí být hodně osamělý, těžký, a ne moc zábavný. Je to asi pozice pro někoho, kdo nechce žít normální život s dětmi a rodinou. Fakt mě to neláká.

Jak byste jako vystudovaná právnička nesla právní křivdu?

Tu bych nesla těžce, možná proto nejsem právnička. Takových křivd je asi celá řada a občas nemůžete udělat vůbec nic. I Babiš říkal, že má homeopatika na křivdu. Tak si je možná taky pořídím, třeba to funguje.

Kolik existuje pravd?

Jenom jedna.

Jak ji poznat?

Tak tráva je zelená, je to tak?

Ale může být světle zelená, tmavě...

To ano, ale základ je zelená. A dnes je úterý – to je taky pravda.

Ale to jsou jasně daná fakta a život se přeci neskládá jenom z faktů.

Jasně. Ale myslím si, že pravda je jenom jedna a hledat ji, je ta cesta, kudy směřovat.

Jak si vy sama ověřujete, co je pravda?

Držím se novinářských pravidel. Zveřejňuju jenom informace ze dvou na sobě nezávislých zdrojů. A pokud používám něco, co nejsem schopná ověřit, tak řeknu, kde a kdo to uvedl. Neříkám, že to je pravda, ale zdrojuju. A od toho tam mám pak toho hosta, aby mi to potvrdil, nebo vyvrátil. Nevím, jestli jsme vždycky schopní se pravdy dobrat...

A neštvete vás to někdy?

Snažím se, abychom se k ní aspoň přiblížili. Ale jiné věci mě teda štve mnohem víc. Třeba když se někdo chová zákeřně. Štve mě, že staří lidé teď umírají sami. Že nás ovládnul strach. A lidská blbost. Ta mě taky štve. A hodně.

1.18. Máme na to, stát se designovou velmocí

TISK, Datum: 07.12.2020, Zdroj: Marketing & Media, Strana: 6, Autor: KLÁRA ČIKAROVÁ, Vydáno: 6 300, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2020 02:09, Rubrika: Design, AVE: 115 813,47 Kč, Země: Česko

Období krize může designu paradoxně pomoci. Lidé se přikloní k lokálním výrobkům, miní první dáma českého designu Jana Zielinski.

České firmy založily novou Asociaci českého průmyslového designu. Kdo jiný by je mohl spojit než zakladatelka Designbloku

Jana Zielinski. O co novému uskupení půjde a v jaké kondici je nyní český design?

* Mnoho výrobců kvůli současné koronavirové krizi zpomalilo nebo dokonce pozastavilo výrobu. Začaly firmy šetřit i na spolupráci s designéry?

Opatření se jistě projevila, některé továrny se samy potýkaly s nákazou, řada podniků částečně přišla o svá odbytiště nebo se jejich výrobky v maloobchodě méně prodávají. Nicméně když se bavím s majiteli továren, mám pocit, že se teď situace začíná zlepšovat. Nacházejí nové cesty. Krize ale zažehnaná není, dopad bude dlouhodobější, zejména pro menší značky. Nicméně, když přišla krize v roce 2008, naopak sféře designu pomohla. Výrobci si uvědomili, že pokud chtějí být konkurenceschopní, je zapotřebí pracovat na produktech s přidanou hodnotou, což je i jejich design, čili to, jak vypadají a jakým způsobem jsou vyrobeny. Třeba i tato krize povede k nějakému zlepšení.

* Stále je tu ale levnější alternativa z Číny. Nemůže český design ohrozit právě i tato konkurence?

S kvalitou výrobku už nám někteří výrobci v Číně konkurovat mohou, už to není tak, že by například ve sklářství některé techniky neuměli nebo neměli kvalitní výrobní technologie. V čem nám ale dostatečně konkurovat nemohou, je právě design. A ten je v Česku na velmi vysoké úrovni. Potěšilo mě, že to tak vnímá i ministr průmyslu a obchodu a uznává, že je potřeba podpořit tento druh průmyslu. I z toho důvodu jsem v létě dospěla k názoru, že je potřeba založit asociaci, abychom mohli společně působit na stát a byli adekvátním partnerem při tvorbě strategií nebo fundraisingu. Obvolala jsem majitele firem, které jsou u nás z hlediska designu zásadní a všichni řekli ano. Sešli jsme se na Designbloku a asociaci oficiálně založili v říjnu, přibývají noví členové a očekávám, že do konce roku by jich mohlo být kolem dvaceti.

* O co vám půjde nejvíce?

Povedlo se už, že design byl uznán jako inovace. To je velmi důležité. Chceme šířit osvětu o designu, vysvětlovat jeho význam mezi odborníky i širokou veřejností, společně vystavovat a představovat nové výrobky, abychom zvýšili i jejich možnost exportu. Máme v plánu také spolupráci s vysokými školami. Další důležitou oblastí jsou autorská práva. Ještě stále není úplně běžné, aby se cílo, že něco je originál a něco kopie. Úzce spolupracujeme například se švýcarskou značkou Vitra, pro niž v České republice a na Slovensku děláme PR, tak vím, jak velké téma je to i pro ty nejsilnější. V některých zemích se kopie množí obrovským způsobem a autorská práva se neberou v potaz.

* Co výrobce v této době nejvíce trápí?

U každého je to úplně něco jiného. Někoho trápí právě autorská práva, dalšího zase, že o něm není dostatečně slyšet, někdo musel pozdržet výrobu, protože neměl dostatečný odbyt.

* Které obory zasáhla krize nejvíce a jsou naopak i takové, kterým pomohla?

Nedá se to určit podle oborů, různí se to podle jednotlivých firem. Záleží na tom, jak měly nastavené cesty distribuce. Někdo je dokázal ještě rozšířit nebo si našel jiné. Pokud mají firmy kvalitní management a výrobu, tak to zvládnou.

* Jakou úlohu v tom bude hrát právě design a jeho marketingový potenciál?

Situace už bude podstatně jiná než během krize v roce 2008. Počet firem, které se chtějí odlišovat právě designem, je neporovnatelný. Tenkrát jsme chodili a ptali jsme se, jestli nechtějí začít spolupracovat s designéry. Dokonce jsme tehdy dělali případovou studii s mattonkou, abychom ukázali, že když začnete spolupracovat s designérem, prodej výrobku stoupne. V designu Ronyho Plesla tenkrát vyráběli lahev, která měla obrovský úspěch. Poukazovali jsme na to, jak významný pro firmy design je, že lidé opravdu nakupují podle toho, jak co vypadá. To ale byly časy, kdy jste české firmy spolupracující s designéry mohli spočítat na prstech jedné ruky. Dnes jich je minimálně padesát. Úspěch Lasvitu, přerod Preciosy, nový upgrade Primek nebo Tonu, to vše začalo až po roce 2008.

* Máte k dispozici nějaká nová data o tom, jak spojení s designérem

* může zvýšit prodej produktu nebo povědomí o značce?

Snažíme se je získávat, dokonce jsme propojovali ministerstvo průmyslu a obchodu se zdroji, ale sami jsme agenturu, která by nám takové studie vytvořila, nenajali. Třeba si jednou takový výzkum bude moci zadat asociace nebo dokonce stát. Bylo by zajímavé taková čísla mít. Design skutečně stimuluje prodej, ale platí to především u kvalitních věcí. Lidé by ale měli nad nákupy začít trochu více přemýšlet. Ač to tak zrovna teď nemusí vypadat, Česká republika je na tom z hlediska kupní síly velmi dobře. Nakupujeme věci do domácnosti, většina lidí je schopna koupit si auto. Neustále se obklopujeme nějakými předměty, ale stálo by za to se více zaměřit na jejich kvalitu, kde a za jakých podmínek byly vyrobeny a jestli nám dokážou sloužit delší dobu. Proč si kupovat levnou židli, která vydrží jen tři roky, není lepší si připlatit, ale zainvestovat do budoucna?

* Jaký důsledek podle vás bude mít současná krize?

Dle mého názoru povede navíc k tomu, že se lidé začnou více přiklánět k lokálním výrobkům. Tento trend už je jasně daný. Na dalším Designbloku proto budeme chtít ukázat, jak důležité je, vrátit se k lidskosti, ke kořenům, něčemu, co je nám vlastní. Není třeba obsáhnout celý svět ani po něm neustále cestovat nebo kupovat věci, které k nám putují přes celou zeměkouli. Stačí mít věci méně, ale mít z nich o to větší radost. Věci, které až jednou odkážete svým vnoučatům, budou mít mnohonásobně vyšší hodnotu. Podívejte se dnes na staré tonetky nebo trubkové gauče, to všechno ve své době byl současný design a lidé si ho kupovali. Za první republiky byl design výkladní skříní nového státu, odlišovali jsme se tím od ostatních zemí. To bychom chtěli obnovit. Nikdy nebudeme jaderná nebo energetická velmoc, v oblasti spotřebního průmyslu ale máme dlouhodobou tradici, know-how a kvalitní design. Je to věc, která nás může odlišit.

* Jak je současný český design vnímán v zahraničí?

Teď je velmi trendy! Co se stalo, je naprosto neuvěřitelné. Uvedu příklad. Když sem poprvé asi před osmi lety přijela slavná milánská galeristka Rossana Orlandi, divila se, že do té doby netušila, co vše se u nás v oblasti designu děje. Je to úžasná dáma v letech, která si nebere žádné servítky, narovinu vám řekne, že jí něco šťve. Byla v naší galerii Křehký a s nadsázkou říkala, že to, co děláme, je ještě na vyšší úrovni než její práce. A tak začala zvat české designéry k sobě do Milána, kam na design week jezdí celý svět. Díky lidem, jako je ona, se dostal český design do zahraničí a má dobrý zvuk. Zajímavé je, že například polský design je mnohem více podporován státem, mívají na veletrzích obří expozice. My sice takové PR nemáme, ale máme velmi dobře našlápnuto.

* Kteří čeští výrobci designu jsou v zahraničí nyní nejvíce vidět?

Některé firmy jsou úspěšnější v zahraničí než v tuzemsku, protože kupní potenciál pro tak velké projekty, jaké dělají, tu zkrátka není. Mám na mysli třeba Lasvit, který vyrábí svítidla za několik milionů do velkých hotelů. Pracují proto spíše na asijských trzích. Na francouzském trhu má zase velmi dobré jméno značka Brokis, což je dáno především kontakty jejich umělecké ředitelky Lucie Koldové, porcelánka Benedikt pracuje i ve Švýcarsku a Rakousku. Dalšími příklady jsou třeba Preciosa nebo Ton.

* Před letošním Designblokem vám odřekla domluvené partnerství spousta tradičních sponzorů, jako byli Renault nebo Nespresso. Jak jste akci nakonec dokázali dotáhnout do konce?

Bylo to největší dobrodružství, jaké jsem za svou dosavadní práci zažila. Jediné, s čím se to dá srovnat je, když nám ulítla střecha Průmyslového paláce. To byl zase větší adrenalin. Do poslední chvíle jsme nevěděli, jestli letos Designblok bude. Někteří sponzoři dostali stop stav od centrály nehledě na to, že s námi už měli podepsanou smlouvu. Byť i hlavní partner Erste Premier zkrátil plnění, cením si toho, že s námi zůstal. Naštěstí nás podržel magistrát i ministerstvo kultury. Stáli za námi ale především vystavující, z dvou set nám odřekli jen tři! Ukázalo se, že designéři se k akci upínají, nemají mnoho jiných možností, kde o sobě dát vědět. Doufám, že příští rok bude lepší, i když s důsledky se budeme potýkat ještě dlouho.

cv Jana Zielinski V roce 1999 stála spolu s Jiřím Mackem u zrodu největšího středoevropského festivalu designu Designblok, jež dodnes vedou. Spolu provozují také agenturu Profil Media, od roku 2006 pořádají ceny Czech Grand Design a v roce 2010 založili vlastní designovou značku Křehký. Vystudovala sociální práci a dějiny umění na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. S manželem, česko-německým divadelním režisérem Thomasem Zielinskim, má dvě děti.

Foto autor: Foto PAVEL VÍTEK

1.19. Aktuality URL

WEB, Datum: 08.12.2020, Zdroj: cuni.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2020 14:26, RU / měsíc: 1 482, Celková návštevnost: 114, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

7. prosince 2020 Česká společnost ekonomická ocenila profesora Mlčocha a mladé ekonomy

Letošním laureátem Ceny České společnosti ekonomické za dlouhodobý přínos k rozvoji českého ekonomického učení se stal prof. Ing. Lubomír Mlčoch, CSc., emeritní profesor ekonomie na Institutu ekonomických studií, **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Ocenění byli i mladí ekonomové.

Profesor Lubomír Mlčoch patří k nejvýraznějším českým ekonomům posledních generací. Svým výzkumem přispěl k lepšímu porozumění (ne)fungování socialistické ekonomiky z pohledu mikroekonomie a institucionální ekonomie. Podílel se na vzniku **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde v letech 1993–1996 působil jako proděkan pro vědu výzkum a jako děkan v letech 1997–2003. Kromě toho působil v řadě orgánů Univerzity Karlovy, včetně několika vědeckých rad.

Profesor Mlčoch je v pořadí osmým laureátem ceny České společnosti ekonomické a oceněn byl za dlouhodobou a všestrannou podporu rozvoje ekonomie jako vědy v České republice, a to zejména v devadesátých letech, kdy jeho aktivity významně přispěly k budování nově vzniklé **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**), a i jejího Institutu ekonomických studií (včetně založení katedry institucionální ekonomie).

V oblasti pedagogické se profesor Mlčoch věnoval především oblasti institucionální ekonomie a vztahům etiky a ekonomie. Svým studentům prezentoval etiku prostřednictvím syntézy etického a ekonomického uvažování, často doplněné pohledem křesťanského sociálního učení. „Pan profesor mě ovlivnil ještě před tím, než jsem začal studovat na **FSV UK**, a tam ho potkával v rámci jeho přednášek o institucionální ekonomii. Četl jsem jeho knihu o chování československé podnikové sféry, kterou jsem našel doma v knihovně. Ta významně formovala mé chápání ekonomického, a i společenského fungování před rokem 1989,“ připojuje osobní vzpomínku profesor Roman Horváth z Institutu ekonomických studií, **FSV UK**.

Výzkum profesora Mlčocha ukázal na výraznou roli vrcholných manažerů socialistických podniků v centrálně-plánovací ekonomice a jejich schopnost využívat nedostatkového zboží na vykonávání kvazi-vlastnických práv a získávání renty a bohatství. Tím obohatil stávající teorie centrálního plánování, které předpokládaly hierarchicky implementovaný plán, a tedy pasivní reakci socialistických podniků na exogenně stanovený plán. „Mlčochova teorie rozšířila tyto převládající teorie o prvek kooperativních her a elementů „corporate governance“ a ukázala, že v rovnováze bude produktivita socialistického podniku nižší než produktivita podniku orientovaného čistě na zisk. Jelikož výsledky tohoto výzkumu byly v rozporu s oficiální předlistopadovou doktrínou, byly publikovány až počátkem 90. let 20. stol. Samotný výzkum vznikl v nelehkých podmínkách nedobrovolného vyloučení z akademické obce po roce 1968,“ komentuje profesor Horváth.

Po roce 1989 se výzkum profesora Mlčocha orientoval zejména na otázky institucionální ekonomie a etiky v souvislosti s probíhající ekonomickou transformací a na obecnější otázky uspořádání ekonomického řádu, institucí, důvěry a ekonomické metodologie.

Profesor Mlčoch je držitelem Řádu sv. Řehoře Velikého uděleného Janem Pavlem II. (2001) a Řádu akademických palem v kategorii Důstojník (2003). A také byl členem Papežské akademie společenských věd (2008–2018), členem Bioetické komise Rady pro výzkum, vývoj a inovace (2012–2018) a Etické komise Univerzity Karlovy (2013–2018).

Kromě toho Česká společnost ekonomická ocenila i mladé ekonomy, mezi kterými byli i zástupci Univerzity Karlovy.

Laureátem ceny České společnosti ekonomické Mladý ekonom roku 2020, která se uděluje ekonomům do 30 let vět na základě jejich odborné práce, se stal Bruno Baránek. Cenu získal za práci *Quality of governance and design of public procurement*. Bruno Baránek studoval na Institutu ekonomických studií **FSV UK** a nyní pokračuje v doktorském studiu na Princetonské univerzitě v USA, kde se věnuje oblasti vládních intervencí a veřejným financím. Oceněná práce se zabývá optimální regulací trhu veřejných zakázek. S použitím strojového učení, kauzálních odhadů a strukturálního modelu ukazuje, že zadavatelé veřejných zakázek se v ČR nechovají optimálně. Zadavatelé dostatečně neinvestují do kvality projektů, vybírají špatné dodavatele a často podléhají vlivu firem. Empirické analýzy ukazují, že zlepšení institucionálního prostředí státní správy by vedlo k úsporám ve výši dvou procent HDP. Lepší regulace, která by omezila pravomoci zadavatelů, ale zároveň zavedla objektivní kritéria kvality, by mohla ušetřit přes jedno procent HDP. Kvalita institucionálního prostředí je tak klíčová pro nastavení regulace.

Třetí místo v soutěži Mladý ekonom získal Marek Šedivý za práci *Mortality shocks and household consumption: The case of Mexico*. Marek Šedivý působí na Institutu ekonomických studií **FSV UK**. Oceněná práce se zabývá vlivem úmrtí člena domácnosti na vývoj její spotřeby. Na rozdíl od většiny předchozích studií zabývajících se touto problematikou rozlišuje mezi typy úmrtí na základě charakteristik zemřelého, což má významný vliv na spotřebu.

Cenu Karla Engliše zabývající se českou hospodářskou politikou obdržel kolektiv autorů Dominika Ehrenbergerová a Josef Bajžik. Autoři působí na Institutu ekonomických studií **FSV UK** a v České národní bance. V práci nazvané *The Effect of Monetary Policy on House Prices – How Strong is the Transmission?* se zabývají vlivem měnové politiky na ceny nemovitostí prostřednictvím meta-analýzy obsáhlé empirické literatury, která reportuje často rozdílné výsledky. Z 31 studií sbírají více jak 1400 odhadů efektu krátkých úrokových sazeb na ceny nemovitostí. Syntéza výsledků ukazuje, že nárůst úrokové míry o jeden procentní bod průměrně snižuje ceny nemovitostí o 0,7 % po jednom roce. Po očištění o publikační selektivitu zůstává efekt monetární politiky na jejím horizontu signifikantní. Ve studii dále identifikují několik významných aspektů vysvětlujících rozdíly v reportovaných odhadech, což je důležitým výsledkem pro tvůrce monetární politiky. Práce je přínosná především v současném dlouhém období nízkých úrokových sazeb a vysokého růstu cen nemovitostí.

Cenu prezidenta ČSE pro autory do 25 let získal Daniil Kashkarov, student CERGE-EI, a to za práci s názvem *Automation and Human Capital: Accounting for Individual-Level Responses*, ke se zabývá vlivem lidského kapitálu na rostoucí nerovnost příjmů v důsledku procesu automatizace. Automatizace zvyšuje produktivitu vysoce kvalifikovaných povolání a vytváří pobídky pro pracovníky, aby investovali do lidského kapitálu. Empirické výsledky práce naznačují, že z důvodu rozdílu ve schopnostech učít se, nejsou všichni lidé stejně schopni investovat do lidského kapitálu a jsou následně omezeni při vstupu do vysoce kvalifikovaných povolání.

Všechny ceny budou slavnostně předány na XI. bienální konferenci ČSE, která se bude konat v květnu 2021 na Vysoké škole ekonomické v Praze.

TEXT: Pavla Hubálková, ČSE

FOTO: Vladimír Šigut

1.20. Alkohol v české společnosti

TISK, Datum: 08.12.2020, Zdroj: Vesmír, Strana: 25, Autor: Karolína Dobiášová, Helena Hnilicová, Vytlačeno: 5 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 00:01, Rubrika: Téma - Alkohol, AVE: 125 078,25 Kč, Země: Česko

Pandemie covid-19 a s ní související stres, který zasáhl celou společnost, zvýšily riziko nadměrného pití alkoholu. Jeho konzumace však byla i před koronavirovou pandemií příliš běžnou součástí života českých domácností a nezbytným doprovodem veškerého společenského života. Vysoká spotřeba alkoholu a rizikové pití jsou nejviditelnějším sociálně patologickým jevem, kterým se naše země negativně profiluje i v mezinárodním srovnání.

Česká republika opakovaně obsazuje přední příčky v tzv. indexech neřestí, k čemuž spotřeba alkoholu významně přispívá. Jako příklad lze uvést první místo v indexu dekadentnosti sestaveném společností Bloomberg v roce 2012 a třetí místo v indexu neřestí, který reflektuje, kolik utrácí domácnosti v jednotlivých státech EU za „neřesti“ včetně alkoholu.² Na rozdíl od většiny evropských zemí u nás navíc spotřeba alkoholu neklesá. Naopak. Ve většině vyspělých zemí je přítom patrný opačný trend.³

S roční spotřebou 14,4 litru čistého alkoholu dlouhodobě figurujeme na jednom z prvních tří míst v mezinárodních alkoholových statistikách. Více než polovinu této spotřeby (54 %) představuje pivo, 25 % lihoviny a 21 % víno. Navíc téměř šestina české populace, což je zhruba 1,6 milionu lidí, konzumuje alkohol rizikově (denně víc než 40 g alkoholu pro muže a 20 g pro ženy), z toho až 600 tisíc osob konzumuje alkohol denně a z nich 100 tisíc v nadměrných dávkách (přibližně 5 a více sklenic alkoholu denně).

Skutečný počet osob s problémovým pitím je ještě vyšší, protože data ve výzkumech jsou získávána z dotazníků, kde respondenti svoji konzumaci často podhodnocují. Jenom malá část lidí s problémovým pitím vyhledá lékařskou pomoc. Léčených alkoholiků je jak v lůžkových, tak i ambulantních zařízeních zhruba 25 tisíc ročně. Přestože čeští muži dlouhodobě konzumují alkohol ve vyšší míře než ženy, také u žen můžeme sledovat nárůst, zejména u rizikového a škodlivého pití alkoholu. Dle řady zahraničních studií (např. ESPAD - Evropská školní studie o alkoholu a jiných drogách) se ukazuje, že mladí lidé u nás pijí alkohol častěji než jejich vrstevníci v jiných zemích a častěji se také opíjejí (obr. 1). Pití alkoholu u dětí a mladistvých lze přitom považovat za spolehlivý indikátor jak společenské přijatelnosti alkoholu, tak pravděpodobných vývojových trendů v jeho užívání. Na silně zakořeněnou „proalkoholovou“ kulturu české společnosti poukazuje i fakt, že k prvnímu setkání dětí s alkoholem dochází velmi často v rodinách. Čtvrtina české populace se ho poprvé napila před dosažením plnoletosti ve společnosti rodičů. Adolescenti, kteří běžně vidí ve svém okolí rodiče, příbuzné či známé osobnosti pijící alkohol, mají tendenci toto chování napodobovat, posléze se ho naučit a v budoucnu opakovat. Mezi mladými lidmi tak převládá názor, že normální je pít, a to i před 18. rokem.

Související rizika

Alkohol a jeho vysoká spotřeba vedou nejenom k závislosti, ale spolupodílejí se na vzniku až dvou set onemocnění. S alkoholem je spojováno zhruba 6 % celkové úmrtnosti. Příčinný vztah mezi nadměrným pitím alkoholu a nemocí byl prokázán u rakoviny dutiny ústní, hltanu, hrtanu, jícnu, jater, tlustého střeva, rekta, pankreatu a prsu. Kromě nádorových onemocnění i u mnoha dalších chorob a poruch: zejména u kardiovaskulárních nemocí, jmenovitě mozkové mrtvice, a u onemocnění trávicího traktu, zejména alkoholové jaterní cirhózy.

Ač úmrtnost na alkoholickou cirhózu jater v mnoha vyspělých zemích klesá, a to pravděpodobně v souvislosti s poklesem spotřeby alkoholu, u nás naopak lidí s tímto onemocněním přibývá. V posledních letech dopadají následky nadměrného pití alkoholu stále častěji na ženskou část populace. Podle dostupných údajů je druhou nejčastější příčinou úmrtí u žen ve věku 20-54 let alkoholické onemocnění jater (obr. 2). Poruchy vyvolané alkoholem patří v ČR k relativně častým psychiatrickým diagnózám (18,3 % hospitalizací v psychiatrických nemocnicích) a k pěti nejčastějším diagnózám v ambulanci psychiatrické péči. Alkohol je i příčinou řady nehod a úrazů - podle statistik si úrazy spojené s alkoholem vyžádají ročně 4000 až 5000 hospitalizací. Lze dovodit, že část z těchto hospitalizovaných bude mít zdravotní následky, se kterými se bude potýkat po zbytek života.

Kromě zdravotních však existují také závažné společenské důsledky. Až 60 procent rozvádějících se párů udává jako jednu z příčin rozvodu problémy s alkoholem u jednoho z partnerů. Také nezanedbatelná část trestných činů (okolo 13 %) je spáchána pod vlivem alkoholu.

Dopady na okolí

Jak vyplývá z průzkumu společnosti SANEP, nebezpečí celospolečensky rozšířeného nadměrného pití alkoholu si uvědomuje stále více lidí. Nadpoloviční počet respondentů považuje konzumaci alkoholu v ČR za závažný celospolečenský problém a souhlasí s tvrzením, že se rozmáhá až do podoby epidemie.

Vysoká konzumace alkoholu, respektive alkoholismus, se v poslední době stále častěji chápe jako problém nejen pro konzumenty, ale i pro osoby v jejich blízkosti. Dostupné výzkumy ukazují, že právě alkohol má ze všech návykových látek nejhorší dopady na okolí.

Škody, které problémové pití způsobuje jiným lidem, se stávají předmětem četných zahraničních výzkumných studií, což přispívá k zviditelnění alkoholového problému a postupně podpoře přísnější protialkoholové politiky. Ostatně i Světová zdravotnická organizace v roce 2010 problematiku AHTO (Alcohol Harms To Others) začlenila mezi hlavní zájmy v rámci své Globální strategie snižování škodlivého užívání alkoholu.

V Česku se zatím šetření, specificky zaměřená na problematiku škodlivosti alkoholu pro druhé lidi, neprovádějí. Nicméně Výzkumný ústav práce a sociálních věcí zjistil mezi pracovníky úřadů, které se zabývají sociálněprávní ochranou dětí (tzv. OSPOD), že řešení dopadu alkoholismu některého z rodičů na děti není žádnou ojedinělou záležitostí.

Určité objektivní informace lze ovšem získat z běžných statistik, souvisejících tak či onak s alkoholem, a z několika studií, které vyčíslují společenské náklady spojené s alkoholem.

Ekonomické ztráty, jež alkohol působí naší společnosti, představovaly podle studie iHETA v roce 2016 téměř 57 miliard korun.

V době koronaviru a krize

Pandemie covid-19 a s ní spojený stres znamená další riziko zvýšeného pití alkoholu. Opatření zavedená k omezení šíření viru představují extrémní rizikový faktor, nejvíce u osob s problémovým pitím alkoholu a u těch, kteří abstinují kvůli závislosti. Reprezentativní průzkum Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR, který zjišťoval chování lidí v karanténě na jaře 2020,

ukázal, že 18 % respondentů během nouzového stavu zvýšilo svůj příjem alkoholu. Dle výzkumu Národního ústavu duševního zdraví se lidé o něco častěji opijeli; nárazové nadměrné pití vzrostlo ze 4 % na 6,5 %. Ve výzkumu Behaviorální aspekty epidemie covid-19 v ČR, uskutečněném Ústavem veřejného zdravotnictví a medicínského práva 1. lékařské fakulty UK ve spolupráci s WHO a Ministerstvem zdravotnictví ČR v srpnu 2020, uvedlo 11 % dotázaných, že pilo v souvislosti s pandemií covid-19 alkohol více než obvykle.

Proč se v Česku tolik pije?

Zatím vše nasvědčuje tomu, že pití alkoholu stále je a také zůstane pro českou společnost velkým rizikem. Proč je i v posledních třiceti letech tak populární? Co je pozadím a jaké jsou příčiny této situace? Proč současná mládež pije alkohol více než generace jejich rodičů počátkem devadesátých let?

Odpověď lze najít v datech, zarámovaných do politického a sociálně-ekonomického vývoje po roce 1989. Alkoholové statistiky před rokem 1989 ukazují, že ještě v osmdesátých letech minulého století spotřeba alkoholu v ČR dokonce klesala. V letech 1987-1989 jsme se ve spotřebě alkoholu rovnali průměru zemí OECD. Po sametové revoluci se však spotřeba alkoholu začala zvyšovat. V průběhu devadesátých let, kdy probíhala rozsáhlá politická, ekonomická a společenská transformace, se uvolňovaly zavedené limity a omezení, včetně těch, které se týkaly výroby, prodeje i pití alkoholu. To nezůstalo bez odezvy. Zatímco v roce 1989 průměrný dospělý Čech zkonzumoval 10,4 litru čistého alkoholu, o dvacet let později to bylo již 12,1 a nárůst i nadále pokračoval až na současných 14,4 litru.

Významnou příčinou tohoto nárůstu byla privatizace výroby i prodeje alkoholu. Soukromí výrobci a prodejci začali nabízet alkohol daleko dravěji než dřívější národní podniky. Přispěla i minimální regulace prodeje alkoholu, a to zejména v kombinaci s jeho nízkou cenou. Pivo, které představuje v ČR až polovinu příjmu čistého alkoholu, je u nás nejlevnější v Evropě. Cenová dostupnost ostatních alkoholických nápojů je také dlouhodobě vysoká a nemění se, což platí i pro nezletilé. Více než 80 % patnáctiletých a šestnáctiletých nemá problém opatřit si alkohol. Přitom řada výzkumů i zahraniční praxe dokazují, že nejúčinnějším nástrojem snižování spotřeby alkoholu je zhoršení jeho dostupnosti omezením prodejní doby, omezením reklamy a cenovými i daňovými opatřeními.

Úspěšnou protialkoholní politiku uplatňují po celá desetiletí ve skandinávských zemích. Avšak i v zemích s alkoholovou tradicí, jmenovitě například ve Francii nebo Itálii, se podařilo během let spotřebu významně snížit, což nepochybně přispělo k zlepšení zdraví tamních obyvatel. Obdobná opatření nemají jenom restriktivní význam. Především dávají veřejnosti jasný signál, že alkoholismus není tolerován a společensky akceptován. Opatření k omezení pití alkoholu čili regulace jeho ceny a promyšlená opatření týkající se omezení místa a doby jeho prodeje, by naší společnosti prospěly. Důležité je, aby alkoholické nápoje nebyly snadno dostupné pro děti a mladistvé, kteří pijí více a častěji než jejich vrstevníci v EU. Celkové snížení spotřeby alkoholu by jistě přineslo úlevu mnoha rodinám a úspory ve zdravotnictví.

Připomeňme si období, kdy byl alkoholismus v naší zemi pokládán za znak společenského rozkladu a krize. Známým odpůrcem alkoholu byl i první prezident Československé republiky T. G. Masaryk.

Sám nikdy nepil destiláty a po padesátce přestal pít alkohol vůbec. Za jeho éry se při slavnostních státních příležitostech alkohol nepodával. Na závěr tohoto článku by proto neškodilo připomenout některé jeho výroky: „Opilství je otcem chudoby a nesvobody“ a „Národ pijanů je národem otroků“.

1) Index je sestaven na základě spotřeby alkoholu, počtu vykouřených cigaret, užívání drog i rozšíření gamblingu. 2) Útrata českých domácností za neřesti (drogy, alkohol, tabák aj.) podle tohoto indexu v roce 2017 činila 8,2 % celkových spotřebitelských výdajů. 3) Pro ilustraci v roce 2016 jeden dospělý obyvatel Evropy starší 15 let vypil v průměru 9,8 litru čistého alkoholu, zatímco jeden Čech vypil až 14,4 litru, což je dvojnásobek světového průměru. 1. Pití alkoholu 15-16letých v posledních 30 dnech před tím, než byli dotázáni, v ČR a průměrně ve všech zemích. Graf podle ESPAD Key results generator 2003-2011, ESPAD Czech Republic 2015 K dalšímu čtení...

(1) Mravčík V. et al.: Výroční zpráva o stavu ve věcech drog v české republice v roce 2018, in: Mravčík V. (ed.): Úřad vlády ČR, Praha 2019. (2) Hnilicová H., Dobiášová K.: Alkohol z pohledu veřejného zdraví v ČR: fakta a souvislosti, Časopis lékařů českých 157, 248-253, 2018/5. (3) Csémy L. et al.: Užívání tabáku a alkoholu v České republice 2019. Výzkumná zpráva, SZÚ, Praha 2020, dostupné z www.szu.cz. (4) Anderson P., Chisholm D., Fuhr D. C.: Effectiveness and cost-effectiveness of policies and programmes to reduce the harm caused by alcohol, Lancet 373, 2234-2246, 2009. (5) Mlčoch T., Chadimová K., Doležal T.: Společenské náklady konzumace alkoholu v České republice, iHETA, Praha 2019.

Foto popis: PhDr. Karolína Dobiášová, Ph. D., (*1970) vystudovala obor veřejná a sociální politika na Institutu sociologických studií **Fakulty sociálních věd** UK. Přednáší sociální a rodinnou politiku na **FSV UK** a veřejné zdravotnictví a podporu zdraví na 1. lékařské fakultě UK. Zabývá se sociologickým výzkumem v oblasti zdravotní a sociální péče o zranitelné skupiny.

Foto popis: PhDr. Helena Hnilicová, Ph. D., (*1949) vystudovala Filozofickou fakultu UK, obor pedagogika a psychologie. Doktorát v oboru sociální lékařství získala na Lékařské fakultě UK v Plzni. V současné době působí na 1. lékařské fakultě UK v Praze v Ústavu veřejného zdravotnictví a medicínského práva, kde přednáší problematiku zdravotnických systémů, organizaci a řízení českého zdravotnictví a podporu zdraví. V oblasti výzkumné činnosti se zaměřuje na výzkum zdraví a jeho determinant, kvalitu a dostupnost zdravotní péče a kvalitu života ve vztahu ke zdraví.

Foto popis: 2. Nejčastější příčiny úmrtí českých žen ve věkové kategorii 20-54 let v roce 2014. Graf podle ÚZIS

1.21. Nemocnice Pelhřimov URL

WEB, Datum: 09.12.2020, Zdroj: hospital-pe.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2020 09:33, Celková návštěvnost: 100, AVE: 0,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Vojáci 8. prosince ukončili svoji pomoc v Nemocnici Pelhřimov

Děkujeme za obětavou práci a odhodlanost vojákům Armády ČR z jindřichohradecké posádky, kteří posílili náš zdravotnický personál při poskytování služeb hospitalizovaným pacientům s onemocněním Covid-19. V úterý 8. prosince jejich mise skončila. Jako poděkování za pracovní nasazení obdrželi od ředitele Nemocnice Pelhřimov Michala Kozára pamětní list a prostřednictvím plk. Ing. Sekana poděkování od Kraje Vysočina. Vojáci svoje pracovní povinnosti plnili od 18. listopadu na odděleních ARO, covid 2, urgentním příjmu a ODN.

Dále si můžete poslechnout zajímavou reportáž o spolupráci vojáků a zdravotníků v naší nemocnici, kterou natočili studenti Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy pod vedením PhDr. ThMgr. Mgr. Karola Lovaše, Ph.D. Ten u nás ještě donedávna působil jako dobrovolník. Více

1.22. KOMENTÁŘ: Principy, nebo groše a druhý pokus zachovat si tvář vůči tureckým provokacím – Thomas Kulidakis URL

WEB, Datum: 09.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2020 11:54, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 22,39

Předvedení kouzla už více než jednou viděného v praxi připomíná chování Turecka, Německa, Francie, Řecka a zbytku Unie před summitem EU. Má rozhodnout o případném zavedení sankcí kvůli tureckým provokacím. Podruhé, poprvé to nevyšlo. I pokud by se dějiny neopakovaly, jejich průběh v minulosti slouží jako dobré vodítko pro přítomnost a budoucnost.

Turecko stejně jako před říjnovým summitem stáhlo jednu ze tří lodí z kyperských a řeckých vod. Tenkrát tak učinilo, aby se vyhnulo trestu za průzkum ve vodách členů Unie, tudíž vodách unijních. Jakmile se vedení členských států a Unie rozešlo, lodě poslalo šupem zpátky.

Před tehdejšími unijními summitem opakovalo svou touhu stát se členem Unie, o což se snaží od roku 1987. Vyznávalo se z apetitu k dobré spolupráci, výborným sousedským vztahům, posílení vazeb na Unii. Jakmile se vedení členských států a Unie rozešlo, pokračovalo ve svých zahraničně politických dobrodružstvích v Sýrii, Iráku, Libyi a Náhorním Karabachu podporou Ázerbájdžánu ve válce proti Arménii.

Dobré sousedské vztahy přátel a spojenců v NATO se projevily pokračováním příchodu migrantů a uprchlíků přes turecké území do Unie. Poslední obvinění řecké vlády vůči turecké zní, že Ankara programově pomáhá Somálcům v nelegální cestě do Unie. Od 1. listopadu bylo mezi 214 migranty přibývajícími na ostrov Lesbos 142 Somálců. Turecko podle řecké vlády Somálce zve s vízy ke studiu a pak se diví, že vzdělání chtějí Afričané najednou zmizeli směr Unie.

Na posledním summitu dala Evropská unie Turecku podmínku, aby své chování změnilo, protože jinak budou sankce a trest. Mělo si vybrat, jaký chce vztah s Evropskou unií. Jestli kooperativní nebo konfliktní. Po jednání unijních ministrů před vrcholovým summitem šéf unijní diplomacie Borrell prohlásil, že Turecko v urovnání sporů nejen o průzkum ložisek zemního plynu selhalo. Francouzský ministr zahraničí vzkázal, že pokud chce Turecko konstruktivní vztahy, musí vyjasnit svůj postoj nejen k hranicím unijních sousedů.

Turecko se ale brání a dělá ublíženého. Provládní Daily Sabah má přímo sekci islamofobie, která se prý v Evropské unii rozmáhá na státní úrovni. V tureckých očích nejen ve Francii, která trvá na svém sekularizmu. EU a USA prý Turecku ubližují, protože místo zprostředkování jednání podporují maximalistické snahy jeho sousedů. Třeba aby jim nenarušovalo hranice průzkumem ložisek zemního plynu, netolerovalo cestu nelegálních migrantů nebo nenarušovalo vzdušný prostor. Případně nezasahovalo do konfliktu v Libyi a neposílalo tam zbraně.

Turecká reakce na poslední výhradu je požadavek omluvy od Itálie, Řecka a Francie za prohlídku jeho nákladní lodě směřující k Libyi v rámci unijní operace IRINI vynucující zbrojní embargo. Podobný požadavek Ankary poté, kdy se do střetu dostala francouzská a turecká válečná plavidla, se stal v létě. Podtrženo, sečteno, stávající turecká vláda si evidentně v zahraničně politickém ohledu dělá, co chce. Bojí se ale sankcí, protože Unie znamená peníze a také zbrojní dodávky, hlavně ty španělské, německé, italské a potažmo švédské. Proto se před každým summitem Unie snaží chovat jako hodné dítě, které se do problémů dostalo nechtěně.

Vývoj let minulých nás ale učí, že náhlá polepšení turecké vlády, většinou jen slovní, jsou pouze mimikry. Na nadcházejícím summitu bude mít Unie další šanci zachovat si tvář, nebýt všem pro smích a klepnout toho, kdo rozumí jen jazyku síly, přes prsty.

Thomas Kulidakis

Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval také studium politologie a řečtiny na univerzitách v Řecku.

V komentářích se zaměřuje nejen na českou domácí politiku, Evropskou unii a oblast Balkánu.

Působí jako komentátor Českého rozhlasu Plus a publikuje v odborném tisku. V minulosti spolupracoval na mezinárodních vědeckých projektech Univerzity Karlovy v Praze a byl odborným konzultantem u některých dokumentů.

Více o autorovi

Komentáře autora

Víme, že prezident Erdogan se jen tak nepolepší, neboť zahraniční výboje mu omlouvají úpadek domácí ekonomiky. Stejně tak víme, že Německo se obává vlastní menšiny a hlavně migrační vlny a peníze za Tureckem objednané ponorky chce. Kšeft je kšeft. Možná by nám i předseda Senátu Vystrčil mohl vysvětlit, zda věta „Buď budeme držet principy, nebo počítat groše“ platí na všechny země bez rozdílu, ať jsou spojenecké či nikoliv.

1.23. DIÁŘ MÉHO ŽIVOTA

TISK, Datum: 09.12.2020, Zdroj: Žena a život, Strana: 58, Vytiskeno: 50 158, Prodáno: 29 440, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 00:02, Čtenost: 231 432, Rubrika: Osobnost, AVE: 291 575,28 Kč, Země: Česko, GRP: 2,57

Dá se vůbec existovat bez pravidelného sledování domácích zpráv a přísunu informací o zaručeně výhodných nabídkách? To už nějaký čas testuje publicista a odborník na vzdělávání Bohumil Kartous.

Všímám si, že počet roušek ve venkovním prostoru vzrůstá úměrně s klesající teplotou. Předpokládám, že zimní varianty, fleecové pro sportovce a kožešínové pro dámy, jsou už někde na trhu. Já to nevím, neboť jsem se uvrhl – už před nějakým časem – do vlastní karantény. Do karantény informační.

Ne že bych chtěl být za ignoranta, to vůbec ne. Vstoupil jsem do takového experimentu. Moje hypotéza na začátku zněla, že mi pravděpodobně nic důležitého neujde, pokud nebudu sledovat česká média a pokud záměrně odmítnu všechny velkorysé nabídky na zaručeně výhodné koupě, jež by mě mohly obohatit (tím myslím spam v podobě různých newsletterů a další zakuklené reklamy). Po letech mohu spokojeně reportovat, že jsem se nemýlil. Zatím mi nikdy nic důležitého neuniklo. Naopak, nabyl jsem mnoha set hodin, které jsem mohl věnovat činnostem nepochybně důležitějším, než je konzumace informačního smogu. A také poměrně úspěšně vzdoruju neurohackingu, tedy snaze přečíst mé potřeby, touhy a vášně, abych byl náchylný pořídit si něco, co je nikdy dost dobře neuspokojí. Vřele doporučuju, vyzkoušejte a po nějaké době mi napište, jak vám je na těle a na duši. Podle mě vám to zaručeně prospěje.

Pochopili to už dokonce i v továrnách na informace. Sledoval jsem bedlivě prezidentské volby v USA a vůbec nezastírám, že mě jejich výsledek velmi potěšil. Ne že bych vkládal do Joea Bidena velká očekávání, přece jen je to reprezentant určité setrvačnosti a po padesáti letech v americké politice ho nelze považovat za revolucionáře (ani ve zlém, ani v dobrém). Nicméně oproti dosavadnímu obyvateli Bílého domu je v podstatě i kuchyňský robot lepší volba. Tedy určitě by byl kuchyňský robot lepší prezident než Donald Trump, jelikož je užitečný, nedělá, co nemá, není narcistní a netweetuje pitomosti. A když není znovuzvolen, nechová se jako tříleté děcko, kterému berete hračku.

Bez ohledu na výsledek, nejhřejivější okamžik celého volebního dramatu přišel ve chvíli, kdy velké televizní stanice v USA začaly jedna po druhé vypínat přenos z Bílého domu, poté co prezidentská kancelář opakovaně zveřejňovala lži o údajných volebních podvodech. Nepochybně na pokyn svého šéfa, jenž tytéž lži neustále šířil přes svůj osobní twitterový účet. Byl to možná přelomový historický okamžik, protože ukázal, že nikdo, ať už ho chrání sebesilnější ústavní imunita vyplývající z jeho politické pozice, nemůže blábolit a dezinformovat jen proto, že se mu právě zachtělo.

Lepší ovšem je si mediální masáže odpustit úplně a nenechat si zbytečně snižovat hladinu serotoninu v krvi. Je prosinec, zima jak sviňa, občas prší, občas sněží a pak je všude bláto. No a co? Nebýt toho, neuměli bychom se těšit na jaro a na léto. Tak poďte ven, moc se nenavlekejte, spíše se rychleji hýbejte. A noste roušky tam, kde to má smysl. *

DOPORUČUJU...

Brain We Are

Nedávno se mi ozvali Vojta s Kryštofem, budoucí neurovědci.

Natočili už skoro sto podcastů na téma myšlení, vědomí, emoce, závislosti, rozhodování a mnoho dalšího, co souvisí s mozkem. Obohatili mě o termín neurohacking a domluvili jsme se na sérii dalších rozhovorů. Více na brainya.org.

Atlas of Emotions (Atlas emocí)

Skrze prožívání emocí proudí do našeho vědomí zpráva o tom, jak nám je, co je v našem životě dobře a co ne. Člověk je tvor především emocionální, nikoli rozumový.

Prozkoumejte své emoce v atlasu emocí.

Když jim dobře porozumíme, možná se je naučíme i regulovat. atlasofemotions.org

Díla Irvina Yaloma

Profese terapeuta je často opředena stereotypními přesvědčeními. Jeden z předních amerických psychologů Irvin Yalom píše v románu Lži na pohovce o tom, jak odmítá člověka škatulkovat do diagnóz a jak prožívá svou praxi. V souboru deseti povídek Lásky a její kat se zase dočtete o touhách a motivacích lidské duše. V poutavých příbězích se dozvíte i něco o sobě.

Kdo je Bohumil Kartous? Vystudoval Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, postgraduálně mediální teorii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Je autorem knihy No Future: Vezme děti na parním stroji do virtuální reality? (2019). V současnosti je ředitelem Pražského inovačního institutu. Má dva syny (16 a 5 let).

Foto autor: FOTO: PETR KOZLÍK / MAFRA / PROFIMEDIA. CZ (1), ARCHIV

1.24. Xaver si reportéra mazal na chleba, nelíbilo se. A po natáčení přišel pokus „uvést věci na pravou míru“. I to se zvrtilo URL

WEB, Datum: 09.12.2020, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2020 03:16, RU / měsíc: 1 211 568, Celková návštěvnost: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30

Málem to v šumu okolo zapadlo. Dobrovolné poplatky České televizi. Toto téma bylo otevřeno youtuberem Standou v jeho STANDASHOW, kde byl hostem moderátor Luboš Xaver Veselý. Toto téma provokuje, a tak se rozhořela i následná diskuse pod celým pořadem. A to i zejména proto, že moderátor Standa začal některé Xaverovy výroky uvádět na pravou míru. Reakce na sebe nenechala dlouho čekat.

„Myslíte si, že by Česká televize na dobrovolných poplatcích vydělala?“ ptal se v průběhu pořadu moderátor Xavera Veselého. „Jsem o tom přesvědčen,“ odvětil Xaver Veselý. „Mám na to stejný názor jako vy, vy si to myslíte taky. Tak já jsem se u vás jako trochu poučil,“ podotkl.

„Teď berete tuto informaci z čeho?“ ptá se jej překvapený moderátor. „To jste říkal vy,“ odvětil Xaver. „A kdy jsem to říkal?“ ptá se dál. „Říkal jste to 7. 2. 2017 na streamu, kde jste České televizi tak naložil, že jsem se... když jsem si to pouštěl, tak jsem se úplně chvěl strachy. Jak jste tam naložil Moravcovi. A říkal jste tam: tam pořád sedí těch dvacet až třicet nějakých dědků, kteří rozhodují o tom, že by se všechno měli dámy a pánové změnit. Takovým plamenným... já jsem s vámi tak trochu souhlasil. Já bych jenom ubral... a na konci tam říkáte, že jste pro dobrovolné poplatky, tak vás beru do party jako prvního. Kolik byste byl ochoten dát měsíčně České televizi, dobrovolně?“ ptal se Xaver moderátora.

„Nevím, nepřemýšlel jsem nad tím,“ sdělil. „Tak tři kila, ne?“ dorážel dál Xaver. „To je vlastně strašně pěkný, protože já na rozdíl od vás tu páku nemám to změnit. Jste člen Rady ČT, máte tu páku silnější než já,“ míní moderátor, což mu Veselý rozporoval, že Rada ČT o tom nerozhoduje. Naopak řekl moderátorovi, že on může vyvolat debatu, protože má velké publikum. „Proto mě nadchla ta vaše slova,“ podotkl Xaver Veselý.

Současná Rada ČT je obviňována, že neprávem odvolala dozorčí komisi. To a nejen to vysvětloval ve Standashow radní Luboš Xaver Veselý. Zaznělo, že senátor Jiří Drahoš je lhář a křivák, a vedla se debata, kolik má dostávat ředitel ČT. „Ten čtvrtmilionový plat je v pořádku, je to manažer firmy, která má 3 000 zaměstnanců, ovšem bonus ve výši 2,4 milionu mi přijde úplně úchylný,“ zaznělo také od Xavera.

A právě mimo jiné k bonusům generálnímu řediteli se v diskusi na kanálu YouTube Standa po odvysílání pořadu vyjádřil. „Rada ČT hlasovala o odměnách generálnímu řediteli 24. 6. 2020. Paní Lipovská nejdříve navrhla roční bonus ve výši 0 %. Xaver hlasoval PRO, ale návrh nebyl přijat (nedostatečný počet hlasů). Následný na 66,6 % přijat byl (Xaver opět hlasoval PRO),“ uvedl.

Moderátor v pořadu téma ČT a Rady ČT pak načal citátem Jiřího Drahoše, že už nechce zažít státní televizi jako hlásnou troubu režimu. „Bojím se, že co píše pan Drahoš, jsou jenom bláboly. Pan Drahoš je lhář a křivák,“ namítal Xaver, vadilo mu hlavně senátorovo prohlášení, že rada vyzvala ke sběru jmen nepohodlných redaktorů. Radní to popřel, Drahoš si prý neposlechl záznam jednání rady. A dodal, že podle jisté analýzy byla ČT po nějakou dobu hlásnou troubou TOP 09 a zůstává prorežimní, ovšem jde o režim z Bruselu. „Že by byla nějaká hlásná trouba českých politiků, tak to si vůbec nemyslím,“ uvedl.

A právě i k tomu se následně Standa vyjádřil v diskusi. „Analýza, kterou zmiňuje Xaver, je tzv. analýza předvolebního vysílání České televize a Českého rozhlasu (krajské a senátní volby 2016). Zpracovala ji **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. Měřila, kolik prostoru dostávají jednotlivé politické strany. Ve zpravodajství ČT dostala nejvíc prostoru ČSSD (1 406 vteřin), ANO (1 075 vteřin), TOP 09 (704 vteřin), KDU-ČSL (513 vteřin), KSČM (348 vteřin) a ODS (342 vteřin). Analýza hodnotila množství prostoru v porovnání s voličskými preferencemi a došla k závěru, že byla zvýhodňována TOP 09, které bylo přiděleno více prostoru, a naopak KSČM, některé nevládní a všechny neparlamentní strany dostaly prostoru méně. Analýza přesto neprokázala, že by ve sledovaných pořadech docházelo k trvalému a záměrnému vychylování ve prospěch nějaké strany. ČT reagovala slovy: „Analýza tendenčně vybírá údajné případy zvýhodnění některých politických stran bez uvedení potřebného kontextu. Využívá neobhájené postupy měření, nezohledňuje všechny dílčí výsledky rovným způsobem a obsahuje elementární početní chyby.“,“ zveřejnil Standa.

V diskusi se pak Standa dočkal mnohých reakcí. Právě i třeba k té diskusi o dobrovolných poplatcích. „Ako si Xaver namazal Standu na chleba, a gurmánsky ho shrúmal,“ okomentoval se smíchem jeden diskutující.

A nechyběla ani reakce právě na to, jak Standa připojil do diskuse fakta. „Fact checking na úrovni Facebooku, shit shit shit,“ napsal mimo jiné uživatel.

1.25. Konec roku je tu. Čas podívat se zpět i vpřed URL

WEB, Datum: 09.12.2020, Zdroj: golfdigest.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2020 18:18, Celková návštěvnost: 5 000, AVE: 9 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

K ČEMU ŽE NÁS OBVYKLE VEDE konec roku? Třeba k bilancování, tedy pohledu zpět, nebo k předsevzetím neboli pohledu vpřed. Proč toho nevyužít a zpátky se nepodívat, abychom se poučili z chyb? A také dopředu, abychom věděli, co s tím udělat? Už dlouhá léta se v golfové komunitě řeší otázka špatného obrazu golfu v médiích a tím i v očích veřejnosti, a co s tím. Ty nápady se rodí už třicet let, mluví se o trpělivosti, ale dodnes se nenarodily a trpělivost všem dochází. Možná se ani narodit nemohly. Není totiž na čem stavět. Ta otázka by možná neměla znít: Jak? Ale: A řekl někdo veřejnosti, co to ten golf vlastně je?

Kolikrát už jsem slyšel srovnávání golfu s tenisem, ale podle mne to poněkud pokulhává. Alespoň z pohledu veřejnosti. O tenisu kdysi naši bývalí lídři rozhodli, že bude společně s fotbalem a hokejem tím socialistickým sportem a zachovali mu tak prvorepublikovou kontinuitu. Nesrovnatelné, už jen z toho pohledu, že tenis nemusel nikdo nikomu vysvětlovat. Na fiftyny, gemy a sety dnes umí počítat každý. Většina ví, i co je tajbrejk.

A Golf?

P. S.: Nebojte se mi napsat cokoli, co vás trápí, co vám v magazínu chybí, nebo třeba jen to, co vás štve nebo na hřišti mile překvapilo. Pokusíme se vám v příštím čísle odpovědět, najít řešení či o vašem příjemném zážitku rádi napíšeme. Napište mi na e-mail sefredaktor@golfdigest.cz.

CO NOVÉM SE V MAGAZÍNU GOLF DIGEST C&S DOČTETE?

JESSICA & NELLY

SESTRY KORDOVY A JEJICH SVĚT

NENÍ ÚPLNĚ SNADNÉ na dálku od sebe Jessiku a Nelly Kordovy na hřišti rozeznat. Obě se hodně vytáhly – měří nějakých 180 centimetrů – a mají i podobně ladné švihy. Když hrály na Solheim Cupu 2019 v Gleneagles v páru, a oblékly si dokonce stejné šaty, prakticky nešlo rozeznat, která je která. Herně se tam zaskvěly. Jess (27) a Nelly (22) si báječně rozumějí – ostatně při našem rozhovoru seděly bok po boku na jedné židli – a narodily se do patrně nejsportovnější rodiny na světě. V tomto rozhovoru sestry vyprávějí, jak se sourozenci vzájemně podporují, jaké rady dostávají od rodičů a jaké to je, hrát na stejné tour jako sestry.

S KEELY LEVINS

JAROMÍR BOSÁK

SPORTOVNÍ BOHOVÉ JSOU PĚKNÍ PARCHANTI

NEPOŠTĚSTÍ SE VÁM tak často potkat při rozhovoru osobnost, na které je vidět, jak svou práci miluje, jak jí opravdu rozumí a rád o ní mluví. A nejen přes televizní obrazovku, ale třeba i na stránkách knih nebo před studenty na seminářích **Fakulty sociální věd** Univerzity Karlovy. JAROMÍR BOSÁK říká, že dobrý novinář by měl umět všechno. Mluvit, psát a třeba i moderovat dobrou talkshow. Kdyby zvládal jen jednu věc, bylo by to podle něj špatně.

S ROBINEM DRAHOŇOVSKÝM

GOLFOVÉ VYBAVENÍ

ŽILETKY A JEJICH MÝTUS

PŘED PÁR LETY se vysílala reklama společnosti Wilson Golf, ve které rekreační hráč žádá obsluhu v šatně: „Přineste mi žiletky... a něco, s čím se dá hrát.“ Dokonale to vystihuje onu nevysvětlitelnou přitažlivost žiletek: Golfisty hrozně láká s nimi hrát, a přitom dobře vědí, že si tím hru akorát zkomplikují. Samotné prodeje žiletek nejsou závratně vysoké – podle údajů Golf Datatech představují jen dvě procenta ze všech prodaných želez, ať už v klasických obchodech, nebo u specializovaných fittérů –, ale pořád mají přímo magickou přitažlivost.

S E. MICHAЕLEM JOHNSONEM

OTESTOVALI JSME

MÍT TAK POKAŽDÉ MULLIGAN...

JAKÝ BYL VÁŠ nejlepší výsledek v životě? A kolik si myslíte, že byste mohli zahrát, kdybyste měli možnost všechny rány v poli opakovat, tedy zahrát podruhé, nebo dokonce potřetí? Šli byste golfové kolo výrazně lépe než při běžné hře? Zahráli byste v paru, nebo dokonce i pod ním? My jsme se pokusili na tyto otázky odpovědět při hře „Modifikovaný scramble alias Permanentní mulligan“ na hřišti v pražských Hodkovičkách.

S ANDREJEM HALADOU

GD C&S ORDER OF MERIT

ŠÍLENÝ, JAK Z KOULE VĚŠTĚNÝ ROK

ODHADOVAT NA ZAČÁTKU LETOŠNÍHO ROKU celou sezonu bylo jako hádat z křišťálové koule. I kdybychom vize ze sezony 2020 v té kouli v mlžném oparu ještě v březnu zahlédli, nikdo by jim patrně nevěřil, nechápal je a bral by je jako výmysl astrologů, kartářek nebo bláznů. Přesto – KLÁRA SPILKOVÁ zaznamenala skvělý výsledek na jednom z turnajů americké LPGA Tour, když skončila mezi nejlepšími v top 10, a ONDŘEJ LIESER senzačně ovládl celou European Challenge Tour, takže postoupil, byť se zatím neznámou kartou, do první evropské ligy European Tour. A jak se to projevilo v našem dlouholetém žebříčku GolfDigest C&S Order of Merit 2020?

S DANIELEM TRHONĚM

A CO DALŠÍHO V NOVÉM ČÍSLE NAJDETE?

Hraj

CADDIE V UTAJENÍ

Jaký je život nás kedíků a hráčů na turnajích bez fanoušků? Chcete vědět pravdu?

S JOELEM BEALLEM

DOBÝVÁNÍ ROUGHŮ

Abych dokázal trefit green i z vysoké trávy, čtu pozici míče a dělám drobné úpravy ve švihy

S JOAQUINEM NIEMANNEM

DOBŘE ŘÍZKY

Švihy se od sebe liší, divoty ale vypadají všechny stejně, alespoň u těch nejlepších hráčů

S BUTCHEM HARMONEM

PEVNÝ SLOUPEK

Balanční podložky nám jen potvrdily to, co jsme si vždy mysleli, a platí to i pro krátkou hru

S DAVIDEM LEADBETTEREM

STRACH Z PÍSKU?

Jestli pořád máte hrůzu z fairwayových bunkerů, pak byste si tuhle stránku měli přečíst

S MICHAЕLEM BREEDEM

STRATEGIE JAMKY

LÍŠNICE Č. 1

Jedna z těch jamek, kde můžete z jamkoviště odcházet s prvním birdie v kartě v životě

S KARLEM SKOPOVÝM JUN.

HRÁTKY SE ZEMÍ

Až zase půjdete nakupovat hole, podívejte se, nejen co mají za lící, ale také jaký mají spodek

S MIKEM STACHUROU

ZELENÝ SVĚT

Osobní vzpomínky na dobu před 25 lety, kdy se tenhle hollywoodský trháč natáčel

S JIMEM NANTZEM

JSME TÝM

Pětičlenná smečka, která ví, kdy se semknout, a vzájemně si věří

S MICHAELOU LIESER

DENÍČEK KLÁRY SPILKOVÉ

Vše to dobré, i třeba to špatné, je součástí mé cesty

S MONIKOU TAUCHEN

TŘICET TŘI TIPŮ

Našli jsme pro vás 33 kousků vybavení, které by neměly ujít vaší pozornosti a mohly by se hodit

PODĚBRADY

Po dvaceti letech prochází přestavbou. Charakter a jádro zůstanou nedotčeny, ale některé jamky se výrazně změní

DOMÁCÍ SIMULÁTOR

Na kolik že vás vyjde kvalitní domácí instalace? Profesionální řešení může být za cenu do dvou set tisíc korun

S MARKEM SAJNEREM

RÁNA Z MILOSTI

V tom strašlivém, příšerném, rozhodně ne dobrém roce, spíše velmi špatném roce, trápil většinu golfistů obrovský pocit viny

S JERRYM TARDEM

A mnohem více na 100 STRÁNKÁCH letošního prvního zimního čísla.

NOVÉ ČÍSLO magazínu GOLF DIGEST C&S vyšlo ve čtvrtek 10. PROSINCE 2020

© 2020 Golf Digest C&S. Všechna práva vyhrazena.

1.26. Střídavě stejnosměrné názory na elektromobilitu 8. díl: Jak se vláda ČR staví k URL

WEB, Datum: 09.12.2020, Zdroj: mmspektrum.com, Strana: 0, Autor: Václav Zajíc, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2020 02:23, RU / měsíc: 52 202, Celková návštěvnost: 3 932, AVE: 2 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Kód článku: 201113 Vyšlo v MM : 2020 / 12, 09.12.2020 v rubrice Servis / Zajímavosti, Strana 102

V minulých dílech našeho seriálu jsme se zabývali dílčími problematickými aspekty předpokládaného úplného přechodu na elektromobilitu. Poukázali jsme kupř. na energetickou i ekologickou náročnost výroby trakčních baterií, na energetickou náročnost hypotetického přechodu na elektromobilitu, na problém energetického mixu, ale i na bezpečnostní rizika a na sociální, ekonomická i politická úskalí takového podniku. V tomto díle přinášíme rozhovor s Mgr. Janem Bezděkovským, pověřencem ministra dopravy pro čistou mobilitu, kterého jsme se na některá z uvedených témat zeptali. Má vůbec smysl v tuzemských podmínkách vést debatu o úplném přechodu na elektromobilitu? Jak se vláda České republiky staví k elektromobilům, jak bude reagovat na nízkou poptávku po tomto typu osobní dopravy a úroveň povědomí o něm? Bude mít fenomén elektromobility dopad i na provoz autoškol? Odpověď na tyto a další otázky nalezneme čtenář v následujícím rozhovoru. Mgr. Jan Bezděkovský vystudoval obor Západoevropská studia (2002) na **Fakultě sociálních věd** v Praze. Od roku 2004 je zaměstnancem na Ministerstvu dopravy, kde byl v letech 2007–2011 vedoucím oddělení koordinace záležitostí EU a později zástupcem ředitele Odboru pro mezinárodní vztahy a EU. Od roku 2012 pracuje na Odboru strategie jako specialista pro oblasti politika transevropské dopravní sítě (TEN-T), energetika v dopravě a čistá mobilita. Od února 2019 je pověřencem ministra dopravy pro čistou mobilitu. (Foto: archiv MD)

V. Zajíc: Je debata o úplném přechodu na elektromobilitu smysluplná? Je takový úplný přechod realistický? Totiž je reálná představa, že budou osobní vozidla s tradičním spalovacím motorem, případně lehká užitková vozidla, nahrazená těmi na elektřinu? Pokud ano, kdy očekáváte, že se toho dosáhne?

J. Bezděkovský: Když sleduji, jak se vyvíjí debata na toto téma mezi státy Evropské unie, tak jsem přesvědčen, že v horizontu let 2040–2050 autům na spalovací motor odzvoní. Vše je totiž třeba vnímat v širších souvislostech unijního cíle, jímž je dosažení klimatické neutrality do roku 2050. A tohoto cíle prostě bez zásadní změny na našich silnicích dosáhnout nemůžeme. Uznávám, že z dnešního pohledu se mnohým lidem může podobná vize jevit tak trochu jako science-fiction. Ale kdybyste se člověka žijícího v první polovině 20. století zeptali, zda si umí představit svět více méně bez parních lokomotiv, taky by se tomu patrně vysmál... Je samozřejmě jasné, že ten přechod od aut se spalovacím motorem k elektrickým autům (a teď neříkám jen čistě k bateriovým elektromobilům, protože i taková vodíková auta jsou v zásadě auty elektrickými), nepůjde v celé Evropě stejně rychle. Norsko již třeba jasně deklaruje, že chce zakázat registrace nových osobních aut na konvenční pohon k roku 2030, a další evropské země, jako třeba Holandsko, Francie a řada dalších na západ od našich hranic, o stejném kroku uvažují v období mezi léty 2035–2040. Ale u nás si diskuzi na toto téma zatím moc představit neumím – nebo nejdříve někdy na konci zmiňovaného období.

V. Zajíc: Debata je to každopádně prudká. Přesto stále vnímáme, že je v ČR nízký počet registrovaných elektromobilů a poptávka po nich je ve srovnání s poptávkou po automobilech se spalovacím motorem mizivá. Proč jsou podle vás elektromobily tak málo atraktivní?

J. Bezděkovský: V první řadě jsou to ekonomické důvody. Dokud budou elektromobily tak drahé, jako je tomu dnes, těžko si

jejich koupi bude moct dovolit většina běžných zákazníků – ať už z řad občanů, či firem. Ale pořizovací cena elektromobilů bude zcela bezpochyby časem klesat, o to strach nemám. Musíme si uvědomit, že automobilky tlačí evropská legislativa k tomu, aby prodávaly stále více a více elektromobilů, a tak zejména v období kolem roku 2025 lze očekávat, že se cena těchto vozidel v zásadě přiblíží ceně standardních vozidel se spalovacím motorem.

Stejně tak si myslím, že by do budoucna překážkou neměla být ani nedostatečná infrastruktura dobíjecích stanic. Když se podíváte na vývoj v zemích jako Norsko či Nizozemsko, tak zde se toto poměrně daří (i přes jisté mýty, které u nás šířila některá média ohledně těžkostí s dobíjením právě třeba v Norsku).

Pokud mám v souvislosti s rozvojem elektromobility u nás přeci jen trochu z něčeho strach, tak je to celkové vnímání tohoto fenoménu mezi lidmi. Češi jsou podle mě přeci jen trochu konzervativnější a také hodně nedůvěřiví. A tady se bavíme o poměrně radikální změně některých našich řídicích návyků a celkového uvažování o mobilitě. Avšak hodně v tomto směru věřím naší nastupující generaci mladých, pro niž tohle už takový problém nebude. A navíc mladí, jak se nyní ukazuje, řeší více než my ostatní všechny ty otázky kolem změny klimatu a ekologie, takže lze očekávat, že budou také více vnímat, co za tou radikální změnou vlastně je, a budou jí většinově pozitivně nakloněni.

V. Zajíc: Může stát atraktivitu tohoto způsobu dopravy nějak zvýšit? Snaží se o to? Jak? Třeba cestou státních subvencí i pro individuální zájemce o elektromobil, jehož pořizovací cena je pro spotřebitele stále příliš vysoká?

J. Bezděkovský: Jisté kroky na podporu elektromobility, resp. čisté mobility (neboť se tu nemůžeme bavit jen o bateriové elektromobilitě) už stát dělá. Například jsou poskytovány dotace na výstavbu příslušné infrastruktury dobíjecích stanic či vodíkových plnicích stanic. Určité dotace existují i na pořízení těchto vozidel, i když zatím se to týká pouze podnikatelů a též měst a obcí. Nejde ale jen o poskytování dotací. Snažíme se poskytovat uživatelům elektrických vozidel i jisté výhody, které by jim alespoň částečně kompenzovaly zmiňovanou vyšší pořizovací cenu – jde třeba o osvobození z placení dálniční známky nebo o bezplatné parkování na modrých zónách v Praze.

V. Zajíc: Jaké mohou existovat jiné a efektivní způsoby zvýšení atraktivity elektromobilů? Informační kampaně, implementace této problematiky do vzdělávání? Plánuje stát či MD nějakým takovým způsobem se v otázce propagace elektromobility angažovat?

J. Bezděkovský: Z toho, co jsem již uvedl, je zřejmé, že je naprosto zásadní zvýšit povědomí širší veřejnosti o výhodách a přínosech elektromobility. Tuto problematiku má ve své kompetenci Ministerstvo životního prostředí a kolegové z tohoto resortu se tomu průběžně věnují.

V. Zajíc: Je podle vás přechod na elektromobily opravdu efektivní, co se týká snižování CO₂, v souvislosti s naším energeticko-elektrickým mixem, který je stále z podstatné části tvořen uhelnými elektrárnami? Ty totiž představují příslovečné výfuky elektromobilů. Řeší se tedy v souvislosti s elektromobilitou i otázky způsobu získávání elektřiny z alternativních, zelených zdrojů?

J. Bezděkovský: Na rozvoj elektromobility, jak už jsem uvedl, je potřeba nahlížet v celoevropském kontextu. Evropská unie dlouhodobě podporuje přechod na výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů a je třeba si uvědomit, že už dnes existují země (např. Norsko), kde valná většina spotřebované elektřiny pochází právě z těchto zdrojů. Máte pravdu, že u nás k tomu zatím příliš nesměřujeme, ale i elektřina z jaderných elektráren je v zásadě bezemisní, resp. nízkoemisní. Plány naší vlády na budování nových bloků našich jaderných elektráren jdou tak přesně v tomto duchu. V souvislosti s elektromobilitou je však potřeba připomenout ještě jednu zásadní věc. A tou je téměř dvojnásobná energetická účinnost elektrického motoru v porovnání s účinností spalovacího motoru. Jde přitom o dosti klíčovou věc, protože z toho vyplývá, že k pohonu elektromobilů potřebujeme mnohem méně energie (tedy v tomto případě i třeba té elektřiny z uhelných elektráren), než kolik energie spotřebují auta na fosilní paliva. A méně energie znamená i méně emisí. Musím říct, že o tomto aspektu se v souvislosti s elektromobilitou moc nehovoří, ale je to prostě fyzika a ta platí, jak se říká, za každého počasí...

V. Zajíc: Bude mít případný rozvoj elektromobility dopad na strukturu a chod autoškoly?

J. Bezděkovský: Jsem přesvědčen, že problematika elektromobility se postupně stane nedílnou součástí výuky v autoškole, ale v zásadě si nemyslím, že jde o něco, čemu se nutně musíme věnovat již dnes. Každý, kdo si už někdy vyzkoušel jízdu elektromobilem a srovnal by to třeba s jízdou v autě s automatickou převodovkou, mi dá snad za pravdu, když řeknu, že zas takový rozdíl v jízdě to není. Tedy minimálně v porovnání s osvojením si základních řídicích dovedností, které jsou u všech typů aut stejné.

V. Zajíc: Jak se staví stát/MD k tomu, že výrobci automobilů budou už od příštího roku platit vysoké pokuty za překračování emisních limitů, čímž budou nuceni k produkci elektromobilů, aby tyto limity splnili? Bude stát automobilkám v tomto nějak nápomocen?

J. Bezděkovský: Systém vysokých pokut, jak říkáte, vyplývá z legislativy Evropské unie a vláda České republiky dnes nemá vlastně jinou možnost, jak automobilky podpořit, než postupně vytvářet lepší a lepší podmínky pro masivnější rozvoj elektromobility. Uznávám, že ten systém pokut, resp. limitů CO₂ z nově prodávaných vozidel je poměrně přísný a Česká republika při vyjednávání v Radě EU usilovala o zmírnění těchto podmínek. Bohužel většina ostatních unijních zemí to vnímala a nadále vnímá jinak, a tak lze naopak do budoucna očekávat spíš další zpřísnění. Na druhou stranu si prosím opravdu uvědomme, že ten výhled, který je před námi, pokud jde o klimatickou změnu, příliš optimistický vskutku není, a je zcela nezbytné s tím něco udělat. A ač neříkám, že nás v tomto ohledu „spasí“ elektromobilita, snad jsem třeba na základě toho, co jsem tu uvedl o parametrech elektrického motoru, dokázal vašim čtenářům vysvětlit, proč je ten přechod k bezemisním a nízkoemisním vozidlům tak důležitý.

V. Zajíc: Dokážeme reagovat na výzvy v podobě zásahů do infrastruktury (stavba uspokojivého počtu rychlodobíjecích stanic), přestavby stávajících veřejných garáží tak, aby byla pokryta specifická bezpečnostní rizika (komplikované hašení trakční baterie), rekonstrukce rozvodných sítí pro domácí nabíjení či úpravy stávajících sídlišť apod.?

J. Bezděkovský: Pokud jde o rozvoj dostatečně husté infrastruktury dobíjecích stanic (a zdaleka nejen těch rychlodobíjecích), už jsem naznačil, že jsem v tomto směru optimista. Jednak díky tomu, co vím o záměrech různých společností, které se této záležitosti věnují, a pak taky proto, že naše ministerstvo chce i nadále pokračovat v poskytování dotací na podporu rozvoje v této oblasti. Díky prostředkům z evropských fondů (a Operačního programu Doprava) jsme v posledních dvou letech uvolnili na tuto oblast už okolo jedné miliardy korun, a podpořili tak mj. vznik 500 rychlodobíjecích stanic a okolo 800 běžných dobíjecích stanic. A v příštím období, tedy v letech 2021–2027, bychom rádi vynaložili až čtyřnásobek, tedy zhruba čtyři miliardy.

V. Zajíc: Přechod na elektromobilitu má představovat dílčí krok na cestě za nezávislostí na fosilních palivech a učinit nás tak konkurenceschopnějšími. Je ovšem pravda, že např. kobalt, užívaný v trakčních bateriích, se vyskytuje především v zemích, jako je Čína, Rusko anebo Kongo. Může přesto přechod na elektromobilitu představovat významný krok ve směru k soběstačnosti, co se zdrojů týká?

J. Bezděkovský: Otázka surovinové soběstačnosti určitě není jednoduchá a nemůžeme ji jako Česká republika vyřešit sami bez široké odborné diskuze a spolupráce na úrovni Evropské unie. Ty diskuze v současnosti samozřejmě probíhají, protože všem je jasné, že Evropa by se z dlouhodobého pohledu neměla stát zcela závislou na dovozech zmiňovaných surovin z uvedených

zemí. Zásadní konkurenční výhodu Evropy v souvislosti s elektromobilitou však spatřuji především v rozvoji nových technologií a inovací, ať už jde např. o vývoj nových bateriových technologií, nebo o zakomponování elektromobility do širšího konceptu autonomního řízení.

V. Zajíc: Děkuji vám za rozhovor.

Něco navíc: Otázky, jež jsme Janu Bezděkovskému pokládali, vycházejí z témat, která již od začátku roku v souvislosti s postupným nástupem elektromobility zpracováváme v rámci našeho seriálu. Jednotlivé díly si můžete přečíst zde na našich internetových stránkách.

Václav Zajíc

Ministerstvo dopravy

1.27. Napsal jsem komentář o bývalém šéfovi StB generálu Lorencovi, nikdy nevyšel a Penta se mnou ukončila spolupráci, říká exšéf vydavatelství Michal Klíma [URL](#)

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: info.cz, Strana: 0, Autor: Michal Půr, Tomáš Jirsa, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 03:06, RU / měsíc: 1 147 903, Celková návštěvnost: 94 738, Rubrika: Insider, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,05

Do nejnovějšího dílu podcastu Insider tentokrát přišli novinář a šéf správní rady Českého národního výboru Mezinárodního tiskového institutu (CZ IPI) Michal Klíma a psycholog a ředitel Institutu H21 Adam Růžička. Tématem speciálního vydání byla svoboda slova a cenzura. Řeč se stočila i na vlastnictví českých médií. Klíma v minulosti působil jako šéf vydavatelství Economia a Vltava Labe Media, v posledně jmenovaném před třemi lety skončil, ale stále tam publikoval své komentáře. Až do doby, než napsal komentář o bývalém šéfovi StB Alojzi Lorencovi.

„Napsal jsem komentář o generálu Lorencovi, bývalém šéfovi Státní bezpečnosti. Ten komentář se tehdy týkal toho, že byl pozván na **Fakultu sociálních věd** k diskuzi, která byla úplně nekritická a já jsem to kritizoval. Byl to úplně normální komentář, který se týkal tohoto faktu,“ říká Klíma s tím, že si neuvědomil, že Lorenc je spolupracovníkem Penty, tedy vlastníka média. „V tu chvíli mě to nenapadlo, protože jsem psal o té konkrétní diskuzi. A co se stalo? Komentář nevyšel a redakce mi vzkázala, že se mnou okamžitě přerušuje spolupráci a že už nesmím žádný komentář napsat. Čekal jsem, kdy se k tomu vyjádří někdo z redakce, ale nikdo se k tomu nevyjádřil,“ dodává Klíma. Dle jeho názoru je to dobrá ilustrace, že i zdánlivá drobnost může někde vadit.

Pokud vás zajímá, co si oba hosté myslí o vypínání projevu Donalda Trumpa v některých televizích, o „atomovém kuffíku“ Marka Dospivy či o nových návrzích na regulaci sociálních sítí, pustěte si nejnovější díl podcastu Tomáše Jirsy a Michala Půra. Naše společnost je oslepená hojností. Piráti jsou vítězství „ajtáctví“, což je velmi nebezpečná ideologie, říká Klaus

1.28. Zakladatelka projektu **Odstartujte svoji knihu Veronika Matysová: Byl to nejlepší nápad v mém životě** [URL](#)

WEB; Datum: 10.12.2020; Zdroj: literarky.cz; Strana: 0; Infotype: Nepojmenováno; Datum importu: 10.12.2020 08:01; Celková návštěvnost: 4 680; AVE: 8 000,00 Kč; Země: Česko; GRP: 0,05

Napsal Veronika Pechová Kategorie: Literatura Zveřejněno: 10. 12. 2020 7:33

Láska ke knížkám a četba ji přivedla k psaní a dnes je Veronika Matysová nejen spisovatelka, ale snaží se svými zkušenostmi i pomáhat druhým a v rámci projektu Odstartujte svoji knihu vede kurzy tvůrčího psaní. Vydala již sedm knížek a na nové pod názvem Hodina psodava právě pracuje. Věnuje se multilaterální diplomacii a momentálně působí v Organizaci pro hospodářskou spolupráci a rozvoj v Paříži.

Odmalička jste ráda četla. Někdy kolem třinácti let jste začala vymýšlet příběhy kreslením. Zkusila jste také komiks... A pak přišly vaše knižní nedokončené pokusy Hanka, Dvojčata, Roman a hvězdy, Poslední den na slunci, Dilema. A knížku Když jsou na to dva jste již dokončila. Co se stalo s těmito „pokusy“? Vydala jste je, nebo zůstaly v šuplíku?

Pokusy skutečně zůstaly pouze pokusy. Všechny mám dodnes schované a jsou pro mne velmi cenné, ale dopsat jsem se je už nepokoušela. Od chvíle, co jsem pochopila klíč k dopsání knihy, jsem už psala knížky nové.

Vystudovala jste moderní dějiny na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Proč jste si vybrala tento obor?

Hned po střední škole jsem začala pracovat jako novinářka, ještě předtím, než jsem šla na vysokou školu. Chtěla jsem si tenkrát od studia trochu odpočinout a načerpat praktické zkušenosti. Dostala jsem nabídku nastoupit do zahraničního zpravodajství redakce tehdy existující České tiskové agentury. Začít studovat moderní dějiny bylo tím nejlogičtějším krokem. Děni ve světě odjakživa velmi zajímalo, ale když člověk nezná historii, současnost nechápe tak dobře.

V roce 2000 jste vydala první knížku pro děti a mládež Nikki, vrať se. Následovaly další a knihu pro dospělé Pouštní včela jste vydala v roce 2017. A na cestě je další Hodina psodava. O čem bude? Někde jste řekla, že hodně témat k vám přichází ve snu

...

Hodina psodava se odehrává na smyšlené planetě Fromor a vypráví o nenávisti mezi dvěma znepřátelenými rasami, která se stane osudnou jedné dospívající dívce. Psodav je zvíře z tohoto smyšleného světa, který v příběhu hraje významnou roli.

Všechny mé ostatní knihy se odehrávají ve světě skutečném a zjevně už jsem si od něj trochu potřebovala odpočinout. A ano, témata ke mně často přicházejí ve snu, ale zrovna toto jsem vymyslela bez pomoci podvědomí.

Přeložila jste na tři desítky knih z angličtiny, jak knížky pro děti, současné romány, detektivky i literaturu faktu. Co nejraději překládáte a jak jste se k překládání knížek dostala?

K překládání jsem se dostala v samých začátcích své kariéry, ještě před internetem, takže bylo mnohem těžší dopátrat se některých významů než dnes. Začala jsem s tím kvůli přívůdčímu, ale rychle se mi to zalíbilo. Dnes už knihy nepřekládám, protože nejde vše stíhat – zaměřuji se na psaní vlastních knih a zároveň na předávání této své vášně ostatním v rámci on-line kurzů. Ale prozradím vám, že připravuji nejen kurz o tom, jak knihu napsat, ale i jak ji přeložit. Zatím nemá datum, ale předpokládám, že ho spustím příští rok na podzim.

V roce 2016 jste založila projekt Odstartujte svoji knihu, kterým pomáháte začínajícím autorům. Jaké jsou výsledky? A ohlasy?

Projekt Odstartujte svoji knihu je to nejlepší, co mě kdy v životě napadlo udělat. Jeho srdcem je facebooková skupina se stejným názvem, která už dnes má už přes pět tisíc členů a skvěle to v ní žije. Scházejí se tam začínající i pokročilejší spisovatelé a navzájem sdílejí rady, tipy, inspiraci i motivaci.

Vedete také kurzy tvůrčího psaní. Kde a jak je možné se přihlásit a jaký je o ně zájem?

Kurzy jsou součástí projektu Odstartujte svoji knihu. O nových nabídkách informuji vždy na webu, ve stejnojmenné facebookové skupině i na FB stránce Napiš svou první knihu. V první polovině prosince proběhne další předprodej kurzu KLÍČ k napsání knihy pro začínající spisovatele. Kurz bude mít podobu pětidenní výzvy, která bude probíhat v uzavřené facebookové skupině. Po pět večerů proběhne živé vysílání, ve kterém členy kurzu seznámím s jednoduchou a přehlednou metodou, jak položit pevné základy knihy a už se nebat o její dokončení. V první vlně předprodeje se už přihlásily přes čtyři desítky lidí, takže tam bude skvělý skupinový dražv. To by bylo, aby z toho nevzniklo čtyřicet nových knih!

Pracovala jste jako novinářka a od roku 2005 se věnujete diplomacii. Kde všude jste působila?

V dobách své novinářské kariéry jsem se zaměřovala na prostor bývalé Jugoslávie, kterému se dnes říká západní Balkán. Bylo to krátce po rozpadu Jugoslávie a mne velmi zajímalo tamní politické dění i osudy lidí. Zpravodajství jsem tak posílala z Bosny a Hercegoviny, ze Srbska, z Kosova i dalších balkánských zemí a regionů. Diplomacie mne nejprve zavedla do Bruselu do centrály Severoatlantické aliance (NATO), kde jsem hájila zájmy České republiky. Tam jsem setrvala sedm let. Posléze mě cesta zavedla do Paříže, kde se opět věnuji multilaterální diplomacii a působím v Organizaci pro hospodářskou spolupráci a rozvoj.

A co ráda čtete vy? Někde jste řekla, že všechno možné...

Přesně tak, všechno možné. Jednotlivé prvky je, že ráda čtu v češtině, tedy i překladovou literaturu. Filmy a seriály mám ráda v původním znění, ale při čtení si nejvíce užiji mateřský jazyk. Teď mám zrovna období thrillerů typu Křídák nebo Čtvrtá opice, ale vždy si ráda přečtu třeba Haruki Murakamiho, Delphine de Vigan či původní české autory jako Patrika Hartla.

A co čas na lenošení a nic nedělání. Umíte to?

Přiznám se, že moc ne. I když si čtu nebo sleduji Netflix, soustředím se na skladbu příběhu, použité dialogy a cokoli dalšího, co pak mohu předávat svým studentům v kurzech o psaní knih. Ale tohle své poslání miluji, a tak to svým způsobem zároveň odpočinek je.

Veronika Matysová se narodila v Praze 18. dubna 1976. Vystudovala moderní dějiny na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Přeložila řadu knih z angličtiny, věnuje se diplomacii, napsala šest knížek pro děti a mládež (Nikki, vrať se, Patricie, Míša v síti, Pavoučí příběhy, Příběhy pavoučka Alfonse, Poplach v Tabulkově) a knihu Pouštní včela pro dospělé. Pracuje na další pod názvem Hodina psodava. Vede kurzy tvůrčího psaní v rámci projektu Odstartujte svoji knihu.

1.29. Austrálie a Čína se ocitly na pokraji obchodní války URL

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: e15.cz, Strana: 0, Autor: Lukáš Vojáček, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 02:59, RU / měsíc: 1 504 515, Celková návštěvnost: 117 688, Rubrika: Zahraniční, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,31

Australský ministr financí Simon Birmingham obvinil Čínu z podkopávání vzájemné obchodní dohody a cílené diskriminace australských exportérů. „Zvážíme všechny možnosti, jak vyřešit tento spor,“ dodal Birmingham. Jak si všímá například

BBC , je to dosud nejostřejší vyjádření Austrálie na adresu svého nejvýznamnějšího hospodářského partnera.

Spor Číny s Austrálií vře ve stínu konfliktu Číny se Spojenými státy. Peking na konci listopadu uvalil vysoká cla na dovoz australského vína, a to až do výše 212 procent. Omezil také dovoz australského ječmene a hovězího masa. Některé komodity, například dřevo, zakázal úplně.

„Pokud by se sankce v následujících týdnech rozšířily třeba i na klíčovou železnou rudu, Austrálie tím může ztratit až šest procent svého hrubého domácího produktu,“ varuje Rod Tyers, profesor ekonomie ze Západoaustralské univerzity.

Čína je pro Austrálii zdaleka nejdůležitějším odběratelem zboží a služeb. Pravidelně nakupuje přibližně třetinu veškerého australského exportu. V roce 2018 za ně zaplatila 123,3 miliardy dolarů, zhruba 2,7 bilionu korun. Japonsko jako druhý největší zákazník Australanů neodebírá ani polovinu této částky.

Také Austrálie je pro Čínu významným partnerem a před pěti lety s ní podepsala smlouvu o volném obchodu. Vztahy mezi zeměmi nicméně ochladly předloni, kdy australská vláda zakázala čínské telekomunikační společnosti Huawei podílet se na budování tamních sítí páté generace 5G.

Canberra rovněž dlouhodobě kritizuje Peking kvůli potlačování lidských práv ujurské menšiny nebo prozápadně smýšlejících obyvatel Hongkongu. Na klidu Číně jistě nepřidává ani australská vojenská spolupráce s USA v Tichomoří. Zlepšení vztahů nepomohlo letos na jaře ani to, že kabinet premiéra Scotta Morrisona vyzval k mezinárodnímu vyšetření původu koronavirové nákazy.

„Některí lidé v Austrálii s mentalitou studené války a ideologickými předsudky pohlízejí na vývoj v Číně jako na hrozbu a podnikají chybné kroky. Zavinili propad čínsko-australských vztahů a složitou situaci,“ reagoval mluvčí čínského ministerstva zahraničí Čao Li-tiang.

Provokace jsou ovšem oboustranné. Čao Li-tiang například v minulém týdnu obvinil Australany z páchaní válečných zločinů v Afghánistánu a zveřejnil na Twitteru digitálně upravenou fotografii, na níž australský voják podřezává hrdlo malému dítěti. Premiér Morrison označil příspěvek za „odporný“ a

dožadoval se od Pekingu oficiální omluvy , což čínská strana odmítla.

Další vyostření konfliktu přišlo toto úterý, kdy

australský parlament přidelil ministerskému předsedovi nové pravomoci . Federální vláda díky nim může nově rušit mezinárodní dohody a bránit australským spolkovým státům účastnit se čínského hospodářského projektu Nové Hedvábné stezky. Morrison je oprávněn blokovat i spolupráci mezi čínskými a australskými univerzitami, stejně jako zahraniční vměšování do řady jiných sektorů, od kultury až po cestovní ruch.

Nedá se tudíž očekávat, že by se vzájemná nevráživost v blízké době zmírnila. Klíčové podle odborníků bude, jaký postoj zaujme k čínské zahraniční politice příští prezident Spojených států Joe Biden. „Bidenova administrativa by mohla australskou pozici posílit,“ řekl nedávno Michal Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy České televizi.

1.30. Budování a zánik brněnských práv, odkaz jejich spoluzakladatele – 4. díl [URL](#)

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: advokatinidenik.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 02:22, RU / měsíc: 36 945, Celková návštěvnost: 1 231, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Před 70 lety skončila výuka na brněnských právech. Fakulta, která v meziválečném období dosahovala evropské úrovně, byla rozhodnutím o délce jedné věty zrušena. Sdílela tak osudy svého zakladatele Karla Engliše. Advokátní deník vám přináší sedmidílný seriál o jejím vzniku, budování a náhlém konci na podzim 1950.

Jediná původní ekonomická škola první republiky Na brněnských právech Karel Engliš založil a vedl národohospodářský seminář a seminář finanční vědy. Dále zde zřídil Ústav pro národní hospodářství, finanční vědu a statistiku. Spolu se svým přítelem Františkem Weyrem rovněž inicioval vznik Vědecké ročenky Právnické fakulty Masarykovy univerzity, oba společně vydávali taktéž Sbírkou spisů právnických a národohospodářských. Na těchto základech se postupně ustavila tzv. brněnská ekonomická škola.

„Potřebovali jsme časopis, mělo-li se naše učení (Weyrovo normologické a moje teologické) státi opravdu školou a čeliti všem námitkám staré školy. Vydávali jsme též ročenku právnické fakulty s příspěvků profesurů, aby se jim nestala věda jen prostředkem k docentuře a pak mimořádné a řádné profesuře. Mluvílo se o tak zvané brněnské škole, když se k nám přidružila řada dalších vědeckých pracovníků,“ vzpomínal později Engliš.

Brněnská ekonomická škola se začala profilovat záhy po ustavení univerzity kolem Engliše a Weyra jako dvou vůdčích osobností. Vyznačovala se noetickým přístupem k poznávání hospodářských procesů, a to se zvláštním zřetelem na účelovost a na racionalitu.

Vědecké jádro tvořila Englišova originální teleologická teorie. Tu dále rozpracovávali jeho žáci, z nichž někteří později sami nastoupili akademickou dráhu. Nejlepší z těchto adeptů Engliš povolával do odpovědných funkcí ve státních institucích.

Pomáhal tím odstraňovat prvotní nedostatek kompetentních odborníků s patřičným rozhledem, jehož byl ostatně jako ministr financí ve 20. letech svědkem.

„Období, v němž se Engliš mohl věnovat i výchovatelské a organizační činnosti na brněnské fakultě, bylo velmi krátké. A touto skutečností vysvětluje se též, že byl nucen vybírat si vhodné kandidáty docentury pro svůj vědní obor z akademického dorostu prošlého mou vědeckou školou, jako na příklad pozdější profesory dr. Vladimíra Vybrala a dr. Václava Chytila,“ upozorňuje ve svých memoárech František Weyr.

V době, kdy Karel Engliš vedl národní banku, pověřil Miloše Hornu působením ve studijním oddělení a Václava Chytila, jehož nevydané vzpomínky představují cenný zdroj informací o Englišovi i o budování brněnské národohospodářské školy, pasoval na svého osobního tajemníka. Z dalších zástupců brněnské ekonomické školy lze jmenovat např. Jana Loevensteina nebo Vladimíra Vybrala, ale také další přispěvatele Sbírkou spisů právnických a národohospodářských.

Přínosy brněnské školy se ve svých pracích věnuje Kamil Fuchs. „Brněnská škola znamenala vklad do propracování struktury teleologického myšlení a jeho aplikaci na národohospodářskou teorii,“ čteme ve Fuchsově hodnocení. „Protože se jednalo o koncipování nové metody, byla významná pozornost věnována rovněž filozofickým základům teleologie. Ať se obsah jednotlivých děl věnoval výlučně uvedenému problému, nebo byly uvedené otázky včleněny do širších pojednání, vždy v nich byl významný prostor věnován vysvětlení teleologického chápání lidského jednání. S tím souvisel i přínos k utváření a rozporu českého pojmosloví národohospodářské teorie a politiky.“

Fuchsův pohled doplňuje interpretace Englišovy osobnosti od ekonomů a profesora **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze Lubomíra Mlčocha. „Pozoruhodný byl zejména jako ekonomický myslitel, který do centra svého vidění položil otázku užítku. Ten však nevnímal v ryze materiálním pojetí, ale velmi široce, což jej – jakkoli byl zásadový liberální ekonom – dovedlo také k úvahám o solidaristickém státě a ekonomii, protože si byl vědom významných úkolů, které má stát ve školství, zdravotnictví a řadě dalších oblastí. Svár mezi kalkulem či racionalismem a solidárními požadavky byl u něho vždy patrný a on sám patřil k osobnostem snažící se v této oblasti nalézt vyvážený přístup. Odkaz Karla Engliše s sebou pro ekonomii přináší závazek, aby nepřestávala usilovat o pochopení smyslu lidského jednání. To je ona účelovost, teleologický zřetel, který Engliš chápe jako jeden z úhelných kamenů ekonomické teorie. Pokud ekonomie začne hledat řešení, aniž by si kladla otázky po smyslu, a začne se tvářit, že vše je evidentní a zřejmé – tak je vážně ohrožena,“ říká Lubomír Mlčoch o Englišově myšlenkovém odkazu.

Slovy Kamila Fuchse znamenal zánik školy nenahraditelnou ztrátu pro české ekonomické myšlení a zmaření značného potenciálu a erudice, kterou prokázali příslušníci druhé generace brněnské školy.

Vít Pokorný, a autor je předsedou Spolku přátel Karla Engliše

Foto: Vizítka Karla Engliše z doby působení v Brně (20.–30. léta 20. století) – © Slezské zemské muzeum;

Karel Engliš na zahradě své brněnské vily (20.–30. léta 20. století) © archiv Pavla Lhoty

(Pokračování 11. 12.)

1.31. Slovenský Roma Spirit 2020: Speciální cenu získala spisovatelka Elena Lacková, oceněny byly také oběti policejní razie v Moldavě nad Bodvou [URL](#)

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: romea.cz, Strana: 0, Autor: ryz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 03:02, RU / měsíc: 149 157, Celková návštěvnost: 11 235, Rubrika: zahraniční, AVE: 7 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,12

Organizace, která dává naději na revitalizaci osad. Starosta, který za dva roky otočil vývoj v obci. Statečné oběti policejní razie v Moldavě nad Bodvou. I takto vypadají laureáti letošní ceny Roma Spirit 2020 na Slovensku. Ocenění už dvanáctý rok přineslo inspirativní osobní příběhy, angažované organizace a profesionály, zda obce odhodlány plnohodnotně řešit situaci všech svých obyvatel bez rozdílu. Ocenění Roma Spirit 2020 získala nezisková organizace Projekt DOM.ov, společnost Lear Corporation Seating Slovakia s.r.o., obec Zlaté Klasy, aktivista z Velké Lomnice Vlado Oračko (In memoriam), redaktorka Kristýna Mojžišová a v kategorii kultura mladý zpěvák Tibor Rusz.

O laureátech rozhodla mezinárodní odborná porota. 'Ve všech kategoriích nebylo snadné se rozhodnout, protože si všichni nominovaní zaslouží zvítězit,' prohlásil europoslanec Romeo Franz, člen mezinárodní odborné poroty.

'Myslím, že projekt Roma Spirit je místem pro naději a odvahu pro Romy. Místem, kde se lidé setkávají, budují sílu, kterou potřebují k dosažení změny, s důstojností a hrdoostí,' dodal Franz.

Porota vybírající čin roku se rozhodla ocenit z trojice nominovaných oběti policejní razie v Moldave nad Bodvou. 'Tito lidé v sobě našli odvahu postavit se tehdejší vládě a systému, který z obětí udělal viníky. Přestože čelili výhrůžkám a trestnímu stíhání ze strany státní moci, tak se nezalekli a vytrvali ve svém boji až do vítězného konce, kdy jim po 7 letech dal za pravdu Evropský soud pro lidská práva,' prohlásil Braňo Oláh, člen Poroty čin roku.

Teprve podruhé v historii ocenění Roma Spirit byla udělena Zvláštní cena poroty a to za celoživotní práci ve prospěch romských komunit spisovatelce a dramatičky, autorce literatury pro děti a mládež, zakladatelce romského původní dramatu a romské literatury psané v romském jazyce Eleně Lackové.

Dvanáctý ročník ocenění byl ovlivněn nevšední dobou a jejími podmínkami. Galavečer, který vysílala Slovenské televize včera večer, se výjimečně konal bez diváků. Poprvé se galavečer konal mimo hlavní město a Roma Spirit hostilo župní Divadlo Jána Palárika v Trnavě.

O unikátní umělecký zážitek se postarali Miloš Biháry, Marco Pillo, Andrea Bučko, Dominika Kavaschová, Bachtale Kale Phrala a další. Galavečerem provázeli Teri Čikoš a Michal Sabo.

'Považuji za klíčové, abychom ani v těchto těžkých časech nezapomněli na to, že existuje množství lidí, kteří dennodenně pracují na zlepšení životních podmínek části naší společnosti. Jsou to lidé, kteří tvoří tak potřebné mosty a neznají slovo neřádek se nebo nemožné,' uvedla Magdaléna Rothová, ředitelka Asociace pro kulturu, vzdělávání a komunikaci (ACEC). 'Roma Spirit je o nich, je o oslavě lidskosti a víry v důstojnou budoucnost pro naše děti,' dodala.

Laureáti ocenění vzešli ze 148 přijatých nominací a přihlášek. Jednadvacet finalistů v sedmi kategoriích vybral přípravný výbor. O laureátech rozhodla mezinárodní odborná porota a speciální porota složená z laureátů ocenění Roma Spirit Porota čin roku.

Organizátorem 12. ročníku Roma Spirit 2020 je Asociace pro kulturu, vzdělávání a komunikaci (ACEC), Rozhlas a televize Slovenska a Úřad zmocněnce vlády SR pro romské komunity. Záštitu nad akcí převzala prezidentka Slovenské republiky Zuzana Čaputová a veřejná ochránkyně práv Marie Patakyová.

Laureáti 12. ročníku Roma Spirit 2020:

Kategorie Nevládní organizace

Nezisková organizace Projekt DOM.ov, Prešov Nominace za komplexní přístup k začlenění a rozsah intervencí při realizaci svépomocné výstavby domů v romských komunitách Slovenska propojením aktérů z neziskového i soukromého sektoru.

Kategorie Společnost a zaměstnavatel

Lear Corporation Seating Slovakia s.r.o., Prešov Nominace za komplexní přístup k antidiskriminační firemní politice, vzdělávání a řešení sociálního bydlení, kterým cíleně a systematicky podporují inkluzi různých kultur a iniciují interaktivní dialog.

Kategorie Obec a město

Zlaté Klasy Nominace za dynamický přístup k řešení situace v obci se třemi jazykovými komunitami (Maďaři, Romové, Slováci), realizací projektů zaměřených na zaměstnanost a životní prostředí, které mají vliv i pro mikroregion.

Kategorie Osobnost

Vlado Oračko (In memoriam), Velká Lomnice Nominace za příkladnou dlouholetou osobní angažovanost a nasazení, schopnost spolupráce se všemi aktéry na lokální úrovni, díky níž se dařilo posouvat komunitu ve Velké Lomnici postupně vpřed.

Kategorie Média

Kristína Mojžišová, Košice Nominace za dlouhodobou a systematickou podporu rozvoje proromských médií, šíření romské kultury a identity a za systematické budování kapacit profesní romské komunity žurnalistů a publicistů.

Kategorie Kultura

Tibor Rusz, Vieska nad Blhom Nominace za úspěšnou mezinárodní reprezentaci v soutěži X-Faktor v Maďarsku, kterou navzdory mládému věku, díky svému odhodlání a zejména talentu, vyhrál, vytvářejíc tak příklad pro svých vrstevníků.

Kategorie Čin roku

Oběti policejní razie, Moldava nad Bodvou Nominace za kolektivní čin šesti obětí policejní razie, které měly odvahu postavit se policejní agresi, a kterým porušení práv na spravedlivý proces a vystavení nelidskému zacházení přiznal Evropský soud pro lidská práva.

Speciální cena poroty

Elena Lacková (* 22. březen 1921, Velký Šariš - † 1. leden 2003, Košice) Elena Lacková je zakladatelkou kočovného romského divadla. Jako první romská spisovatelka se stala členkou Slovenského svazu spisovatelů. Byla spoluzakladatelkou prvního celorepublikového romského sdružení: Svazu Cikánů-Romů na Slovensku, Moravě a Čechách. Byla první předsedkyní Kulturního svazu občanů romské národnosti - KZORN, spoluzakladatelkou nejstaršího romského periodika na Slovensku Romano ľil. Vystudovala na Karlově univerzitě v Praze, jako první Romka, na **Fakultě sociálních věd** a žurnalistiky. Je nositelkou státního vyznamenání Řádu Ľudovíta Štúra III. Třídy.

1.32. Třistatřicetří URL

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: ceskatelevize.cz, Strana: 0, Autor: Ceska Televize, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 13:25, RU / měsíc: 3 709 680, Celková návštěvnost: 285 360, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,17

Labyrintem života a tvorby projdou moderátoři Jan Lukeš a Jan Schmid s básníkem a výtvarníkem Miroslavem Huptychem, hudebníky Jiřím a Zdenkou Tichotovými, s básníkem a literárním vědcem Petrem Hruškou a s prozaičkou Michaelou Klevisovou. Režie P. Nikolaev

Pouť životem i tvorbou se podobá tápání v labyrintu nebo bludišti. Jdeme stále jednou cestou, ale stejně nevíme, co nás čeká na konci. Anebo zkusíme nejrůznější odbočky a alternativy, a k vysněnému cíli se třeba ani nedostaneme. Ale i slepé uličky, zklamání a nezdary mají svůj význam, představují zkušenost, která člověka dál formuje a zoceluje, učí ho improvizaci, sebereflexi a vytrvalosti. A někdy mu poskytne i jiné životní výhledy a perspektivy. Snad proto jsou labyrinty a bludiště stále zobrazovaným výtvarným motivem a významotvorným kulturním fenoménem: dříve symbolizovaly například cestu k Bohu, ke spasení či osvícení, později se staly i zábavnou hrou postřehu a houževnatosti, mj. jiné také v počítačových či únikových hrách. Miroslav Huptych

Básník, aforista, kolážista, fotograf a arteterapeut, tím vším dnes je Miroslav Huptych (* 1952). Krom toho se ale vyučil v Tesle mechanikem, pracoval jako pitevní sanitář, po studiu večerní střední zdravotnické školy působil jako ošetřovatel na Psychiatrické klinice Ke Karlovu, jako terapeut v Krizovém centru RIAPS a na Lince důvěry. Absolvoval pětiletý psychoterapeutický výcvik, v roce 2001 získal bakaláře v oboru psychologie a arteterapie na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity, pracoval s drogově závislými, byl šéfredaktorem časopisu Arteterapie. Od roku 2003 je na volné noze a věnuje se literární, výtvarné a ediční tvorbě. Dosud vydal 6 básnických sbírek, ilustroval 64 knih, 168 knižních obálek a 30 nástěnných kalendářů, realizoval 40 samostatných výstav.

Jistým vyvrcholením jeho směřování se loni stala edice filozofické alegorie J. A. Komenského (1592–1670) Labyrint světa a ráj srdce z roku 1623. Ke knize formátu 374x298 mm, která přináší paralelně původní verzi textu a zároveň i jeho převod do soudobé češtiny od Lukáše Makovičky, vytvořil technikou digitální koláže 54 dvoustránkových ilustrací. První ilustrace k Labyrintu vytvořil už v 90. letech, ještě technikou stříhání a lepení, další vznikaly v pěti etapách v následujících letech. Na ilustracích k nynější edici pracoval sedm let, během kterých vážně onemocněl, ale jak sám říká, „propojilo se téma Labyrintu s mou nemocí a s konfrontací s konečností života...“, Dnes je zdrav, i když s pocitem, „že žiji přesčas“. Edice nakladatelství Práh byla letos oceněna mj. Magnesii Literou za nakladatelský počín, k výročí Komenského úmrtí 15. 11. 1670 byla teď v Bratislavě na Komenského náměstí otevřena venkovní výstava deseti Huptychových ilustrací k Labyrintu na panelech 810 × 2000 mm. Komenského kritika individuálního egoismu a apel na solidaritu lidského společenství platí i dnes stále naléhavěji.

Michaela Klevisová

Novinářka a prozaička Michaela Klevisová (* 1976) je dcerou spisovatele Vladimíra Klevise (1933–1998) a novinářky a překladatelky Nadi Klevisové (1945–2017), po studiích na **Fakultě sociálních věd** UK pracuje od roku 1997 pro časopis Cosmopolitan a psala i pro jiné společenské magazíny. Jako spisovatelka debutovala v roce 2007 detektivkou Kroky vraha, dnes jich má za sebou dalších šest. Kromě toho je autorkou tří próz o zvířatech a lidech, věhlas jí však přinesly právě detektivky, kde vedle už hojně televizně zfilmovaných knih Michala Sýkory a Ivy Procházkové představuje nový obrodný proud žánru. To potvrzuje i její poslední kniha Drak spí (2020), která už je dokonce vnímána spíše jako psychologicko-sociální román než soudobá kriminálka. To ostatně potvrzuje i Klevisová sama, když tvrdí, že popisy vyšetřování jí vlastně nebaví a že její další román bude už jen o mezilidských vztazích žen tří generací. Právě o tom už je ale i Drak spí, příběh zločinu současného a ještě jednoho jiného, spáchaného už před čtrnácti lety v uzavřeném prostředí zapadlé osady o pár číslech v regionu České Kanady. Minulost a kolektivní mentalita bývalých Sudet hraje tu svou roli, ale nikoli konjunkturální, a také tradiční Klevisové vyšetřovatel, šedesátník Josef Bergman, je spíše chápavým a vnímavým psychologem než policistou od rány, jak se dnes módně nosí. Román je hledáním vraha, ale i rozplétáním záhad lidských povah a podivných zákutí dějin. Petr Hruška

K respektovaným současným literárním tvůrcům patří Petr Hruška (* 1964), a to hned ve dvou oblastech. Jednak jako básník, jednak jako literární historik. Dnešní pracovník Ústavu pro českou literaturu AV ČR v Brně se přitom k literatuře dostával oklikou přes Vysokou školu báňskou v ostravském rodišti (1987), po které teprve studoval českou literaturu a literární vědu na FF Ostravské univerzity (1990–1994). Všechno se to i pod vlivem širší ostravské bohémy spojilo do neestetizované autentického postoje k životu i tvorbě, který ovšem Hruškovi nebrání v cizelérské práci básnické i literárněvědné. V obojím se projevuje jako velký altruista, ale v tom, jakou analytickou pozornost věnoval svým básnickým předchůdcům, nemá asi konkurenci.

Nejprve v roce 2010 vydal obsáhlou monografii Někde tady . Český básník Karel Šiktanc, loni následoval neméně rozměrný a důkladný svazek Daleko do něčeho . Básník Ivan Wernisch (2019). Dalo by se tedy říci, že na příkladu básníků dvou generací zmapoval vlastně osudy celé české poválečné poezie a samozřejmě nezapřel ani sebe sama autora hledajícího a objevujícího, nikoli školometský popisného. A přesně takový je Hruška i ve výboru své publicistiky z let 2000–2020 V závalu (2020). Stejně jako horníci v závalu pátrá v něm i on po cestě z problémů tohoto světa, cestě ke světlu a porozumění, a stejně jako oni se nepřestává divit paradoxům, omylům a zdržením, které nás na takové cestě čekají. Ale protože je básník, vidí záchranu právě v moci slova, stále znovu objeveného a až dětsky naivistického.

Jiří a Zdenka Tichotovi

Nejstarší česká folková kapela Spirituál kvintet oslavila letos šedesát let své existence a zároveň sérii 14 vyprodaných koncertů v Lucerně zahájila své definitivní loučení s publikem. To bylo bohužel přerušeno nejdřív první a teď po odkladech i druhou vlnou koronavirové epidemie, odehrán byl pouze jeden koncert 1. března a ostatní jsou přesunuty na květen 2021. Navíc 16. dubna náhle zemřel druhý nejstarší člen skupiny (ve smyslu věku i členství v souboru) Dušan Vančura, takže z původní sestavy zůstal už jen kapelník Jiří Tichota (* 1937). Ten je také hlavním autorem kolektivní bilanční, vzpomínkové a faktografické publikace Spirituál kvintet 60 (2020), která k ukončení činnosti skupiny vyšla a momentálně účelně vyplňuje vynucenou koncertní pauzu.

Jiří Tichota měl v 50. letech kvůli otci kádrové potíže, pracoval jako dělník v chemičce, maturitu skládal až opožděně a pak šel studovat chemii. Po vojně však ho hra na kytaru přivedla ke studiu hudební vědy na FF UK, které ukončil v roce 1965, od roku 1963 do roku 1986 sám na katedře působil jako odborný asistent. Jeho specializací je instrumentální hudba 15.–17. století, zejména loutnové tabulatury, sám ostatně na loutnu hraje. Ve Spirituál kvintetu se uplatnil jako vůdčí osobnost, která určovala

jeho směřování, a to jak hudební, tak duchovní a etické, které nebylo v průběhu politických poryvů jednotlivých dekád vždy jednoduché ustát. Důvodem byla i Zdenka Tichotová, rozená Tosková (* 1954), která do souboru nastoupila v roce 1974 a v roce 1976 se stala Tichotovou manželkou. Jejím otcem byl totiž publicista a překladatel Vladimír Tosek (1919–1987), který se v roce 1968 podílel na protiokupačním vysílání Čs. televize, poté emigroval do Velké Británie a účastnil se na vydávání exulantských Listů. Ale i tyto zákulisní zádrhele a cesty labyrintem moci líčí kniha se stejným nadhledem a humorem, jaký je pro Spirituál kvintet charakteristický právě díky Tichotovu průvodnímu slovu i na koncertech.

53 minut

Magazín

Přehrát

1.33. Petr Mlsna: Je čas bilancovat

TISK, Datum: 10.12.2020, Zdroj: Veřejná správa, Strana: 2, Autor: Filip Zavřel, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2020 00:02, Rubrika: Rozhovr, AVE: 98 547,97 Kč, Země: Česko

Dosavadní dlouholetý náměstek ministra vnitra pro řízení sekce legislativy, státní správy a územní samosprávy Petr Mlsna byl jmenován předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Přinášíme proto bilanční rozhovor, ve kterém hovoří o úspěších i překážkách, jimž musel na Ministerstvu vnitra čelit.

* Na Ministerstvu vnitra jste ve funkci náměstka ministra vnitra působil posledních pět let. Na starosti jste měl legislativu, státní správu, archiv, volby a také jste řídil směřování veřejné správy. Co považujete za největší úspěchy?

Významného je opravdu hodně. Mohu jmenovat například nový zákon o přestupcích, který sjednotil procesní pravidla a zjednodušil aplikační přestupkovou praxi, a zákon o územněsprávním členění státu, kterým po šedesáti letech došlo k dokončení reformy a odstranění starých krajů z roku 1960. Důležité bylo také schválení nové dlouholeté koncepce rozvoje veřejné správy s všefákajícím názvem Klienty orientovaná veřejná správa 2030. Dále se podařila implementace GDPR na obecních úřadech, zavedení elektronického občanského průkazu a zrychlení jeho vydávání, posílily se investice do soustavy archivů. Vedle toho jsme rozjeli projekty na systém eMatriky a informační systém ke správě voleb. Rozběhnutý je také projekt na analýzu v praxi již neúčinných právních předpisů, takzvaných obsoletních právních norem, jejichž účelem je pročistit náš rozbujeý právní řád. Povedly se ale i mnohé další věci.

* Mnoho projektů se týká elektronizace veřejné správy. Jaký posun jste v této oblasti za dobu svého působení na ministerstvu zaznamenal?

Elektronizace sice nebyla přímo mou agendou, ale intenzivně jsem se jí věnoval zprostředkovaně skrze přípravu legislativních předpisů. Proto jsme na ministerstvu připravili řadu systémů, které mají vést k digitálnímu Česku a rychlejší a přívětivější veřejné správě. Nejdále jsme v tom došli se systémy eSbírka a eLegislativa, které budou znamenat vytvoření portálů na přípravu a zveřejňování právních předpisů. Celý legislativní proces tím bude více otevřený a přehlednější. Stejným směrem jsme se vydali také na úrovni obcí a krajů, kde jsme přišli s elektronickou sbírkou právních předpisů, která široké veřejnosti na jednom místě nabídne přehled o všech právních předpisech platných v jejich obci nebo kraji. Aktuálně je tento zákon v Senátu, se spuštěním se počítá v průběhu příštího roku. Na startu jsme s projektem eMatriky, který v budoucnu zásadně zjednoduší vydávání duplikátů matričních listů. Předložili jsme také návrh na informační systém o správě voleb. Jeho cílem je zavést například centrální seznam voličů a tím mimo jiné zjednodušit vydávání voličských průkazů. Posun ve vnímání důležitosti elektronizace byl tedy velký.

* Od července 2018 je plošně vydáván elektronický občanský průkaz, jaké další změny v osobních dokladech proběhly?

Zavedení občanského průkazu s čipem se ukázalo jako krucióální. Zvláště pokud dohlédneme důsledky zákona o právu na digitální služby, který byl letos schválen. Důležitost takzvané eObčanky, zejména při použití s novým Portálem občana coby centrální samoobsluhy pro občany při styku s veřejnou správou, je nesporná. Za nás se povedlo zejména zavést zrychlení vydávání občanských průkazů a cestovních pasů ve zkrácené lhůtě v režimech do 5 dnů a do 24 hodin. Významným úkolem bude také zavádění biometriky do občanských průkazů v návaznosti na implementaci předpisů Evropské unie a v neposlední řadě nás výhledově čeká také úprava spočívající v odstranění rodného čísla z občanského průkazu. Tento poslední krok ovšem představuje významnou práci na jednotlivých informačních systémech ve veřejné správě, ale i v soukromém sektoru.

* Letošní rok byl ve znamení pandemie nákazy covid-19. Jak se to odrazilo ve veřejné správě a jaká pomoc z vašeho úseku ministerstva obcím a krajům šla?

Samozřejmě, letošní rok byl velmi specifický a znamenal velkou zkoušku pro všechny. Ve veřejné správě mimořádná opatření vlády dopadla například na úřední dobu úřadů. Obcím a krajům jsme proto poskytovali metodickou pomoc, jak zajistit bezpečný provoz pro klienty i pracovníky úřadu. Současně jsme přesunuli vzdělávání úředníků obcí a krajů do on-line prostředí. Elektronicky byl dokončen také náš vzdělávací projekt Zastupitel v kurzu, ve kterém nabízíme semináře pro zastupitele obcí k tématu finančního řízení. Covid byl podstatnou zátěží pro organizaci voleb do zastupitelstev krajů a třetiny Senátu. V úzké spolupráci s armádou a policisty jsme zvládli zajistit bezpečnou volbu i pro voliče, kteří byli toho času v karanténě. Zabezpečili jsme síť drive-in volebních stanovišť plus ochranné pomůcky pro členy zvláštních volebních komisí. Ve spolupráci s hasiči a krajy jsme distribuovali miliony kusů ochranných rukavic, obleků, štítů a roušek. Něco takového tu ještě nebylo a jsem hrdý, že vše proběhlo naprosto profesionálně. Ukázalo se tím také, jak strategické bylo rozhodnutí vytvořit na Ministerstvu samostatný odbor voleb. Mimochodem jeho ředitel Mgr. Petr Vokáč byl pověřen mým nástupnictvím.

* Když mluvíte o volbách, jak dopadla příprava slibovaného volebního kodexu?

To je příklad věci, která vyžaduje širokou politickou podporu a zůstává otevřená. Připravili jsme návrh zákona o informačním

systému správy voleb, ve Sněmovně je tzv. volební trojboj věnující se zejména senátním volebním obvodům. Jako citlivé se ukázaly zejména otázky ohledně smyslu a podoby jednodenních voleb a korespondenční volby. To se ovšem při přípravě legislativy stává. Věřím, že pokud bude znovu politický zájem na reformě volebního práva, bude se vycházet z nyní připravené matérie, protože tam jsou věci i čistě technické. Ale abych se vrátil k pozitivním věcem, povedlo se nám například zjednodušit proces voleb, a to zavedením jednostranných hlasovacích lístků, které by měly zamezit lidským chybám při sčítání hlasů. Rovněž jsme prosadili navýšení odměn pro členy volebních komisí.

* Na začátku jste ještě zmiňoval modernizaci archivů, čeho se týkala?

Podarilo se dokončit rekonstrukci klášterního archivního areálu v Třeboni, v němž vznikly nové úložné prostory a konzervační a knihařské dílny včetně fotoateliéru pro digitalizaci archivního materiálu. Opravila se také budova Státního okresního archivu Bruntál se sídlem v Krnově, kde byly vybudovány rozsáhlé moderní archivní depoty. Stavět se začal nový archiv v Lounech, rekonstruuje se v Kutné Hoře, projektová příprava probíhá v Plzni a na Kladně, připravuje se rozšíření Národního archivu v Praze. Současně jsme zpracovali sedmiletou Koncepti rozvoje archivnictví a analýzu spisových služeb, obojí s cílem vytvořit apel na uživatele spisových služeb k dodržování národního standardu spisových služeb. Právě nejednotnost postupů dosud komplikovala jednotnou digitální archivaci a také limitovala uživatelskou zkušenost úředníků.

* Vedle Koncepte rozvoje archivnictví a například Digitálního Česka byla přijata také nová koncepce věnující se budoucnosti veřejné správy komplexněji, mám na mysli koncepci Klientyky orientovaná veřejná správa 2030. Co je jejím hlavním cílem?

Při přípravě koncepce rozvoje veřejné správy na dalších deset let jsme chtěli co nejvíce využít principy strategického řízení. Hlavním cílem je zvýšit klientský servis pro adresáty veřejné správy. S tím samozřejmě souvisí modernizace institucí a procesů, ale také profesionalizace lidských zdrojů. Klientskou zkušenost chceme rozvinout ve všech směrech, dotýká se tedy i centrální úrovně. Jednoduše - modernizací má projít celý systém veřejné správy.

* Pokud se ještě vrátím k dopadům letošních mimořádných opatření vlády, mluví se o propadech příjmů obcí a krajů. Víím, že samozřejmě toto neovlivníte, ovšem rozhodoval jste o návrhu výše příspěvku na výkon státní správy, jak se za vašeho působení nakládalo s tímto nástrojem financování?

V posledních několika letech byl příspěvek pravidelně valorizovaný. Obcím se za pět let zvedl celkový objem příspěvku o více než dvě miliardy na více než 10 miliard korun. Krajům za stejnou dobu o 500 milionů na 1,6 miliardy korun. Vedle toho jsme se zaměřili na posilování adresnosti příspěvku. Vybrané platby jsme stáhli na reálný počet provedených úkonů, tedy na takzvaný výkonový model. To je podle mne spravedlivější přístup než platit za počet obyvatel ve správním obvodu. Takto jsme zavedli výkonové financování za agendy živnostenských úřadů, vydávání řidičských průkazů, zpracování žádostí o občanské průkazy, veřejné opatrovnictví, územní plánování a částečně v agendě matričních úřadů.

* Jak se vám celkově spolupracovalo s ostatními resorty a samosprávami?

Oceňuji každého partnera, který je otevřený věcné a konstruktivní spolupráci. Samozřejmě, že některé návrhy vyvolaly spory, ale je součástí demokracie hledat konsenzus a občas přistoupit na kompromis. Chtěl bych tedy poděkovat za spolupráci jednotlivým svazům a sdružením samospráv, ale i ředitelům krajských úřadů a tajemníkům obcí, ať už šlo o spolupráci při tvorbě legislativy, koncepčních opatření, nebo jen v rámci metodické a koordinační role ministerstva. Totéž bych mohl říct i o ministerstvech a jiných ústředních úřadech. Někdy jsme se shodli, jindy ne. Tak to ale na této úrovni při prosazování legislativy zkrátka je. Zvláště když si uvědomíme, že odbornou práci ovlivňují také politické cíle. Vyjednávání někdy bylo složité, v některých případech nesouhlas dosud přetrvává, jako například u rekodifikace stavebního práva, ale já mám celkově výzvy rád. Proto to beru jako nedílnou součást své dosavadní práce.

* Co vzkážete svému nástupci?

Určitě aby aktivně podporoval rozvoj veřejné správy v nastaveném směru, naslouchal potřebám samospráv, zkušenostem ředitelů krajských úřadů a tajemníků obcí i odborníkům na ministerstvu. Hledat společné cesty a dokázat prosadit nejlepší možná funkční řešení v právní rovině je nesporně velká výzva pro každého erudovaného legislativce.

CV JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph. D. (*1978) vystudoval Právnickou fakultu UK (1998-2002, JUDr.-2004), absolvoval též německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** UK (2001-2003, PhDr.-2003). Dokončil pak doktorské studium na Právnické fakultě UK (Ph. D.-2006). Byl ministrem pověřeným vedením Legislativní rady vlády (2012), náměstkem MŠMT pro legislativu (2014-2015). Od května 2015 do listopadu 2020 byl náměstkem MV pro řízení sekce legislativy, státní správy a územní samosprávy. Ke 2. prosinci 2020 je jmenován předsedou ÚOHS.

Foto autor: FOTO: ARCHIV REDAKCE

1.34. Stát se lžím o vakcínách brání nepřehlednou reklamou, svět je mnohem dál. Kampaň bude, slibuje zdravotnictví URL

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: denikn.cz Strana: 0, Autor: Jan Wírmitzer, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 03:06, RU / měsíc: 358 647, Celková návštěvnost: 41 097, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,46

Zatímco se blíží vakcína na covid-19, Česko postrádá silnou vládní komunikační kampaň, která by uprostřed běžící epidemie uceleně, přehledně a plošně předávala obyvatelstvu informace o vakcíně. Mezi lidmi je přítomností informací nedostatek – a dezinformátoři se šíření sebevětších nesmyslů nebojí. Česko ztrácí cenný čas, což ho může hodně bolet.

Osmý prosinec 2020 se do studií o covidové pandemii zapíše jako datum, kdy Spojené království jako první země na světě začalo své občany očkovat proti koronaviru.

Vakcína se nicméně blíží i do Česka, což aktivizovalo její odpůrce. Téma dlouhodobě štěpí značnou část veřejnosti, která poslední velké vlny očkování zažila ještě v době vlády komunistů před více než třiceti lety – a zdaleka ne v tak vypjaté situaci, jako když zdravotnictví čelí pandemii covidu-19.

Česko plánuje očkování zdarma a jako nepovinné. Dávky pro prvních 400 tisíc lidí mají dorazit do konce roku, pro milion dalších v prvním čtvrtletí roku 2021 a pro 2,6 milionu lidí do poloviny roku. Postupně ČR nakoupí vakcínu pro 6,9 milionu dospělých (z celkových 8,5 milionu v zemi).

Jenže ucelenou, plošnou a účinnou strategii, jak o očkování informovat, klidnit emoce, vyvracet nesmysly a dát lidem najevo, že stát vnímá jejich obavy, Česko zatím nemá.

„První část mediální kampaně zaměřené na podporu očkování se už rozběhla,“ říká mluvčí ministerstva zdravotnictví Barbora Peterová a zmiňuje výstupy v novinách, na serverech či v rádiích jako Evropa 2 či Frekvence 1. Inzerce je hrazená z prostředků ministerstva.

Jenže ruka s jehlou v jedovatě zelené rukavici, blok drobného písma, mezititulky sdělující přesně to, co chce inzerát vyvracet, a palcové sdělení „Toto není pravda“, které na dálku vypadá, že popírá sdělení „Spolehlivá cesta k běžnému životu“, mohou působit zmátek. Zkritizovala to i marketingová expertka Denisa Hejlová z [Fakulty sociálních věd](#) UK.

@ZdravkoOnline Určitě jste to mysleli dobře. Proč je to tedy špatně? pic.twitter.com/VpUDceGdL9

— Denisa Hejlova (@DenisaHejlova) December 10, 2020

„Kampaň by se měla výhradně soustředit na pozitivní obraz očkování, ne na vyvracení bludů. Musí ukazovat, co očkování přineslo lidstvu v minulosti a jak už nám pomohlo. (...) Snažím se ministerstvu vysvětlit, že ta kampaň má být pozitivní, na podporu očkování, ne negativní proti antivakcinačním bludům,“ řekl Deníku N František Vrabel, šéf společnosti Semantic Visions, která Blatného resortu v boji s dezinformacemi pomáhá.

Poměrně skromná je i kampaň v rádiích. „Na Evropě 2 i Frekvenci 1 budeme mít pouze pár spotů ministerstva zdravotnictví na podporu očkování. Délka spotů je 20 sekund,“ řekla Deníku N PR manažerka obou stanic Iva Pavlousková s tím, že na první zmíněné stanici začínají spoty už dnes.

Velká osvětová komunikační kampaň za 50 milionů korun, kterou ministerstvu zdravotnictví uložila vláda, se teprve chystá.

„V současné chvíli připravuje advokátní kancelář vybraná na základě výběrového řízení dokumentaci pro výběrové řízení na samotnou mediální kampaň. Důvodem je zajištění maximální transparentnosti při zadávání zakázky takového finančního rozsahu. S rozběhnutím této kampaně počítáme v lednu příštího roku,“ říká mluvčí Peterová, která připomněla, že resort také vyvrací dezinformace na svém webu i Twitteru.

Věcné Slovensko, americká show

Nejviditelnější státní činitelé zatím tažení proti dezinformacím neusnadňují. Hrad i dnes označuje za stále platné zářijové vyjádření prezidenta republiky Miloše Zemana pro Frekvenci 1: „Víte, já jsem strašný zbabělec a já se nerad nechávám píchat dokonce i do prstu, natož do ruky a do žíly, i když teď s tou zlomenou rukou jsem to bohužel musel absolvovat. Takže promyslím si to, až bude čas,“ řekla hlava státu.

Premiér Andrej Babiš zase řekl, že v dětství utrpěl anafylaktický šok při očkování proti tetanu, navíc od dětství nemá slezinu, proto se poradí s lékaři. Dříve to neudělal – ale zdá se, že o rozměru osobního příkladu neuvažuje. „Nemyslím, že je to o tom, že když se někde veřejně nechá naočkovat Babiš, všichni se budou očkovat, nebo nebudou. Skutečně to není o nás,“ řekl při interpelacích.

Strategie ve světě se různí. Například slovenské ministerstvo zdravotnictví (jeho facebookové stránky sleduje v zemi s polovičním počtem obyvatel proti Česku dvojnásobek lidí) začalo zveřejňovat vysvětlovací příspěvky s grafikami, které mají potenciál ke sdílení. Preventivně a bez emocí také informuje například o ojedinělých případech negativních reakcí na vakcínu.

Ve Spojených státech to je trochu show: trojice bývalých amerických prezidentů (Barack Obama, George W. Bush a Bill Clinton) se například plánuje nechat očkovat veřejně.

To Británie je rezervovanější: královna Alžběta II. podle dostupných zpráv nechce ve frontě na vakcínu předbíhat a počká, až bude na řadě, Buckinghamský palác ale nepochybně, že se očkovat nechá. Ostrovní média jen spekulují, jestli to pak veřejně oznámí – takové prohlášení od panovnice, povznesené nad politické půtky, by mohlo důvěru Britů v očkování zvýšit.

Britské úřady konkrétní komunikační strategii k očkování nezveřejnily, země ale hodlá stavět na tom, co má: centralizovaném zdravotnictví s obvodními lékaři, kteří mají vcelku přesné registry obyvatel s kontakty, bezplatné lékařské péči či aktivním využívání elektronické komunikace. Britské zdravotnictví také už nabírá 30 tisíc dobrovolníků, které proškolí v provádění očkování.

Německá očkovací strategie zase jasně rozděluje úkoly a příslušnost, od dozoru nad vývojem, homologací, uskladněním a distribucí po financování a osvětu.

Za očkování (začít se má 15. prosince) zodpovídají spolkové země, které už vybudovaly očkovací centra. Němci počítají s tím, že s ohledem na dramatickou situaci (probíhající pandemie, nové vakcinační technologie, vysoké očekávání obyvatel, vakcíny s rozdílnými vlastnostmi) bude zapotřebí detailní komunikační a vědecký doprovod. Osvětová kampaň má začít v nejbližších dnech.

Čas je klíčový. A Česko po špatné koleji jede už roky

Česko má situaci ztíženou tím, že dezinformace, nepodložené hypotézy či skepsi vůči vědě opakovaně šíří i politici, nevyjímaje vysoké ústavní činitele.

S očkováním nyní podle výzkumu pro ministerstvo zdravotnictví počítá 39 % dospělých. Pokud výzkum obsahuje i detailnější rozbor skupiny, která je proti, ministerstvo zdravotnictví to zatím nesdělilo. Poměry nerozhodnutých, lidí bez informací, lidí s obavami ze zdravotních komplikací a podobně jsou ale pro dobře zacílenou kampaň důležité.

Vláda má navíc po ruce dobrý příklad důležitosti strategické komunikace: případ plánované radarové základny protiraketové obrany v Brdech. Česko tehdy (v roce 2006 a dalších) čelilo informační vlivové operaci, která ukázala, jak snadné je zvenčí ovlivnit obyvatelstvo i důležité rozhodnutí státu. S obranou proti tomu tehdy nebyly zkušenosti, zpětně to ale může sloužit jako cenné poučení, že vyklidit pole není dobrý nápad.

Radar v Brdech měli budovat Američané, vláda premiéra Mirka Topolánkova ale v souboji o nerozhodnutou část veřejnosti prohrála s aktivisty a snahami Ruska. V roce 2009 prezident Barack Obama projekt, který v té době v Česku už byl fakticky neprosaditelný, ukončil.

„Zpravodajské služby Ruské federace se snažily kontaktovat, infiltrovat a ovlivňovat osoby a subjekty (především ze sféry občanské společnosti, politiky a médií) mající vliv na veřejné mínění. V širších souvislostech je cílem těchto snah nejen zvýšení odporu veřejnosti k radaru,“ uvedla tehdy kontrarozvědka ve výroční zprávě. Boj o radar se stal jedním z prvních viditelných úspěchů této ruské strategie.

Ruský státní server Sputnik ve své české verzi publikuje i články o vakcínách – o ruské pozitivní, jak ji všichni chtějí, o západních vakcínách ty problematické. Odpor proti očkování pak vedou také české konspirační weby, facebookové skupiny a řetězové e-maily.

Je třeba dodat, že současné české tápání, jak komunikaci ohledně očkování zvládnout, nenastalo zlou vůlí pracovníků ministerstva zdravotnictví. Má kořeny v době, kdy v Česku vznikal obsáhlý materiál s názvem Audit národní bezpečnosti. Ten měl identifikovat slabá místa státu a připravit ho na budoucí krize, mimo jiné i vybudováním systému tzv. strategické komunikace.

Jeden ze současných, vysoce postavených činitelů státní správy Deníku N mimo záznam řekl, že audit doporučil zříditi na příslušných ministerstvech pracoviště věnující se dezinformacím a strategické komunikaci, jenže z připomínkového meziresortního řízení vzešlo – zejména kvůli úsilí Úřadu vlády a Kanceláře prezidenta republiky –, že to úřady dostanou jen „na zvážení“.

Strategická komunikace označuje typ koordinovaného a promyšleného komunikačního úsilí, kterým stát nebo instituce přispívá k podpoře a dosažení svých cílů. V případě koronaviru tedy ke zvládnutí epidemie.

Až na vnitro to úřady zvážily a nezavedly. „Vykostění“ auditu národní bezpečnosti se tak Česku vymstilo právě v době, kdy by efektivní komunikaci ke zvládnutí pandemie nejvíc potřebovalo. Mohlo se tak vyhnout tomu, že komunikační strategii vláda schvalovala až koncem října při vrcholící druhé vlně viru. I tomu, že koordinace jednotlivých složek, která je pro existenci strategické komunikace nezbytností, chybí úplně.

Když přijdete na bojiště ovládané protivníkem

Než totiž ministerstvo zdravotnictví účinnou komunikační strategii uvede v život, může být pozdě – lidé už si názory na očkování tvoří a upevňují se v nich. „Komunikace se odehrává na nějakém poli, bojišti. Pokud na něj dorazíte v momentu, kdy soupeř kontroluje 90 % publika, máte samozřejmě těžší situaci, než když přijdete v době, kdy kontroluje jen deset procent pole,“ řekl Deníku N analytik Jakub Kalenský z think tanku Atlantic Council.

Co je jinak u včasné kampaně? „Můžete více publika získat z nepřesvědčených pozic a nemusíte ho tolik ‚konvertovat‘ z už přesvědčených, ale špatných pozic. Lidé obecně neslyší rádi, že se mýlí, ergo přesvědčování těch, kdo už mají mylné postoje, je nejnáročnější disciplínou s naprosto nejhorším poměrem nákladů a užitku,“ dodává Kalenský.

A připomíná heslo šachisty Garriho Kasparova, že i neaktivita je volba. „Pokud někdo udělal volbu, že na strategickou komunikaci kašlal, přestože jsou vypracované dokumenty ukládající naprosto zřetelně, co je třeba dělat, jako Audit národní bezpečnosti, mělo by to být jasně pojmenované a tato chyba by měla být potrestána alespoň veřejným zostuzením, když už ne postupy v rámci úřadů, které mají tendenci svoje chyby tutlat a zamlžovat,“ říká.

Kampaň na koleně

Česko také samo sebe ukolébalo tím, jak (za cenu drastických opatření) minimalizovalo zdravotní dopad jarní vlny viru. Řadu lidí včetně premiéra Babiše to přesvědčilo, že virus je na lopatkách. Jenže uvažovat o něm přes řadu varování jako o nepříteli odraženém od hranic byla chyba.

Neexistující plošnou kampaň vlády nyní „na koleně“ zastupuje například biochemik Jan Konvalinka. Jeho šest tisíc sledujících na Facebooku se ovšem s dosahem, který může mít vláda skrze média, nemůže měřit.

„Jsou to profesionální, dobře udělané a bezpochyby slušně zaplacené videoklipy, které si lidé sdílejí po desetitisících, plně nesmyslné o potracených lidských plodech, které někdo vkládá do vakcíny. Musíme s tím něco dělat. Obávám se, že dříve než ministerstvo zdravotnictví vypíše veřejnou zakázku na informační kampaň k očkování proti covidu, bude už tahle válka dávno prohraná,“ vysvětlil v jednom z příspěvků Konvalinka, proč se do vyvracení nejčastějších bludů pustil.

Přečtěte si také Vakcína vám změní DNA a budou vás moct ovládat. Dezinformační scénu ovládly bludy o očkování

Konvalinka dodal, že vakcíny připravují „nejlepší mozky této planety v rámci akce, proti které je projekt Manhattan dětská hra“. Toto přirovnání k vývoji jaderné bomby za války následně zopakoval i ministr vnitra Jan Hamáček.

Jenže se nabízí otázka, jak je taková argumentace účinná a kolik lidí (které je zapotřebí přesvědčit) ví, co byl projekt Manhattan. Nejisté také je, jak vysoká proočkovanost a jak moc omezí šíření viru.

Čím méně odpovědí Česko má, tím spíše by potřebovalo manévrovací prostor – kdyby se ukázalo, že je situace horší, než se zdá. Čas na spuštění účinné komunikace, dříve než se z debaty o očkování vytratí veškerá racionalita, přitom běží.

S přispěním Ivana Kytky, Pavla Poláka, Lukáše Prchala a Prokopa Vodrážky.

1.35. Chci vepsat uprchlíky zpátky do dějin Evropy, říká historik Michal Frankl. Kvůli svému projektu čelil i útokům

[URL](#)

WEB, Datum: 10.12.2020, Zdroj: denikn.cz Strana: 0, Autor: Lenka Vrtišková Nejezchlebová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 03:06, RU / měsíc: 358 647, Celková návštěvnost: 41 097, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,46

Střední Evropa není jen místo, ze kterého se utíkalo. Historik Michal Frankl otočil perspektivu a zkoumá a ukazuje ji jako prostor, ve kterém během dvacátého století naopak hledali uprchlíci útočiště. Pro svůj ambiciózní projekt získal před dvěma lety ERC konsolidační grant. Vědec z Masarykova ústavu a Archivu Akademie věd ČR se tak stal prvním humanitně zaměřeným badatelem z české instituce, kterému Evropská rada tuto podporu udělila.

Běžně máme tendenci smýšlet o střední Evropě jako o místě, ze kterého se utíkalo. Kvůli politickému pronásledování, totalitním režimům, etnickému čištění. Historik Michal Frankl se rozhodl otočit perspektivu: „Zkoumáme ji jako místo, kam se utíkalo a utíká a kde si po celé dvacáté století klademe otázku, koho za uprchlíka považovat a jak k takovým lidem přistupovat.“

Výzkumníci a výzkumnice z jeho týmu hledají spojnice, podle kterých by bylo možné přijetí uprchlíků porovnávat napříč regionem a obdobími. Zajímá je, jak na uprchlíky nahlíží společnost, jak se k nim chová oficiální moc, jestli a jak jim pomáhá stát, občanský sektor. Také to, jak se o uprchlících psalo – v tisku i v historických pracích.

„Převažující perspektiva je většinou nacionální nebo jde o hledisko třídního konfliktu. Takové kategorie spoluutvářely pohled na uprchlíky a spoluvytvářejí ho dodnes. To – často i nevyřčené – dělení na ‚skutečné‘ a ostatní uprchlíky – ‚ekonomické migranty‘. A vždy ve spojení s nimi přemýšlíme o jinakosti, přitom uprchlíci samotní a jejich vlastní hlasy často zůstávají v pozadí.“

S ambiciózním projektem nazvaným Unlikely refuge? Refugees and citizens in East-Central Europe in the 20th century (Neočekávané útočiště? Uprchlíci a občané ve středovýchodní Evropě ve 20. století) začal loni na podzim. Historii uprchlictví v Československu, Polsku, Maďarsku, Rakousku, v Jugoslávii a pro srovnání částečně také na území bývalé NDR bude zkoumat ještě další čtyři roky. Ve svém týmu má osm lidí z šesti zemí.

Zaměřují se na čtyři období a zároveň klíčová témata: uprchlictví za první světové války a v době vzniku národních států, ve třicátých letech v kontextu nástupu nacismu, uprchlictví oběma směry přes železnou oponu v padesátých letech a postkomunistické uprchlictví v devadesátých letech.

S nadhledem i zespoda

Kromě regionální diverzity se snaží i o diverzitu metodologickou, v týmu nemá jen historiky, ale třeba i sociální antropoložku. „Antropologie se snaží uchopit postavení a chování člověka v konkrétní situaci, neudrzuje si odstup historika zprostředkovaný psanými prameny, antropologové pomáhají psát dějiny zespoda a zevnitř, vnášejí otázky, které bychom si třeba nekladli. Ale i historici se tomuto přístupu v posledních letech přiblížili, například ve zkoumání dějin každodennosti a prostřednictvím orální historie,“ vysvětluje Frankl.

Text, který právě čtete, přinášíme díky spolupráci s Magazínem vysokých škol Universitas a Nocí vědců.

Lenka Vrtišková Nejezchlebová představuje české držitele prestižních ERC grantů.

Popularizační Noc vědců se konala 27. listopadu, téma: Člověk a robot. Video z akce najdete [zde](#).

Šířka i hloubka jeho mezinárodního projektu způsobuje v laikovi až pocit závratě. Nemá někdy pocit, že si toho naložil moc?

„Každodenně,“ směje se. „Ale ne, že bych to nějak vzdával nebo byl deprimovaný. Ten projekt není encyklopedie. Naším cílem není napsat článek o každé skupině uprchlíků nebo o každém období a v každé zemi, o to v něm nikdy nešlo. Chtěli jsme si ale položit dostatečně ambiciózní otázku.“

Historický jukebox

V tomto textu nemáme ambice pojmut celý Franklův historický projekt, jeho zaměření je skutečně příliš široké, nejlepší bude ho přiblížit na několika konkrétních případech a situacích.

S Michalem Franklem už jsem se kvůli rozhovoru jednou setkala – před rokem a půl a pro Deník N. Už tehdy se ukázalo, že ať zmáčknete jakékoliv tlačítko historického jukeboxu s tématem „uprchlíci“, pokaždé to historika vybědne k barvitému vyprávění včetně drobných a pozoruhodných detailů. Umí nabídnout i odvážné paralely a klade si nečekané otázky. Prostor tohoto profilu ale umožňují jen pár vhozených mincí.

Přečtěte si také Strach z uprchlíků vypovídá hlavně o nás samých, jak si představujeme vlastní společnost. Víme, že to jde i bez něj, říká historik

Zajímá mě třeba, co z dosud vybraného se mu zatím jeví jako největší tabu v uprchlických dějinách?

„Nepoužil bych pojem tabu ve smyslu něčeho zakazovaného, ale ke každému tématu se dá přilepit velký otazník. Jedním z témat, které neodpovídalo očekáváním, byli uprchlíci utíkající do komunistických zemí, ať již třeba kvůli občanské válce v Řecku, nebo například přesvědčení italských komunistů. Kdybych ale měl nyní vybrat, zdůraznil bych, že je nejvyšší čas pro historiky uchořit devadesátá léta,“ přemýšlí.

Po titulcích jako „50 milionů na studium uprchlíků“ se stal terčem útoků, podle nichž „Brusel nehorázně platí českého vědce, aby sem přivedl uprchlíky a destrukoval Evropu“. Na Twitteru si přisadil i hradní mluvčí Jiří Ovčáček. „50 milionů vyhodit za tisíce slov na téma, že máme přijímat muslimské migranty? Za takové peníze by se mohla poskytnout masivní pomoc třeba syrským dětem!“ Historik Michal Frankl. Foto: Radek Miča pro Universitas.cz

I když se historici stále více dynamickým obdobím devadesátých let zabývají, dosud existuje jen málo studií o vzniku československé a české uprchlické politiky od roku 1989. Více pozornosti těmto uprchlíkům zatím věnovali antropologové a další odborníci ze sociálních věd. Navíc to často vypadá, jako by vůbec příběh české uprchlické politiky začal až tehdy, možná s odkazem na prvorepublikovou pomoc „politickým“ uprchlíkům – mezitím jako by nic nebylo.

„Chybí také propojení oficiálních dějin s hlasy uprchlíků, stejně jako chybí dějiny nevládních organizací, které se o ně starají. A znalost, jak uprchlická politika souvisela s utvářením občanství nově vzniklé České republiky, je dosud také omezená,“ vypočítává.

Jedná se o uprchlíky z válečné Jugoslávie nebo o lidi, kteří utekli před konflikty na Kavkaze. Když jsem o tomto období mluvila s lidmi, kteří se této vlně u nás věnovali – s šéfem Organizace pro pomoc uprchlíkům Martinem Rozumkem a s Danou Němcovou z Poradny pro uprchlíky –, říkali, že s nimi pracovali bez většího zájmu veřejnosti, v klidu, nikdo jim neházel klacky pod nohy ani na ně neútočil. Vidí to příliš růžově, nebo byl tehdejší přístup empatický?

„Ke konfliktům určitě docházelo, ani tehdy nebyli uprchlíci přijímáni jednoznačně vstřícně a veřejné mínění nebylo zdaleka jen na jejich straně, ale existoval politický konsenzus, že pomoc těm lidem a jejich přijímání jsou správné a že je to důležité i pro nás jako demokratickou zemi, která chce patřit na Západ,“ míní Frankl.

Jakou roli hraje strach?

„Strach – a tedy i reakce – je vždycky mnohem silnější, když je přicházející skupina líčena jako skupina etnický, národně, rasově nebo třeba kulturně jiná,“ odpovídá Frankl. Naopak pokud byli uprchlíci od začátku líčeni a vnímáni jako lidé, s nimiž se můžou ostatní identifikovat, kteří utíkají například kvůli politickému násilí, reakce podle něj nebyly zdaleka tak negativní a nebyly spojeny s konspiračními teoriemi. To se ukazuje v přijetí lidí z válečné Jugoslávie v devadesátých letech, a to i přesto, že mezi nimi byla řada muslimů.

„Strach z uprchlíků se vrací, ale není všudypřítomný a nezbytný – víme, že to jde i bez něj. Vždy ale vypovídá hlavně o nás samých – jak si představujeme vlastní společnost.“

Portréty pěti dalších vědců a vědkyň, držitelů prestižních ERC grantů, najdete na webu magazínu Universitas.

Chystá se s kolegy zmapovat mimo jiné i otevření azylové politiky na začátku devadesátých let, aby pak mohl analyzovat její uzavírání kolem roku 2000. „Pokud se nám toto podaří dobře popsat, tak bychom měli být schopni přispět i k té debatě o roce 2015. A proč zrovna náš region se začal chovat tak odmítavě a proč téma uprchlíků politicky tolik rezonuje. Vyvolávání strachu z uprchlíků není jen postkomunistický fenomén, ale je také možné, že v našem regionu znovu ožívají obavy o národ vnímaný v etnickém smyslu, o jeho kulturní i biologickou integritu.“

Nezůstávají pasivními oběťmi

Pokud by měl udělat popularizační přednášku, jaký výsek by si vybral?

„Takových přednášek by šlo vymyslet spoustu! Nyní bych si vybral uprchlíky v zemi nikoho, téma, které mám v hlavě a které mi leží na srdci. Nebo první světovou válku. Uprchlíci za první světové války, což je skupina, která není příliš známá, přitom jde o statisíce lidí, kteří utíkali z frontových oblastí habsburské monarchie.“

V tomto období se formují i první podoby pomoci, na úrovni státu i občanské společnosti. „Zajímá mě vznik a strukturování humanitarismu, do jaké míry je organizovaný podle etnických a náboženských linií a jak se liší regionálně.“ Zatímco v Rakousku-Uhersku byli tito uprchlíci občané, kteří si zasloužili pomoc, v nových národních státech po roce 1918 byli nechtěnými cizinci – pokud nepatřili ke státnímu národu.

Klade si otázku, jak rekonstruovat hlasy, starosti a postoje uprchlíků samotných, které často v množství států vytvořených dokumentů chybějí. Nedávno například studoval zajímavé prameny z Prahy z doby po skončení první světové války, kdy proti židovským uprchlíkům byly vedeny velmi silné antisemitské kampaně.

Michal Frankl

Od dětství si rád četl o historii, zejména o starověku a středověku. Až později ho začaly zajímat židovské dějiny a soužití s Čechy a Němci. Měly kouzlo dříve zakázaného, alespoň tak to tehdy vnímal, ale také se týkaly osudu jeho židovské rodiny.

Vystudoval politologii na **Fakultě sociálních věd** UK, kde později získal doktorát z moderních dějin. Pracoval v Institutu Tereziánské iniciativy, který se věnuje dokumentaci a připomínání holokaustu, a v pražském Židovském muzeu jako vedoucí

oddělení pro dějiny šoa a v dalších funkcích.

Od roku 2016 působí v Masarykově ústavu a Archivu Akademie věd České republiky.

V akademickém roce 2015/2016 si odskočil na výzkumný pobyt do Washingtonu a v roce 2018/2019 do Vídně. Žije v Praze s rodinou, má dvě děti, desetileté a třináctileté.

„Jsou obviňováni, že podkopávají krásný nový československý stát, je jim přičítána vina za špatnou ekonomickou situaci nebo nedostatek potravin i bytů. Úřady se je snaží odstranit zpátky do Haliče. Našel jsem soubor písemných protestů podávaných rodinami – většinou prostřednictvím právníků –, které dostaly příkaz k vystěhování. Je to mimořádný pramen, v němž popisují svou situaci, ale také migrační trajektorie, své rodinné sítě, povolání. A je to velmi zajímavý důkaz aktivity ze strany uprchlíků, kteří aktivně utvářejí svůj osud a nezůstávají pasivními oběťmi všemocného státu.“

Pomohlo to někomu? „Je to spíš hra o čas, ale některým, menší části, se podaří zůstat. Rozhodování ministerstva vnitra nebylo úplně schematické a není to Žid/Nežid nebo cizinec/necizinec, berou trochu ohledy na školu či zdravotní stav jako důvody pro odklad opuštění země.“

Jsou při zpětném ohlednutí do historie někde momenty nečekaně silné solidarity z české strany?

„Takové momenty bych hledal nejvíc v síle občanské společnosti. O humanitarismu se hodně mluví v souvislosti s velkými západními pomocnými organizacemi, ale málo se ví o místních lidech a organizacích,“ říká Frankl. V období mezi válkami stát utečence spíše jen „trpěl“, neposkytoval jim žádnou systematickou pomoc.

„Až na výjimky, kdy třeba Masaryk nebo Beneš ze svých fondů dali nějakou jednorázovou částku na uprchlíky, se to ale týkalo těch elitních – politiků či známých umělců. Nebo těch utíkajících před komunistickou revolucí v Rusku či kvůli občanské válce.“

Přitom v té době už občané od státu očekávali základní zajištění sociální péče. Uprchlíků se to však netýkalo. „I tím se jen zdůraznilo, že nepatří mezi občany,“ dodává historik a hovoří o vzniku řady malých organizací, které byly postavené na nějaké formě solidarity, třeba politické, etnické nebo náboženské. „A pomáhaly uprchlíkům s přístřeším, jídlem i nějakou ‚registrací‘.“

Neznámá hrdinka Marie Šmolková

Zpočátku prý vládlo jisté nadšení pomáhat, ale vytrvala jen malá část z ochotných. Frankl vyzdvihuje jako důležitou postavu Marii Šmolkovou, která věnovala velkou část svého života pomoci nejen židovským uprchlíkům, ale zastupovala dokonce stát na jednání pomocných organizací s vysokým komisariátem pro uprchlíky z Německa, předsedala zastřešujícímu národnímu komitétu.

„Víte, já si strašně cením Nicholase Wintona, ale v podobě, v jaké je běžně prezentovaný, se stal trochu vyprázdněnou ikonou. Byl to úžasný člověk, který přišel a během pár týdnů ve spolupráci s mezinárodními organizacemi vyvezl děti ze země, zachránil je před utrpením a smrtí. Jeho příběh je však velmi trivializovaný do podoby individuálního hrdiny vytrženého z kontextu. Práce Marie Šmolkové a dalších podobných lidí, bez nichž by Wintonova krátká záchranná akce nebyla vůbec možná, pro nás je, myslím, přinejmenším stejně velkou inspirací.“

A tak bychom mohli pokračovat libovolně dlouho.

Pandemie mi umožnila nový pohled

Povídáme si spolu po vypuknutí druhé vlny epidemie koronaviru v Česku, a rozhodli jsme se pro videohovor. Lídr týmu zrovna řešil zrušený meeting své mezinárodní skupiny v Praze, kam už pro zahraniční kolegy a kolegyně nebylo radno jezdit.

Horečně organizoval přesun setkání do Vídně, aby mi o pár dní později napsal: „Tak jsem nikam neodjel. A dobře, že jsme rozhovor dělali na dálku. Jsme celá rodina v izolaci a usilovně pracujeme na získání imunity,“ vtipkuje. Celá Franklova rodina onemocněla covidem-19. „Naštěstí jen s mírnými příznaky, ale workshop proběhl jako videokonference.“

V těžké epidemiologické situaci vidí ale i malé plus. „Epidemie, ale i karanténa, kterou s rodinou prožíváme, umožňuje i trochu jiný pohled na vlastní výzkum. Karantény pro migranty a uprchlíky byly v historii běžné a historikům známé, ale protože nebyly součástí mé zkušenosti, nedovedl jsem si to představit a vlastně je ani nebral jako něco extra důležitého. Už to vidím jinak a je to velmi zajímavé. V prvním lockdownu jsem si stačil jinými očima projít literaturu o transatlantické migraci a zhltnout studie o epidemiích, migraci a karanténě.“

Navíc měl prý štěstí v neštěstí, že svůj tým sestavil už během jara a léta 2019 (po poměrně velkém a náročném výběrovém řízení). Stihli se trochu poznat, než nastaly komplikace se setkáváním a cestováním.

„Máme lidi ve Vídni a ve Frankfurtu nad Odrou a v Budapešti a jednu dobu jsme měli kolegu v Řezně, máme kolegyně v Miláně i v Brně. Když přišly jarní uzavírky hranic, byl to problém, ale my jsme se předtím scházeli každý měsíc, vidali jsme se, poznali jsme se během tematických workshopů, do určité míry jsme se stmelili a vypili společně i pár piv, takže když jsme od března přepnuli na Zoom, šlo nám docela dobře. Když s někým vypijete předtím pivo nebo kafe, už to pak i na dálku funguje lépe.“

Krev na rukou a obvyklí podezřelí

Když na sklonku roku 2018 získal prestižní ERC grant, zažíval i negativní stránku publicity. Trefil se zrovna do doby vyostřené debaty o uprchlících a o tom, zda a jak má Česká republika pomáhat.

Po titulcích jako „50 milionů na studium uprchlíků“ (Lidové noviny), „Historik Frankl získal na projekt o uprchlících prestižní grant. Pojí se s ním i téměř 52 milionů korun“ (iRozhlas) se stal terčem útoků, podle nichž „Brusel nehorázně platí českého

vědce, aby sem přivedl uprchlíky a destruoval Evropu“.

Na Twitteru si přisadil i hradní mluvčí Jiří Ovčáček. „50 milionů vyhodit za tisíce slov na téma, že máme přijímat muslimské migranty? Za takové peníze by se mohla poskytnout masivní pomoc třeba syrským dětem!“

Michal Frankl to tehdy komentoval tak, že Ovčáček vychází opět z jakési teorie spiknutí. „Stačí zmínit Brusel a uprchlíky a je z toho pro něj podvrtná akce.“ Přitom si prý historik dával velký pozor, aby se příliš nevyjadřoval přímo k současné uprchlické problematice. Možné historické paralely však jeho kritiky vyváděly z míry – například možnost srovnání současných negativních reakcí s antisemitismem a uzavřením hranic v době holokaustu.

Do jisté míry takové reakce čekal, už v minulosti občas dostával antisemitské dopisy, ale zarazila ho jejich intenzita znásobená sociálními sítěmi. Lidé, kteří uprchlíkům pomáhají, jsou takovým útokům vystaveni dlouhodobě. Naštěstí nenávistné emoce vyvažovaly i reakce pozitivní.

„Výpady jsem se snažil nebrat osobně. Výkřiky, že mám krev na rukou, protože jako neomarxista sem přivádím teroristy, či rasistické argumenty o vrozené kriminalitě černošských migrantů těžko mohou být předmětem rozumné debaty. Ale na druhou stranu vidím, a to i z podepsaných e-mailů, že lidi imaginární i skutečná nebezpečí migrace trápí a že mají prostě strach.“

A strach je podle něj důležité brát vážně, nezesměšňovat, ale argumentovat. „A stále ukazovat za tou masou údajných vetřelců skutečné lidi s jejich vlastním osudem a rozhodováním.“ A o to se pokusil už mnohokrát ve svých dřívějších pracích a o to mu také jde v jeho současném velkém projektu.

Nepolarizovat, vyprávět

Mediální vlna opadla. „Je to jistá úleva,“ říká dnes. „Dal jsem si od té doby trochu odstup a z mediálního zájmu o můj projekt jsem si vzal i poučení, hodně přemýšlím o tom, jak o našem projektu navenek komunikovat.“

A jak? „Přiznám, že na to zatím nemám spolehlivý recept,“ pokrčí rameny. Jsem historik, který se snaží psát dějiny kriticky, dívat se zároveň kriticky i na ‚velké národní příběhy‘, do kterých uprchlíci často neseďí.“

Právě na psaní kritických dějin uprchlické politiky vědecky vyrostl, jak říká. „Zatímco reakce na některé uprchlíky oslavujeme jako výraz naší demokracie a soucitu, jiné skupiny jsou vylučovány, zapomíná se na ně. Jejich příběh často končí zavřenými hranicemi.“

Historik Michal Frankl. Foto: Radek Miča pro Universitas.cz

Velmi ilustrativní podle něj je příklad židovských uprchlíků z druhé poloviny třicátých let. Jejich postavení bylo velice komplikované. Například v lednu 1939 se stávají uprchlíci z Židů v pohraničí, kteří byli před Mnichovem občany Československa. „Najednou, na základě etnického třídění a notné dávky antisemitismu za občany považování nejsou. Přes den, škrtnutím pera.“

Je nepříjemné si zpětně připustit, že Židé byli na našem území zbavováni svých práv českými úřady ještě před protektorátem. „A jako na běžícím pásu... Za protektorátu se pak již v mnohém navazuje na pronásledování z doby po Mnichovu. Já se navíc domnívám, že vylučování Židů ze společnosti, jejich zbavování občanství, bylo nejprve testováno právě na odmítání a pronásledování židovských uprchlíků.“

Podle Michala Frankla by nás tento pohled měl vést ke kritickému přemýšlení o minulosti i současnosti. „Ovšem společnost je tak polarizovaná, že bych se měl snažit ji nepolarizovat ještě víc a spíše do debaty vnášet poznatky z různých stran. Třeba takové, které překvapí a naruší stereotypní vzorce. Chtěl bych ukázat, že veřejná debata a polemika o tom, kdo má být považován za uprchlíka, a kdo ne, je dlouhodobě součástí demokratické debaty a zároveň je to vždy polemika o nás samých. Na uprchlících definujeme solidaritu: etnickou, politickou i ekonomickou.“

Ilustrativní je pro to podle něj třeba první republika, kdy ještě neplatila uznávaná definice uprchlíka, alespoň ne v československém právu. „Diskuse a spory o uprchlících ji spoludefinovaly, často i negativním vymezením: například komunistům vadila pomoc, navíc poměrně velkorysá, protikomunistickým uprchlíkům z Ruska a Ukrajiny, zatímco pravicové a nacionalistické strany považovaly za nebezpečí levicové, navíc německy hovořící uprchlíky z Německa.“

Je z toho patrné, že mnozí o těchto lidech smýšleli především v nacionálních a politických termínech, tedy že uprchlíci požívali dočasně útočiště, a doufali v návrat do své národně či politicky obnovené země. „Je otázkou, nakolik takové pojetí ovlivňuje naše chápání dodnes,“ přemítá Michal Frankl.

„Ale k hledání definice přispívali také běžní občané svým angažmá, finančními příspěvky či drobnou materiální pomocí. Jejich ochota a připravenost obětovat čas nebo peníze spoludefinovala, kdo byl považován za člověka hodného pomoci.“

Země nikoho

Publikaci má Frankl na svém kontě mnoho, ale cesta k současnému projektu začala studií o československé uprchlické politice ve třicátých letech, kterou napsal společně s historičkou Kateřinou Čapkovou.

Snažili se ukázat, že i často oslavovaná první republika nebyla černobílá: zatímco někteří – „politici“ – uprchlíci měli výjimečné postavení, ostatní žili v nejistotě a chudobě. Na konci třicátých let třídí Československo běžence podle etnického principu a zavírá hranice pro Židy.

Další rozhovory s českými vědkyněmi i vědci v knižní podobě najdete v našem e-shopu.

Souběžně s ERC projektem nyní dokončuje knížku o uprchlících v zemi nikoho v roce 1938, o lidech chycených mezi novými hranicemi, projekt podpořený Grantovou agenturou ČR. „Celé skupiny židovských uprchlíků, od rodin až po stovky či dokonce

tisíce lidí, totiž zůstávaly mezi hranicemi, nejen dny, ale i týdny, nebo dokonce měsíce. Třeba zhruba padesát Židů z Burgenlandu v Rakousku, které nacisté v dubnu 1938 v noci násilím dopravili přes Dunaj na československou stranu k Děvinu. Čechoslováci jim ještě ráno pomohli, ale pak je obratem poslali zpátky do Rakouska, odkud byli vypovězeni do Maďarska,“ líčí.

Jenže Maďaři je také odmítali přijmout, tak živořili v hraničním prostoru kolem Dunaje. Nakonec jim bratislavská ortodoxní židovská obec poskytla loď, která kotvila na Dunaji v mezinárodních vodách. „Tam přežili několik hrozných měsíců. A takových případů je celá řada.“

Lidé chycení mezi provizorními hranicemi podle něj symbolizují dramatické zhoršení postavení Židů v roce 1938: vypovídání ze země, uzavřené hranice, etnické filtrování uprchlíků. Ani předtím nebylo pro uprchlíky snadné najít útočiště, ale neprodyšné uzavření hranic – to byla novinka. „Země nikoho navíc připomínala nejen frontu za první světové války, ale byla také prostorovým vyjádřením vylučování z občanství: lidé zbavení cestovního pasu nebo ochrany státu nyní končili mezi liniemi, těmi fyzickými či pomyslnými.“

Trochu jiná kariéra

Na větší projekt, který by ukázal středovýchodní Evropu jako místo, kam se utíká, pomýšlel několik let. Původně jej chtěl zaměřit na dobu do druhé světové války, na širším prostoru střední a východní Evropy.

Záměr konzultoval v Národním kontaktním bodu na Technologickém centru AV, který pomáhá se zapojením do evropských výzkumných projektů. „Ze skeptické reakce mi tam došlo, že je to málo odvážné. Přemýšlel jsem, jak projekt rozšířit, aby měl větší dopad a vědecky mě posunul. Rozhodl jsem se zahrnout celé poválečné období až do devadesátých let, včetně uprchlíků do komunistických zemí a v době postkomunistické transformace. Na jednu stranu je to komplikace – jen popsat projekt v několika větech je obtížné, ale zároveň tento přístup umožní sledovat uprchlictví v dlouhé dějinné perspektivě.“

Michal Frankl je přesvědčený, že kritický přístup k historickým tématům a schopnost projektové práce získal také díky své „trochu jiné kariéře“.

Co tím má na mysli?

„Má dosavadní profesní dráha není jen vědecká (viz biobox). Velmi jsem se angažoval ve vzdělávání o holokaustu v době, kdy nebyl zdaleka tak uznávaným tématem jako dnes. Hlavně k mému působení v Židovském muzeu v Praze patřila i silná praktická zkušenost s připomínáním holokaustu, se sbírkami či daty a s běžnými aktivitami muzea. To bylo velmi obohacující a uvědomil jsem si, že mě zajímají historická témata, která jsou stále aktuální.“

Zjistil taky, že mu sedí pozice lídra týmu, baví ho dávat dohromady lidi a budovat projekt, který dává smysl, což považuje za důležitější než sbírání formálních akademických titulů.

Když mluví, působí velmi spokojeně a klidně, že má věci pod kontrolou. Na rozdíl od některých jiných vědců, kteří taky „kočírují“ nějaký velký projekt a jsou na první pohled vystresovaní a „vycukaní“.

„Absolvoval jsem už celou řadu projektů, počítal jsem s tím, že toho bude hodně a že to bude náročné, i když jsem si samozřejmě nedokázal představit úplně všechno, co přijde. Ale práce samotná a hlavně práce v týmu je strašně obohacující, nevnímám to jako zátěž. Vědecky i lidsky mi hodně přináší.“

1.36. Ukládání elektřiny ještě v současném energetickém zákoně (nejspíše)

TISK, Datum: 10.12.2020, Zdroj: Energetika, Strana: 38, Autor: Jan Kořán, Vydáno: 1 700, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 00:01, Rubrika: Legislativa, AVE: 140 085,74 Kč, Země: Česko

Novela energetického zákona – sněmovní tisk č. 799 Přestože Ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO) původně avizovalo, že právní úprava ukládání elektřiny (akumulace) bude začleněna až do nového energetického zákona, nakonec se pravděpodobně podaří pravidla pro ukládání elektřiny zakotvit ještě v zákoně současném (č. 458/2000 Sb.). K legislativní úpravě akumulace by mělo dojít na základě pozměňovacího návrhu skupiny poslanců v čele s předkladatelem Ing. Marianem Jurečkou k vládnímu návrhu novely energetického zákona (sněmovní tisk č. 799), jenž představuje vyústění dlouhodobých legislativních snah Asociace pro akumulaci energie AKU-BAT CZ, z.s., a součinnosti této asociace s dalšími orgány a subjekty, zejména MPO. I proto je ale v nadpisu uvedeno slovo „nejspíše“, jež má za cíl vyjádřit nejistotu, spojenou s legislativním procesem a jeho výsledkem. Vzhledem ke lhůtám pro implementaci problematiky akumulace elektřiny do českého práva, které stanoví evropské předpisy (Clean energy for all Europeans Package), a vzhledem k nikterak výjimečné instalaci akumulačních zařízení v praxi (kde praxe zjevně předběhla právní úpravu) se jedná o záměr značně žádoucí. Základní principy úpravy akumulace

Nová právní úprava akumulace má být založena na principu, že ukládání elektřiny představuje činnost odlišnou od výroby elektřiny. To představuje dle mého soudu krok správným směrem, neboť ukládání energie odlišuje od její výroby i směrnice o společných pravidlech pro vnitřní trh (2019/944/EU). Ukládání elektřiny tedy bude samostatnou podnikatelskou činností, pro kterou bude nezbytné získat oprávnění v podobě licence, a provozovatelé akumulačních zařízení se stanou novými účastníky trhu s elektřinou. Práva a povinnosti těchto nových účastníků trhu pak budou upraveny v novém ustanovení § 23a energetického zákona. Obdobně jako v dalších jednotlivých paragrafech zákon stanoví práva a povinnosti výrobců, provozovatelů přenosové soustavy a distribučních soustav a zákazníků.

Inspiraci při formulování soupisu práv a povinností provozovatele akumulačního zařízení předkladatel návrhu jistě našel u výrobců elektřiny, neboť jak výrobci, tak provozovatelé akumulačních zařízení budou obdařeni třemi základními oprávněními, jimiž jsou právo na připojení jejich zařízení k přenosové či distribuční soustavě a právo na přístup k soustavě (tedy možnost využívat za regulovaných podmínek přenosovou soustavu a distribuční soustavu k dopravě elektřiny) spojené s právem

dodávat elektřinu z jimi provozovaného výrobního/akumulačního zařízení jiným účastníkům trhu. Právní postavení provozovatele akumulačního zařízení tak bude velmi blízké právnímu postavení výrobce elektřiny. Tomu odpovídá i skutečnost, že nemá vzniknout žádný zvláštní smluvní typ vztahující se specificky k ukládání elektřiny, jako je tomu u uskladňování plynu, anebo vztahující se specificky k dodávce uložené elektřiny či dodávce elektřiny pro její ukládání; provozovatel akumulačního zařízení bude dodávat i odebírat elektřinu na základě již existujících smluvních typů, upravených v § 50 energetického zákona (tj. smlouvy o dodávce elektřiny, popř. smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny), a stejně jako výrobce bude s provozovatelem soustavy, k níž je jeho zařízení připojeno, uzavírat smlouvu o připojení, případně i smlouvu o zajištění služby přenosové či distribuční soustavy.

Vymezení klíčových pojmů

Ukládání elektřiny je v návrhu novely vymezeno jako přeměna elektřiny na formu energie, kterou lze ukládat, ukládání a následná přeměna takové energie na elektřinu. Jedná se tedy o technologicky neutrální definici, která neváže proces ukládání např. jen na bateriové systémy či jinak vymezené technologie. To je plně v souladu se směrnicí 2019/944/EU, na rozdíl od ní však návrh za ukládání energie nepovažuje odložení spotřeby elektřiny na pozdější okamžik; toto zúžené chápání akumulace sice lépe odpovídá obecnému chápání pojmu ukládání energie, nelze ale vyloučit, že se tento aspekt v budoucnu může stát předmětem připomínek Komise. Jednoznačně pak je řešena otázka, zda přečerpávací vodní elektrárna představuje výrobu elektřiny, anebo akumulační zařízení, a to ve prospěch prvé z těchto dvou možností. Do zákona totiž bude vloženo výslovné konstatování, že se přečerpávací vodní elektrárna považuje za výrobu elektřiny, nemůže tudíž být akumulačním zařízením. Akumulační zařízení se zřetelně odlišuje od výroby (výrobna není akumulačním zařízením, a naopak), na druhé straně se explicitně připouští připojení akumulačního zařízení do výroby elektřiny (za určitých podmínek dokonce bez nutnosti získat licenci; srov.

níže). Je definováno tím, že v něm probíhá ukládání elektřiny. I s ohledem na zkušenosti s dříve nejasným určováním instalovaného výkonu fotovoltaických elektráren se navrhuje způsob určování instalovaného výkonu akumulačních zařízení, a to v závislosti na jmenovité hodnotě výkonu střídače, popřípadě jmenovité hodnotě výkonu generátoru v rámci akumulačního zařízení, jestliže není tento generátor připojen přes střídač (tedy pakliže bude součástí akumulačního zařízení generátor a tento generátor bude připojen přes střídač, instalovaný výkon nebude určen generátorem, ale střídačem – řešení nezbytné u synchronních generátorů).

Licence pro ukládání elektřiny a výjimky z povinnosti získat licenci

Návrh vymezuje ukládání elektřiny jako jednu z podnikatelských činností v energetice, pro kterou musí být získána licence, o jejímž udělení rozhoduje Energetický regulační úřad (ERÚ). Tak jako u jiných energetických licencí, i zde bude mít žadatel na udělení licence právní nárok, pokud splní zákonné podmínky (které by měly být upřesněny i prostřednictvím novely vyhlášky č. 8/2016 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích). I zde platí, že pro jedno akumulační zařízení lze udělit pouze jednu licenci. Licence bude udělována na dobu 25 let, tedy na stejnou dobu, na kterou se uděluje licence na výrobu elektřiny. Pro získání licence pro ukládání elektřiny do instalovaného výkonu akumulačního zařízení 20 kW nebude vůbec nutné prokazovat odbornou způsobilost a úlevy z povinnosti prokazovat odbornou způsobilost platí i pro akumulační zařízení do instalovaného výkonu 1 MW (nebude nutné prokazovat vysokoškolské vzdělání technického směru a tři roky praxe, nebo střední odborné vzdělání technického směru s maturitou a 6 let praxe, ale bude postačovat vyučení v oboru a tři roky praxe v oboru, anebo osvědčení o rekvalifikaci k provozování malých energetických zdrojů nebo obdobné osvědčení vydané v jiném státě).

Návrh zároveň zakotvuje několik výjimek z povinnosti získat licenci, kterým bych se rád věnoval podrobněji: (i) provoz akumulačního zařízení pro ověření technologie; (ii) ukládání elektřiny v akumulačním zařízení zákazníka připojeném do odběrného místa zákazníka; (iii) ukládání elektřiny v akumulačním zařízení připojeném do výroby elektřiny; (iv) ukládání elektřiny provozovatelem přenosové soustavy nebo provozovatelem distribuční soustavy.

Provoz akumulačního zařízení pro ověření technologie

Návrh přiznává provozovatelům akumulačních zařízení stejné oprávnění provozovat jejich zařízení bez licence za účelem ověření technických předpokladů jako výrobcům elektřiny. Podmínkou je připojení akumulačního zařízení v souladu se smlouvou o připojení a sjednání smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny vyrobené v průběhu provozu pro ověření technologie jinému účastníkovi trhu s elektřinou. I pro tento případ platí povinnost oznámit provoz pro ověření technologie a jeho předpokládanou délku ERÚ alespoň 30 dnů před zahájením provozu pro ověření technologie, resp. před jeho případným prodloužením, a povinnost získat souhlas ERÚ pro provoz pro ověření technologie trvající déle než 1 rok.

Ukládání elektřiny v akumulačním zařízení zákazníka

Již nyní jsou v mnoha odběrných místech zákazníků instalována akumulační zařízení, zpravidla ve spojení s fotovoltaickými systémy, bez nutnosti získat pro provoz takového akumulačního zařízení licenci či jiné oprávnění. Do budoucna evropské předpisy počítají s masovým rozšířením tohoto fenoménu („prosumers“). Tuto situaci reflektuje předložený návrh tím, že zprošťuje zákazníka povinností získat licenci pro ukládání energie, jestliže se jedná o ukládání elektřiny v akumulačním zařízení zákazníka připojeném do odběrného místa tohoto zákazníka a provozovaném pro vlastní spotřebu zákazníka [§ 3 odst. 4 písm. e), § 28 odst. 8]. Jedná se o jistou dobu oprávnění zákazníka provozovat mikrozdvoj podle § 28 odst. 5 energetického zákona.

Návrh neomezuje velikost akumulačního zařízení, které může zákazník provozovat bez licence, vyžaduje ale, aby toto akumulační zařízení bylo provozováno pouze pro vlastní spotřebu zákazníka (takový výslovný požadavek u provozu mikrozdvoje schází). Na takového zákazníka se pak budou vztahovat i některá práva a povinnosti provozovatele akumulačního zařízení (náleží mu právo na připojení a nese celou řadu povinností, včetně povinnosti vybavit akumulační zařízení s instalovaným výkonem 100 kW a více zařízením umožňujícím dispečerské řízení a udržovat toto zařízení v provozuschopném stavu), nikoliv však oprávnění dodávat elektřinu z jím provozovaného akumulačního zařízení ostatním účastníkům trhu. Lze tedy mít za to, že zákazník, nezíská-li licenci pro ukládání elektřiny (případně pro výrobu elektřiny), nebude oprávněn dodávat elektřinu z akumulačního zařízení do distribuční či přenosové soustavy a případně přetoky elektřiny z odběrného místa budou představovat porušení zákona (neoprávněná dodávka elektřiny do elektrizační soustavy ve smyslu § 52 energetického zákona) i smlouvy o připojení.

Novinku pak představuje výslovné zakotvení podmínky, aby akumulární zařízení bylo provozováno pouze na základě uzavřené smlouvy o připojení, která umožňuje i připojení tohoto akumulárního zařízení. Tomuto požadavku se budou muset přizpůsobit jak provozovatelé soustav, kteří budou muset žádosti zákazníků o připojení akumulárních zařízení pro vlastní spotřebu vyřizovat a posuzovat je, tak i zákazníci, kteří budou muset žádat provozovatele soustav o změny smluv o připojení v souvislosti s připojením jejich nových nebo i stávajících akumulárních zařízení.

Ukládání elektřiny v akumulárním zařízení připojeném do výroby elektřiny

Licenci na ukládání elektřiny nemusí získat rovněž výrobce elektřiny, jestliže se jedná o ukládání elektřiny v akumulárním zařízení připojeném do výroby elektřiny, na jejíž provoz je udělena licence na výrobu elektřiny, pokud je akumulární zařízení provozováno stejným provozovatelem jako výroba elektřiny a pokud instalovaný výkon akumulárního zařízení nepřesáhne 1,2násobek instalovaného výkonu výroby elektřiny. I zde se zohledňuje faktický stav celé řady výroben, k nimž jsou již nyní přiřčena akumulární zařízení, a anticipuje se budoucí vývoj.

Na rozdíl od zákazníka není výrobce omezen v tom, že by elektřinu z akumulárního zařízení musel sám spotřebovávat, neboť již jako výrobci mu ze zákona náleží právo dodávat elektřinu do elektrizační soustavy jiným účastníkům trhu, a elektřinu dodanou z akumulace nebude smysluplné ani možné odlišovat od elektřiny dodané přímo z výroby. Výrobce však stále bude omezen výší rezervovaného výkonu, sjednaného ve smlouvě o připojení, za jehož překročení stanoví cenové rozhodnutí ERÚ příslušné sankce („cena za překročení rezervovaného výkonu“). Podle § 3 odst. 3 vyhlášky o připojení platí, že rezervovaný výkon v místě připojení výroby může být ve smlouvě o připojení sjednán nejvýše jako 1,2násobek instalovaného výkonu všech výroben elektřiny připojených v daném místě připojení. Jestliže tedy výrobce bude chtít dodávat souběžně s elektřinou z výroby i elektřinu z akumulárního zařízení nad rámec tohoto maximálního rezervovaného výkonu, bude muset získat licenci na ukládání elektřiny (souběžné držení licence na výrobu elektřiny a na ukládání elektřiny není nijak omezeno) a požádat o odpovídající změnu smlouvy o připojení.

Podstatnou změnu představuje výslovný požadavek na to, aby výrobce provozoval akumulární zařízení na základě smlouvy o připojení, která zahrnuje i připojení akumulárního zařízení. Znamená to, že pokud výrobce bude chtít spolu se svojí výrobnou provozovat i akumulární zařízení, ať již nové, anebo uvedené do provozu před nabytím účinnosti připravované novely, bude muset provozovatele soustavy, k níž je výroba připojena, požádat o odpovídající změnu smlouvy o připojení a uzavřít s ním dodatek ke smlouvě o připojení, nebo novou smlouvu.

I když v daném případě nebude pro provoz akumulárního zařízení udělována licence, výrobce bude muset plnit povinnosti držitele licence na ukládání elektřiny (např. řídit se pokyny technického dispečinku provozovatele soustavy, k níž je zařízení připojeno, a vybavit akumulární zařízení s instalovaným výkonem 100 kW a více zařízením umožňujícím dispečerské řízení a udržovat toto zařízení v provozuschopném stavu). Vedle toho mu budou samozřejmě náležet i oprávnění provozovatele akumulárního zařízení.

Ukládání elektřiny provozovatelem přenosové soustavy nebo distribuční soustavy

Velmi atypické případy ukládání energie pak představují ukládání energie provozovatelem přenosové soustavy a provozovatelem distribuční soustavy. Ač v navrhovaném výčtu výjimek z povinnosti získat licenci v § 3 odst. 4 energetického zákona tyto případy scházejí, lze dovodit, že se v těchto případech nejedná o samostatnou podnikatelskou činnost, ale o součást provozování přenosové či distribuční soustavy, v souvislosti se zajišťováním bezpečného a spolehlivého provozu těchto soustav, a proto licence nemusí být získána. Tento závěr je zřejmý také ze skutečnosti, že se provozovatelům soustav držení licence na ukládání elektřiny výslovně zapovídá (§ 24a odst. 1 a 2, § 25 odst. 2, § 25a odst. 2 energetického zákona), a přitom se jim ukládání elektřiny za určitých podmínek povoluje.

Podle předloženého návrhu má mít provozovatel přenosové nebo distribuční soustavy právo vykonávat pro zajištění bezpečného a spolehlivého provozu přenosové soustavy činnost ukládání elektřiny a provozovat akumulární zařízení jako součást přenosové nebo distribuční soustavy. Takové zařízení ale smí sloužit jen jako zařízení ke kompenzaci jalové energie a stabilizaci napětí nebo k napájení systémů měřicí, ochranné, řídicí, automatizační, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky, pohonů spínacích prvků přenosové či distribuční soustavy, osvětlení nebo zabezpečovací techniky objektů přenosové či distribuční soustavy, v rámci distribuční soustavy pak i k vysílání signálu HDO. Provozovatel přenosové nebo distribuční soustavy pak nesmí prodávat elektřinu z akumulárního zařízení jinému účastníkovi trhu s elektřinou, poskytovat podpůrné služby ve prospěch jiného provozovatele soustavy, poskytovat ukládání elektřiny ve prospěch jiného účastníka trhu s elektřinou nebo využívat jím provozované akumulární zařízení jako náhradu služeb pro zajišťování výkonové rovnováhy nebo řízení přetížení.

Vzniká otázka, zda je takováto úprava v souladu se směrnicí 2019/944/EU, konkrétně jejími ustanoveními čl. 36 a čl. 54, která regulují vlastnění zařízení pro ukládání energie provozovateli přenosových a distribučních soustav. Provozovatelům soustav směrnice ukládá základ vlastnit, vyvíjet, spravovat i provozovat zařízení pro ukládání energie. Členské státy mohou přijmout odchylnou úpravu, je však nutné splnit výslovně upravené podmínky: buď se jedná o plně integrované komponenty sítě a regulační orgán k tomu udělil svůj souhlas, anebo musejí být splněny další podmínky, mezi které spadá mj. požadavek, aby výjimka byla uplatněna poté, co po otevřeném, transparentním a nediskriminačním výběrovém řízení, které přezkoumal a schválil regulační orgán (v ČR ERÚ), nebylo právo vlastnit, vyvíjet, spravovat, nebo provozovat taková zařízení uděleno jiným osobám, nebo jiné osoby nemohly tyto služby poskytnout za přijatelnou cenu a včas. S ingerencí regulátora do provozování akumulárních zařízení provozovateli soustav ale nově navržená novelizace energetického zákona zatím nepočítá.

Domnívám se, že evropská úprava ukládání energie nedopadá na případy, kdy se jedná o napájení systémů měřicí, ochranné, řídicí, automatizační, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky, pohonů spínacích prvků přenosové či distribuční soustavy, osvětlení nebo zabezpečovací techniky objektů přenosové či distribuční soustavy. Tyto případy mají blíže než k trhu s elektřinou k napájení obvyklých spotřebičů pomocí větších či menších baterií a akumulátorů. Jedná se například o baterie v rozvodnách, které při výpadku dodávají elektřinu pro účely technického zabezpečení telekomunikačního spojení s rozvodnou, nouzového osvětlení apod. Obdobně lze dle mého soudu pohlížet i na používání akumulárních zařízení ke kompenzaci jalové energie, když se opět jedná o čisté technologický prvek soustavy, který nadto nesouvisí s elektřinou silovou, ale (pouze) jalovou. Hraniční je situace v případě stabilizace napětí; pakliže ale akumulární zařízení slouží ke zvýšení zkratového výkonu v síti a nikoliv k řešení bilance soustavy, jedná se zřejmě stále o technologický prostředek, který nemusí spadat pod úpravu čl. 26 a čl. 54 směrnice. Považuji ale za nepochybné, že provozování jakýchkoliv akumulárních zařízení souvisejících s bilancí sítě, ze strany provozovatele přenosové soustavy či provozovatelů distribučních soustav, by již muselo probíhat v režimu čl. 26 a čl. 54 směrnice. S takovou potřebou ale zatím zákonodárce nepočítá.

Přechodná ustanovení

V pozměňovacím návrhu nejsou řešena přechodná ustanovení, v rámci legislativního procesu by však bylo vhodné je doplnit. Na provozovatele akumulčních zařízení s instalovaným výkonem 100 kW a více i na výrobce, kteří mají přidruжено takové akumulční zařízení k výrobě, a zákaznky, kteří mají takové akumulční zařízení připojeno do odběrného místa, se uplatní nový požadavek, aby vybavili akumulční zařízení umožňujícím dispečerské řízení; pro toto vybavení by jim u stávajících zařízení měla být poskytnuta nějaká přiměřená lhůta.

Obdobně by bylo vhodné stanovit lhůtu pro zákaznky a výrobce, kteří mají přidružené akumulční zařízení do svého odběrného místa, resp. do předávacího místa výroby, aby požádali provozovatele soustavy, ke které jsou připojeni, o uvedení smlouvy o připojení do souladu s novou právní úpravou.

: Jan Kořán, Advokátní kancelář KF Legal, s. r. o. Mgr. et Mgr. Jan Kořán – Jan Kořán souběžně absolvoval magisterské studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy (obor právo) a bakalářské a magisterské studium na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (obor Politologie). Od počátku své profesní dráhy působí v advokacii. Od roku 2007 je Jan Kořán advokátem a společníkem v Advokátní kanceláři KF Legal, s.r.o. Při výkonu advokacie se dlouhodobě specializuje na oblast energetického práva a oblast práva životního prostředí a poskytuje právní služby klientům z této oblasti, věnuje se rovněž přednáškové činnosti. V rámci své praxe se zabývá nejrůznějšími otázkami souvisejícími s energetikou, zejména elektroenergetikou a teplárenstvím a podporou obnovitelných zdrojů energie. Je členem rozkladové komise Energetického regulačního úřadu. V oblasti životního prostředí se zabývá mj. problematikou odpadů, územním a stavebním řízením, posuzováním vlivů na životní prostředí (EIA), nakládáním s radioaktivními odpady, nakládáním s vodami atd., podílí se i na legislativních pracích.
Foto popis:

1.37. Česká společnost ekonomická udělila cenu Mladý ekonom roku 2020

TISK, Datum: 11.12.2020, Zdroj: Bankovníctví, Strana: 5, Autor: (RED), Vytisřeno: 5 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2020 03:26, Rubrika: Spektrum event, AVE: 30 390,14 Kč, Země: Česko

... Bruno Baránek. Cenu získal za práci „Quality of governance and design of public procurement“. Bruno Baránek studoval na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity v Praze a nyní pokračuje v doktorském studiu na Princetonské univerzitě v USA, kde se věnuje oblasti... Plné znění podléhá licenčním podmínkám.

1.38. Jana Podskalská [URL](#)

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: denik.cz, Strana: 0, Autor: Jana Podskalská, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 02:59, RU / měsíc: 3 878 684, Celková návštěvnost: 550 564, Rubrika: Myjsme denik čánek, AVE: 49 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,12

"

Kulturní redaktorka Deníku s dlouhodobým zaměřením na film, v současné době i na televizní internetové platformy. V Deníku působí třináct let, v současné době píše pro print včetně příloh a samozřejmě pro web.

#kapitola#

Kulturní (filmové) publicistice se věnuje od absolutoria žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze, působila v pražských denících, je externí spolupracovnicí Českého rozhlasu. Od roku 2014 je členkou výkonného výboru Sdružení českých filmových kritiků, který připravuje ve spolupráci s Českou televizí výroční Ceny české filmové kritiky.

1.39. „Leták vzbudí ještě víc pochybností,“ kritizuje vládní kampaň PR odbornice Hejlová URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: echoprime.cz, Strana: 0, Autor: Echo24, jik, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 03:06, RU / měsíc: 1 715 242, Celková návštěvnost: 129 198, Rubrika: Homepage, Události, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,44

Ministerstvo zdravotnictví se pustilo do dlouho slibované osvětové informační kampaně ohledně očkování proti koronaviru. Ministerstvo zveřejnilo informační letáček, který se ocitl téměř bezprostředně pod palbou kritiky. K ní se přidala také vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. „Dobře na tomhle letáčku není vůbec nic,“ zhodnotila pro deník Echo24.

Ministerstvo zdravotnictví se pustilo do dlouho slibované osvětové informační kampaně ohledně očkování proti koronaviru. Ministerstvo zveřejnilo informační letáček, který se ocitl téměř bezprostředně pod palbou kritiky. K ní se přidala také vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. „Dobře na tomhle letáčku není vůbec nic,“ zhodnotila pro deník Echo24.

Půlstránková inzertce s informacemi o očkování se objevila ve středním vydání Mladé Fronty DNES. Hejlová letáček ministerstva zkritizovala ve čtvrtek na Twitteru. Na letáku je několik titulků. „Vakcína proti covid-19: spolehlivá cesta k běžnému životu.“ Pod tím je podobně velký titulek „Toto není pravda!“ Podle Hejlové to však může veřejnost špatně pochopit. „Lidé čtou ponejvíce jen titulky. Tyto dva si spojí a budou se domnívat, že to je PROTI očkování,“ napsala na sociální síť.

Kritizuje i obrázek jehly, která vzbudí negativní emoce a odradí lidi od přečtení textu. Text také opakuje dezinformace. „Spáčský efekt povede k tomu, že si lidé zapamatují, že si to někde přečetli v novinách, a tím pádem by na to mohlo něco být. Navíc když je to "podepsané" ministerstvem,“ tvrdí Hejlová.

Leták tedy může mít ve výsledku zcela opačný efekt. „Tenhle konkrétní letáček není určitě dobrý start kampaně. Spíše to vzbudí ještě více pochybností, než aby to na někoho přesvědčilo. Těch lidí, kteří se nechtějí očkovat je téměř polovina,“ řekla Hejlová deníku Echo24.

@ZdravkoOnline Určitě jste to mysleli dobře. Proč je to tedy špatně? pic.twitter.com/VpUDceGdL9

— Denisa Hejlova (@DenisaHejlova)

December 10, 2020

Podle odbornice na marketing není na letáčku ministerstva dobře vůbec nic. „Kampaň musí být velmi dobře připravená, propracovaná, musí obsahovat jak informace, tak působit na emoce. A měla být hotová už dávno,“ míní s tím, že negativní nebo váhající názor na očkování je velmi těžké změnit.

Na otázku, zda by se mělo ministerstvo inspirovat třeba slovenskou kampaní Hejlová odpověděla, že na inspiraci by tu měli být hlavně profesionálové na komunikaci na Ministerstvu zdravotnictví. „Její chyba je, že se to snaží nechávat lidem, kteří komunikaci absolutně nerozumí a podle toho to vypadá. Komunikace je určité řemeslo a stejně tak v automobilovém řemeslu můžete jet autobusem, trabantem nebo mercedesem a záleží na tom, koho si vyberete,“ řekla Hejlová.

Hejlová by ministerstvu doporučila najmout si profesionály ne na reklamu, ale na komunikaci. „Reklama nepůsobí na změnu postojů takto krátkodobě,“ zhodnotila vedoucí katedry na Univerzitě Karlově.

Letáček v pátek zkritizoval i sám premiér Andrej Babiš (ANO). Ten řekl, že úkolem ministerstva zdravotnictví je přesvědčit lidi, aby se nechali očkovat. „Musí připravit nějakou kampaň. Doufejme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, který byl úplně katastrofální,“ poznamenal. Dodal, že volal Blatnému, aby si našel pořádné marketéry. „Abychom se nemuseli za to stydět,“ řekl. Psali jsme o tom zde.

1.40. Inzerát k propagaci očkování je katastrofální, kritizuje Babiš ministra zdravotnictví URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: oumet.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 16:12, Celková návštěvnost: 3 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Ministerstvo zdravotnictví si tento týden zadalo novinový inzerát, ve kterém uvádí důvody, proč by se lidé měli nechat očkovat proti onemocnění covid-19. Zároveň v něm odmítá nepravdivá tvrzení o očkování. Kritici inzerátu poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu.

Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti očkování. V textu jsou podle ní chybně zopakované dezinformace. Lidé si je tak podle ní zapamatují i s tím, že byly podepsané ministerstvem zdravotnictví. Kritizovala také obrazovou podobu inzerátu. „Jehla lidí vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu,“ napsala. Ministr Blatný v pátek ráno na tiskové konferenci na dotaz na tuto kampaň odpověděl, že na ni má i pozitivní ohlasy. „Slyšel jsem i pozitivní hodnocení, že to sice není nejhezčí obrázek, ale že je dobře, že se něco děje. Držel bych se spíše tohoto hodnocení,“ uvedl Blatný. Velká profesionální kampaň, na kterou resort dostal z rozpočtu 50 milionů korun, bude od ledna. Čeká se na zadání a vyhodnocení veřejné zakázky. Současnou menší kampaň s inzeráty a spoty v rádiích podle Blatného dřívějšího vyjádření připravili zaměstnanci ministerstva.

1.41. Blatný: Slovy Chocholouška – tato politováníhodná událost s prodejem piva bude napravena během 24 hodin [URL](#)

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: ČRo - plus.cz, Strana: 0, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 03:07, RU / měsíc: 1 171 029, Celková návštěvnost: 88 206, Rubrika: Domáci, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

Kolem pravidel prodeje alkoholických i nealkoholických nápojů z výdejových okének restaurací, kaváren či stánků panovaly zmatky.

Až během pátku se pomalu vyjasňuje, jaká pravidla mají od příští středy prodejci dodržovat. Ve středu přitom ministr zdravotnictví za ANO Jan Blatný ve sněmovně tvrdil, že se omyl rychle napraví.

Vláda chtěla od čtvrtka opět povolit prodej piva z restaurací v PET lahvích či džbancích s sebou domů. Nařízení ale opět vydala s chybou, podle které by hospodám a kavárnám zakázala prodávat jakékoliv nápoje určené ke konzumaci, a to i přímo v samotném podniku. Úřad vlády už chybu napravil, uvnitř podniků si mohou hosté objednat pivo či kávu bez obav.

Vláda však ve svém opraveném nařízení zakázala i prodej nealkoholických nápojů, tedy například kávy nebo čaje s sebou. iRozhlasu.cz to potvrdila mluvčí ministerstva zdravotnictví Barbora Peterová. Veškeré nápoje si tak zákazník musí vypít přímo v provozovně, kde si je zakoupil.

Ptáme se

Kabinet v pondělí schválil usnesení, podle kterého se od středy zakazuje „pít alkoholických nápojů na veřejně přístupných místech“. Veřejně přístupné místo je ale také hospoda nebo bar. Jak je možné, že k takové nepřesnosti může dojít, když jde o vládní nařízení? Nemá na to vláda plno právníků a úředníků? Jak hodnotíte srozumitelnost komunikace vlády ve směru k občanům?

Výrok týdne s Lucií Vopálenskou najdete v audiozáznamu. Hosty byli advokát Petr Bezouška, člen Legislativní rady vlády a pedagog katedry soukromého práva Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a odbornice na komunikaci Denisa Hejlová z Katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

1.42. Blatného inzerát je v nemilosti. Sežeňte si lepší marketéry, zlobí se Babiš [URL](#)

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Strana: 0, Autor: brz, Ire, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 03:07, RU / měsíc: 3 420 957, Celková návštěvnost: 660 316, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,34

Premiér Andrej Babiš kritizoval z Bruselu inzerát ministerstva zdravotnictví k propagaci očkování, označil ho za katastrofální. Ministr zdravotnictví Jan Blatný si podle něj má sehnat pořádné marketéry a s kampaní jsou ve skluzu. „Jde o první část mediální kampaně zaměřené na podporu očkování, větší bude v lednu,“ řekla iDNES.cz mluvčí resortu Barbora Peterová.

Ministerstvo zdravotnictví si tento týden zadalo novinový inzerát, ve kterém uvádí důvody, proč by se lidé měli nechat očkovat proti onemocnění covid-19. Zároveň v něm odmítá nepravdivá tvrzení o očkování. Kritici inzerátu poukazovali na grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu.

Ministr Blatný k dotazu na kampaň odpověděl, že na ni má i pozitivní ohlasy. „Slyšel jsem i pozitivní hodnocení, že to sice není nejhezčí obrázek, ale že je dobře, že se něco děje. Držel bych se spíše tohoto hodnocení,“ uvedl Blatný. Současnou menší kampaň s inzeráty a spoty v rádiích podle Blatného dřívějšího vyjádření připravili zaměstnanci ministerstva.

„Jedná o první, menší část mediální kampaně zaměřené na podporu očkování proti nemoci covid-19. Co se týče komunikační kampaně, jejíž realizace byla Ministerstvu zdravotnictví uložena usnesením vlády, v současné chvíli připravuje advokátní kancelář vybraná na základě výběrového řízení dokumentaci pro výběrové řízení na samotnou mediální kampaň,“ řekla mluvčí resortu Barbora Peterová.

Ministr Blatný doporučil v pátek, jak se lidé mají chovat, i takto:

Podle resortu je to kvůli transparentnosti při zadávání zakázky. Velká profesionální kampaň, na kterou resort dostal z rozpočtu 50 milionů korun, bude od ledna. „Jejím cílem bude především podpora zájmu o očkování proti onemocnění covid-19, vyvracení dezinformací nebo osvěta ohledně onemocnění covid-19,“ dodala.

Kampaň ministerstva má příští týden být v tisku, celoplošných rádiích, zpravodajských i odborných portálech či sociálních sítích. „Webové bannery navedou čtenáře na informace o vakcině proti zveřejněné na stránkách ministerstva,“ uzavřela mluvčí resortu Peterová. Asi dobrý úmysl, ale špatně zpracovaný, říká Hejlová

Způsob zpracování inzerátu je podle vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisy Hejlové špatně, i když s patrně dobrým úmyslem.

Denisa Hejlova (Twitter)[@DenisaHejlova](#)

10.prosince 2020 v 16:05, příspěvek archivován:11.prosince 2020 v 15:57

[@ZdravkoOnline](#) Určitě jste to mysleli dobře. Proč je to tedy špatně? <https://t.co/VpUDceGdL9>

70 lidí to sdílí [odpověď](#) [tweet](#) [oblíbit](#)

Pedagožka popsala jednotlivé části inzerátu a vysvětlila, proč jsou podle ní špatně. Hned v záhlaví jsou podobným fontem titulky, které si lidé spojí. „Titulky čtou lidé ponejvíce. Tyto dva si spojí a budou se domnívat, že to je inzerát proti očkování,“

vysvětlila Hejlová. V textu jsou pak zopakované dezinformace, které si podle ní lidé zapamatují i s tím, že byly podepsané ministerstvem zdravotnictví. Vizuální zpracování také není ideální. „Jehla lidí vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu,“ dodala.

V průzkumech se dlouhodobě ukazuje, že velká část lidí se k očkování obecně staví negativně a odmítají ho. To se podle Hejlové těžko změní jen tím, že se ve veřejném prostoru objeví několik inzerátů.

„Musíte připravit komplexní komunikační kampaň, jejímž základem musí být pečlivé vysvětlování a informování lidí o tom, jaké jsou přínosy, ale i možná rizika vakcíny a k čemu je očkování dobré. Proto si nevystačíte inzeráty a bannery. Navíc když jich bude hodně a budou takto špatné, skutečně to může být kontraproduktivní a vést k tomu, že se lidé naopak zaseknou,“ vysvětlila pro iDNES.cz vedoucí katedry Marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd** UK Denisa Hejlová. Inzerát v novinách je podle Babiše katastrofální

Premiér Babiš v Bruselu novinářům řekl, že úkolem ministerstva zdravotnictví je přesvědčit lidi, aby se nechali očkovat, a k tomu připravit odpovídající mediální kampaň.

„Doufáme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, byl úplně katastrofální,“ poznamenal. Dodal, že volal Blatnému, aby si našel pořádné marketéry. „Abychom se za to nemuseli stydět,“ řekl.

Zároveň poznamenal, že ministerstvo zdravotnictví má s kampaní k očkování zpoždění. „Ale samozřejmě stát není firma, takže všechno je složité, nejdřív to posoudí právníci, poté se soutěží, ale už by to mělo být v procesu. Samozřejmě už to mělo být dávno venku, protože máme plno fake news,“ řekl. Zopakoval, že očkování nebude povinné a jde o ochranu zdraví lidí. Nejnáročnější operace v dějinách Česka

Koordinátor očkování Zdeněk Blahuta řekl, že očkování proti koronaviru, které se plánuje na příští rok, bude jednou z nejnáročnějších logistických operací v dějinách českého a československého zdravotnictví. Do očkování se zapojí desítky organizací, mimo jiné ministerstvo vnitra, kraje, armáda, distributoři léků a zdravotnická zařízení.

Blahuta zopakoval, že první dodávky vakcín by měly být v Česku v lednu. Protože se zřejmě bude jednat o vakcínu, která vyžaduje skladování a převoz při velmi nízkých teplotách, počet očkovačích center bude zpočátku omezen. Podle Blahuty se dá rovněž očekávat, že v první fázi bude mít zájem o očkování více lidí, než pro kolik bude mít Česko vakcínu k dispozici.

Foto:

Inzerát Ministerstva zdravotnictví k plánované vakcině proti onemocnění covid-19
MZČR

1.43. Propagace očkování je katastrofální, sepsul Babiš Blatného inzerát [URL](#)

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 16:04, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 22,39

Premiér Andrej Babiš (ANO) kritizoval inzerát ministerstva zdravotnictví k propagaci očkování, označil ho za katastrofální. Ministr zdravotnictví Jan Blatný (za ANO) si podle něj má sehnat pořádné marketéry. Předseda vlády to v pátek řekl novinářům na tiskové konferenci v Bruselu. Ministerstvo zdravotnictví má podle Babiše s propagací očkování zpoždění.

Ministerstvo zdravotnictví si tento týden zadalo novinový inzerát, ve kterém uvádí důvody, proč by se lidé měli nechat očkovat proti onemocnění covid-19. Zároveň v něm odmítá nepravdivá tvrzení o očkování. Kritici inzerátu poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu.

Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na Twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti očkování. V textu jsou podle ní chybně zopakované dezinformace. Lidé si je tak podle ní zapamatují i s tím, že byly podepsané ministerstvem zdravotnictví. Kritizovala také obrazovou podobu inzerátu. „Jehla lidí vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu,“ napsala.

Ministr Blatný v pátek ráno na tiskové konferenci na dotaz na tuto kampaň odpověděl, že na ni má i pozitivní ohlasy. „Slyšel jsem i pozitivní hodnocení, že to sice není nejhezčí obrázek, ale že je dobře, že se něco děje. Držel bych se spíše tohoto hodnocení,“ uvedl Blatný.

Velká profesionální kampaň, na kterou resort dostal z rozpočtu 50 milionů korun, bude od ledna. Čeká se na zadání a vyhodnocení veřejné zakázky. Současnou menší kampaň s inzeráty a spoty v rádiích podle Blatného dřívějšího vyjádření připravili zaměstnanci ministerstva.

Babiš novinářům řekl, že úkolem ministerstva zdravotnictví je přesvědčit lidi, aby se nechali očkovat. „Musí připravit nějakou kampaň. Doufáme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, který byl úplně katastrofální,“ poznamenal. Dodal, že volal Blatnému, aby si našel pořádné marketéry. „Abychom se nemuseli za to stydět,“ řekl.

Zároveň poznamenal, že ministerstvo zdravotnictví má s kampaní k očkování zpoždění.

„Ale samozřejmě stát není firma, takže všechno je složité, nejdřív to posoudí právníci, poté se soutěží, ale už by to mělo být v procesu. Samozřejmě už to mělo být dávno venku, protože máme plno fake news,“ řekl. Zopakoval, že očkování nebude povinné a jde o ochranu zdraví lidí.

1.44. Babiš kritizoval inzerát k očkování. Blatnému poradil, aby si sehnal marketéry URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: denik.cz, Strana: 0, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 02:59, RU / měsíc: 3 878 684, Celková návštěvnost: 550 564, Rubrika: Česko, AVE: 49 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,12

Premiér Andrej Babiš (ANO) kritizoval inzerát ministerstva zdravotnictví k propagaci očkování, označil ho za katastrofální. Ministr zdravotnictví Jan Blatný (za ANO) si podle něj má sehnat pořádné marketéry. Předseda vlády to dnes řekl novinářům na tiskové konferenci v Bruselu. Ministerstvo zdravotnictví má podle něj s propagací očkování zpoždění. Vyjádření ministerstva ČTK shání.

"Ministerstvo zdravotnictví si tento týden zadalo novinový inzerát, ve kterém uvádí důvody, proč by se lidé měli nechat očkovat proti onemocnění covid-19. Zároveň v něm odmítá nepravdivá tvrzení o očkování. Kritici inzerátu poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu.

Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti očkování. V textu jsou podle ní chybně zopakované dezinformace. Lidé si je tak podle ní zapamatují i s tím, že byly podepsané ministerstvem zdravotnictví. Kritizovala také obrazovou podobu inzerátu. "Jehla lidí vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu," napsala.

Ministr Blatný dnes ráno na tiskové konferenci na dotaz na tuto kampaň odpověděl, že na ni má i pozitivní ohlasy. "Slyšel jsem i pozitivní hodnocení, že to sice není nejhezčí obrázek, ale že je dobře, že se něco děje. Držel bych se spíše tohoto hodnocení," uvedl Blatný. Velká profesionální kampaň, na kterou resort dostal z rozpočtu 50 milionů korun, bude od ledna. Čeká se na zadání a vyhodnocení veřejné zakázky. Současnou menší kampaň s inzeráty a spoty v rádiích podle Blatného dřívějšího vyjádření připravili zaměstnanci ministerstva.

Babiš novinářům řekl, že úkolem ministerstva zdravotnictví je přesvědčit lidi, aby se nechali očkovat. "Musí připravit nějakou kampaň. Doufejme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, který byl úplně katastrofální," poznamenal. Dodal, že volal Blatnému, aby si našel pořádné marketéry. "Abychom se nemuseli za to stydět," řekl.

Zároveň poznamenal, že ministerstvo zdravotnictví má s kampaní k očkování zpoždění. "Ale samozřejmě stát není firma, takže všechno je složité, nejdřív to posoudí právníci, poté se soutěží, ale už by to mělo být v procesu. Samozřejmě už to mělo být dávno venku, protože máme plno fake news," řekl. Zopakoval, že očkování nebude povinné a jde o ochranu zdraví lidí.

Koordinátor očkování Zdeněk Blahuta dnes řekl, že očkování proti koronaviru, které se plánuje na příští rok, bude jednou z nejnáročnějších logistických operací v dějinách českého a československého zdravotnictví. Do očkování se zapojí desítky organizací, mimo jiné ministerstvo vnitra, kraje, armáda, distributoři léků a zdravotnická zařízení.

Blahuta zopakoval, že první dodávky vakcín by měly být v Česku v lednu. Protože se zřejmě bude jednat o vakcínu, která vyžaduje skladování a převoz při velmi nízkých teplotách, počet očkovacích center bude zpočátku omezen. Podle Blahuty se dá rovněž očekávat, že v první fázi bude mít zájem o očkování více lidí, než pro kolik bude mít Česko vakcínu k dispozici.

1.45. Odpudivé, jako z minulého století. Ministerstvo to schytalo za kampaň na vakcínu URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: cnn.iprima.cz, Strana: 0, Autor: FtvPrima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 15:41, RU / měsíc: 1 111 577, Celková návštěvnost: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Kampaň na podporu vakcíny má podle expertů spíš opačný efekt. Foto: twitter.com Zavřít

Kampaň na podporu vakcíny má podle expertů spíš opačný efekt.

Ministerstvo zdravotnictví začíná s osvětou na podporu vakcíny proti koronaviru. Podle expertů ale resort šlápl hodně vedle. Vizual podle odborníků na marketing a grafiků vypadá spíš jako kampaň proti očkování.

reklama

Inzerát ministerstva zdravotnictví už vyšel v některých českých novinách. Na obrázku je stříkačka. První titulek informuje o tom, že vakcína je spolehlivá cesta k běžnému životu. Hned pod tímto titulkem stojí velký nápis „Toto není pravda!“. Původně chtělo ministerstvo vyvracet mýty o covidu, které nejsou pravdivé. To se ale minulo účinkem.

„Lidé čtou ponejvíce jen titulky. Tyto dva si spojí a budou se domnívat, že je proti očkování. Jehla lidi vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu,“ zanalyzovala inzerát vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** UK Denisa Hejlová.

Inzerát je podle grafického designéra a učitele na Vyšší odborné škole grafické a Střední průmyslové škole grafické Jana Charvátka učebnicovou ukázkou toho, jak nemá vypadat komunikace ministerstva k občanům.

„Rychlým pohledem se dozvíme, že vakcína je spolehlivou cestou k běžnému životu, ale hned pod tím stejně velkým písmem: „Toto není pravda. Textace je zmatečná i pro průměrně inteligentního člověka. Není pravda, že vakcína není nebezpečná? To zní jak ze špatného testu z češtiny,“ rozebral inzerát pro CNN Prima NEWS Charvát.

Zdůraznil, že doprovodný obrázek je odpudivý a grafická úprava článku odpovídá sazbě z minulého století. „Taková propagace má spíš opačný efekt a díky tomu se určitě fronty na vakcinaci tvořit nebudou. Včera jsme s kolegy dohodli, že vytvoříme akční tým a vyrobíme relevantní informační kampaň, kterou pustíme do éteru hned začátkem roku. Bohužel je vidět, že na ministerstvo se spoléhat nemůžeme,“ povzdechl si Charvát.

Vizual rozcupoval i Ondřej Obluk z marketingové agentury Ogilvy. „To snad opravdu není pravda. Očekával bych, že stát bude dělat kampaň na podporu očkování, ne proti němu. Nevím, kdo je autorem tohoto inzerátu, ale jsem si skoro jist, že nikdo z řad reklamních profesionálů. Pokud bylo cílem utvrdit ve své pravdě tábory odmítačů i příznivců očkování, well-done,“ rozčílil se.

„Co třeba použít něco z behaviorální psychologie, zamyslet se nad sděleními a argumentací, ale hlavně nejet neustále na vlně zoufalé improvizace?“ táže se Obluk. Ministerstvu zdravotnictví nabídl, že agentura vytvoří funkční vizual zdarma.

Lidé si zapamatují dezinformace

Podle Hejlové je špatně také to, že text opakuje dezinformace. „Spáčský efekt povede k tomu, že si lidé zapamatují, že si to někde přečetli v novinách, a tím pádem by na tom mohlo něco být. Navíc když je to podepsané ministerstvem,“ podotkla Hejlová.

Redakce CNN Prima NEWS oslovila resort zdravotnictví s otázkami, kolik vytvoření vizualu stálo a co ministerstvo říká na kritiku. Na reakci čekáme.

Vizual má být zatím předstřel kampaně, která má vyvracet mýty o vakcíně. Velká kampaň, na kterou dá stát 50 milionů korun, se má spustit začátkem ledna. Ministerstvo zdravotnictví zatím vybírá zhotovitele.

K tématu

Koronavirus

Švýcarsko se do plošné vakcinace nehrne, chce počkat na výsledky z jiných zemí před 4 hodinami

Koronavirus

Po prvním dni covidové vakcinace ve Velké Británii už mají lidé alergické reakce

9. prosince 2020

1.46. Dobrý záměr, katastrofální provedení: Premiér kritizoval inzerát propagující očkování / Tiscali.cz URL

WEB, Datum: 11.12.2020, Zdroj: tiscali.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2020 02:21, RU / měsíc: 2 008 019, Celková návštěvnost: 279 577, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,11

Za katastrofální označil premiér Andrej Babiš (ANO) inzerát ministerstva zdravotnictví k propagaci očkování. Ministr Jan Blatný (za ANO) si podle něj má sehnat pořádné marketéry. Dodal, že ministerstvo má s propagací očkování zpoždění.

Ministerstvo zdravotnictví si tento týden zadalo novinový inzerát, ve kterém uvádí důvody, proč by se lidé měli nechat očkovat proti onemocnění covid-19. Zároveň v něm odmítá nepravdivá tvrzení o očkování. Kritici inzerátu poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu.

Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti očkování. V textu jsou podle ní chybně zopakované dezinformace. Lidé si je tak podle ní zapamatují i s tím, že byly podepsané ministerstvem zdravotnictví. Kritizovala také obrazovou podobu inzerátu. "Jehla lidi vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu," napsala. Ministr Blatný ráno na tiskové konferenci na dotaz na tuto kampaň odpověděl, že na ni má i pozitivní ohlasy. "Slyšel jsem i pozitivní hodnocení, že to sice není nejhezčí obrázek, ale že je dobře, že se něco děje. Držel bych se spíše tohoto hodnocení," uvedl Blatný.

Velká profesionální kampaň, na kterou resort dostal z rozpočtu 50 milionů korun, bude od ledna. Čeká se na zadání a vyhodnocení veřejné zakázky. Současnou menší kampaň s inzeráty a spoty v rádiích podle Blatného dřívějšího vyjádření připravili zaměstnanci ministerstva.

Babiš novinářům řekl, že úkolem ministerstva zdravotnictví je přesvědčit lidi, aby se nechali očkovat. "Musí připravit nějakou kampaň. Doufejme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, který byl úplně katastrofální," poznamenal. Dodal, že volal Blatnému, aby si našel pořádné marketéry. "Abychom se nemuseli za to stydět," řekl.

Zároveň poznamenal, že ministerstvo zdravotnictví má s kampaní k očkování zpoždění. "Ale samozřejmě stát není firma, takže všechno je složité, nejdřív to posoudí právníci, poté se soutěží, ale už by to mělo být v procesu. Samozřejmě už to mělo být dávno venku, protože máme plno fake news," řekl. Zopakoval, že očkování nebude povinné a jde o ochranu zdraví lidí.

Koordinátor očkování Zdeněk Blahuta řekl, že očkování proti koronaviru, které se plánuje na příští rok, bude jednou z nejnáročnějších logistických operací v dějinách českého a československého zdravotnictví. Do očkování se zapojí desítky organizací, mimo jiné ministerstvo vnitra, kraje, armáda, distributoři léků a zdravotnická zařízení.

Blahuta zopakoval, že první dodávky vakcín by měly být v Česku v lednu. Protože se zřejmě bude jednat o vakcínu, která vyžaduje skladování a převoz při velmi nízkých teplotách, počet očkovacích center bude zpočátku omezen. Podle Blahuty se dá rovněž očekávat, že v první fázi bude mít zájem o očkování více lidí, než pro kolik bude mít Česko vakcínu k dispozici.

V prvním čtvrtletí by mělo Česko dostat očkovací látky asi pro 1,1 milionu lidí. Vláda ve schválené očkovací strategii rozhodla, že první budou očkováni lidé nad 65 let a mladší nemocní s vážnými chorobami. Jen seniorů je podle poslední statistické ročenky přes 2,13 milionu, tvoří tak pětinu obyvatel republiky. Proto bude podle Blahuty potřeba stanovit priority i v rámci už vybraných skupin.

Česko má objednanou prostřednictvím společných smluv Evropské unie vakcínu proti covidu-19 pro 6,9 milionu obyvatel. V případě zájmu může doobjednat očkovací látky až pro 16 milionů lidí. Očkování bude hrazené z veřejného zdravotního pojištění a bude dobrovolné.

Sasko zmírnilo karanténní pravidla pro přeshraniční pendlery

Německá spolková země Sasko již nebude trvat na karanténě pro přeshraniční pendlery, kteří dříve prodělali nemoc covid-19 a kteří se následně dostali do kontaktu s nakaženými. Mírnější opatření se týká i Čechů, kteří do Saska dojíždějí za prací.

Bavorsko zatím na karanténě u již vyléčených pendlerů po kontaktu s nemocnými trvá. Český velvyslanec v Německu Tomáš Kafka přístup Saska oceňuje, spokojená je i šéfka Asociace pendlerů České republiky Zuzana Vintrová.

V Německu jsou do povinné karantény posíláni lidé, kteří se setkali s nakaženými. V takovém případě mají nárok na nemocenskou. Pro české pendlery ale karanténa znamená, že nedostávají plat a ani nemocenskou. Z hlediska německých ustanovení, kdy tyto pracovníci nejsou v zemi trvale hlášeni k pobytu, jsou totiž považováni zároveň za zdravé pro výplatu nemocenské a za rizikové pro další dojíždění za prací.

Sasko ale nyní postoj změnilo a nově vychází z předpokladů Institutu Roberta Kocha, že uzdravení mají v těle dostatečné množství protilátek proti koronaviru. Pokud tedy pendleři budou bezpříznakoví, nemusí je saské úřady posílat do karantény. Odpovědnost bude v takovém případě přenesena na pendlery, případně na jejich lékaře.

1.47. Se Stouny nehraju. Jejich fanoušci ale nosí moje trička

TISK, Datum: 11.12.2020, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 6, Autor: Jan Prokeš, Vydáno: 22 595, Prodáno: 27 003, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2020 02:01, Čtenost: 145 603, Rubrika: Příloha - Víkend, AVE: 277 245,06 Kč, Země: Česko, GRP: 1,62

Od gymnaziálních pokusů s batikovanými tričky se někdejší punkový baskytarista Ondřej Pospel dostal až k velkovýrobě fanouškovských předmětů. Oděvy, plakáty, hrdinův sportovní tričko nebo třeba ikonickým logem Rolling Stones se přitom vyrábí v malé vesničce Hrbovice nedaleko Ústí nad Labem. Tady si tiskařská společnost OPT OnDemand, kterou Pospel vlastní společně s Michalem Kurešem, postavila továrnu na jejich výrobu. Z obyčejného jednobarevného trička, hrnku či polštáře tu během chvíle vyrobí ceněný předmět.

Mohl sednět v pražské punkrockové skupině Jaksi Taksi. V 90. letech strávil Ondřej Pospel v kapele tři roky, před kariérou baskytaristy dal ale nakonec přednost podnikání. „Kluci to tehdy už chtěli dělat profesionálně, já se zase chtěl věnovat byznysu, takže jsme se dohodli a odešel jsem. Bylo to ale skvělé období,“ vzpomíná Pospel. Svého rozhodnutí nelituje, dnes vede firmu téměř s půlmiliardovými tržbami, která dodává zboží do největších světových e-shopů.

Trička a další fanouškovské předměty s tvářemi marcelovských superhrdinů nebo třeba ikonickým logem Rolling Stones se přitom vyrábí v malé vesničce Hrbovice nedaleko Ústí nad Labem. Tady si tiskařská společnost OPT OnDemand, kterou Pospel vlastní společně s Michalem Kurešem, postavila továrnu na jejich výrobu. Z obyčejného jednobarevného trička, hrnku či polštáře tu během chvíle vyrobí ceněný předmět.

Sladění přes muziku

První podnikatelský pokus udělal dnes sedmačtyřicetiletý Ondřej Pospel už na gymnáziu: „Na začátku čtvrtáku přišla spolužačka

ve skvělém batikovaném tričku, které mě okamžitě zaujalo. Vzal jsem tedy všechny peníze, které jsem vydělal na letní brigádě ve směnárně, a koupil za ně asi 100 bílých triček. Z nich jsme se spolužáky udělali batikovaná trička a prodali je.“ Úspěch ho nabudil k pokračování. Rozhodl se, že nově příchozím studentům před inauguračním plesem nabídně tričko s logem školy. Nápad však měl několik háčků. Nuselské gymnázium Na Vítězné pláni tehdy žádné logo nemělo a také míst, kde by šlo potisk objednat, bylo jen málo. Studenti to tedy vzali do vlastních rukou. Logo navrhl Parpelův spolužák Krištof Kintera, dnes jeden z předních výtvarníků své generace. Tisk zařídil Parpel sám. Zvolil sítotisk, jednu z nejstarších tiskařských technik, při níž se barva protlačuje gumovou stěrkou přes velmi jemnou tkaninu. Pro každý vzor se musí vyrobit speciální šablona, která zakryje místa, kudy barva nesmí projít. Šablonu si tehdy ještě nechal vyrobit, ale při dalších zakázkách už si ji připravoval sám. „Po maturitě v roce 1992 jsem se nedostal na vysokou školu, takže jsem ten rok hrál v kapele, tiskl trička a nějak proploval životem,“ vzpomíná Parpel. Právě v té době došlo k prvnímu setkání, které výrazně ovlivnilo jeho soukromý i podnikatelský život: na koncertě ve studiu Gag na Národní třídě potkal svoji budoucí manželku Kristin. „Ona je Američanka a do Prahy přijela po vysoké škole objevovat krásy východní Evropy. Chtěli jsme spolu bydlet, ale neměli jsme peníze na nájem.“ S Kristin se dostal k prvním větším zakázkám. Řadu barů v hlavním městě vlastnili v 90. letech Američané a Parpel se s nimi domluvil, že pro ně bude vyrábět trička s logem jejich podniku, která pak prodávali turistům. K jeho klientům patřily například Thirsty Dog, Repre nebo Jo's bar.

O rok později už při přijímacích zkouškách na Univerzitu Karlovu uspěl. Na **Fakultě sociálních věd** UK začal studovat obor ekonomie. Po škole však pravidelně vyrážel na Jižní Město, kde si v budově bývalých jeslí zřídil svou první tiskárnu. „Postupně se nabalovaly další, převážně reklamní zakázky. Potom už jsem tam chodil víc než do školy, kde jsem sice strávil pět let, ale nikdy jsem ji nedokončil,“ krčí rameny Parpel, který stejně jako v případě hudby upřednostnil i tentokrát podnikání. V roce 1998 potkal druhého důležitého člověka svého života, Michala Kureše. V té době byli konkurenti. Kureš neměl vlastní výrobu, tisk zadával externě a s jednou zakázkou oslovil také Parpela. „Hodně jsme si sedli jako lidé,“ vzpomíná Parpel na setkání s podnikatelem starším o sedm let. „Oba hrajeme v kapele, takže jsme byli sladěni hlavně přes muziku. Michal má navíc extrémní rozhled v oblasti filmů. Oba jsme dělali věci, co máme rádi.“ Brzy je napadlo, že by mohli své firmy spojit. V lednu následujícího roku tak vznikla společnost OP Tiger – před zkrácený název dřívější Kurešovy firmy Tiger Print přibýly iniciály Ondřeje Parpela.

Kureš přitom počítal s Parpelovým soukromým plánem vzít si delší volno. „Já si v červnu vzal batoh a odjel se ženou na rok cestovat po světě. Michal se tak o firmu staral rok kompletně sám,“ říká Parpel. „Měl jsem najednou klíč, že firmu vede někdo, komu důvěřuji a vím o něm, že je schopen se o ni postarat. Michal za námi dokonce na dva týdny přiletěl do Malajsie.“ Mladý pár stihl procestovat Afriku od Tanzanie po Jihoafrickou republiku, Austrálii a Nový Zéland a půl roku strávil v Asii. „Byl to rozhodně nejlepší rok našeho života,“ tvrdí podnikatel. K rozhodnutí je nevedla ani tak únava z předchozích let, kdy každý z nich v Praze budoval svůj byznys – Kristin se podílela na rozjezdu pražské pobočky marketingové společnosti Wunderman –, ale spíš touha poznat svět ještě před založením rodiny. Vzali se v roce 2002 a mají dvě děti, sedmnáctiletou Jasmínu a o dva roky mladšího Zacharyho.

Jen kousek do Německa

Parpelovu a Kurešovu společnému podniku časem přestaly stačit výrobní prostory v činžovním domě na Žižkově, kde spolu začínali. K většímu skoku došlo zhruba před pěti lety, kdy firma kvůli přibývajícím zakázkám postupně zdvojnásobila počet zaměstnanců a rozšiřovala výrobu. Tržby rostly, změnu ale provázely i komplikace. „Byl to tak rychlý růst, že nám trvalo skoro tři roky, než jsme se tomu procesně přizpůsobili.“ V současnosti se tiskne ve dvou výrobních halách a firma má přes 200 zaměstnanců.

Na počátku tohoto roku si zakladatelé nově rozdělili role. Kureš nyní vede společnost s původním názvem OP Tiger, která se stará především o české a slovenské zákazníky. „Domácím klientům už jsme nebyli schopni poskytnout v rámci jedné firmy tak rychlý servis, takže jsme se rozhodli pro rozdělení do dvou společností,“ vysvětluje Parpel. Zahraniční zakázky má na starosti nově vzniklá firma OPT OnDemand, kterou řídí právě Parpel. Kromě internetových obchodů, jež mají licenci na prodej reklamního zboží navázaného na hudební svět nebo fanouškovských předmětů značek Disney či Marvel, patří mezi klienty třeba platforma Society6.com. „Ta sdružuje různé umělce, kteří tam mohou nahrát svůj obrázek a ona z něj udělá produkt. Autor pak z každého prodaného kusu dostává provizi,“ říká Parpel.

Převažující technologií pražské výroby zůstává sítotisk. Metoda, kterou si oblíbil americký popartový umělec Andy Warhol, se objevila už ve starověké Číně, koncem 20. let 20. století pak došlo na její zadaptování pro průmyslové použití a boom zažila hlavně během druhé světové války, kdy se s pomocí sítotisku tiskly informační i propagandistické plakáty. Přestože se za ta léta některé její postupy zmodernizovaly, základ zůstává stejný: tiskař musí vždy vytvořit šablonu, ať už hodlá vyrobit dvacet triček, nebo tisíc hrnků.

Technologie OPT OnDemand jsou naopak téměř kompletně digitální. Společnost vyrábí svá trička či plakáty mimo jiné i pro devět z deseti největších platforem s potíštěnými produkty ve Spojených státech. Také proto firma umístila svůj výrobní závod do Ústeckého kraje, který jinak nepatří mezi regiony, jež by investoři vyhledávali. Podle Parpela rozhodla hlavně blízkost Německa, kde mají velká logistická centra společnosti DHL a Deutsche Post. „Do Drážďan a Lipska vozíme dvakrát denně. Ve většině Německa jsou pak výrobky doručovány hned následující den,“ uvádí podnikatel.

Obchod se zbožím, které neexistuje

S velkým zaujetím Ondřej Parpel hovoří o produkční metodě, jež se dostala i do názvu nové firmy OPT OnDemand – tedy na vyžádání. „Může to být cesta, jak výrobu v řadě oborů přitáhnout zpět do Evropy,“ myslí si. Digitální tisk na vyžádání nebo na zakázku funguje tak, že produkt vznikne až ve chvíli, kdy si ho někdo v internetovém obchodě koupí. „Naši klienti tak ve svých e-shopech nabízejí věci, které reálně ještě neexistují,“ upřesňuje Parpel a dodává, že právě tenhle moment vidí jako hlavní výhodu: nevyrábějí se zbytečné věci. „Nedávno jsem četl, že asi 15 procent všech textilních věcí, které se dopraví do Velké Británie, se nikdy neprodá a musí se zničit,“ dodává příznivec udržitelnosti.

OPT OnDemand si drží na skladě přiměřený počet různých produktů, na které potom tiskne. Například hrnků má víc, protože v e-shopech nabízených variant není tolik. Zatímco oblečení, kde je výběr možností podstatně větší, si nechává průběžně dovážet. Průměrnou dobu dodání potíštěného předmětu ale drží zhruba na 48 hodinách od chvíle, kdy si zákazník zboží v e-shopu objedná.

V průběhu letošního roku lidé kvůli koronavirové pandemii přesunuli velkou část svých nákupů na internet. Zvýšený e-shopový provoz pocítil také OPT OnDemand. Podle Ondřeje Parpela se tržby podniku za letošní první pololetí zvýšily o 23 procent. „Během tří měsíců první vlny nákazy jsme udělali takový objem prodeje, který máme běžně před Vánoci.“ Firma také zařadila do nabídky novou službu: potisk roušek. Na většinu z nich tisknou loga společností, které pak ochranné pomůcky dávají svým

zaměstnancům. O roušku se znakem oblíbeného fotbalového klubu nebo obrázkem akčního hrdiny však prý v Evropě příliš velký zájem není. „Velmi úspěšné to bylo ve Spojených státech, ale u nás se to úplně nechytilo,“ upřesňuje podnikatel. Na začátku svého byznysového příběhu se musel Ondřej Párpel rozhodnout mezi bigbitem a podnikáním. Z kapely Jaksi Taksi tehdy odešel, hudbu ale nikdy zcela neopustil. Už 20 let hraje ve volném čase s bigbitovou skupinou Blaženka, kterou označuje za svou druhou rodinu. Právě dokončují třetí album.

: Jan Prokeš, jan.prokes@economica.cz

Foto autor: Foto: HN – Honza Mudra

Foto popis: Na vyžádání znamená udržitelnost Ondřeji Párpelovi je blízký princip, na kterém vznikají zakázky firmy, jejímž je spolujednatel, tedy že se zboží vyrobí až poté, co si ho zákazník objedná.

1.48. Inzerát na podporu očkování se nepovedl. Kritizují ho experti, opozice i Babiš [URL](#)

WEB, Datum: 12.12.2020, Zdroj: eurozpravy.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 02:56, RU / měsíc: 1 822 845, Celková návštěvnost: 137 303, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,53

Velkou debatu spustilo v týdnu zveřejnění prvního oficiálního inzerátu na podporu očkování proti koronaviru z dílny ministerstva zdravotnictví. Výsledek kritizují experti, premiér Andrej Babiš i opozice, která po spuštění kampaně před pár dny volala.

doporučujeme

Z nedávného průzkumu agentury STEM, který si nechalo vypracovat ministerstvo zdravotnictví, podporuje plošné očkování proti koronaviru 52 procent lidí. Další 16 procent občanů váhá. Právě ty by mohla přesvědčit kampaň na podporu této myšlenky.

V tomto týdnu apelovali na její vznik také zástupci opozice. Poslanec Dominik Feri (TOP 09) na sociální síti konstatoval, že bez očkování se nikam nehneme. „Proč už teda měsíc, dva, neběží slibovaná kampaň na podporu očkování ministerstva zdravotnictví? Dělá v tom baráku vůbec někdo něco? Zdá se, že čekají, že to za ně zase vymyslí dobrovolníci,“ uvedl. Resort zdravotnictví tento týden představil první výsledek kampaně. V novinovém inzerátu se snaží lidem vysvětlit, proč by se měli nechat proti nemoci očkovat. Odmítá v něm také některá nepravdivá tvrzení o vakcinaci. Kritici inzerátu poukazují na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu.

Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru inzerát rozebrala. Upozornila například na nevhodně zvolené titulky, které si podle jejího názoru „lidé spojí a budou se domnívat, že je to proti očkování“.

Oficiální komunikaci ministerstva v tomto duchu kritizoval i europoslanec Tomáš Zdechovský (KDU-ČSL). „Nechci kolegům radit, ale tohle všechny jen vyděsí,“ napsal na twitteru. „Tohle vypadá jako inzerát anti-vax lobby,“ připojil se k výtkám prezident Svazu obchodu a cestovního ruchu Tomáš Prouza.

Hejlová vytkla autorům inzerátu i volbu obrázku. „Jehla lidi vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu,“ konstatovala. Odborníci se nelíbí ani opakování dezinformací v textu. „Spáčský efekt povede k tomu, že si lidé zapamatují, že si to někde přečetli v novinách, a tím pádem by na tom mohlo něco být,“ dodala.

Premiér Andrej Babiš (ANO) ministerstvo rovněž podrobil kritice. „Musí připravit nějakou kampaň. Doufejme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, který byl úplně katastrofální, poznamenal s tím, že již volal ministrově Janu Blatnému (za ANO), aby si našel pořádné marketéry. Kampaň má navíc podle názoru předsedy vlády zpoždění.“

1.49. Katastrofální, kritizoval Babiš inzerát ministerstva k očkování. Měl nevhodnou grafiku i formu [URL](#)

WEB, Datum: 12.12.2020, Zdroj: lidovky.cz, Strana: 0, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 02:57, RU / měsíc: 1 855 023, Celková návštěvnost: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72

Premiér Andrej Babiš (ANO) kritizoval inzerát ministerstva zdravotnictví k propagaci očkování, označil ho za katastrofální. Ministr zdravotnictví Jan Blatný (za ANO) si podle něj má sehnat pořádné marketéry. Předseda vlády to v pátek řekl novinářům na tiskové konferenci v Bruselu. Ministerstvo zdravotnictví má podle Babiše s propagací očkování zpoždění.

Ministerstvo zdravotnictví si tento týden zadalo novinový inzerát, ve kterém uvádí důvody, proč by se lidé měli nechat očkovat proti onemocnění covid-19. Zároveň v něm odmítá nepravdivá tvrzení o očkování. Kritici inzerátu poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu.

První vakcíny dorazí do Česka v lednu. Očkování proti covidu bude náročná logistická operace

Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti očkování. V textu jsou podle ní chybně zopakované dezinformace. Lidé si je tak podle ní zapamatují i s tím, že byly podepsané ministerstvem zdravotnictví. Kritizovala také obrazovou podobu inzerátu. „Jehla lidi vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu,“ napsala. @ZdravkoOnline Určitě jste to mysleli dobře. Proč je to tedy špatně? pic.twitter.com/VpUDceGdL9— Denisa Hejlova (@DenisaHejlova) December 10, 2020

Ministr Blatný v pátek ráno na tiskové konferenci na dotaz na tuto kampaň odpověděl, že na ni má i pozitivní ohlasy. „Slyšel jsem i pozitivní hodnocení, že to sice není nejhezčí obrázek, ale že je dobře, že se něco děje. Držel bych se spíše tohoto hodnocení,“ uvedl Blatný. Velká profesionální kampaň, na kterou resort dostal z rozpočtu 50 milionů korun, bude od ledna. Čeká se na zadání a vyhodnocení veřejné zakázky. Současnou menší kampaň s inzeráty a spoty v rádiích podle Blatného dřívějšího vyjádření připravili zaměstnanci ministerstva. „Úplně katastrofální“

Babiš novinářům řekl, že úkolem ministerstva zdravotnictví je přesvědčit lidi, aby se nechali očkovat. „Musí připravit nějakou kampaň. Doufejme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, který byl úplně katastrofální,“ poznamenal. Dodal, že volal Blatnému, aby si našel pořádné marketéry. „Abychom se nemuseli za to stydět,“ řekl.

Zároveň poznamenal, že ministerstvo zdravotnictví má s kampaní k očkování zpoždění. „Ale samozřejmě stát není firma, takže všechno je složité, nejdřív to posoudí právníci, poté se soutěží, ale už by to mělo být v procesu. Samozřejmě už to mělo být dávno venku, protože máme plno fake news,“ řekl. Zopakoval, že očkování nebude povinné a jde o ochranu zdraví lidí.

Stát chystá velkou osvětu k očkování proti covidu. Experti ale tvrdí, že kampaň měla začít mnohem dříve

Koordinátor očkování Zdeněk Blahuta dnes řekl, že očkování proti koronaviru, které se plánuje na příští rok, bude jednou z nejnáročnějších logistických operací v dějinách českého a československého zdravotnictví. Do očkování se zapojí desítky organizací, mimo jiné ministerstvo vnitra, kraje, armáda, distributoři léčiv a zdravotnická zařízení.

Blahuta zopakoval, že první dodávky vakcín by měly být v Česku v lednu. Protože se zřejmě bude jednat o vakcínu, která vyžaduje skladování a převoz při velmi nízkých teplotách, počet očkovacích center bude zpočátku omezen. Podle Blahuty se dá rovněž očekávat, že v první fázi bude mít zájem o očkování více lidí, než pro kolik bude mít Česko vakcínu k dispozici.

Foto:

Inzerát ministerstva zdravotnictví.

Reprofoto

1.50. V zahraničí propagují očkování. V Česku učí ministr, jak správně nosit roušku URL

WEB, Datum: 12.12.2020, Zdroj: brnenskadrba.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 02:51, RU / měsíc: 474 456, Celková návštěvnost: 15 815, Rubrika: Společnost, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,18

Nebuď jako Karel, buď jako Eliška! I tato věta zazněla na tiskové konferenci z úst ministra zdravotnictví Jana Blatného (za ANO) k tématu, jak nosit správně roušku. Zatímco v Británii se mezi prvními nechal očkovat jmenovec Williama Shakespeara a příkladem půjde i královna Alžběta II., u nás se na propagaci proočkování moc nemyslí a po necelých deseti měsících od prvního případu nákazy nás vláda učí, jak správně nosit roušku.

Prvním, kdo v západní Evropě podstoupil očkování, byla Irka Margaret Keenanová (90), tu následoval samotný jmenovec Williama Shakespeara (81). Britům chce jít příkladem i panovnice královna Alžběta II. (94) společně s manželem princem Philipem (99). Joe Biden, který vyhrál americké volby se nechal slyšet, že se nechá veřejně naočkovat proti koronaviru. „Je důležité sdělit Američanům, že je to bezpečné,“ řekl v rozhovoru pro CNN. Stejně tak učiní i exprezident Barack Obama a George Bush.

A jaká je situace u nás? V zářijovém rozhovoru pro Frekvenci 1 řekl prezident Miloš Zeman tato slova: „Víte, já jsem strašný zbabělec a já se nerad nechávám píchat dokonce i do prstu, natož do ruky a do žíly.“ Premiér Andrej Babiš zase novinářům sdělil, že nemá slezinu a neví, zda by bylo pro něj očkování bezpečné a poradí se s lékařem. Stejně odpověděl i například ministr životního prostředí Richard Brabec, který prý v minulosti prodělal po očkování alergickou reakci.

O prvních případech nákazy se začalo v médiích psát 1. března. Nyní se blíží konec roku a ministr zdravotnictví na tiskové konferenci opět opakuje, že si máme mýt ruce, dodržovat rozestupy a nosit roušku. Co to o nás svědčí?

„Teď to nemyslím vůbec z legrace. Myslím si, že nejlepší dárek pro prarodiče je velká sada FFP2 respirátorů,“ - Jan Blatný Hned v první polovině hodinové konference došlo na video ukázky, jaký je rozdíl, když člověk kýchne s rouškou a bez ní. „Když mám roušku v kapse, neznamená to, že bude fungovat. Když jí mám na uchu nebo jindy, také nebude fungovat. Prosím, buďte všichni jako Eliška a nosme roušky a respirátory správně,“ uvedl ministr zdravotnictví Jan Blatný (ANO).

Propagace? Tištěný inzerát v novinách Babiš kritizuje

Premiér Andrej Babiš (ANO) kritizoval inzerát ministerstva zdravotnictví k propagaci očkování, označil ho za katastrofální. Ministr zdravotnictví si podle něj má sehnat pořádné marketéry. Předseda vlády to řekl novinářům na tiskové konferenci v Bruselu. Ministerstvo zdravotnictví má podle Babiše s propagací očkování zpoždění.

O co jde? Ministerstvo zdravotnictví si tento týden zadalo novinový inzerát, ve kterém uvádí důvody, proč by se lidé měli nechat očkovat proti onemocnění covid-19. Zároveň v něm odmítá nepravdivá tvrzení o očkování. Kritici inzerátu poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu. Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti očkování.

@ZdravkoOnline Určitě jste to mysleli dobře. Proč je to tedy špatně? pic.twitter.com/VpUDceGdL9

— Denisa Hejlova (@DenisaHejlova) December 10, 2020

Velká profesionální kampaň, na kterou resort dostal z rozpočtu 50 milionů korun, bude od ledna. Čeká se na zadání a vyhodnocení veřejné zakázky. Současnou menší kampaň s inzeráty a spoty v rádiích podle Blatného dřívějšího vyjádření připravili zaměstnanci ministerstva.

Babiš novinářům řekl, že úkolem ministerstva zdravotnictví je přesvědčit lidi, aby se nechali očkovat. „Musí připravit nějakou kampaň. Doufejme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, který byl úplně katastrofální,“ poznamenal. Dodal, že volal Blatnému, aby si našel pořádné marketéry. „Abychom se nemuseli za to stydět,“ řekl.

Zároveň poznamenal, že ministerstvo zdravotnictví má s kampaní k očkování zpoždění. „Ale samozřejmě stát není firma, takže všechno je složité, nejdřív to posoudí právníci, poté se soutěží, ale už by to mělo být v procesu. Samozřejmě už to mělo být dávno venku, protože máme plno fake news,“ řekl závěrem premiér.

Zatím máme grafy a průzkumy

„Rád bych vyvrátil dezinformaci, že se nikdo nechce nechat očkovat. 40 procent respondentů sděluje, že se očkovat chce, necelých 20 procent je nerozhodnuto a zbytek se domnívá, že se očkovat nechce. Zdá se, že větší nedůvěru k očkování mají spíše ženy než muži. Tam, kde se alespoň jeden člen rodiny rozhodně pro očkování, je velká pravděpodobnost, že se nechá očkovat i zbytek rodiny. Je potřeba vysvětlovat a je potřeba informovat,“ uvedl ministr u jednoho z mnoha grafů.

Dotazník, který nechalo ministerstvo zpracovat dále ukazuje, že očkování podporují i ti, kteří ho sami nechtějí. Nejspíš doufají, že když se nechá naočkovat okolí, jim se pak nemoc vyhne.

„Očkování, které je bezplatné a dobrovolné je nástroj, který nám pomůže vyřešit tuto situaci jednou provždy,“ dodal Blatný.

Vakcína pro téměř 7 milionů obyvatel

Blatný na tiskové konferenci zmínil také to, že se rozhodně nebude jednat o nedostatkové zboží, protože je tu možnost doobjednat další dávky vakcíny.

„Je to jedna z nejnáročnějších logistických operací v dějinách našeho zdravotnictví. Lze očekávat, že první dodávky vakcíny by měly dorazit v lednu 2021. Pokusíme se stabilizovat nárůst očkovacích center, protože začneme jen na několika desítkách míst,“ uvedl Zdeněk Blahuša, koordinátor realizace vakcinační strategie.

V první vlně by se měli nechat naočkovat zejména senioři, zranitelné skupiny obyvatel a zdravotníci. Bude po vzoru Velké Británie naším prvním očkováním hlava státu nebo jmenovec slavného spisovatele? To se ukáže až v lednu.

1.51. Kartelové dohody jsou dnes výrazně sofistikovanější. Chci zkrátit lhůty úřadu na polovinu, říká předseda ÚOHS Petr Mlsna [URL](#)

WEB, Datum: 12.12.2020, Zdroj: ceska-justice.cz, Strana: 0, Autor: Jan Hrbáček, Jiří Reichl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 02:52, RU / měsíc: 293 000, Celková návštěvnost: 20 500, AVE: 9 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23

Jako první předseda ÚOHS byl vybrán ve výběrovém řízení, kterého se zúčastnilo 11 kandidátů Foto: Jiří Reichl

Při propadu hospodářství, které lze v nejbližších letech očekávat, je velmi žádoucí, aby Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodoval rychle. „Dnes není problém odhalovat klasické kartelové dohody typu 70., 80. let 20. století. Jestli někdo sladil ceny, rozdělil si trh. Ale tady už je to i o sdílení infrastruktury, o IT platformách a dalších věcech. Dnes se pohybujeme v úplně jiném světě, než tomu bylo před deseti, patnácti lety,“ říká v druhé části rozhovoru nový předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Petr Mlsna.

Nějaké novinky po vašem nástupu na post předsedy ÚOHS jsme probrali v první části rozhovoru. Pojdme otevřít další témata. Protikorupční organizace kritizují úřad za nižší počet kontrol, než provádějí jiné instituce. ÚOÚ, ERÚ atd. Hodláte počet kontrol zvýšit? Já jsem tento problém řešil již minulý týden, kdy jsem požádal místopředsedy, aby mi předložili seznam všech podnětů, které přišly od státních institucí na provedení kontrol. Kontrolní činnost v roce 2020 není kvůli covidu vypovídající, ale kontroly budeme provádět. Primárně nás zásobuje ministerstvo financí.

A co problémy se lhůtami? Jste kritizováni za to, že úřad vede správní řízení déle, než by mohl, jak tvrdí protikorupční organizace. Aktivisté tvrdí, že například podle výroční zprávy pro rok 2018 byla bez započtení příkazu průměrná délka prvostupňového řízení 38 dní. Hodláte se se lhůtami a jejich průběhem nějak vypořádat? Pokud jde o zakázky, napsal jsem to i do své koncepce, tak už jsem vnitřním pokynem nařídil, aby u předávání spisu mezi prvním a druhým stupněm nebyla naplňována lhůta ze správního řádu, která je 30 dnů. Aby se zkrátila maximálně na polovinu, tj. na maximálně patnáct dnů. To je první opatření, které může udělat předseda beze změny zákona. A druhé, aby se striktně držela třicetidenní lhůta pro rozhodnutí v rozkladu.

Ono to také určitě souvisí i s tím, jak efektivní a výkonní jsou vaši pracovníci? Výkonnost se odvíjí od toho, jak velký tlak na ně vyvíjí vedení.

V některých státních firmách či institucích v minulosti probíhaly akce, že stál někdo se stopkami za zpracovatelem a kontroloval to. Chystáte také nějakou takovou kontrolní akci? Takovou určitě nechystám. Ale je potřeba odlišit složité a jednoduché případy. U jednoduchých případů není problém rozhodnout před lhůtou. V případě rozkladu není problém předat spis během týdne a vypravit rozhodnutí k projednání rozkladové komisi v té třicetidenní lhůtě. U složitých ekonomických případů, primárně soutěžních, tam se mnohdy musí využít správní řád a požádat například o znalecké posudky. Ale i v zakázkách, nejenom v soutěži. Tam se vám pak logicky lhůta natáhne na šedesát dnů. Když se podívám na průměrnou statistiku, jak rozhoduje ÚOHS v prvním a druhém stupni, tak si myslím, že je to v rámci Česka skoro jedno z nejrychlejších správních řízení, když to srovnám s ministerstvy, která jsem v praxi poznal. Tedy pokud ta čísla jsou pravdivá. Ještě chci podotknout, že tam je problém v systému prvoinstančnosti, pokud jde o ping-pong mezi prvním a druhým stupněm. Chtěl bych na toto téma zahájit diskusi a už jsme se o tom bavili v Poslanecké sněmovně.

To mi hezky nahráváte. Hodláte vyvinout nějaké zákonodárné kroky k tomu, abyste zefektivnil chod úřadu? Chci otevřít diskusi na tom, jestli nezavést do rozhodování ve druhém stupni apelaci. Ta by v podstatě odstranila ping-pong mezi prvním a druhým stupněm. V tom druhém pak může předseda rozhodnutí přímo změnit. Když chce dnes předseda rozhodnutí změnit, musí vydat rozhodnutí o zrušení, vrátit to, kasovat to. Prvostupňový orgán rozhodne, zase se podá rozklad a zase rozhoduje předseda. Tzn., ve finále na konci bude vždy stát předseda. Pokud bychom zavedli částečnou apelaci, pak by předseda v některých případech rozhodl už sám finálně a věc by se nevracela zpět do prvního stupně.

Podle Transparency International by každá reforma dohledu nad veřejnými zakázkami, která chce řešit systémové problémy ÚOHS, měla obsahovat několik principů: vznik stálého nezávislého kolektivního orgánu pro rozhodování v řízeních, pro přezkum zadávání veřejných zakázek. Co si o tom myslíte? Diskutoval jsem to dvakrát s protikorupčními organizacemi, ještě před svým jmenováním. Vysvětlovali jsme si plusy a mínusy. Můj obecný postoj je, že tak, jak je dnes předložen návrh protikorupčními organizacemi, tak možná více, než ke zrychlení řízení povede k tomu, že systém bude tak složitý a do značné míry i zpolitizovaný, že to nepřinese ten kýžený efekt. V modelu, kdy je navrženo, že by předseda úřadu mohl členy jednotlivých senátů jmenovat až po souhlasu Senátu Parlamentu logicky vede k tomu, že to budou politici, kteří budou profilovat své politické představy o tom, kdo by měl v těch senátech sedět. A vzhledem k tomu, že je tam stanoven plat na úrovni ministra, tak si myslím, že to budou dostatečně lukrativní a velmi zajímavá místa.

Co si myslíte o dalším z podnětů, že by o návrzích dodavatelů mohl rozhodovat kolektivní orgán v jediné instanci? Je to podle vás dobrý nápad? Je to možné řešení. Ale musíme si uvědomit, že pak by to šlo automaticky na soudní přezkum. A jestliže dnes můžete v druhém stupni ještě zrušit vadné rozhodnutí úředníků, tak teď už by to rušil rovnou soud. A jestliže soudní přezkum zakázky trvá na Krajském soudu v Brně 9 až 12 měsíců, jak říkali kolegově, tak se ptám, o kolik by se řízení na soudu v Brně protáhlo. Tam by totiž musel být určen i systém, zda by nemělo rozhodovat vícero krajských soudů. I dnes má nad ÚOHS monopol soudního přezkumu v podstatě jeden jediný senát.

Protikorupční organizace také apelují na otevřenost účastníků na trhu veřejných zakázek i veřejnosti. Budete poskytovat podporu zadavatelům a ochranu dodavatelům? Je to o změně legislativy? Primárně bychom měli začít dělat metodické dny. To jsme dělali třeba na vnitru. Když se v rozhodovací praxi ukázalo něco jako problém, tak jsme si řekli, svolajme na to téma třeba kulatý stůl, metodický den, konzultace a řekněme si, kde jsou problémy. Na straně zadavatelů, na straně dodavatelů, jaké jsou trendy, jak se k tomu staví metodicky ministerstvo pro místní rozvoj. ÚOHS trestá porušení zákona, metodiku by mělo primárně dělat ministerstvo. Ale připouštím, že ji musíme dělat společně, protože není možné, aby ministerstvo zavedlo do praxe nějakou metodiku a ÚOHS ji následně rozhodovací praxí otočil o 180 stupňů. To se musí nastartovat. Minulý týden proběhlo první setkání na úrovni některých vybraných organizací a ministerstva o společensky odpovědném zadávání. To bude obrovskou výzvou do budoucna. I vzhledem k penězům, které budou z EU v rámci plánu obnovy přicházet a budou postaveny na jasných principech. Mluvím o green dealu, robotizaci, digitalizaci, automatizaci. To budou jedny z technických kvalifikačních kritérií, které se budou muset odrážet v zadávacích dokumentacích.

Petr Mlsna s tiskovým mluvčím Martinem Švandou Foto: Jiří Reichl

Ozývají se mimo jiné hlasy pro rozdělení úřadu. Aby dohled nad veřejnými zakázkami řešil samostatný úřad, což je prý obvyklý model v EU. Součástí úřadu by pak mohl být speciální kolektivní orgán, nebo-li rada, která by byla hlavním rozhodovacím orgánem. Byl byste s takovou podobou reformy komfortní? Bavili jsme se o tom ve sněmovně a řekli jsme si plusy a mínusy. Tuto otázku obhospodařuje speciální pracovní skupina při Úřadu vlády a mínusy převažovaly. Jako odstrašující příklad byl uváděn například ERÚ, který se v podstatě rozpadl na dvě části a stal se dysfunkčním. Zastávám názor, že by úřad měl vždy mít někoho, kdo je odpovědný za jeho fungování. Jestliže je to tady na ÚOHS předseda, nechť je kritizován, vystaven tlakům,

odvolán. U kolektivních orgánů se ukazuje, že odpovědnost vlastně nemá nikdo, má ji kolektiv, který je amorfní, neuchopitelný a odpovědnost se přelévá z jedné strany na druhou. Proto toho nejsem zastáncem. Ano jsou státy, které mají úřady pro veřejné zadávání. Nic proti tomu, ale musíme si říct, jestli by takový model problém vyřešil. Podle mě to rozlouskne změna procesních pravidel. Ať už se zavede jednoinstančnost, nebo se zavede apelace, nebo se výrazně zkrátí lhůty. To všechno jsou nástroje, které mohou vést ke zrychlení práce. Chci vypíchnout, že zejména při propadu hospodářství, které lze v nejbližších letech očekávat, je velmi žádoucí, aby úřad rozhodl rychle. Řekl – je to po právu, není to po právu. A necht' následně rozhodují soudy. Nejhorší je ten ping pong v rámci státní správy.

Co říkáte tomu, že by Nejvyšší správní soud mohl zřejmě získat větší pravomoc odmítnout kasační stížnosti? Kasace je mimořádný opravný prostředek. Rozhodnutí správních soudů na úrovnicích krajů jsou pravomocná a kasace je mimořádný opravný prostředek. To, že Nejvyšší správní soud po prvních pěti letech svého fungování tak významně otevřel dveře a ze všech kasačních stížností de facto udělal řádný opravný prostředek, říkám to s velkou mírou právní nadsázky, tak to je problém jeho rozhodovací praxe. Co soud extenzivně vyložil za porušení veřejných subjektivních práv. Začínáme se bavit například o maturitách, kdy část maturity podléhá soudnímu přezkumu. Budeme možná i v situaci, že jednotlivé zkoušky na univerzitách budou podléhat soudnímu přezkumu. Rozhoduje se o subjektivních právech studenta. A tady musí správní soudnictví říct, kde ta meze ochrany končí.

Jak hodnotíte správní řízení u správních soudů? Co by, podle vás, jako zkušeného právníka, přetíženým úsekům těchto soudů pomohlo? Personální posílení. Mně to nepřísluší řešit a budu proto mluvit jako právník. Správní úseky na krajských soudech jsou podle mě velmi poddimenzované. Jsou to takové popelky. Samozřejmě se bavíme i o výchově nových soudců. Drtivá většina soudních čekatelů, když nastupuje do justice, tak si zvolí civil nebo trest, do správního soudnictví se nikomu nechce. Protože je to neuvěřitelně košatá agenda. Od finančního práva, přes sociální zabezpečení, soutěžní věci, přestupky. Proto se do toho moc adeptům soudnictví nechce.

Nezřídky kdy to vypadá, a trochu nadsazují, že soudci problému, který řeší, nerozumí. To je přesně o té specializaci. Jestliže dnes máme postavené správní soudnictví na tom, že správní soudce zná celé správní právo, které tvoří 90 procent právního řádu a zbytek je už jen občanský, nebo trestní zákon, tak to je samozřejmě úplně naivní představa, že soudce je schopen znát do detailu všechny správní předpisy. A aplikovat je. On se někdy setkává s věcí, kterou rozhoduje poprvé v životě a vícekrát ji už aplikovat nebude. Napadne mu třeba zákon o hnojivech, veterinární péči a pak už v životě ne. Nemůžeme od něj proto očekávat erudici, jako kdyby to byl profesor práva na daný obor. Čímž chci říct, že by možná stálo za úvahu zavést ve správním soudnictví konkrétní specializace.

Pojďme se rovnou do jedné vrhnout, do zdravotnictví. Náš partnerský portál Zdravotnický deník se dlouhodobě věnuje problematice veřejné soutěže na trhu distribuce léčiv. Upozorňuje na zjevné známky možných kartelových dohod mezi distributory a výrobci léčiv. Dohod, o kterých insideři pod zachováním slibu anonymity nepokrytě hovoří, ale vůle státních orgánů řešit tuto problematiku je méně než mizivá. Jednotlivé úřady si tuto problematiku přehazují mezi sebou jako horkou bramboru. Jste si tohoto problému vědomi? Chystáte se na tuto oblast podívat? Mí dva kolegové ředitelé se tento týden zúčastnili semináře na půdě právnické fakulty v Olomouci, která se právě problematice možného protisoutěžního jednání a zadávání veřejných zakázek v oblasti zdravotnictví úzce věnovala. A to jsou právě momenty, o kterých jsem hovořil v první půli rozhovoru. Při troše inteligence a přečtení si novin, informací na serveru, je mnohdy vhodné nečekat na podněty a začít být aktivnější. Protože se ukazuje, že někde můžeme i na základě vnějších znaků detekovat možné protisoutěžní jednání. Podle bývalého náměstka ministerstva zdravotnictví byl problém i v tom, jak ÚOHS přistupuje k definici relevantního trhu. Nestál by tento dosavadní přístup ÚOHS za revizi? To je jedno z velkých témat na úrovni Evropské unie. Začíná probíhat diskuze, jestli principy tak, jak je dnes staví trh, odpovídají vůbec tomu, jak se vyvinula ekonomika. A řekněme vztahy byznysu. Tzn., je to mimořádně složitá problematika. Dnes není problém odhalovat klasické kartelové dohody typu 70., 80. let 20. století. Jestli někdo sladil ceny, rozdělil si trh. Ale tady už je to i o sdílení infrastruktury, o IT platformách a dalších věcech. Dnes se pohybuje v úplně jiném světě, než tomu bylo před deseti, patnácti lety. Takže diskuze na téma relevantního trhu jednoznačně ano. A to je výzva nejenom pro Českou republiku, ale celoevropská.

Počkejte. Teď vám něco odcituji: „Jenže ÚOHS k tomu přistupuje úplně jinak, než bylo záměrem §77 zák. o léčivech. ÚOHS řeší tržní podíl nějaké skupiny léčiv třeba v kontextu ATC3 nebo ATC4 skupiny. Když se na to podívá lékař, nebo farmaceut, řekne, že je naprostý nesmysl říci, že jsou na této úrovni léky zaměnitelné. My ve zdravotnictví se na to musíme dívat jinak, než ÚOHS.“ Určitě víte, kam tím míří? Jasně. K zaměnitelnosti ve skupinách léčiv. To moc dobře znám, protože jsme to ve státní správě dlouhodobě řešili. Jde o zaměnitelné látky. Máte postavenou skupinu léků, které můžete používat k vyléčení konkrétní choroby. Zjednoduším to. Vezmete si na zdravotní problém například paralen nebo brufen. Bude to mít stejný účinek, akorát někomu pomáhá to a jinému zase ono. Jestli k tomu přistupujeme z hlediska soutěže tak, že ji posuzujeme jen u těchto skupinových léčivých látek a řešíme hlediska jejich zaměnitelnosti, to je na obří diskuzi.

Petr Mlsna Foto: Jiří Reichl

Pojďme ke konkrétním kauzám. ÚOHS řeší v poslední době rád Liberecký kraj. Například nákup akcií soukromého dopravce. Jak se tedy má zachovat municipalita, když ho sužuje akutní program s dopravou a naskytne se možnost nakoupit si akcie některého dopravce? Možná je lepší se dopředu zeptat, než jít neprobádanou cestou.

Počkejte, to jste příliš stručný. Co, když vám někdo zavolá a pošle vám v ten samý den email, že řeší takto akutní věc. Za jak dlouho mu budete schopni odpovědět? To je na metodickou spolupráci s ministerstvem pro místní rozvoj. Abychom si vydefinovali, jestli se tu objeví další takovýto případ. Pak bychom si museli metodicky říct, jak budeme na akcie nahlížet. Buďto jako na „věc“ ve smyslu občanského zákoníku, což pak v tom smyslu potvrdil i Nejvyšší správní soud. A nebo nebudeme na to tak nahlížet a otevřeme tím prostor všem veřejným zadavatelům, kteří pokud budou nakupovat akcie, mohou je nakupovat vlastně přímo z ruky. A pak byste si mohl vybírat, co budete nakupovat, a nic nesoutěžít. Ale jak pak odpovíte na otázku: Proč jsem si koupil vaše akcie, řekněme toho dopravního podniku a ne akcie jiné firmy? Co byla ta kritéria, proč jsem si z ruky koupil tyto akcie a ne toho druhého? Tím by se otevřela pole veřejným zadavatelům, vyměnila pole veřejného zadávání a vůbec nedohlédneme tam, co by se mohlo stát za pět let na konci takto otevřených dveří.

Zopakují otázku, když vám někdo z kraje zavolá, pošle email, za jak dlouho mu budete schopni pomoci? Já se domnívám, že když to bude otázka, jestli jsou akcie věci ve smyslu občanského zákoníku, tak mu odpovíme do 14 dnů. Stačí si otevřít občanský zákoník a podívat se na definici věci. Věc hmotná, věc nehmotná. Odpověď je poměrně jasná.

Zaslechli jsme jsme, že ministerstvo dopravy připravuje program covidové podpory dopravců, o kterém musí rozhodnout Evropská komise. Jde o závazek veřejné dopravy, kde se točí v rozpočtech obrovské sumy. Protože vy budete tím, kdo to bude řešit s komisí. Už to nějak konzultujete? V současné době probíhá diskuze na úrovni ministerstev, jak by tento podpůrný program měl být konstruován. Oddělení veřejné podpory je připraveno přichystat notifikaci do Bruselu. Posíláme tam všechny podpůrné programy. V okamžiku, kdy si vláda ujasní svůj záměr, jestli bude podporovat ztrátu ze závazků ve veřejné dopravě, nebo bude odpouštět třeba poplatky za použití železniční dopravní cesty, to je na její úrovni. Toto se prostě musí rozhodnout politicky. My to pak budeme notifikovat a následně o tom rozhodne Evropská komise. Hodně se to bude odvíjet od toho

parametru, aby podpora sama o sobě nesměřovala jenom do závazku veřejné služby. Protože to by pak mohlo na trhu v oblasti dopravy vyvolat efekt, který bude z hlediska soutěživosti nežádoucí. Ale je to zatím v politických úvahách. Kolegové z veřejné podpory intenzivně komunikují s ministerstvy dopravy a průmyslu.

Po vašem předchůdci tu zůstaly nějaké věci, které byly poměrně hojně sledované novináři. Budete přezkoumávat některá jím vydaná rozhodnutí? U rozhodnutí, která jsou pravomocná, bude přezkum provádět pouze soud. Tedy pokud někdo podá správní žalobu. A z věcí, které jsou po prvostupňovém rozhodnutí a jdou do rozkladu, tak tam budu už rozhodovat já z titulu své funkce.

Takže žádné vyhánění kostlivců ze skříně neplánujete? Jaké mám procesní nástroje? Pokud bych chtěl něco přezkoumávat, musel bych postupovat podle správního řádu. Buď obnovou řízení s tím, že se našly nějaké podstatné okolnosti, které nebyly zohledněny v rámci správního řádu na úřadu. Nebo bych mohl něco přezkoumávat pro zjevnou nezákonnost.

Tak pojďme ke konkrétním věcem, například k plánované zlínské krajské nemocnici. Hejtman Jiří Čunek nechal připravit podklady k tendru firmami, které nakonec sami uspěli v soutěži na projektanta. To je lege artis? Že někdo připraví soutěž, pak se jí účastní, a vyhraje jí? Já jsem si k tomu nechal zpracovat podklad. V rámci rozkladového řízení byl právě tento argument jeden z těch podstatných. Stanovení požadavků bylo nastaveno v podstatě rovně pro všechny. Je pravdou...

Já vás přeruším. Byl jeden uchazeč, který z veřejných zdrojů, že krajský úřad dává uchazečům méně informací, než má. Napadl to u vás a argumentoval tím, viděl to i z fotografií, kde ukazovali, jak má nemocnice vypadat, ale v zadávacích podmínkách tyto poměrně zásadní detaily chyběly. Takže se táží, byť je to druhoinstančně rozhodnuté, jestli je fér, když někdo v rámci mikrotendru určuje podmínky soutěže, pak se té soutěže sám účastní? To byste musel v rámci té soutěže dopředu říct, že ten, kdo zpracovával projekt, nebo studii proveditelnosti nemůže být tím, kdo se přihlásí do veřejné zakázky na projektovou dokumentaci. Ale pak by vznikla otázka, jestli je to vyloučení legitimní či nikoliv. Úřad se tím v rozhodnutí opravdu velice podrobně zabýval. Musím vás na něj odkázat, protože je opravdu velice podrobně popsáno, proč jsme nakonec řekli, že to je v pořádku.

Tak nám to ve třech větech řekněte. Já to nemám v hlavě, tam je to popsáno na dvacet stran. Ale v kostce, v rozhodnutí jsme řekli, že žádné další údaje nad to, co bylo v zadávací dokumentaci, v zásadě neexistovaly. Některé obrázky, které se měly údajně někde prezentovat, byly vytvořeny pouze v rámci nějakého PR a nejednalo se regulérní rozpracování projektu. Podle našeho rozhodnutí, a určitě se bude posuzovat u soudu, žádné jiné či vybraný uchazeč oproti navrhovateli neměl k dispozici. Vyargumentovali jsme to velice podrobně.

Navíc, řekněme si po pravdě. Je otázkou, jak vůbec projekt Zlínské nemocnice skončí. Nové vedení Zlínského kraje se bude touto otázkou zabývat následující týden. I kdybych si spis k té věci vyžádal, sám na tom nic nezměním.

Před chvílí jste říkal, že pokud se objeví nové okolnosti, tak můžete některá rozhodnutí znovu otevřít. To samozřejmě ano, ale musí se objevit ty nové okolnosti. Nemohou to být stále stejné argumenty, které už byly posuzovány v prvním, nebo druhém stupni.

Vy jste se jmenováním předsedou úřadu dostal do zvláštní situace, protože možná přijdete o známé a kamarády. Ale Petr Rafaj se sešel s Jiřím Čunkem a určitě to nebylo tak, že by nepadla slovo na Zlínskou nemocnici. Martin Pecina se kdysi sešel na benzínové pumpě s Andrejem Babišem a určitě si popovídali i o věcech, které s Agrofertem úřad řešil. Jste připraven na to, že se nebudete moci scházet na benzínových pumpách, jezdit za kolegy, byť jsou to třeba lidé z branže, na krajský úřad, na ministerstvo, atd.? Jsem smířen s tím, že okruh mých známých se podstatně zmenší v podstatě na rodinu a nejbližší kamarády. Mou výhodou je, že nemám kamarády z právnické ani byznysové branže, ale povětšinou z akademické sféry, nebo ze školy. Počítám s tím. To je ale osud asi všech vysokých státních úředníků. I dřív jsem moje všechna jednání probíhala transparentně v oficiálních místnostech, kancelářích.

Máte rád fotbal. Váš předchůdce měl také rád fotbal a majitel společnosti BusLine ho pozval na zápas do zahraničí. Jenže úřad řešil věci souvisejícími s BusLinem. A rozhodnutí ve prospěch BusLine bylo podrobena velmi tvrdé kritice. Budete chodit na fotbal? Budu chodit na fotbal, budu jezdit na fotbal a budu létat na fotbal. Ale jen za svoje.

Vraťme se k tomu BusLinu. Nenarazili jste na okolnosti, které by opravňovaly k tomu ty věci otevřít? Tam je těch kauz desítky. Táží se na ty uzavřené, druhoinstančně, jestli je budete přezkoumávat. U rozhodnutí v běhu to vnímám tak, že tomu budete věnovat patřičnou pozornost. Přesně tak. U věcí, které jsou uzavřené, tak pokud padne rozhodnutí soudu o zákonnosti, nebo nezákonnosti, tak to může nasměrovat i rozhodnutí v ostatních kauzách, které tady všechny leží.

V zásadě na jakékoliv zakázce na autobusovou dopravu v České republice se objevuje BusLine. Ať už jako jeden z uchazečů nebo navrhovatel u nás. Je to opravdu hrozně široká otázka a nelze na tak povšechně položenou otázku konkrétně odpovědět. Působíte ve státní správě už dost dlouhou dobu. Hodně lidí, kteří pracují pro stát, profesně okorává. Chybí jim dravost a tah na branku. Jak jste na tom vy? Sledujete, co se děje v privátu? Vzděláváte se? Já se věnuji otázce soutěží jak v teoretické rovině, tak akademické sféře. Mé působení na ministerstvech mi to obohatilo o veřejné zadávání. Sám jsem byl zadavatelem některých veřejných zakázek. Podotýkám, že úspěšně ukončených a nikdy ÚOHS nezrušených.

Vida. Vy se ale umíte pochválit. Že? Ale teď vážně. V této oblasti opravdu zkušenosti mám. A k tomu okorávání. Já si myslím, že vysocí státní úředníci mají rotovat. Vyzkoušet si i jiné agendy. Na ministerstvu vnitra jsem byl 5 a půl roku. Jsem toho názoru, že 6 max. 7 let na jednom místě je tak akorát, aby pak člověk změnil působistiště. A dozdělal se. I já se vzdělávám. Mám před sebou zákon o zadávání veřejných zakázek a registrů smluv, který jsem si před proběhnutím výběrového řízení přečetl do detailů. A tady v té tašce (ukazuje na naditou brašnu) jsou další předpisy. Na výběrové řízení jsem se učil jako na státnice, načten jsem všechno, co se vztahuje k soutěži. Jel jsem nonstop tři týdny.

Ale určitě zvládáte rychločtení. Je pravda, že jsem zvyklý rychle číst. Jen vám ještě řeknu, co v té tašce je. Směrnice, výroční zprávy ÚOHS, a zákon o náhradě škod.

Na závěr se nemůžeme vyhnout fotbalu. Byl jste místopředsedou komise rozhodčích. Vy jste fotbal aktivně hrával nebo pískal? Jak jste se stal funkcionářem? Já jsem fotbal nehrál, ale od patnácti jsem pískal.

To je zvláštní, pískat fotbal a nehrát ho. Já jsem na to neměl talent a v těch 15 jsem si řekl: No tak budu se plácát na okrese Jihlava v dorostu, anebo zkusím něco jiného? Pocházím z fotbalové rodiny, děda, táta, strýcové, všichni hráli fotbal. Táta ještě píská na okrese. Celkem mi pískání šlo a došel jsem až do profesionálních soutěží. V roce 2004, za Lud'ka Macely, kdy se nabírali mladí rozhodčí po velké aféře. V profesionálních soutěžích jsem působil tři roky. Ale to už se těžko kloubilo s prací. Komise musela být velký žrout času. To byla. Možná ještě větší, než samotné pískání

To jste se probouzel po nocích a pískal jste? Seděl jsem u televize, koukal na ligový zápas a jenom jsem čekal, kdy a kde nastane problém. Vlastně jsem už ani nedíval na fotbal, ale jenom na rozhodčí. Kdy bude zas problém, penalta a mediální cirkus. Ale byla to super práce. Protože předseda komise Michal Listkiewicz, to je chlap, který byl na dvou mistrovstvích světa. Mával finále světáku v roce 1990 v Itálii. Opravdu velká persona. Deset let byl předsedou polského fotbalového svazu. Člověk s obrovským nadhledem, znalostí. Když už nebyl předsedou, byl tak nějak divně z českého fotbalu vyštípán. Když jsem viděl, jakým směrem se to začíná ubírat, tak jsem mediálně vystoupil a řekl, že s tím už nechci mít nic společného. Už nejsem ani členem fotbalové asociace.

Tu komisi jste opravdu opustil jenom kvůli Listkiewiczovi, nebo kvůli tomu, že jste vnímal, co se tam děje? Když jsem viděl, jak se v komisi začíná rozhodovat. Přišel jste na komisi a tam vám předložili obsazení a nediskutovalo se o tom. Tak jsem si řekl, k čemu tady vlastně sedíme a proč bych měl v té komisi být? Když jsem zjistil, že se začali vracet rozhodčí, spojení s korupčními kauzami a mířili do funkcí delegátů profesionálních soutěží, tak jsem si řekl, že už to je přes čáru. Nechci, aby s něčím takovým bylo spojované moje jméno.

A myslíte si, že je český fotbal „cinklý“? To neumím říct.

Objevují se informace o likvidaci hráčů z nižších soutěží, které rozhodčí nevidí, atp. Myslíte si, že opravdu něco takového ve fotbale probíhá? Někteří lidé vám řeknou, že se s něčím takovým nikdy nesetkali. Jiní zase, že setkali. Vychází do značné míry z toho, jaký kredit si ti lidé tvořili celý svůj fotbalový život. Já jsem měl tu výhodu, že jsem měl vždy čistou hlavu a fotbal pro mě nebyl zdroj obživy, ale koníček. Zdrojem obživy pro mě byla vždy práce. Proto jsem vystudoval dvě vysoké školy.

Jaká je ta druhá? **Fakultu sociálních věd**, Německo–rakouská studia.

Nejste plagiátor? Ne ne, na to by se už přišlo. Teď si dodělávám docenturu. Pokud bych byl studijním podvodníkem, zajistě bych byl odhalen. Ale abych neutekl z otázky. Myslím si, že skupina lidí, pro které je fotbal obživou, nic jiného nemají, v profesním životě se nejsou schopni žít ničím jiným než jen fotbalem, tak u nich bude samozřejmě náchylnost k takovým věcem vždy vyšší, než u lidí, kteří to dělají, protože je to baví.

Ale bavíme se o nižších soutěžích. Takzvaně sud za rovinu? Sud za rovinu. Těžko se k tomu můžu vyjádřit, protože poslední zápas jsem pískal v roce 2007. Co se od té doby vyvinulo nevím a přehled o tom nemám. Minel je vidět až moc. Ale já nikomu nepodsouvám zlý úmysl. Problém je ve vzdělávání. Rozhodčí se do vysokých soutěží dostávají strašně rychle. Po pěti letech nemůže rozhodčí umět dobře pískat a vůbec už pískat první ligu. To prostě nejde. Já jsem se tam doplácel za 11 let a z toho jsem, a to je nejdůležitější, 4 roky pískal moravsko-slezskou fotbalovou ligu. To je to, co vás má připravit, dlouhodobější pobyt v třetí lize. Kluci, kteří jdou pískat po dvou, pěti, deseti zápasech ve třetí lize, nemůžou nikdy obstát. Tam je ten tlak enormně vyšší. Rozdíl mezi třetí a druhou ligu ještě není tak dramatický, ale největší je mezi druhou a první ligu. Z hlediska rychlosti, tlaku, zájmu médií a všeho dalšího

Co dělá Petr Mlsna ve volném čase? Tráví čas s rodinou, kouká se v televizi na fotbal, protože na něj chodit nemůžeme, když je Covid19. Dopisoval jsem habilitační práci a připravuji se na obhajobu.

Na právech? Kde? V Praze. V oboru ústavního práva a státovědy.

Takže vás můžeme za nějaký čas zahlédnout třeba na Ústavním soudu? Ne. Myslím s, že na Ústavní soud mají chodit lidé, byt' zákon konstatuje čtyřicet let věku, na závěr své profesní právnické kariéry. Těžko pak z Ústavního soudu jdete dělat advokáta, nebo podnikového právníka. Tam fakt máte jít na konci profesní dráhy.

Vás soudnictví neláká? Láká, ale jsem na to jsem příliš mladý.

Reklama

Vše pro jezdce a motorku - Motodrive.cz - Vše pro jezdce a motocykl. Více než 40.000 položek v e-shopu!

Správné čištění uší - Jemné a bezbolestné odstranění ušního mazu.

1.52. První inzerát na podporu očkování: Ministerstvo sepsul Babiš i experti! URL

WEB, Datum: 13.12.2020, Zdroj: stars24.cz, Strana: 0, Autor: Pavel Krejčí, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 21:01, Celková návštěvnost: 8 000, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Ministerstvo zdravotnictví bude mít v dohledné době za úkol přesvědčit Čechy, aby se nechali očkovat proti koronaviru. První inzerát se ale podle všeobecné reakce moc nepovedl. Posudte sami...

Z nedávného průzkumu agentury STEM, který si nechalo vypracovat ministerstvo zdravotnictví, podporuje plošné očkování proti koronaviru 52 procent lidí. Dalšíh 16 procent občanů váhá. Právě ty by mohla přesvědčit kampaň na podporu této myšlenky.

Resort zdravotnictví tento týden představil první výsledek kampaně. V novinovém inzerátu se snaží lidem vysvětlit, proč by se měli nechat proti nemoci očkovat. Odmítá v něm také některá nepravdivá tvrzení o vakcinaci. Kritici inzerátu poukazují na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu.

Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru inzerát rozebrala. Upozornila například na nevhodně zvolené titulky, které si podle jejího názoru „lidé spojí a budou se domnívat, že je to proti očkování“.

Oficiální komunikaci ministerstva v tomto duchu kritizoval i europoslanec Tomáš Zdechovský (KDU-ČSL). „Nechci kolegům radit, ale tohle všechno jen vyděsí,“ napsal na twitteru. „Tohle vypadá jako inzerát anti-vax lobby,“ připojil se k výtkám prezident Svazu obchodu a cestovního ruchu Tomáš Prouza.

Hejlová vytkla autorům inzerátu i volbu obrázku. „Jehla lidi vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu,“ konstatovala. Odborníci se nelíbí ani opakování dezinformací v textu. „Spáčský efekt povede k tomu, že si lidé zapamatují, že si to někde přečetli v novinách, a tím pádem by na tom mohlo něco být,“ dodala.

Premiér Andrej Babiš (ANO) ministerstvo rovněž podrobil kritice. „Musí připravit nějakou kampaň. Doufejme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, který byl úplně katastrofální, poznamenal s tím, že již volal ministři Janu Blatnému (za ANO), aby si našel pořádné marketéry. Kampaň má navíc podle názoru předsedy vlády zpoždění.

1.53. Druhá vlna řádí, však za obzorem doutná slunko naděje URL

WEB, Datum: 13.12.2020, Zdroj: pravdive.eu, Strana: 0, Autor: Madimír T. Gottwald, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 01:14, Celková návštěvnost: 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

A varování jsme byli! Vždyť číslo T se v dlouhodobém trendu stále snižovalo do nebezpečnějších a nebezpečnějších hodnot.

A tak už v noci z 8. na 9. října 2020 mnohde minimální denní teplota vzduchu klesla pod 0 °C, nastal mrazový den, a začlo být jasné, že severní polokoulí se šířící druhá vlna epidemie zimy doráží i k nám.

Aktivně se hned zapojili novináři mainstreamových médií, kteří aktuálně zásobovali veřejnost archivními snímky z Yukonu, Verchojansku, Grónska a Ojmjakonu a živými reportážními vstupy ze zámku Lednice a z mrazirenských skladů Euro-Frost v Úžicích u Prahy. Historici publikovali záznamy a vzpomínky z rekordní zimy 1929-30, v populárním publicistickém pořadu diskutovalo několik prominentních absolventů fakult sociálních věd nad záběry umrzlých členů polární expedice Roberta Falcona Scotta. Etnolog doc. Grell zveřejnil varovnou prognózu, že za dvaadvacet a půl dne bude v Česku denně umrzat 2465 a čtvrt člověka, a doplnil to výmluvnou křivkou, podle níž do března 2021 umrzne přes dvanáct miliard obyvatel Česka.

Na sociálních sítích, v novinách, rozhlase a televizi se několikrát denně zjevoval smutný funkcionář Komory meteorologů, který za usedavého pláče obvinil z hrůzných následků nezodpovědné občany, kteří v srpnu chodili bez hubertusu, v šortkách, a dokonce v sandálech bez ponožek.

Promptně zareagovala vláda, která vyhlásila několik stupňů protichladových opatření, později zimní semafor, ještě později systém MROŽ, prosadila stanné právo, zákaz otevírání oken a nezateplených dveří (včetně dveří z kuchyně do obývacího pokoje), obyvatelstvu bylo nařízeno povinné nošení válenek, protimrazových masek, bobříků kožichů a beranicových ušánek nebo papach z medvědin. Všichni občané s tělesnou teplotou nižší než 36,45 °C let dostali od vlády zdarma pět krabiček zápalek a svíčku a s okamžitou platností bylo zakázáno používání slov teplo, horko, parno a hic. Preventivně pak exekutiva vyhlásila pohotovost pro sněžné pluhy a sypače, které byly na dobu stanného práva odstaveny do temperovaných garáží a vyčleněny pouze pro účely svozu umrzlých.

Do boje proti epidemii chladu se zapojili i aktivisté z řad obyvatelstva, kteří podepisovali protestní rezoluce proti tomu, že Senát nepřijal návrh MV (Ministerstva vaporizace), aby každý občan přistřižený bez kožešinové pokrývky hlavy přes uši byl potrestán amputací hlavy. Uživatelé saun se vzájemně udávali, kdo měl v sauně obuty proslapanější válenky. Bezohledná občanka Z. N. H. byla bdělými občany dopadena, když 17. listopadu (obuta jen v baletních piškotech) otevřela okno, aby vyvěsila vlajku, a byla za to na žerdi vlajky pověšena za hrdlo, nezodpovědný šestašedesátiletý stařík V. T. G., byv občanskou hlídkou přistřižen, že si při močení rozepnul kalhoty, byl humánně lynčován upálením u zdi kotelny.

Podvrtné živly, které při vyhlášení každého z nových a nových nařízení nejasaly dost hlasitě nad jeho moudrostí, byly kolektivem po právu odsouzeny a koncentrovány v prostorách bývalého tábora nucených prací Vojna. Posléze pak byli tito rozvratníci dvakrát měsíčně vypouštěni v Brdských lesích při oblíbené společenské akci pořádané pro nejpilnější udavače pod vtipným názvem „Parforsní hon na dezinformátory.“

Leč poté zpoza zachmuřených obzorů letmo probliklo světélko naděje! Do Sněmovny přišel vládní návrh na prodloužení Stanného práva do 16. května 2021, který možná bude díky opozičním pozměňovacím protináměrům razantně pozměněn na termín 14. května 2021. A mnohé vládní i opoziční strany se napříč politickým spektrem shodly, že pokud budou občané veškerá nařízení současná i veškerá nařízení v budoucnu vyhlášená zodpovědně dodržovat (a budou-li i nadále bděle nahláškovat všechny, kteří by smysluplnost těchto nařízení dostatečně nechválili), pak se smíme těšit, že v půli května budeme moci poděkovat politikům, že díky jejich úsilí se epidemii zimy podařilo zastavit. A pak, díky laskavosti politických a morálních elit, možná alespoň některá ze striktních protichladových nařízení budou moci být opatrně poněkud zmírněna.

A tak už se dnes smíme kojít nadějí, že snad stačí vydržet již ledva necelých třídvačacet týdnů, a bude líp!

Veškerá podobnost s jakoukoli situací, kdykoli a kdekoli, s jakýmkoli osobami či s jakýmkoli orgány, organismy a mikroorganismy, je zajisté toliko, výhradně, zcela a naprosto náhodná.

Vladimír T. Gottwald

1.54. Biskupové udělí v neděli 13. prosince odložené ocenění 29 lidem z Charit a farností URL

WEB, Datum: 13.12.2020, Zdroj: doo.cz, Strana: 0, Autor: Pavel Siuda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2020 01:42, RU / měsíc: 182, Celková návštěvnost: 13, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Ostrava – Tradiční ocenění biskupa ostravsko-opavské diecéze Františka Václava Lobkowicze, které je udělováno v den slavnosti sv. Hedviky (16. října) získají nominování s dvouměsíčním zpožděním. Biskupové na mši svatou do ostravské katedrály Božského Spasitele v Ostravě pozvali 29 mužů a žen z různých koutů diecéze, kteří se vyznamenali prací v Charitě nebo jako dobrovolníci ve farnostech. V neděli 13. prosince jim při mši svaté jim osobně poděkují a obdarují.

Přestože se epidemiologická situace v Moravskoslezském kraji stále zhoršuje, stále platí možnost zaplnit při bohoslužbách kostely z 30 % kapacity míst k sezení. Katedrála Božského Spasitele v Ostravě jako druhý největší chrám na Moravě má kapacitu čtyř tisíc věřících. Při uplatnění pravidel pro dvoumetrové rozestupy a využití jen míst k sezení v lavicích je možné v kostele „bezpečně“ usadit i více než stovku účastníků bohoslužby. Biskupové pozvali oceněné na bohoslužbu, která bude celebrována výhradně pro ně a jejich nejbližší. Začátek mše svaté je v 15.00 hodin a bude živě přenášena na internetu. Ocenění bude udělovat biskup František Václav Lobkowicz společně s apoštolským administrátorem diecéze biskupem Martinem Davidem. V den slavnosti sv. Hedviky, která je patronkou diecéze, je tímto gestem vyjádřena vedení diecéze za příkladný život, obětavost a ochotu se zvláštním způsobem podílet na životě diecéze. Letos nebudou biskupové oceněným podávat ruce ani rozdávat květiny. K tištěnému dekretu s oceněním obdrží každý z nich kalendář na rok 2021 a perníkové srdce.

Seznam oceněných v roce 2020

Václav Adamec

ZA DLOUHOLETOU OBĚTAVOU SLUŽBU KOSTELNÍKA

O kostelnících lze s nadsázkou říci, že jsou to lidé, kteří nejsou moc vidět. Ale je vidět, že tam jsou. Je to případ i pana Václava Adamce z farnosti Opava – Komárov. V roce svých sedmdesátých pátých narozenin si současně připomíná třicet pět let své kostelnické služby. Dokázal skloubit práci řidiče nákladního vozu a přitom denně odemykat a zamykat kostel, udržovat vše v pořádku. Vše zvládal i díky své klidné a přívětivé povaze, a také s podporou své manželky a celé rodiny. Vše pro Pána, tak by

mohlo znít heslo pana Adamce.

Mgr. Hana Baránková

ZA PŘÍNOS K ROZVOJI CHARITNÍHO DÍLA

Paní Hana Baránková vystudovala teologii, psychologii i supervizi. V roce 2006 založila v rámci Charity Frýdek-Místek Poradenské centrum ve Frydlantu nad Ostravicí a je jeho vedoucím. Zároveň se ve středisku věnuje lidem, kteří potřebují poradenství v oblasti psychologie. Se svými klienty jedná vždy profesionálně, srdečně a empaticky, proto je vyhledávaným odborníkem i pro klienty ze vzdálenějších oblastí. Znalostí supervize pomáhá mnohým pracovníkům v sociálních službách. V osobním, profesním i společenském životě je iniciativní a činorodá. Cokoliv koná, dělá poctivě s veškerou možnou přípravou.

Jan Bartusek

ZA DLOUHOLETOU OBĚTAVOU PRÁCI PRO ROZVOJ CHARITY SV. ALEXANDRA

V Charitě sv. Alexandra pracoval pan Jan Bartusek od jejího založení v roce 2001. Jako údržbář ve Stolařské dílně vykonával práce nejrůznějšího charakteru až po práci topiče. Přesto, že je neslyšící, dokázal svou práci vždy dobře zvládnout. Bylo vždy na něj spolehnouti. Oblíben i pro svůj smysl pro humor. K jakémukoliv problému se stavěl jako k výzvě nalézt jeho řešení. Loni pan Bartusek odešel do starobního důchodu, ale Charita sv. Alexandra zůstala pro něj rodinou. Rád ji navštěvuje a navíc prozradil ochotu znovu se brigádnicky ujmout role topiče ve třech kotelnách. Zkrátka jeho srdce stále bije pro charitu.

Ing. Jaroslav Doležel

ZA PŘÍNOS KE SLUŽBĚ CHARITY OSTRAVA

Pan Jaroslav Doležel pracuje v Charitě Ostrava 20 let. Nejprve jako osobní asistent, záhy jako vedoucí Charitního domu sv. Václava v Ostravě Heřmanicích. V letech 2012-2017 převzal úlohu vedoucího hospicových a pečovatelských služeb včetně vedení Hospice sv. Lukáše. Poté se vrátil do Domova sv. Václava, kde je vedoucím až doposud. S pomocí personálu usiluje o kvalitní sociální služby při respektu a lidském přístupu ke každému klientu domova. Aby se každý co možná nejvíce cítil „jako doma“. Své schopnosti celé věnuje seniorům a lidem v závěru života. Mezi jeho přednosti patří komunikační dovednosti a životní optimismus. Svoji prací přispívá ke zvyšování kvality služeb Charity Ostrava.

Ing. Ivo Dostál

ZA OBĚTAVOU SLUŽBU KOSTELNÍKA A DLOUHOLETÝ AKTIVNÍ PODÍL NA ŽIVOTĚ FARNOSTI

Pan Ivo Dostál se na životě farnosti Bohumín-Nový Bohumín podílí od neútlejšího mládí. Účastí na bohoslužbách, finanční pomocí i praktickou službou. Je znám svým humorem i svou obětavostí. Vždy toužil být užitečný při šíření víry. Při biskupství absolvoval katechetický kurz a několik let vyučoval náboženství. V důchodu se plně angažoval v praktických potřebách farnosti. Na farní zahradě, kolem kostela, při brigádách, ale také účastí na ekonomické či pastorační radě, až po službu kostelníka. Obětavě také navštěvuje nemocné a podporuje dobročinné aktivity. Přes blížící se osmdesátku, chce být stále svým skromným dílem ve farnosti užitečný. Farnost je vděčná za jeho službu.

Ervin Hanke

ZA DLOUHOLETOU, OBĚTAVOU PRÁCI V CHARITĚ STUDÉNKA A VE FARNOSTI

Pan Ervin Hanke nastoupil do Charity Studénka v důchodovém věku a mnoho let pracoval jako údržbář. Vždy ochotný, milý a spolehlivý. Stačilo zavolat a pan Ervin přišel a dal vše do pořádku nebo poradil, pomohl. I když již 3 roky není charitním zaměstnancem, charitní srdce mu zůstalo. Patří mu za to velké uznání.

Neodmyslitelně také patří farnosti Butovice, kde obětavě a ochotně bez ohledu na čas a zdravotní těžkosti pomáhal, co bylo třeba. Každé Vánoce místní kostel zdobí smrčky z jeho zahrady. Charita i farnost za vše děkují.

Bc. Nikola Hrtúsová

ZA PŘÍNOS K ROZVOJI CHARITNÍHO DÍLA

V Charitě Frýdek-Místek začala paní Nikola Hrtúsová v roce 2004 jako brigádnice. Již tehdy se u ní projevil mimořádný vztah a láska ke starým lidem. Po Střední zdravotnické škole a studiu na Slezské univerzitě v oboru ženská sestra a porodní asistentka dala přednost práci se seniory. Od r. 2017 je ve funkci vedoucí zdravotnického úseku. Pro své kolegyně je příkladem obětavosti a empatie. Přes nároky služby umí zachovat klid a rozvahu. Vždy spolehlivá a ochotná pomoci.

Ve své farnosti Frýdek zpívá a hraje na flétnu se scholami Didaché a Venimus. Je členkou skupiny Chapelá, která účinkuje při celostátních charismatických konferencích.

Mgr. Lenka Janečková

ZA PŘÍNOS K ROZVOJI CHARITNÍHO DÍLA

Paní Lenka Janečková žije v Palkovicích. Vyrůstala v rodině, kde nezištná služba pro farnost byla samozřejmostí, takže i ona sama brzy pomáhá. Vedení scholy, společenství mládeže, organizování farních táborů a plesů, Tříkrálová sbírka a nad to dlouholetá varhanická služba.

Také profesně se paní Lenka zaměřila na pomoc druhým lidem. Jako pastorační asistentka se věnovala mladým v Diecézním centru pro mládež, zkušenosti získávala i v Centru Dona Bosca v německém Řeznu. Vystudovala také obor sociální práce. V Charitě Frýdek-Místek pracuje od roku 2012 v oblasti sociálně-právního poradenství, kde pomáhá především lidem, kteří se dostali do dluhové pastí. Klienti oceňují její rozsáhlé odborné znalosti i citlivý, neodsuzující přístup.

Štěpán Kaňák

ZA DLOUHOLETOU ANGAŽOVANOST VE FARNOSTI A CELOŽIVOTNÍ SVĚDECTVÍ VÍRY

Pan Štěpán se narodil ve Frydlantu nad Ostravicí. Studoval na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži, které však v r. 1948 komunisti zavřeli. Setkal se tam ale s františkány a vstoupil jako terciář do jejich kláštera v Hájku u Prahy. V dubnu 1950 po Akci K byl spolu s ostatními řeholníky internován, po roce pak propuštěn. Vyučil se stolařem, ale stále byl v hledáčku StB. Byl vyslýchán, rok vězněn jako mladistvý, po soudu v Praze na Pankráci odsouzen na rok a půl za „sdružování proti republice“ a vězněn v Jičíně a Valdicích. Nastoupil do Vítkovic a následovala vojna u PTP. Třicet pět let pak pracoval jako slévač. V roce 1964 se oženil s Gertrudou Marií Michalcovou a jejich manželství trvá již 56 let. Víru se snažili předat svým šesti dětem. Ve frydlantské farnosti je pan Štěpán činný od svého mládí. Zprvu jako ministrant, později jako lektor, v 90. letech absolvoval kurz pro mimořádné podavatele svatého přijímání, vedl bohoslužby, pomáhal s přípravou bířmovanců. Celý život zůstal věrný III. řádu sv. Františka. Je příkladem obětavé lásky, vytrvalosti a věrnosti ve víře, která je mu po celý život velkou oporou.

Marie Klečková

ZA DLOUHOLETOU ANGAŽOVANOST VE FARNOSTI

Paní Marie je rodačka z Fryčovic a celý život ve Fryčovicích se svou rodinou žije. Letos v lednu oslavila své sedmdesátiny. Je známá svou obětavostí, pracovitostí a skromností. Od roku 1984 se starala o čistotu kostelního prádla. Tuto činnost však musela ukončit před dvěma lety, z důvodu operace srdce. Přes vlastní zdravotní problémy se již šest let obětavě stará o svého nemocného manžela a snaží se být nápomocná v rodině i farnosti.

Lothar Klinger

ZA DLOUHOLETOU SLUŽBU VE FARNOSTI

V Sudicích žije pan Lothar Klinger víc jak osm desítek let. Od mládí ministroval v místním kostele a jistý čas vypomáhal ve všední dny jako kostelník. V roce 1959 se oženil. S manželkou Gertrudou vychovali tři děti, avšak manželka v roce 1994 nečekaně zemřela. V roce 2001 za působení P. Jana Szkandery opětovně přijal službu kostelníka. Nad to nabízel svou pomoc, kdykoliv se prováděly opravy nebo bylo potřeba pomoci při úpravách areálu kostela či fary. Pokud mu to zdravotní stav dovolil, vždy ochotně pomáhal. V minulých letech přijal jako znalec místního kostela nabídku průvodcovské služby v rámci projektu Otevřené chrámy. V současnosti mu to již zdravotní stav nedovoluje.

Edita Koritáková

ZA PŘÍNOS KE SLUŽBĚ CHARITY V DIECÉZI

Paní Editu Koritákovou pracuje v Charitě Jeseník od roku 2010. Nejprve při úklidu, následně, vedle svého zaměstnání asistentky pedagoga, vypomáhala na pár hodin i u uživatelů. Od roku 2013 pracuje již ve stacionáři jako pracovnice v sociálních službách na celý úvazek. U uživatelů je oblíbená, umí totiž i přes jejich hendikepy vidět to, co ostatní nevidí. Kolegyně si u ní cení její trpělivosti, laskavosti a neskutečné pokory. V době koronaviru letos pomáhala v charitních domovech ve Vidnavě, kde si získala srdce nejen seniorů, ale všech pracovníků.

Mgr. Bc. Ivo Křížka

ZA PŘÍNOS KE SLUŽBĚ CHARITY OSTRAVA

V Charitě Ostrava pan Ivo Křížka slouží již 20 let. Nejprve jako animátor v azylovém domě a noclehárně pro muže. Od března 2006 se stal vedoucím Kontaktního místa pro lidi bez domova, z něhož se posléze stal Charitní dům sv. Benedikta Labre. Díky jeho iniciativě se služba rozšířila o Terénní programy – pomoc lidem přímo na ulici. Snahou pana Iva je vytvářet klientům bezpečné zázemí, pomoc v oblastech hygieny a ošacení i nabízet vícestupňový systém služby s cílem návratu do běžného života. Jako absolvent teologické fakulty v Olomouci i **fakulty sociálních věd** v Ostravě celý svůj profesní život věnuje lidem v obtížné životní situaci. Má k tomu potřebné komunikační i organizační schopnosti.

Mgr. Stanislav Laža

ZA PŘÍNOS KE SLUŽBĚ CHARITY

Pan Stanislav Laža pracuje v Charitě Český Těšín již od roku 2001. Lákala jej práce s lidmi. V charitě prošel čtyřmi středisky, které pomáhal rozvíjet. Nyní působí jako vedoucí sociálně aktivizační služby pro seniory a zdravotně postižené. Pod jeho vedením služba prošla mnoha změnami. Založil např. pěvecký soubor „Pohodáři“, který úspěšně účinkuje v rámci charity i na akcích města, nebo inicioval pro seniory výuku anglického jazyka. Jako vedoucí i jako člověk je oblíbený, vyznačuje z něj klid i pokorný a uctivý přístup ke starším lidem. Krizové situace zvládá s rozvahou a jasnou hlavou, má dar vnášet do svého okolí klid a dobrou náladu.

Marie Medková

ZA PŘÍNOS K ROZVOJI CHARITNÍHO DÍLA

V životě paní Marie Medkové je zdravotnictví jedno velké téma. Je nejen jejím zaměstnáním, ale především posláním, které naplňuje s velkou láskou a obětavostí. Přestože při výkonu své práce vážně onemocněla, nevzdala se a nemoc překonala, a v povolání zdravotní sestry dále pokračovala. V Charitě Frýdek-Místek pracuje od roku 2007. Nejprve jako zdravotní sestra v Domově pokojného stáří, pak v Odlehčovací službě a týdenním stacionáři, které také od r. 2016 formálně vedla. Obě služby pomohla rozvinout. Klienti zde nacházejí profesionální přístup, ale také příjemné, takřka domácí prostředí. Paní Marie pracuje s lidmi přes 45 let a její přístup k nim nic neztratil z laskavosti, trpělivosti a vlídnosti.

Milada Meinhardová

ZA PŘÍNOS KE SLUŽBĚ CHARITY V DIECÉZI

Do Charity Hlučín nastoupila paní Milada Meinhardová v roce 2003 jako zdravotní sestra v domácí péči. Již sedmnáct let se věnuje pomoci potřebným na Hlučínsku. Každodenní péči o nemocné a umírající chápe jako své charitní poslání. Práci s klienty nebere jako splněný úkol, ale jako pomoc bližním, kteří jsou osamoceni nebo na konci životní cesty.

Je také činná ve farnosti Chuchelná, kde se podílí na řadě aktivit, a důležitá je její pomoc při Tříkrálové sbírce. Sílu pro vyčerpávající práci i další činnosti čerpá v modlitbě. Letos oslavila své šedesáté narozeniny, ale den narozenin připadl na období největšího boje s epidemií. V jejím případě velmi symbolické. Oslavy vyměnila za službu potřebným, kterým s odvahou i nasazením ulehčovala tíživou životní situaci.

Bc. Mária Míčková, DiS.

ZA OBĚTAVOU A SVĚDOMITOU SLUŽBU V CHARITĚ BOHUMÍN

Paní Mária Míčková nastoupila do Charity Bohumín v r. 2006. Nejprve jako pracovník v sociálních službách domova pro seniory. Po té, co si při zaměstnání doplnila vysokoškolské studium, začala pracovat jako sociální pracovnice v občanské poradně a ve službách pro osoby bez přístřeší. V letošním roce bohužel musela ze zdravotních důvodů svou službu opustit. Pro kolektiv pracovníků místní charity byla vždy tím pravým „srdcašem“, do své práce i do týmu spolupracovníků vnášela křesťanského ducha. Vždy pracovitá, pozorná, laskavá i moudrá. Charitě již deset let pomáhá s organizací Tříkrálové sbírky ve svém bydlišti v Rychvaldu. Koncem letošního roku oslaví své šedesátiny.

Mgr. Marie Michálková

ZA PŘÍNOS KE SLUŽBĚ CHARITY V DIECÉZI

Jako zdravotní sestra v Domácí zdravotní a hospicové péči je paní Marie Michálková činná v Charitě Jeseník od roku 2008. Krátce pracovala také v Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Svou službu staví na poctivě žité víře. I když v důchodu, stále se obětavě stará o nemocné a umírající na území Žulovska. Vždy ochotná a klienty oblíbená. Často ji vyhlízejí a

čekají na ni. Práci věnuje patřičnou přípravu a nemocným čas. Neustále si doplňuje znalosti, které potřebuje ke své práci. Vždy pozitivně naladěná je oporou pro své kolegyně. Každoročně pomáhá s Tříkrálovou sbírkou ve své obci.

PhDr. Mgr. Bc. Marie Monsportová
ZA PŘÍNOS KE SLUŽBĚ CHARITY OSTRAVA

Paní Marie Monsportová slouží v Charitě Ostrava již 21 let. Nejprve v oblasti poradenství, kde se stala brzy vedoucí a zároveň pak v pozici projektového manažera a koordinátora projektů. Od roku 2005 až doposud je vedoucí Útvaru služeb sociální péče, zahrnujících několik středisek a služeb. Velmi cenné jsou její studijní vědomosti z oborů sociálně zdravotní a geriatrické péče, sociální práce se zdravotnickým profilem a sociální práce s poradenským zaměřením, v němž získala doktorský titul. Její mimořádnou odbornou připravenost provázejí komunikační dovednosti a kreativita. Velkým vkladem její služby je spoluvytváření podmínek pro kvalitní a dlouhodobě udržitelné služby, koordinace projektů i vzdělávání zaměstnanců. Je pevným článkem týmu Charity Ostrava.

Petr Novák (Nová Šance)
ZA DLOUHOLETOU SLUŽBU VE STŘEDISKU NOVÁ ŠANCE A VÝZNAMNÝ PŘÍNOS V POST VĚZEŇSKÉ PÉČI

Do střediska Nová šance v Ostravě - Hrušově, nastoupil pan Petr Novák jako sociální pracovník. Od roku 2002 je jeho vedoucím. Při své službě lidem na okraji společnosti, jako jsou bezdomovci a muži po výkonu trestu, je velmi empatický a v duchu křesťanské lásky je chce motivovat k nové šanci v životě. Snaží se o jejich kulturní a obecně lidský rozvoj, uvádí do modlitby, zve na mše svaté a učí základním lidským postojům. Pod jeho vedením středisko poskytuje také praktickou pomoc okolním farnostem, např. i při opravě domu sester Matky Terezy, ale také při plnění požadavků obecních úřadů Ostrava Třebovice a Šilheřovice.

Pan Petr Novák svou péčí, přístupem ke klientům a vedením střediska velmi přispívá k post vězeňské péči v našem regionu.

Vladimír a Bohumila Pavlíkovi
ZA DLOUHOLETOU VARHANICKOU SLUŽBU A SPOLEČNOU ANGAŽOVANOST VE FARNOSTI

Manželé Pavlíkovi patří do farnosti Velká Polom. Oba se aktivně zapojují do jejího života, pomáhají organizovat farní akce, jsou členy pastorační rady. Jejich činnost ale mnohdy přesahuje rámec farnosti. Pan Vladimír je dlouholetým varhaníkem a postupně vydává Graduály a zpěvníky pro varhaníky a scholy v rámci celé ČR. Postupně trpělivě zpracovává dílo P. Josefa Olejníka. Paní Bohumila pracovala mnoho let na sekretariátu Biskupského gymnázia v Ostravě. Do života církve se zapojuje celá jejich rodina. Sílu ke službě a životu čerpají ze svátostí a pravidelné účasti na bohoslužbách.

Reinhard Persich
ZA DLOUHOLETOU SLUŽBU VARHANÍKA VE FARNOSTI

Celý život pana Reinharda Persicha je spjat s Dolním Benešovem. Zde se narodil, zde pracoval a zde také bydlí. Od roku 1951 začal hrát na varhany ve farním kostele sv. Martina a krátce na to začal dirigovat chrámový sbor. Brzy to bude sedmdesát let. V roce 1964 dokončil při zaměstnání studium konzervatoře v Ostravě a v sedmdesátých letech se podílel na zhudebnění žalmů pro bohoslužby. Přes pokročilý věk osmdesáti čtyř let stále slouží jako řádný varhaník. Farnost je velmi vděčná za tuto obětavou službu.

Vladimír a Václava Smejovi
ZA PASTORAČNÍ PŘÍNOS VE FARNOSTI A PŘÍKLADNÝ KŘESŤANSKÝ ŽIVOT

Manželé Smejovi jsou z farnosti Frýdlant nad Ostravicí. Paní Václava jako rodačka je v ní od mládí aktivní. Nejprve ve schole Sluníčko, později jako katechetka, vlastně až dodnes. Několik let pracovala jako pastorační asistentka. Velký díl služby věnovala dětem, pro které připravovala tábory a různé akce, chystala nedělní slůvko a založila Sedmikrásek – náboženství pro předškolní děti, činný až do dneška. Stála u zrodu skupinky Modlících se matek a v roce 2001 pomáhala v rámci Charity Frýdek-Místek se založením Rodinného centra Kolečko. Nyní jako důchodkyně se věnuje seniorům. Je karmelitánská terciářka. Pan Václav pochází z Bašky. Před čtyřiceti lety se oženil s paní Václavou. Spolu s ní organizoval akce pro děti, hrané Pašije, Živý betlém, Noc kostelů. Vedle toho vzal na sebe starost o technické zázemí farnosti. Poslední roky nosí jako akolyta svaté přijímání nemocným do jejich domovů. Vychovali šest dětí, nejmladší je novicem u karmelitánů.

Marcela Šaňková
ZA STAROSTLIVOU PÉČÍ O VÝZDOBU A ÚKLID FARNÍHO KOSTELA A KAPLE PANNY MARIE

Celý život žije ve farnosti Bohumín-Nový Bohumín. Vyrůstala v křesťanské rodině, obklopena modlitbou a příkladem víry. Je známa svou citlivou starostlivostí jak o své nejbližší, tak o potřebné ve svém okolí. V důchodu se začala angažovat v praktických potřebách farnosti, zejména co se týče květinové výzdoby a péče o úklid kostela Božského Srdce Páně. Do své starostlivosti v posledních letech převzala i kapli Jména Panny Marie v Bohumíně - Šunychlu, kterou uklízí, zdobí, pečuje o její okolí a stará se o vše potřebné ke mši svaté. Předě mši svatou tam vede růženec či jiné modlitby. Vše dělá s neokázalou laskavostí a pečlivostí. Je dobrým duchem farnosti. V letošním roce oslavila 70 narozeniny.

Jana Šubrtová
ZA PŘÍNOS KE SLUŽBĚ CHARITY V DIECÉZI

Paní Jana Šubrtová pracuje v Charitě Jeseník téměř 24 let. Po celou dobu v Domově pokojného stáří sv. Františka. Nejprve jako pečovatelka, nyní již jako provozní pracovnice. K seniorům přistupuje vždy s vlídností, trpělivostí a pochopením. Umí naslouchat. U kolegů je oblíbená pro svoji klidnou a dobrosrdečnou povahu. Nechybí jí organizační schopnosti, které prokázala, když na svých bedrech nesla stěhování Domova do náhradního objektu a zpět v době jeho rekonstrukce. Je velkou oporou této služby.

Mgr. Veronika Talpová
ZA DLOUHOLETOU OBĚTAVOU SLUŽBU VARHANICE, VEDENÍ SBORU A ČINNOST V PASTORAČNÍ RADĚ

Ve farnosti Stará Ves nad Ondřejnicí působí paní Veronika Talpová dlouhé roky jako varhanice a vedoucí sboru sv. Cecilie. Kráčí tak věrně ve šlépějích své rodiny, protože regenschorim ve staroveském kostele byli už její tatínek i dědeček. Jako absolventka ostravské konzervatoře se věnovala hudební výuce profesionálně. V čase normalizace v r. 1975 byla pro své náboženské přesvědčení z Lidové školy umění v Brušperku propuštěna. Nastoupila na sekretariát Československé strany lidové a po roce 1989 se vrátila do Brušperku, nyní již do Základní umělecké školy jako ředitelka. V současnosti je v důchodu, ale dále činná na zmíněné škole jako učitelka na varhany a keyboard. Farnost je vděčná za její obětavou varhanickou službu.

Mgr. Lenka Zahradníková
ZA PŘÍNOS KE SLUŽBĚ CHARITY

Paní Lenka Zahradníková pracuje v Charitě Český Těšín již 21 let. Za tu dobu stála u rozvoje mnoha charitních služeb. V Koňákové při práci s drogově závislými, v domově pro seniory v Českém Těšíně nebo při vedení pečovatelské služby a osobní asistence. Nyní pracuje jako vedoucí domova pro seniory v Hnojníku. Různorodost služeb a cílových skupin přispěla k bohatým zkušenostem a posílila její dovednosti v roli vedoucího pracovníka. Je proto nejen metodickou, ale i kolegiální oporou svému týmu i služebně mladším vedoucím jiných pracovišť. A asi není lepšího pamětníka historie Charity Český Těšín.

1.55. Ve světě táhnou příklady slavných. Česko svou tvář očkování nemá URL

WEB, Datum: 14.12.2020, Zdroj: seznamzpravy.cz, Strana: 0, Autor: Tereza Ulrychová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2020 03:09, RU / měsíc: 13 888 492, Celková návštěvnost: 1 113 436, Rubrika: Koronavirus, Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 12,37

Slibné vakcíny dostávají – nebo teprve očekávají – povolení od regulačních orgánů k nouzovému použití. Jak se různé země světa postavily k propagaci očkování mezi obyvateli?

Velká BritánieSpojené království zahájilo očkování proti covidu-19 minulé úterý. Jako první ve svých devadesáti letech obdržela dávku látky společnosti Pfizer Margaret Keenanová ze Severního Irska. Událost doprovázel potlesk i blesky fotoaparátů přítomných novinářů, kteří okamžik šířili dál.

„Je pro mě velkou poctou být prvním člověkem očkováným proti covidu-19. Je to nejlepší předčasný dárek k narozeninám, jaký jsem si mohla přát, protože to znamená, že se konečně mohu těšit na čas strávený s rodinou a s přáteli v novém roce poté, co jsem většinu roku byla sama,“ cituje web BBC Keenanovou.

Přednost v případě očkování mají ve Velké Británii osoby starší 80 let, svůj úmysl proces podstoupit už oznámila i tamní královna Alžběta II., která tímto krokem jde mnohým příkladem. Spolu s ní by se měl v blízkých týdnech nechat očkovat i její manžel, princ Philip.

ItálieItálie byla během první vlny pandemie považována za hlavní evropské ohnisko, v sobotu navíc podle agentury Reuters překonala Velkou Británii v počtu evidovaných úmrtí s koronavirem, a usadila se tak na první příčce evropského žebříčku.

Podle římského speciálního komisaře pro covid-19 země doufá ve start očkování v polovině ledna.

Mezi prvními očkoványi by měl být sociálně zdravotnický personál a obyvatelé domů pro seniory. Nejdříve chtějí italské úřady v zemi vybudovat na 300 distribučních míst na uměleckých náměstích, nebudou ovšem obyčejné, půjde o altány ve tvaru květin – prvosenek. Postupně by pak počet těchto center měl vzrůst na 1500.

„Možná se nám podaří vybudovat několik altánů na začátku kampaně, jsou ale určeny spíše na to, až začne očkování všech Itálů,“ sdělil komisař Domenico Arcuri. Prvosenka, která ohlašuje příchod jara, byla vybrána jako symbol očkovací kampaně týmem architekta staveb, zároveň se promítá i do jejího sloganu: „Itálie je znovuzrozena květinou.“

Izrael Očkovací kampaň by v Izraeli měla začít 27. prosince, oznámil to minulý týden tamní premiér Benjamin Netanjahu. Už ten samý den do země dorazily první dávky vakcíny z „dílny“ firem Pfizer a BioNtech.

„Věřím v tuto vakcínu. Očekávám, že v nadcházejících dnech obdrží patřičný souhlas,“ cituje agentura AP Netanjahua, který zároveň uvedl, že má v úmyslu být prvním, kdo ji dostane, aby šel příkladem izraelské veřejnosti.

Ti, kteří projdou očkováním, následně obdrží speciální dokument, který jim umožní volný pohyb či přeskočení karantény. Podle webu Times of Israel by mohl být i nezbytným vybavením k cestě do zahraničí. Opatření má pomoci znovu nastartovat ekonomiku a povzbudit ostatní, aby proces také podstoupili.

USAAmerické ministerstvo zdravotnictví a sociálních služeb v pátek zahájilo národní reklamní kampaň, která má propagovat povědomí o připravovaných vakcínách proti koronaviru, nákupem prostoru na platformě YouTube za 150 000 dolarů.

Ministerstvo podle CNN plánuje za celou vzdělávací kampaň utratit až 250 milionů.

Jednotlivé reklamy zahrnují klipy, v nichž mluví například uznávaný epidemiolog Anthony Fauci nebo šéf Úřadu pro kontrolu potravin a léčiv Stephen Hahn. Těmito úryvky, které jsou součástí více než šestiminutového videozáznamu, se snaží vysvětlit, jak jsou vakcíny schvalovány, a informovat, jak již v minulosti dokázaly porazit jiné choroby.

V neděli Bílý dům zveřejnil informaci, že jeho zaměstnanci a další výše postavené osobnosti budou mezi prvními, kdo obdrží očkování proti koronaviru. Novinka vyvolala vlnu kritiky na sociálních sítích, dosavadní prezident Donald Trump později na Twitteru uvedl, že by zaměstnanci jeho sídla měli očkování obdržet o něco později, pokud to nebude výslovně nutné.

ČeskoKampaň na podporu očkování začíná i v České republice, zatím ale nejistě. Inzerát Ministerstva zdravotnictví, který měl vakcínu proti koronaviru propagovat, totiž schytl značnou kritiku, a to i od samotného předsedy vlády Andreje Babiše (ANO).

Na sociální síti Twitter se k němu mimo jiné vyjádřila také vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. Ve svém příspěvku ukázala hned několik nedostatků, jedním z nich bylo například opakování kolujících dezinformací.

1.56. Konspirace a očkování? Stát v marketingu trochu pokulhává, míní expert URL

WEB, Datum: 14.12.2020, Zdroj: seznamzpravy.cz, Strana: 0, Autor: Seznam Zprávy, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2020 03:09, RU / měsíc: 13 888 492, Celková návštěvnost: 1 113 436, Rubrika: Koronavirus, Život v Česku, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 12,37

„Co když ten, kdo tak rychle vynalezl vakcíny, má něco společného i s vypuštěním covidu?“ ptá se jeden ze čtenářů Seznam Zpráv. Expert na podobné konspirační teorie Roman Máca míní, že v jejich vyvracení stát trochu pokulhává.

Diskuze o očkování vždy částečně prostupuje motiv strachu. Čtenáři vyjadřují obavy z vakcinace a mnohdy šíří dezinformace a konspirační teorie.

Roman Máca z Institutu pro politiku a společnost – autor studie Falešné zprávy o koronaviru na českém internetu – míní, že největší díl práce v boji proti konspiracím a fake news musí odvést vláda. „Obecně lze říci, že stát by neměl selhávat ve strategické komunikaci. Pokud se tak děje, lidé cítí nejistotu, která je nahání do náruče konspirátorů. Pokud se očkování týká,

vidím obrovský prostor pro státní marketing, který zatím trochu pokulhává," řekl Máca Seznam Zprávám.

Nejvýraznějším počinem zatím byly novinové inzertaty, které se ovšem staly pro své zpracování terčem kritiky. A to i ze strany premiéra Andreje Babiše (ANO). Inzerát Ministerstva zdravotnictví k propagaci očkování označil za katastrofální. Ministr zdravotnictví Jan Blatný (za ANO) si podle něj má sehnat pořádné marketery.

Novinový inzerát z minulého týdne uvádí důvody, proč by se lidé měli nechat očkovat proti onemocnění covidem-19. Zároveň v něm odmítá nepravdivá tvrzení o očkování. Kritici inzerátu poukazovali na nepovedenou grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu. Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti očkování. V textu jsou podle ní chybně zopakované dezinformace. Lidé si je tak podle ní zapamatují i s tím, že byly podepsané Ministerstvem zdravotnictví. Kritizovala také obrazovou podobu inzerátu. „Jehla lidi vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu,“ napsala.

Nezvládnuté vysvětlování může podle odborníků lidi znejistit a paradoxně obrátit jejich pozornost ke konspiracím. Důkazem budiž další diskusní příspěvek: „A už je zjištěno, jaké děti se budou rodit naočkovaným párům? Děti se můžou začít rodit postižené, ale třeba také s IQ 200. Jenže to zatím nikdo neví. Jen aby se jednou nezačaly vykupovat a platit spermie a vajíčka neočkovaných lidí zlatem, aby se zachránilo alespoň těch 5 % lidstva, o které jim jde a které pro tuto planetu bohatě stačí!“ Případně: „Kde je důkaz o tom, že například královna Alžběta nedostane třeba jen neškodné placebo.? Nebo ta samá komedie a rovnou před kamerami se může odehrát i v USA, kdy se nechají ale jen placebem ,naočkovat' tři bývalí prezidenti. Je to mediální masáž, aby k tomu donutili co nejvíc lidí. Takže známé osobnosti se nechají veřejně naočkovat, ale to, co dostanou, není ve skutečnosti vakcína, ale obyčejná B12.“

Zde je nutné podotknout, že diskuze pod články nelze v žádném případě vnímat jako svého druhu průzkum veřejného mínění. „Články o koronaviru, očkování nebo vakcínách působí na určitou skupinu lidí jako pověstný rudý hadr na býka. Vždy budou v populaci lidé, kteří budou tvrdit, že je vše jinak'. Stát by se měl snažit, aby jejich počet klesal,“ upozornil Roman Máca.

Domnívá se, že ke snížení počtu lidí, kteří v oblasti očkování proti covidu věří konspiracím a šíří je, vede několik cest. „Bylo by skvělé, kdyby se podařilo přijít s jasnou a jednoduchou myšlenkou, která by vysvětlila, oč jde. Mám na mysli něco v duchu hesla ‚Moje rouška chrání tebe, tvoje rouška mě', které se zrodilo na jaře a podle mého výrazně pomohlo k tomu, že lidé smysl roušek rychle pochopili a skutečně je začali nosit,“ podotkl analytik.

Roman Máca Roman Máca se dlouhodobě věnuje bezpečnostní problematice ve vztahu k informačním a komunikačním technologiím a k médiím obecně. V Institutu pro politiku a společnost působí jako analytik. Dříve pracoval v think tanku Evropské hodnoty a v Národním centru bezpečnějšího internetu. Vystudoval obor Mezinárodní rozvojová studia na Univerzitě Palackého v Olomouci. Na dané téma působí jako lektor, je autorem řady článků a příspěvků na konferencích. Jako řešitel se rovněž zapojil do regionálních, celostátních i mezinárodních projektů. Téma mediální gramotnosti a online bezpečnosti každoročně přednáší ve válkou postižených regionech východní Ukrajiny.

Pomoci by mohlo i zapojení osobností, jichž si lidé váží, jsou pro ně morálními autoritami. Příkladem zpoza hranic, z Británie, může být 94letá královna Alžběta II., která již oznámila svůj úmysl nechat se očkovat. „Také u nás by určitě pomohlo k uklidnění veřejnosti, kdyby – a teď si budu vymýšlet – například Zdeněk Svěrák v krátkém videospotu řekl, že se nechá očkovat a co jej k tomu vede. Názorům morálních autorit lidé naslouchají,“ dodal Máca.

Podobně smýšlí další z diskutujících, čtenář Seznam Zpráv Štěpán Tračik. Kromě jiného píše: „Naše ministerstvo zdravotnictví strašně pokulhává, tyto obavy a hlavně důvody pro očkování musí umět občanům vysvětlit. Což se obávám, že nebude umět nikdy. To už spíše nějaká odborná osobnost s morálním kreditem než úřední aparát na svých webových stránkách. Mrzí mne přístup Zemana a Babiše, kteří by měli jít příkladem, po vzoru královny Alžběty II., amerických expresidentů. Snad se najdou jiní, kteří je zastoupí.“

Naráží na skutečnost, že prezident Miloš Zeman v otázce očkování odkazuje na svůj zářijový rozhovor pro Frekvenci 1, kde prohlásil, že ještě není rozhodnutý, ale že je „strašný zbabělec“, nemá rád jehly a nerad se nechává píchat „dokonce i do prstu, natož do ruky a do žíly“.

Premiér Andrej Babiš zase značně váhavě říká, že se bude muset poradit s lékařem, protože již desítky let žije bez sleziny. S názorem čtenáře Štěpána Tračika, že by vysvětlování významu očkování v boji s covidem ze strany státních institucí mělo být lepší, Roman Máca souhlasí. Upozorňuje ovšem, že jde o tanec na tenkém ledě. S pandemií takových rozměrů a dopadů nemá nikdo zkušenosti, neexistuje dějiny prověřený „manuál“ pro politiky, jak obyvatelům problém vysvětlovat. „Navíc je třeba si uvědomit, že spousta dezinformací a konspiračních teorií je vypouštěna za účelem zisku. Dezinformační weby se je snaží co nejintenzivněji šířit například prostřednictvím sociálních sítí, aby na své stránky přilákaly co nejvíc čtenářů a díky nim vydělaly na reklamě,“ upozornil analytik.

Dodal, že podle jeho názoru by bylo namístě věnovat těmto profesionálním šířitelům konspirací intenzivní pozornost, například ze strany policie. „Často jsou dezinformace a konspirační teorie vyloženy nebezpečně, jde pro stát o bezpečnostní riziko. Mnoho konspirací naplňuje podstatu trestného činu šíření poplašné zprávy,“ řekl.

První dodávky vakcín by měly být v Česku v lednu. Protože se zřejmě bude jednat o vakcínu, která vyžaduje skladování a převoz při velmi nízkých teplotách, počet očkovacích center bude zpočátku omezen. Podle koordinátora očkování Zdeňka Blahuty se dá rovněž očekávat, že v první fázi bude mít zájem o očkování více lidí, než pro kolik bude mít Česko vakcínu k dispozici.

Z průzkumu, který si nechalo udělat Ministerstvo zdravotnictví vyplývá, že více než polovina lidí plošné očkování podporuje. Je mezi nimi i pětina těch, kteří se sami nechtějí nechat očkovat. Plošné testování má podporu asi u třetí části populace, přičemž jsou mezi nimi opět i lidé, kteří se sami testovat neplánují. Obavu z rizika nákazy nemocí covid-19 má 70 procent lidí.

1.57. Kartelové dohody jsou dnes výrazně sofistikovanější. Chci zkrátit lhůty úřadu na polovinu, říká předseda UOHS Petr Mlsna [URL](#)

WEB, Datum: 14.12.2020, Zdroj: ekonomicky-denik.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2020 03:05, RU / měsíc: 106 000, Celková návštěvnost: 7 000, Rubrika: Veřejné zakázky, AVE: 4 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,08

Při propadu hospodářství, které lze v nejbližších letech očekávat, je velmi žádoucí, aby Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhodl rychle. „Dnes není problém odhalovat klasické kartelové dohody typu 70., 80. let 20. století. Jestli někdo sladil ceny, rozdělil si trh. Ale tady už je to i o sdílení infrastruktury, o IT platformách a dalších věcech. [...]

Při propadu hospodářství, které lze v nejbližších letech očekávat, je velmi žádoucí, aby Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

rozhodoval rychle. „Dnes není problém odhalovat klasické kartelové dohody typu 70., 80. let 20. století. Jestli někdo sladil ceny, rozdělil si trh. Ale tady už je to i o sdílení infrastruktury, o IT platformách a dalších věcech. Dnes se pohybuje v úplně jiném světě, než tomu bylo před deseti, patnácti lety,“ říká v druhé části rozhovoru nový předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Petr Mlsna.

Novinky po vašem nástupu na post předsedy ÚOHS jsme probrali v první části rozhovoru. Pojdme otevřít další témata. Protikorupční organizace kritizují úřad za nižší počet kontrol, než provádějí jiné instituce. ÚOOÚ, ERÚ atd. Hodláte počet kontrol zvýšit?

Tento problém jsem řešil ihned po nástupu, kdy jsem požádal místopředsedy, aby mi předložili seznam všech podnětů, které přišly od státních institucí na provedení kontrol. Kontrolní činnost v roce 2020 není kvůli covidu vypovídající, ale kontroly budeme provádět. Primárně nás zásobuje ministerstvo financí.

Vnitřním pokynem jsem nařídil, zkrácení předávání spisu mezi prvním a druhým stupněm na maximálně patnáct dnů.

A co problémy se lhůtami? Jste kritizováni za to, že úřad vede správní řízení déle, než by mohl, jak tvrdí protikorupční organizace. Aktivisté tvrdí, že například podle výroční zprávy pro rok 2018 byla bez započtení příkazu průměrná délka prvostupňového řízení 38 dní. Hodláte se lhůtami a jejich průběhem nějak vypořádat?

Pokud jde o zakázky, napsal jsem to i do své koncepce, tak už jsem vnitřním pokynem nařídil, aby u předávání spisu mezi prvním a druhým stupněm nebyla naplňována lhůta ze správního řádu, která je 30 dnů. Aby se zkrátila maximálně na polovinu, tj. na maximálně patnáct dnů. To je první opatření, které může udělat předseda beze změny zákona. A druhé, aby se striktně držela třicetidenní lhůta pro rozhodnutí v rozkladu.

Ono to také určitě souvisí i s tím, jak efektivní a výkonní jsou vaši pracovníci?

Výkonnost se odvíjí od toho, jak velký tlak na ně vyvíjí vedení.

V některých státních firmách či institucích v minulosti probíhaly akce, že stál někdo se stopkami za zpracovatelem a kontroloval to. Chystáte také nějakou takovou kontrolní akci?

Takovou určitě nechystám. Ale je potřeba odlišit složité a jednoduché případy. U jednoduchých případů není problém rozhodnout před lhůtou. V případě rozkladu není problém předat spis během týdne a vypravit rozhodnutí k projednání rozkladové komisi v té třicetidenní lhůtě. U složitých ekonomických případů, primárně soutěžních, tam se mnohdy musí využít správní řád a požádat například o znalecké posudky. Ale i v zakázkách, nejenom v soutěži. Tam se vám pak logicky lhůta natáhne na šedesát dnů. Když se podívám na průměrnou statistiku, jak rozhoduje ÚOHS v prvním a druhém stupni, tak si myslím, že je to v rámci Česka skoro jedno z nejrychlejších správních řízení, když to srovnám s ministerstvy, která jsem v praxi poznal. Tedy pokud ta čísla jsou pravdivá. Ještě chci podotknout, že tam je problém v systému prvoinstančnosti, pokud jde o ping-pong mezi prvním a druhým stupněm. Chtěl bych na toto téma zahájit diskuzi a už jsme se o tom bavili v Poslanecké sněmovně.

To mi hezky nahráváte. Hodláte vyvinout nějaké zákonodárné kroky k tomu, abyste zefektivnil chod úřadu?

Chci otevřít diskusi na tom, jestli nezavést do rozhodování ve druhém stupni apelaci. Ta by v podstatě odstranila ping-pong mezi prvním a druhým stupněm. V tom druhém pak může předseda rozhodnutí přímo změnit. Když chce dnes předseda rozhodnutí změnit, musí vydat rozhodnutí o zrušení, vrátit to, kasovat to. Prvostupňový orgán rozhodne, zase se podá rozklad a zase rozhoduje předseda. Tzn., ve finále na konci bude vždy stát předseda. Pokud bychom zavedli částečnou apelaci, pak by předseda v některých případech rozhodl už sám finálně a věc by se nevracela zpět do prvního stupně.

Podle Transparency International by každá reforma dohledu nad veřejnými zakázkami, která chce řešit systémové problémy ÚOHS, měla obsahovat několik principů: vznik stálého nezávislého kolektivního orgánu pro rozhodování v řízeních pro přezkum zadávání veřejných zakázek. Co si o tom myslíte?

Diskutoval jsem to dvakrát s protikorupčními organizacemi, ještě před svým jmenováním. Vysvětlovali jsme si plusy a mínusy. Můj obecný postoj je, že tak, jak je dnes předložen návrh protikorupčními organizacemi, tak možná více, než ke zrychlení řízení povede k tomu, že systém bude tak složitý a do značné míry i zpolitizovaný, že to nepřinese ten kýžený efekt. V modelu, kdy je navrženo, že by předseda úřadu mohl členy jednotlivých senátů jmenovat až po souhlasu Senátu Parlamentu logicky vede k tomu, že to budou politici, kteří budou profilovat své politické představy o tom, kdo by měl v těch senátech sedět. A vzhledem k tomu, že je tam stanoven plat na úrovni ministra, tak si myslím, že to budou dostatečně lukrativní a velmi zajímavá místa.

Co si myslíte o dalším z podnětů, že by o návrzích dodavatelů mohl rozhodovat kolektivní orgán v jediné instanci? Je to podle vás dobrý nápad?

Je to možné řešení. Ale musíme si uvědomit, že pak by to šlo automaticky na soudní přezkum. A jestliže dnes můžete v druhém stupni ještě zrušit vadné rozhodnutí úředníků, tak teď už by to rušil rovnou soud. A jestliže soudní přezkum zakázky trvá na Krajském soudu v Brně 9 až 12 měsíců, jak říkali kolegové, tak se ptám, o kolik by se řízení na soudu v Brně protáhlo. Tam by totiž musel být určen i systém, zda by nemělo rozhodovat vícero krajských soudů. I dnes má nad ÚOHS monopol soudního přezkumu v podstatě jeden jediný senát.

Protikorupční organizace také apelují na otevřenost účastníků na trhu veřejných zakázek i veřejnosti. Budete poskytovat podporu zadavatelům a ochranu dodavatelům? Je to o změně legislativy?

Primárně bychom měli začít dělat metodické dny. To jsme dělali třeba na vnitru. Když se v rozhodovací praxi ukázalo něco jako problém, tak jsme si řekli, svoljme na to téma třeba kulatý stůl, metodický den, konzultace a řekněme si, kde jsou problémy. Na straně zadavatelů, na straně dodavatelů, jaké jsou trendy, jak se k tomu staví metodicky ministerstvo pro místní rozvoj.

ÚOHS trestá porušení zákona, metodiku by mělo primárně dělat ministerstvo. Ale připouštím, že ji musíme dělat společně, protože není možné, aby ministerstvo zavedlo do praxe nějakou metodiku a ÚOHS ji následně rozhodovací praxí otočil o 180 stupňů. To se musí nastartovat. Minulý týden proběhlo první setkání na úrovni některých vybraných organizací a ministerstev o společensky odpovědném zadávání. To bude obrovskou výzvou do budoucna. I vzhledem k penězům, které budou z EU v rámci plánu obnovy přicházet a budou postaveny na jasných principech. Mluvíme o green dealu, robotizaci, digitalizaci, automatizaci. To budou jedny z technických kvalifikačních kritérií, které se budou muset odrážet v zadávacích dokumentacích.

Petr Mlsna s tiskovým mluvčím Martinem Švandou Foto: Jiří Reichl

Ozývají se mimo jiné hlasy pro rozdělení úřadu. Aby dohled nad veřejnými zakázkami řešil samostatný úřad, což je prý obvyklý model v EU. Součástí úřadu by pak mohl být speciální kolektivní orgán, nebo – rada, která by byla hlavním rozhodovacím orgánem. Byl byste s takovou podobou reformy komfortní?

Bavili jsme se o tom ve sněmovně a řekli jsme si plusy a minusy. Tuto otázku obhospodařuje speciální pracovní skupina při Úřadu vlády a minusy převažovaly. Jako odstrašující příklad byl uváděn například ERÚ, který se v podstatě rozpadl na dvě části a stal se dysfunkčním. Zastávám názor, že by úřad měl vždy mít někoho, kdo je odpovědný za jeho fungování. Jestliže je to tady na ÚOHS předseda, nechť je kritizován, vystaven tlakům, odvolán. U kolektivních orgánů se ukazuje, že odpovědnost vlastně nemá nikdo, má ji kolektiv, který je amorfni, neuchopitelný a odpovědnost se přelévá z jedné strany na druhou. Proto toho nejsem zastáncem. Ano jsou státy, které mají úřady pro veřejné zadávání. Nic proti tomu, ale musíme si říct, jestli by takový model problém vyřešil. Podle mě to rozlouskne změna procesních pravidel. Ať už se zavede jednoinstančnost, nebo se zavede apelace, nebo se výrazně zkrátí lhůty. To všechno jsou nástroje, které mohou vést ke zrychlení práce. Chci vypíchnout, že zejména při propadu hospodářství, které lze v nejbližších letech očekávat, je velmi žádoucí, aby úřad rozhodl rychle. Řekl – je to po právu, není to po právu. A nechť následně rozhodují soudy. Nejhorší je ten ping pong v rámci státní správy.

Co říkáte tomu, že by Nejvyšší správní soud mohl zřejmě získat větší pravomoc odmítnat kasační stížnosti?

Kasace je mimořádný opravný prostředek. Rozhodnutí správních soudů na úrovních krajů jsou pravomocná a kasace je mimořádný opravný prostředek. To, že Nejvyšší správní soud po prvních pěti letech svého fungování tak významně otevřel dveře a ze všech kasačních stížností de facto udělal řádný opravný prostředek, říkám to s velkou mírou právní nadsázky, tak to je problém jeho rozhodovací praxe. Co soud extenzivně vyložil za porušení veřejných subjektivních práv. Začínáme se bavit například o maturitách, kdy část maturity podléhá soudnímu přezkumu. Budeme možná i v situaci, že jednotlivé zkoušky na univerzitách budou podléhat soudnímu přezkumu. Rozhoduje se o subjektivních právech studenta. A tady musí správní soudnictví říct, kde ta meze ochrany končí.

Jak hodnotíte správní řízení u správních soudů? Co by, podle vás, jako zkušeného právníka, přetíženým úsekům těchto soudů pomohlo?

Personální posílení. Mně to nepřísluší řešit a budu proto mluvit jako právník. Správní úseky na krajských soudech jsou podle mě velmi poddimenzované. Jsou to takové popelky. Samozřejmě se bavíme i o výchově nových soudců. Drtivá většina soudních čekatelů, když nastupuje do justice, tak si zvolí civil nebo trest, do správního soudnictví se nikomu nechce. Protože je to neuvěřitelně košatá agenda. Od finančního práva, přes sociální zabezpečení, soutěžní věci, přestupky. Proto se do toho moc adeptům soudnictví nechce.

Nežřídky kdy to vypadá, a trochu nadsazují, že soudci problému, který řeší, nerozumí.

To je přesně o té specializaci. Jestliže dnes máme postavené správní soudnictví na tom, že správní soudce zná celé správní právo, které tvoří 90 procent právního řádu a zbytek je už jen občanský, nebo trestní zákon, tak to je samozřejmě úplně naivní představa, že soudce je schopen znát do detailu všechny správní předpisy. A aplikovat je. On se někdy setkává s věcí, kterou rozhoduje poprvé v životě a vícekrát ji už aplikovat nebude. Napadne mu třeba zákon o hnojivech, veterinární péči a pak už v životě ne. Nemůžeme od něj proto očekávat erudici, jako kdyby to byl profesor práva na daný obor. Čímž chci říct, že by možná stálo za úvahu zavést ve správním soudnictví konkrétní specializace.

Pojďme se rovnou do jedné vrhnout, do zdravotnictví. Náš partnerský portál Zdravotnický deník se dlouhodobě věnuje problematice veřejné soutěže na trhu distribuce léčiv. Upozorňuje na zjevné známky možných kartelových dohod mezi distributory a výrobci léčiv. Dohod, o kterých insideri pod zachováním slibu anonymity nepokrytě hovoří, ale vůle státních orgánů řešit tuto problematiku je méně než mizivá. Jednotlivé úřady si tuto problematiku přehazují mezi sebou jako horkou bramboru. Jste si tohoto problému vědomi? Chystáte se na tuto oblast podívat?

Dva naši ředitelé se minulý týden účastnili semináře na půdě právnické fakulty v Olomouci, který se právě problematice možného protisoutěžního jednání a zadávání veřejných zakázek v oblasti zdravotnictví úzce věnoval. A to jsou právě momenty, o kterých jsem hovořil v první půli rozhovoru. Při troše inteligence a přečtení si novin, informací na serveru, je mnohdy vhodné nečekat na podněty a začít být aktivnější. Protože se ukazuje, že někde můžeme i na základě vnějších znaků detekovat možné protisoutěžní jednání.

Podle bývalého náměstka ministerstva zdravotnictví byl problém i v tom, jak ÚOHS přistupuje k definici relevantního trhu. Nestál by tento dosavadní přístup za revizí?

To je jedno z velkých témat na úrovni Evropské unie. Začíná probíhat diskuze, jestli principy tak, jak je dnes staví trh, odpovídají vůbec tomu, jak se vyvinula ekonomika. A řekněme vztahy byznysu. Tzn., je to mimořádně složitá problematika. Dnes není problém odhalovat klasické kartelové dohody typu 70., 80. let 20. století. Jestli někdo sladil ceny, rozdělil si trh. Ale tady už je to i o sdílení infrastruktury, o IT platformách a dalších věcech. Dnes se pohybujeme v úplně jiném světě, než tomu bylo před deseti, patnácti lety. Takže diskuze na téma relevantního trhu jednoznačně ano. A to je výzva nejenom pro Českou republiku, ale celoevropská.

Počkejte. Teď vám něco odcituji: „Jenže ÚOHS k tomu přistupuje úplně jinak, než bylo záměrem §77 zák. o léčivech. ÚOHS řeší

tržní podíl nějaké skupiny léčiv třeba v kontextu ATC3 nebo ATC4 skupiny. Když se na to podívá lékař, nebo farmaceut, řekne, že je naprostý nesmysl říci, že jsou na této úrovni léky zaměnitelné. My ve zdravotnictví se na to musíme dívat jinak, než ÚOHS." Určitě víte, kam tím mířím?

Jasně. K zaměnitelnosti ve skupinách léčiv. To moc dobře znám, protože jsme to ve státní správě dlouhodobě řešili. Jde o zaměnitelné látky. Máte postavenou skupinu léků, které můžete používat k vyléčení konkrétní choroby. Zjednoduším to. Vezmete si na zdravotní problém například paralen nebo brufen. Bude to mít stejný účinek, akorát někomu pomáhá to a jinému zase ono. Jestli k tomu přistupujeme z hlediska soutěže tak, že ji posuzujeme jen u těchto skupinových léčivých látek a řešíme hlediska jejich zaměnitelnosti, to je na obří diskuzi.

Petr Mlsna Foto: Jiří Reichl

Pojďme ke konkrétním kauzalitám. ÚOHS řeší v poslední době rád Liberecký kraj. Například nákup akcií soukromého dopravce. Jak se tedy má zachovat municipalita, když ho sužuje akutní program s dopravou a naskytne se možnost nakoupit si akcie některého dopravce?

Možná je lepší se dopředu zeptat, než jít neprobádanou cestou.

Počkejte, to jste příliš stručný. Co, když vám někdo zavolá a pošle vám v ten samý den email, že řeší takto akutní věc. Za jak dlouho mu budete schopni odpovědět?

To je na metodickou spolupráci s ministerstvem pro místní rozvoj. Abychom si vydefinovali, jestli se tu objeví další takovýto případ. Pak bychom si museli metodicky říct, jak budeme na akcie nahlížet. Buďto jako na „věc“ ve smyslu občanského zákoníku, což pak v tom smyslu potvrdil i Nejvyšší správní soud. A nebo nebudeme na to tak nahlížet a otevřeme tím prostor všem veřejným zadavatelům, kteří pokud budou nakupovat akcie, mohou je nakupovat vlastně přímo z ruky. A pak byste si mohl vybírat, co budete nakupovat, a nic nesoutěžit. Ale jak pak odpovíte na otázku: Proč jsem si koupil vaše akcie, řekněme toho dopravního podniku a ne akcie jiné firmy? Co byla ta kritéria, proč jsem si z ruky koupil tyto akcie a ne toho druhého? Tím by se otevřela pole veřejným zadavatelům, vyměnila pole veřejného zadávání a vůbec nedohlédneme tam, co by se mohlo stát za pět let na konci takto otevřených dveří.

Zopakuji otázku, když vám někdo z kraje zavolá, pošle email, za jak dlouho mu budete schopni pomoci?

Já se domnívám, že když to bude otázka, jestli jsou akcie věcí ve smyslu občanského zákoníku, tak mu odpovíme do 14 dnů. Stačí si otevřít občanský zákoník a podívat se na definici věci. Věc hmotná, věc nehmotná. Odpověď je poměrně jasná.

Zaslechli jsme, že ministerstvo dopravy připravuje program covidové podpory dopravců, o kterém musí rozhodnout Evropská komise. Jde o závazek veřejné dopravy, kde se točí v rozpočtech obrovské sumy. Protože vy budete tím, kdo to bude řešit s komisí. Už to nějak konzultujete?

V současné době probíhá diskuze na úrovni ministerstev, jak by tento podpůrný program měl být konstruován. Oddělení veřejné podpory je připraveno přichystat notifikaci do Bruselu. Posíláme tam všechny podpůrné programy. V okamžiku, kdy si vláda ujasní svůj záměr, jestli bude podporovat ztrátu ze závazků ve veřejné dopravě, nebo bude odpouštět třeba poplatky za použití železniční dopravní cesty, to je na její úrovni. Toto se prostě musí rozhodnout politicky. My to pak budeme notifikovat a následně o tom rozhodne Evropská komise. Hodně se to bude odvíjet od toho parametru, aby podpora sama o sobě nesměřovala jenom do závazku veřejné služby. Protože to by pak mohlo na trhu v oblasti dopravy vyvolat efekt, který bude z hlediska soutěživosti nežádoucí. Ale je to zatím v politických úvahách. Kolegové z veřejné podpory intenzivně komunikují s ministerstvy dopravy a průmyslu.

Po vašem předchůdci tu zůstaly nějaké věci, které byly poměrně hojně sledované novináři. Budete přezkoumávat některá jím vydaná rozhodnutí?

U rozhodnutí, která jsou pravomocná, bude přezkum provádět pouze soud. Tedy pokud někdo podá správní žalobu. A z věcí, které jsou po prvostupňovém rozhodnutí a jdou do rozkladu, tak tam budu už rozhodovat já z titulu své funkce.

Takže žádné vyhánění kostlivců ze skříně neplánujete?

Jaké mám procesní nástroje? Pokud bych chtěl něco přezkoumávat, musel bych postupovat podle správního řádu. Buď obnovou řízení s tím, že se našly nějaké podstatné okolnosti, které nebyly zohledněny v rámci správního řádu na úřadu. Nebo bych mohl něco přezkoumávat pro zjevnou nezákonnost.

Tak pojďme ke konkrétní věci, například k plánované zlínské krajské nemocnici. Hejtman Jiří Čunek nechal připravit podklady k tendru firmami, které nakonec sami uspěli v soutěži na projektanta. To je lege artis? Že někdo připraví soutěž, pak se jí účastní, a vyhraje jí?

Já jsem si k tomu nechal zpracovat podklad. V rámci rozkladového řízení byl právě tento argument jeden z těch podstatných. Stanovení požadavků bylo nastaveno v podstatě rovně pro všechny. Je pravdou...

Já vás přeruším. Byl jeden uchazeč, který z veřejných zdrojů zjistil, že krajský úřad dává uchazečům méně informací, než má. Napadl to u vás a argumentoval i fotografiemi, kde bývalý hejtman Čunek ukazovali, jak má nemocnice vypadat, ale v zadávacích podmínkách tyto poměrně zásadní detaily chyběly. Takže se táží, byť je to druhoinstančně rozhodnuté, jestli je fér, když někdo v rámci mikrotendru určuje podmínky soutěže, pak se té soutěže sám účastní?

To byste musel v rámci té soutěže dopředu říct, že ten, kdo zpracovával projekt, nebo studii proveditelnosti nemůže být tím, kdo se přihlásí do veřejné zakázky na projektovou dokumentaci. Ale pak by vznikla otázka, jestli je to vyloučení legitimní či nikoliv. Úřad se tím v rozhodnutí opravdu velice podrobně zabýval. Musím vás na něj odkázat, protože je opravdu velice podrobně

popsáno, proč jsme nakonec řekli, že to je v pořádku.

Tak nám to ve třech větech řekněte.

Já to nemám v hlavě, tam je to popsáno na dvacet stran. Ale v kostce, v rozhodnutí jsme řekli, že žádné další údaje nad to, co bylo v zadávací dokumentaci, v zásadě neexistovaly. Někjaké obrázky, které se měly údajně někde prezentovat, byly vytvořeny pouze v rámci nějakého PR a nejednalo se regulérní rozpracování projektu. Podle našeho rozhodnutí, a určité se bude posuzovat u soudu, žádné jiný či vybraný uchazeč oproti navrhovateli neměl k dispozici. Vyargumentovali jsme to velice podrobně.

Navíc, řekněme si po pravdě. Je otázkou, jak vůbec projekt Zlínské nemocnice skončí. Nové vedení Zlínského kraje se bude touto otázkou zabývat následující týden. I kdybych si spis k té věci vyžádal, sám na tom nic nezměním.

Před chvílí jste říkal, že pokud se objeví nové okolnosti, tak můžete některá rozhodnutí znovu otevřít.

To samozřejmě ano, ale musí se objevit ty nové okolnosti. Nemohou to být stále stejné argumenty, které už byly posuzovány v prvním, nebo druhém stupni.

Vy jste se jmenováním předsedou úřadu dostal do zvláštní situace, protože možná přijdete o známé a kamarády. Ale Petr Rafaj se sešel s Jiřím Čunkem a určité to nebylo tak, že by nepadla slovo na Zlínskou nemocnici. Martin Pecina se kdysi sešel na benzínové pumpě s Andrejem Babišem a určité si popovídali i o věcech, které s Agrofertem úřad řešil. Jste připraven na to, že se nebudete moci scházet na benzínových pumpách, jezdit za kolegy, byť jsou to třeba lidé z branže, na krajský úřad, na ministerstvo, atd.?

Jsem smířen s tím, že okruh mých známých se podstatně zmenší v podstatě na rodinu a nejbližší kamarády. Mou výhodou je, že nemám kamarády z právnícké ani byznysové branže, ale povětšinou z akademické sféry, nebo ze školy. Počítám s tím. To je ale osud asi všech vysokých státních úředníků. I dřív jsem moje všechna jednání probíhala transparentně v oficiálních místnostech, kancelářích.

Máte rád fotbal. Váš předchůdce měl také rád fotbal a majitel společnosti BusLine ho pozval na zápas do zahraničí. Jenže úřad řešil věci souvisejícími s BusLinem. A rozhodnutí ve prospěch BusLine bylo podroběno velmi tvrdé kritice. Budete chodit na fotbal?

Budu chodit na fotbal, budu jezdit na fotbal a budu létat na fotbal. Ale jen za svoje.

Vraťme se k tomu BusLinu. Nenarazili jste na okolnosti, které by opravňovaly k tomu ty věci otevřít?

Tam je těch kauz desítky.

Táží se na ty uzavřené, druhoinstančně, jestli je budete přezkoumávat. U rozhodnutí v běhu to vnímám tak, že tomu budete věnovat patřičnou pozornost.

Přesně tak. U věcí, které jsou uzavřené, tak pokud padne rozhodnutí soudu o zákonnosti, nebo nezákonnosti, tak to může nasměrovat i rozhodnutí v ostatních kauzách, které tady všechny leží.

V zásadě na jakékoliv zakázce na autobusovou dopravu v České republice se objevuje BusLine. Ať už jako jeden z uchazečů nebo navrhovatel u nás. Je to opravdu hrozně široká otázka a nelze na tak povšechně položenou otázku konkrétně odpovědět.

Působíte ve státní správě už dost dlouhou dobu. Hodně lidí, kteří pracují pro stát, profesně okorává. Chybí jim dravost a tah na branku. Jak jste na tom vy? Sledujete, co se děje v privátu? Vzděláváte se?

Já se věnuji otázce soutěží jak v teoretické rovině, tak akademické sféře. Mé působení na ministerstvech mi to obohatilo o veřejné zadávání. Sám jsem byl zadavatelem některých veřejných zakázek. Podotýkám, že úspěšně ukončených a nikdy ÚOHS nezrušených.

Vida. Vy se ale umíte pochválit.

Že? Ale teď vážně. V této oblasti opravdu zkušenosti mám. A k tomu okorávání. Já si myslím, že vysocí státní úředníci mají rotovat. Vyzkoušet si i jiné agendy. Na ministerstvu vnitra jsem byl 5 a půl roku. Jsem toho názoru, že 6 max. 7 let na jednom místě je tak akorát, aby pak člověk změnil působiště. A dovzdělával se. I já se vzdělávám. Mám před sebou zákon o zadávání veřejných zakázek a registrů smluv, který jsem si před proběhnutím výběrového řízení přečetl do detailů. A tady v té tašce (ukazuje na nadtou brašnu) jsou další předpisy. Na výběrové řízení jsem se učil jako na státnice, načel jsem všechno, co se vztahuje k soutěži. Jel jsem nonstop tři týdny.

Ale určité zvládáte rychločtení.

Je pravda, že jsem zvyklý rychle číst. Jen vám ještě řeknu, co v té tašce je. Směrnice, výroční zprávy ÚOHS a zákon o náhradě škod.

Nový předseda ÚOHS Petr Mlsna ukazuje, co si do pracovny přinesl v nákupní tašce. Jsou to podklady, které studoval 3 týdny před výběrovým řízením. Foto: ED – Jiří Reichl

Na závěr se nemůžeme vyhnout fotbalu. Byl jste místopředsedou komise rozhodčích. Vy jste fotbal aktivně hrával nebo písal? Jak jste se stal funkcionářem?

Já jsem fotbal nehrál, ale od patnácti jsem pískal.

Myslíte si, že je český fotbal „cinklý“?

To neumím říct.

To je zvláštní, pískat fotbal a nehrát ho.

Já jsem na to neměl talent a v těch 15 jsem si řekl: No tak budu se plácát na okrese Jihlava v dorostu, anebo zkusím něco jiného? Pocházím z fotbalové rodiny, děda, táta, strýcové, všichni hráli fotbal. Táta ještě píská na okrese. Celkem mi pískání šlo a došel jsem až do profesionálních soutěží. V roce 2004, za Lud'ka Macely, kdy se nabírali mladí rozhodčí po velké aféře. V profesionálních soutěžích jsem působil tři roky. Ale to už se těžko kloubilo s prací.

Komise musela být velký žrout času.

To byla. Možná ještě větší, než samotné pískání

To jste se probouzel po nocích a pískal jste?

Seděl jsem u televize, koukal na ligový zápas a jenom jsem čekal, kdy a kde nastane problém. Vlastně jsem už ani neřval na fotbal, ale jenom na rozhodčí. Kdy bude zas problém, penalta a mediální cirkus. Ale byla to super práce. Protože předseda komise Michal Listkiewicz, to je chlap, který byl na dvou mistrovstvích světa. Mával finále MS v roce 1990 v Itálii. Opravdu velká persona. Deset let byl předsedou polského fotbalového svazu. Člověk s obrovským nadhledem, znalostí. Když už nebyl předsedou, byl tak nějak divně z českého fotbalu vyštípán. Když jsem viděl, jakým směrem se to začíná ubírat, tak jsem mediálně vystoupil a řekl, že s tím už nechci mít nic společného. Už nejsem ani členem fotbalové asociace.

Tu komisi jste opravdu opustil jenom kvůli Listkiewiczovi, nebo kvůli tomu, že jste vnímal, co se tam děje?

Když jsem viděl, jak se v komisi začíná rozhodovat. Přišel jste na komisi a tam vám předložili obsazení a nediskutovalo se o tom. Tak jsem si řekl, k čemu tady vlastně sedíme a proč bych měl v té komisi být? Když jsem zjistil, že se začali vracet rozhodčí, spojení s korupčními kauzami a mířili do funkcí delegátů profesionálních soutěží, tak jsem si řekl, že už to je přes čáru. Nechci, aby s něčím takovým bylo spojované moje jméno.

A myslíte si, že je český fotbal „cinklý“?

To neumím říct.

Objevují se informace o likvidaci hráčů z nižších soutěží, které rozhodčí nevidí, atp. Myslíte si, že opravdu něco takového ve fotbale probíhá?

Někteří lidé vám řeknou, že se s něčím takovým nikdy nesetkali. Jiní zase, že setkali. Vychází do značné míry z toho, jaký kredit si ti lidé tvořili celý svůj fotbalový život. Já jsem měl tu výhodu, že jsem měl vždy čistou hlavu a fotbal pro mě nebyl zdroj obživy, ale koníček. Zdrojem obživy pro mě byla vždy práce. Proto jsem vystudoval dvě vysoké školy.

Jaká je ta druhá?

Fakultu sociálních věd, Německo–rakouská studia.

Nejste plagiátor?

Ne ne, na to by se už přišlo. Teď si dodělávám docenturu. Pokud bych byl studijním podvodníkem, zajisté bych byl odhalen. Ale abych neutekl z otázky. Myslím si, že skupina lidí, pro které je fotbal obživou, nic jiného nemají, v profesním životě se nejsou schopni žít ničím jiným než jen fotbalem, tak u nich bude samozřejmě náchylnost k takovým věcem vždy vyšší, než u lidí, kteří to dělají, protože je to baví.

Ale bavíme se o nižších soutěžích. Takzvaně sud za rovinu?

Sud za rovinu. Těžko se k tomu můžu vyjádřit, protože poslední zápas jsem pískal v roce 2007. Co se od té doby vyvinulo nevím a přehled o tom nemám. Minel je vidět až moc. Ale já nikomu nepodsouvám zlý úmysl. Problém je ve vzdělávání. Rozhodčí se do vysokých soutěží dostávají strašně rychle. Po pěti letech nemůže rozhodčí umět dobře pískat a vůbec už pískat první ligu. To prostě nejde. Já jsem se tam doplácál za 11 let a z toho jsem, a to je nejdůležitější, 4 roky pískal moravsko-slezskou fotbalovou ligu. To je to, co vás má připravit, dlouhodobější pobyt v třetí lize. Kluci, kteří jdou pískat po dvou, pěti, deseti zápasech ve třetí lize, nemůžou nikdy obstát. Tam je ten tlak enormně vyšší. Rozdíl mezi třetí a druhou ligou ještě není tak dramatický, ale největší je mezi druhou a první ligou. Z hlediska rychlosti, tlaku, zájmu médií a všeho dalšího

Co dělá Petr Mlsna ve volném čase?

Tráví čas s rodinou, kouká se v televizi na fotbal, protože na něj chodit nemůžeme, když je Covid19. Dopisoval jsem habilitační práci a připravuji se na obhajobu.

Na právech? Kde?

V Praze. V oboru ústavního práva a státního práva.

Takže vás můžeme za nějaký čas zahlédnout třeba na Ústavním soudu?

Ne. Myslím s, že na Ústavní soud mají chodit lidé, byť zákon konstatuje čtyřicet let věku, na závěr své profesní právnícké kariéry. Těžko pak z Ústavního soudu jdete dělat advokáta, nebo podnikového právníka. Tam fakt máte jít na konci profesní dráhy.

Vás soudnictví neláká?

Láká, ale jsem na to jsem příliš mladý.

Jan Hrbáček, Jiří Reichl

1.58. Vydrží koalice do voleb? 50:50, KSČM zachrání jen zázrak, míní politologové [URL](#)

WEB, Datum: 15.12.2020, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Strana: 0, Autor: jva, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 02:48, RU / měsíc: 3 420 957, Celková návštěvnost: 660 316, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,34

Už v příštím roce čekají Česko řádné volby do Poslanecké sněmovny. Podle politologů, které redakce iDNES.cz oslovila, však není vůbec jisté, jestli do té doby vůbec současná vládní koalice ANO a ČSSD vydrží pohromadě. Šance jsou podle nich vyrovnané. Starosti si mají dělat také komunisté, které podle politologů ve Sněmovně udrží už jen zázrak.

1. Vydrží současná vládní koalice do voleb?

Koaliční spolupráce hnutí ANO s ČSSD skřípe už delší dobu. Sociální demokraté vyhrožovali odchodem z vlády v minulosti již několikrát. Naposledy při rozhodování o konci superhrubé mzdy, proti čemuž strana vystupovala. Koalice však zatím vždy vydržela.

Podle oslovených politologů tomu však nemusí být natrvalo. „Je to padesát na padesát. Pro pokračování koalice hovoří určitá snaha o politickou stabilitu. Proti pak fakt, že ANO i ČSSD soupeří o podobné voliče. Rozpad koalice by tak otevřel prostor k většímu vymezování proti rivalovi,“ tvrdí politolog Ladislav Mrklas z Cevro Institutu.

Jan Kubáček má však opačný názor. „Vládní koalice bude neskutečně rozhádaná, ale myslím si, že vydrží. Jakákoliv reorganizace vlády by znamenala vstup prezidenta Miloše Zemana do dění, což nikdo v Poslanecké sněmovně nechce. Také by to mohlo znamenat prezidentskou vládu odborníků, která by vládla i po volbách. A to nikdo nechce,“ uvedl.

Existuje však ještě jedna varianta. Politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy si myslí, že by do voleb mohl dovládnout premiér Andrej Babiš bez sociálních demokratů. „Je možné, že na jaře odejdou a koalice by tak v zásadě nevydržela. Andrej Babiš by si pak doplnil ministry sám a jelo by se dál,“ míní Mlejnek.

2. Budou mít opoziční koalice po volbách většinu?

Opoziční strany pro následující volby spojí síly. Piráti budou kandidovat spolu s hnutím Starostové a nezávislí, ODS zase s TOP 09 a KDU-ČSL. Volební průzkumy dávají současnou opozici naději, že by po volbách mohla mít ve Sněmovně většinu hlasů.

„Příští volby budou o třech silných uskupení - hnutí ANO, Piráti se Starosty a pak koalice ODS, TOP 09 a KDU-ČSL. Bude rozhodovat, kdo se nakonec do Sněmovny dostane, zda nějaký nováček či některá z levicových stran, a na jakou stranu se připojí,“ míní Kubáček.

Průzkumy většinu pro současnou opozici podle Mrklase predikují, je podle něj však otázkou, co bude za tři čtvrtě roku. „Vůbec nevíme, jak bude vypadat situace. Neznáme průběh dalších vln epidemie koronaviru. Jestli se znovu bude zavírat, tak je těžké něco predikovat. Pokud bude epidemie pokračovat, tak je možné cokoliv.“

O sněmovní většině po následujících volbách nechtěl spekulovat ani Mlejnek. „V takto nejisté době nelze předvídat. Jednotlivé volební koalice však mezi sebou budou soupeřit, takže to možná nebude jen o jejich možné většině ve Sněmovně,“ uvedl politolog z **FSV UK**.

3. Kdo vypadne ze Sněmovny?
Po minulých volbách se do Poslanecké sněmovny dostalo rekordních devět stran a hnutí. Po příštích volbách však hrozí, že se jejich počet může razantně snížit. Na hraně vstupu do Sněmovny je podle průzkumů dlouhodobě KDU-ČSL, TOP 09, KSČM a ČSSD.

Oslovení politologové se shodli, že na 99 procent jistě opustí poslanecké lavice komunisté. Ti by se tak poprvé od roku 1989 nedostali do Sněmovny. „Už by je zachránil jen zázrak. Nebo spíš totální katastrofa, ke které by došlo v důsledku covidu-19. Ale to nepředpokládám,“ uvedl Mrklas.

Podobně viděl situaci KSČM i Mlejnek. „U komunistů hraje důležitou roli demografický faktor, jejich voliči vymírají. Dál bych si tipnul i TOP 09, která se však zachrání díky koalici s ODS a KDU-ČSL,“ poznamenal.

Komunisty podle Kubáčka nezachrání ani výměna předsedy. Na pozici Vojtěcha Filipa si dělá záslusk několik jmen. „Velmi dobrou šanci má europoslankyně Kateřina Konečná. Patří mezi aktivní a viditelné tváře strany. Ať už to bude ona či ne, komunisté jsou ve velké krizi a dá se očekávat, že zareagují razantní změnou. Buď Kateřina Konečná nebo nějaký ortodoxní komunist,“ tvrdí Kubáček.

4. Sežene Minář 500 tisíc podpisů do voleb?
Mikuláš Minář, který letos oznámil vstup do politiky po odchodu z iniciativy Milion chviliek pro demokracii organizující protesty

proti premiérovi Andreji Babišovi, shání půl milionu podpisů pro to, aby jeho nové hnutí šlo příští rok do voleb. „Nechceme být další pětiprocentní stranou,“ vysvětluje Minář.

Takový počet podpisů přitom žádný kandidát v Česku ještě nikdy nesebíral. Nejvíce jich získal Miloš Zeman, když se rozhodl v roce 2011 poprvé kandidovat na prezidenta. Současná hlava státu během kampaně sesbírala přes 100 tisíc podpisů. Politologové proto Minářovi spíše nevěří.

„Pokud by trval na 500 tisících podpisech, tak nikdy nezačne. Dělá to na mě dojem, že to nakonec vzdají a řeknou, že se ta suma příznivců bude vztahovat i na hlasy ve volbách,“ myslí si Kubáček.

Velké šance nedává Minářovi ani Mrklos. „Trefil se do doby, kdy už dvě opoziční koalice vznikly. On byl navíc tím, kdo je k tomu vyzýval. Bude to mít hodně těžké, i ten začátek byl velice rozpačitý.“

Mlejnek přirovnal situaci právě ke shánění podpisů před prezidentskými volbami. „Je to obtížný úkol. Snadno se může stát, že to nesežene. Třeba v prezidentské kampani měl Marek Hilscher problém sehnat 50 tisíc podpisů a nakonec je ani nesehnal. Na druhou stranu pak docela zabodoval. Bude záležet, jak se toho chopí po marketingové stránce,“ uvedl Mlejnek.

5. Vstane Trikolóra z mrtvých?

Václav Klaus mladší v loňském roce představil své hnutí Trikolóra. Cíl byl jasný - sněmovní volby 2021. „Přišel čas vzít si naši zemi zpátky,“ zdůraznil při slavnostním přestavení strany syn bývalého prezidenta.

Během epidemie koronaviru však o hnutí není příliš slyšet. Tradiční témata Trikolóry jako je školství, suverénní stát a obrana tradičních hodnot, zastínil vir. „Trikolóra je v podstatě mrtvý projekt. Myslím si, že lidé okolo hnutí se spíše pokusí ještě vybudovat něco nového,“ myslí si Mlejnek.

„Trikolóra je dalším příkladem uskupení, které mělo velké ambice, ale absolutně je nedokázalo naplnit. Nikdy nepřekročila svůj stín. Uskupení stojí a padá na Václavu Klausovi mladším a nic jiného vlastně ani nenabídlo. Ukázaly to jak krajské tak senátní volby,“ tvrdí zase Mrklas.

Naději hnutí dává pouze Kubáček. „Jsem přesvědčen, že krizi okolo akceschopnosti státu během pandemie by Trikolóra mohla využít. Bude však muset přijít s jinou strategií. Musí být mnohem účinnější než v krajských volbách,“ myslí si Kubáček.

Foto:

Zleva ministr vnitra a šéf Ústředního krizového štábu Jan Hamáček (ČSSD) a premiér Andrej Babiš (ANO) přicházejí na tiskovou konferenci po jednání s prezidentem Milošem Zemanem 13. září 2020 v Lánech na Kladensku.
Ondřej Deml, ČTK

1.59. PŘEHLEDNĚ: Vše o očkování proti koronaviru. První vakcíny by mohly dorazit na konci prosince [URL](#)

WEB, Datum: 15.12.2020, Zdroj: irozhlas.cz, Strana: 0, Autor: Dominika Kubištová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 02:40, RU / měsíc: 394 016, Celková návštěvnost: 63 237, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,70

Podle odborníků je očkování cesta, jak se vyrovnat s epidemií koronaviru. Do Česka by mělo prvních skoro deset tisíc dávek vakcín dorazit koncem roku. Kdy se ale začne očkovat, není zatím jasné. Oficiální termín neexistuje, z pondělního vyjádření ministra zdravotnictví Jana Blatného (za ANO) vyplývá, že by „velká akce“ by mohla začít v lednu. Další odpovědi o očkování najdete v přehledu, který sestavil server IROZHLAS.cz

Země po celém světě se připravují na očkování proti koronaviru, které má pomoci dostat nemoc pod kontrolu. Například Velká Británie s vakcínou Pfizer začala už před týdnem, do konce roku by mělo první fázi zahájit také Německo nebo Izrael.

V Česku je ale termín pro očkování stále zahalený mlhou. „Je to jedna z nejnáročnějších logistických operací v dějinách českého a možná i československého zdravotnictví,“ řekl v pátek na tiskové konferenci koordinátor očkování a exšéf Státního ústavu pro kontrolu léčiv Zdeněk Blahuta.

Že má ale Česko s „přípravou vakcinace zpoždění“, připustil i bývalý ministr zdravotnictví a premiérův poradce Roman Prymula (za ANO). Hotová ještě není ani analýza od poradenské firmy Ernst & Young, která má říct, jak se má země na „největší projekt této vlády“ připravit.

O očkování by se nicméně podle premiéra Andreje Babiše (ANO) měl v budoucnu starat nový vládní zmocněnec. Kdo se jím stane, zatím neupřesnil. „Oznámím to v nejbližších dnech,“ řekl na pondělní tiskové konferenci. Právě jemu by měl předseda vlády předložit „velice podrobný plán“, který má vyjasnit, jak to s očkováním proti covidu-19 bude. Babiš ale neuvedl, kdy ohlásí jméno úředníka ani kdy mu dokument předá.

Co tedy víme o očkování, které je podle webu ministerstva zdravotnictví „nejefektivnějším způsobem, jak zastavit šíření pandemie“? Pro koho je vakcína určena? Jaká očkování budou dostupná? Kdy se budou moct lidé nechat očkovat? Kam zajít? A co kampaň?

Pro koho je vakcína určena?

Očkování by mělo být postupně dostupné všem, kteří o něj budou mít zájem. Bude tedy dobrovolné. Vhodné nebude jen pro děti a těhotné ženy.

Podle vládní strategie by se v první řadě měla vakcína dostat k seniorům nad 65 let a také k chronicky nemocným lidem, kteří trpí třeba vážným onemocněním ledvin a jater, závažným typem cukrovky nebo těžkou obezitou.

Poté by se očkování mělo postupně dostat ke zdravotníkům, k pracovníkům v sociálních službách, ke krizovým složkám státu, jako je armáda, vláda nebo učitelé, a k zaměstnancům nejrůznějších státních inspekcí. Až poté se vakcinace dočká zbytek Čechů.

Očkovat by se měli nechat i lidé, kteří už koronavirus prodělali. K získání kolektivní imunity musí být proočkováných 65 až 70 procent populace.

Jaká očkování budou dostupná?

Česko zatím objednalo 12 milionů dávek pro 6,9 milionu lidí a to od společností Pfizer, Moderna, AstraZeneca, Johnson & Johnson a CureVac. Většina vakcín se bude podávat ve dvou dávkách, jedna bude stačit pouze u té od firmy Johnson & Johnson. „Předpokládá se aplikace dvou dávek s odstupem 28 až 30 dnů,“ píše se ve strategii ministerstva zdravotnictví.

Podobně jako například u očkování proti tuberkulóze lékař vstříkne látku do těla injekční stříkačkou, nejlépe do oblasti ramene. „Délka ochrany po vakcinaci není dosud známa. Potřeba přeočkování nebyla dosud stanovena,“ uvádí se ve strategii očkování.

Kdy se budou moct lidé nechat očkovat?

„Kdy očkování začne, bude záviset na schválení vakcín Evropskou unií,“ řekl v pátek na tiskové konferenci koordinátor očkování v Česku a exšéf Státního ústavu pro kontrolu léčiv Zdeněk Blahuta. Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) by podle vedoucího pracovní epidemiologické skupiny ministerstva zdravotnictví Romana Chlíbka mohla vakcíny schválit už 21. prosince.

Očkovat by se podle dřívějších vyjádření ministra Blatného v Česku mohlo začít do šesti až osmi týdnů od tohoto data. Na pondělní tiskové konferenci datum neupřesnil, ale naznačil, že očkovat by se mohlo v lednu. „Určitě bude pro naše občany všechno připraveno tak, aby první vzorky dávek mohly být očkovány,“ prohlásil.

Blahuta pak v rozhovoru pro Hospodářské noviny uvedl, že nevidí důvod, „proč by se očkování nedalo stihnout do 250 až 270 dnů“.

Podle Chlíbka nejdříve do Česka dorazí vakcína od firmy Pfizer. První dávky by měly dorazit do konce letošního roku. „28. prosince by mohlo být prvních 4875 dávek v Praze a 4875 dávek v Brně,“ napsal na twitter Chlíbek. Další potom budou přicházet v průběhu celého příštího roku. Tuto informaci potvrdil v pondělí večer i ministr Blatný. „Mohlo by to být po 28. prosinci. Je to spíš symbolická dávka, pro všechny evropské země stejná. V dalších týdnech budou přicházet další dávky,“ prohlásil Blatný.

Kam zajít?

Některé z vakcín musí být uchovávané v hlubokém mrazu, v první fázi bude proto očkování probíhat v nemocnicích, zdravotních ústavech a také ve Státním zdravotním ústavu. „Současná strategie, která bude dokončena v nižší úrovni před Vánoci, nepočítá s očkovacími centry na stadionech,“ upřesnil Blatný na pondělní tiskové konferenci.

Poté dojde i na praktické lékaře. „V současné době počítáme s desítkami, respektive stovkami, zdravotnických zařízení a daleko větším počtem praktických lékařů, případně ambulantních specialistů, s nimiž to konzultujeme,“ dodal.

„V České republice jsou definována vakcinační centra tří úrovní. Od velkých nemocnic až po praktické lékaře. Není pravda, že by to všechno mělo záležet jen na praktických lékařích nebo ambulantních specialitech,“ řekl minulý týden ministr. Do ordinací podle něj bude směřovat až vakcína, která nebude vyžadovat skladování při velmi nízkých teplotách.

Do očkování se zapojí i ministerstvo vnitra, kraje, armáda, distributoři léčiv a zdravotnická zařízení.

Řada českých nemocnic se na proces přitom ještě podle České televize nezačala připravovat, chybí detailní pokyny od státu. „Jsme v přípravné fázi, ale zatím k tomu máme málo informací,“ sdělila například mluvčí Fakultní nemocnice v Motole Pavlína Danková. A na nedostatek informací si stěžovala i Monika Richterová ze sekretariátu Sdružení praktických lékařů.

A co kampaň?

Ani s blížícím se termínem dodání prvních vakcín v Česku neprobíhá kampaň, která by lidi seznamovala s výhodami očkování. Podle odborníků přitom měla už dávno běžet. „Nenapadá mě země, kromě Běloruska, kde by osvětová kampaň neprobíhala,“ řekl ve vysílání Českého rozhlasu Plus člen poslaneckého zdravotního výboru Vlastimil Válek.

„Měla u nás začít už dříve, bylo připraveno vyvracení dezinformační kampaně, ale pak se objevil nový ministr zdravotnictví a na kampaň se rezignovalo. Ministerstvo v tomto směru selhalo,“ dodal.

Resort zdravotnictví si minulý týden nicméně nechal vyrobít novinový inzerát, ve kterém uvádí důvody, proč by se lidé měli nechat očkovat proti onemocnění covid-19. Zároveň v něm odmítá nepravdivá tvrzení o očkování. Setkal se ale s kritikou, která poukazovala na grafickou podobu inzerátu i na jeho nevhodnou formu.

Vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na twitteru napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený proti očkování.

Inzerát nakonec odsoudil i premiér. „Musí připravit nějakou kampaň. Doufejme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, který byl úplně katastrofální,“ poznamenal Babiš.

Resort zároveň vyvrací dezinformace o koronaviru na svém webu, například vysvětluje, proč je vakcína účinná a že není nebezpečná.

1.60. Naše ryby vám nenecháme, varuje Londýn a vysílá hlídkové čluny. Hrozí nová „tresčí válka“, tentokrát s celou Evropskou unií? URL

WEB, Datum: 15.12.2020, Zdroj: denikn.cz, Strana: 0, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 02:47, RU / měsíc: 358 647, Celková návštěvnost: 41 097, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,46

Komentář Michaela Romancova: Příznivci brexitu považují obnovu kontroly nad rybolovnými oblastmi, kde dosud mohli lovit rybáři z unijních zemí, za symbolické potvrzení návratu suverenity. Skotská vláda už dala najevo, že si nepřeje, aby válečná plavidla působila ve „skotských vodách a aby docházelo k zastrašování našich sousedů, přátel a spojenců v NATO“.

Jedním z postulátů existence států v systému mezinárodních vztahů je, že státy „nemohou odejít“. Samozřejmě známe případy, že státy mění své hranice, zanikají a opět vznikají – naprosto učebnicovým příkladem je náš severní soused, Polsko. Ale dokud stát existuje, je „odsouzen“ být a žít v prostoru a s problémy, které k tomu prostoru patří.

Současná Francie tak například má svoji vůbec nejdelší pozemní hranici nikoliv s Německem či Španělskem, ale s Brazílií, protože Francouzská Guayana je optikou platné ústavy součástí Francie, stejně jako třeba Bretaň nebo Normandie. Díky tomu se tak Francie cítí být „amazonskou“ zemí, což v létě a na podzim 2019, po velkých požárech v Amazonii, vyvolalo řadu nepřijemných (zatím jen mediálních) incidentů s Brazílií.

Když se v Británii rozjela debata o brexitu, zastánci odchodu argumentovali obnovou britské suverenity a možností zaujmout nezávislé postavení ve světě. Členství v Unii prý Británii omezovalo a svazovalo, zatímco bez něj dojde (rychle a výhodně) na transformaci Great Britain na Global Britain...

Od června 2016 se již v mnoha konkrétních případech ukázalo, že představy a sliby, jimiž překypovala kampaň, bude velmi komplikované, pokud ne v původní podobě zcela nemožné, realizovat. Jedním z nich je na první pohled něco tak jednoduchého jako obnova britské kontroly nad vlastním územím.

Velmi rychle se zjistilo, že zásadním problémem budou jak vztahy s Unii v Irsku, tak i otázka hraničního režimu mezi Británií a zbytkem EU/kontinentu. Další z problémů, který koncem minulého týdne získal potenciálně velmi nebezpečnou dynamiku, se týká rybolovu a suverenity nad Exkluzivní ekonomickou zónou...

Příznivci brexitu považují obnovu kontroly nad rybolovnými oblastmi za symbolické potvrzení návratu suverenity. Vláda, jak uvedl server BBC, tvrdí, že jakákoli nová dohoda o rybolovu musí vycházet z pochopení, že „britské rybářské revíry jsou především pro britské lodě“. Evropská unie ale chce přístup pro lodě svých rybářů a říká, že dosažení „spravedlivého obchodu“ v oblasti rybolovu je předpokladem dohody o volném obchodu (bez cel a daní za zboží překračující hranice). Přestože je rybolov malou částí ekonomiky na obou stranách Lamanšského průlivu, má velkou politickou váhu.

Přečtěte si také Brexit stále nedořešen. Dohoda EU a Británie je jako šachová partie, ve které vítězí přesýpací hodiny

Podle oficiálních zdrojů Evropské komise se rybolov v rámci EU podílí na jejím hrubém národním produktu méně než jedním procentem a zaměstnává kolem 75 tisíc lidí (pokles o téměř 50 % ve srovnání s rokem 2007). Rybáři ze států EU ročně odloví zhruba 6 % objemu světového výlovu, a i když působí po celém světě, většina ryb je vylovena v severovýchodním Atlantiku. Zhruba polovinu všech ryb vyloví rybáři ze čtyř zemí: ze Španělska, Dánska, Británie a Francie. Kolem 700 tisíc tun ryb se přitom loví z vod, které v důsledku brexitu přestávají být vodami unijními a stanou se vodami britskými.

Londýn, předpokládejme ve snaze zdůraznit Bruselu, o jak zásadní problém se jedná, minulý týden řádně „přiložil pod kotel“ prohlášením: „Čtyři hlídkové lodě královského námořnictva budou v případě brexitu bez dohody od 1. ledna připraveny chránit britské rybolovné vody.“ Čeho všeho se můžeme nadít?

Islandská reminiscence

V Británii, stejně jako v řadě dalších přímořských evropských zemí, se okamžitě vynořily vzpomínky na tzv. tresčí války, které Británie v 70. letech minulého století vedla s Islandem. Stojí za zmínku, že tehdy byl stejně jako dnes hlavní problém úplně jinde – Británie vyjednávala o vstupu do Evropských společenství a svět řešil ropné šoky, ale spor ohledně přístupu britských rybářů do islandských vod silně rezonoval veřejným míněním.

Roznětkou sporu se stalo rozhodnutí islandské vlády výrazně zvětšit rozlohu teritoriálních vod (ze tří na dvanáct námořních mil) a následně další rozšiřování zóny, kam měli mít přístup pouze islandští rybáři. Jednalo se o výraznou změnu, která vyplývala z tehdy nově vytvořené kodifikace mezinárodního námořního práva, známého jako Úmluva OSN o námořním právu neboli UNCLOS (United Nations Convention on the Law of the Sea).

Británie, která měla s tvorbou režimu UNCLOS problém (závěrečná fáze jednání probíhala od roku 1973 až do roku 1982, režim vstoupil v platnost až roku 1994, po ratifikaci šedesátým státem), argumentovala jak dosavadními pravidly, tak i historickými nároky. Islandská vláda však trvala na svém, a tak se v severním Atlantiku rozhořela „válka“ mezi islandskou pobřežní stráží a Královským námořnictvem, které bylo vysláno na ochranu britských rybářů.

Přečtěte si také Jak se Argentina zvětšila a „konec světa“ se ocitl v jejím středu

Připomeňme, že v 70. letech byla v plném proudu studená válka a že Británie a Island byly spojenci v NATO. Islandská vláda této skutečnosti také náležitě využila a dala najevo, že v případě britské neústupnosti, respektive při použití síly, zváží možnost vystoupení z NATO. Střety mezi britskými plavidly a islandskou pobřežní stráží však našťastí do otevřené konfrontace nepřerostly a „vojenské“ operace se omezily na přetrhávání vlečných lan sítě britských rybářských lodí a na občasný výsadek vojáků na palubu rybářské lodi obsazené islandskou pobřežní stráží, která se poté stáhla.

I když v tu dobu mělo Královské námořnictvo již jen zlomek kapacit, kterými disponovalo historicky, byla Británie v postavení jednoznačně silnější námořní mocnosti. Stojí za zmínku, že Island v tomto ohledu představuje mimořádného člena Aliance, neboť je jedinou členskou zemí, která nemá klasické ozbrojené síly (což mimo jiné vysvětluje, proč i naši letci pomáhají bránit islandský vzdušný prostor), ale v podstatě jen policejní sbor a pobřežní hlídku. Disponuje však strategicky mimořádně důležitou geografickou polohou v severním Atlantiku, kde hraje roli „nepotopitelné letadlové lodi“ v prostoru tzv. GIUK gap (mezera mezi Grónskem, Islandem a Spojeným královstvím).

Její kontrola byla (a je!) klíčová pro monitoring sovětských (dnes ruských) námořních a leteckých aktivit v této části světa. Ostrov také hostil důležitou americkou leteckou základnu v Keflavíku. Když dala islandská vláda najevo, že kvůli sporům s Británií je ochotna zvážit vystoupení z Aliance, přerostl spor do zcela jiné roviny a Londýn nakonec musel ustoupit.

Když královské loďstvo vládlo oceánům...

V tento okamžik nelze předjímat, jak „boj o ryby“ dopadne. Část britského politického establishmentu kroky vlády ihned odsoudila jako „nezodpovědné a nedůstojné“, vláda je tlačena k tomu, aby pokračovala v jednáních a dosáhla dohody. Pokud by lodě nakonec vyslány byly, je otázkou nejen to, jak budou řešit konkrétní případy – představa použití fyzické síly proti rybářům z EU se v tento okamžik nezdá být pravděpodobná –, ale i kde všude budou lodě Královského námořnictva působit. Skotská vláda už dala najevo, že je připravena chránit svá práva, ale nepřeje si, aby válečná plavidla působila ve „skotských vodách a aby docházelo k zastrašování našich sousedů, přátel a spojenců v NATO“.

Přečtete si také Downing Street opouští Johnsonova šedá eminence, muž, který chtěl změnit Británii k obrazu svému

V souvislosti se zmínkou o sousedech, přátelích a spojencích bude možná zajímavé podívat se nakonec na to, jakou pozici má Velká Británie na konci období své evropské identity a na začátku transformace do podoby Británie globální. Arthur Herman, autor vynikající publikace *To Rule the Waves. How the British Navy Shaped the Modern World*, svého času uvedl: „Roku 1950 měla Británie dvanáct letadlových lodí, které jí umožňovaly globální působení. V roce 1970 zbyly jen tři... USA jich v tu dobu měly jedenatřicet, což jim umožňovalo udržet si přítomnost v každém koutě zeměkoule. Roku 1966 oznámila tehdejší labouristická vláda zásadní ústup z globálních pozic a přihlásila se k úzké spolupráci s USA a spojenci v NATO. Již v polovině 50. let byla Jihoafričanům předána základna v Simonstownu, roku 1967 byl opuštěn Aden, základna v Singapuru byla vyklizena v roce 1971, stejně jako poslední základna v Perském zálivu, v Bahrajnu... Británie zmrzčila své námořnictvo a v 70. letech byla ‚porazena‘ v tresčích válkách islandským námořnictvem, které mělo přesně sedm lodí, na každé z nich jedno dělo a posádky složené z dobrovolníků, jimž veleli policisté... Britská vláda nakonec vždy podlehla mezinárodnímu tlaku a lodě odvolala...“

Výše jsme uvedli, že v tresčích válkách byla situace poněkud komplikovanější a komplexnější, než jak to Arthur Herman vylíčil, ale i tak je otázkou, jak se případně britská námořní moc bude schopná vypořádat s problémy, které se před Británií objeví, ať již v evropských, či jakýchkoli jiných vodách. Díky dvěma novým letadlovým lodím, od roku 2017 je ve službě HMS Queen Elizabeth a od roku 2019 i sesterské plavidlo, HMS Prince of Wales, je Královské námořnictvo opět schopné globálního působení, ale na případné výsledky si budeme muset počkat. Jak bylo ilustrováno výše, často nejde jen o sílu, ale také o politickou vůli, respektive (ne)možnost ji efektivně použít.

Autor je politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd** UK a Metropolitní univerzitě Praha.

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

1.61. Dělit antimonopolní úřad je luxus. Chci zdvojnásobit počet lidí, kteří bojují proti kartelům, říká Mlsna [URL](#)

WEB, Datum: 15.12.2020, Zdroj: iHNed.cz, Strana: 0, Autor: Adéla Jelínková, Jana Klímová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 02:48, RU / měsíc: 972 852, Celková návštěvnost: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13

Od začátku prosince vede Úřad na ochranu hospodářské soutěže právník Petr Mlsna. Ve výběrovém řízení vlády, kam se přihlásil z pozice náměstka ministra vnitra, zvítězil s koncepcí, že po dlouholetém kontroverzním úřadování Petra Rafaje vrátí instituci důvěryhodnost a zrychlí její rozhodování. V rozhovoru pro HN také říká, že chce rázně zakročit proti takzvaným zakázkovým kartelům. "Jde o dohody soutěžitelů na tom, jak dopředu sladit nabídky do soutěže o zakázku, takže v podstatě je vítěz předem znám," vysvětluje.

HN: Co jste pro obnovu důvěry ÚOHS v minulých týdnech už udělal?

Zadal jsem obměnu rozkladových komisí. Požádáme nyní instituce, jako jsou právnické a ekonomické fakulty, protikorupční organizace a Česká advokátní komora, aby podle daných kritérií nominovaly do komisí zástupce. Ustaveny by měly být k 1. únoru příštího roku.

HN: Co se stane, když vám instituce doporučí někoho, s kým nebudete souhlasit?

Pořád je mým výsostným právem si ty rozkladové komise jako svoje poradní orgány ustanovit sám. Pokud budu mít u některého jména pochybnost, ať už z hlediska střetu zájmů, případně etického charakteru - z profesního působení nebo z

minulosti toho člověka -, nebudu zatěžovat důvěryhodnost nově vytvořených rozkladových komisí tím, že tam takového člověka posadím.

Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze a také německá a rakouská studia na tamní **Fakultě sociálních věd**. Na obou fakultách přednáší. V prosinci 2012 byl ve vládě Petra Nečase jmenován ministrem bez portfeje a vedl Legislativní radu vlády. Po nástupu kabinetu Jiřího Rusnoka byl mezi červencem 2013 a lednem 2014 zástupcem předsedkyně Legislativní rady vlády Marie Benešové. Od května 2015 byl náměstkem ministra vnitra pro řízení sekce legislativy a archivnictví. Jeho velkou zálibou je fotbal, býval aktivním rozhodčím.

HN: Obnova důvěryhodnosti jistě netkví jen v rozkladových komisích, ale i ve vedení úřadu. Počítáte s tím, že vyměníte místopředsedy?

Dosavadní čas jsem využil k tomu, abych se podrobně seznámil s fungováním jednotlivých sekcí, které řídí místopředsedové. Zároveň jsem jim uložil, aby vypracovali vizi toho, kam chtějí svou agendu dovést ve střednědobém výhledu. O některých personálních změnách v nejvyšším vedení uvažuji.

HN: Budete dál spolupracovat třeba s místopředsedkyní Evou Kubišovou, která byla nejbližší spolupracovnicí Petra Rafaje a její jméno se také objevuje v policejních spisech? Podle detektivů měla dávat pokyny podřízeným, jak mají rozhodovat, a plnila tak Rafajovy pokyny.

Já v tomto mohu vycházet jen z mediálních informací. Rozhodnu podle práce těch lidí. To zaprvé, zadruhé kladu podmínku na vedení, aby všichni měli prověrku na stupeň "tajné". Někteří možná nebudou mít tendenci si o ni požádat. Velkým problémem by bylo, kdyby byl někdo z úřadu policií obviněn, to je velký etický problém.

* Ambice novému předsedovi ÚOHS rozhodně nechybějí. Ve státní správě se z pozice náměstka ministra spravedlnosti vypracoval až do vlády – od prosince 2012 do července 2013 byl ministrem bez portfeje v kabinetu Petra Nečase.

* Předtím se sám přihlásil o místo zástupce Česka u Soudního dvora EU, to ale tamní úřad zablokoval s tím, že nemá dost zkušeností. Jako náměstek ministra školství pro legislativu pokračoval ve státní správě, podobnou funkci posléze převzal na ministerstvu vnitra a zastával ji až do letošního podzimu.

* Když v říjnu rezignoval dlouholetý šéf antimonopolního úřadu Petr Rafaj, byl Petr Mlsna první, kdo si šel říct vládě o jeho místo. Krátce poté se jeho jméno jako možného Rafajova nástupce objevilo v Lidových novinách a následovala pozvánka do Lánu.

* Prezident Miloš Zeman, který šéfa ÚOHS na návrh vlády jmenuje, o něm řekl, že je to velice vhodný kandidát. Mlsna tvrdí, že neví, proč Zemanovi tak padl do oka. V Lánech ho podle něj viděl asi podruhé v životě.

HN: Petr Rafaj ale nebyl obviněn, přesto jste jeho kauzy ve své koncepci označoval jako hlavní důvod nedůvěryhodnosti úřadu. I nyní na úřadu zůstávají lidé, prověřovaní podobně jako on. To pro vás není problém?

To jsem neřekl. Já jsem řekl, že si dám čas, abych vyhodnotil, jak má být poskládáno vedení úřadu. A druhá věc - pokud někoho odvoláváte, musíte mít náhradu. Ponechávám si čas, abych si personální kroky v nejužším vedení promyslel tak, aby to vydrželo celé šestileté funkční období. A to nechci dělat v řádu jednoho týdne, kdy jsem ve funkci.

HN: Do kdy jste si dal čas?

O případných náhradních a změnách chci mít jasno do konce ledna.

HN: Podle své koncepce chcete být na úřadě mnohem aktivnější ve vyhledávání případů, kdy je porušována hospodářská soutěž. Jak to chcete udělat?

Můžeme se bavit o různých typech soutěžního jednání. Trendem posledního období jsou bid riggingové dohody, což jsou zakázkové kartely. Jde o dohody soutěžitelů na tom, jak dopředu sladit nabídky do soutěže o zakázku, takže v podstatě je vítěz předem znám. Zvítězí samozřejmě na cenu, zbytek podaných nabídek jsou vlastně jen krycí. Úřad nedávno udělil pravomocnou, poměrně velkou pokutu 118 milionů korun za IT zakázku v Přerově a druhé, nepravomocné rozhodnutí bylo vydáno minulý týden. To se týká rozvoje e-governmentu v Olomouckém kraji, tam je výše pokuty asi 74 milionů.

HN: Kolik odhalených kartelů si ale úřad vyhledal sám, aniž by dostal oznámení od policie nebo z trhu?

Těch případů je poměrně málo. Již příští rok bych chtěl, abychom zprovoznili nástroj na úrovni umělé inteligence, založený na indexaci jednotlivých nabídek. Takový systém dokáže v podaných nabídkách detekovat vysokou míru shody, a tím i pravděpodobnosti, že došlo k zakázkovému kartelu, tedy že jde o hru na oko. Takový nástroj není úplně levný, navíc poté, co z toho systému vypadne vysoká míra pravděpodobnosti kartelu, to samozřejmě musí ještě ručně vyhodnotit úředník.

HN: Kolik lidí se kartely nyní na ÚOHS zabývá?

Velmi málo, celkem 15 lidí.

HN: Je někdo teď vůbec vyčleněn na to, aby vyhledával podezřelé případy?

Na to není kapacita. Ti lidé nedělají jenom zakázkové kartely, ale i jiného druhu a dělají i šetření na místě. Proto chci v příštím roce tuto sekci významně posílit, předpokládám o dalších 15 lidí.

HN: O možném kartelu se mluvilo v případě telekomunikací, protože operátoři udržují ve srovnání s okolními zeměmi relativně vysoké ceny. Je to obor, o který se budete zajímat?

U telekomunikací se můžeme bavit o dvou typech protisoutěžního jednání. Jednak cenové dohody, na což ve finále doplácí

spotřebitel, nebo to může být zneužití dominantního postavení. Ten trh je vysoce oligopolní, takže je obtížné říkat, nakolik je to sladování cen, které je děláno vědomě, anebo nakolik je to spíš sledování cenové politiky konkurenta. Mezi tím je velmi tenká hranice. Ty praktiky mohou být různé, ale musí se prokázat úmysl. U telekomunikací stejně jako v energetice působí také regulátor, který nastavuje podmínky na trhu. ÚOHS je až na konci, kde říká - vy jste nedodrželi pravidla hospodářské soutěže a dostanete sankci. To je kontrola ex post. Já jsem si na nejbližších deset dnů sjednal schůzku s vedením Energetického regulačního úřadu i Českého telekomunikačního úřadu, abychom se právě začali bavit o tom, co je na vstupu a co je na výstupu, kdy už my rozhodujeme o porušení zákona.

HN: Zaměříte se tedy na telekomunikace, nebo ne?

Nemůžeme prioritně říct, že teď budeme řešit pět let telekomunikace. Protože co se stane v plynařství? Pokud nerozprostřete ten tlak detekce na protisoutěžní jednání na více relevantních trzích, koncentrujete se na pět z nich a vyčerpáte na tom drtivou většinu své kapacity, na ostatních trzích budou mít myši prě a bude docházet k protisoutěžnímu jednání. Takže my chceme zavést nástroj na detekci, který ukáže, kdo se na trhu chová nestandardně.

HN: Čemu dalšímu vedle kartelů se chcete v soutěžním právu věnovat?

Samozřejmě velkou agendu nyní činí, v souvislosti s covidem, prenotifikace a poté notifikace veřejných podpor v Evropské komisi. Jde o jednotlivé programy na podporu dopravy, umělců, živnostníků a podobně, to nikdy v historii v takovém rozsahu nebylo. Druhá agenda, která začne narůstat v příštích dvou až třech letech, jak bude postupovat ekonomická krize, budou fúze. Bohatší budou nakupovat ty slabší. Pak je tu posuzování zneužití dominantního postavení, to je z hlediska soutěžního práva nejsložitější agenda. V této souvislosti bych chtěl taky úředníky posílit.

HN: Protikorupční vládní skupina, kde jsou i neziskové organizace, navrhla reformu úřadu tak, aby se rozdělil na dva. Na část, která bude dohlížet na soutěžní právo, a na úřad pro přezkum veřejných zakázek. Vy ale dělení nechcete. Proč? Ve většině evropských zemích to rozdělené je.

Kolegům z neziskových organizací jsem na nedávném jednání říkal, že samotné vytvoření nového úřadu bez změny procesu v zákoně vůbec nic nevyřeší. Za svou praxi už jsem musel několik úřadů nuceně budovat a musím říct, že první dva roky ta instituce nežije ničím jiným než sama sebou. Shání dům, soutěží spisovou službu, nabírá úředníky podle zákona o státní službě. Můžeme si dovolit v době, kdy se chystá ekonomický propad v zemi, takový luxus, že na dva roky ochromíme veřejné zadávání zakázek? Myslím, že nemůžeme.

HN: Neziskovky chtějí i změnu a zrychlení nynějšího rozhodování úřadu tak, že by bylo jednostupňové. Přezkum veřejných zakázek by dělaly komise s tříčlenným senátem. Pak už by šel případný stěžovatel rovnou k soudu. To se vám také nelíbí. Z jakého důvodu?

Já považuji kolektivní rozhodování ve formě tříčlenných senátů za velmi nešťastné řešení. Jednak zbavíte stěžovatele možnosti obrátit se na druhou instanci přímo na úřadě, přitom v prvním stupni vždycky bude existovat nějaké chybné rozhodnutí. A kdo ho opraví, když ne druhý stupeň, tedy předseda úřadu? Opraví ho až soud. Takže enormně zatížíte místně příslušný Krajský soud v Brně, kde je už nyní délka rozhodování devět až dvanáct měsíců. Nic neurychlíte, bude to celé ještě delší.

HN: Rychleji by to tedy podle vás bylo jak?

Na podpis rozkladu mám podle zákona třicetidenní lhůtu, tu už jsem přestal využívat. Dělán to v řádu jednoho až dvou dnů. Apeloval jsem také na kolegy, aby urychlili předání věci z prvního na druhý stupeň. Jako další změnu navrhuji, aby pokud přijde rozklad k prvostupňovému rozhodnutí, aby to předseda přezkoumal a rovnou rozhodl. Tedy ne jako teď, že předseda řekne: "nebude to A, ale B" a vrátí to do prvního stupně. Tam to úředníci přepracují, stěžovatel zase může podat rozklad k předsedovi a ten neudělá nic jiného, než že potvrdí, co už řekl předtím. Nově by předseda prostě rovnou rozhodl, že je to B, a stěžovatel, pokud by zase nesouhlasil, půjde už rovnou k soudu. Tady na úřadě tedy odpadne ten ping-pong mezi prvním a druhým stupněm.

HN: Rozhodování tříčlenného senátu má omezit koncentraci moci v rukou předsedy úřadu ve druhém stupni. Nebyla by ve vašem modelu ještě větší?

Předseda přece musí dodržovat zákon a nést osobní zodpovědnost. V tříčlenných senátech nemá zodpovědnost nikdo. Navíc podle návrhu kolegů z protikorupčních organizací má ty tři členy jednotlivých senátů úřadu na přezkum zakázek jmenovat předseda ÚOHS se souhlasem horní komory parlamentu, tedy Senátu. Já se ale ptám, jestliže člen toho senátu má mít plat ministra, jak je navrženo, jaký tam asi bude politický tlak na obsazení takového místa? Velký, protože senátoři jsou především politici. Já tam přínos nevidím. Rozhodování se zpolitizuje hned od začátku.

HN: V příštím roce by měla ČEZ vypsát tendr na nový jaderný blok elektrárny Dukovany za 200 miliard korun. Vypsát se má na základě bezpečnostní výjimky ze zákona o veřejných zakázkách. ÚOHS tak bude muset výhledově říct, zda bylo její využití oprávněné, tedy zda ČEZ a státu hrozilo jinak nebezpečí. Jak to budete posuzovat?

Máme právo posuzovat, zda je její použití oprávněné. A zároveň zda se dodržují ostatní paragrafy, které se ani při použití této výjimky neruší, a to je transparentní a rovné zadávací řízení. Zadavatel je ovšem tím, kdo posuzuje důvody pro uplatnění výjimky, tedy definuje bezpečnostní riziko. On musí říct, jestli to riziko existuje v celé stavbě, nebo jen v její části, musí se opírat o zprávy primárně bezpečnostních služeb. ÚOHS ale určitě nebude rozhodovat, jaký je bezpečnostní zájem státu.

HN: Váš úřad ještě před vaším příchodem vydal stanovisko, že se výjimka zapsaná v paragrafu 29a zákona o veřejných zakázkách pro jaderný tendr může využít. Z čeho ÚOHS tedy vycházel?

Pokud vím, bylo to obecné, nezávazné stanovisko. Antimonopolní úřad určitě neměl k dispozici zadávací dokumentaci, ta přece doposud není dokončena. Takže se vlastně jedná o výklad zákona, což je běžný postup. Když jsem byl na ministerstvu vnitra,

také jsme se ptali ÚOHS, jestli třeba v případě soutěže nějaké části kritického systému můžeme využít bezpečnostní výjimku z těch a těch důvodů. Úřad nám pak většinou napsal, že ano, pokud nelze riziko eliminovat i jinak než s použitím paragrafu 29a.

HN: Pokud stát nepozve do tendru firmy z Ruska a Číny, tak jak to navrhuji tajné služby, a tyto firmy se pak obrátí na úřad, protože se cítí diskriminované, co bude dál? Podle čeho budete posuzovat, zda jsou nebezpečné?

My zhodnotíme, jak byl definován bezpečnostní zájem a čím ho zadavatel specifikoval, jaká má stanoviska třeba právě od tajných služeb. Pak teprve řekneme, jestli je to dostatečné pro využití výjimky, nebo ne. Ale teď je to akademická debata, protože nevidíme zadávací dokumentaci. Bude ta bezpečnostní výjimka na všechno, nebo jen na část projektu? Zvolí to jen na jadernou část, nebo i na beton, který nechali v otevřeném tendru? Já to teď nevím, takže se nemůžu vyjádřit.

HN: Budete se jako úřad zajímat třeba i o kauzy společnosti Agrofert, která je ve svěřenských fondech premiéra Babiše? Evropská komise tvrdí, že je premiér ve střetu zájmů, a kvůli tomu neproplatí Česku některé dotace na inovace pro Agrofert. Ty peníze už ale firma dostala, nejedná se tedy o neoprávněnou veřejnou podporu?

Neoprávněná veřejná podpora existuje jen v případě, že někdo dostane prostředky, které nebyly v nějakém programu odsouhlaseny Evropskou komisí. Tedy pokud někdo dostal dotaci z programu inovací, který je notifikován Bruslem, tak z hlediska našeho i unijního práva je všechno v pořádku. Tady kompetence ÚOHS končí. Naše role je jen na začátku, my monitorujeme přípravu dotačních programů a radíme poskytovatelé, aby nebyl někdo diskriminován. Chybné poskytnutí dotace je pak věc řízení jednotlivých ministerstev, obecně poskytovatelů těch dotací. To tam musí zahájit řízení o vrácení dotace.

HN: Budete přezkoumávat rozhodnutí vašeho předchůdce Petra Rafaje, která se týkala některých kontroverzních zakázek? Například v případě společnosti Busline nebo dálničního mytí?

Chovám se v souladu se zákonem a ten mi umožňuje obnovu řízení, pokud se objeví nové skutečnosti. To může být třeba v případě, že se objeví nějaké nové okolnosti u soudu.

HN: Kdyby třeba pana Rafaje policie z něčeho obvinila, protože ho v několika případech prověřuje, je to nová skutečnost, nebo ne?

Samotné obvinění není nová okolnost. Já nejsem účastníkem trestního řízení, takže ho asi nevidím. Nová okolnost by ale byla, kdyby nám policie sdělila, že se v době rozhodování o nějaké zakázce stalo to, to a to, a my jsme to tehdy nevěděli.

HN: Nechystáte vnitřní audit ÚOHS, jak on sám zadával v minulých letech zakázky? HN dříve na některé upozornily, třeba na nesrovnalosti kolem zakázek na fasádu úřadu, a podle našich informací se jimi zabývá i policie. Prověříte to také?

Pokud policie k něčemu dospěje, tak podle trestního řádu máme být informováni. Já jsem udělal vnitřní opatření, aby se agenda zakázek v rámci úřadu od ledna převedla do našeho právního odboru, tedy to budou dělat úředníci podléhající zákonu o státní službě.

1.62. Tomáš Nigrin: Od nepostradatelnosti ke stagnaci? URL

WEB, Datum: 16.12.2020, Zdroj: advojka.cz, Strana: 0, Autor: Michal Špína, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 12:47, Celková návštěvnost: 25 000, AVE: 18 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Železniční odvětví v Československu v 70. a 80. letech 20. století

Dokořán 2020, 267 s.

Československé státní dráhy se za normalizace staly obětí vlastního postavení a svých úspěchů v minulých dekádách – tak by se dala shrnout hlavní teze monografie Tomáše Nigrina z **Fakulty sociálních věd** UK. Zatímco ještě v šedesátých letech ČSD držely krok se západoevropskými železnicemi, o dvacet let později už jim docházel dech – i když pořád dokázaly přepravovat výrazně vyšší podíl zboží i osob a „plnit plán“, co do rychlosti, spolehlivosti a kultury cestování povážlivě zaostaly. Stát sice neustále zdůrazňoval jejich strategickou úlohu (což zase nepřestává zdůrazňovat autor), ale ta spočívala hlavně v přepravě uhlí. Některé tratě v severních Čechách už byly tak přetížené, že se na ně doslova nevešly osobní vlaky; a peníze na investice chyběly i proto, že drahám v zájmu sociálního smíru nebylo od roku 1953 až do roku 1989 dovoleno zvednout jízdné ani o haléř, ...

1.63. Tomáš Nigrin Od nepostradatelnosti ke stagnaci?

TISK, Datum: 16.12.2020, Zdroj: A2, Strana: 31, Autor: Michal Špina, Vytlačeno: 8 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 01:46, Rubrika: Mnirecenze, AVE: 3 418,80 Kč, Země: Česko

Železniční odvětví v Československu v 70. a 80. letech 20. století
Dokořán 2020, 267 s.

Československé státní dráhy se za normalizace staly obětí vlastního postavení a svých úspěchů v minulých dekadách – tak by se dala shrnout hlavní teze monografie Tomáše Nigrina z **Fakulty sociálních věd** UK. Zatímco ještě v šedesátých letech ČSD držely krok se západoevropskými železnicemi, o dvacet let později už jim docházel dech – i když pořad dokázaly přepravovat výrazně vyšší podíl zboží i osob a „plnit plán“, co do rychlosti, spolehlivosti a kultury cestování povážlivě zaostaly. Stát sice neustále zdůrazňoval jejich strategickou úlohu (což zase nepřestává zdůrazňovat autor), ale ta spočívala hlavně v přepravě uhlí. Některé tratě v severních Čechách už byly tak přetížené, že se na ně doslova nevešly osobní vlaky; a peníze na investice chyběly i proto, že drahám v zájmu sociálního smíru nebylo od roku 1953 až do roku 1989 dovoleno zvednout jízdné ani o haléř, třebaže mzdy rostly. Současně stát začal železnicím sám budovat konkurenci v podobě dálniční sítě. Možná nejzajímavější jsou pasáže o vztazích se sousedními železničními správami: s tou západoněmeckou například ČSD provozovaly korektní a de facto autonomní diplomacii. Vedle mnoha údajů poctivě získaných z archivů a ročenek obsahuje kniha i řadu opakujících se formulací – a je trochu škoda, že tu místo nich nezazní aspoň stručné pokračování příběhu. Teprve devadesátá léta totiž znamenala pro naše dráhy období nejlhubší stagnace.

Foto popis:

1.64. KOMENTÁŘ: Faust a šance na prožití prvních koronVánoc bez nouzového stavu – Thomas Kulidakis URL

WEB, Datum: 16.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 10:51, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 22,39

Občané některých evropských států mají už jasno. První svátky klidu a míru stráví zavření v lockdownu, jiní si je budou moci užít volněji. V České republice ještě jasno není, protože vláda premiéra Babiše si naplánovala žádost o prodloužení nouzového stavu a tím i mimořádných opatření těsně před Vánoce.

Podporu jistou nemá, může to dopadnout jakkoliv. Ostatně jako cokoli v dnešních dnech, kdy se opatření nejen v českých luzích a hájích mění tak rychle, že i sebestřížší pozorovatel nemá příliš šanci každou změnu a výjimku ve výjimkách zpracovat do doby, než se všechno změní. Natož plánovat na více než pár dní dopředu. Co však jisté je, že nejhůře pro vládu i občany může dopadnout tradiční snaha potěšit všechny.

Zrušení přísných opatření nepotěší nejvíce tu část společnosti, která se covidu-19 velmi obává. Ta by v souladu s názorem především vládních epidemiologů nejradši zachovala přísné zákazy a příkazy, které zastaví šíření choroby. A není vhodné si lhát do vlastní kapsy. Skutečně účinné v tomto ohledu může být jen zavření všech a všeho, aby se nikdo nepotkával.

Druhá část populace, která se bojí méně a touží po návratu k normálu, jistě nebude potěšená, když zbude být jen torzo omezení. Lidé, kteří by rádi s ostatními vyrazili ven posedět, navštěvovat se, nakoupit možné i nemožné, vysportovat vánoční přejídání, nebudou utišení ničím menším než naprostým uvolněním. Jako tomu bylo v létě, kdy se žilo vesele jako v letech minulých. A opět platí, že nejhůře je si lhát do vlastní kapsy. Uvolnění znamená více nakažených a tolerování skutečnosti, že se virus nechá proběhnout populaci při naději, že se podaří ochránit nejzranitelnější.

Mezi ně bezpochyby patří lidé s jinými vážnými nemocemi, lidé obézní a cukrovkáři, lidé starší, žijící podzim svého života. Těm hrozí, že pokud to tak půjde dále, budou zase odsouzeni k prokletí života bez svých blízkých a ratolestí. Stejně tak tradiční setkávání a vánoční návštěvy jsou v ohrožení a vše závisí na tom, zdali bude nebo nebude nouzový stav schválený.

Každopádně předem by bylo dobré se psychicky připravit, protože stále platí odvolávání odvolaného a slibování slíbeného. Systém PES totiž ukázal, že to není věrný nejlepší přítel občana, který ho provede nejistými vodami koronakrizy.

Místo toho štěká jako vzteklý ohař, přičemž není jisté, co mu vždy vadí, a používání PSA jeho pánem místo slíbené přehlednosti zavání zmatečností. U opatření se musí čekat 14 dní, zdali zaberou, ale vypadá to, jako by se zpříšňovalo podle statistik ze dne na den. Přitom, jestli mají data dobůh a vidíme v údajích o nakažených situaci před týdnem až dvěma, málo to vypovídá o stavu dneška, řekne si logicky nejen selský rozum. Jelikož ale vláda s největší pravděpodobností nepřistoupí k absolutnímu potěšení jedné či druhé skupiny, nejlépe je se vyzbrojit zdravou myslí a na chvíli se snažit zapomenout, netrápit se ani strachem ani vzpomínám na svět, který zmizel.

Thomas Kulidakis

Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval také studium politologie a řečtiny na univerzitách v Řecku.

V komentářích se zaměřuje nejen na českou domácí politiku, Evropskou unii a oblast Balkánu.

Působí jako komentátor Českého rozhlasu Plus a publikuje v odborném tisku. V minulosti spolupracoval na mezinárodních vědeckých projektech Univerzity Karlovy v Praze a byl odborným konzultantem u některých dokumentů.

Více o autorovi

Komentáře autora

Hodí se i četba Goetheho Fausta. Při vzpomínce na dny zašlé slávy skutečného předkoronavirového žití řící si „V mých prsou rozdýmčává divý žár po onom krásném obraze. A tak, já od žádosti k rozkoši jsem štván, v rozkoši hynu touhou po žádosti“. K vládě a Psovi a nemožnosti vidět blízké: „Ne, natrvalo nic to není. Snad na zkoušku, tak pro nějaký čas, a pak ať se to rychle změní!“ „Moh bys mi věru pokoj dát a ne mě dneska zrovna týrat.“ Je ovšem možné, že repliky Fausta a Mefistofela rozdělí každá část společnosti jinak.

1.65. „Práce kvapná málo Blatná.“ Marketéři sami navrhuji, jak inzerovat očkování URL

WEB, Datum: 16.12.2020, Zdroj: mediar.cz, Strana: 0, Autor: redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 02:39, RU / měsíc: 84 214, Celková návštěvnost: 8 714, Rubrika: Články, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,10

Oficiální komunikační kampaň ministerstva zdravotnictví k pandemii covidu stále neběží, ač na ni resort vyčlenil 50 milionů Kč, a tak jsou zatím vidět jen spontánní aktivity marketingových agentur a klientů, jak pomoci. Nejnovější vznikl přes víkend v pražských Dejvicích v agentuře McShakespeare, a to v reakci na tiskový inzerát, který svépomocí vyrobilo osazenstvo ministerstva zdravotnictví. Ten se setkal s velkou kritikou veřejnosti.

Inzerát ministerstva zdravotnictví v denním tisku

Pozornost si získal hlavně rozbor inzerátu od Denisy Hejlové, ředitelky katedry marketingové komunikace a PR **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. "Lidé čtou ponejvíce jen titulky. Tyto dva si spojí a budou se domnívat, že je to proti očkování," dovozuje Hejlová z kombinace dvou nadpisů "Vakcína proti covid-19. Spolehlivá cesta k běžnému životu" a "Toto není pravda!" K obrázku jehly v ruce oblečené v zelenou gumovou rukavici podotkla: "Jehla lidi vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu." A k textu inzerátu dodává: "Text opakuje dezinformace. Spáčkový efekt povede k tomu, že si lidé zapamatují, že si to někde přečetli v novinách, a tím pádem by na tom něco mohlo být. Navíc když je to 'podepsané' ministerstvem."

Inzerát vyšel v denících Právo či Mladá fronta Dnes. Ilustrační foto gumové rukavice s injekcí tým ministra zdravotnictví Jana Blatného použil minulý týden také na Facebooku, v příspěvku, který dosáhl víc než 130 sdílení. Kromě toho resort umístil něco málo dvacetivteřinových spotů do rádií Frekvence 1 a Evropa 2, jak uvedl Deník N. Co se týče chystané profesionální kampaně za 50 milionů, ministerstvo zatím stihlo jen v tendru vybrat advokáty, kteří teprve chystají výběrové řízení na samotnou agenturu. Kampaň má odstartovat během ledna.

„Když se minulý týden objevil vizuál ministerstva zdravotnictví, napadlo nás, že je přece naprosto absurdní, že tak nepovedené věci vůbec spatří světlo světa. Přitom v Česku jsou desítky agentur, stovky skvělých textařů a art directorů, prostě lidí, co mají talent a nápady. Řekli jsme si, že půjdeme příkladem a ukážeme, že to jde i líp,“ přibližuje spolumajitel agentury McShakespeare David Šorf.

McShakespeare následně nahodil dva jednoduché vizuály. "Doručují myšlenku důležitosti očkování populace proti covidu mnohem efektivněji," tvrdí agentura. Ale zejména její návrh inzerátu s velkým textem "Nenechte se očkovat" a pod tím menším "Živými informacemi o vakcíně proti covid-19." diskutěří na Facebooku kritizovali jako kontraproduktivní. "Je potřeba primitivní, ultraprimitivní komunikace, přímočará, bez zákrut, bez slovních hříček, bez ironie, jako byla ta 'moje rouška chrání tebe'," míní například Miroslav Hlavička.

Návrh inzerátu od agentury McShakespeare
Návrh inzerátu od agentury McShakespeare

„Rádi bychom vyzvali i další agentury, aby přišly s nápady, jak by se kampaň dala pojmout. Za prvé to prospívá dobré věci, protože vakcína je skutečně jediným účinným nástrojem, jak pandemii zastavit, a za druhé chceme ukázat ministerským úředníkům, že existuje celá řada lepších způsobů, jak kampaň uchopit, než byl ten z minulého týdne,“ dodává Šorf z McShakespeare.

"Pokud by měl někdo z ministerstva zdravotnictví zájem, rádi v Ogilvy uděláme funkční vizuál. Zadarmo," prohlásil minulý týden v kritické reakci na svépomocný inzerát šéf agentury Ogilvy Ondřej Obluk. Svě služby už od jara nabízí státu i profesní Asociace komunikačních agentur (AKA), zatím bez odezvy.

"Podobných aktivit je vícero. Také AKA se zapojila do jedné z nich a houfuje agentury," reagoval ředitel asociace Marek Hlavica. "Ale proboha! Na jaře jedna soukromá kampaň burcovala k nošení roušek, na podzim další soukromá kampaň děkovala lidem v první linii. A teď se chystá další. Co lépe než zdravotníci přesvědčí pochybovače o očkování? Tak pak už zbývá zorganizovat hackathon na předvolební děkovnou kampaň pro vládu, která ocení brilantní komunikaci."

Výzkum: leták je propadák

Inzerát ministerstva zdravotnictví nechala svým standardním způsobem u lidí otestovat výzkumná agentura Behavior. "Osvětový materiál selhává podle všech měřených hledisek. Lidé ho nejčastěji hodnotí jako nedůvěryhodný, amatérský a nepochopitelný," zní shrnutí kvantitativního výzkumu, který proběhl ve dnech 14. a 15. prosince na reprezentativním vzorku české online populace o 1.000 respondentů.

Většina dotazovaných (60 %) leták před výzkumem nikde neviděla. Z těch, co byli letáku už nějak vystaveni předtím, si ho podrobně přečetlo jen 1 % lidí. K ministerstvu zdravotnictví ho pak správně přiřadila necelá třetina obyvatel.

Aby si ti, kdo leták už viděli, osvěžili paměť, a do hodnocení se mohla zapojit i ta část, která zkoumané dílo dosud neviděla, ukázali výzkumníci materiál všem zúčastněným. Na dotaz, jestli si ho chtějí přečíst a věnovat mu další pozornost ovšem odpověděla většina (57 %), že nikoliv. Pro účely výzkumu se ale přemohli. A hodnocení? Že se jedná o leták pro očkování, dokáže v prvních pěti vteřinách poznat jen 30 % lidí. "Časový limit v dotazníku dobře simuluje reálný svět, ve kterém podobným letákům věnujeme nejvýše několik vteřin. Pořádně si je přečteme teprve tehdy, pokud nás opravdu zaujmou. A to nejlépe pozitivně. To se v tomhle případě rozhodně nestalo," vysvětlil postup ředitel výzkumu Behavior Vojtěch Prokeš.

Výzkumníci lidem nabídli přídavná jména a ptali se, jestli si dané slovo nebo sousloví s letákem spojí. Přiřadit mohli, kolik možností chtěli, nebo klidně žádnou z nich. Pro největší počet lidí leták vystihují slova: nedůvěryhodný a amatérský. Víc než pětina lidí ho nechápe, necelá pětina je také zvědavá a chce vědět víc, 15 % Čechů tuto práci ministerstva hodnotí dokonce jako nebezpečnou. A v pětině lidí na první pohled vzbuzuje strach.

Jaká přídavná jména respondenti k letáku přiřadili

Behavior se zabývá marketingovým výzkumem, běžně tedy testuje kampaně velkých značek a radí jim s kreativou. K aktuálnímu

inzerátu ministerstva shrnuje: "Leták nesplňuje ani jedno z klíčových behaviorálních pravidel pro dobrou kampaň: nedokázal vzbudit pozitivní emoci – naopak vzbuzuje strach, vztek nebo jiné negativní emoce. Není ani srozumitelný, lidé nedokážou rozpoznat, že se jedná o leták pro očkování, a konečně leták nepůsobí důvěryhodně, takže ho lidé nechtějí číst."

1.66. Rozhodovací pravidla se musejí reformovat

TISK, Datum: 16.12.2020, Zdroj: E15, Strana: 2, Autor: Pavel OTTO, NGUYEN Thuong Ly, Vydáno: 15 577, Prodáno: 668, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2020 01:26, Čtenost: 86 664, Rubrika: Rozhovor, AVE: 349 401,46 Kč, Země: Česko, GRP: 0,96

Nekalá jednání firem a hlavně kartelové dohody začne od příštího roku sám vyhledávat Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Využívat k tomu bude i speciální počítačový program. „Je to analytický nástroj, který už v zahraničí existuje a některé soutěžní úřady ho využívají. Nyní ho adaptujeme na české prostředí a posílíme i samu soutěžní sekci o patnáct lidí,“ říká nový šéf ÚOHS Petr Mlsna.

* Přebíráte úřad zatížený řadou kauz. Je to problém?

Jedna věc je mediální obraz, který vznikl v souvislosti s minulým vedením úřadu. Druhá věc je realita, kterou naleznete v útrobách úřadu, když začnete hovořit s řediteli jednotlivých oddělení. Zde jsem optimistický.

* Minulé vedení pod Petrem Rafajem bylo kritizováno, že předseda měl ve druhém stupni rozhodování velkou moc. Vy chcete posílit pravomoci předsedy zavedením apelačního principu, abyste mohl rozhodnutí prvního stupně nejen potvrdit či vrátit, ale rovnou i měnit. Jak tomu máme rozumět?

Není to tak, že by byl předseda po zavedení apelačního principu ještě silnější. Dnes předseda může zrušit rozhodnutí prvního stupně a vrátit mu ho znovu k projednání. Ten pak musí znovu rozhodnout, a tím ztratíte několik měsíců. Když zavedete apelaci, odpadne ping-pong mezi prvním a druhým stupněm, předseda ve druhém stupni rozhodne a rovnou to může jít na soudní přezkum. A soudy určí, zda bylo rozhodnuto po právu. Domnívám se, že to může výrazně zrychlit řízení.

* Poslanci z různých stran připravili návrh zákona, který reformuje ÚOHS. Počítá s tím, že omezí pravomoci předsedy a rozhodovat budou kolektivní orgány. Máte výhrady?

Ještě před svým jmenováním jsem se sešel s neziskovými organizacemi a hovořil i se zástupci politických stran. Mám tři základní výhrady. První se týká právě návrhu na zavedení tříčlenných senátů, které rozhodují o přezkumu v oblasti veřejných zakázek. Zavedete-li úřad postavený na kvazi-kolegiálním řízení, povede to k tomu, že odpovědnost mají všichni a nikdo. Máte-li monokratický úřad, odpovědnost nese předseda, ať za danou věc může, nebo ne. Dále mi vadí politizace úřadu. V návrhu se předpokládá, že úřad by měl být konstruován se souhlasem Senátu. Logicky se do toho promítne složení horní komory.

* Navrhovaná reforma počítá s tím, že by se široká agenda veřejných zakázek vyčlenila do samostatného úřadu.

To je má třetí výhrada. Vytvoření nové instituce nic nezmění. Už v minulosti se ukázalo, že pokud založíte novou instituci, která nemá vhodné procesní nástroje, délka řízení bude pořád stejná. Takže zakázkovou agendu bych ponechal při ÚOHS, ale velmi výrazně bych změnil procesní pravidla pro zadávání veřejných zakázek. Hlavně je třeba zrychlit řízení a například omezit okruh pro podávání námitek.

* Hovořil jste o tom s premiérem Andrejem Babišem? On byl dosud příznivcem reformy, kterou podepsali i vládní poslanci za ANO a ČSSD.

S premiérem jsem o tom mluvil velice krátce a vyjmenoval jsem mu důvody, které jsem popsal vám. Nevidím do hlav tvůrcům návrhu, ale domnívám se, že to bylo kvůli tomu, jak byl úřad uzavřený, nekomunikoval. Zároveň byl zatížen některými kauzami kolem nejvyššího vedení. Uvidíme, jak se návrh vyvine dál.

* Ponechme stranou poslanecký návrh. Je třeba úřad hlouběji transformovat?

Myslím, že je třeba reformovat pravidla a procesní nástroje, podle kterých úřad rozhoduje. Například jak dlouhé jsou lhůty pro odvolání a kolik má úřad času na rozhodnutí. Je třeba se zabývat situací ve druhostupňovém řízení, kdy mnohdy návrhy na přezkum podává firma, která není účastníkem veřejné zakázky. Říkáme tomu, že dělá kobercový nálet, chce zakázku zhatit. Úřad musí dostat lepší nástroje, jak v těchto řízeních rozhodovat.

* Navrhnete sám nějakou změnu?

Ať už bude v roce 2021 navržena jakákoli legislativní změna, jsem přesvědčen, že nemá šanci. Možná až po volbách.

* Někteří odborníci míní, že ÚOHS selhal při potírání kartelů. Vnímáte to podobně?

Úřad je třeba zbavit nálepky, že má na starosti pouze veřejné zakázky. Není to pravda. Jeho prvořadým úkolem je chránit hospodářskou soutěž a nastavovat férové podmínky na trhu, což je jednou z mých priorit. Proto budu chtít personálně posílit soutěžní sekci, aby měla kapacitu sama vyhledávat protisoutěžní jednání. Nebude to ale na základě nějakých udání. Sekce musí sama iniciativně monitorovat trh a detekovat poruchy. Následně je nutné zjišťovat, zda je skutečně uzavřena kartelová dohoda, anebo jsou špatně nastavena regulační opatření.

* Vyšlete do terénu úředníky, aby odhalovali kartely?

To ne. Chystáme s kolegy nástroje na detekování poruch trhu, které spustíme příští rok. Tyto nástroje nebudou založeny

pouze na manuálním vyhledávání, ale do značné míry na automatické indexaci veřejně dostupných dokumentů. Vyhodnocování bude provádět umělá inteligence. Kde vyjde vysoká míra shody cen, nastoupí úředník.

* Analytický vyhledávací program se nyní vyvíjí?

Je to nástroj, který už v zahraničí existuje, a některé soutěžní úřady ho využívají. My ho nyní pouze adaptujeme na české prostředí.

* Můžete popsat, jak bude v praxi fungovat?

Počítačový nástroj umí detekovat protisoutěžní jednání a zakázkové kartely, kdy je mezi soutěžiteli dopředu vybrán vítěz a ostatní nabídky. Na základě indexace vytváří pravděpodobnostní shodu. V položce A naceníte na 1,0, konkurent na 0,97. V položce B dáte 0,97, konkurent dá 1,0. A takhle to jde dál, což nám ukáže právě program. Následně nastoupí kontrolor a začne zjišťovat, zda byla skutečně uzavřena dohoda.

* Jsou všechny údaje pro antimonopolní úřad dostupné?

Bohužel nejsou. Jako úřad chceme vyzvat ministerstva a další vládní úřady a instituce, aby elektronicky zveřejňovaly všechny soutěžní dokumenty.

* Kolik pracovníků se bude vyhledávání nekalostí věnovat?

Soutěžní sekci hodlám v průběhu příštího roku posílit o 15 lidí. Obecně ale nechci jiné sekce na úřadu posilovat, kapacita je dostatečná. Půjde spíše o přesuny uvnitř úřadu.

* Chcete spolupracovat se státem a lobbistickými skupinami, jako je Agrární či Potravinářská komora. Proč?

ÚOHS má agendu posuzování významné tržní síly a případně jejího zneužití. Je potřeba s profesními organizacemi spolupracovat, abychom zjistili, jaké subjekty působí na trhu, jaký je jejich obrat, jaké nekalé praktiky se objevují. K tomu profesní organizace primárně slouží.

* Zaměříte se na řetězce prodejen s potravinami?

Pokud jde o významnou tržní sílu, jsou tam praktiky jako vynucené a nevyvážené smluvní podmínky, nespravedlivé poplatky. Ty dopadají hlavně na toho, kdo dodává zemědělské produkty. Kvalita potravin už je otázkou soutěže.

* Nebo ochrany spotřebitele.

Tuto kompetenci ÚOHS nemá, přestože v řadě jiných států mají soutěžní úřady ochranu spotřebitele na starosti. V dlouhodobém výhledu by bylo vhodné začít politickou debatu, zda by se tomu úřad neměl věnovat. Komplexně se totiž ochranou spotřebitele nikdo nezabývá.

* Stejný princip jako u řetězců by šel uplatnit i u mobilních operátorů, kde jsou ceny různých balíčků pro zákazníky hodně podobné?

Otázka je, co je kartelová dohoda a co přizpůsobování cenové politiky konkurence. Mezi tím je strašně tenká hranice. Když vidíte, jaké ceny má váš konkurent, cenu přizpůsobíte, abyste byl pro spotřebitele lákavý. Pokud jde ale o dohodu dvou nebo více firem, je to nepřijatelné. Uvedu příklad, který rozhodoval německý kartelový úřad. Šlo o zdánlivé přizpůsobování cen konkurenci u čerpacích stanic. Ráno byla na jedné nižší cena za pohonnou hmotu a odpoledne se to otočilo a stejná nižší částka se objevila u vedlejší stanice. Vypadalo to, že si konkurují. Ve skutečnosti měly dohodu, ceny si během dne přehazovaly a dělily se o trh. Soutěžitelé jsou velmi vynalézaví.

* Vezmete si na úřad nové místopředsedy?

Jsem limitován zákonem, který stanoví, že ÚOHS má tři místopředsedy. Se všemi jsem už hovořil, seznámil jsem je se svými představami. Na případné změny si ještě nechám trochu času.

* Řekl jste, že jedním z prvních kroků bude přeobsazení rozkladových komisí. Týká se to všech?

Ano. Chci, aby obměna byla výrazná. Obešlu protikorupční neziskové organizace, orgány ústřední státní správy, právnické a ekonomické fakulty českých vysokých škol a Českou advokátní komoru a požádám je, aby navrhli kandidáty, kteří budou splňovat jasná kritéria – vysokoškolské vzdělání, desetiletá praxe v oboru a z toho pětiletá praxe v oblasti hospodářské soutěže či veřejného zadávání. Nové rozkladové komise sestavím tak, aby začaly fungovat od začátku února příštího roku.

* Budete požadovat vyšší rozpočet úřadu?

Už několik let se pohybuje kolem 250 milionů korun, což dostatečně pokrývá potřeby úřadu.

* Byl jste mimo jiné členem poradního sboru ombudsmana Českého olympijského výboru, máte i další funkce. Ponecháte si je?

Před nástupem na ÚOHS jsem rezignoval na všechny funkce, včetně člena správní rady Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra nebo člena rozkladové komise ministra obrany. Nechci vyvolávat vůbec žádné pochybnosti o nějakém střetu zájmů.

Vyhodnocování poruch trhu bude provádět umělá inteligence. Kde vyjde vysoká míra shody cen, nastoupí úředník. Petr MLSNA(42)

• Absolvoval Právnickou fakultu na Univerzitě Karlově a německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** na téže univerzitě. • Celý profesní život se pohybuje ve veřejné sféře, působil jako náměstek řady ministrů. • Jako nezávislý byl mezi lety 2012 a 2013 ve vládě Petra Nečase ministrem bez portfeje a předsedou Legislativní rady vlády. • Před jmenováním předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže na sklonku roku 2020 působil jako náměstek na ministerstvu vnitra. • Mlsna byl také místopředsedou komise rozhodčích Fotbalové asociace. Kvůli lidem okolo expředsedy Romana Berbra spojenými s korupčními kauzami se loni rozhodl ve funkci skončit.

Foto popis:

1.67. Nastavím férové podmínky na trhu, říká nový šéf antimonopolního úřadu Petr Mlsna [URL](#)

WEB, Datum: 16.12.2020, Zdroj: e15-premium.cz, Strana: 0, Autor: Pavel Otto, Nguyen Thuong Ly, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 03:25, RU / měsíc: 484 315, Celková návštěvnost: 36 541, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,41

16. prosince 2020 • 06:00

Nekalá jednání firem a hlavně kartelové dohody začne od příštího roku sám vyhledávat Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Využívat se kvůli tomu má i speciální počítačový program. „Je to analytický nástroj, který už v zahraničí existuje, a některé soutěžní úřady ho využívají. Nyní ho adaptujeme na české prostředí a posílíme i samotnou soutěžní sekci o patnáct lidí,“ říká nový šéf ÚOHS Petr Mlsna.

Přebíráte úřad zatížený spoustou kauz. Je to velký problém?

Jedna věc je mediální obraz, který vznikl v souvislosti s minulým vedením úřadu. Druhá věc je realita, kterou naleznete v útrokách úřadu, když začnete hovořit s řediteli jednotlivých oddělení. Zde jsem skutečně optimistický.

Minulé vedení pod Petrem Rafajem bylo kritizováno, že předseda měl v rámci druhého stupně rozhodování velkou moc. Vy sám chcete posílit pravomoci předsedy zavedením apelačního principu, abyste mohl rozhodnutí prvního stupně nejen potvrdit či vrátit, ale rovnou i měnit. Jak tomu máme rozumět?

Ono to není tak, že by byl předseda ještě silnější se zavedením apelačního principu. Dnes máte kasaci, kdy předseda může zrušit rozhodnutí prvního stupně a vrátit mu ho znovu k projednání. To pak musí znovu rozhodnout, a ztratíte tím několik měsíců. V okamžiku, kdy zavedete apelaci, vám odpadne ping pong mezi prvním a druhým stupněm, předseda ve druhém stupni rozhodne a rovnou to může jít na soudní přezkum. Domnívám se, že to může vést k výraznému zrychlení řízení. A soudy určí, zda bylo rozhodnuto po právu.

Poslanci napříč sněmovnou připravili návrh zákona, který reformuje ÚOHS. Počítá s tím, že se pravomoce předsedy omezí a budou rozhodovat kolektivní orgány. Máte výhrady?

Ještě před mým jmenováním jsem se sešel s neziskovými organizacemi a hovořil i se zástupci politických stran. Mám tři základní výhrady. První z nich se dotýká právě návrhu na zavedení tříčlenných senátů, které rozhodují o přezkumu v oblasti veřejných zakázek. Zavedete-li úřad, který je postaven na kvazi-kolegiálním řízení, tak to povede k tomu, že odpovědnost mají všichni a nikdo, jak to u kolektivních orgánů bývá. Máte-li monokratický úřad, odpovědnost nese předseda, ať za danou věc může nebo ne. Dále mi vadí politizace úřadu. V návrhu se předpokládá, že úřad by měl být konstruován se souhlasem Senátu. Logicky se do toho bude promítat politické složení v horní komoře.

Navrhovaná reforma počítá s tím, že by se široká agenda veřejných zakázek mohla vyčlenit do samostatného úřadu.

To je má třetí výhrada. Vytvoření nové instituce nic nezmění. Už v minulosti se ukázalo, že pokud založíte novou instituci, která nemá po ruce vhodné procesní nástroje, délka řízení bude pořád stejná. Takže zakázkovou agendu bych ponechal při ÚOHS, ale velmi výrazně bych změnil procesní pravidla pro zadávání veřejných zakázek. Hlavně je třeba zrychlit řízení a například omezit okruh pro podávání námitek.

Hovořil jste o tom s premiérem Andrejem Babišem? On byl doposud příznivcem reformy, kterou podepsali i vládní poslanci za ANO a ČSSD.

S premiérem jsem o tom mluvil velice krátce a vyjmenoval jsem mu důvody, které jsem popsal vám. Nevidím do hlav tvůrcům návrhu, ale domnívám se, že to bylo kvůli tomu, jak byl úřad uzavřený, nekomunikoval a nevysvětloval. Zároveň byl zatížen některými kauzami kolem nejvyššího vedení. To všechno se samozřejmě promítá do toho, že se poslanci snaží úřad reformovat. Uvidíme, jak se návrh vyvine dál.

Když ponecháme stranou poslanecký návrh, domnívate se, že je třeba úřad hlouběji transformovat?

Myslím, že je třeba reformovat pravidla a procesní nástroje, podle kterých úřad rozhoduje. Například jak dlouhé jsou lhůty pro odvolání a kolik má úřad času na rozhodnutí. Je třeba se zabývat situací ve druhostupňovém řízení, kdy v mnoha případech návrhy na přezkum podává firma, která není účastníkem veřejné zakázky a ani nepodala nabídku. My tomu říkáme, že dělá kobercový nálet. Chce tu zakázku jednoduše zhatit. Úřad musí dostat lepší nástroje, jak v těchto řízeních rozhodovat.

Budete sám navrhovat nějakou změnu?

Jsem přesvědčen, že ať už bude v roce 2021 navržena jakákoli legislativní změna, nemá šanci na úspěch. Takže možná až po volbách do sněmovny.

Někteří odborníci míní, že ÚOHS selhal při potírání kartelů. Vnímáte to podobně?

Úřad je třeba zbavit nálepky, že má na starosti pouze veřejné zakázky. Není to pravda. Jeho prvořadým úkolem je chránit hospodářskou soutěž. Má nastavovat férové podmínky na trhu, což je jedna z mých priorit. Proto budu chtít personálně posílit soutěžní sekci, aby měla kapacitu sama vyhledávat protisoutěžní jednání. Nebude to ale na základě nějakých udání. Sekce musí sama iniciativně monitorovat trh a detekovat poruchy. Následně je nutné zjišťovat, zda je skutečně uzavřena kartelová dohoda, anebo jsou špatně nastavena regulační opatření.

Vyšlete do terénu úředníky, aby odhalovali kartely?

To ne. Chystáme s kolegy nástroje na detekování poruch trhu, které spustíme příští rok. Tyto nástroje nebudou založeny pouze na manuálním vyhledávání, ale do značné míry na automatické indexaci veřejně dostupných dokumentů. Vyhodnocování bude do značné míry provádět umělá inteligence. Kde vyjde vysoká míra shody cen, nastoupí úředník.

Analytický vyhledávací program se nyní vyvíjí?

Je to nástroj, který už v zahraničí existuje, a některé soutěžní úřady ho využívají. My ho nyní pouze adaptujeme na české prostředí.

Můžete to popsat v praxi?

Počítačový nástroj umí detekovat protisoutěžní jednání a zakázkové kartely, kdy je mezi soutěžiteli dopředu vybrán vítěz. Ostatní nabídky ve veřejné zakázce jsou jenom krycí, aby to zdánlivě vypadalo jako soutěž. To lze zjistit poměrně jednoduše, pokud máte onen nástroj, který příští rok spustíme. Na základě indexace vytváří pravděpodobnostní shodu. V položce A naceníte na 1,0, konkurent na 0,97. V položce B dáte 0,97, konkurent na 1,0. A takhle to jde dál, což nám ukáže právě program. Následně nastoupí kontrolor, který začne zjišťovat, zda byla skutečně uzavřena dohoda.

Jsou všechny údaje pro antimonopolní úřad dostupné?

Bohužel nejsou, ať už se bavíme o elektronických soutěžních nástrojích nebo NEN (Národní elektronický nástroj pro veřejné zakázky – pozn. aut.). Jako úřad chceme vyzvat ministerstva a další vládní úřady a instituce, aby elektronicky zveřejňovaly všechny soutěžní dokumenty.

Kolik pracovníků se bude aktivnímu vyhledávání nekalostí věnovat?

Soutěžní sekci hodlám v průběhu příštího roku posílit o patnáct lidí. Obecně ale nechci další sekce na úřadu posilovat, kapacita je dostatečná. Půjde spíše o přesuny uvnitř úřadu.

Chcete úzce spolupracovat se státem a lobbistickými skupinami jako je Agrární či Potravinářská komora. Proč?

ÚOHS má agendu posuzování významné tržní síly a případně jejího zneužití. Je potřeba s profesními organizacemi spolupracovat, abychom zjistili, jaké subjekty působí na trhu, jaký je jejich obrat, jaké nekalé praktiky se objevují. K tomu profesní organizace primárně slouží.

Zaměříte se na řetězce prodejen s potravinami?

Pokud jde o významnou tržní sílu, kterou má ÚOHS v kompetenci, jsou tam samozřejmě praktiky jako vynucené a nevyvážené smluvní podmínky, nespravedlivé poplatky. Ty primárně dopadají na toho, kdo dodává zemědělské produkty a podobně. Kvalita potravin už je otázka soutěže.

Nebo ochrany spotřebitele.

Tuto kompetenci ÚOHS nemá, přestože v řadě jiných států mají soutěžní úřady ochranu spotřebitele na starosti. V dlouhodobém výhledu by bylo vhodné začít politickou debatu, zda by se tomu úřad neměl věnovat. Ochrana spotřebitele dnes visí ve vzduchu. Má ji pod sebou Česká obchodní inspekce, ale to se týká například jen dodržování technických předpisů na složení výrobků. Nikdo se ale nezabývá ochranou spotřebitele komplexně.

Stejný princip jako u řetězců by šel uplatnit také u mobilních operátorů, kde jsou ceny různých balíčků pro zákazníky hodně podobné?

Otázka je, co je kartelová dohoda a co přizpůsobování se cenové politice konkurence. Mezi tím je strašně tenká hranice. Když vidíte, jaké ceny má váš konkurent, nechcete zůstat pozadu a cenu přizpůsobíte, abyste byl pro spotřebitele lákavý. Pokud se ale jedná o dohodu dvou nebo více firem, je to nepřijatelné.

Uvádím příklad, který rozhodoval německý kartelový úřad. Šlo o zdánlivé přizpůsobování cen konkurenci u čerpacích stanic. Ráno byla na jedné nižší cena za pohonné hmoty a odpoledne se to otočilo a stejná nižší částka se objevila u vedlejší stanice. Na první pohled to vypadalo, že si konkurují. Ve skutečnosti ale měly dohodu, ceny si během dne přehazovaly a dělily se o trh. Soutěžitelé jsou velmi vynalézaví.

Vezmete si na úřad nové místopředsedy?

Jsem limitován zákonem, který stanoví, že ÚOHS má tři místopředsedy. Se všemi jsem už hovořil, seznámil jsem je se svými představami. Na případné změny si ještě nechám trochu času. Unáhlené personální změny, pokud nemáte alternativu, by mohly vést k nestabilitě.

Řekl jste, že jedním z prvních kroků bude přeočíslení rozkladových komisí. Bude se to týkat všech?

Ano, bude. Chci, aby obměna byla výrazná. Obešlu protikorupční neziskové organizace, orgány ústřední státní správy, právnícké a ekonomické fakulty českých vysokých škol a Českou advokátní komoru. Požádám je, aby mi všichni navrhli kandidáty, kteří budou splňovat jasná kritéria ohledně vysokoškolského vzdělání, desetileté praxe v oboru a z toho pětileté praxe v oblasti hospodářské soutěže či veřejného zadávání. Nové rozkladové komise sestavím tak, aby začaly fungovat od začátku února příštího roku.

Budete požadovat vyšší rozpočet úřadu?

Už několik let se pohybuje kolem 250 milionů korun, což dostatečně pokrývá kapacity a potřeby úřadu.

Byl jste mimo jiné členem poradního sboru ombudsmana Českého olympijského výboru, máte i další funkce. Ponecháte si je?

Před nástupem na ÚOHS jsem rezignoval na úplně všechny funkce, včetně člena správní rady Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra nebo člena rozkladové komise ministra obrany. Nechci vyvolávat vůbec žádné pochybnosti o nějakém střetu zájmů.

Petr Mlsna (42)

Vystudoval Právnickou fakultu na Univerzitě Karlově a německá a rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** na téže univerzitě.

Celý profesní život se pohybuje ve veřejné sféře, působil jako náměstek řady ministrů. Jako nestraní byl mezi lety 2012 a 2013 ve vládě Petra Nečase ministrem bez portfeje a předsedou Legislativní rady vlády. Před jmenováním předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže na sklonku roku 2020 působil jako náměstek na ministerstvu vnitra.

Mlsna byl také místopředsedou komise rozhodčích Fotbalové asociace. Kvůli lidem okolo expředsedy Romana Berbra spojenými s korupčními kauzami se rozhodl ve funkci loni skončit.

1.68. Vědecká rada ocenila významné osobnosti a nejlepší učebnice URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: cuni.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 00:11, RU / měsíc: 1 482, Celková návštěvnost: 114, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

I na posledním zasedání letošního roku Vědecká rada ocenila významné osobnosti Univerzity Karlovy. „Je mi ctí u příležitosti významných životních jubileí předat dnes šest pamětních stříbrných medailí kolegům a kolegyním naší univerzity,“ řekl v úvodu rektor Tomáš Zima. Předány byly také Ceny Jaroslava Jirsy za nejlepší učebnice.

Stříbrné pamětní medaile Univerzity Karlovy získali:

doc. MUDr. Libuše Čeledová, Ph.D. (LF Plzeň UK) za významné dílo v oboru sociálního inženýrství dlouholetou vědeckou a pedagogickou činností na UK

Docentka Čeledová je významnou odbornicí v oboru sociální lékařství, veřejné zdravotnictví a posudkové lékařství. Od roku 2015 stojí v čele Ústavu sociálního a posudkového lékařství Lékařské fakulty v Plzni. Významně se podílela na vzniku posudkových schémat a posudkových kritérií pro posuzování invalidity a příspěvku na péči. Je autorkou a spoluautorkou desítek monografií, učebnic a vědeckých článků, spoluřešitelkou řady grantů, členkou mnoha odborných společností redakčních rad odborných časopisů. V roce 2017 obdržela Cenu prezidenta ČLK za přínos k celoživotnímu vzdělávání lékařů.

doc. MUDr. Iva Holmerová, Ph.D. (FHS UK) za celoživotní dílo v oboru geriatry a dlouholetou vědeckou a pedagogickou činností na UK

Docentka Holmerová absolvovala Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karlovy v Praze, specializovala se v praktickém lékařství, geriatry, veřejném zdravotnictví a medicíně dlouhodobé péče. Titul Ph.D. získala v oboru sociální gerontologie. Habilitovala se v oboru kulturní a sociální antropologie se zaměřením na problematiku péče o seniory a Alzheimerovy choroby. Na Fakultě humanitních studií UK, kde působí od roku 2004, založila Centrum pro studium dlouhověkosti a dlouhodobé péče (CELLO ILC CZ). V publikační činnosti se doc. Holmerová zaměřuje zejména na problematiku demence, dlouhodobé péče a péče o geriatrické pacienty. Založila mj. Gerontologické centrum v Praze 8, které bylo jedno z prvních a slouží jako jeden z modelů péče o seniory v ČR.

prof. PhDr. Ivan Jakubec, CSc. (FF UK) za významné dílo v oboru hospodářských a sociálních dějin a dlouholetou vědeckou a pedagogickou činností na UK

Profesor Jakubec je jednou z ústředních osobností na poli výzkumu dějin dopravy v moderních a soudobých českých dějinách. Na Filozofické fakultě UK vystudoval dvojbor historie-rusistika, na doktorát pokračoval na Katedru obecných dějin a pravěku, kde v rámci své doktorské práce zpracovával téma dopadů velké hospodářské krize na dopravu. Poté nastoupil na nově ustanovenou Katedru hospodářských a sociálních dějin (později Ústav), kde dodnes působí. Kromě vědecké a pedagogické činnosti se významně zapojil i do organizačního chodu ústavu i celé univerzity, například v letech 2007–2010 zastával funkci proděkana pro vědu a výzkum na Filozofické fakultě UK, následně tuto oblast se zaměřením na akademické kvalifikace spravoval i jako prorektor Univerzity Karlovy (2010–2014).

doc. PaedDr. Karel Jelen, CSc. (FTVS UK) za významné celoživotní dílo v oboru biomechaniky a dlouholetou vědeckou a pedagogickou činností na UK

Docent Jelen je absolventem kombinovaného studia TV + Matematika na FTVS UK. Na této fakultě vědecky i pedagogicky působí již 50 let, nyní jako vedoucí katedry anatomie a biomechaniky. V rámci výzkumné činnosti se v celé své profesní kariéře zaměřil na problematiku biomechaniky, jako transdisciplinárního oboru, zabývajícího se mechanickou strukturou, mechanickým chováním a mechanickými vlastnostmi živých organismů a jeho částí a mechanickými interakcemi mezi sebou a vnějším okolím. Podílel se na vzniku laboratoře Biomechaniky Extrémních Zátěží (BEZ), což odstartovalo novou etapu biomechanického výzkumu. Doc. Jelen působí také jako soudní znalec – forenzní biomechanik – v oboru znalecké činnosti „Sport“.

prof. PhDr. Jaroslav Kučera, CSc. (FSV UK) za celoživotní práci na rozvoji poznání v oblasti moderní historie a za rozvoj **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Profesor Kučera je předním historikem moderních dějin, který velkou část svého odborného života zaměřil na česko-německá témata. Na počátku 90. let 20. století patřil mezi první české historiky věnující se kritické reflexi poválečného odsunu německé menšiny v Československu, v dalších obdobích se věnoval mj. pohledu na česko-německé hospodářské dějiny a také makro pohledu na mírové uspořádání s Německem po druhé světové válce. Je uznávaným odborníkem nejen v ČR, ale i v zahraničí, především v Německu. V současné době působí jako proděkan pro vědu a výzkum na **FSV UK**, profesor Institutu mezinárodních studií **FSV UK** a člen Vědecké rady Univerzity Karlovy.

MUDr. David Marx, Ph.D. (3. LF UK) za mimořádné zásluhy o zkvalitňování pedagogického procesu na lékařské fakultě Absolvoval 1. LF UK a poté pracoval jako pediatr ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady v Praze (FNKV), kde získal I. a II. atestaci z pediatrie. Od roku 1993 se systematicky věnuje problematice kvality ve zdravotnictví, pracoval jako náměstek ředitelky FNKV pro kvalitu péče a jako poradce ministerstva zdravotnictví. Spoluzaložil a aktuálně vede Spojenou akreditační komisi ČR (SAK ČR) – organizaci, která posuzuje kvalitu a bezpečí v nemocnicích a léčebnách v ČR. Na 3. LF UK a na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci vyučuje veřejné zdravotnictví a sociální lékařství. V rámci 3. LF UK také působí jako proděkan pro studium a výuku a jako vedoucí Kabinetu veřejného zdravotnictví.

Ceny Jaroslava Jirsy za nejlepší učebnice předal profesor Jan Royt, prorektor pro tvůrčí a ediční činnost UK. Ceny se udělují ve třech oborech: lékařsko-farmaceutických, společenskovědních a humanitních a přírodovědných a matematicko-fyzikálních. První ocenění převzal profesor Josef Zámečník za třídílnou učebnici Patologie určenou především pro studenty medicíny. Na učebnici se autorsky podílelo více jak čtyřicet předních lékařů a prof. Zámečník působil jako hlavní koordinátor.

Druhou učebnicí je monografie Makroregiony světa autorů: Jiří Anděl, Ivan Bičík, Jan Daniel Bláha. Publikace představuje moderní pojetí regionální geografie a její výuky. Svět je zde diferencován do deseti relativně homogenních makroregionů, jejichž určení vychází z koncepce amerických geografů.

Poslední oceněnou učebnicí je výsledek meziuniverzitní spolupráce s Masarykovou univerzitou, která knihu autorů Petr Mareš, Ladislav Rabušic a Petr Soukup vydala. Učebnice Statistická analýza sociálně vědních dat nabízí pomocnou ruku nejen sociálním vědcům při hodnocení nejrůznějších číselných údajů a výsledků výzkumů a statistik. Statistickou gramotnost by totiž v dnešní době měl ovládat každý.

TEXT: Pavla Hubálková.

FOTO: Martin Pinkas.

Zleva Jaroslav Kučera, Iva Holmerová, Libuše Čeledová a David Marx. Zleva Petr Soukup, Ivan Bičík a Josef Zámečník.

1.69. Nový web chce omezit šíření zavádějících informací ke koronaviru [URL](#)

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: seznamzpravy.cz, Strana: 0, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 02:58, RU / měsíc: 13 888 492, Celková návštěvnost: 1 113 436, Rubrika: Praha, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 12,37

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz.

Stránky společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat neadekvátní práci novinářů s daty, využití nevhodných příkladů a srovnání nebo nedostatečnou znalost lékařské terminologie. ČTK to sdělila Veronika Macková z Katedry žurnalistiky FSV.

„Následující týdny a měsíce hodláme věnovat rozboru mediálního pokrytí pandemie, poukazovat na dobrou i špatnou praxi medializace,“ uvedl hlavní řešitel projektu Václav Moravec. Na základě dosavadních zkušeností chtějí autoři webu stanovit dobrou žurnalistickou praxi pro pokrytí budoucích zdravotních krizí.

Web je určen zejména pro média, datové analytiku, odbornou veřejnost a další uživatele, kteří se pandemii covidu-19 aktivně věnují. Nabídne analýzy, příklady dobré i špatné praxe z ČR i ze zahraničí nebo rozborů nejčastějších dezinformací. Na širší veřejnost jsou podle Moravce na webu zacílené dva animované cykly Slovník pojmů a Infodemie. „Sekundárním cílem projektu je posílení zdravotní a mediální gramotnosti veřejnosti, což může být jeden z preventivních kroků ve vztahu k infodemii,“ doplnil Moravec.

Infodemie podle autorů webu představuje nekontrolované šíření názorů, informací a dezinformací a projekt se jí podle zakladatele Newton Media Petra Heriana snaží potlačit. „Prostřednictvím mediálních analýz Newton Media a **Fakulty sociálních věd** chceme nastavovat zpětné zrcadlo žurnalistické praxi, ale také všem, kdo se v mediálním prostoru vyjadřují,“ doplnil Herian. Moravec věří tomu, že výsledky výzkumů se stanou součástí vzdělávání budoucích novinářek a novinářů na FSV. Dezinformace týkající se covidu-19 považuje za problém také Ministerstvo zdravotnictví, které plánuje k epidemii připravit mediální kampaň zhruba za 40 milionů korun. Trvat by měla od poloviny ledna do konce února příštího roku. Vyvracet omyly a dezinformace chce mimo jiné také iniciativa Sníh sdružující vědce, kteří požadují řízení boje s pandemií založené na vědeckých důkazech. Před dezinformacemi o očkování proti koronaviru minulý týden varoval premiér Andrej Babiš (ANO).

1.70. Vznikl nový web. Snaží se omezit šíření dezinformací o koronaviru [URL](#)

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: eurozpravy.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 00:49, RU / měsíc: 1 822 845, Celková návštěvnost: 137 303, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,53

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat neadekvátní práci novinářů s daty, využití nevhodných příkladů a srovnání nebo nedostatečnou znalost lékařské terminologie.

doporučujeme

ČTK to sdělila Veronika Macková z Katedry žurnalistiky FSV. "Následující týdny a měsíce hodláme věnovat rozboru mediálního pokrytí pandemie, poukazovat na dobrou i špatnou praxi medializace,“ uvedl hlavní řešitel projektu Václav Moravec. Na základě dosavadních zkušeností chtějí autoři webu stanovit dobrou žurnalistickou praxi pro pokrytí budoucích zdravotních krizí.

Web je určen zejména pro média, datové analytiku, odbornou veřejnost a další uživatele, kteří se pandemii covidu-19 aktivně věnují. Nabídne analýzy, příklady dobré i špatné praxe z ČR i ze zahraničí nebo rozborů nejčastějších dezinformací. Na širší veřejnost jsou podle Moravce na webu zacílené dva animované cykly Slovník pojmů a Infodemie. "Sekundárním cílem projektu je posílení zdravotní a mediální gramotnosti veřejnosti, což může být jeden z preventivních kroků ve vztahu k infodemii,“ doplnil Moravec.

Infodemie podle autorů webu představuje nekontrolované šíření názorů, informací a dezinformací a projekt se jí podle zakladatele Newton Media Petra Heriana snaží potlačit. "Prostřednictvím mediálních analýz Newton Media a **fakulty sociálních věd** chceme nastavovat zpětné zrcadlo žurnalistické praxi, ale také všem, kdo se v mediálním prostoru vyjadřují,“ doplnil Herian. Moravec věří tomu, že výsledky výzkumů se stanou součástí vzdělávání budoucích novinářek a novinářů na FSV. Dezinformace týkající se covidu-19 považuje za problém také ministerstvo zdravotnictví, které plánuje k epidemii připravit mediální kampaň zhruba za 40 milionů korun. Trvat by měla od poloviny ledna do konce února příštího roku. Vyvracet omyly a dezinformace chce mimo jiné také iniciativa Sníh sdružující vědce, kteří požadují řízení boje s pandemií založené na vědeckých důkazech. Před dezinformacemi o očkování proti koronaviru minulý týden varoval premiér Andrej Babiš (ANO).

1.71. Nový web chce omezit šíření zavádějících a nepravdivých informací ke koronaviru [URL](#)

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: prazskadrbna.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 02:59, RU / měsíc: 381 974, Celková návštěvnost: 12 732, Rubrika: Koronavirus, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,14

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat neadekvátní práci novinářů s daty, využití nevhodných příkladů a srovnání nebo nedostatečnou znalost lékařské terminologie. ČTK to sdělila Veronika Macková z Katedry žurnalistiky FSV.

Infomore.cz

„Následující týdn a měsíce hodláme věnovat rozboru mediálního pokrytí pandemie, poukazovat na dobrou i špatnou praxi medializace,“ uvedl hlavní řešitel projektu Václav Moravec. Na základě dosavadních zkušeností chtějí autoři webu stanovit dobrou žurnalistickou praxi pro pokrytí budoucích zdravotních krizí.

Web pro ty, kteří se covidu-19 věnují

Web je určen zejména pro média, datové analytiku, odbornou veřejnost a další uživatele, kteří se pandemii covidu-19 aktivně věnují. Nabídne analýzy, příklady dobré i špatné praxe z ČR i ze zahraničí nebo rozbor nejčastějších dezinformací. Na širší veřejnost jsou podle Moravce na webu zacílené dva animované cykly Slovník pojmů a Infodemie. „Sekundárním cílem projektu je posílení zdravotní a mediální gramotnosti veřejnosti, což může být jeden z preventivních kroků ve vztahu k infodemii,“ doplnil Moravec.

Projekt se snaží potlačit dezinformace a nekontrolované šíření názorů

Infodemie podle autorů webu představuje nekontrolované šíření názorů, informací a dezinformací a projekt se jí podle zakladatele Newton Media Petra Heriana snaží potlačit. „Prostřednictvím mediálních analýz Newton Media a **fakulty sociálních věd** chceme nastavovat zpětné zrcadlo žurnalistické praxi, ale také všem, kdo se v mediálním prostoru vyjadřují,“ doplnil Herian. Moravec věří tomu, že výsledky výzkumů se stanou součástí vzdělávání budoucích novinářek a novinářů na FSV. Dezinformace týkající se covidu-19 považuje za problém také ministerstvo zdravotnictví, které plánuje k epidemii připravit mediální kampaň zhruba za 40 milionů korun. Trvat by měla od poloviny ledna do konce února příštího roku. Vyvracet omyly a dezinformace chce mimo jiné také iniciativa Snih sdružující vědce, kteří požadují řízení boje s pandemií založené na vědeckých důkazech. Před dezinformacemi o očkování proti koronaviru minulý týden varoval premiér Andrej Babiš (ANO).

1.72. Infodemie je hrozbou. Nový web se snaží omezit dezinformace o koronaviru [URL](#)

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: globe24.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 00:50, RU / měsíc: 1 122 744, Celková návštěvnost: 84 569, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,94

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat neadekvátní práci novinářů s daty, využití nevhodných příkladů a srovnání nebo nedostatečnou znalost lékařské terminologie. ČTK to sdělila Veronika Macková z Katedry žurnalistiky FSV.

„Následující týdn a měsíce hodláme věnovat rozboru mediálního pokrytí pandemie, poukazovat na dobrou i špatnou praxi medializace,“ uvedl hlavní řešitel projektu Václav Moravec. Na základě dosavadních zkušeností chtějí autoři webu stanovit dobrou žurnalistickou praxi pro pokrytí budoucích zdravotních krizí.

Web je určen zejména pro média, datové analytiku, odbornou veřejnost a další uživatele, kteří se pandemii covidu-19 aktivně věnují. Nabídne analýzy, příklady dobré i špatné praxe z ČR i ze zahraničí nebo rozbor nejčastějších dezinformací. Na širší veřejnost jsou podle Moravce na webu zacílené dva animované cykly Slovník pojmů a Infodemie. „Sekundárním cílem projektu je posílení zdravotní a mediální gramotnosti veřejnosti, což může být jeden z preventivních kroků ve vztahu k infodemii,“ doplnil Moravec.

Infodemie podle autorů webu představuje nekontrolované šíření názorů, informací a dezinformací a projekt se jí podle zakladatele Newton Media Petra Heriana snaží potlačit. „Prostřednictvím mediálních analýz Newton Media a **fakulty sociálních věd** chceme nastavovat zpětné zrcadlo žurnalistické praxi, ale také všem, kdo se v mediálním prostoru vyjadřují,“ doplnil Herian. Moravec věří tomu, že výsledky výzkumů se stanou součástí vzdělávání budoucích novinářek a novinářů na FSV. Dezinformace týkající se covidu-19 považuje za problém také ministerstvo zdravotnictví, které plánuje k epidemii připravit mediální kampaň zhruba za 40 milionů korun. Trvat by měla od poloviny ledna do konce února příštího roku. Vyvracet omyly a dezinformace chce mimo jiné také iniciativa Snih sdružující vědce, kteří požadují řízení boje s pandemií založené na vědeckých důkazech. Před dezinformacemi o očkování proti koronaviru minulý týden varoval premiér Andrej Babiš (ANO).

Spiklenecké teorie o koronaviru nacházejí na Balkáně živnou půdu. Podle průzkumu na toto téma věří některé z nich více než tři čtvrtiny tamních obyvatel, což je až třikrát více než ve zbytku Evropy.

Rusko dnes oznámilo 27.927 nově potvrzených případů nákazy koronavirem a 562 úmrtí za uplynulých 24 hodin. O den dříve to bylo 26.190 nových případů a 559 úmrtí, uvedla agentura TASS s odvoláním na...

1.73. Další zástupce ČNB ve vedení evropského dohledového orgánu [URL](#)

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: cnb.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 10:37, Celková návštěvnost: 3 000, AVE: 9 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Ředitel sekce dohledu regulace a mezinárodní spolupráce Vojtěch Belling byl 16. prosince 2020 radou orgánů dohledu zvolen jedním ze dvou nových členů sedmičlenné správní rady Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA). Je dosud prvním členem tohoto orgánu z řad států střední a východní Evropy.

Vojtěch Belling se mandátu člena správní rady o délce 2,5 roku ujme 1. ledna 2021. Ke zvolení pana Bellinga došlo pouze tři týdny poté, co své členství ve správní radě Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) obhájila ředitelka sekce dohledu nad finančním trhem ČNB Zuzana Silberová.

„Evropský orgán pro cenné papíry a trhy je další respektovanou evropskou institucí, do jejíhož vedení byl zvolen expert z České národní banky, což jen dokládá vysokou erudici našich zaměstnanců,“ uvedl viceguvernér ČNB Marek Mora. Doc. JUDr. PhDr. Vojtěch Belling, Ph.D., vede sekci regulace a mezinárodní spolupráce od roku 2018. V letech 2014–2018 působil v ČNB jako ředitel odboru EU a mezinárodních organizací sekce kancelář. Předtím byl čtyři roky státním tajemníkem pro evropské záležitosti. Je absolventem Právnické fakulty, **Fakulty sociálních věd** a Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. V roce 2016 se habilitoval na Masarykově univerzitě v Brně.

Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) je nezávislý subjekt Evropské unie, jehož úkolem je zlepšovat ochranu investorů a přispívat ke stabilitě a řádnému fungování finančních trhů.

Markéta Fišerová ředitelka odboru komunikace a mluvčí ČNB

Poznámka:

1.74. Leták ministerstva na podporu očkování je propadák. Četlo ho jen 1 procento lidí [URL](#)

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: eurozpravy.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 00:49, RU / měsíc: 1 822 845, Celková návštěvnost: 137 303, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,53

Ministerstvo zdravotnictví se na poslední chvíli rozhodlo začít s osvětovou kampaní podporující očkování proti koronaviru. Propagační leták se ale nesetkal s úspěchem, na sociálních sítích sklídl výsměch, mezi politiky kritiku, a jak ukazuje průzkum společnosti Behavio, obecně se těší velkému nezájmu.

doporučujeme

Ministerstvo zdravotnictví vydalo novinový inzerát, kterým se snažit vybudit u lidí zájem o očkování a zároveň v něm odmítá nepravdivá tvrzení o vakcině proti koronaviru.

Prakticky ve všech skupinách lidí ale leták narazil. Premiér Andrej Babiš na tiskové konferenci v Bruselu označil inzerát za "úplně katastrofální" a ministru zdravotnictví Janu Blatnému poradil, aby si našel marketéry.

Ti jsou s vzhledem inzerátu také nespokojeni. Vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová na Twitteru uvedla, že leták může naopak lidi od očkování odrazovat.

"Jehla lidí vystraší, vzbuzuje nepřijemné emoce. To je odradí od přečtení textu," napsala také. A se jak ukazuje, zřejmě měla pravdu. Ačkoliv samotný inzerát čelil na sociálních sítích posměškům, reálně ho četl jen málokdo.

Výzkumná agentura Behavio, která leták podrobila standardním kampaňovým testům, zjistila, že 60 % populace leták před výzkumem nikde neviděla, a podrobně si ho přečetlo jen 1 % lidí.

Agentura proto respondentům ukázala a zeptala se, jestli si ho chtějí přečíst. 57 % dotázaných by tak ale dobrovolně neučinilo.

"Pro účely výzkumu se ale přemohli," uvádí agentura v tiskové zprávě. 70 % dotázaných ale během prvních pěti vteřin nedokázala poznat, že se jedná o propagaci očkování.

"Časový limit v dotazníku dobře simuluje reálný svět, ve kterém podobným letákům věnujeme nejvýše několik vteřin. Pořádně si je přečteme teprve tehdy, pokud nás opravdu zaujmou. A to nejlépe pozitivně. To se v tomhle případě rozhodně nestalo," vysvětlil postup ředitel výzkumu Behavio Vojtěch Prokeš.

Výzkumníci se dále zeptali respondentů, jak na ně inzerát působí. Pro třetinu dotázaných byl nedůvěryhodný a amatérský. 20 % lidí jej nepochopilo a 15 % ho dokonce označilo za nebezpečný. Za důvěryhodný ho označilo pouze 8 % lidí, ještě méně o něm pak řeklo, že působí profesně.

"Leták nesplňuje ani jedno z klíčových behaviorálních pravidel pro dobrou kampaň: nedokázal vzbudit pozitivní emoci – naopak vzbuzuje strach, vztek nebo jiné negativní emoce. Není ani srozumitelný, lidé nedokážou rozpoznat, že se jedná o leták pro očkování, a konečně leták nepůsobí důvěryhodně, takže ho lidé nechtějí číst," uvádí agentura.

1.75. Experti: Vypsání kampaně MZd se nepovedlo. Navíc chybí téma očkování URL

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: MaMcz, Strana: 0, Autor: Irena Buřivalová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 02:58, RU / měsíc: 130 809, Celková návštěvnost: 10 351, Rubrika: Marketing, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,12

AKTUÁLNĚ Slibovaná kampaň ministerstva zdravotnictví (MZd) získává konkrétnější obrysy. Původní částka 50 milionů korun se snížila na 37,9 milionů korun bez DPH. Startovat by se mělo „už“ v lednu. Experti jsou nad způsobem vypsání zakázky rozpačití.

Aby se celá věc dále nezdržovala, protože se jedná o naléhavý veřejný zájem, chystá MZ „přímo oslovit široký okruh potenciálních dodavatelů marketingových a reklamních služeb,“ píše se v dokumentaci. Jiná forma zadávacího řízení by podle ministerstva neúměrně prodloužila dobu zakázky. Jasně o dodavatelích tak chce mít resort už do 21. prosince.

Při hodnocení nabídek bude 30procentní roli hrát cena, dalších 35 procent grafický manuál a 35 procent navržený mediální mix. Zájemce musí také předložit seznam významných prací za poslední tři roky.

„Je to naprosto amatérsky vypsání. Pletou si pojmy jako je mediámix a spot. Není tam žádný minimální požadovaný výkon, ale pouze celková cena. Takže teoreticky to může vyhrát někdo s cenou pět milionů korun. Rozhodně do toho nepůjdeme,“ uvedl Ondřej Obluk CEO Ogilvy, který opakovaně nabízel ministerstvu zhotovení kampaně „pro bono“, ale nikdo se neozval.

CEO Wunderman Thompson Bronislav Kvasnička se ke kritice přidává. „Zpackaný vizuál, který MZd pustilo do médií, nyní nahrazuje zpackaným výběrovým řízením. Spíš než kampaň potřebuje ministerstvo kompletní výměnu oddělení komunikace, nebo lépe – schopného partnera, který to bude dělat za něj,“ říká Kvasnička. „S komunikačními agenturami sdruženými v AKA jsme vypracovali doporučení a vodítka pro zadavatele pod názvem Férový tendr. Ten uvádí, co je obvyklé požadovat ze strany zadavatele, aby výsledek předložených nabídek byl alespoň ucházející, kolik času je obvykle třeba na vypracování nabídek, jaký postup je ideální a kolik to stojí. Je mnoho zadavatelů, kteří se těmito doporučeními řídí, nebo kteří chápou, že kvalitu nedostanou přes noc nebo přes víkend. Chápu, že situace je naléhavá. Ale chci strategii komunikace, návrh vizuálů a TV spotu za pět dní včetně víkendu – to předčilo mé nejčernější očekávání. Závěr roku je navíc pro komunikační agentury jedním z nejintenzivnějších období. Někdo se tam určitě přihlásí, ministerstvo někoho vybere a kampaň asi bude. Ale nevyřeší se problém. A tím je celková dlouhodobá strategie komunikace a získání důvěry. A toto je potřeba udělat koncepčně a pořádně. Bojím se, že toto se nestane,“ uzavírá Kvasnička.

<https://twitter.com/MarketingaMedia/status/1337672033639940097>

Podle Denisy Hejlové, vedoucí katedry Marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd** UK, je hlavním problémem absence tématu očkování. Podle zveřejněné dokumentace totiž není ani jedním z vyjmenovaných témat. Těmi jsou například „Zůstaňte doma“, „Česko testuje“, či „e-Rouška“. Vadí jí i to, že kampaň přichází pozdě.

„Je dobře známo, že je mnohem snazší formovat postoje lidí, než si je sami vytvoří a utvrdí se v nich,“ říká Hejlová a dodává: „Vypsali kampaň na PR vlády před volbami. My přitom čekali kampaň na očkování, která by měla mít celospolečenský pozitivní dopad. Jsme tu přeci v situaci, kdy téměř polovina Čechů očkování odmítá. A na druhé straně mnoho odborníků říká, že proočkování určí rychlost ekonomické obnovy země,“ uzavírá.

V kampani počítá ministerstvo s třicetivteřinovými spoty nebo s rozhovory. Tiskovou část chce zahájit falešnými přebaly deníků, následovat mají inzeráty v denících a magazínech. Klíčová má být reklama v prostředcích hromadné dopravy.

1.76. Novým starostou města Říčany je David Michalička. Na postu místostarosty ho nahradí Pavel Matoška, radu nově doplní Michal Anelt [URL](#)

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: info.ricany.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 16:02, Celková návštěvnost: 3 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

NOVÉ 17. 12. 2020

Po rezignaci dlouholetého starosty Vladimíra Kořena povede říčanskou radnici stavební inženýr David Michalička. Na jeho dosavadním postu místostarosty města ho nahradí podnikatel Pavel Matoška a sedmičlennou městskou radu doplní grafický designér Michal Anelt. Všichni jmenovaní jsou zastupitelé zvolení za hnutí Klidné město. Do nových pozic je schválila většina zastupitelů na svém včerejším jednání.

Po úspěšném desetiletém období, kdy stál v čele radnice známý moderátor a novinář Vladimír Kořen, povede říčanskou radnici jiný dlouholetý zastupitel za Klidné město, čtyřicetiletý stavař David Michalička. Důvěru dostal od 19 zastupitelů napříč politickým spektrem. Naváže tak na své dlouhodobé působení na říčanské radnici na pozicích projektového manažera, radního a následně místostarosty, jimž se naplno věnuje od roku 2014. Znalost říčanské radnice i obecných pravidel fungování municipalit již dokázal proměnit v řadu úspěšně realizovaných projektů, jako jsou například cyklostezka z Kolovrat do Mnichovic, zavedení říčanských městských a školních linek či seniortaxi. Výrazně se rovněž zasadil o omezení tranzitní kamionové dopravy či nedávno zahájený projekt revitalizace říčanských sídlišť. Aktivně se podílel či podílí na pořádání volnočasových aktivit, jako jsou Streetfood Festival, Letní kino, sportovní závody a další. Michalička povede radnici jako uvolněný starosta. „Chtěl bych důstojně a s pokorou navázat na úspěšného starostu, mého dlouholetého kolegu a kamaráda Vládu Kořena. Zejména díky jeho energii a zápalu naše město za posledních deset let doslova rozkvetlo a má skvělé jméno napříč celou republikou,“ říká David Michalička.

Na pozici neuvolněného místostarosty ho nahradí pětadesátiletý podnikatel Pavel Matoška. Jako zastupitel za Klidné město působí již třetí volební období. V minulosti byl také předsedou poradního orgánu rady města v oblasti dopravy. Sedmým radním po odstoupení V. Kořena se stal čtyřicetiletý zastupitel a grafický designér Michal Anelt.

Podle prohlášení Klidného města, které má v zastupitelstvu většinu hlasů, bude vedení radnice jako dosud velmi citlivě regulovat novou výstavbu a finanční prostředky směřovat především do zvyšování kvality života stávajících obyvatel. Udržitelný rozvoj města na principu „nejdřív infrastruktura, potom výstavba“ musí mít nadále přednost před příliš rychlým nárůstem počtu obyvatel. Stranou nesmí zůstat ani dohánění starých dluhů na veřejné infrastrukturu – vodovodech, kanalizaci, komunikacích či školách. S vědomím toho, že zejména blízkost přírody dělá z našeho města tak příjemné místo pro život, nezapomíná vedení města ani na infrastrukturu zelenou a modrou.

David Michalička, starosta (uvolněný), člen výboru pro územní rozvoj, 40 let

Rodilý Říčaňák, po místním státním gymnáziu vystudoval ČVUT stavební a absolvoval stáž ve Velké Británii. Pracovní zkušenosti získal jako projektant-statik, ředitel firmy na obnovitelné zdroje i ředitel stavební divize v nadnárodní společnosti. Posledních deset let je zastupitelem města, z toho šest let zde pracuje na plný úvazek. Uplynulé volební období byl členem rady města, na radnici pracoval jako projektový manažer. Je předsedou výboru pro územní rozvoj a výstavbu. Příležitostně trénuje tenisovou mládež v Radošovicích či spolupořádá sportovní a kulturní akce ve městě.

Ing. Pavel Matoška, první místostarosta (neuvolněný), podnikatel, 55 let

Narodil se v Plzni a vystudoval ČVUT – FEL v Praze. Jako podnikatel vlastní a řídí několik úspěšných společností. Řadu svých podnikatelských aktivit přesunul do Říčana, kde již 17 let žije. Jeho firmy jsou velmi aktivní na poli společenské odpovědnosti (CSR) a opakovaně finančně podporují kulturní i sportovní akce, kluby, školy a školky v Říčanech. Ve volném čase si užívá létání a sport.

Mgr. Michal Anelt, radní, grafický designér a šéf studia, člen Unie grafického designu, 44 let

Po gymnáziu vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd** UK. Souběžně se studiem začal naplňovat své tvůrčí ambice v oblasti grafického designu. Po letech sbírání zkušeností vybudoval v Praze vlastní grafické studio, kde se svými kolegy již 16 let pracuje pro renomované klienty. Mimo jiné stojí např. za novou vizuální podobou Muzea Říčany. Od roku 2013 je členem správní rady MAKS Říčany, kde pro město uplatňuje své znalosti z oblasti designu, marketingu a tiskové produkce.

Kateřina Lauerová tisková zpráva města

1.77. Trh veřejných zakázek (nejen) v ČR. Korupce a nízká kvalita [URL](#)

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: roklen24.cz, Strana: 0, Autor: Roklen24, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 02:56, RU / měsíc: 26 844, Celková návštěvnost: 2 022, Rubrika: Rozhovory a videa, Rozhovory, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

adavatelé veřejných zakázek dostatečně neinvestují do kvality projektů, vybírají špatné dodavatele a často podléhají vlivu firem.

Zadavatelé veřejných zakázek dostatečně neinvestují do kvality projektů, vybírají špatné dodavatele a často podléhají vlivu firem. Takový je výstup vítězné studie "Quality of governance and design of public procurement", jejímž autorem je Bruno Baránek. Cenu Mladý ekonom roku 2020 mu udělila Česká společnost ekonomická. V rozhovoru pro Roklen24 Bruno poukazuje nejen na hlavní problémy trhu veřejných zakázek, hovoří i o studiu na Princetonské univerzitě a o svých plánech do budoucna.

Bruno, povedlo se ti uspět v soutěži Mladý Ekonom se článkem, který se věnuje veřejným zakázkám v České republice. Mohl bys shrnout, o čem je?

Tato studie se zabývá optimální regulací trhu veřejných zakázek. S použitím široké škály výzkumných metod ukazuje, že zadavatelé veřejných zakázek dostatečně neinvestují do kvality projektů, vybírají špatné dodavatele a často podléhají vlivu firem. Zlepšení institucionálního prostředí státní správy by vedlo k úsporám ve výši 2 % HDP. Lepší regulace, která by omezila pravomoci zadavatelů, ale zároveň zavedla objektivní kritéria kvality, by mohla ušetřit přes 1 % HDP.

Veřejným zakázkám se věnuješ systematicky již několik let. Pro mnohé je tento trh především o administrativě. Co tě na trhu veřejných zakázek tak přitahuje? A kde je tam „ta ekonomie“?

V několika studiích bylo podotknuto, že kvalita veřejných institucí, může být brzdou v ekonomickém rozvoji ČR. Máme nízkou inflaci, zdravý bankovní sektor, mírné deficity rozpočtu (až do letošního roku), ale relativně vysokou míru korupce. Právě snaha porozumět, proč máme v ČR tolik korupčních skandálů a nízkou kvalitu státní správy pak motivovala můj výzkum. Tyto problémy se projevují výrazně právě v sektoru veřejných zakázek. V ČR se každý rok utratí kolem 700 miliard na veřejné zakázky, což je přibližně třetina všech veřejných výdajů. Je tedy nesmírně důležité porozumět tomu, zda jsou tyto prostředky vynaloženy efektivně.

Pomohl ti výzkum o veřejných zakázkách k pochopení, co by šlo dělat (nejen) v českém prostředí lépe?

Hlavní problémy trhu veřejných zakázek jsou v současné době dva. Prvním problémem jsou úředníci a politici, kteří ne vždy utrácí peníze tak, jak by si to daňový poplatník představoval. Namísto efektivního chování například zadávají předražené zakázky spřáteleným firmám. Druhým problémem pak je nízká kvalita veřejných zakázek, kde typickým příkladem mohou být rozbité silnice nebo nefunkční IT systémy. Ve své studii ukazují, že první problém se dá řešit zvýšeným dohledem nad zadavateli veřejných zakázek nebo omezením jejich pravomocí. Druhý problém s kvalitou se pak může vyřešit lepším nastavením podmínek, jak se zakázky zadávají. Součástí výběrových kritérií by měla být objektivní a transparentní měřítka kvality. Klíčovým krokem by bylo vytvoření registru, který by sbíral data o firmách a kvalitě zakázek, které tyto firmy doručily. Tato data by pak zadavatelé mohli jednoduše používat pro výběr kvalitních firem.

Aktuálně dokončuješ doktorské studium na Princetonské univerzitě. Studium a výzkum na předních amerických univerzitách si člověk často spojí s velkými světovými tématy. Ty ses však věnoval převážně českým veřejným zakázkám. Je to běžné mezi zahraničními studenty, že si přinesou výzkumné téma z domova?

Během svého studia jsem se soustředil zejména na veřejné zakázky, ale nejenom v ČR, ale například i ve Španělsku nebo na Ukrajině. Samozřejmě je ale výhoda studovat téma ve své rodné zemi. Je jednodušší porozumět detailům, jak přesně dané trhy fungují, a lze se i snáze dostat k detailním datům. Myslím, že je to obecně trend, kdy se ekonomové soustředí na důležitá témata v jejich zemích. Mnoho Italů studuje korupci, ekonomové z Argentiny inflaci a Američané zdravotnictví.

Máš představu, jakým výzkumným otázkám by ses chtěl věnovat v příštích letech?

Rád bych dokončil současné projekty. V jednom například studujeme zadávání veřejných zakázek na Ukrajině, které poněkud překvapivě používá asi nejmodernější systém na světě. V dalším projektu pak studujeme, jak evropské dotace ovlivňují alokaci veřejných rozpočtů a vedou ke stavbě nadbytečných projektů.

Jaký byl pro tebe studijní život na Princetonu? Kdyby ses měl rozhodnout znovu, vybral by sis stejně, nebo bys zvolil jinou univerzitu?

Z profesního hlediska jsem byl na Princetonu naprosto spokojený. Měl jsem možnost pracovat s nejlepšími ekonomy v oboru a každodenně se potkávat s vynikajícími a motivovanými spolužáky. Takže bych určitě neměnil. Jedinou nevýhodou je, že Princeton je doopravdy malé město, což po studiu v Praze nebo Barceloně byl relativně šok.

Chystáš se na mezinárodní akci Akademický trh práce. Můžeš nám přiblížit, jak probíhá a kde bude letos americká a evropská konference?

Tradičně bývají dvě velké konference. Jedna v USA a jedna v Evropě, kam se sjedou potenciální uchazeči a zaměstnavatelé z akademického sektoru, ale i soukromé firmy a státní instituce. Na těchto konferencích pak probíhá maraton pohovorů. Letošní rok, ale díky pandemii bude značně odlišný a většina interakcí bude online.

Přemýšlel jsi někdy, že by ses chtěl podílet na veřejné politice v ČR?

Určitě ano, otázka je jakou formou. Kdyby v ČR byl zájem o kvalitní ekonomické analýzy důležitých ekonomických otázek, tak bych se rád podílel. Nicméně poptávka po takových službách je v ČR omezená a důležité ekonomické reformy se dělají bez rigorózních analýz jejich dopadů. Světovou výjimkou je v tomto think tank IDEA, který se snaží produkovat analýzy založené na tvrdých datech.

Bruno Baránek studoval na Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Karlovy univerzity v Praze, nyní pokračuje v doktorském studiu na Princetonské univerzitě v USA, kde se věnuje oblasti vládních intervencí a veřejným financím. V letošním roce vyhrál soutěž Mladý ekonom organizovanou Českou společností ekonomickou. Cenu získal za práci "Quality of governance and design of public procurement". Oceněná práce se zabývá optimální regulací trhu veřejných zakázek. S použitím strojového učení, kauzálních odhadů a strukturálního modelu ukazuje, že zadavatelé veřejných zakázek se v ČR nechovají optimálně.

1.78. Unie bude muset snižovat emise čtyřikrát rychleji

TISK, Datum: 17.12.2020, Zdroj: Ekonom, Strana: 40, Autor: Radek Novotný, Vytlačeno: 11 658, Prodáno: 9 116, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 00:01, Čtenost: 51 631, Rubrika: Česko, AVE: 294 686,52 Kč, Země: Česko, GRP: 0,57

Evropská unie může dosáhnout uhlíkové neutrality do roku 2050 s vyrovnáním rozpočtem.

Evropská unie chce do roku 2030 snížit vypouštění emisí skleníkových plynů o 55 procent ve srovnání s rokem 1990, do roku 2050 pak chce dosáhnout uhlíkové neutrality. Jde o součást plánu, jak snížit znečištění planety a zastavit klimatické změny. Podle aktuální analýzy poradenské společnosti McKinsey & Company je teoreticky možné dosáhnout zmíněných cílů s vyrovnáním účtem, kdy náklady v některých oblastech vyrovnají úspory v jiných. „Současným tempem ale nemá Evropská unie

šanci dosáhnout do roku 2050 bezemisní ekonomiky," upozorňuje partner v české pobočce firmy McKinsey Viktor Hanzlík. Navíc podle něj Evropě hrozí, že prohraje závod o nové technologie na snižování emisí s východoasijskými státy.

* Jaké jsou hlavní závěry vaší evropské studie?

Hlavním závěrem je, že Evropská unie může dosáhnout uhlíkové neutrality do roku 2050 s celkovými nulovými náklady. V některých oblastech sice bude dekarbonizace drahá, úspory v jiných oblastech to ale vyrovnají. Nicméně studie jen ukazuje, co je teoreticky možné, když zavedeme správná opatření. Je to nákladově optimální cesta. Reálně ale bude záležet na tom, jak přimějeme aktéry, aby jednotlivá opatření skutečně provedli.

* Jak by měla podle vaší analýzy vypadat nákladově optimální cesta k bezemisní Evropské unii, na které obory bude výhodné se nejvíce zaměřit?

Ekonomicky největší přínos bude mít dekarbonizace v dopravě. V jiných sektorech ale způsobí dodatečné náklady. Příkladem je průmysl, kde bude složitější odbourat skleníkové plyny, protože jich velká část vzniká přímo ve výrobě a není možné je jednoduše odstranit. V zemědělství je možné eliminovat jen část emisí, většinou ty, které nesouvisí s živočišnou výrobou. Energetika pak celkově vychází přibližně neutrálně.

* Když to vztáhneme na Česko, bude se cesta k uhlíkové neutralitě výrazněji lišit?

Bude podobná, od Evropské unie jako celku se ale lišíme tím, že jsme daleko víc závislí na uhlí. V české analýze jsme se tedy dívali ve větším detailu na rok 2030, kdy by měla celá Evropská unie snížit emise oproti roku 1990 o 55 procent. Pro nás je v určitém smyslu jednodušší toho dosáhnout, protože máme tolik uhlí, že zmíněný díl splníme relativně snadno díky energetice. Například Švédsko už má dekarbonizovanou energetiku, takže musí dříve než my začít provádět náročnější snižování emisí. V Česku to tedy bude do roku 2030 převážně příběh uhlí, pro splnění cílů bude ale nejdůležitější elektromobilita.

* Proč?

Pro odvětví, ve kterých se obchoduje s emisními povolenkami v rámci systému EU ETS, což je energetika a velký průmysl, nemají jednotlivé země stanovený konkrétní cíl. I kdybychom tak do roku 2030 úplně přestali pálit uhlí, České republice to nepomůže splnit její národní cíl. Pomůže to ale samozřejmě Evropské unii jako celku. Jednotlivé země dostanou cíl, který se tedy bude vztahovat hlavně na snížení emisí v dopravě, zemědělství a budovách.

* Kolik bude Evropskou unii a samotné Česko stát dosažení klimatických cílů pro roky 2030 a 2050?

Celkové investice budou necelý bilion eur ročně. Z toho 800 miliard ale tvoří investice, ke kterým by stejně došlo, jen bude potřeba je vložit do jiných technologií, a 180 miliard jsou dodatečné investice, které se ale vrátí. V České republice jsme tyto dodatečné investice spočítali do roku 2030 celkem na 500 miliard korun a do roku 2050 na další čtyři biliony korun. To jsou asi tři procenta celkových investic Evropské unie do roku 2050.

* Do čeho bude muset nejvíce investovat Česko?

Největší položky, do kterých půjdou dodatečné investice, tvoří energetika a doprava. Velká částka půjde také do zateplování a zvýšení energetické efektivity budov a změny vytápění.

* Jak by se měla dekarbonizace evropské ekonomiky financovat?

Na to studie neodpovídá, ale jde o zvýšení investic o 20 až 25 procent, přičemž investice tvoří řádově 20 procent hrubého domácího produktu Evropské unie. Bavíme se tedy o dodatečných investicích v řádech jednotek procent HDP. Není to obří suma, která by nebyla pro Evropskou unii představitelná. Spíš je to otázka priorit.

* Do jaké míry mohou pokrýt českou cestu k dekarbonizaci evropské peníze?

Něco přes třetinu peněz ze 180 miliard korun, které dostaneme v rámci fondu obnovy EU, má jít na zelené aktivity a dekarbonizaci. Kromě toho je asi 150 miliard v modernizačním fondu a další desítky miliard jsou ve fondu pro spravedlivou transformaci. Když se všechny tyto částky sečtou, dostáváme se poměrně blízko k těm 500 miliardám dodatečných investic, které bude Česko potřebovat do roku 2030. Peněz by tedy mělo být relativně dost. Teď je důležité, aby se nepoužily jen na zafixování statu quo, ale aby nám pomohly dostat se v horizontu roku 2030 k zelenější ekonomice.

* Vaše evropská analýza uvádí, že pro splnění klimatických cílů pro roky 2030 a 2050 bude EU muset ve snižování emisí skleníkových plynů silně přidat. Jak moc?

Dosažení nulových emisí by vyžadovalo naprosto bezprecedentní změnu a zrychlení snižování. V tomto smyslu naše studie neříká, co se stane, ale dává východisko, jak má vypadat cesta k cíli. Když vezmeme v úvahu, že se emise snížily od roku 1990 do roku 2017 o 19 procent, tak nyní budeme muset postupovat čtyřikrát rychleji. Současným tempem nemá Evropská unie šanci dosáhnout do roku 2050 bezemisní ekonomiky, dostali bychom se jen přibližně na minus 40 procent.

* Nehrozí Evropě tím, že chceme dojít k uhlíkové neutralitě, ztráta konkurenceschopnosti v mezinárodním obchodu, hlavně vůči asijským zemím?

Čína už vyhlásila cíl uhlíkové neutrality na rok 2060, Korea a Japonsko na rok 2050. Ztráta konkurenceschopnosti nám hrozí spíš v tom, že prohraje závod o nové technologie, ať už s Čínou nebo Amerikou. Zejména v Číně velice rychle – mnohem rychleji než v Evropě – rostou odvětví, která se zabývají dekarbonizací a výrobou důležitých komponent pro dekarbonizaci, jako jsou solární panely nebo větrné elektrárny.

Viktor Hanzlík • Vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a MBA na Columbia Business School v New Yorku. • Zaměřuje se hlavně na energetiku, její proměnu a budování infrastruktury. Je partnerem v poradenské společnosti McKinsey & Company, kde vede oddělení energetiky. • Zpracoval studii, která analyzuje možnou cestu Česka k uhlíkové neutralitě. Peněz by tedy mělo být relativně dost. Teď je důležité, aby se nepoužily jen na zafixování statu quo.

Foto autor: Foto: Honza Mudra

1.79. "Dáme ještě jeden díl." Nová forma sledování seriálů funguje jako slastný únik [URL](#)

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: aktualne.cz, Strana: 0, Autor: Dana Homolková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 02:53, RU / měsíc: 4 106 968, Celková návštěvnost: 741 693, Rubrika: Životní styl, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,24

Čím dál více lidí sleduje televizní seriály formou tzv. binge watchingu, což znamená, že zvládnou novou řadu zhlédnout přes noc nebo během několika málo dní. Může být takové chování v něčem rizikové?

V Česku si televizi zapne každý den 75 % z těch, kteří vlastní televizor, přičemž sledováním oblíbených pořadů stráví průměrně přes 4 hodiny. To je téměř o 40 minut více než ve stejném období v loňském roce. Podle společnosti Atmedia, která pracuje s průzkumy firmy Nielsen Admosphere, to ukazuje, že se tato doba kvůli karanténám ještě zvýšila. Díky novému způsobu konzumace diváci už nemusí čekat celý týden na další epizodu pořadu, ale sami rozhodují, kdy a kolik částí zhlédnou. Neznamená ale tzv. binge watching, tedy maraton sledování seriálů nebezpečný způsob závislosti?

"Když mě nějaký seriál zaujme, dokážu se na něj dívat dlouho do noci. Televizi ale vypínám nejpozději ve čtyři ráno, abych spala alespoň tři hodiny. Víím, že to není pro moje zdraví dobré, ale výčitky si z toho nedělám," svějuje se dvačtyřicetiletá Blanka T. z Prahy.

"Na televizi se od poloviny října do začátku listopadu, kdy byly zavřené některé obchody, restaurace a služby, dívalo 75 % diváků. U obrazovky strávili v průměru 4 hodiny a 12 minut, což je téměř o 40 minut více než ve stejném období v minulém roce. Z celkového času, kdy se Češi dívají na televizi, věnují seriálům a filmům 45 %," vysvětluje odborník Pavel Müller, Head of Research & Marketing ze společnosti Atmedia, který pracuje s oficiálními daty peoplemetrového měření televizní sledovanosti, realizovaného společností Nielsen Admosphere.

Všechny díly najednou

Podle analytiků lidé častěji vyhledávají snímky a seriály z nabídky zahraničních streamovacích společností, které v poslední době zamávaly s celosvětovým televizním trhem i filmovým průmyslem. Všechno začalo v roce 2013, kdy americká společnost Netflix změnila strategii a během jediného dne zveřejnila všechny díly čtvrté řady seriálu Dům z karet.

Postupně se tak zrodil nový způsob sledování seriálů, při kterém diváci už nemusí čekat celý týden na další epizodu pořadu, ale sami rozhodují, kdy a kolik částí zhlédnou. Během tzv. binge watchingu pak zvládnou novou řadu klidně přes noc, přestože ráno musí vstávat do práce nebo mají další povinnosti. Stejně tak jako dvačtyřicetiletá Blanka T., sleduje seriály až do svítání, vždycky ráno vypraví děti do školy a školky, a pak se dopoledne ještě prospí. "Pracuju z domova, potřebuju k tomu jen mobil, takže když mi přijde pracovní e-mail, vzbudí mě to a hned vyřídím, co je potřeba. Za probdělou noc mi to ale stojí," přiznává se žena. Nejčastěji si vybírá historické, sci-fi nebo postapokalyptické seriály na zahraniční streamovací platformě.

Maraton seriálů jako příliv příjemného dopaminu

Už před časem americká společnost Netflix přiznala, že monitoruje chování svých předplatitelů. Díky tomu výzkumníci například zjistili, že 61 % uživatelů se pravidelně dívá na dvě až šest epizod v jednom zátahu. Novou řadu seriálu pak diváci stihnou nejčastěji za týden.

Kromě toho internetová televize uvedla, že 73 % předplatitelů, kteří seriály sledují formou binge watchingu, potvrdilo, že z podobné konzumace pořadů mělo velmi příjemné pocity.

"Jestliže se věnujete aktivitě, kterou si užíváte, mozek začne produkovat dopamin - chemickou látku podporující pocity spokojenosti, štěstí a vzrušení. Jakmile se tedy díváte na svůj oblíbený seriál, můžete se cítit stejně, jako kdybyste si vzali drogu. Vaše zkušenost je ale pouze pseudozávislostí, protože mozek ve skutečnosti touží po dopaminu a ten může vznikat víceméně při jakékoli jiné činnosti," říká americká klinická psycholožka Renee Carrová.

Útěk od všedních problémů

Ve Velké Británii se nedávno objevili první tři lidé, kteří se museli léčit ze závislosti na seriálech. Zřejmě se jednalo pouze o několik ojedinělých případů. Podobný problém není šířeji zaznamenaný ani v Česku. "Ve své praxi jsem se s tím ještě nesetkal a ani nevím o pacientech, kteří by se léčili speciálně s takovouto formou závislosti," říká klinický psycholog Adam Suchý.

Ten dodává, že lidé jsou odedávna přitahováni příběhy, které zároveň plní eskapistickou funkci. "Na určitou dobu utečeme od svých reálných problémů a sledujeme ty cizí, které mohou být někdy i horší než naše vlastní, což nás svým způsobem uklidňuje," říká odborník a upozorňuje, že většina studií, včetně jeho vlastní, se shoduje v tom, že více než tři hodiny denně před jakoukoli obrazovkou je považováno za nadměrné diváctví a může negativně ovlivnit psychiku.

"Jako u všech závislostí jde především o tu hranici, kdy konzumace seriálů začne narušovat každodenní fungování nebo běžný život a má negativní dopad na práci a reálné mezilidské vztahy," doplňuje psycholog.

Blanka T. přiznává, že seriály sleduje také proto, že v osobním životě není úplně šťastná. I když si s manželem pořád rozumí a vychovávají spolu dva syny, po sedmnácti letech společného života cítí, že v jejich vztahu není tolik přitažlivosti jako dříve.

"Ráda se podívám na inteligentní zamilované seriály, protože mi v životě chybí láska a vášeň. Kdybych měla milence, byl by to

asi silnější zážitek, kterému bych před televizí určitě dávala přednost," popisuje mladá žena.

Touha vidět další epizody

Za úspěchem nových seriálů stojí většinou vynikající práce televizního štábu. "Tvůrci cíleně koncipují jednotlivé části tak, aby divák chtěl vědět, co bude dál. Všechny díly končí tzv. twistem, který naznačuje dramatické pokračování," říká analytik vývoje České televize Milan Kruml.

Není proto divu, že u některých lidí vzniká neovladatelná touha okamžitě se podívat na další epizodu. Přesto je podle odborníků otázka toho, zda jsou lidé skutečně závislí na sledování televizních pořadů, nebo patří mezi zapálené stoupence zajímavých příběhů, poměrně složitá.

Noční maratony v kině

"Dívat se třeba na šest epizod seriálu najednou je samozřejmě náročné, ale podobně vysilující bylo před desítkami let sledovat celou noc filmové maratony v kině. Byl bych velmi opatrný z hlediska nějakého nálepkování lidí, protože i výzkumy ukazují, že formu binge watchingu využívají lidé, které seriál hodně zaujme a chtějí ho vidět stejně, jako se kdysi lidé nemohli odtrhnout od vynikajícího románu," dodává Kruml, který rovněž vyučuje na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Lidé však mají při intenzivní konzumaci seriálů nové a lepší "alibi", jak vysvětlit svoje chování. Současná televizní nabídka jim totiž často poskytuje obsah s vysokou kvalitou, a tedy jistou kulturní hodnotou.

Příběhy nejsou vždy povrchní

Zahraniční seriály z produkce placených televizí rád sleduje také filmový střihač Jakub Hejna. "Mám radost z každého podarovaného seriálu. Fascinuje mě, když dílo drží pohromadě a zejména scénáristům a posléze režisérovi se podaří udržet nejen tempo, ale i napětí v takovém počtu dílů," popisuje Hejna.

Podle filmového profesionála ne všechny pořady otvírají důležitá témata lidskosti, morálky nebo odpovědnosti v mezilidských vztazích. "Příběhy nejsou povrchní, a protože jsou řemeslně bravurně zvládnuté, snadno vtáhnou diváka do děje," dodává střihač. a připomíná například mimořádně úspěšný seriál Breaking Bad, který se u nás vysílal pod názvem Perníkový táta.

O seriálu se musí mluvit

Streamovací služby mají oproti volně vysílajícím televizím větší svobodu a mohou natáčet seriály, které by se běžně pouštěly až po dvaadvacáté hodině. Navíc tvůrce nejvíce zajímá pověst pořadu. "Jestliže seriál rezonuje v médiích a na sociálních sítích, kde se o něm mluví jako o něčem výjimečném a zdařilém, zvyšuje to zájem potenciálních předplatitelů," podotýká Milan Kruml.

V poslední době se rovněž výrazně změnilo tvůrčí prostředí. "Dneska není výjimkou, že seriál pro placenou televizi nebo streamy vytváří známí filmoví režiséři a účinkují v něm velké hollywoodské hvězdy. To činí televizní pořady zajímavější, protože do finální podoby mluví méně lidí než u klasických filmů mířících do kin," dodává mediální analytik.

Příkladem může být seriál z produkce HBO Mělas to vědět, v němž hrají známí herci jako Nicole Kidmanová a Hugh Grant a který dosáhl jedné z nejvyšších sledovaností v poslední době. Finále kriminálního thrilleru, který se americká společnost naopak rozhodla uvolňovat postupně jednou týdně, přilákalo tři miliony předplatitelů.

Velkou pozornost pak na konkurenční televizi vzbudil seriál Dámský gambit s herečkou Annou Taylor-Joyovou v hlavní roli. Za čtyři týdny si novinku Netflixu pustilo 62 milionů domácností po celém světě a seriál se v 63 zemích dostal mezi deset nejsledovanějších pořadů.

Filmový střihač Jakub Hejna sice připouští, že o postavách seriálu občas přemýšlí i během dne, jejich sledování by ale nevyměnil za pracovní povinnosti. "Nikdy bych se neřadil na pořad s pocitem, že nemám hotovou svoji práci. Ta má vždycky přednost," uzavírá filmař.

Mohlo by Vás zajímat: Jak ve skutečnosti vypadal slavný tane Lady Diany a Prince Charlese?

1.80. Unie bude muset snižovat emise čtyřikrát rychleji [URL](#)

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: ekonom.cz, Strana: 0, Autor: Radek Novotný, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 02:58, RU / měsíc: 1 186 217, Celková návštěvnost: 89 350, AVE: 45 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,99

Evropská unie může dosáhnout uhlíkové neutrality do roku 2050 s vyrovnáním rozpočtem.

Evropská unie chce do roku 2030 snížit vypouštění emisí skleníkových plynů o 55 procent ve srovnání s rokem 1990, do roku 2050 pak chce dosáhnout uhlíkové neutrality. Jde o součást plánu, jak snížit znečištění planety a zastavit klimatické změny. Podle aktuální analýzy poradenské společnosti McKinsey & Company je teoreticky možné dosáhnout zmíněných cílů s vyrovnáním účtem, kdy náklady v některých oblastech vyrovnají úspory v jiných. "Současným tempem ale nemá Evropská unie šanci dosáhnout do roku 2050 bezemisní ekonomiky," upozorňuje partner v české pobočce firmy McKinsey Viktor Hanzlík. Navíc podle něj Evropě hrozí, že prohraje závod o nové technologie na snižování emisí s východoasijskými státy.

Jaké jsou hlavní závěry vaší evropské studie?

Hlavním závěrem je, že Evropská unie může dosáhnout uhlíkové neutrality do roku 2050 s celkovými nulovými náklady. V

některých oblastech sice bude dekarbonizace drahá, úspory v jiných oblastech to ale vyrovnají. Nicméně studie jen ukazuje, co je teoreticky možné, když zavedeme správná opatření. Je to nákladově optimální cesta. Reálně ale bude záležet na tom, jak přimějeme aktéry, aby jednotlivá opatření skutečně provedli. Bude záležet nejen na politikách, ale i na firmách a občanech.

Jak by měla podle vaší analýzy vypadat nákladově optimální cesta k bezemisní Evropské unii, na které obory bude výhodné se nejvíc zaměřit?

Ekonomicky největší přínos bude mít dekarbonizace v dopravě. Už dnes pro některé třídy aut nebo městských autobusů vychází celkové náklady pro elektromobily lépe než pro vozidla se spalovacím motorem. To se bude dále prohlubovat, jak budou klesat ceny baterií i celých elektromobilů. V jiných sektorech ale způsobí dodatečné náklady. Příkladem je průmysl, kde bude složitější odbourat skleníkové plyny, protože jich velká část vzniká přímo ve výrobě a není možné je jednoduše odstranit. V zemědělství je možné eliminovat jen část emisí, většinou ty, které nesouvisí s živočišnou výrobou. Energetika pak celkově vychází přibližně neutrálně.

Když to vztáhneme na Česko, bude se cesta k uhlíkové neutralitě výrazněji lišit?

Bude podobná, od Evropské unie jako celku se ale lišíme tím, že jsme daleko víc závislí na uhlí. V české analýze jsme se tedy dívali ve větším detailu na rok 2030, kdy by měla celá Evropská unie snížit emise oproti roku 1990 o 55 procent. Pro nás je v určitém smyslu jednodušší toho dosáhnout, protože máme tolik uhlí, že zmíněný díl splníme relativně snadno díky energetice. Například Švédsko už má dekarbonizovanou energetiku, takže musí dříve než my začít provádět náročnější snižování emisí. V Česku to tedy bude do roku 2030 převážně příběh uhlí, pro splnění cílů bude ale nejdůležitější elektromobilita.

Peněz by tedy mělo být relativně dost. Teď je důležité, aby se nepoužily jen na zafixování statu quo.

Proč?

Pro odvětví, ve kterých se obchoduje s emisními povolenkami v rámci systému EU ETS, což je energetika a velký průmysl, nemají jednotlivé země stanovený konkrétní cíl. I kdybychom tak do roku 2030 úplně přestali pálit uhlí, České republice to nepomůže splnit její národní cíl. Pomůže to ale samozřejmě Evropské unii jako celku. Jednotlivé země dostanou cíl, který se tedy bude vztahovat hlavně na snížení emisí v dopravě, zemědělství a budovách.

Uhelná komise nyní navrhla, aby Česko odešlo od uhlí do roku 2038. Je to včas?

Je dobře, že má Česká republika alespoň nějaké datum, kdy chce od uhlí odejít. Toto datum se bude po pěti letech podrobovat revizím a vzhledem k rostoucím cenám povolenek se český odchod od uhlí může odehrát i mnohem dřív.

Kolik bude Evropskou unii a samotné Česko stát dosažení klimatických cílů pro roky 2030 a 2050?

Celkové investice budou necelý bilion eur ročně. Z toho 800 miliard ale tvoří investice, ke kterým by stejně došlo, jen bude potřeba je vložit do jiných technologií, a 180 miliard jsou dodatečné investice, které se ale vrátí. V České republice jsme tyto dodatečné investice spočítali do roku 2030 celkem na 500 miliard korun a do roku 2050 na další čtyři biliony korun. To jsou asi tři procenta celkových investic Evropské unie do roku 2050.

Do čeho bude muset nejvíc investovat Česko?

Největší položky, do kterých půjdou dodatečné investice, tvoří energetika a doprava. Velká částka půjde také do zateplování a zvýšení energetické efektivity budov a změny vytápění.

Jak by se měla dekarbonizace evropské ekonomiky financovat?

Na to studie neodpovídá, ale jde o zvýšení investic o 20 až 25 procent, přičemž investice tvoří řádově 20 procent hrubého domácího produktu Evropské unie. Bavíme se tedy o dodatečných investicích v řádech jednotek procent HDP. Není to obří suma, která by nebyla pro Evropskou unii představitelná. Spíš je to otázka priorit.

Vystudoval ekonomii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a MBA na Columbia Business School v New Yorku.

Zaměřuje se hlavně na energetiku, její proměnu a budování infrastruktury. Je partnerem v poradenské společnosti McKinsey & Company, kde vede oddělení energetiky.

Zpracoval studii, která analyzuje možnou cestu Česka k uhlíkové neutralitě.

Do jaké míry mohou pokrýt českou cestu k dekarbonizaci evropské peníze?

Něco přes třetinu peněz ze 180 miliard korun, které dostaneme v rámci fondu obnovy EU, má jít na zelené aktivity a dekarbonizaci. Kromě toho je asi 150 miliard v modernizačním fondu a další desítky miliard jsou ve fondu pro spravedlivou transformaci. Když se všechny tyto částky sečtou, dostáváme se poměrně blízko k těm 500 miliardám dodatečných investic, které bude Česko potřebovat do roku 2030. Peněz by tedy mělo být relativně dost. Teď je důležité, aby se nepoužily jen na zafixování statu quo, ale aby nám pomohly dostat se v horizontu roku 2030 k zelenější ekonomice.

Jednou ze stěžejních oblastí přechodu na bezemisní ekonomiku je doprava. To je ale jediný sektor, ve kterém nedošlo od roku 1990 ke snížení emisí, ale naopak ke zvýšení.

Je to tak, například počet aut v České republice se oproti roku 1990 více než zdvojnásobil a do roku 2030 se to zřejmě nebude zlepšovat. Nájezd aut se spalovacími motory dále roste, takže přínos elektromobilů skoro vynuluje.

Nebude tedy potřeba investovat mnohem víc peněz i do změny chování, aby lidé jezdili méně auty, a přidat podporu, aby přecházeli na ekologičtější pohony?

Toto je velice důležité téma. Ano, je tu ekonomická rovina a emocionální rovina. Je spousta lidí, kteří vyzkouší elektrické auto a pak už u něj zůstanou. Věřím, že čím víc lidí bude mít s elektromobily praktickou zkušenost, tím se bude zvyšovat i přijatelnost této technologie.

Kdy se podle vás začnou elektromobily víc prosazovat?

Spojené království plánuje zakázat prodej aut se spalovacím motorem od roku 2030. Náklady na baterie budou postupně klesat, takže se po roce 2025 bude podíl elektromobilů na počet prodaných aut rychle zvyšovat. Abychom byli na nákladově optimální křivce, měla by kolem roku 2030 jezdit asi polovina aut prodaných v Česku na elektřinu, v celé Evropské unii by to mělo být přes 60 procent.

Vaše evropská analýza uvádí, že pro splnění klimatických cílů pro roky 2030 a 2050 bude EU muset ve snižování emisí skleníkových plynů silně přidat. Jak moc?

Dosažení nulových emisí by vyžadovalo naprosto bezprecedentní změnu a zrychlení snižování. V tomto smyslu naše studie neříká, co se stane, ale dává východisko, jak má vypadat cesta k cíli. Když vezmeme v úvahu, že se emise snížily od roku 1990 do roku 2017 o 19 procent, tak nyní budeme muset postupovat čtyřikrát rychleji. Současným tempem nemá Evropská unie šanci dosáhnout do roku 2050 bezemisní ekonomiky, dostali bychom se jen přibližně na minus 40 procent.

Jak bude vypadat česká energetika v roce 2050?

Pro Českou republiku bude dosažení dekarbonizace energetiky do roku 2050 oproti ostatním evropským zemím složitější. Naší nevýhodou je, že nemáme moře. Větrné elektrárny na moři vyrábí elektřinu větší část roku než vítr na souši a než solární panely. Díky tomu pak zemím, které leží u moře, stačí méně konvenčních zdrojů, které jsou potřeba jako záloha. Ani podmínky pro výrobu energie z větru a slunce u nás nejsou zrovna ideální.

Česko tak sice bude v roce 2050 vytvářet energii z velkého množství obnovitelných zdrojů, ale zároveň bude mít pořád poměrně vysokou kapacitu instalovanou v plynu. Ten by ale sloužil jen jako záloha, když nebude foukat vítr ani svítit slunce, a ideálně by měl mít vybudovaný i systém zachytávání a ukládání uhlíku. Počítáme také s tím, že v Česku zůstane zachovaná přibližně současná kapacita jádra.

Zatím ale není jasné, jestli bude jádro uznané jako čistý zdroj energie.

V naší analýze počítáme s tím, že bude. Jádro je čistý zdroj z toho hlediska, že neprodukuje při výrobě elektřiny skleníkové plyny. Diskutuje se ale o tom, jestli je skladování jaderného odpadu závažné poškození životního prostředí. Pokud se nechceme v zásadní míře spoléhat na zahraniční zdroje energie, pak příliš jiných možností nemáme. I tak se staneme výrazným dovozcem elektřiny, zejména když bude v Severním moři foukat. Na druhou stranu je třeba říct, že kdekoliv se v Evropě snaží postavit nové jaderné bloky generace 3+, je to mnohem nákladnější a časově náročnější, než se původně předpokládalo.

Je reálné, že bude česká energetika někdy využívat jen čistě přírodní zdroje, tedy že bude fungovat bez uhlí, jádra i plynu?

Jediná alternativa je v současnosti zelený vodík. Uvažuje se o tom, že by se z obnovitelných přírodních zdrojů vyráběl s pomocí elektrolyzéru vodík, který by poháněl jednak auta přes palivové články, jednak vyráběl přes palivové články nebo turbíny elektřinu. Zároveň by nahradil vodík používaný v tuto chvíli v průmyslu. Všechn potřebný vodík bychom ale stejně nebyli schopni vyrobit na území České republiky a museli bychom ho dovážet. Je to v tuto chvíli nejistá alternativa, ale je to jedna z představitelných vizí budoucnosti.

Odvětví, které podle vaší analýzy dosáhne uhlíkové neutrality v EU jako poslední, a to až po roce 2050, bude zemědělství. Proč právě tato oblast?

Zemědělství fakticky na bezuhlíkový provoz nikdy nepřejde. Důvodem je živočišná výroba. Dokud budeme v Evropě chovat zvířata, obzvláště krávy, budeme mít emise. Dá se to jen lehce zmírnit skladbou krmiv nebo se mohou šlechtit krávy, které vypouštějí méně metanu. Anebo přestaneme jíst maso.

Nehrozí Evropě tím, že chceme dojít k uhlíkové neutralitě, ztráta konkurenceschopnosti v mezinárodním obchodu, hlavně vůči asijským zemím?

Čína už vyhlásila cíl uhlíkové neutrality na rok 2060, Korea a Japonsko na rok 2050. Ztráta konkurenceschopnosti nám hrozí spíš v tom, že prohrájeme závod o nové technologie, ať už s Čínou nebo Amerikou. Zejména v Číně velice rychle - mnohem rychleji než v Evropě - rostou odvětví, která se zabývají dekarbonizací a výrobou důležitých komponent pro dekarbonizaci, jako jsou solární panely nebo větrné elektrárny.

1.81. Zážitek cestování [URL](#)

WEB, Datum: 17.12.2020, Zdroj: klubknihomolu.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2020 12:10, Celková návštěvnost: 5 000, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Cestování je další z mnoha činností, kterým letos nebylo přáno. Naše dnešní tipy vám to trochu vynahradí. Vydejte se s námi Prahou, jak ji neznáte: se sklenkou vína po stopách bratří Čapků. Nebo dáváte přednost alpské přírodě? Či exotice „třetího světa“?

Výpravu začneme v našem krásném hlavním městě, kde, ostatně jak už název sám napovídá, se vydáme po stopách slavných bratrů. V knize navštívíme místa pro ně důležitá, dozvíme se, kde se konaly premiéry jejich her nebo kde se oženili. Obsah je pak doprovázen dobovými fotografiemi.

Prahou bratří Čapků

Autor: Jaromír Slomek

Počet stran: 255

Vazba: brožovaná

Formát: 130×200 mm

ISBN: 978-80-200-3103-7

Doporučená cena: 365 Kč

Knihu Prahou bratří Čapků vydalo nakladatelství Academia v edici

Průvodce.

Literární bedekr si všímá míst spojených s životem, dílem a odkazem slavné sourozenecké dvojice. Bohatě obrazově vybavená příručka věnuje pozornost lokalitám, kde Josef a Karel Čapkové bydleli, pracovali, kde se konaly premiéry jejich divadelních her, kde žili jejich přátelé a lásky. Kniha nás přivádí mimo jiné na Vyšehrad, kde je hrob Karlův a symbolický hrob Josefův, či na Olšanské hřbitovy, místo posledního odpočinku jejich rodičů.

Ukázka z knihy

Náměstí Míru bylo ze dvou důvodů (druhý důvod viz Zastavení jedenácté) důležité i pro Karla Čapka. Spíše shodou okolností než záměrně, aby šel v bratrových stopách, se také jeho svatební obřad konal zde. Manželství s herečkou a spisovatelkou Olgou Scheinpflugovou však uzavřel nikoli v chrámu svaté Ludmily, nýbrž na vinohradské radnici, a to v pondělí 26. srpna 1935; náměstí se tehdy už nejmenovalo Purkyňovo, ale ani Mírové (1926–1933), nýbrž Vinohradské (v letech 1940–1945 Říšské, v letech 1945–1948 znovu Vinohradské, od roku 1948 si drží dnešní název). V budově, v níž nyní sídlí Úřad městské části Praha 2, postavené roku 1878 podle návrhu Josefa Franzla, modernizované a o dvě poschodí zvýšené v letech 1928–1929 v konstruktivistickém duchu, se poměrně překvapivým sňatkem završila patnáctiletá známost, jejíž délkou překonal ženich o šest let svého sourozence (ve třetím aktu komedie Loupežník učinil Karel Čapek – bezděčnou? – narážku na délku bratrova vztahu s Jarmilou Pospíšilovou: Profesor: A tys čekala osm let! To nebyla láska? Paní: Láska? Já nevím. Láska spíš byla, když už jsem nechtěla čekat...).

S informací o utajované svatbě přišel podle Firta jako první František Gel (z podnětu Karla Čapka v letech 1924–1933 redaktor Lidových novin), vyčetl ji prý z listiny ohlášek vyvěšené na vinohradské radnici. Na Čapkovu prosbu Firta Gela přemluvil, aby zatím nic nezveřejňoval: „Vložil jsem mu, že když bude mlčet, bude mít exkluzivní právo účastnit se svatby a jako přímý účastník o ní napsat; jinak by se musel tlačit mezi množstvím jiných novinářů. Souhlasil bez námitek, šlo přece o žurnalistické sousto!“ A tak se prý obřadu zúčastnilo jen pět osob, „nevěsta s ženichem, dva svědci a – samozřejmě František Gel“. Druhý den, v úterý 27. srpna 1935, přinesly Lidové noviny v levém horním rohu titulní strany malou fotografii směřících se novomanželů, vycházejících z radniční budovy. Čtenářům nebylo třeba vysvětlovat, o koho jde, stačil lakonický popis se „Svatba Olgy Scheinpflugové a Karla Čapka byla včera na vinohradské radnici“.

Stáhněte si celou ukázkou.

O autorovi

PhDr. Jaromír Slomek (1958), literární kritik, publicista a editor. Absolvoval studia bohemistiky a pedagogiky na Filozofické fakultě UK, je autorem knižních rozhovorů Život snů a skutečnosti (1997) s cestovatelem Jiřím Hanzelkou a Miroslavem Zikmundem a Řeč neřeč (2007) s básníkem Karlem Šiktancem. Na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze přednáší externě kritiku v médiích.

Zdroj informací: nakladatelství Kosmas

Edice Průvodce

Nakladatelství Academia v této edici vydalo mj. knihy Protektorátem po stopách parašutistů, Prahou Jaroslava Seiferta, Krvavé léto 1945, Pod palbou hloubkařů, Krvavý podzim 1938, Praha avantgardní a další.

V Praze ještě zůstaneme. Opět se vydáme po stopách historie, tentokrát ale přijde řada na víno. V nové knize autorky Radany Vítkové nakousneme začátky jeho pěstování a projdeme si všechny dosud fungující, ale i zaniklé vinice. Text je doplněn o hezké fotografie.

Prahou za vínem

Příběhy pražských vinic

Autorka: Radana Vítková

Počet stran: 376

Vazba: flexovazba

Formát: 168×240 mm

ISBN: 978-80-271-2234-9

Doporučená cena: 499 Kč

Knihu Prahou za vínem vydalo nakladatelství Grada.

Praha je krásná, stověžatá, kulturní... Ale také úrodná. A požitkářská. Byla taková v minulosti, tedy v těch šťastnějších časech, a je i dnes. Svědčí o tom i obnovené pražské vinice.

Jejich vína, rok od roku kvalitnější, si lidé zvykli chutnat přímo na místě, kde vznikají. Na osluněných svazích vinohradů, s nádhernými výhledy na metropoli. Vydejte se Prahou za vínem, do vinic starších, nových i těch obnovených.

Ukázka z knihy

Paříž má svou slavnou vinici na Montmartru, Bratislava není jen hlavním městem, ale i vinařskou oblastí, a Vídeň si hýčká dokonce 700 hektarů vinic. Mimochodem zhruba tolik jich měla Praha v době své největší slávy, za časů Rudolfa II. Pak vinohrady upadaly, až vymizely docela. Z rozsáhlých ploch v dobách, kdy byla vyhlášeným vinařským centrem, jich sice dnes svému účelu slouží jen nepatrný zlomek, vínu se tu však opět začíná dařit. A budí stále větší pozornost.

Vínou se místy, kudy kráčeli králové, císaři i dějiny. Jistě, je řeč o vinicích na Pražském hradě i Vyšehradě, ale i jinde jsou součástí památek a svědky naší historie. Což je ideální příležitost trochu se vzdělat a poučit.

Najdeme je přímo v srdci města, v odlehlejších čtvrtích nezatížených tolik městskou zástavbou i na periferiích, většinou na velmi

krásných místech. Poloha ve svazích totiž zaručuje dostatek slunce, bonusem bývají romantické výhledy do krajiny. Proto se k nim šlape vděčně a bez remcání, což je bezva na fyzickou a samozřejmě i na psychiku. Protože člověk se nemůže cítit lépe, než když je odměněn skleničkou dobrého vína po namáhavém výkonu, navíc s vyhlídkou pro bohy.

Když už jsme u těch svahů, mnoho vinic vzniklo na místech, kde před nimi nebylo nic, maximálně lesy či pastviny. Na strmých kopcích, kde by se těžko dařilo jiným zemědělským plodinám, hospodářsky složitě obdělávatelným. Ale révě jednak kopcovitý terén vyhovuje kvůli dobré sluneční expozici, to zaprvé, na jižních, jihozápadních, případně jihovýchodních stránkách je navíc chráněna před severními větry. A zadruhé, o ty nejlepší vinohrady se stejně musejí vinaři starat ručně. Proto jde o dobrou možnost, jak využít jinak jen těžko využitelné a složitě přístupné pozemky.

Přečtěte si celou ukázkou.

O autorce

Radana Vítková vystudovala Fakultu žurnalistiky UK a FAMU. Pracovala ve Večerní Praze, časopise Ahoj na sobotu, v Dobrém večerníku, spolupracovala s ČRo a Českou televizí. V roce 1995 založila filmový server Biograf a spolupracovala s filmovými časopisy. Autorka dvou dílů knižní série Hvězdy českého filmu. V lednu 2005 zakládala a rok vedla časopis Víno&Styl. Od dubna 2006 pracuje v MF DNES jako editorka v příloze Víkend.

Zdroj informací: iDnes

Z proslulých vinic se posuneme do zahraničí, přesněji do země „třetího světa“. Autorka Marta Guzman nám odlehčenou formou vyprávění popisuje, jaké komplikace jí způsobovala její národnost na letišti, když se snažila nasednout do letadla a navštívit své přátele, nebo jaká překvapení si připravily státy, do nichž vycestovala, počínaje Bolívií.

Latinos aneb Má dvě srdce

Autorka: Marta Guzman

Počet stran: 184

Vazba: brožovaná

Formát: 132×200 mm

ISBN: 978-80-7650-219-2

Doporučená cena: 269 Kč

Knihu Latinos vydalo nakladatelství Pointa.

Chceš-li Boha rozesmát, povídej mu o svých plánech.

Román z cest po „třetím světě“. (Tak ho nazývají ti, kteří si myslí, že civilizace a štěstí je běhat celý den za penězi jako křeček v kolečku.) Plný katastrof typu „to nevymyslíš“, napsaný s ironií, nadhledem a poznáním, že jen velmi málo věcí je skutečně důležitých. Ale nejen to. Svět, o kterém píšu, je tak odlišný, že slova jako manana, machismo a cocaína tu získávají úplně nový rozměr.

Ukázka z knihy

Měla bych si to začít psát. Kolikrát už to bylo tento rok? Kolikrát už jsem seděla v letadle a někam vzletěla? 35x? 40x?

Každopádně jsem na letišti v Limě a Limeños, obyvatelé Limy, mě dnes vytácejí. Nevyměnili mi letenku, abych mohla letět do Cusca navštívit kamarády. Všichni se mračí a všechno jim trvá. Jdu si vytisknout boarding card. Ale ačkoliv jsou tu na to automaty, tak u každého stojí slečna v modrém a za neschopné pasažéry vyťukává informace. Jsou tu dvě řady dlouhé jako blázen a slečny nejsou moc rychlé. Levá řada se zastavila a poslední pasažérka čeká a čeká. Naše řada zatím došla až ke mně. Jenže to nějak nejde.

V Punu jsem vystoupila z autobusu a po 24 hodinách už jsem fakt potřebovala sprchu a postel. Vyspím se a zítra budu pokračovat do Copacabany na bolivijské straně Titicaca a do La Paz. Nějaký děda mi nabídl, že mi odveze kufrы k taxiku, tak proč mu nedat vydělat pár soles, vždyť je mu aspoň 130 let... A tak jdu pomalu vedle jeho káry, když nám zastoupí cestu nějaký malý špinavý chlápek.

„Ne, nic nechci koupit,“ odbudu ho mrzutě. To ho asi urazilo, poskakuje kolem nás dál a vytahuje ušmudlaný průkaz.

„Jsem z narkokontroly!“ křičí. „Musím vás zkontrolovat. Ty kufrы jsou vaše?“

Ne asi...

Přečtěte si kompletní ukázkou.

O autorce

Marta Guzman je Bolivijsko-Češka. Má dva syny a žije v Santa Cruz, kde má cestovní kancelář Bolivian tours. Je průvodkyně po Bolívii, Peru, Chile, Kolumbii, Ekvádoru, Kubě, Kostarice, Mexiku, Panamě, ostrovech Karibiku, Brazílii, Argentině... Mluví šesti jazyky, dříve některé z nich vyučovala a napsala učebnici „Hola!“. Každoročně pořádá expozice jihoamerického umění v Evropě. Maluje obrázky inspirované indiánskými barvami Altiplána a džunglí. Píše články o Bolívii a celé Latinské Americe. Má ráda čtení, psaní, kreslení, adrenalinové sporty, tenis, squash, fitness, kickbox, střelbu, chození po horách a samozřejmě cestování.

Zdroj informací: nakladatelství Pointa

Naše dnešní výletování zakončíme na vrcholcích Evropy. V poslední knize se přeneseme do Alp, hor, které se rozkládají napříč několika státy. Kniha je rozdělená do kapitol, nechybí zde tipy na výlety, něco k historii a jako bonus autorka přidala několik receptů typických pro popisovanou lokalitu. Kdo by odolal!

Zažít Alpy

Cestovat, poznávat, jíst

Autorka: Meredith Erickson

Přeložil: Jan Matuška

Počet stran: 352

Vazba: vázaná

Formát: 210×270 mm

ISBN: 978-80-271-0755-1

Doporučená cena: 699 Kč

Knihu Zažít Alpy vydalo nakladatelství Grada.

Když otevřete tuto knihu, okamžitě se přenesete doprostřed Alp. Najdete v ní povídky o horách a jejich historii, tipy na cesty a

autentické, léty ověřené recepty.

Čtyři alpské státy – čtyři rozsáhlé kapitoly. V každé z nich najdete recepty typické pro alpskou kuchyni daného regionu společně s povídáním o místních surovinách, kuchařích, majitelích horských chat, tipy na to, co si nesmíte nechat ujít... Šéfkuchaři z nejlepších horských hotelů, farmáři, majitelé chat i „obyčejní“ obyvatelé se s vámi podělí o své léty ověřené recepty. Když jste kuchař, zkusíte většinu z nich. Když ne, uvaříte si „ten svůj z Alp“, ať už je to švýcarské fondue, rakouský Kaiserschmarrn nebo italské Bombardino, a zbytek knihy si jednoduše rádi přečtete.

Ukázka z knihy

Načež během následujících hodin, kdy jsem ve výšce takřka 3 900 metrů nad mořem překračovala italské hranice, zesílil vítr a obloha zčernala tak, že jsem neviděla ani svoje lyžařské hůlky. Měla jsem pocit, že je všechno vzhůru nohama, a nedokázala jsem se orientovat.

Jak jsem tak po centimetrech postupovala, potkala jsem několik lidí, aby se vzápětí ukázalo, že to lidé nebyli. Poslední člověk, kterého jsem viděla, byl lanovkář ze stanice Klein Matterhorn a ten mi řekl, že lanovku kvůli větru vypíná, takže i kdybych chtěla jet zpátky, nepůjde to.

Přikázala jsem si zachovat klid a začala sestupovat. To, co by běžnému lyžaři, jako jsem já, zabralo normálně dvacet minut, trvalo mnohem déle, ale nemohu vám vyprávět podrobnosti, protože jsem byla vystrašená a také našťvaná. Našťvaná na počasí, našťvaná na lanovky, ale především sama na sebe, že něco takového dělám – jenom kvůli tomu, abych ochutnala Zürcher Geschnetzeltes (viz stránku 212).

Když jsem poprvé večeřela v El Brite nedaleko Cortiny d'Ampezzo, byla mrazivá lednová noc. Na odchodu ze svého pokoje ve Franceschi Park Hotel jsem popadla pomačkanou automapu a na recepci mi potvrdili, že je to asi patnáct minut jízdy. „Ano, nahoru lesem,“ řekla recepční a mávala přitom rukama ve známém gestu „daleko“ nebo „pokračujte“.

O dvacet minut později mé auto nekontrolovatelně klouzalo pozpátku na úzké příjezdové cestě, která vypadala jako vcelku zvládnutelný svah lemovaný hustými modřínami pod mnoha decimetry sněhu. Když jsem se konečně zatavila o sněhový mantinel, ulevilo se mi a pomalu jsem vytáhla klíčky ze zapalování. Otevřela jsem dveře, šlo to jen trochu, a vysoukala se na ledovou vozovku. Svítíl měsíc, já viděla rozeklané vrcholky masivu Cristallo a matně rozeznávala kouř stoupající z komína za stromy.

Celou ukázkou najdete na stránkách nakladatelství.

O autorce

Meredith Erickson je kanadskou autorkou. Podílela se na kulinářských knihách ze série Joe Beef : The Art of Living According to Joe Beef (2011) a

Joe Beef: Surviving the Apocalypse (2018). Dále stojí za knihami Le Pigeon Cookbook, Olympia Provisions, Claridge's Cookbook, a The Frasca Cookbook. Žije střídavě v Montreálu a v Miláně.

Zdroj informací: Facebook (přeloženo)

Zapojte se do našich aukcí, v nichž najdete tyto knihy a mnoho dalších za skvělé ceny.

Se kterou knihou byste chtěli zažít dobrodružství vy? Která destinace je vám blízká? Podělte se o své cestovatelské touhy v komentářích.

Doporučení: Facebook Twitter Email Share Související knihy

Prahou bratří Čapků

Slomek, Jaromír

Academia, 2020

OBJEDNAT

Prahou za vínem

Příběhy pražských vinic

Vítková, Radana

Grada, 2020

OBJEDNAT

Latinos

aneb Má dvě srdce

Guzman, Marta

Pointa, 2020

OBJEDNAT

Zažít Alpy

Cestovat, poznávat, jíst

Erickson, Meredith

Grada, 2020

OBJEDNAT

1.82. Moravec, Dušek a tým spouští web proti infodemii URL

WEB, Datum: 18.12.2020, Zdroj: mediar.cz, Strana: 0, Autor: Jakub Jetmar, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2020 02:53, RU / měsíc: 84 214, Celková návštěvnost: 8 714, Rubrika: Články, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,10

Václav Moravec při zářijovém interview o své monografii o etice médií. Foto: Vojta Herout

Vznikl nový web Infomore.cz, jehož cílem je upozorňovat na dezinformace a špatnou práci novinářů informujících o nemoci covid-19. Společně ho spustila **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) jako hlavní řešitel projektu, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a firma archivující a analyzující mediální obsahy Newton Media. Projekt nazvaný AI komunikační platforma potlačující infodemii ve vazbě na novinářskou a mediální etiku spolufinancuje státní Technologická agentura ČR v rámci Programu ÉTA na podporu inovačního potenciálu společenských věd, humanitních věd a umění.

Tým **FSV UK** vede pedagog a moderátor diskusních Otázek a Fokusů v České televizi Václav Moravec, brněnskou fakultu reprezentuje tamní profesor a současně ředitel Ústavu zdravotnických informací a statistiky ČR Ladislav Dušek. Cílem projektu, který propojuje žurnalistiku, lékařské a počítačové vědy, je "snížit míru infodemie, a to za pomoci identifikace vybraných forem zkrslování informací v médiích". Pojmem infodemie, který začala používat Světová zdravotnická organizace (WHO) počátkem letoška právě v souvislosti s pandemií covid-19, se přitom rozumí nadměrné šíření zavádějících informací k určitému problému, které jej činí nepřehledným a znesnadňují dosažení správného řešení.

Projekt se má vztahovat k současné pandemii covidu i k dalším budoucím epidemiím, a to "za pomoci identifikace vybraných forem zkrslování informací v médiích (například neadekvátní práce novinářů s daty, neadekvátní volba referenčních příkladů a srovnání, nedostatečná znalost lékařské terminologie a podobně), jimž lze čelit nástroji novinářské a mediální etiky, respektive 'žurnalistiky založené na důkazech'," uvádějí iniciátoři.

"Nastavovat zrcadlo žurnalistické praxi"

"Následující týdn a měsíce hodláme věnovat rozboru mediálního pokrytí pandemie, poukazovat na dobrou i špatnou praxi medializace," řekl Václav Moravec, který se na pražské katedře žurnalistiky vědecky a pedagogicky věnuje zejména etice médií. Ta je jedním ze zdrojů projektu. Moravec letos o etice médií vydal monografii. Autoři webu chtějí vycházet i z lékařské a počítačové vědy: "Naši ambic je na základě dosavadních zkušeností stanovit dobrou žurnalistickou praxi pro pokrytí budoucích zdravotních krizí."

Portál určený novinářům, datovým analytikům i širší veřejnosti zatím nabízí slovník medicínských, mediálních a legislativních pojmů spojených s pandemií, zásady dobré žurnalistické praxe nebo kvantitativní analýzy debat v tuzemském mediálním prostoru o covidu. Ty vznikají díky nástrojům umělé inteligence analýzy klasických a sociálních médií od Newtonu.

"Jejich cílem je detekovat nesrovnalosti, manipulace, klamavé, poplašné či zkrslené informace – zmapovat jejich šíření českým mediálním prostorem a dopad na veřejnost. Prostřednictvím mediálních analýz chceme nastavovat zpětné zrcadlo žurnalistické praxi, ale také všem, kdo se v mediálním prostoru vyjadřují," prohlásil zakladatel a majitel Newton Media Petr Herian. „Paralelně s epidemií nového typu koronaviru jsme také bombardováni epidemií názorů, informací a dezinformací. Projekt se snaží tuto infodemii potlačit a umožnit lepší orientaci v džungli pojmů, které nám ještě nedávno byly zcela cizí," doplnil.

„Samoregulace žurnalistiky i médií jako celku dosud ponechávala téma kvalitního referování o zdravotních krizích bohužel stranou, což se ostatně projevilo v letošním roce v míře tuzemské infodemie spojené s pandemií covid-19," podotkl akademik a moderátor Moravec. "Věříme, že výsledky výzkumů, které jsou teprve na počátku, budou zakomponovány i do vzdělávání budoucích novinářek a novinářů na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy."

Videovystupy projektu

<https://www.youtube.com/watch?v=puS1xwoixBs>

<https://www.youtube.com/watch?v=HrVY7GfXXKY&t=3s>

Proti dezinformacím i stát a vědci

Proti dezinformacím okolo pandemie chce bojovat také ministerstvo zdravotnictví, které připravuje mediální kampaň za 38 milionů Kč. Trvat by měla od poloviny ledna do konce února příštího roku, už samotné její zadání ovšem obor silně kritizuje. Takzvaný boj s dezinformacemi má patřit mezi 10 základních témat kampaně. Zadání tendru ho vymezuje takto: "Masivní kampaň bojující s dezinformacemi různého typu (mýty, rozhovory, scénáře a podobně) poskytovanými médií. Vysvětlení k rozpoznání důvěryhodných informací, nasměrování veřejnosti na ověřené a oficiální kanály. Zaměření na širokou cílovou skupinu s vysokým důrazem na starší generace."

Vyvracet omyly a dezinformace chce také iniciativa Sníh sdružující vědce, kteří požadují řízení boje s pandemií založené na vědeckých důkazech.

1.83. Nový web chce omezit šíření zavádějících informací ke koronaviru URL

WEB, Datum: 18.12.2020, Zdroj: ceskaskola.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 09:12, Celková návštěvnost: 100, AVE: 850,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

· Štítky: dezinformace, média, pandemie, vysoké školy, Zprávy

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat neadekvátní práci novinářů s daty, využití nevhodných příkladů a srovnání nebo nedostatečnou znalost lékařské terminologie. ČTK to sdělila Veronika Macková z Katedry žurnalistiky FSV. Celý text naleznete zde

1.84. Infomore.cz představuje nový web proti dezinformacím ve spojení s onemocněním COVID-19 URL

WEB, Datum: 18.12.2020, Zdroj: focus-age.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2020 01:14, RU / měsíc: 89 894, Celková návštěvnost: 6 421, AVE: 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,07

Infomore.cz propojuje žurnalistiku, lékařské a počítačové vědy s cílem snížit míru dezinformací ve spojení s Covid-19.

Fakulta sociálních věd UK, Lékařská fakulta MU v Brně a společnost NEWTON Media spouští společný web s názvem Infomore.cz. Cílem projektu, který propojuje žurnalistiku, lékařské a počítačové vědy, je snížit míru infodemie, tedy nadměrného šíření zavádějících informací k určitému problému. Vztahovat se bude nejen k současné pandemii viru SARS-CoV-2, ale také k dalším budoucím epidemiím, a to za pomoci identifikace vybraných forem zkreslování informací v médiích (např. neadekvátní práce novinářů s daty, neadekvátní volba referenčních příkladů a srovnání, nedostatečná znalost lékařské terminologie apod.). „Následující týdny a měsíce hodláme věnovat rozboru mediálního pokrytí pandemie, poukazovat na dobrou i špatnou praxi medializace. Naši ambice je rovněž na základě dosavadních zkušeností stanovit dobrou žurnalistickou praxi pro pokrytí budoucích zdravotních krizí,“ komentoval nový web hlavní řešitel projektu Václav Moravec.

Web Infomore.cz je primárně určen pro média, datové analytiku, odbornou veřejnost a další uživatele, kteří se aktivně zabývají problematikou pandemie COVID-19. „Náš web není určen pouze pro mediální profesionály, ale kupříkladu dva animované cykly Slovník pojmů a Infodemie, jejichž první díly byly právě zveřejněny, se snaží celou problematiku přiblížit širší veřejnosti. Jinými slovy, sekundárním cílem projektu je posílení zdravotní a mediální gramotnosti veřejnosti, což může být jeden z preventivních kroků ve vztahu k infodemii,“ řekl k zaměření webu Václav Moravec.

„Paralelně s epidemií nového typu koronaviru jsme také bombardováni epidemií názorů, informací a dezinformací. Projekt se snaží tuto infodermii potlačit a umožnit lepší orientaci v džungli pojmů, které nám ještě nedávno byly zcela cizí,“ upřesnil další cíle projektu zakladatel a majitel firmy NEWTON Media Petr Herian. „Přál bych si, aby tato nová komunikační platforma pomohla s vysvětlením klíčových pojmů, které jsou spojeny s pandemií COVID-19, protože se den co den setkávám s tím, že problematika není správně pochopena,“ dodal Martin Komenda z Institutu biostatistiky a analýz LF MU.

Odborná veřejnost na webu nalezne edukační animace, přehledové wordcloudy, komplexní analýzy, příklady dobré i špatné praxe z České republiky i ze zahraničí, rozbor nejčastějších dezinformačních narativů, slovník základních pojmů spojených s pandemií COVID-19 a animace, které by měly složitou problematiku infodemie popularizovat širší veřejnosti. První vlašťovkou je například video vysvětlující reprodukční číslo R.

„Analytický tým NEWTON Media poskytne za pomoci nástrojů umělé inteligence analýzy klasických a sociálních médií. Jejich cílem je detekovat nesrovnalosti, manipulace, klamavé, poplašné či zkreslené informace – zmapovat jejich šíření českým mediálním prostorem a dopad na veřejnost. Prostřednictvím mediálních analýz NEWTON Media a **Fakulty sociálních věd** chceme nastavovat zpětné zrcadlo žurnalistické praxi, ale také všem, kdo se v mediálním prostoru vyjadřují,“ popsal společnou práci vědeckého týmu Petr Herian.

Projekt o infodemii (COVID-19 infodemie: AI komunikační platforma potlačující infodermii ve vazbě na novinářskou a mediální etiku) byl podpořen Technologickou agenturou České republiky. „Samoregulace žurnalistiky i médií jako celku dosud ponechávala téma kvalitního referování o zdravotních krizích bohužel stranou, což se ostatně projevilo v letošním roce v míře tuzemské infodemie spojené s pandemií COVID-19. Pro náš tým bylo a je motivující i zavazující zároveň, že se projekt COVID-19 infodemie umístil na prvním místě ve čtvrté veřejné soutěži Programu ÉTA Technologické agentury. Věříme, že výsledky výzkumů, které jsou teprve na počátku, budou zakomponovány i do vzdělávání budoucích novinářek a novinářů na **Fakultě sociálních věd** UK,“ komentoval motivaci řešitelů Moravec. „Úžasná myšlenka, která dala dohromady odborníky napříč několika různými doménami s cílem realizovat aktuální a velmi inovativní projektový záměr,“ zhodnotil na závěr projekt Komenda.

1.85. Výrok týdne Speciál [URL](#)

WEB, Datum: 18.12.2020, Zdroj: ČRo - plus.cz, Strana: 0, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2020 02:57, RU / měsíc: 1 171 029, Celková návštěvnost: 88 206, Rubrika: Domácí, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

Bliží se konec roku a je čas na bilancování. Průřez roku sestavený z výroků, které nás zaujaly, by se tak dal nazvat Jak šel čas s covidem-19. Nejdůležitější události analyzuje politolog Miloš Gregor z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity.

Začneme 31. lednem, kdy tehdejší ministr zdravotnictví Adam Vojtěch (za ANO) v České televizi hovořil o viru z Wu-Chanu.

Netrvalo dlouho a už 1. března byly i v Česku první potvrzené případy. Od 12. března platil v Česku první nouzový stav a pak i řada přísných opatření.

Svou hvězdnou chvíli v té době zažil ministr vnitra Jan Hamáček (ČSSD), který oblékl pověsný červený svetr. V průzkumech veřejného mínění se taky brzy zařadil mezi nejdůvěryhodnější politiky. Mimo jiné různými vyjádřeními, jako bylo to z 15. března.

Tehdy vyhlášené uzavření státních hranic se stalo asi nejdiskutovanějším opatřením jara. Zvláště když Roman Prymula, tehdy v pozici náměstka ministra zdravotnictví a šéfa Ústředního krizového štábu, hrozil, že se možná neotevrou až dva roky.

A přišlo léto

Prázdný se nesly ve znamení rozvolňování. Nicméně velká diskuse se vedla během příprav podzimních voleb, a to o dalším možném omezení základního práva. Ministr vnitra Jan Hamáček ještě v červenci pochyboval o tom, že bude možné zajistit, aby lidé v karanténě mohli volit a zároveň byla dodržena protiepidemická opatření.

Nakonec volby do krajských zastupitelstev a třetiny Senátu proběhly, hlasovalo se třeba z auta na vyčleněných místech, do přenosné volební urny. Sociální a zdravotnická zařízení v karanténě pak měla vlastní okrsky.

V závěru léta se začala epidemiologická situace v Česku zhoršovat, a to s sebou přineslo další spory uvnitř vládní koalice. Například, když se premiér Andrej Babiš snažil distancovat od nepopulárních opatření, jako bylo opětovné povinné nošení roušek.

20. srpna řekl, že nechápe, co vypadlo z ministerstva zdravotnictví a že on sám používá selský rozum.

Prymulova kauza

Kritika ministerstva zdravotnictví pokračovala a o měsíc později vyvrcholila rezignací Adama Vojtěcha v čele resortu. Nahradil ho dosavadní náměstek Roman Prymula (za ANO).

Ve funkci ale vydržel pouhých 38 dní. Vaz mu srazilo noční setkání v restauraci ve chvíli, kdy v rámci dalšího zpříšňování opatření musely být všechny provozovny uzavřené.

Do teď není zcela jasné, s kým vším se Roman Prymula na Vyšehradě setkal, ani proč. Dokonce ani nevíme, jestli skutečně dopředu věděl, že ve vyšehradské kapitule je nějaká restaurace. Šéfem zdravotnictví se pak stal současný ministr zdravotnictví Jan Blatný (za ANO).

Nejen covid vládnul rokem 2020

Témata, která se netýkají covidu dnes poněkud „blednou“ ve srovnání s ostatními. Nezvyklou pozornost třeba vzbudila cesta předsedy Senátu Miloše Vystrčila (ODS) na Tchaj-wan, o které se debatovalo řadu měsíců.

Vlastně hned od chvíle, co letos v únoru v čele horní komory vystřídal zesnulého Jaroslava Kuberu.

V naší rubrice se čas od času objeví i výrok ze zahraničí. Letos na sebe v tomto směru největší pozornost strhávaly americké prezidentské volby a kampaň, která jim předcházela. Stejně jako loni byl nejviditelnější a nejslyšitelnější prezident Donald Trump.

Celý Výrok týdne Speciál s Renatou Kropáčkovou najdete v audiozáznamu.

1.86. Práce kvapná málo Blatná, reaguje reklamka na inzerát ministerstva [URL](#)

WEB, Datum: 18.12.2020, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Strana: 0, Autor: van, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2020 02:57, RU / měsíc: 3 420 957, Celková návštěvnost: 660 316, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,34

Kampaň ministerstva zdravotnictví k pandemii covidu stále neběží, ač na ni resort vyčlenil padesát milionů korun. Minulý týden ministerstvo zadalo novinový inzerát, v němž uvádí důvody, proč by se lidé měli nechat očkovat. Ten však schytl vlnu kritiky. Ministerstvu proto nabízí pomoc reklamní agentury. Dva návrhy zveřejnila pražská agentura McShakespeare, která k nim připsala: „Práce kvapná málo Blatná.“

Ilustrační foto zelené gumové rukavice s injekcí tým ministra zdravotnictví Jana Blatného použil k motivaci, aby se lidé nechali očkovat proti nemoci covid-19. Co se týče chystané profesionální očkovací kampaně za 50 milionů, ministerstvo zatím stihlo jen v tendru vybrat advokáty, kteří teprve chystají výběrové řízení na samotnou agenturu. Kampaň má odstartovat během ledna.

Ministr Blatný k dotazu na nepovedenou kampaň odpověděl, že na ni má i pozitivní ohlasy. „Slyšel jsem i pozitivní hodnocení, že to sice není nejhezčí obrázek, ale že je dobře, že se něco děje. Držel bych se spíše tohoto hodnocení,“ uvedl Blatný.

Současnou menší kampaň s inzeráty a spoty v rádiích podle Blatného dřívějšího vyjádření připravili zaměstnanci ministerstva.

Inzerát Ministerstva zdravotnictví k plánované vakcině proti onemocnění covid-19 / foto: MZČR

Pomoc s korekturou nepovedeného inzerátu ministerstvu nabízí zdarma například reklamní agentura McShakespeare, která na sociální síti zveřejnila hned dva své návrhy inzerátu.

Čekárna u lékaře v roce 1988

„Práce kvapná málo Blatná. Vaší pozornosti jistě neušel nepovedený inzerát Ministerstva zdravotnictví, který má upozornit na očkování proti nemoci covid-19. Řekli jsme si, že by to šlo i lépe. Za víkend jsme dali dohromady dvě ukázky klíčových vizuálů, které podle nás myšlenku důležitosti očkování doručují efektivněji,“ napsala agentura k návrhům. Ta zároveň vyzvala další agentury, aby se přidaly.

„Naše nápady jsou v každém případě ministerstvu zdravotnictví k dispozici a rádi je v rámci propagace užitečné věci poskytneme zdarma,“ uvedla dále agentura.

Návrh reklamní agentury / foto: Reklamní agentura McShakespeare

„Když jsem viděl inzerát ministerstva zdravotnictví a zároveň vizuály, které vyrobili ke stejnému tématu v Británii, říkal jsem si, že to je promarněná šance. Britové použili slogan Join the Resistance, Get Vaccinated. Tedy v jedné vrstvě mluví o „resistance“ jako o imunitě a v druhé ve významu „odboj“. V ten moment mě napadlo, že bychom jako marketéři mohli spojit síly a přiložili ruku k dílu. Něco jako hackathon k e-shopu na dálniční známky,“ přiblížil pro iDNES.cz spolujednatel agentury McShakespeare David Shorf.

Podle něj je současný inzerát ministerstva velmi nepovedený a připomíná spíše něco z čekárny u lékaře z roku 1988. „Navíc ministerstvo vypsaló tendr na komunikační kampaň, která neobsahuje vůbec požadavek na propagaci očkování. Vůbec nemluví o tom, jak špatně bylo cele výběrové řízení vypsaló,“ pokračoval Shorf.

Návrh na inzerát / foto: Reklamní agentura McShakespeare

„My jsme celou věc rozjeli, ale teď už nejsme sami. Přidali se kolegové z DDB, ozvala se asociace APRA, která žádá ministerstvo, aby špatně vypsalý tendr zrušilo. „Jasně že jsme připraveni pomoci zadarmo,“ zdůraznil Shorf.

Za největší chybu považuje to, ževláda podceňuje masivní edukaci. Podle Shorfa nevysvětluje lidem, ať se nebojí očkování. A mezitím se hromadí antivaxerská vlna lidí, kteří se za žádnou cenu nechťejí očkovat.

„Naše návrhy se snaží vyvolat emoci. Jeden apeluje na to, že očkováním můžete ochránit rizikové skupiny. Druhý bojuje s fake news a konspiračními teoriemi,“David Shorf z reklamní agentury McShakespeare.

Na špatné zpracování inzerátu upozornila i vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová.

Denisa Hejlova (Twitter)@DenisaHejlova
10.prosine 2020 v 16:05, příspěvek archivován:18.prosine 2020 v 13:01

@ZdravkoOnline Určitě jste to mysleli dobře. Proč je to tedy špatně? <https://t.co/VpUDceGdL9>

96 lidí to sdílíodpovědětreetweetoblíbit

Pedagožka popsala jednotlivé části inzerátu a vysvětlila, proč jsou podle ní špatně. Hned v záhlaví jsou podobným fontem titulky, které si lidé spojí. „Titulky čtou lidé ponejvíce. Tyto dva si spojí a budou se domnívat, že to je inzerát proti očkování,“ vysvětlila Hejlová.

V textu jsou pak zopakované dezinformace, které si podle ní lidé zapamatují i s tím, že byly podepsané ministerstvem zdravotnictví. Vizuální zpracování také není ideální. „Jehla lidí vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu,“ dodala.

Sežeňte si lepší marketéry, zlobí se Babiš

Inzerát zkritizoval i premiér Andrej Babiš. Ten novinářům řekl, že úkolem ministerstva zdravotnictví je přesvědčit lidi, aby se nechali očkovat, a k tomu připravit odpovídající mediální kampaň.

„Doufejme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, byl úplně katastrofální,“ poznamenal Babiš. Dodal, že volal Blatnému, aby si našel pořádné marketéry. „Abychom se za to nemuseli stydět,“ doplnil předseda vlády.

Blatného inzerát je v nemilosti. Sežeňte si lepší marketéry, zlobí se Babiš

„Jedná o první, menší část mediální kampaně zaměřené na podporu očkování proti nemoci covid-19. Co se týče komunikační kampaně, jejíž realizace byla ministerstvu zdravotnictví uložena usnesením vlády, v současné chvíli připravuje advokátní kancelář vybraná na základě výběrového řízení dokumentaci pro výběrové řízení na samotnou mediální kampaň,“ řekl ke kritizovanému inzerátu a mluvčí resortu Barbora Peterová.

Podle resortu je to tak kvůli transparentnosti při zadávání zakázky. Velká profesionální kampaň, na kterou resort dostal z rozpočtu 50 milionů korun, bude probíhat od ledna. „Jejím cílem bude především podpora zájmu o očkování proti onemocnění

covid-19, vyvracení dezinformací nebo osvěta ohledně onemocnění covid-19," dodala.

Kampaň ministerstva měla být tento týden v tisku, celoplošných rádiích, zpravodajských i odborných portálech či sociálních sítích.

Foto:

Inzerát Ministerstva zdravotnictví k plánované vakcíně proti onemocnění covid-19
MZČR

1.87. Pel-mel o Covid-19 (díl 28.) [URL](#)

WEB, Datum: 18.12.2020, Zdroj: pravdive.eu, Strana: 0, Autor: Denník Slovensko, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2020 21:58, Celková návštěvnost: 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Exprezident kritizuje vládní opatření a nenosí roušku na veřejnosti. Chápu – já opatření taky kritizuji a kritizuje je valná část samostatně myslících osob.

A roušky jsou pro řadu lidí modla a namísto zapojení svého rozumu a aktivního porovnání výsledků zemí s povinnými a nepovinnými rouškami se ohánějí jednotlivými výroky jednotlivých osobností či nadnárodních institucí, jako by byly v minulosti neomylné.

Celý článek najdete na webu Reflex.cz

Zdravotnictví včera, dnes a zítra

13. 12.

Po týdnu čekání, na test a následně na výsledek, se sice nedozvíte co vám je, ale dozvíte se, že jste pozitivní v testu zjišťujícím existenci chcipleho fragmentu jednoho z mnoha známých respiračních virů ve vašem frňáku. Od tohoto okamžiku je na vás až do ukončení neschopnosti pohlíženo jako na prašivého a první lékař, se kterým se máte možnost setkat, tedy pokud se díky svému odolnému organizmu spontánně nevyčlíte sám, je ten co vás k němu odveze houkající záchranka. Existuje alespoň jeden člověk, který dokáže vysvětlit kde je v tom současném nesystému zdravotní péče prostor pro včasné zachycení začínajícího zápalu plic, či zjištění, že za pacientovými problémy není virová, ale bakteriální infekce? Není tedy náhodou možné, že viníkem zvýšeného počtu těžkých zápalů plic či vyššího počtu mrtvých není ani tak ten zabíjäcký vir, ale naprosto totálně zanedbaná primární zdravotní péče?

Celý článek najdete na webu D-FENS

Klaus: Covid-19 je středně závažná nemoc. Trpíme „kovidismem“

Echo24, jař

13. 12.

„Ten covid si žije svým vlastním životem. Šance člověka ho ovlivnit je relativně malá a dokazují to velmi odlišné průběhy této nákazy v jednotlivých zemích světa, v jednotlivých místech, i v naší zemi, kde platí stejná pravidla,“ řekl exprezident.

Klaus neviní vládu za to, že špatně odhaduje situaci. „Já viním vládu, že předala rozhodování, které je na výsost politické svou podstatou, že ho vydala do rukou takzvaných expertů“. Tím se podle něj vláda soustavně zbavuje odpovědnosti a nemělo by jí to být promíjeno.

Celý článek najdete na webu Echo24, videozáznam pořadu Partie s Václavem Klausem na CNN Prima

Pfizer a Moderna zarobia v budúcom roku na vakcínach 32 miliár dolárov

SITA, Extraplus.sk

14. 12.

Farmaceutické spoločnosti Pfizer a Moderna podľa odhadu analytikov na Wall Street len v priebehu budúceho roka dosiahnu za predaj vakcín proti ochoreniu COVID-19 tržby v sume 32 miliárd dolárov. Príjmy firmy Pfizer za predaj vakcín v roku 2021 podľa prognózy banky Morgan Stanley budú v objeme 19 miliárd dolárov. Tieto tržby si však americká spoločnosť rozdelí s nemeckou firmou BioNTech, ktorá bola jej partnerom pri vývoji očkovacej látky. Informuje o tom portál CNN.

Celý článek najdete na webu Extraplus.sk

Proč černoši nemohou důvěřovat vakcíně Pfizer

Wesley Muhammad

16. 12.

V roce 2007 stát Kano (Nigérie) žaloval společnost Pfizer za 2,75 miliardy USD, zatímco nigerijská federální vláda žalovala o náhradu škody ve výši 8,5 miliardy USD, přičemž tvrdila, že farmaceutický gigant „předstíral, že přišel (do Nigérie) poskytovat humanitární služby“, ale ve skutečnosti „Pfizer vymyslel režim, podle kterého zkreslil a nezveřejnil svůj hlavní motiv snahy o účast na péči o oběti epidemie.“ Nigérie dokonce podala žalobu na úředníky společnosti Pfizer, včetně generálního ředitele v době experimentu Williama Steera. Po ututlání kauzy se Pfizer dále choval neeticky. V roce 2010 americká diplomatická zpráva odhalená společností WikiLeaks tvrdila, že Pfizer najal vyšetřovatele, aby hledali důkazy o korupci proti nigerijskému generálnímu prokurátorovi Michaelovi Aondoakaa ve snaze přesvědčit ho, aby upustil od soudního jednání.

Celý článek najdete na webu Unz Review

Pane Kubku, k čemu je vlastně ten lockdown?

D-FENS

16. 12.

V Izraeli se přihodilo, že pomocí uvěznění populace dosáhl toho, že na pár týdnů přibrzdil šíření epidemie. Jakmile lidi z home arrestu pustil, vydal se zase na vzestupnou křivku. Poroučení větru dešti nefunguje. Ani v Izraeli, ani v ČR a ani nikde jinde. To je ale překvapení. Česká republika zažila ten samý scénář. Rakousko ho ještě neprovedlo, ale vsadím boty, že to proběhne stejně. Mimochodem všimněte si téměř shodné směrnicí nárůstu i poklesu počtu nakažených u všech tří zemí, ačkoli každá z nich volila o v něčem odlišný přístup. Vlády se jen vezou, volant drží příroda.

Celý článek najdete na webu D-FENS

Znamení doby – mediální manipulace

David Dvořák

17. 12.

V poslední řadě geniální ničemnost spočívá ve faktu, že situace všem rozhodujícím hráčům maximálně vyhovuje. Politici a jejich byznys kámoši mají svůj vysněný nouzový stav, kdy jedni rabují státní kasu bez jakýchkoliv omezení, druzí pak utužují svou moc nad občany. Vyhovuje to i velkým korporátům, protože dochází k likvidaci drobných podnikatelů a jejich majetky budou za chvíli za hubičku k dispozici u exekuční mafie. Vyhovuje to i majitelům nemocnic – za vykázání pacienta s COVID-19 jsou tučné příplatky, tak kdo by měl snahu počty zlehčovat a uvádět do reality...

Celý článek najdete na webu Zvědavce

Koronavirus sice mutuje, účinnost vakcíny to neovlivní, uklidňují experti

Alex Švamberský

17. 12.

Mutace koronaviru, která se objevila v Anglii, vyvolala otázku, zda to nebude mít dopad na účinnost vakcín. Změna se totiž týká té části RNA, která popisuje charakteristický hrot koronaviru, což je protein, jímž se virus navazuje na napadenou buňku. Přitom ale právě tato část genetického kódu se používá také v očkovacích látkách. Experti se přesto nedomnívají, že by taková mutace mohla výrazně ovlivnit účinnost vakcín.

Celý článek najdete na webu Novinky.cz

Pandemie v Evropě významně snížila emise, v letectví o polovinu

ČTK

17. 12.

Pandemie koronaviru, která letos zasáhla celý svět a způsobila obrovské ztráty na životech i ekonomické škody, má prokazatelně i jeden pozitivní efekt – snížení obsahu znečišťujících látek v ovzduší. V evropských zemích nyní pokles emise způsobené opatřeními proti koronaviru přesně propočítali vědci ze služby Copernicus, podle nichž mezi únorem a červencem klesly emise oxidů dusíku a oxidu uhličitého ze spalování fosilních paliv o více než deset procent. Emise z letecké dopravy se snížily dokonce o polovinu.

Celý článek najdete na webu Ekolist.cz

Polsko zavádí po Vánocích tvrdý lockdown. Otevřené budou jen základní obchody

ČTK, Echo24

18. 12.

Polsko zavade celostátní karanténu od 28. prosince do 17. ledna, oznámil polský ministr zdravotnictví Adam Niedzielski. Zavřít budou muset hotely, sjezdovky a nákupní centra s výjimkou obchodů se základními potřebami, uvedl podle televize TVN 24. Do desetidenní karantény také budou muset všichni lidé, kteří přicestují do Polska organizovanou dopravou. Na silvestrovskou noc mají podle ministra platit omezení pro cestování, nepočítá se s nimi však pro vánoční svátky.

Celý článek najdete na webu Echo24

Nový web chce omezit šíření zavádějících a nepravdivých informací ke koronaviru

ČTK

18. 12.

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouštějí **Fakulta sociálních věd (FSV)** Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat neadekvátní práci novinářů s daty, využití nevhodných příkladů a srovnání nebo nedostatečnou znalost lékařské terminologie. ČTK to sdělila Veronika Macková z Katedry žurnalistiky FSV.

Celý článek najdete na webu Pražská drbna

Rana pre včasnú diagnostiku rakoviny: V Anglicku pre opatrenia urobili o 4,4-milióna skenov menej

TOD

18. 12.

V Anglicku sa za prvého pol roka pandémie Covid-19 vykonalo kvôli opatreniam o 4,4-milióna menej skenov potencionálne odhaľujúcich rakovinu ako v roku 2019. Môže to mať fatálne dôsledky pre obrovské množstvo ľudí. Prvé konkrétne prípady, kedy zlyhala včasná diagnostika, sú už zdokumentované. Je medzi nimi aj matka štyroch detí, ktorá vraví, že nie je pripravená zomrieť a má pocit, že jej život nemá takú cenu ako život pacienta s koronavírusom.

Celý článek najdete na webu Denník Slovensko

1.88. Osvěta k očkování nesmí být agresivní

TISK, Datum: 19.12.2020, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 4, Autor: MELANIE KRÝSLOVÁ, Vytisknuto: 32 842, Prodáno: 26 630, Infotype:

Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2020 00:42, Čtenost: 180 764, Rubrika: Domov, AVE: 159 486,32 Kč, Země: Česko, GRP: 2,01

„Určitě jste to mysleli dobře, co je ale špatně?“ Těmito slovy Denisa Hejlová, odbornice na komunikaci a PR, zhodnotila to, jak ministerstvo zdravotnictví pojalo start osvětové informační kampaně ohledně očkování proti koronaviru.

Úřad zveřejnil informační leták, který se záhy stal terčem kritiky odborníků, opozice a nakonec i premiéra Andreje Babiše.

LN Ministr zdravotnictví Jan Blatný (za ANO) v reakci na kritiku uvedl, že jeho úřadem vydaný leták (na snímku) se některým lidem líbil. Co vy na to?

Tady nejde o to, zda se onen inzerát lidem líbí, nebo ne. Je zřejmé, že je řemeslně špatně udělaný, což potvrdil i výzkum agentury Behavio, kde nechali inzerát otestovat – lidé jej nejčastěji označovali jako nedůvěryhodný, amatérský a

nepochopitelný.

Je to podobné, jako kdybychom měli stůl, který má tři nohy stejně dlouhé a tu čtvrtou o polovinu kratší. Stůl se nám může vizuálně líbit, nikdy ale nebude fungovat jako stůl – prostě proto, že si na něj nepostavíte talíř. A tak je to i s tím inzerátem. Už před zveřejněním letáku ministerstvo avizovalo spuštění nějaké kampaně. Jenže pak se objevil inzerát a lidé si přirozeně mysleli, že už je to ono. Až následně úřad přišel s tím, že o součást zmiňované velké osvěty ještě nejde. Celé je to špatně prezentované, což vede ke zmatení společnosti. LN Ministerstvo zdravotnictví v minulých dnech vypsal veřejnou soutěž na dodavatele velké kampaně, zakázka zněla na 38 milionů korun, v pátek večer však soutěž zrušilo. Odůvodnilo to změnou celkové strategie. Úřad na Twitteru napsal, že „ministerstvo začalo na obsahu kampaně spolupracovat s Úřadem vlády, který naváže spolupráci se skupinou předních komunikačních agentur“. Přesto – jak by kampaň dle vás rozhodně neměla vypadat?

Domnívám se, že bude-li vláda komunikovat až příliš agresivně skrz reklamu, myšleno třeba prostřednictvím televizních spotů a plakátů, může to u určité skupiny lidí vést k tomu, že se naopak vzpříčí a zareagují velmi negativně.

LN V čem je komunikační kampaň lepší než reklamní?

Komunikační kampaň spočívá v dlouhodobé a intenzivní práci s různými skupinami lidí, k nimž musíte mluvit jejich jazykem. Je to založené zejména na spolupráci s novináři, kteří danou myšlenku následně rozvinou a dokážou ji srozumitelně předat dál, tedy svým čtenářům. Je logické, že média znají své čtenáře lépe než samotný zadavatel kampaně, umí proto najít vhodný způsob vysvětlování.

LN Za klíčovou část komunikace tedy pokládáte tu s novináři?

Jistě, patří k nejdůležitějším složkám. Kampaň by se měla stavět také na dobré práci s emocemi, s lidskými příběhy a životními situacemi, s nimiž se čtenáři, diváci či posluchači mohou zotožnit.

LN Co dalšího by dobrá kampaň měla obsahovat?

Měla by se soustředit i na osobnosti. Všimněte si, jak osvětu k vakcinaci proti koronaviru pojali ve Spojených státech či ve Spojeném království. Před kamery a objektivy tam předstoupily výrazné osobnosti, například exprezident Barack Obama či královna Alžběta II., a nechaly se naočkovat. To je správný postup, neboť veřejnost nejvíc přesvědčí lidé, kterým ostatní, či alespoň většina, věří. V tomto případě to tedy mohou být rozliční názoroví vůdci, odborně řečeno opinion leaders, vědci, celebrity, špičky svého oboru, ale i obyčejní lidé se zajímavým životním příběhem.

LN Zaměřme se teď na načasování kampaně. Veřejná soutěž na jejího dodavatele byla původně vypsána ve středu, v pátek ale byla zrušena, byť se samotnou kampaní se dál počítá, má odstartovat v druhé polovině ledna. Už před koncem roku mají do Česka dorazit první dávky očkovací látky. Přitom značná část populace má k vakcinaci spíše negativní postoj – právě na ni má osvěta cílit. Není to pozdě?

Je to jednoznačně pozdě! Osvětová strategie měla být připravená v létě a kampaň měla odstartovat už na podzim. A navíc – my se spolu bavíme o osvětě k očkování, vláda ji přitom vypsala na všechno, jen ne na očkování. To, jak bylo zadání kampaně vypsáno, vůbec neodpovídalo situaci, již u nás teď máme. Každý už ví, že má dodržovat pravidlo 3R – ruce, roušky, rozestupy –, je to nalepené na každých dveřích, není potřeba říkat to vícekrát. Stejně tak není úkolem ministerstva zdravotnictví dělat propagaci na zvýšení důvěry celé vlády, to je předvolební kampaň placená ze státních peněz. Úřad se má soustředit na zdravotní témata. LN Jak má tedy vláda postupovat, aby osvěta k něčemu byla?

Vycházím z premisy epidemiologů, kteří říkají, že čím rychleji se nám podaří proočkovat obyvatelstvo, tím rychleji se obnoví běžný život a chod ekonomiky. Podle českých i zahraničních epidemiologů je hladká organizace očkování klíčová pro zvládnutí epidemie, proto i podpůrná kampaň patří ke klíčovým úkolům vlády. Od vstupu ČR do EU je to absolutně nejdůležitější komunikační kampaň, protože bude mít přímý dopad na ekonomiku celé republiky na roky dopředu.

U nás to ale bude složité, protože máme zpoždění; v Rakousku a v Německu se má začít očkovat již na Vánoce či hned po nich, mají tam připravenou celou organizaci akce. U nás lidé očkování už dopředu zhusta odmítají, i proto, že mnozí nemají důvěru ve vládu, což souvisí s tím, že ta situaci už v létě podcenila a nepřipravila se na podzim.

Chci také zdůraznit, že riziková skupina – tedy starší generace, na niž kampaň zejména cílí – je značně citlivá na formu vládní komunikace, protože ještě pamatuje doby normalizační propagandy, která se výrazně snažila ovlivnit nejenom politické smýšlení lidí, ale i jejich životní styl. Jsou proto velmi obezřetní na všechny příkazy, jež přicházejí „shora“.

Denisa Hejlová * Vědkyně a konzultantka v oblasti komunikace. * Působí jako docentka a vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations a jako garantka oboru Strategická komunikace na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. * Dlouhodobě se zabývá komunikací firem a neziskových a vládních institucí. * V roce 2012 vydala knihu Zveřejněné soukromí o vývoji českého politického PR. Pravidelně publikuje v zahraničních odborných časopisech a podílí se na mezinárodním výzkumu public relations. * Je spoluzakladatelkou webu Marketing.cz a spoluautorkou etického kodexu Ferovyinfluencer.cz.

Foto autor: FOTO TOMÁŠ NOVÁK

Foto popis: Inzerát ministerstva zdravotnictví k plánované vakcíně proti onemocnění covid19 sklídl za svůj obsah i vzhled kritiku opozice, odborníků na marketing i premiéra Andreje Babiše (ANO), který ho označil za katastrofu

Foto autor: REPRO LN

Foto popis: Každá komunikační kampaň musí být nabitá emocemi a přesvědčováním veřejnosti pomocí důvěryhodných osob, říká Denisa Hejlová

1.89. Francouzská revolta vůči svévoli a nedotknutelnosti policie a síla videozáznamů URL

WEB, Datum: 19.12.2020, Zdroj: a2larm.cz, Strana: 0, Autor: Jakub Šindelář, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2020 02:55, RU / měsíc: 102 319, Celková návštěvnost: 7 707, AVE: 5 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Ve Francii v sobotu 12. prosince proběhla již třetí demonstrace namířená proti novému bezpečnostnímu zákonu (sécurité globale), zvláště pak jeho nejkontroverznější části – článku 24. Ten penalizuje šíření obrazů policistů (i vojáků a četníků) ve službě s úmyslem jim ublížit. Za takové jednání má hrozit roční trest odnětí svobody a pokuta až 45 tisíc eur. Kritici hovoří o tom, že velmi vágní formulace zákona může vést k ohrožení demokracie a znemožnění výkonu novinářské práce.

Střet desítek tisíc demonstrantů po celé Francii s policií vyústil v sérii zatýkání, které odsoudila řada asociací v čele s Ligou na ochranu lidských práv a Národním odborem novinářů. Dle jejich názoru se jedná o bezdůvodná zatýkání autoritářského rázu. V Paříži bylo zadrženo 124 účastníků demonstrace, z toho minimálně dva novináři. Většina z nich byla následující den propuštěna bez dalšího stíhání.

Již dřívější zákroky policie během projednávání bezpečnostního zákona provázely velmi znepokojivé incidenty. Záběry ze 17. listopadu pořízené pro reportáž magazínu Mediapart ukazují, jak byli novináři a novinářky francouzskou policií hrubě konfrontováni a zadržováni.

Zmlácení Michela Zeclera

Že je ve veřejném zájmu zachovat právo natáčet policejní akce, ukazuje i brutální zmlácení hudebníka Michela Zeclera trojicí policistů, které bylo zachyceno 21. listopadu na bezpečnostní kameře a na telefonech lidí z bytů naproti přes ulici. Michel Zecler se vracel večer do svého studia. Když zahlédl policejní hlídku, chtěl vejít dovnitř, protože neměl roušku. Policie jej následovala s odůvodněním, že spáchal přestupek.

Na bezpečnostním záznamu je možné vidět, jak policisté po asi minutě a půl začínají Zeclera mlátit a zavírají vstupní dveře. Ze strany policistů si musel vytrpět patnáct minut nevyprovokovaných fyzických útoků a rasistických nadávek souvisejících s černou barvou jeho pleti. Když se do konfliktu zapojili Zeclerovi kolegové, kteří byli v budově studia, policisté ustoupili a vyčkali na posily. Po jejich příjezdu vyhnali Zeclera ven slzným plynem. Ten by ale neměl být ve vnitřních prostorách vůbec nasazen.

Následně byl hudebník umístěn do vazby a obžalován z útoku na policisty, jejich násilného vtažení do svého studia a ze záměru vzít policistům zbraň. Nebytí videozáznamů dokazujících lživost policejní verze incidentu, které se masivně rozšířily po sociálních sítích, byl by Michel Zecler podle svých slov zcela jistě ve vězení. Nakonec byl propuštěn a jeho stíhání bylo zastaveno. Zasahující policisté byli později suspendováni.

Nejde zdaleka o první případ, kdy byl videozáznam klíčový pro objasnění pravdy a odhalení ilegálních praktik zástupců veřejné moci. Viz také začátek aféry Benalla z prvnímájové demonstrace 2018.

Nelehká situace policie

Kritika neomluvitelných případů policejní brutality je zcela na místě, zároveň je ale důležité připomenout nadměrné pracovní vytížení, jemuž jsou policisté vystaveni od teroristických útoků roku 2015. Tehdy byli francouzští policisté veřejně oslavováni jako hrdinové a obránci francouzské republiky. Od kontroverzní reformy zákoníku práce v roce 2016 narůstala policejní represe a vztahy mezi veřejností a policií začaly zhoršovat. Napjatá situace dále eskalovala s protesty žlutých vest v roce 2018.

Zákroky proti žlutým vestám vyvolaly významnou diskusi o neadekvátním využívání policejní výzbroje, která souvisela i s nasazením policistů neškolených s tímto vybavením. Příkladem může být zbraň na projektily „flash ball“, která má kvůli velkým rozměrům a relativně malé rychlosti působit bolest bez vážnějších zranění. Jsou ale známé incidenty, kdy po přímém zásahu z přílišné blízkosti zasažený přišel o oko.

Ohlas hnutí Black Lives Matter rezonuje i ve Francii. Také ona pamatuje vlnu nepokojů po brutálních zásazích policie, které skončily smrtí a jejichž pachatelé nebyli adekvátně potrestáni. Vláda nejprve zakázala používání škrtícího sevření, nechvalně spojeného se zabitím George Floyd a letos v květnu v Minneapolisu, ale nakonec ustoupila nátlaku demonstrujících policistů a jejich odborů a tuto techniku opět povolila.

Srovnání Francie s USA v otázce policejního násilí je nutné dát do správné perspektivy. Ač má Francie vyšší počet lidí usmrčených policisty než řada evropských zemí, situace je zde v přepočtu na obyvatele i v absolutních číslech zásadně lepší než ve Spojených státech. Za rok 2020 Francie eviduje 26 usmrčených policií oproti 933 lidem ve Spojených státech.

Otázka policejní doktríny

Zmíněné srovnání ale neznamená, že jsou francouzské poměry v pořádku ani že by kritika policejní brutality nebyla na místě. Francie má vlastní historii brutálních zásahů policie, které skončily smrtí neozbrojených demonstrantů. Příkladem může být zapomenutý pařížský masakr ze 17. října 1961, kdy zemřely minimálně tři desítky, možná ale až dvě stovky lidí, nebo známější zásah u stanice metra Charonne z 8. února 1962, během nějž přišlo o život devět demonstrantů protestujících proti válce v Alžírsku.

Francouzská policie se z těchto incidentů poučila a během květnových nepokojů v roce 1968 k takovému násilí nedošlo. To souvisí i s doktrínou, kterou zavedl tehdejší policejní prefekt Maurice Grimaud. V dopise policistům během demonstrací zdůrazňoval negativní dopady policejního násilí a neudržitelnost této praxe. „Udeřit demonstrujícího na zemi znamená udeřit sebe samého a znevážit policejní funkci. Uvědomte si a opakujte to ostatním: kdykoli je spácháno nelegitimní násilí proti demonstrantovi, desítky jeho kamarádů ho pomstí. Tato eskalace je nekonečná.“

Doktrína, jejímž cílem je minimalizovat úmrtí demonstrantů, byla zásadně zpochybněna během násilných protestů žlutých vest. Vládní představitelé byli frustrováni spektakulárními scénami ničení v pařížských ulicích a volali po tvrdším přístupu, který by podobným scénám zamezil.

Síla obrazu

Nedávné policejní excesy poutají tak velkou pozornost především proto, že jsou detailně zachyceny na videozáznamech. Výrazně k tomu přispěl technologický pokrok a demokratizace kamer a chytrých telefonů. Případy policejní brutality je těžší obhajovat, když je dostupný obrazový důkaz, který je v řadě případů nezpochybnitelný.

Tématu potlačování důkazů o policejním násilí se věnuje i film Bídníci (Les Misérables) laureát Ceny poroty z festivalu v Cannes 2019. Jeho režisér Ladj Ly se dostal k filmařskému řemeslu právě přes natáčení násilných zásahů policie na pařížských předměstích. Ladj Ly ve svém snímku ale nezlehčuje těžkou práci policie a nechápe své dílo jako útok proti policistům. Bídníci údajně šokovali samotného prezidenta Macrona. Ladj Ly v rozhovoru pro Guardian zmínil své zklamání z toho, že prezident o situaci, která není rozhodně nová, nic netušil. Režisér se snažil poskytnout vyvážený a komplexní pohled. Stejně jako všichni kluci z předměstí nejsou ve filmu zobrazeni jako nevinné oběti ani policisté nejsou všichni do jednoho rasisti.

Monopol na legitimní násilí?

K poslední sérii kontroverzních policejních zásahů a obviněním policie z neoprávněného násilí se radikálním způsobem vyjádřil

francouzský ministr vnitra Gérald Darmanin. Ten kritizuje pojem policejního násilí a zpochybňuje jeho existenci. Odkazuje při tom na Maxe Webera a jeho koncept monopolu státu na legitimní násilí. Zneužíváním a překrucováním postoje zakladatele sociologie se snaží dojít k tvrzení, že policie z definice nemůže páchat neoprávněné násilnosti, protože jakmile vykonává násilí, jde o násilí legitimní. Darmanin se tímto způsobem snaží stát za policisty a jejich odbory.

Ani ministr ovšem nemohl obhajovat neobhajitelné u zmíněného případu zmlácení Michela Zeclera. Ten odsoudily i policejní odbory, což nebývá časté. Celý incident naprosto zpochybnil článek 24 bezpečnostního zákona. Francii se dostalo kritiky také ze zahraničí. Vedoucí odboru OSN pro lidská práva Michelle Bachelet doporučila jeho stažení.

V reakci na tento vývoj a po nečekaně silných a rozsáhlých protestech slíbil prezident Emmanuel Macron přepracování ožehavého článku. Takový posun lze vnímat jako malé vítězství protestujících a obhájců svobody projevu. Je povzbudivé, že tak flagrantní kriminalizace pořizování videozáznamů pořádkových sil ve Francii neprošla ani ve vyhrocené atmosféře globální pandemie a přetrvávající teroristické hrozby. Nový bezpečnostní zákon může být ale i v upravené podobě hrozbou pro francouzskou demokracii.

V této souvislosti je na místě připomenout varování zmíněného policejního prefekta Grimauda z roku 1968: „Možná vyhrajeme bitvu v ulicích, ale ztratíme něco mnohem cennějšího. Něco, čeho si vážíte vy i já: naši pověst.“ Pro jakoukoli společnost je důvěra v pořádkové síly nezbytná. Současná pandemie spojená s nutnými, ale omezujícími opatřeními činí tuto důvěru ještě nezbytnější.

Autor je doktorand na Katedře evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK.

1.90. Píšu jinde : Francouzská revolta vůči svévoli a nedotknutelnosti policie a síla videozáznamů [URL](#)

WEB, Datum: 19.12.2020, Zdroj: afed.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2020 16:48, RU / měsíc: 2 310, Celková návštěvnost: 165, AVE: 250,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Toto je kopie článku uveřejněného na a2larm.cz Postrádá obrázky, formátování a zejména mohla být mezičasem aktualizována.

Pokud možno, přečtěte si jej z originálního zdroje, prosím:

<https://a2larm.cz/2020/12/francouzka-revolta-vuci-svevoli-a-nedotknutelnosti-policie-a-sila-videozaznamu/>

Ve francouzských ulicích se protestuje kvůli návrhu zákona, který kriminalizuje natáčení bezpečnostních složek. Francouzská vláda ho navíc chce schválit po sérii brutálních policejních zákroků.

Ve Francii v sobotu 12. prosince proběhla již třetí demonstrace namířená proti novému bezpečnostnímu zákonu (sécurité globale), zvláště pak jeho nejkontroverznější části – článku 24. Ten penalizuje šíření obrazů policistů (i vojáků a četníků) ve službě s úmyslem jim ublížit. Za takové jednání má hrozit roční trest odnětí svobody a pokuta až 45 tisíc eur. Kritici hovoří o tom, že velmi vágní formulace zákona může vést k ohrožení demokracie a znemožnění výkonu novinářské práce.

Střet desítek tisíc demonstrantů po celé Francii s policií vyústil v sérii zatýkání, které odsoudila řada asociací v čele s Ligou na ochranu lidských práv a Národním odborem novinářů. Dle jejich názoru se jedná o bezdůvodná zatýkání autoritářského rázu. V Paříži bylo zadrženo 124 účastníků demonstrace, z toho minimálně dva novináři. Většina z nich byla následující den propuštěna bez dalšího stíhání.

Již dřívější zákroky policie během projednávání bezpečnostního zákona provázely velmi znepokojivé incidenty. Záběry ze 17. listopadu pořízené pro reportáž magazínu Mediapart ukazují, jak byli novináři a novinářky francouzskou policií hrubě konfrontováni a zadržováni.

Zmlácení Michela Zeclera

Že je ve veřejném zájmu potřeba zachovat právo natáčet policejní akce, ukazuje i brutální zmlácení hudebníka Michela Zeclera trojicí policistů, které bylo zachyceno 21. listopadu na bezpečnostní kameře a na telefonech lidí z bytů naproti přes ulici. Michel Zecler se vracel večer do svého studia. Když zahlédl policejní hlídku, chtěl vejít dovnitř, protože neměl roušku. Policie jej následovala s odůvodněním, že spáchal přestupek.

Na bezpečnostním záznamu je možné vidět, jak policisté po asi minutě a půl začínají Zeclera mlátit a zavírají vstupní dveře. Ze strany policistů si musel vytrpět patnáct minut nevyprovokovaných fyzických útoků a rasistických nadávek souvisejících s černou barvou jeho pleti. Když se do konfliktu zapojili Zeclerovi kolegové, kteří byli v budově studia, policisté ustoupili a vyčkali na posily. Po jejich příjezdu vyhnali Zeclera ven slzným plynem. Ten by ale neměl být ve vnitřních prostorách vůbec nasazen. Následně byl hudebník umístěn do vazby a obžalován z útoku na policisty, jejich násilného vtažení do svého studia a ze záměru vzít policistům zbraň. Nebyť videozáznamů dokazujících lživost policejní verze incidentu, které se masivně rozšířily po sociálních sítích, byl by Michel Zecler podle svých slov zcela jistě ve vězení. Nakonec byl propuštěn a jeho stíhání bylo zastaveno.

Zasahující policisté byli později suspendováni.

Nejde zdaleka o první případ, kdy byl videozáznam klíčový pro objasnění pravdy a odhalení ilegálních praktik zástupců veřejné moci. Viz také začátek aféry Benalla z prvomájové demonstrace 2018.

Nelehká situace policie

Kritika neomluvitelných případů policejní brutality je zcela na místě, zároveň je ale důležité připomenout nadměrné pracovní vytížení, jemuž jsou policisté vystaveni od teroristických útoků roku 2015. Tehdy byli francouzští policisté veřejně oslavováni jako hrdinové a obránci francouzské republiky. Od kontroverzní reformy zákoníku práce v roce 2016 narůstala policejní represe a vztahy mezi veřejností a policií začaly zhoršovat. Napjatá situace dále eskalovala s protesty žlutých vest v roce 2018. Zákroky proti žlutým vestám vyvolaly významnou diskusi o neadekvátním využívání policejní výzbroje, která souvisela i s nasazením policistů neškolených s tímto vybavením. Příkladem může být zbraň na projektily „flash ball“, která má kvůli velkým rozměrům a relativně malé rychlosti působit bolest bez vážnějších zranění. Jsou ale známé incidenty, kdy po přímém zásahu z přílišné blízkosti zasažený přišel o oko.

Chceme o exekucích psát, ne do nich padat.

Saša Uhlová

Ohlas hnutí Black Lives Matter rezonuje i ve Francii. Také ona pamatuje vlnu nepokojů po brutálních zásazích policie, které skončily smrtí a jejichž pachatelé nebyli adekvátně potrestáni. Vláda nejprve zakázala používání škrtícího sevření, nechvalně spojeného se zabitím George Floyd a letos v květnu v Minneapolisu, ale nakonec ustoupila nátlaku demonstrujících policistů a

jejich odborů a tuto techniku opět povolila.

Srovnání Francie s USA v otázce policejního násilí je nutné dát do správné perspektivy. Ač má Francie vyšší počet lidí usmrčených policisty než řada evropských zemí, situace je zde v přepočtu na obyvatele i v absolutních číslech zásadně lepší než ve Spojených státech. Za rok 2020 Francie eviduje 26 usmrčených policíí oproti 933 lidem ve Spojených státech.

Otázka policejní doktríny

Zmíněné srovnání ale neznamená, že jsou francouzské poměry v pořádku ani že by kritika policejní brutality nebyla na místě. Francie má vlastní historii brutálních zásahů policie, které skončily smrtí neozbrojených demonstrantů. Příkladem může být zapomenutý pařížský masakr ze 17. října 1961, kdy zemřely minimálně tři desítky, možná ale až dvě stovky lidí, nebo známější zásah u stanice metra Charonne z 8. února 1962, během nějž přišlo o život devět demonstrantů protestujících proti válce v Alžírsku.

Francouzská policie se z těchto incidentů poučila a během květnových nepokojů v roce 1968 k takovému násilí nedošlo. To souvisí i s doktrínou, kterou zavedl tehdejší policejní prefekt Maurice Grimaud. V dopise policistům během demonstrací zdůrazňoval negativní dopady policejního násilí a neudržitelnost této praxe. „Udeřit demonstrujícího na zem znamená udeřit sebe samého a znevážit policejní funkci. Uvědomte si a opakujte to ostatním: kdykoli je spácháno nelegitimní násilí proti demonstrantovi, desítky jeho kamarádů ho pomstí. Tato eskalace je nekonečná.“

Doktrína, jejímž cílem je minimalizovat úmrtí demonstrantů, byla zásadně zpochybněna během násilných protestů žlutých vest. Vládní představitelé byli frustrováni spektakulárními scénami ničení v pařížských ulicích a volali po tvrdším přístupu, který by podobným scénám zamezil.

Síla obrazu

Nedávné policejní excesy poutají tak velkou pozornost především proto, že jsou detailně zachyceny na videozáznamech. Výrazně k tomu přispěl technologický pokrok a demokratizace kamer a chytrých telefonů. Případy policejní brutality je těžší obhajovat, když je dostupný obrazový důkaz, který je v řadě případů nezpochybnitelný.

Tématu potlačování důkazů o policejním násilí se věnuje i film *Bídníci* (Les Misérables) laureát Ceny poroty z festivalu v Cannes 2019. Jeho režisér Ladj Ly se dostal k filmařskému řemeslu právě přes natáčení násilných zásahů policie na pařížských předměstích. Ladj Ly ve svém snímku ale nezlehčuje těžkou práci policie a nechápe své dílo jako útok proti policistům. *Bídníci* údajně šokovali samotného prezidenta Macrona. Ladj Ly v rozhovoru pro Guardian zmínil své zklamání z toho, že prezident o situaci, která není rozhodně nová, nic netušil. Režisér se snažil poskytnout vyvážený a komplexní pohled. Stejně jako všichni kluci z předměstí nejsou ve filmu zobrazeni jako nevinné oběti ani policisté nejsou všichni do jednoho rasisti. Monopol na legitimní násilí?

K poslední sérii kontroverzních policejních zásahů a obviněním policie z neoprávněného násilí se radikálním způsobem vyjádřil francouzský ministr vnitra Gérald Darmanin. Ten kritizuje pojem policejního násilí a zpochybňuje jeho existenci. Odkazuje při tom na Maxe Webera a jeho koncept monopolu státu na legitimní násilí. Zneužíváním a překrucováním postoje zakladatele sociologie se snaží dojít k tvrzení, že policie z definice nemůže páchat neoprávněné násilnosti, protože jakmile vykonává násilí, jde o násilí legitimní. Darmanin se tímto způsobem snaží stát za policisty a jejich odbory.

Ani ministr ovšem nemohl obhajovat neobhajitelné u zmíněného případu zmlácení Michela Zeclera. Ten odsoudily i policejní odbory, což nebývá časté. Celý incident naprosto zpochybnil článek 24 bezpečnostního zákona. Francii se dostalo kritiky také ze zahraničí. Vedoucí odboru OSN pro lidská práva Michelle Bachelet doporučila jeho stažení.

V reakci na tento vývoj a po nečekaně silných a rozsáhlých protestech slíbil prezident Emmanuel Macron přepracování ožehavého článku. Takový posun lze vnímat jako malé vítězství protestujících a obhájců svobody projevu. Je povzbudivé, že tak flagrantní kriminalizace pořizování videozáznamů pořádkových sil ve Francii neprošla ani ve vyhrocené atmosféře globální pandemie a přetrvávající teroristické hrozby. Nový bezpečnostní zákon může být ale i v upravené podobě hrozbou pro francouzskou demokracii.

V této souvislosti je na místě připomenout varování zmíněného policejního prefekta Grimauda z roku 1968: „Možná vyhraje bitvu v ulicích, ale ztratíme něco mnohem cennějšího. Něco, čeho si vážíte vy i já: naši pověst.“ Pro jakoukoli společnost je důvěra v pořádkové síly nezbytná. Současná pandemie spojená s nutnými, ale omezujícími opatřeními činí tuto důvěru ještě nezbytnější.

Autor je doktorand na Katedře evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK.
a2larm.cz

1.91. Rozkmtřené tábory se shodnou, kde stojí za to žít URL

WEB, Datum: 20.12.2020, Zdroj: mediar.cz, Strana: 0, Autor: Ondřej Sliš, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2020 02:41, RU / měsíc: 84 214, Celková návštěvnost: 8 714, Rubrika: Články, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,10

Krátce za sebou jsem narazil na dva podobné povzdechy. Oba lamentovaly nad proměnu pražských Vinohrad: z pospolitě čtvrti se stává odosobněný luxus. Zaujaly mě proto, že autorem jednoho z nich je prominentní nacionalista, zatímco druhý napsal můj levicový kamarád. Z některých výšečí se příliš nedá poznat, jak je správně přiřadit.

„Vinohrady byly jako jedna velká vesnice. V domě, kde jsem bydlel, a platilo to pro všechny, žili lidé většinou celej svůj život. Takže jste znali dobře všechny svoje sousedy a oni znali vás. [...] Skoro na každým kroku byla nějaká hospoda, kde vám prodali točenou limonádu. Pro děti i ostatní byly na ulicích kohoutky s pitnou vodou.“

Kontextem druhého úryvku je otevření vinohradské pobočky Lokálu, který nahradil hospůdku páté cenové skupiny: „Plná ulice, šťastný lidi, všichni vypadaj stejně a radujou se úplně stejně jako lidi v Lokále na Malý Straně, v Karlíně, Rubeš si to možná přijde za chvilku natočit, jak je to pivíčko krásně natočený. [...] A takhle jsme přišli o poctivý géčko za třicet a začali žít na Vinohradech o trošku větší nudu.“

Mám pocit, že se tyto jindy nesmiřitelné tábory ocitají v jisté bublině: vedle nich jsou totiž masy lidí, kteří naopak zbožňují nové Lokály a zánik venkovských Vinohrad je vůbec nepálí.

Myslím si to na základě zkušeností s jinou pražskou čtvrtí: s Karlínem. Ten si prošel něčím podobným – jen ještě mnohem rychleji. Proměnu průmyslem začouzené, multietnické čtvrti urychlila povodeň. Když Vltava spláchlá starou zástavbu, odešli

starousedlíci a namísto zbouraných činžáků vyrostly skleněné kanceláře. (Mimochodem: rozčarování z tohoto vývoje bychom mohli zajisté spatřit u lidí nalevo i napravo.)

Když jsem v Karlíně pracoval hned po příchodu do Prahy, narativ o ztrátě autenticity jsem neznal. Ocitl jsem se totiž v prostředí, v němž si moji kolegové v oné „nové“ čtvrti libovali. Proč by měli poslouchat řeči o zmluvném genu loci – pracovali jsme v nádherných kancelářích, které svou rekonstrukcí upomínaly na industriální minulost. Karlín je teď plný fotogenické gastronomie a skvěle placené práce. V takové chvíli se zužuje prostor pro lkaní nad ztracenou minulostí. Život je jinde, třeba na pivu v tamějším Lokálu.

Hledáme tedy v moderním městě každý něco jiného? Pomoci rozseknout toto dilema může knížka Hluboké město. Pavel Kalina v ní tvrdí, že můžeme rozlišovat mezi plochými a hlubokými městy. Ona hloubka tkví mimo jiné v prolínání různých významových vrstev. Abstraktní definici dobře vysvětluje příklad centra Prahy. Kdy bylo lepším místem k životu: za socialismu, kdy se domům rozpadaly fasády, ale žili v nich starousedlíci, nebo dnes, kdy v opravených domech nebydlí nikdo nebo turisté? Podle Kaliny vede současný důraz na turismus k extrémní plochosti, protože město slouží monotematicky jen jako kulisa, ve které se ve skutečnosti nic neděje.

Pojímat Karlín nebo Vinohrady jako ploché se bude spouště lidem přičít. Nejenže jim chutná Plzeň v Lokálu. Michal Horáček nám kdysi řekl: „Vůbec mně nechybí zanedbaný domy s oprýskanými omítkami. Domy se zataženými roletami, na kterých je nápis ŘEMPO, ale jsou vždycky stažené. Bylo to takový město duchů. Teď tady vidíte galerie, restaurace, krám se sklem. Taky se samozřejmě prodávají různé šmejdy, ale žije to.“

Horáček má pravdu: město ožívá novým způsobem a pokud v Karlíně pracujete, velmi pravděpodobně se před vámi otevře široká paleta uspokojivých požitků, které můžeme pojímat jako hluboké. Moje pozice je však bližší lidem na politických pólech – pocit sounáležitosti ve městě mi přijde důležitější než čistá fasáda a chutná polední meníčka.

Telegraficky

Konzultant Tom Whitwell od roku 2014 sepisuje seznamy 52 věcí, co objevil v příslušném roce -- a objevitel to je výjimečný. Letos píše o příjmech národa Tuvalu, zpytování vynálezce pixelů nebo magnetické rezonanci a exorcismu.

*

Pravidelné čtenáře Médiáře by mohly zajímat čerstvé Rozpravy o médiích, které pořádají na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Byly totiž o médiích o médiích a jedním z diskutujících byl náš šéfredaktor Ondřej Aust.

<https://youtu.be/vjNGHI-a6E4>

*

Petr Pithart na A2larmu vzpomíná na nedávno zemřelého novináře A. J. Liehma.

*

Starší, ale mimořádně důležité zamyšlení o rozdílu mezi kreativitou a imaginací na blogu Ribbonfarm. Podle autora Venkateshe Ra a toto odlišení od určitého stupně Maslowovy pyramidy musíte znát – je to otázka života a smrti.

*

Na webu České televize jsou přístupné dokumenty ze série Český žurnál. Zpravidla jde o široce diskutovaná dílka. Soudíme, že právem!

*

Hutný zákusek nakonec: Jim Morrison přesvědčuje, proč je důležité mít velký apetit.

<https://www.youtube.com/watch?v=BhszZ53SEC8>

Ondřej Sliš & Jakub Jetmar

Nedělní přílohu internetu podporuje digitální bankovníctví George

1.92. Zahájil Infomore.cz, analyzuje dezinformace o covidu v médiích URL

WEB, Datum: 21.12.2020, Zdroj: mediaguru.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2020 01:45, RU / měsíc: 154 901, Celková návštěvnost: 14 322, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,16

Fakulta sociálních věd UK, Lékařská fakulta MU v Brně a společnost Newton Media spustily společný web s názvem Infomore.cz

Fakulta sociálních věd UK Lékařská fakulta MU v Brně a společnost Newton Media spustily společný web s názvem Infomore.cz. Jeho cílem je snížit míru infodemie, tedy nadměrného šíření zavádějících informací k určitému problému. Vztahovat se bude nejen k současné pandemii viru covid-19, ale také k dalším budoucím epidemiím, a to za pomoci identifikace vybraných forem zkreslování informací v médiích (např. neadekvátní práce novinářů s daty, neadekvátní volba referenčních příkladů a srovnání, nedostatečná znalost lékařské terminologie apod.).

„Následující týdny a měsíce hodláme věnovat rozboru mediálního pokrytí pandemie, poukazovat na dobrou i špatnou praxi medializace. Naší ambicí je rovněž na základě dosavadních zkušeností stanovit dobrou žurnalistickou praxi pro pokrytí budoucích zdravotních krizí,“ komentoval nový web hlavní řešitel projektu Václav Moravec

Web Infomore.cz je primárně určen pro média, datové analytiku, odbornou veřejnost a další uživatele, kteří se aktivně zabírají problematikou pandemie covid-19.

„Paralelně s epidemií nového typu koronaviru jsme také bombardováni epidemií názorů, informací a dezinformací. Projekt se snaží tuto infodemii potlačit a umožnit lepší orientaci v džungli pojmů, které nám ještě nedávno byly zcela cizí,“ dodal majitel Newton Media Petr Herian

Odborná veřejnost má na webu nalézt edukační animace, přehledové wordcloudy, komplexní analýzy, příklady dobré i špatné praxe z České republiky i ze zahraničí, rozbor nejčastějších dezinformačních narativů, slovník základních pojmů spojených s pandemií covid-19 a animace, které by měly problematiku infodemie popularizovat širší veřejnosti.

Newton Media poskytne za pomoci nástrojů umělé inteligence analýzy klasických a sociálních médií. Jejich cílem je detekovat nesrovnalosti, manipulace, klamavé, poplašné či zkreslené informace – zmapovat jejich šíření českým mediálním prostorem a dopad na veřejnost. Projekt byl podpořen Technologickou agenturou České republiky

-mav-

Zdroj: Shutterstock

1.93. Univerzita představila web proti dezinformacím „Čelíme epidemii zavádějících zpráv“ [URL](#)

WEB, Datum: 21.12.2020, Zdroj: MaMcz, Strana: 0, Autor: Redakce MAM, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2020 03:01, RU / měsíc: 130 809, Celková návštěvnost: 10 351, Rubrika: Marketing, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,12

S cílem snížit nadměrné šíření zavádějících informací k pandemii spouští **Fakulta sociálních věd** UK, Lékařská fakulta MU v Brně a společnost Newton Media web Infomore.cz.

„Paralelně s epidemií nového typu koronaviru jsme bombardováni epidemií názorů, informací a dezinformací. Projekt se snaží tuto infodemii potlačit a umožnit lepší orientaci v džungli pojmů, které nám ještě nedávno byly zcela cizí,“ popsal cíle projektu zakladatel a majitel firmy Newton Media Petr Herian.

Web Infomore.cz je určen zejména pro média, datové analytiku, odbornou veřejnost a další uživatele, kteří se aktivně zabírají problematikou pandemie covid-19.

„Následující týdny a měsíce hodláme věnovat rozboru mediálního pokrytí pandemie, poukazovat na dobrou i špatnou praxi medializace. Naší ambicí je rovněž na základě dosavadních zkušeností stanovit dobrou žurnalistickou praxi pro pokrytí budoucích zdravotních krizí,“ komentoval nový web hlavní řešitel projektu Václav Moravec.

Veřejnost na webu nalezne edukační animace, přehledové wordcloudy, komplexní analýzy, příklady dobré i špatné praxe z České republiky i ze zahraničí, rozbor nejčastějších dezinformačních narativů, slovník základních pojmů spojených s pandemií covid-19 a animace, které by měly složitou problematiku infodemie popularizovat širší veřejnosti.

„Přál bych si, aby tato nová komunikační platforma pomohla s vysvětlením klíčových pojmů, které jsou spojeny s pandemií covid-19, protože se den co den setkávám s tím, že problematika není správně pochopena,“ dodal Martin Komenda z Institutu biostatistiky a analýz LF MU.

Kampaň ministerstva

Před nedávnem ministerstvo zdravotnictví čelilo kritice za svůj advertorial, který měl vyvrátit covidové mýty a vyšel například v deníku Právo či MF Dnes.

<https://twitter.com/MarketingaMedia/status/1337672033639940097>

„To snad opravdu není pravda! Očekával bych, že stát bude dělat kampaň na podporu očkování, ne proti němu. Nevím, kdo je autorem tohoto inzerátu, ale jsem si skoro jist, že nikdo z řad reklamních profesionálů. Pokud bylo cílem utvrdit ve své pravdě tábory odmítačů i příznivců očkování, well-done! Pokud snad měl autor ambici udělat něco na způsob osvětové kampaně a podpořit zájem o očkování, úplně se to nepovedlo... Co třeba použít něco z behaviorální psychologie, zamyslet se nad sděleními a argumentací, ale hlavně nejet neustále na vlně zoufalé improvizace?“ Takto zněla spontánní reakce CEO Ogilvy Ondřeje Obluka na síti LinkedIn. „A abych jen nekritizoval, pokud by měl někdo z MZ ČR zájem, rádi v Ogilvy uděláme funkční vizuál. Zadarmo,“ nabídl Obluk.

Další reakce na sebe nenechaly dlouho čekat. Například freelancer Petr Voborský, který se podílel na tvorbě názvů piv řemeslného pivovaru Proud, napsal následující: „Je třeba uznat, že v té nesrozumitelnosti komunikace je až precizní kontinuita,“ uvedl na adresu ministerstva.

1.94. Personální změny

TISK, Datum: 21.12.2020, Zdroj: Pojistný obzor, Strana: 43, Autor: Redakce Pojistného obzoru, Vytlačeno: 120, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2020 00:01, Rubrika: Personální změny, AVE: 15 479,92 Kč, Země: Česko

Allianz pojišťovna Radim Krist, ředitel externí distribuce Tomáš Ženíšek, ředitel oddělení finančněporadenského kanálu

Obchodním ředitelem pro všechny externí distribuční kanály se stal v Allianz pojišťovně od srpna 2020 Radim Krist, který doposud odpovídal za makléřský obchod.

Ředitelem oddělení finančněporadenského kanálu (MLM) je nově Tomáš Ženíšek.

ČSOB Tomáš Sobotka, ředitel útvaru retailových úvěrů

Skupina ČSOB vytvořila útvar pro retailové úvěry, který zastřešuje dosavadní samostatná oddělení poskytující půjčky občanům v ČMSS, ČSOB a Hypoteční bance. Jeho ředitelem je od 1. září 2020 Tomáš Sobotka. Na starosti má v ČSOB bankovní úvěry pro retailovou klientelu.

Útvar retailových úvěrů bude zajišťovat řízení úvěrového rizika, schvalování, správu a vymáhání úvěrů.

Tomáš Sobotka začínal v ČSOB v roce 2006 jako poradce na pobočce. Poté byl produktovým manažerem a od roku 2013 zastával různé vedoucí pozice v útvarech pro retailové klienty. Jeho největším koníčkem je rodina, ale rád si najde čas i na knihy a sport. Vedle toho je velkým fanouškem stavebnic Lego.

ČSOB Asset Management Marek Fér, člen představenstva

Marek Fér, výkonný manažer útvaru řízení finančních rizik, se k 28. srpnu 2020 stal členem představenstva ČSOB Asset Management. V nové roli zodpovídá za oblasti řízení rizik, právní služby a compliance; zaměřuje se zejména na další rozvoj spolupráce řízených útvarů v rámci skupiny KBC Asset Management a na dokončení implementace nového systému pro řízení rizika. Marek Fér pracuje v ČSOB od roku 1997, kdy nastoupil do analytického útvaru finančních trhů, který následně i vedl. V posledních 14 letech zastával funkci manažera v oblasti řízení finančních rizik. Nyní dohlíží na tržní a likviditní rizika v ČSOB, řízení kapitálu i vykazování úvěrových rizik. Je členem rady pro řízení rizika ALM a likvidity skupiny KBC a také členem České bankovní asociace v rámci regulační komise. Vystudoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Nominaci Marka Féra schválila ČNB.

HDI Versicherung AG Aleš Plášek, vedoucí organizační složky - ředitel pobočky

Aleš Plášek absolvoval v roce 2003 Fakultu potravinářské a biochemické technologie Vysoké školy chemicko-technologické v Praze. Krátce po studii zahájil svoji profesní dráhu v pojišťovnictví u pojišťovaciho makléře STACH & S. T., kde se specializoval na průmyslové pojištění.

Po fúzi s globálním makléřem působil až do roku 2009 ve společnosti Aon Stach ČR, kde získal zkušenosti se specializovanými pojistnými programy pro průmyslové zákazníky s přesahem do zahraničí. Následujících 10 let pracoval na nejrůznějších pozicích v makléřské společnosti RESPECT, kde v posledním období zastával funkci ředitele industriálních rizik a risk managementu.

Hypoteční banka, ČMSS Jiří Feix, předseda představenstva a generální ředitel Hypoteční banky a ČMSS

Jiří Feix, předseda představenstva a generální ředitel Hypoteční banky, bude 1. ledna 2021 zároveň jmenován do funkce generálního ředitele a předsedy představenstva ČMSS. Ve skupině ČSOB pracuje již od roku 1995.

Zkušenosti získal zejména v oblasti úvěrů pro firmy a podnikatele, od poskytování a schvalování úvěrů přes vymáhání až po vývoj nových produktů a procesů. Od roku 2015 vedl v ČSOB útvar spotřebního financování, kterému se pod jeho vedením podařilo výrazně zvýšit prodeje spotřebitelských úvěrů a zviditelnit jméno ČSOB na trhu spotřebních půjček. V Hypoteční bance pracuje od roku 2017. Vystudoval České vysoké učení technické.

Foto autor: Foto: Allianz pojišťovna

Foto popis: Radim Krist

Foto autor: Foto: ČSOB

Foto popis: Tomáš Ženíšek

Foto popis: Tomáš Sobotka

1.95. Speciál - Očkování proti koronaviru

RÁDIO, Datum: 21.12.2020, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2020 22:05, Poslechovost pořadu: 0, Pořad: Speciál 12:10, Země: Česko

Vladimír KROC, moderátor

Začne se v Česku očkovat proti koronaviru v neděli? Jaký je o preventivní očkování zájem? Co obnáší proces schvalování nových vakcín? Jak složitá bude logistika a jsou nemocnice připraveny? Dočkáme se nějaké osvětové kampaně? /znělka/

Vladimír KROC, moderátor

Vakcínu proti koronaviru má v Česku dostat celkem 7 milionů lidí. Ministerstvo zdravotnictví počítá s tím, že první dávky dorazí do Česka ještě tento týden a očkovat se má začít už tuto neděli. V první zásilce má být necelých 10 000 dávek vakcíny, jak dnes v rozhovoru pro Český rozhlas řekl ministr Jan Blatný za hnutí ANO.

Jan BLATNÝ, ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Těch zhruba 10 000 dávek, respektive 9 750 dávek, které přijdou v tom prvním závozu, bude rovnoměrně rozděleno mezi Čechy a Moravu, budou tam 2 hlavní místa, kam se to zaveze, jsou v Praze a v Brně, jsou dokonce přesně stanovené počty v jednotlivých nemocnicích, kde budou vakcinováni zdravotníci a senioři v těch nemocnicích pobývajících, to je první dávka, následně ještě do konce roku máme příslibeno navíc od společnosti Pfizer dodávku téměř 20 000 dalších dávek, které už

budou rovnoměrně, a to byla aktivita naše cílená České republiky, takže jsme zvýšili dostupnost té vakcíny pro naše občany v těch prvních dnech, budou rozváženy, když toto všechno dojde a klapne, já dopředu jenom říkám, že pořad ještě čekáme na dnešní schválení Evropskou lékovou agenturou, takže to berte jako informaci předběžnou, ale věřím, že se to podaří, tam už budou potom zavezeny všechny kraje a až do konce ledna se bude postupovat tak, že budou očkování lidé, kteří jsou součástí té kritické struktury zdravotního systému, a senioři buď uvnitř těch zdravotnických zařízení, anebo senioři v domovech pro seniory.

Vladimír KROC, moderátor

Nejdřív v únoru. By pak měla přijít řada na širokou veřejnost. Zájemci se budou moci zaregistrovat skrze speciální formulář, jak nám vysvětlil ministr Blatný.

Jan BLATNÝ, ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

I tam budou preferováni lidé, kteří patří k těm skupinám více ohroženým. Bude nebo je připravený formulář, který vás provede tou registrací, budete dotázáni na to, kolik je vám let, jestli patříte do té rizikové skupiny, která je tam taxativně vyjmenována, naopak bude vznesen dotaz, jestli jste například měl, nebo neměl nějakou alergickou reakci na předchozí očkování a podobně, což vás automaticky vyřadí z té automatické registrace a budete muset jít za lékařem, který zváží, jestli vy jste ten, kdo má být očkovan, toto všechno je připraveno a bude závčas spuštěno tak, aby se ideálně v průběhu února mohla začít očkovat i populace mimo zdravotnická zařízení a domovy seniorů.

Vladimír KROC, moderátor

O očkování proti koronaviru se mluví jako o jedné z největších a nejnáročnějších logistických operací v novodobé historii Česka. Premiér Andrej Babiš z hnutí ANO včera prohlásil, že zmocněncem pro celou operaci bude on sám. A ministr Blatný za hnutí ANO s tím, jak řekl Českému rozhlasu, nemá problém. V dnešním rozhovoru se ho moderátor Tomáš Pancíř zeptal i na to, jestli je Česko připravené na očkování stejně dobře jako další státy.

Jan BLATNÝ, ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Já zcela zodpovědně říkám, že Česká republika je na vakcinaci připravena naprosto srovnatelně jako všechny ostatní země.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Stejně jako Německo?

Jan BLATNÝ, ministr zdravotnictví /nestr. za ANO/

Stejně jako Německo, my nemáme strategii budování velkých center na stadionech, my jsme se rozhodli jít jinou cestou, cestou, kterou volí i některé jiné země, ať už se podíváte na Spojené státy americké, nebo na některé evropské země, budeme používat očkovací centra ve svých zdravotnických zařízeních a na počet vakcín tak, jak je máme nasmlouvány, a tak, jak budou docházet, proočkujeme všechny pacienty závčas a očkovací strategie, i lidské zdroje, i financování, i rezervační systémy jsou všechny připraveny tak, že budou k dispozici v době, kdy budou potřeba. A důkazem toho je, že opravdu už tento měsíc zahajujeme očkování dokonce ve větším počtu, než se původně ukazovalo.

Vladimír KROC, moderátor

Celý rozhovor s ministrem Blatným odvysíláme dnes po sedmnácté hodině. Jak už bylo řečeno, Evropská léková agentura by dnes měla schválit první vakcínu proti koronaviru pro použití v Evropské unii. Očkovací látku společnosti Pfizer a BioNTech už teď používají třeba ve Spojených státech nebo ve Velké Británii. O víkendy ji schválili také Švýcaři. Ve Speciálu Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus už je náš reportér Matěj Skalický, který se věnuje právě pandemii koronaviru, dobré poledne.

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Pěkný den.

Vladimír KROC, moderátor

Co vyplynulo z testu? Jak spolehlivá je vakcína, kterou Evropská léková agentura dnes pravděpodobně schválí?

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Ta vakcína společností Pfizer a BioNTech je podle analýz klinických studií účinná z 95 %, to je na úrovni těch nejlepších vakcín, které máme k dispozici, podle výrobce účinkuje stejně dobře jak u mladých lidí, tak u seniorů, a co je důležité, vakcína nemá žádné výrazné vedlejší účinky.

Vladimír KROC, moderátor

Kdy se vakcína dostane do České republiky?

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Pokud evropský regulátor vakcínu dnes schválí, tak použití v praxi musí ještě potvrdit Evropská komise, k čemuž by mělo dojít do Štědrého dne, následně začne distribuce do všech členských států Evropské unie, podle Ministerstva zdravotnictví by se tak vůbec první symbolická dávka vakcíny mohla dostat do Česka už na Štěpána, tedy tuto sobotu 26. prosince.

Vladimír KROC, moderátor

A jak bude vypadat distribuce?

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Celou ji bude mít v režii společnost Pfizer, což je velmi výjimečná událost, jak Českému rozhlasu řekl výkonný ředitel Asociace velkodistributorů léčiv Tomáš Votruba.

Tomáš VOTRUBA, výkonný ředitel Asociace velkodistributorů léčiv

Popravdě řečeno, já dělám celý svůj profesní život v oboru a nepamatuji to. A důvod, já si myslím, že to je především proto, aby firma Pfizer zajistila skutečně za všech okolností podmínky, ve kterých musí být ta vakcína držena.

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Vakcína se totiž musí převážet a skladovat při -70 stupních, farmaceutická společnost ji naloží do kamionu ve svém sídle v Belgii a následně je tyto vozy rozvezou po Evropě.

Vladimír KROC, moderátor

Kolik vakcín může do Česka dorazit a kam se dostanou nejdřív?

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Toho 26. prosince půjde o skoro 10 000 vakcín, první je dostanou nemocnice v Praze a v Brně, následně regiony, výrobce má seznam 29 míst, kam bude další vakcíny rozvážet, půjde o fakulní nemocnice, velké krajské nemocnice, zdravotnické ústavy nebo třeba vojenské nemocnice, dohromady by společnosti Pfizer a BioNTech měly Česku dodat 4 000 000 vakcín proti koronaviru.

Vladimír KROC, moderátor

Reportér Matěj Skalický, prozítím děkuji. Jako první země světa začala s očkováním Velká Británie, a to už 8. prosince. Jako první tam schválila britská regulační agentura pro léčiva a zdravotnické výrobky použití vakcíny, kterou vyvinuly, jak už bylo řečeno, společnosti Pfizer a BioNTech. My teď voláme do Londýna našeho tamního zpravodaje Jaromíra Marka, dobrý den.

Jaromír MAREK, redaktor

Pěkný den.

Vladimír KROC, moderátor

Jaromíre, kolik lidí už se v Británii dalo naočkovat?

Jaromír MAREK, redaktor

Tak ten nejčerstvější oficiální údaj je z minulé středy a mluví o tom, že za první týden se tady v Británii naočkovalo 137 000 lidí, vzhledem k tomu, že dnes je pondělí, tak by to dnes mohlo být nějakých zhruba 200 000 lidí, kteří už jsou naočkovaní, pro to očkování samotné je tady stanovený docela jasný mechanismus, nejprve jsou na řadě obyvatelé domů s pečovatelskou službou, ti se teď očkují, také jejich ošetřovatelé a potom už to jde dál podle věku, nejprve lidé nad 80 let, potom s nimi zároveň v té skupině všichni zdravotníci a podle těch dalších věkových skupin další a další skupiny obyvatel. Ona na to dokonce existuje jakási kalkulačka, tam si zadáte svůj věk, případné zdravotní komplikace a tam vám vyjde, ve které skupině a kdy zhruba přijdete na řadu, ale vláda slíbila, že cca v dubnu by měli být naočkovaní všichni občané Spojeného království, kteří o to budou mít zájem.

Vladimír KROC, moderátor

Snáží se nějak britská vláda přesvědčovat veřejnost, aby se nechala očkovat? Běží nějaká kampaň?

Jaromír MAREK, redaktor

Tak ona nějaká větší zásadní kampaň se připravuje až na ten okamžik, kdy se začne očkovat ve velkém, v tuto chvíli jsou to opravdu jenom ty nejvíce ohrožené skupiny obyvatel a ta očkovací kampaň by měla začít po Novém roce, ale faktem je to, že té vakcinaci je v médiích věnována opravdu velká pozornost. Třeba když toho 9. prosince se očkovat začalo, tak to byla opravdu velká hlavní superzpráva toho dne a teď se mluví třeba o tom, že do té kampaně by se měla zapojit i královská rodina, konkrétně princ Charles a princ William, a Buckinghamský palác už také oznámil, že až na ni přijde řada, tak se nechá očkovat i královna Alžběta II.

Vladimír KROC, moderátor

Jak vážně berou ve Spojeném království informace o zatím nekontrolovaném šíření nové nakažlivější mutace nového koronaviru?

Jaromír MAREK, redaktor

Tak bezpochyby je to informace, která se objevila v průběhu minulého týdne, včera o tom mluvil ministr zdravotnictvím Matt Hancock, že opravdu existuje nějaká nová mutace, která se šíří rychleji a snadněji až o 70 % než ten standardní, řekl bych, virus, vidíme všechna ta opatření, která v tuto chvíli platí, Británie momentálně je takřka odstřižena od zbytku Evropy přinejmenším, ale podle vědeckého poradce britské vlády Patricka Valence by ta současná vakcína, která se tady v Británii používá, měla být účinná i na tu novou mutaci koronaviru.

Vladimír KROC, moderátor

Z Londýna zpravodaj Českého rozhlasu Jaromír Marek, na shledanou.

Jaromír MAREK, redaktor

Na slyšenou.

Vladimír KROC, moderátor

Vakcínu proti nemoci covid-19 dostane dnes veřejně před televizními kamerami také člověk, který se brzy stane nejmocnějším mužem světa. Osmasedmdesátiletý Joe Biden se funkce prezidenta Spojených států ujme za 30 dní a to už by měl mít očkování kompletní, protože v lednu dostane i druhou dávku látky od společností Pfizer a BioNTech. Tou už se za Atlantikem očkuje týden a ode dneška se přidá i druhá Američany schválená vakcína od firmy Moderna. Pokračuje náš zpravodaj Jan Kaliba.

Jan KALIBA, redaktor

Politici a zdravotníci se postavili do čela americké očkovací kampaně. Kromě prezidenta Donalda Trumpa, který nemoc prodělal a oznámil, že se nechá naočkovat, ale zatím neví, kdy, dostaly během prvního týdne vakcínu přední tváře vlády a Kongresu. Viceprezident Mike Pence v přímém televizním přenosu, dále šéf republikánské většiny v Senátu Mitch McConnell i demokratka Nancy Pelosi, předsedkyně Sněmovny reprezentantů. Mezi částí hlavně mladých Američanů populární kongresmanka Alexia Ocasio-Cortezová zveřejnila video svého očkování na Instagramu, kde ji sleduje přes 8 milionů lidí. Ochota Američanů k očkování proti covidu podle průzkumu Kaiser Family Foundation zveřejněného minulý týden vzrostla na víc než 70 %. Kromě

předních politiků přicházejí v první fázi na řadu lidé z pečovatelských domů a pracovníci ve zdravotnictví.

Jerome ADAMS, šéf zdravotnické služby Spojených států amerických

Boj s nedůvěrou a dezinformacemi bude rozhodující pro to, abychom zajistili ochranu všech Američanů vůči nemoci covid-19.

Jan KALIBA, redaktor

Řekl šéf zdravotnické služby Spojených států Jerome Adams, když si nechal před kamerami aplikovat vakcínu vedle viceprezidenta Pence. Americké úřady o víkendu rozhodly, že druhá fáze očkování se bude týkat lidí nad 75 let a profesí, jako jsou učitelé, hasiči nebo prodáváci v samoobsluze, což čítá přes 50 000 000 lidí. Podle deníku New York Times vláda věří, že do konce února může dostat vakcínu 100 000 000 Američanů, tedy skoro třetina populace. Státy budují velká očkovací centra i menší lokality v nemocnicích či lékárnách. Ze Spojených států Jan Kaliba, Český rozhlas. /znělka/

Vladimír KROC, moderátor

Švýcarský regulační orgán SIS-Medical v sobotu jako první na světě udělil plnohodnotný souhlas s použitím vakcíny od firem Pfizer a BioNTech. V zemi tak může začít očkování. Předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová oznámila, že očkování v zemích Evropské unie začne 27. prosince. Evropská agentura pro léčivé přípravky chce podmíněčné povolení pro vakcínu od firmy Pfizer a BioNTech vydat právě dnes. My jsme ve spojení s ředitelem Asociace inovativního farmaceutického průmyslu Jakubem Dvořáčkem, dobrý den.

Jakub DVOŘÁČEK, ředitel, Asociace inovativního farmaceutického průmyslu

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Co znamená, že jde o podmíněčné povolení?

Jakub DVOŘÁČEK, ředitel, Asociace inovativního farmaceutického průmyslu

Teď jestli narazíte jakoby na podmíněčné povolení v rámci Evropské lékové agentury, tak je to schválení, které vlastně je pro to emergentní využití. Znamená to, že vakcína bude dále sledovaná, bude se sledovat, jaké případné nežádoucí účinky ta aplikace vakcíny má, a je to spojeno samozřejmě s mnohem, řekněme, větším sledováním, nicméně, co je potřeba zdůraznit, i to emergentní schválení nebo schválení pro emergentní využití jako je vždycky vlastně plnohodnotné. To znamená, v oblasti bezpečnosti a účinnosti musí odpovídat vlastně těm standardům vysokým, které jsou nastavené pro běžné schválení.

Vladimír KROC, moderátor

Jinými slovy, není to žádné provizorium.

Jakub DVOŘÁČEK, ředitel, Asociace inovativního farmaceutického průmyslu

Ne, není. Určitě ne.

Vladimír KROC, moderátor

Dá se ve stručnosti přiblížit ten schvalovací proces, v čem spočívá?

Jakub DVOŘÁČEK, ředitel, Asociace inovativního farmaceutického průmyslu

U těch covidových vakcín je trochu speciální, zvláštní, protože velmi často se objevuje vlastně určitý otazník nad tím, jak vlastně je možné, že tak rychle vlastně je ta vakcína doručena, a jak je možné, že vlastně dochází k takhle rychlému schválení, je to tím, že vlastně se přistoupilo k novému formátu, takzvanému rolling review. Vlastně naše společnosti, ať je to společnost Pfizer s BioNTechem, či společnost AstraZeneca anebo i Moderna, vlastně poskytovaly výstupy z těch jednotlivých fází klinického hodnocení regulačním agenturám průběžně. To znamená, při každém dokončení jednotlivé fáze vlastně získali regulátoři už kompletní file, který byli schopni vlastně vyhodnotit, podívat se na něj a případně požádat vlastně farmaceutické společnosti o doplnění. Tím se ten proces výrazně zrychlil a v rámci Evropské lékové agentury to probíhá tak, že vlastně na zvláštní komisi pro léčiva jsou vždycky vybrány 2 země, jejichž zástupci vlastně prochází kompletně ten materiál a ten potom předkládají vlastně komisi, kde jsou zastoupeni odborníci vlastně ze všech zemí, a z toho potom vychází to finální schválení.

Vladimír KROC, moderátor

/nesrozumitelné/ má vakcínu schválit dnes, překvapuje vás to? Odhadoval jste, že k tomu dojde až začátkem nového roku.

Jakub DVOŘÁČEK, ředitel, Asociace inovativního farmaceutického průmyslu

Ten termín je nějakým způsobem už nějaký čas medializován, nicméně, protože ten proces je... Žádný /nesrozumitelné/ není úplně ovlivněný. Proces je jeden, proces je vždycky dán jakoby tím, jak k němu ti jednotliví odborníci přistupují. Osobně jsem se domníval, že to bude až někdy začátkem ledna, podařilo se to o několik týdnů dříve a ten termín, který se kdykoliv objevil v médiích, není něco, co by ovlivnilo opět jako ty odborníky, kteří pracují na zhodnocení vakcíny. To bych chtěl zdůraznit. Takže i když se to objevilo o několik dní dříve, nemá to žádný vliv na to, jak kvalitně a hluboce byla vakcína hodnocena.

Vladimír KROC, moderátor

No a jak jsme na tom s přípravami na očkování u nás? Premiér Babiš včera oznámil, že si bere očkování osobně na starost, podle něj je vše připraveno, souhlasíte s tím?

Jakub DVOŘÁČEK, ředitel, Asociace inovativního farmaceutického průmyslu

No, já si myslím, že máme v zásadě připraveno očkování pro těch prvních několik tisíc dávek, tam bych asi problém v této chvíli neviděl, otázkou je, jestli jsme připraveni opravdu na to plošné očkování a obzvlášť plošné očkování vakcínou od společností Pfizer a BioNTech, která vyžaduje určité speciální zacházení, hluboce zmrazená vakcína, poměrně krátká doba vlastně pro rozmražení a naředění vlastně na aplikaci, a pokud se bavíme o těch cca pěti tisících, možná o několik tisíc více dávek, které přijdou v několika následujících dnech, tam problém nevidím. V momentě, kdy ale budeme mít doručeno těch cca řádově statisíce dávek, které přijdou už v lednu a v únoru, tam si myslím, že máme ještě opravdu co dělat, abysme tu přípravu měli takovou, abysme to zvládali. Pro zdravotníky tato vakcína příprava, tam problém nevidím.

Vladimír KROC, moderátor

Rozumím. Mluvíme o tom plošném očkování, kdybychom porovnali přípravy třeba v Německu, ve Velké Británii, popřípadě na Slovensku nebo v dalších okolních zemích, opravdu vše běží v Česku optimálně včetně třeba nějaké osvětové kampaně?

Jakub DVOŘÁČEK, ředitel, Asociace inovativního farmaceutického průmyslu

No, vy jste narazil na osvětovou kampaň, toho bych se dotknul možná na závěr, pojďme se nejdřív podívat na tu logistickou část a, řekněme, takovou tu část, která se týká organizace očkování. Když srovnám Českou republiku s Německem, tam opravdu jsme zásadním způsobem pozadu, nejsme připraveni tak, jak bychom připraveni měli být, když se na to podíváme z pohledu, řekněme, těch našich okolních států typu Polsko, Slovensko a, řekněme, Maďarsko, tak tam ta příprava probíhá podobně, ne úplně rychle, ne úplně v tom, co bych já sám si třeba představoval, když se podívám na Velkou Británii, tak ta je opravdu o světelný rok před námi a vakcína od společnosti Pfizer bude vyžadovat jako opravdu velmi precizní přípravu a jak v té aplikaci, tak potom v tom, řekněme, v tom následném datovém zázemí a tak dál. Myslím si, že jsme tam měli ten čas využít lépe, a samozřejmě může někdo podotknout, jako že nikdo nevěděl, jestli bude první společnost Pfizer, či Astra, nebo Moderna, nebo JNJ, nicméně když se podívám třeba právě na to Německo, na jejich přípravu, tak oni mají připravené opravdu scénáře pro každou jednotlivou vakcínu. To znamená, i kdyby to byla jiná vakcína než od společnosti Pfizer, tak by byli schopni vlastně ji aplikovat jako v řádu dnů, protože ty scénáře byly připravované na ty jednotlivé vakcíny.

Vladimír KROC, moderátor

A informační kampaň?

Jakub DVOŘÁČEK, ředitel, Asociace inovativního farmaceutického průmyslu

Informační kampaň, tam si, myslím, odpovídáme i těmi výsledky, které vidíme v jednotlivých průzkumech, jako kdy nám vlastně ta chuť nechat se očkovat klesá, ne nějak dramaticky, ale klesá, z nějakých 40 % jsme se dostali cca na 35 % populace, která by se chtěla nechat očkovat, Británie, která kampaň organizuje vlastně od léta tohoto roku, je na více než 70 % běžné populace a u těch starších 65 let, tam je to až 90 % populace, která se chce nechat očkovat, a přitom Velká Británie ve srovnání s Českou republikou není úplně zemí, která by byla, řekněme, otevřená očkování bez nějakých jako otazníků, jako Britové zvažují vždycky, jestli se nechají očkovat, či nikoliv, takže tam v rámci tohoto srovnání je vidět, jak málo jsme pro to udělali, a máme několik málo týdnů na to, abysme to zlepšili, abysme to napravili.

Vladimír KROC, moderátor

Ano, je to téma, je kterému se ještě vrátíme. To byl Jakub Dvořáček, ředitel Asociace inovativního farmaceutického průmyslu. Děkuju vám, na shledanou.

Jakub DVOŘÁČEK, ředitel, Asociace inovativního farmaceutického průmyslu

Hezký den, na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Posloucháte Speciál Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus k očkování proti koronaviru. Teď probereme jednotlivé chystané vakcíny, které by měly postupně dorazit do Česka. Nejprve látka od společnosti Pfizer a BioNTech. Právě tu má, jak už jsme řekli, dnes probírat Evropská léková agentura. A o jakou vakcínu jde, vysvětlí opět reportér Matěj Skalický. Ještě jednou dobré odpoledne.

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Dobré odpoledne. Jde o RNA vakcínou, tedy vakcínu na bázi nukleových kyselin, která je v řadě věcí revoluční. My jsme dlouhá léta byli zvyklí, že se do lidského těla naočkoval oslabený nebo usmrčený virus nebo jeho fragment. Touto novou vakcínou se ale naočkuje pouze genetická informace, jakýsi návod pro lidské buňky, aby mohly neškodně částí viru sami vyrobit. A ty jakmile imunitní systém zaznamená, tak si proti tomu celému viru vytvoří obranu.

Vladimír KROC, moderátor

Tento typ vakcíny se přitom použije poprvé v historii, jak to?

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Vědci tento moderní typ vakcíny zkoumají posledních 30 let, ale zmíněný návod je ohromně křehký, a proto s ním byly problémy. Díky nanotechnologiím se ale vědcům podařilo vyvinout obal, který tento návod chrání, a to je ten mimořádný vynález, jak potvrzuje biochemička Michaela Rumlová z Vysoké školy chemickotechnologické v Praze.

Michaela RUMLOVÁ, biochemička, Vysoká škola chemickotechnologická, Praha

To jsou lipidový nanočástice, který obalí tu RNA a tím umožní její vstup vlastně tou membránou nebo vstup do buňky.

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Představte si tento obal jako bublinkovou fólii, do které musíte křehký návod zabalit, aby se nerozbil. Já často opakuji příměr se skleničkami a poštou. Je to totožné. Čím lépe skleničky na poště zabalíte, tím větší máte šanci, že aspoň nějaká dorazí tam, kam má.

Vladimír KROC, moderátor

Česko má RNA vakcínu objednanou od společnosti Pfizer a potom dále rezervovanou od společností Moderna a CureVac. Dorazit by k nám ale měla i vakcína společnosti AstraZeneca a Johnson & Johnson. Co to je za vakcíny?

Matěj SKALICKÝ, redaktor

AstraZeneca a Johnson & Johnson, to jsou vakcíny na bázi virového vektoru, které stejně jako RNA vakcíny učí tělo reagovat na malou část viru, kterou si buňky samy vyrobit. Rozdíl je, že návod na výrobu se do nich nedostane v bublinkové fólii, ale donese ho tam obyčejný rýmový virus, takový neškodný pošťák, jak vysvětluje Michaela Rumlová.

Michaela RUMLOVÁ, biochemička, Vysoká škola chemickotechnologická, Praha

Čili je to vlastně jenom takový trojský kůň, který vstupuje do těch buněk, a ten virus už se dál vlastně nereplikuje, protože nemá

jak.

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Zajímavé je, že zatímco společnost Johnson & Johnson využívá rýmový virus od lidí, tak britská AstraZeneca vsadila na rýmový virus od šimpanzů. Ten může mít tu výhodu, že ho lidské tělo vůbec nezná, takže ho nezničí ještě předtím, než se do buňky i s tím důležitým návodem na výrobu neškodných částí koronaviru dostane.

Vladimír KROC, moderátor

Vysvětluje Matěj Skalický, o nově vyvinutých vakcínách teď budeme mluvit s virologem Liborem Grubhofferem, ředitelem Biologického centra Akademie věd. Dobrý den.

Libor GRUBHOFFER, virolog, ředitel Biologického centra AV ČR

Dobrý den přeji.

Vladimír KROC, moderátor

Tak jenom připomeňme, že jak už zaznělo, poprvé v historii bude plošně použita RNA vakcína. Co byste doplnil? V čem je revoluční?

Libor GRUBHOFFER, virolog, ředitel Biologického centra AV ČR

Revoluční je právě v té formě, v jaké bude podávána. Ještě nikdy, a také to v té relaci vaší zaznělo, taková vakcína nebyla použita, to znamená, v tomto případě je to vlastně velice elegantní vakcína. Aplikována bude ta informace, která dopravena do buněk vlastně teprve tu vlastní vakcínu připraví v těch cílových buňkách. A to je velmi zásadní. Odpadají tam všechny ty složitosti technologické, které jsou spojené s těmi počátečními fázemi výroby vakcíny. Navíc se ukázalo, že právě v té formě prezentace, v lipidových nanočásticích dochází k rozpoznávání těch nanočástic v podstatě u vstupu do očkování organismu, v podstatě podobným způsobem jako virových částic, posléze se dostávají do lymfoidních buněk lymfatických uzlin, což jsou důležitá regionální centra imunity, a ta celková výsledná imunitní odpověď, respektive efekt této nepřímé vlastně imunizace prostřednictvím vnesené genetické informace do vnímavých buněk, tak ukazuje se vyšší, než je tomu u tradičních vakcín.

Vladimír KROC, moderátor

Je tedy namístě příměr, že jde o podobně převratný okamžik, jako bylo třeba přistání lidí na Měsíci?

Libor GRUBHOFFER, virolog, ředitel Biologického centra AV ČR

Tak pro nás pracující v té oblasti infekční problematiky, tak v podstatě ano. Rádi to používáme.

Vladimír KROC, moderátor

Co teprve pro nás, kdo se, jak jste řekl, tu elegantní vakcínu budou chtít nechat naočkovat, ale k tomu se chci zeptat, že i od lidí ze zdravotnických kruhů jsem slyšel, že se právě do očkování RNA vakcínou zřejmě i právě proto, že jde o tak převratnou novinku, dobrovolně příliš nepohrnou. Je to podle vás racionální?

Libor GRUBHOFFER, virolog, ředitel Biologického centra AV ČR

Já si myslím, že ne, že právě v té jednoduchosti je síla této vakcíny. A nepochybuji o tom, že řádně provedené preklinické a zejména teda klinické testy a pak zejména v té třetí fázi klinického testování, že jednoznačně prokázaly, potvrdily, že se nemusíme této vakcíny obávat.

Vladimír KROC, moderátor

No, ale ono jistým prvkem nejistoty může být pro váhavce, že vakcína byla vyvinuta za necelý rok. Můžeme si být tedy jisti její bezpečností?

Jakub DVOŘÁČEK, ředitel, Asociace inovativního farmaceutického průmyslu

No, já znovu a znovu opakuju, že to není úplně přesná formulace, když říkáme, že vakcíny, ať už se jedná o tuto, nebo i ty další covidové vakcíny, byly vyvinuty jenom za necelý rok, poněvadž ta moderní vakcinologie dneska vyvíjí vakcíny vlastně stavebnicovým způsobem. To není nic nového, vývoj nezačal v únoru nebo v březnu od nuly, vývoj té moderní generace vakcín vlastně tady běží už, řekněme, posledních 20 let velmi intenzivně. Čili není to rozhodně nic nového, to, co je v tom novějšího data, jsou potom ty příspěvky, řekněme, stabilizace genetické informace nesené tou informační RNA právě v uspořádání těch nanočástic.

Vladimír KROC, moderátor

Objevily se zprávy, že v jižní Africe a ve Velké Británii se zatím nekontrolovaně šíří čilejší mutace viru, co to může znamenat? Nevrací nás to zpátky na začátek? Mohou nás ty vyvíjené vakcíny chránit proti nejnovějšímu novému koronaviru?

Libor GRUBHOFFER, virolog, ředitel Biologického centra AV ČR

Tak výhodou těch imunizací vlastně pomocí vakcín je to, že odpověď poskytuje velice široké spektrum protilátek z hlediska jejich vazebné specifity, to znamená, to není protilátka jednoho vazebného typu, to je celý široký repertoár, říkáme /nesrozumitelné/ odpověď protilátková, a tudíž, řekněme, bodová mutace, která je typická pro nově se objevivší kmen, tak ta je z velké části pokryta nebo je pokryta i tou odpovědí proti stávajícímu divokému kmeni nového čínského koronaviru. Čili já bych v tom neviděl, zatím v tom nevidím žádné velké drama a opět ten stavebnicový princip vývoje vakcín velmi elegantně umožní, že kdyby k tomu nakrásně mělo dojít, že bychom potřebovali velmi rychle připravit další typ vakcíny, tak by zase ten konkrétní prvek z té antigenní výbavy nového viru, který by souvisel nepochybně s výběžkovým glykoproteinem S, s tím /nesrozumitelné/, tak by byl velmi rychle dodatečný do té stávající vakcíny. Čili univerzálnost tohoto moderního přístupu, jak říkám, stavebnicových platform vyvíjených vakcín má i tuto výhodu.

Vladimír KROC, moderátor

Vysvětluje Libor Grubhoffer, virolog a ředitel Biologického centra Akademie věd. Děkuji vám. Na shledanou.

Libor GRUBHOFFER, virolog, ředitel Biologického centra AV ČR

Já děkuji také za pozvání a přeji pěkný den. Na shledanou. /znělka/

Vladimír KROC, moderátor

Pro srovnání se teď podíváme na to, jak chce k vakcinaci přistupovat Německo, ve vysílání vítám našeho zpravodaje v Berlíně Václava Jabůrka, dobrý den.

Václav JABŮREK, redaktor

Hezký den.

Vladimír KROC, moderátor

Německo má vypracovanou podrobnou strategii, kde mimo jiné určilo i pořadí, podle kterého se bude očkovat. Kdo dostane přednost?

Václav JABŮREK, redaktor

Tak jako první přijdou na řadu lidé starší 80 let, personál a klienti domovů pro seniory a taky zdravotníci z jednotek intenzivní péče. Celé obyvatelstvo se rozdělilo do šesti skupin, na které bude postupně přicházet řada, no a po celé zemi už vzniklo více než 400 očkovacích center, která jsou například na stadionech nebo veletržních halách, a k více ohroženým lidem budou navíc jezdit i mobilní týmy. V tuto chvíli jsou už všichni v pohotovosti a čekají už jen na zahájení celé akce, celé se to bude řídit centrálně, aby úřady jednak měly přehled o počtu proočkovaných a taky o případných vedlejších příznacích. Za převážení vakcíny bude pro jistotu zodpovídat spolková armáda.

Vladimír KROC, moderátor

Jak je to s veřejným míněním? Jsou Němci ochotni nechat se naočkovat?

Václav JABŮREK, redaktor

Tak podle všech dosavadních průzkumů chce vakcínu více než polovina Němců, ten zájem nicméně klesá a stát zřejmě bude muset víc sázet na osvětu. Už od léta vede jednotnou kampaň za dodržování všech pravidel a postupně na ni váže další sdělení a Německo ale počítá s tím, že potrvá ještě celé měsíce, než bude dost vakcín na proočkování méně rizikových skupin, a v tuhle chvíli tak cílí spíš jen na ty, co můžou přijít na řadu jako první. Ona spolková vláda taky hodně sází na jednoduché vysvětlování a radši si počká na schválení nějakého konkrétního typu vakcíny, aby jeho specifika mohla přiblížit veřejnosti jednoduše.

Vladimír KROC, moderátor

Z Berlína Václav Jabůrek. Děkuju. Na shledanou.

Václav JABŮREK, redaktor

Na slyšenou.

Vladimír KROC, moderátor

Slováci jsou podle nedávného průzkumu zveřejněného ministerstvem zdravotnictví očkování proti koronaviru spíš nakloněni. Země plánuje vakcínu podat nejméně dvěma třetinám populace. Další detaily ví Kateřina Šmídová z naší zahraniční redakce, dobrý den.

Kateřina ŠMÍDOVÁ, redaktorka

Hezký den.

Vladimír KROC, moderátor

Jaká je slovenská strategie pro očkování?

Kateřina ŠMÍDOVÁ, redaktorka

Tak jako první se otevře 25 očkovacích center, které mají denně podat vakcínu pěti stovkám lidí. Kdo očkování dostane, rozhoduje připravená strategie. V první vlně dostanou vakcínu zdravotníci. Nejprve ti, kteří přímo pracují s nakaženými nebo je testují. Potom ti, co pracují se seniory nebo chronicky nemocnými, no a postupně i další zaměstnanci nemocnic. Ve stejné vlně pak ještě pracovníci sociálních služeb a příslušníci záchranných a bezpečnostních složek, tedy hasiči, policisti a armáda. Ve druhé vlně jsou to pak klienti sociální péče a lidé s vážnými zdravotními komplikacemi, jako jsou třeba chronické nebo autoimunitní nemoci. No a ve třetí vlně jsou to pak učitelé, ale také bezdomovci nebo některé ohrožené menšiny. V poslední čtvrté vlně pak stát nabídne vakcínu proti koronaviru všem dospělým Slovákům.

Vladimír KROC, moderátor

Má už země nějakou představu, jak bude očkování probíhat v praxi?

Kateřina ŠMÍDOVÁ, redaktorka

Plán je podobný jako s PCR testy. Tedy každý se objedná na určité místo v určitý čas a tam dostane vakcínu. Ta bude bezplatná a každý dostane v souladu s pokyny výrobce 2 dávky. Druhou po třech týdnech od té první. Těch 25 očkovacích center chce země rozšířit tak, aby bylo jedno v každém okrese, tedy celkem 79. Na očkování budou lidé muset přijít s negativním antigenním testem ne starším než 24 hodin. Politici se shodují na tom, že by očkování nemělo být povinné. Informační kampaň pro občany se ale zatím ještě chystá.

Vladimír KROC, moderátor

Tak to byla Kateřina Šmídová z naší zahraniční redakce. Díky.

Kateřina ŠMÍDOVÁ, redaktorka

Hezký den.

Vladimír KROC, moderátor

Ve Speciálu Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus jsme už řekli, že první vakcíny by se do Česka mohly podle odhadu Ministerstva zdravotnictví dostat už tuto sobotu, první zdravotníci by v nemocnicích měli být očkováni o den později, to znamená v neděli. Přípravy na očkování sleduje náš reportér Matěj Skalický, teď je s námi ve Speciálu do třetice, ještě jednou zdravím.

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Ještě jednou pěkný den, vakcína společností Pfizer a BioNTech k nám dorazí ve dvou krabicích, kde bude na sobě naskládaných 5 mražených pizza boxů a v nich stovky lahviček s vakcínami. Zabalené takto vydrží 10 dní a dalších 5 dní po vyndání z krabice.

Vladimír KROC, moderátor

Dohromady by mělo jít o skoro 10 000 dávek, budou je mít nemocnice kde uskladnit?

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Nemocnice se minulý týden začaly zásobovat speciálními mrazáky nebo vyklízet ty, které už měly k dispozici třeba na laboratorní vzorky. Vakcína od Pfizeru se totiž musí uchovávat při -70 stupních, což je tedy pro představu větší mráz než v zimě v Antarktidě. Sám výrobce se ale podle ministerstva zavázal, že tam, kde mrazáky nebudou, zajistí on sám chlazení po 30 dní.

Vladimír KROC, moderátor

Kdo první várku vakcín dostane?

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Očkování z první symbolické dávky dostanou nejdřív zdravotníci, ale pak by se mělo už postupovat podle klíče, který uvádí národní očkovací strategie, kterou vláda před dvěma týdny schválila, totiž prioritu by měli mít staří lidé a chronicky nemocní.

Vladimír KROC, moderátor

Zmínil jste se o očkovací strategii, její dlouhé přípravy kritizovala opozice, ale i odborníci, třeba Asociace inovativního farmaceutického průmyslu nebo Česká lékařská komora. Podle premiéra Andreje Babiše z hnutí ANO, který si vzal celé očkování na starost, ale přípravy běží podle plánu. Česku také doteď chybí osvětová kampaň. Kdy se jí dočkáme?

Matěj SKALICKÝ, redaktor

No, Ministerstvo zdravotnictví chtělo spustit tuto kampaň až ve druhé půlce ledna, kdy to ale nakonec skutečně bude, se neví, protože před víkendem rezort oznámil, že zrušil zakázku na výrobu této kampaně, byly na ni stížnosti, že je špatně vypsána, na kampani prý bude ministerstvo spolupracovat s vládou, která napřímo naváže spolupráci s několika PR agenturami, Česko také nebude mít vládního zmocněnce pro očkování, premiér Andrej Babiš z hnutí ANO oznámil, že si to vezme na starost on sám.

Vladimír KROC, moderátor

Do Česka by v příštím roce mělo přijít minimálně 12 000 000 dávek vakcíny proti koronaviru, kdy se do očkování zapojí praktičtí lékaři a budou mít dostatek očkovacího materiálu?

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Praktičtí lékaři by se do očkování měli zapojit v momentě, kdy do Česka dorazí další vakcíny od dalších společností, třeba od společnosti AstraZeneca, tyto vakcíny se skladují totiž v běžných lednicích, jinak Ministerstvo zdravotnictví chce kvůli očkování získat zhruba 18 000 000 jehel a stříkaček, podle našich informací v hodnotě asi 60 000 000 Kč, větší část tohoto očkovacího materiálu shání přes Evropskou unii, tu menší má zajistit Státní správa hmotných rezerv, kdy ale materiál dorazí, to se bohužel zatím neví.

Vladimír KROC, moderátor

Matěj Skalický, na shledanou.

Matěj SKALICKÝ, redaktor

Není za co, na slyšenou.

Vladimír KROC, moderátor

Mezi prvními nemocnicemi u nás, kam by měly zásilky vakcín dorazit snad už v sobotu 26. prosince, je Fakultní nemocnice v Praze-Motole. Její ředitel Miloslav Ludvík, zároveň místopředseda Asociace nemocnic, je teď s námi ve vysílání, dobrý den.

Miloslav LUDVÍK, ředitel Fakultní nemocnice v Motole

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Jste připraveni na start očkování hned v neděli?

Miloslav LUDVÍK, ředitel Fakultní nemocnice v Motole

Ano, pokud to dorazí, řekněme, alespoň 3 nebo 4 hodiny před tím, než začneme očkovat, protože ono se to dá do toho velkého mrazáku, kde je -70, ale pak to musíte rozmrazit v normální lednici. To nemůžete nechat venku. A to zmrazení trvá zhruba 3 až 4 hodiny.

Vladimír KROC, moderátor

Kdo bude symbolicky očkovan jako první? Už to máte rozmyšleno?

Miloslav LUDVÍK, ředitel Fakultní nemocnice v Motole

Ne, nemáme. To ještě nevím, takže bude to některý ze zdravotníků, máme jich připraveno teď několik stovek, tak jako abych pravdu řekl, tak kdo bude ten úplně první, to nás ještě nenapadlo.

Vladimír KROC, moderátor

Už jsme v dnešním Speciálu několikrát mluvili o tom, že první dostupná vakcína musí být zmrazena na teplotu -70 °C, vy jste to taky připomenul, jak je to pro vás organizačně obtížné nebo veškerou logistiku včetně těch potřebných mrazáků na skladování očkovacích látek obstará farmaceutická firma?

Miloslav LUDVÍK, ředitel Fakultní nemocnice v Motole

Mrazáky máme nebo teda my máme jeden, nějak jsme celkem prozíravě už ho začali shánět v listopadu, protože začíná to být vysloveně úzký profil.

Vladimír KROC, moderátor

A s tím jedním vystačíte.

Miloslav LUDVÍK, ředitel Fakultní nemocnice v Motole

No, tak kdybychom ho naplnili úplně až po okraj, pak by stačil pro 200 000 lidí.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře. Co /nesrozumitelné/ na zahájení očkování ještě obnáší kromě toho, jak jste říkal, že tam je nějaký čas, který si vyžádá rozmrazení té vakcíny?

Miloslav LUDVÍK, ředitel Fakultní nemocnice v Motole

No, ono je to poměrně dost věcí, protože musíte připravit očkovací tým, ve kterém musí být lékař, 1-2 sestry, pokud by to probíhalo 8 až 10 hodin denně, tak 2 sestry a minimálně 2 administrátoři, protože upřímně řečeno, nejméně práce a nejméně času zabere papírování.

Vladimír KROC, moderátor

Jaký je zájem o vakcinaci ze strany zdravotníků?

Miloslav LUDVÍK, ředitel Fakultní nemocnice v Motole

V této chvíli v nemocnici určitě vím minimálně o dvou tisících lidech, kteří se chtějí nechat očkovat, takže řekl bych, že alespoň pokud můžu mluvit za Motol, tak je to relativně na slušné úrovni.

Vladimír KROC, moderátor

A obecně, očekáváte nával, velký zájem lidí v té další fázi očkování?

Miloslav LUDVÍK, ředitel Fakultní nemocnice v Motole

Já na tohle neumím odpovědět, protože tady se míchají věci pro a proti, faktem je, že se poměrně často argumentuje tím faktorem času, že ta vakcína byla vyvinuta relativně rychle, ale ono se strašně zapomíná na to, že když se dělá třeba normální vakcína, tak ty firmy docela bojují o peníze. Oni musí shánět prostředky od investorů, v každé fázi musí přesvědčovat investory o nových a nových věcech a u této vakcíny to tak nebylo, protože tam to masivně zainvestovaly státy, takže já bych klidně tvrdil, že ta vakcína se urychlila možná na dvojnásobek rychlosti právě kvůli tomu, že tam šly obří peníze ze strany států a ten vývoj zas až tak urychlený asi nebyl, ale tohle je možná otázka na některé jiné odborníky, ne na mě.

Vladimír KROC, moderátor

Máte informaci o tom, jak se na očkování chystají v krajských nemocnicích?

Miloslav LUDVÍK, ředitel Fakultní nemocnice v Motole

V této chvíli ne. Víím, že v Česku v této chvíli je připraveno 30 očkovacích center, já víím teda o 30, od soboty, kdy tam byl ještě dodána benešovská nemocnice, ale jinak moc nevíím.

Vladimír KROC, moderátor

A jak se daří ty přípravy koordinovat s Ministerstvem zdravotnictví? Máte veškeré podklady a informace, které potřebujete?

Miloslav LUDVÍK, ředitel Fakultní nemocnice v Motole

My pořád ještě čekáme na to, jakým způsobem se budou ti lidé hlásit a objednávat, to podle mě bude jeden z klíčových parametrů, abychom prostě byli schopni ověřit, kdo v té které vlně má nárok být očkován a kdo nemá, protože pravdou je, že je docela velký zájem ze strany lidí, kteří chtějí třeba vycestovat nebo vyjet ven nebo od některých dalších, takže tady čekáme ještě nějaký podrobný manuál z ministerstva.

Vladimír KROC, moderátor

To byl Miloslav Ludvík, ředitel Fakultní nemocnice Motol a místopředseda Asociace nemocnic. Děkuji za rozhovor. Na shledanou.

Miloslav LUDVÍK, ředitel Fakultní nemocnice v Motole

Díky také, na shledanou. /znělka/

Vladimír KROC, moderátor

Úspěch očkování proti nemoci covid-19 závisí na ochotě lidí nechat si vakcínu aplikovat. Podle průzkumu, který pro Český rozhlas na začátku prosince provedla společnost Median, v Česku tato ochota zatím příliš velká není. Na otázku "Nechali byste se očkovat proti nemoci covid-19?" v něm odpovědělo kladně jen 40 % a naopak záporně 47 % dotázaných. Zbytek respondentů zatím nevěděl. Pro úplnost, průzkum probíhal mezi 8. a 10. prosincem, osloveno bylo 1 052 lidí starších 18 let. Ve vysílání už je Přemysl Čech, ředitel agentury Median, dobrý den.

Přemysl ČECH, ředitel, Median

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Kdo se podle průzkumu chce nechat očkovat? Jsou to spíše muži, nebo ženy? A v jakém věku?

Přemysl ČECH, ředitel, Median

Nám tedy vychází, že mnohem pozitivnější vztah k očkování mají muži. 45 % mužů se těší nebo je připraveno se nechat očkovat, u žen je to pouze 36 %. Celkem dle očekávání nám vyšlo, že ochota nechat se očkovat stoupá s věkem, protože mezi věkovou skupinou lidí nad 60 let nalezneme 45 % lidí, kteří se nechají očkovat.

Vladimír KROC, moderátor

Kdo naopak to očkování odmítá?

Přemysl ČECH, ředitel, Median

Tak asi nejvíc to odmítají zase z hlediska věku ti nejmladší lidé, to znamená, lidé ve věku do 29 let odmítají v 54 čtyřech procentech se nechat očkovat a potom ještě hodně odmítají nechat se očkovat voliči SPD.

Vladimír KROC, moderátor

Jsou lidé v otázce očkování rozdělení tedy podle vzdělání? Vy už jste to možná trochu naznačil.

Přemysl ČECH, ředitel, Median

No, podle vzdělání jsou také rozdělení naši spoluobčané, lidé s vysokoškolským vzděláním by se nechali očkovat v 57 % případů, naproti tomu lidé se základní vzdělání pouze v 35 % případů.

Vladimír KROC, moderátor

Například exprezident Václav Klaus už řekl, že se očkovat nenechá. Současný prezident Miloš Zeman ano, ale bez přítomnosti televizních kamer. Jak se vliv politiků promítá do výsledků průzkumu? Liší se odpovědi na tu klíčovou otázku podle toho, jakou politickou stranu ti lidé preferují?

Přemysl ČECH, ředitel, Median

To určitě, největší podporu v očkování najdeme mezi voliči ČSSD, kde by se 59 % voličů ČSSD nechalo očkovat, mezi voliči hnutí ANO je to 52 % lidí, kteří by se nechali očkovat, a mezi ODS a Piráty voliči je to 50 %. Jak už jsem zmínil, největší odpor vůči očkování mají voliči SPD, pouze 27 % voličů SPD by se nechalo očkovat.

Vladimír KROC, moderátor

Jaké hlavní důvody pro jejich postoj k očkování respondenti uvádějí?

Přemysl ČECH, ředitel, Median

Tak mezi takový ten nejčastěji uváděný důvod je celkem to přirozené nechat se očkovat z důvodu ochrany mého zdraví nebo ochrany zdraví mých blízkých, 81 % lidí vyjádřilo toto jako hlavní důvod, proč by se nechali očkovat, mezi další důvody patří možnost, aby mohli neomezeně cestovat, to uvedlo 28 % respondentů, pro 25 % lidí je důvod, aby nemuseli nosit roušku, 23 % lidí uvádělo, že se nechají očkovat z důvodu solidarity s ostatními lidmi, 17 % lidí kvůli tomu, aby mohli navštěvovat kulturní akce, 13 % restaurační zařízení, 10 % lidí uvedlo, že se vlastně nechává očkovat víceméně na cokoli, takže se nechají i proti covidu očkovat, a 10 % lidí uvádělo, že se nechají očkovat kvůli sportování. My jsme se taky zeptali ještě na to, což je důležité, jestli by se nechali očkovat v závislosti na tom, jestli významní představitelé státu by podstoupili očkování, a tam je tento názor nebo tento příklad, jak se říká, takzvaná ta exempla trahat, budou působit pouze v osmi procentech případů.

Vladimír KROC, moderátor

Tolik ředitel agentury Median Přemysl Čech. Děkuji vám. Na shledanou.

Přemysl ČECH, ředitel, Median

Já taky děkuji za pozvání, pěkný den.

Vladimír KROC, moderátor

Velká mediální kampaň na podporu očkování proti novému koronaviru by se v Česku měla rozjet v polovině ledna. Ministerstvo zdravotnictví v pátek na Twitteru oznámilo, že v oblasti osvěty a informování veřejnosti mění strategii. Původní tendr na kampaň zrušilo a nově ji bude připravovat s Úřadem vlády a s asociací Public relations, která vládě sama zdarma nabídla pomoc už dříve. Ještě do Vánoc by podle ministra zdravotnictví Jana Blatného mělo vzniknout video, které bude souviset i s vakcínou. My jsme ve spojení s odbornou asistentkou katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Marcelou Konrádovou, dobrý den.

Marcela KONRÁDOVÁ, katedra marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd UK**

Dobrý den vám i posluchačům.

Vladimír KROC, moderátor

Má stát v kampani na očkování zpoždění? Zatím jsme byli svědky podle premiéra Babiše nepovedeného inzerátu s tou zelenou rukavicí, injekční stříkačkou a spíše odrazujícími slogany. Tak jak to vidíte vy?

Marcela KONRÁDOVÁ, katedra marketingové komunikace a PR, **Fakulta sociálních věd UK**

No, je mi líto, ale ano, i podle mého názoru jsme trochu zaspali, jak říkáte, přiznal to i sám pan premiér někdy minulý týden, když řekl, že vláda už dávno měla přesvědčovat občany k očkování proti covidu-19, a informační kampaň Ministerstva zdravotnictví má podle něj zpoždění a ano, i tady musím souhlasit s panem premiérem, ten inzerát byl opravdu docela děsivý, už jen samotné titulky inzerátů, které mohly působit tak, že spíš je zaměřený proti očkování. Přiznám se, že vlastně ten inzerát vůbec nechápu, že bude třeba očkovat, že bude třeba připravit pro očkovací kampaň, se ví už několik měsíců, a pokud je výsledek tohle, tak je to docela smutné. Sice chápu, že došlo ke změně, respektive změnám na pozici ministra, ale to už dávno odnesl čas a byla opravdu docela kapacita na to, připravit lepší kampaň.

Vladimír KROC, moderátor

Jak by podle vás měla ta, řekněme, ideální kampaň na očkování vypadat? Na co se zaměřit? Jakou tedy strategii nebo možná jaké emoce volit?

Marcela KONRÁDOVÁ, katedra marketingové komunikace a PR, [Fakulta sociálních věd](#) UK

No, to je docela těžká a hlavně hodně komplexní otázka, co bych poradila určitě, tak vyhnout se strašení. Negativní emoce v takovémto typu kampaně vůbec nemůžou přinést nic dobrého. Je totiž strašně velký rozdíl říct, nebudete se očkovat, covid tu bude dál, budete moct jít zase do divadla. Takže emoce ano, ale hrát to spíš na lidskost a soucit. A to je právě ta další věc. Finální komunikační kampaň by měla být hodně konkrétní. Měla by komunikovat to, co získáme, když se populace proočkuje. Otevřená kina, restaurace a bary, možnost zase cestovat, zacvičit si ve fitku a tak dál. Takže komunikace by měla jít vstříc běžnému životu lidí, po kterém myslím, že už všichni docela dost toužíme.

Vladimír KROC, moderátor

Dobře a na koho by ta kampaň měla zejména cílit? Myslím, jestli má vůbec smysl přesvědčit takové ty zaryté odpůrce očkování, nebo se co nejvíce zaměřit na ty váhavce.

Marcela KONRÁDOVÁ, katedra marketingové komunikace a PR, [Fakulta sociálních věd](#) UK

No, tak to je zase těžká otázka, vůbec mě nešetříte. Já si myslím, že by měla cílit na celou populaci. Týká se to nás všech, není to o tom, přesvědčit nějakou konkrétní skupinu lidí, ačkoliv mám pocit, že momentálně ta kampaň cílí hodně na tu nejohroženější skupinu, což je na jednu stranu samozřejmě logické, na druhou stranu, pokud se bude očkovat jenom určitá skupina populace a ta další bude dál neočkovaná, ale vrátí se k běžnému životu do kanceláří, do městské hromadné dopravy a tak dále, tak to samozřejmě nebude vůbec k ničemu platné.

Vladimír KROC, moderátor

A co funguje? Myslím jako nosič. Měla by být ta kampaň v televizi, na billboardech, na co Češi nejvíc dávají?

Marcela KONRÁDOVÁ, katedra marketingové komunikace a PR, [Fakulta sociálních věd](#) UK

No, mně osobně překvapuje, že tato kampaň dávno neběží v televizi, mohlo se jednat o úplně jednoduchý spot, jako tomu bylo na jaře, moje rouška chrání tebe, tvoje rouška chrání mě, myslím si, že je třeba, aby se lidé přestali bát a informace hledali na relevantní zdrojích. To je samozřejmě velice těžké v době dezinformací a hoaxů, zejména u takto kontroverzního tématu, jako je očkování. A zároveň si myslím, že je zcela nezbytné v tomto případě vsadit na online reklamu. Plno lidí je doma na home officech, my si taky teď voláme ne ze studia, ale po telefonu.

Vladimír KROC, moderátor

Já ve studiu jsem. Vy jste doma.

Marcela KONRÁDOVÁ, katedra marketingové komunikace a PR, [Fakulta sociálních věd](#) UK

Já jsem doma, držím telefon u ucha, mám třeba před sebou rozdělanou nějakou práci na počítači a ruku na srdce, kdo z nás si občas neodběhne na nějakou sociální síť nebo si nerozklikne článek se zajímavým titulkem. A tam by ta reklama měla vyjít, aby byla prostě během toho dne dostupná úplně všem.

Vladimír KROC, moderátor

A mají se zapojit i v tomto směru třeba známé osobnosti? Funguje to?

Marcela KONRÁDOVÁ, katedra marketingové komunikace a PR, [Fakulta sociálních věd](#) UK

Já si myslím, že ano, na toto bych se, být v komunikačním týmu, zaměřila asi nejvíce, vidíme to i třeba v jiných státech, kde plno vysoce postavených úředníků nebo osobností už vlastně projevilo zájem se očkovat a jdou jakýmsi způsobem příkladem, myslím si, že je vlastně poměrně jedno, jestli to bude lékař, nebo politik, nebo herečka, youtuber, blogger, spisovatel plus prostě někdo, komu v dnešní době říkáme influencer. Oni mají obrovský vliv, a pokud je kampaň získá takzvaně na svou stranu, tak bude celá komunikace mnohem jednodušší. A to bez ohledu na kroky vlády v této oblasti.

Vladimír KROC, moderátor

To znamená, že s tou kampaní by se mělo začít co nejdříve.

Marcela KONRÁDOVÁ, katedra marketingové komunikace a PR, [Fakulta sociálních věd](#) UK

No, ta kampaň už podle mě měla hlavně běžet, ale chápu, že to je opravdu jako velké téma, je to celonárodní kampaň, velice kontroverzní a je potřeba ji připravit, ale jak už jsem řekla na začátku, byl na to čas.

Vladimír KROC, moderátor

Marcela Konrádová, odborná asistentka katedry marketingové komunikace a public relations na [Fakultě sociálních věd](#) Univerzity Karlovy. Díky. Na shledanou.

Marcela KONRÁDOVÁ, katedra marketingové komunikace a PR, [Fakulta sociálních věd](#) UK

Děkuji a přeji hezké Vánoce všem.

Vladimír KROC, moderátor

Tolik dnešní Speciál Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus, přípravy na očkování pro vás i nadále sledujeme. Dobrý poslech dalších pořadů přeje Vladimír Kroc.

1.96. „Katastrofální reklama“ v Babišových médiích stála statisíce. Tendr na kampaň za 50 mil. byl zrušen [URL](#)

[WEB](#), Datum: 21.12.2020, Zdroj: echoprime.cz, Strana: 0, Autor: Viet Tran, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2020 03:02, RU / měsíc: 1 715 242, Celková návštěvnost: 129 198, Rubrika: Homepage, Události, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,44

Kritizovaná inzerce na podporu očkování proti covidu-19, která se objevila v několika titulech vydavatelství Mafra, stála ministerstvo zdravotnictví necelých 200 tisíc korun bez DPH. Vyplyvá to ze zveřejněné smlouvy mezi zmíněnými obchodními

stranami. Obdobně na tom je i kontrakt s vydavatelstvím Borgis vydávající mimo jiné deník Právo – tam reklama byla vyúčtována na přesně 200 tisíc korun bez DPH. Podoba „malé osvětové kampaň“ k očkování způsobila rozruch a dostala se pod palbu kritiky odborníků i široké veřejnosti, nespokojenost vyjádřil i premiér Andrej Babiš (ANO).

Resort ministra Jana Blatného (za ANO) si 30. listopadu objednal inzerci u vydavatelství Mafra, nacházejícího se v Babišových svěřenských fondech. Obchod posvětil svým podpisem zástupci tiskového odboru ministerstva zdravotnictví. „Objednáváme si u Vás inzerci do deníků MF DNES, Magazín Víkend a Lidové noviny na kampaň v souvislosti s vakcínou na nemoc COVID-19,“ stojí ve smlouvě. Dohodnutá cena činila 197 476,45 Kč bez DPH, tj. 238 946,64 Kč s DPH, požadovaný termín plnění měl být do konce tohoto roku. Zástupci Mafry potvrdili objednávku 4. prosince.

Obdobný postup proběhl u objednávky směřované vydavatelskému domu Borgis, který vydává deník Právo. Inzerce, kterou si resort objednal 3. prosince, se měla konkrétně vztahovat na partnerské stránky v rubrice Zdraví. Zde si ministerstvo mírně připlatilo, finální částka byla vyčíslena na rovných 200 000 Kč bez DPH, tj. 242 000 Kč s DPH. Termín plnění zůstal stejný, do 31. prosince 2020. Obě zmíněné smlouvy, zveřejněné v registru smluv, si můžete prohlédnout níže. Zda plánuje resort v této vlně zapojit více médií, redakce stále zjišťuje – dotaz zůstal zatím bez odezvy.

Ministerstvo zdravotnictví – inzerce pro vydavatelský dům Mafra by newsroom on Scribd

Ministerstvo zdravotnictví – inzerce pro vydavatelský dům Borgis by newsroom on Scribd

Nad rámec těchto dvou reklamních půlstran si ministerstvo zdravotnictví objednalo přes společnost ASSET MEDIA také informační letáky, které měly být přiložené k Deníku po celé ČR. Se vším všudy zaplatil resort 199 900 Kč bez DPH, 241 879 Kč s DPH. I zde platí termín plnění do konce letošního roku. V rámci malé osvětové kampaň ministerstvo oslovilo také celoplošná rádia (Evropa 2, Frekvence 1, Rádio Zet) či odborné a zpravodajské servery (Zdravé zprávy, Medical Tribune, Seznam.cz), zatím není ale jasné, kolik peněz dalo za inzerci v těchto audiovizuálních médiích.

Grafické zpracování se liší s ohledem na typ inzerce v daném médiu. Ovšem hned ta úvodní, která vyšla na stránkách tištěné i digitální Mladé fronty DNES ve středu 9. prosince, se stala terčem tvrdé kritiky i posměchů. Na půlstránkové inzerci s informacemi o očkování stojí: „Vakcína proti covid-19: spolehlivá cesta k běžnému životu.“ Obdobně velký titulek pod tím ale hlásá: „Toto není pravda!“ Při bližším prozkoumání bylo zřejmé, že se druhý titulek váže k jiné části inzerce, která mnohem menším písmem na několika odstavcích vyvrací vybrané dezinformace, odborníky i širší veřejnost její podoba i tak překvapila i vyděsila zároveň.

Studená sprcha od expertů i Babiše

Ke kritice se přidala i Denisa Hejlová, vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Dobře na tomhle letáčku není vůbec nic,“ zhodnotila pro deník Echo24.cz. Nelíbil se jí ani obrázek jehly, která vzbudí negativní emoce a odradí lidi od přečtení textu. Text také opakuje dezinformace. „Spáčský efekt povede k tomu, že si lidé zapamatují, že si to někde přečetli v novinách, a tím pádem by na to mohlo něco být. Navíc, když je to ‚podepsané‘ ministerstvem,“ řekla Hejlová.

@ZdravkoOnline Určitě jste to mysleli dobře. Proč je to tedy špatně? pic.twitter.com/VpUDceGdL9

— Denisa Hejlova (@DenisaHejlova)

December 10, 2020

Leták tedy může mít ve výsledku zcela opačný efekt. „Tenhle konkrétní letáček není určitě dobrý start kampaň. Spíše to vzbudí ještě více pochybností, než aby to na někoho přesvědčilo. Těch lidí, kteří se nechtějí očkovat je téměř polovina,“ řekla Hejlová deníku Echo24. Podle ní není na této reklamě dobře vůbec nic. „Kampaň musí být velmi dobře připravená, zpracovaná, musí obsahovat jak informace, tak působit na emoce. A měla být hotová už dávno,“ uvedla redakci. Více jsme o reakci odborníků psali zde.

Letáček minulý zkritizoval i sám premiér Andrej Babiš. Ten řekl, že úkolem ministerstva zdravotnictví je přesvědčit lidi, aby se nechali očkovat. „Musí připravit nějakou kampaň. Doufáme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, který byl úplně katastrofální,“ poznamenal. Dodal, že volal Blatnému, aby si našel pořádné marketéry. „Abychom se nemuseli za to stydět,“ doplnil. Zároveň uznal, že ministerstvo zdravotnictví má s kampaň k očkování zpoždění.

Ministerstvo zrušilo tendr, přijme pomoc „dobrovolníků“

Minulý týden v úterý resort zdravotnictví vypsala tendr na kampaň k tématům spojeným s covidem-19 včetně očkování, už v pátek ho ale zrušila. Místo toho bude spolupracovat na osvětové kampaň s vládou, Asociací public relations, Asociací komunikačních agentur a dalších. „Rozhodli jsme se zakázku na kampaň ke covid-19 zrušit z důvodu změny celkové strategie. Na obsahu jsme začali spolupracovat s Úřadem vlády ČR, která naváže spolupráci se skupinou předních komunikačních agentur,“ uvedlo ministerstvo na Twitteru.

Ty vládu oslovily s tím, že dodají obsah kampaň v rámci dobrovolné pomoci. Plánovaný rozpočet tak bude alokovan na nákup mediálního prostoru. Velká kampaň za téměř 40 milionů korun má začít v lednu, původní plán počítal s 50 miliony korun.

Místo čekání se už ale do práce pustily další reklamní a PR firmy. Vznikla iniciativa několika reklamních a komunikačních agentur i nezávislých expertů s cílem vytvořit kampaň na podporu očkování. „Agentury i jednotlivci pracují bez jakékoli vyhlídky

na finanční odměnu. Věří v to, že čím dříve se lidé proočkují, tím dříve se země vrátí ‚do normálu‘, ve kterém bude možné dobře žít a samozřejmě i podnikat,“ informoval o iniciativě týdeník Marketing & Media na svém webu.

1.97. Ušijeme si kampaň stejně jako roušky? [URL](#)

WEB, Datum: 22.12.2020, Zdroj: marketing.cz, Strana: 0, Autor: Denisa Hejlová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2020 02:42, RU / měsíc: 52 202, Celková návštěvnost: 3 932, Rubrika: Komunikace, Public Relations, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

Tak dlouho jsme čekali na kampaň na podporu očkování, až jsme si ji rozhodli udělat sami. Těmito slovy by se dalo shrnout odhodlání mnoha profesionálů pracujících v reklamě, komunikaci, médiích i zdravotnictví. Návrhy kampaně připravují dobrovolně reklamní kreativci i studenti z katedry Marketingové komunikace a public relations na Univerzitě Karlově. Jenže – dá se kampaň ušít stejně jako roušky?

„Jedním ze tří pilířů v boji s koronavirem je zlepšení komunikace,“ hřímal v říjnu profesor Prymula s řediteli nemocnic v zádech. Vládní komunikaci má na starosti jednak tiskový odbor Úřadu vlády a pak zejména tiskový odbor Ministerstva zdravotnictví. Pak se dlouho nic nedělo. Opoziční poslanec Dominik Feri spíchl během dvou týdnů funkční web a předal jej do správy těm, kdo jej měli vytvořit a spravovat již od jara. Až konečně v prosinci vypsalo Ministerstvo zdravotnictví výběrové řízení na dlouho očekávanou kampaň a uveřejnilo jeden inzerát. Obojí se stalo terčem takové kritiky z řad komunikačních profesionálů, že vládní PES stáhl ocas a tendr zrušil.

Jenže co s tím? Česko je jednou ze zemí, která má nejvyšší čísla nakažených – a bohužel i zemřelých – v poměru na počet obyvatel. Epidemiologové tvrdí, že nejrychlejší a nejbezpečnější cestou k obnovení ekonomiky a chodu společnosti je očkování a apelují přitom na argument většiny. Ano, někdo může mít alergickou reakci, ale pokud spolu chceme žít, pak potřebujeme proočkovanosť zhruba 70–80 % všech lidí, říkájí epidemiologové. V Čechách ale téměř polovina lidí očkování odmítá. Vláda by proto měla umět lidem vysvětlit, v čem tkví jeho výhody, a přesvědčit váhající, aby se očkovat nechali. K tomu je zapotřebí vytvořit plán a znát způsob, jak o tom s lidmi mluvit – říká se tomu také komunikační strategie, ze které vychází, lidově řečeno, „kampaň“. Z výzkumů zatím vyplývá, že skoro polovina Čechů se očkovat nechce – takže to nebude nic jednoduchého.

Reklamní a komunikační profesionálové, kteří se už na tuto spoušť a diletantismus v komunikaci vlády nemohli dívat, se nabídli, že vládě pomůžou – dobrovolně a zadarmo. Vytvořili návrhy, jak by kampaň měla nebo mohla vypadat.

Totéž udělali i studenti oboru Strategická komunikace na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kteří letos už za komunikaci projektu Mediků pro očkování sklidili Cenu Miloslava Petruska. Jejich práce vám proto zde přinášíme. Jedná se o studentské návrhy, proto jsou loga i vizuály přetištěné, aby bylo zřejmé, že použitá loga i fotografie slouží pouze ke studijním účelům.

Autoři návrhu: Lucia Legáthová, Michal Bubeníček, Filip Rys

Autoři návrhu: Nina Ševčíková, Amin El Hadjoine, Lucie Chánová, Yelyzaveta Storchak

Autorky návrhů: Karin Lacková, Karolína Hájková a Noemi Forgáčová

Autoři návrhů: Barbora Márová, Iva Šalplachtová, Kamilla Kharisova, Pavel Pštross

Ale je toto ta nejlepší cesta? I když jsme v zoufalé situaci, je tento guerilla marketing správným řešením? Když to můžou profíci nebo studenti udělat zadarmo za pár dnů, proč bychom nad tím trávili týdny a platili za to desítky milionů, pomyslí si nejen šetřílek z ministerstva či vlády. Ať si lidé pomůžou sami, aspoň budou mít co dělat, přisadí si možná někteří další. Tento postup v sobě skýtá několik úskalí: tím prvním je odpovědnost, kterou tak nese vláda, ale uskupení dobrovolných – nevolených, nevybraných a nezaplacených – nadšenců. A na ně se také strhne vlna odmítání a kritiky. A tím druhým je nebezpečný precedens, kdy se duševní a kreativní práce, která i tak není vidět, dává zadarmo – jako by nic nestála. A za třetí, v duchu pravidla C3: control, command, communication – kampaň musí mít nějakou strategii, vizi i realizaci. Ty musí být jednoznačné a vládou definované, aby je komunikační profesionálové dokázali naplnit. Leda by se k nim přidaly zdravotní sestry, které budou s mrazákem a injekční stříkačkou objíždět vesnice ve staré škodovce. Ostatně – uvidíme, čeho se ještě dočkáme.

Jak citovat tento článek?

HEJLOVÁ Denisa. Ušijeme si kampaň stejně jako roušky? Karolína KUBŮ, editor. In: Marketing [online], 2020. ISSN 1805 – 4991. Dostupné z: <http://marketing.cz/kampan-jako-rouscky>

1.98. Komunisté před 70 lety odsoudili Modrého a spol. Výjimečný kamarád se skautskou věrností, říká Záruba [URL](#)

WEB, Datum: 22.12.2020, Zdroj: eurozpravy.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2020 01:50, RU / měsíc: 1 822 845, Celková návštěvnost: 137 303, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,53

ROZHOVOR – Udělali z něj nepřítel lidu, ačkoli mu vyprodané stadiony ještě krátce před zatčením aplaudovaly. Hokejový brankář Bohumil Modrý se stal obětí komunistické zvěle. Zvrácený režim postavil dvojnásobného mistra světa do čela vykonstruovaného procesu s dalšími reprezentanty. Přesně před 70 lety potvrdil Nejvyšší soud gólmanovi LTC Praha vězení v délce 15 let. Drakonické tresty za špionáž a velezradu si vyslechli i spoluhráči. „Jednalo se o charakterního člověka se skautskou věrností. Byl to výjimečný kamarád.“ říká v rozhovoru pro EuroZprávy.cz šéfkomentátor redakce sportu ČT Robert Záruba. O Modrém hodlá natočit dokument.

doporučujeme

Nenechal se zlomit, i když vězeňští velitelé věděli, jak ho dostat na dno. Hokejový gólman Bohumil Modrý, motor a mozek hokejových mistrů světa z let 1947 a 1949, byl nesmírně fixovaný na své dcery a švýcarskou manželku Eriku. Hokejový expert Robert Záruba nahlédl do brankářova vězeňského spisu, v němž si četl, jak hráči vězeňská služba záměrně odpírala návštěvy. „Spis obsahuje detailní prosby, v nichž paní Erika uctivě žádá o schůzku s manželem i dcerami. Marrně, dva roky je neviděl.“ Stříbrný medailista z olympiády ve Svatém Mořici 1948 byl z hokejistů zatčen jako poslední. Navíc už nebyl členem reprezentace. Přesto Modrý neunikl pozornosti vyšetřovatelů StB, kteří zahájili zkázu šampionů 13. března 1950 v hospodě U Herclíků komunistický režim, který mužstvo nepustil do Londýna, aby hráči neemigrovali. Záminkou však bylo, že rozhlasová reportáž nedostala víza. „U Modrého mohla hrát roli v zatčení i skutečnost, že měl takzvané styky na agenty cizích mocností a vážně uvažoval o vycestování,“ domnívá se šéfkomentátor redakce sportu České televize.

Vysokoškolský pedagog působící na Katedře žurnalistiky při **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v rozhovoru pro EuroZprávy.cz podotýká, že dodnes mezi potomky hokejistů panuje napětí z toho, kdo tým udal. „Gólmanovy dcery jsou přesvědčené, že jejich otce zatkli kvůli Augustinu Bubníkovi, a to kvůli protokolům, které však nelze považovat za relevantní,“ upozorňuje mimo jiné spoluautor knihy Chytám svůj život o Dominiku Haškovi. Augustin Bubník i část mužstva byli zase přesvědčeni, že viníkem byl Vladimír Zábrodský, kapitán reprezentace, který nebyl zatčený. „Nikde však neexistuje nic, co by svědčilo o jeho zradě,“ zvedá expert varovně prst.

Na komentátorském stanovišti nebývá Záruba sám. V minulosti jeho postřehy doplňoval i Martin Hosták. / foto: archiv Roberta Záruby

Autor řady dokumentů jako Jágr Team či Zlatý turnaj století konstatuje, že definitivní odpor k novým pořádkům bývalý člen národně socialistické strany a stavební inženýr získal, když jej ministr kultury a informatiky Václav Kopecký nepustil stavět betonové mosty do zámoří, navzdory původnímu slibu. „Antonín Zápotocký mu tehdy řekl, že přehrady může stavět i v Sovětském svazu a přitom školit tamní gólmány.“ Modrý, který vyprojektoval i postavil řadu vil, měl filmové nabídky, psal odborné expertízy, si odseděl téměř pět let. Uranové jáchymovské peklo v dolech mu podlomilo zdraví a 21. července 1963 zemřel. Rodákovi z Prahy bylo pouhých 46 let. „Přátelé o něm říkali, že to byl poctivý, vzdělaný chlap a empatický typ,“ tvrdí Robert Záruba.

MOSTY MŮŽETE STAVĚT I V SSSR A ŠKOLIT TAM GÓLMANY

Pane Zárubo, čím vás Bohumil Modrý inspiroval, že jste se rozhodl o něm natočit dokument?

Upoutal mě tím, že nikdo o vyhlášeném elegantovi nemluvil špatně. Když občas slyšíte příběhy hokejistů, tak pokaždé objevíte nějaký špatný charakteristický rys, ale u něj nikoli. U Modrého jsem opravdu zjistil, že průsečík znesvářených skupin, které zatčení a uvěznění týmu z roku 1950 provázelo, se v něm protne tak, že hráči za ním šli. Byl klukem, kterému ostatní věřili. Do současné doby jsem z žádné strany, které zůstaly i po smrti všech stále vyhoceny, nezaznamenal jediný náznak nějakých negativ. Byl výjimečným člověkem. Nazval jsem si jej jako mužem ryziho štítu, což je ze Švejka, a podle mého názoru zmíněné hodnocení na něj sedí.

Kdy jste o něm slyšel první?

Jeho jméno jsem premiérově zaregistroval v roce 1978, když jsem jako dárek dostal Zlatou knihu hokeje, kde o Bohumilu Modrém byly krátké zmínky. Musíme si uvědomit, že za minulého režimu se o brankáři nesmělo psát, přesto se autorům publikace Gustavu Vlkovi a Karlu Gutovi povedlo jej úplně neopomenout. Velmi intenzivně jsem se ale o osobu dvojnásobného mistra světa začal zajímat v roce 1990, kdy jsem dostal za úkol natočit reportáž ze setkání zatčených hokejistů. Při křtu knihy Ztracená léta, za níž stojí Vladimír Škutina a Robert Bakalář, jsem měl možnost hovořit s náhradníkem Modrého Zlatkem Červeným i dalšími hráči a zjistil jsem od nich, jaký byl Bohumil Modrý ohromný brankář i člověk. Osudu Bohumila Modrého se s přestávkami věnuji už třicet let. A když jsem si jeho kariéru detailně nastudoval, zařadil jsem ho do nejlepší pětičky brankářů, jaké kdy Československo mělo k dispozici. Podle mého názoru patří na úplný začátek přehledu, protože on změnil způsob chytání u nás a ovlivnil generace brankářů, a to tím, jak gólmanské umění začal popisovat vědecky a nejenom intuitivně. Jak si vysvětlujete, že do procesu s hokejovými mistry světa byl vtažen i on? Vždyť poslední zápas odchytil 10. ledna 1950 a v nominaci na mistrovství světa do Londýna vůbec nefiguroval? Komunisté z něj nakonec udělali vůdce celého případu, který nesl název „Proces s protistátní skupinou Modrý a spol.“

U Modrého mohla hrát roli i skutečnost, že měl nejživější stopu „napojení“ na agenty cizích mocností, protože se stýkal s kapitánem amerického úřadu Martinem Bowem (v Praze uděloval vstupní víza do Německa – pozn. red.), měl kontakty na britskou ambasádu a opravdu vážně uvažoval o vycestování, byť jednoznačně dával přednost oficiální cestě před nelegální. Na základě vyláčené výpovědi měl uvažovat, že přijede k hranicím, prorazí závoru a ujede na Západ. Ale jednalo se o vynucené verze, které nebyly pravdivé a ani o nich v realitě neuvažoval. Možná si orgány brankáře vybraly i kvůli jeho povaze, o níž jsem už hovořil. Byl svorníkem mezi různými skupinkami uvnitř týmu. Kapitánem i šéfem byl Vlastimil Zábrodský, ale Modrý byl typem, na němž se všichni shodli. Jednalo se o nekonfliktního, ale velmi upřímného muže, který neváhal komukoli vynadat, když si neplnil své úkoly, ale hráči jeho kritiku brali a nikdo se neurazil. A to byl malý zázrak, protože ego u většiny kluků pracovalo na plně obrátky. Původně byl proces s československými hokejisty zamýšlen tak, že jeho hlavní postavou bude Augustin Bubník, ale později vyšetřovatelé od této verze upustili. Respektive případ byl rozdělen na dvě části, a to vojenskou a civilní. V armádní verzi figuroval Bubník dále jako vůdčí osobnost, protože v té době byl na vojně, kde hrál za Armádní tělovýchovný klub Praha (ATK), a v občanské vévodil Bohumil Modrý. Dokonce mám pocit, že některé skupiny vyšetřovatelů si vzájemně konkurovaly, a v chaosu, který případ provázal, trochu soupeřily o to, která část nabude převahy v interpelaci, jak vše bylo. A nakonec, když se všichni aktéři spojili do jednoho procesu, převážila zřejmě skupina Bohumila Modrého a spol.

Jak moc jej zlomilo, že ministr informatiky a kultury Václav Kopecký jej nepustil do zámoří? Brankáři slíbil, že pokud odchytil zlaté mistrovství světa ve Stockholmu v roce 1949, pak jej uvolní do Kanady, kde měl jako stavební inženýr i pracovní nabídky na stavění betonových mostů a rovněž měl šanci získat angažmá na chytání.

Velice jej nedodržení slibu rozladilo. Dokonce Antonín Zápotocký (tehdy byl ještě ve funkci premiéra - pozn. red.) mu vysvětloval, že přehrady či mosty může stavět i v Sovětském svazu a zároveň tam může školit jejich gólmány, kteří se chystají na vstup do světového hokeje. Taková rétorika jej velice zklamala. V Kanadě se chtěl skutečně věnovat hokeji i civilnímu povolání stavebního inženýra. Pokud pojedete do Černošic anebo jižně od Prahy, pak spatříte velké množství vil, které postavil i vyprojektoval, a to i řadě spoluhráčů. Jeho dcera Blanka mně říkala, že tamní okolí měl velmi rád.

Zeptám se vás nyní ryze jako hokejového experta, měl šanci se v zámoří v NHL prosadit?

Přestože byl skvěle jazykově vybavený, uměl anglicky, německy, rusky, tak nevim, zda by nakonec vše neskončilo na nedůvěře ze strany zámořských trenérů i hráčů, kteří tehdy obvykle tvrdili, že nějaký kluk z Evropy nemůže umět hrát hokej lépe než my. A byl to tenkrát strašně silný argument. Jedná se tedy o velkou spekulaci, zda by se prosadil. Nicméně svým vědeckým přístupem, kterým předběhl dobu, se možná mohl uplatnit. Co dnes trenér gólmanů ukazuje na tabletu, když z různých pozic snímá brankáře, aby zjistil, zda je ve správné pozici, jestli nastavuje střelci maximální plochu, tak už vše Modrý ve své době dělal, aniž by musel mít k dispozici moderní pomůcky. Vycházel totiž z deskriptivních geometrických vzorců, které znal, a přípravu dělal naprosto přesně, jak se provádí dnes. A tak jeho brankářská škola byla úplně geniální. Před nástupem Modrého

jsme vůbec nebyli gólmanskou velmocí, ale díky jeho inspiraci poté začalo Československo platit za brankářskou baštu, která měla v Evropě či na světě kvalitní gólmány. Nedisponovali tím Švédové, Finové a už vůbec ne Rusové. Je zvláštní, že Bóža Modrý přípravu posunul do míst, kam ostatní ani nedohlédli. Byl unikátním učitelem i inspirátorem. A jednoznačně měl předpoklady se prosadit. Otázkou je ale zmiňovaná nedůvěra i jeho tehdejší věk. Jsem ale přesvědčený, že s jeho jazykovou výbavou měl šanci padesát na padesát, byť už hokej nebyl jeho hlavním cíle. Chtěl se hlavně věnovat rodině i civilnímu povolání.

Zřejmě by se v zámoří uplatnil. Na bronzovém mistrovství světa v Praze roku 1938 totiž podle historika Miloslava Jenšíka kanadský manažer Al Silverman o něm prohlásil. „Patří mezi nejlepší hráče celého mistrovství. A řeknu vám rovnou, že se mu málokterý kanadský brankář vyrovná!“

Tady ohromil, a to zvláště v zápase proti Švýcarsku, který jsme vyhráli 3:2 v prodloužení. A legendární rozhlasový reportér Josef Laufer vždycky tvrdil, že v tomto utkání předvedl Modrý absolutně nejlepší brankářský výkon, který od něj kdy viděl. A za svým postojem si stál i po zápasech na mistrovství světa ve Stockholmu 1949, kde zachytil fantasticky proti Kanadě i domácímu Švédsku, které jsme v závěrečném zápase porazili 3:0. V dochovaných zázpisech jsou zákroky, kdy vyjede z branky, předvádí na nich rozkleky, úplné gymnastické prvky. A jestli Josef Laufer, který viděl oba zápasy ve Stockholmu, přesto tvrdil, že nejlépe zachytil v Praze proti Švýcarům, pak se vůbec nedivím, že zaujal kanadského manažera, který na Modrého adresu prohlásil, že by i v Kanadě prorazil.

V roce 1949 byl Bohumil Modrý miláčkem národa a davům hrdě ukazoval pohár mistrů světa ze Stockholmu. / foto: archiv Roberta Záruby

Gólmanovy dcery Blanka a Alena tvrdí, že za zatčením jejich otce stojí Augustin Bubník, který jeho jméno měl zmínit u výslechu. Podařilo se vám zjistit, zda jde o reálné tvrzení anebo nikoli? Bubník i Modrý uměli anglicky a znali se s Martinem Bowem, šéfem amerického úřadu, který v Praze uděloval vstupní víza do Německa. Společně hráli v Klánovicích golf. Mohl zmíněný kontakt hrát u výslechů významnou roli.

Měl jsem možnost číst výslechy Augustina Bubníka a v nich se i podle mnoha pasáží vytěžování jednoznačně soustředil čím dál více na Bohumila Modrého a jeho styky se Západem, a to do takových detailů, které mnohdy ani nebyly podstatné. Ale bylo znát, že vyšetřovatelé se dostali na stopu, po níž chtěli jít. A v určitém momentu, kdy se vyšetřovatelům zdá, že Bubník je už dostatečně vyslechnut, tak se v protokolu udělala čára a pod ní se napsalo: Výslech přerušen do zatčení Bohumila Modrého. Pro něho si přijeli do bytu. A protože dcery pana Modrého četly zmíněné výslechy, tak jsou přesvědčené, že Bubník způsobil zatčení jejich otce. Je ale třeba si uvědomit, jak asi výslechy probíhaly, zvláště v Domečku na Hradčanech, kde řádl sadistický vyšetřovatel StB František Pergl, přezdívaný Suchá Lípa. Proto člověk nemůže brát za relevantní, co se v nich objevuje.

DCERY VINÍ BUBNÍKA, TÝM PODEZŘÍVAL ZÁBRODSKÉHO

Mluvil někdy s Blankou a Alenou, co anebo kdo zapříčinil jeho věznění a následné odsouzení?

S dcerami o svém osudu nikdy nemluvil a s manželkou Erikou, která byla Švýčarkou, jen minimálně. Jenže maminka dcer, která se od manžela pravděpodobně něco dozvěděla, ale už nám nemůže sdělit co, prohlásila: „Za to, co se našemu tátovi stalo, může Bubník.“ Bez dalšího vysvětlování Modrého dcery poznámku vyslechly, poté dostaly do rukou výslechy a ve svém přesvědčení se utvrdily. Možná je uvedený dojem mylný, ale nesmírně, silně zakořeněný u obou dcer. Modrého tedy zatkl dodatečně až poté, co orgány zachytily jeho stopu, protože původně logicky v případě vůbec nefiguroval. Vždyť s týmem už nebyl. Naposledy totiž chytal za národní mužstvo na Kladně 10. dubna 1950 v přípravném zápase na mistrovství světa proti anglickému Harringay Racers (5:7). Utkání se mu tehdy vůbec nepovedlo, byl střídán gólmanem Josefem Jirků po první třetině. Tehdejší tisk byl k Modrému nebývale kritický, jeho výkon označil za zklamání.

Čím si vysvětlujete, že zmíněný zápas se mu tehdy vůbec nepovedl?

Může se jednat o spekulace, ale on už nechtěl za reprezentaci hrát. Už předtím vynechával sezónu v LTC Praha a věnoval se spíše své profesi. Navíc byl i otrávený, jak dopadl původní slib ministra Kopeckého, který jej měl pustit do Kanady. Ale s realitou se postupem času smířil. Už dokonce vzdal úvahy o emigraci, chtěl se věnovat rodině, zařídili si s ženou hezký byt v pražské Klimentské ulici a vypadalo to, že se usadí a nějak to tady už doklepu. Z různých náznaků jsem přesvědčený, že někteří hráči z reprezentace jej přemluvili, ať ještě chytání nevzdává, protože Bohumil Modrý byl esem, i když už netrénoval a hokej jej v té době už netěšil. Ze zápasu s Harringay Racers máme záznam a na něm je vidět, jak chytá bez zájmu. Kamarádům splnil jejich prosbu, aby se ještě zkusil do branky postavit a jeho spoluhráči pak uznali, že to nepůjde. A tak Bohumil Modrý tiše národní tým opustil.

Je zajímavé, že obě brankářovy dcery, jak potvrzují i některé fotografie, se na snímcích bavily s Vladimírem Zábrodským, jehož právě Bubník označil, že spoluhráče udal. Tvrdil, že když Velký šéf nebyl zatčený, tak za zkázu mužstva stojí on. Jak si vysvětlujete, že Modrého děti neměly se Zábrodským problém?

Rodiny Modrých a Zábrodských se přátelily, navzájem si osvědčily i svatby. A tím, jak stál Zábrodský úplně mimo tým, i když mu šéfoval, ale stýkal se s úplně jinou společností, tak právě spojkou mezi mužstvem a jeho kapitánem byl Bohumil Modrý. Myslím spojkou ve stylu sociálního napojení, nikoli, že by se bál. Zábrodský byl totiž velice autoritativní, vlastně byl i neformálním trenérem, který rozhodoval o sestavě. Ale Modrý měl takovou autoritu, že stál mimo Zábrodského podřízení, protože oba byli v týmu z hlediska hierarchie na stejné úrovni. Když se vrátím k vašemu dotazu, pak se Modrý nikdy nezmínil, že by jej Zábrodský či Bubník dostali do vězení. Ale z interní rodinné komunikace dcer Modrých s matkou se vytvořilo přesvědčení, že Bubník tátou udal. O Zábrodském nepadlo ani slovo. Dcery jej považovaly za přítele, a to díky jejich mamince Erice, která chovala k Zábrodskému kamarádský vztah a dokonce jim do určité míry pomáhal, když byl brankář zatčen.

Jaký vztah ale měli zatčení hráči k Zábrodskému, když zůstal na svobodě?

Byl negativní, ale věřili, že když není zavřený, tak ze všech sil pracuje na jejich osvobození, protože v jeho zájmu vůbec nebylo, aby úspěšný tým, který fungoval, se rozříštil po kriminálech. To jim dodávalo naději, že se nic nestane a vše dobře dopadne. Opravdu se snažil intervenovat, ale velice rychle toho zanechal, protože nebyl hrdinou, který by šel hlavou proti zdi. A když viděl, že režim to s procesem s hokejisty myslí vážně a že udělá razantní krok, tak se poměrně rychle stáhl a už se v ničem neangažoval. Byl vyslýchán jako svědek. Dokonce jsem si našel poznámku, že se v celém případě uvažovalo o Zábrodského roli. Měl být ještě vyšetřován, k čemuž ale už nikdy nedošlo. Je nutné ale vzpomenout, že měl docela vysoké krytí, znal se totiž dobře s tajemníkem Antonína Zápotockého Bendou a ten mu vyslal varování, aby dal od případu ruce pryč. Jakkmile se k Zábrodskému tato informace dostala, tak se stáhl a už pro kluky nic neudělal. Jen čekal, co se stane.

A to posílalo averzi ostatních vůči němu...

Ano, upozorňovali, že zatímco oni byli mučeni a vězněni, tak on hrál hokej a byl v pohodě. Když se hráči dostali na svobodu, tak válel za Spartu. Je ale pravdou, že například Konopáskovi a Roziňákoví pomohl zajistit angažmá ve Spartě. Většina týmu jej ale stále vnímala jako toho Zábrodského, který různě v zákulisí intrigoval a pro sebe se snažil pozici neustále vylepšovat. Ostatní se nemohli smířit s tím, že zůstal u hokeje, zatímco oni si prošli peklem, nemohli hrát za reprezentaci, ale on byl jejím členem. A tak vznikla mezi ním a zatčenými hráči bariéra. Příkop mezi kapitánem a kolegy už vznikl dříve, protože i když po hokejové stránce byl géniem a tým jej uznával, tak lidskými vlastnostmi jim musel velice lézt na nervy. Spoluhráči se to snažili

respektovat, protože rodina Zábrodských měla veškeré dění v LTC Praha plně pod kontrolou, ale přesto jim určitá útočnickova nadřazenost vadila, neboť se cítili, že by mohli být stejně dobří. Zábrodského šéfování špatně snášel Bubník, protože se s ním nejvíce poměřoval, oba byli rivalové, ale Bubník měl takový komplex mladšího bráchy, který se chtěl staršímu nejen vyrovnat, ale i ho převýšit.

Bubník do konce života tvrdil, že za zkázou týmu stojí Zábrodský. Jak zmíněné obvinění vnímáte?

Když Bubník s ostatními seděl a Vovka zůstal na svobodě, tak je pochopitelné, že jej podezírali. Nikdy se však nenašly žádné důkazy, že by je udal a není z hlediska logiky ani jasné, proč by to dělal. Rovněž nikde není doloženo, zda by stál před volbou, že na něj orgány vyvíjely tlak, aby něco na tým řekl a zachránil se, jinak z něj udělají nového Bohumila Modrého. Nic takového neexistuje. Navíc nebyl důvod cokoli vyšetřovateli říkat, protože vše věděli. Znali dokonce výsledek hlasování v Davosu o emigraci, věděli, jaké mají hráči plány, kdo z nich chtěl emigrovat. Vše si dávali postupně dohromady, Zábrodského k ničemu nepotřebovali. Tady mně chybí odpověď na otázku, proč by je měl zradit a jak, když opravdu vše znali. Jednou z verzí, proč ho nechali být, je i skutečnost, že jeho maminka byla Ruskou.

ARMÁDNÍ HRÁČI SE OBÁVALI, ABY JE NEPOPRAVILI

V prosinci 1948, deset měsíců po komunistickém převratu, proběhlo na Spenglerově poháru hlasování o případné emigraci, které jste zmínil. Hokejisté se ve Švýcarsku v poměru 8:6 vyslovili pro návrat. Nevíte, jak se zachoval Bohumil Modrý? Hlasoval pro návrat, ale někde se objevuje, že hlasoval pro emigraci, což je zajímavé. A stejně poměr 8:6 je ve spoustě některých spisech vysvětlován opačně, tedy 6:8. Osm hráčů mělo hlasovat pro emigraci a šest pro. A mně se nedaří zjistit, proč je v mnoha protokolech onen poměr otočený. A to je zvláštní. Ovšem Bohumil Modrý opravdu hlasoval pro návrat, protože nevěřil, že pokud by v azylu zůstal, tak nevěřil, že by dcery přes Červený kříž dostal ven. Jelikož byl velice vázaný na rodinu, tak by v zahraničí nezůstal, protože bez ní by se usoužil. Stesk po rodině nesl velice zle po psychické stránce, čímž byl oslaben, a proto jej tak kontakt s uranem devastoval. Modrý byl nesmírně fixovaný na rodinu a odtržení od ní pro něj bylo horší než fyzická dřina.

Kdy u Modrého, který byl i členem národně socialistické strany, nastal vzdor vůči komunistickému režimu?

Měl s ním neblahou zkušenost už v roce 1948 po Únoru, když jeho švýcarská manželka Erika dostala zprávu, že jí umírá otec, tedy Modrého tchán, jehož měl moc rád. Komunistický režim proto požádal, zda by nemohl za ním jet a postarat se o něj, ale nepustili ho, protože se báli, že by venku zůstal. A tak se proti novým pořádkům od začátku vymezoval a po tomto prožitku strašně zahořkl. Jela tehdy jen jeho paní, která byla cizinkou. Modrý mohl několikrát venku zůstat, když tam hrál s reprezentací, nemusel ani čekat, jak dopadne týmové hlasování o emigraci, protože byl takovou personou, že by vzali jeho samotného hned. Ale bál se, že by už nikdy neviděl svoji rodinu a děti. Tím, že jeho paní byla Švýčarkou by společné setkání v azylu nakonec mohlo vyjít, ale nešlo by to hladce.

Neveřejný soud, konkrétně předseda senátu Karel Kruk, rozdal po jednání konaném 6. až 7. října 1950 přísné tresty za špionáž a velezradu. Modrý dostal 15 let. Jak bylo podle vás reálné, že on anebo Bubník mohou skončit na popravišti? Vždyť Miladu Horákovou komunisté zavraždili v červnu stejného roku...

Jelikož se tehdy bohužel popravovalo, nebylo vyloučené, že trest smrti jim hrozil. Ale pro všechny zatčené hráče bylo naprosto nepředstavitelné, že by dostali jakýkoli trest. Představa trestu smrti byl pro ně naprostý úlet. Ale když jsem se o tom bavil s historickými badateli, tak jsem vyrozuměl, že proces s hokejisty zapadal do období absurdních procesů s Miladou Horákovou, katolickou církví i případy s kulaky, kteří se vzepřeli kolektivizaci. Protože se vykonstruované soudy dotkly všech profesí ve společnosti, tak se komunistům neplánovaně naskytlo, že ještě mohou zatočit s buržoazním sportem, který představoval klub LTC Praha, a rozhodli se jejím členům udělit exemplární tresty. Konkrétně ale Bubník i další hráči z armádního klubu ATK jak například Kobranov byli jako vojáci ve velkém ohrožení. Navíc si v Domečku prošli krutými výslechy spojenými s fyzickým bitím, navíc měli ještě zostřenější podmínky než civilisté. Ovšem ani u nich nelze hovořit o tom, že by měli příjemné výslechy. Nejvyšší soud 22. prosince 1950 drakonické rozsudky potvrdil. Dostal jste se k záznamům, jaké hodnocení na Modrého velitelé psali?

Ve všech zápisech, které jsem si v jeho vězeňském spisu prošel, je z každé káznice poznámka, že se chová celkem dobře. Ale také jsem narazil na dobrozdání, že se jedná o nepřítele, který si zaslouží nejvyšší ostrahu. Protože ale o něm dozorcí věděli, že velice špatně snáší odloučení od rodiny, tak ho trestali tím, že mu znemožňovali návštěvy blízkých ve vězení. Jeho manželka Erika Modrá několikrát marně žádala o setkání s mužem. A o tom jsou ve spisu podrobné zápisy, v nichž paní Erika uctivě žádá o schůzku s manželem i dcerami. Marně, dva roky je neviděl. Odepření návštěvy vždy velitelé zdůvodňovali tím, že se kázeňsky prohrál a nemůže tak mít s rodinou kontakt. Vězeňská služba ani nereflektovala prosbu o předání dárků na Vánoce. A to obrovsky na jeho psychiku působilo. Fyzicky vězení snášel, i když jeho špatný stav se projevil až po návratu, duševně však nesmírně strádal.

Během necelých pěti let vystřídal Bohumil Modrý káznice v Praze na Pankráci, v Plzni na Borech, v Opavě anebo v Jáchymově, kde se uranové peklo v dolech nejvíce podepsalo na jeho zdraví. Spoluvězní tvrdili, že si nikdy na nepříznivý osud nestěžoval, naopak jeho sebevědomé chování bylo inspirací pro ostatní. Kde se v něm brala neskutečná síla psychicky nepodlehnutí? Modrý byl tak založený, jednalo se o nesmírně charakterního člověka. Měl v sobě zakořeněnou typickou skautskou vnost. Byl to poctivý chlap, který věřil úplně nejzákladnějším dobrým lidským vlastnostem a sám je u sebe měl zakódované. A zmíněné přesvědčení jej drželo i v těžkých chvílích. Všichni, kteří ho poznali, tak tvrdili, že to byl výjimečný kamarád, otevřený ke všem, sociální, empatický typ. Naopak Zábrodský nebyl úplně sociálně zdatný, on byl aristokatem mezi sportovci. Modrý, aniž by se jakkoli podbízel, tak si získával sympatie lidí kolem sebe a měli ho všichni rádi.

DOMA BYL VYVRHELEM, TARASOV JEJ VZAL NA STRÍDAČKU

Čím se živil po propuštění z vězení, než jej podlomene zdraví před smrtí upoutalo na lůžko? Za mřížemi strávil necelých pět let a propuštěn byl na amnestii prezidenta Antonína Zápotockého.

Pracoval v dopravním podniku, dokonce i trénoval Motorlet. Živil se nenápadně, nesměl s ním nikdo mluvit, dělat rozhovory, ačkoli dříve jich poskytoval neskutečné množství. Dokládá to i jeho album, které mu vedl jeho otec od doby, kdy se o něm psalo už v žakovské kategorii. A protože uměl dobře mluvit, tak v reprezentaci byl nejčastěji zpovídaným sportovcem země. A teď vyšel ven a veřejně se nesmělo říci, že opustil vězení, ani o tom napsat jedinou řádku.

Dvojnásobný mistr světa Bohumil Modrý byl vyhlášeným elegantem, který byl silně fixovaný na rodinu. / foto: archiv Roberta Záruby

Jak se vyrovnával s návratem do běžného života?

Jeho návrat na svobodu byl stejným šokem jako jeho uvěznění, protože z ničeho nic se naprosto neplánovaně vrátil. Ví, že měl velké problémy o tom, co zažil, mluvit. S manželkou možná něco prohodil, ale před dcerami o pobytu ve vězení vůbec nemluvil. Jedinou výjimku před nimi udělal, když se ofrňovaly nad jídlem, protože na talíři měly kličku, a on říkal, děvčata, neumíte si představit, co by jiní lidé za to dali, aby i takové maso mohli sníst. A od té doby si dcery už vůbec na nic nestěžovaly. Hokejový svaz jej po propuštění úplně ignoroval, nepozval ho ani jako čestného hosta na československé mistrovství světa v roce 1959. Zajímavé ale je, že během šampionátu se k němu velice vřele hlásili Sověti. Jak je to možné? Dokonce ho vzali i na

střídačku...

Ano, zní to paradoxně, ale je to tak. Když se totiž odehrál Únor 1948, tak tým LTC Praha byl na zájezdu v Moskvě a učil tam Sověty hrát hokej. A jak Bohumil Modrý, tak i Vladimír Zábrodský, který kvůli věku nedostal povolení k nominaci na domácí šampionát, uměli rusky, tak jim velice pomohli. Modrý se tam tehdy během celého týdne věnoval brankářům, ukazoval jim, jak mají provést skluz, jak vytočit beton. Jelikož součástí sovětského týmu byl trenér Anatolij Tarasov, tak na pomoc nezapomněl, a když přiletěl do Prahy, tak se hned ptal po Modrém. Chtěl vědět, jak se má a dožadoval se, že ho chce navštívit. A tak za ním jel do bytu v Klimentské ulici, ale to už mu začínalo být špatně, příliš nevycházel. Návštěva sovětské delegace u Modrého způsobila v hokejové sekci naprosté zděšení a nemohli se dočkat, až šampionát skončí, protože jim způsoboval problém. Bylo to trapné. U nás byl vyvrhelem, byl vymazán z historie, ale Sověti jej vyhledávali. A aby toho nebylo málo, tak ho Sověti vzali i na střídačku při zápase s Československem, který jsme prohráli 3:4. My máme tento zápas z mnoha kamer dobře zdokumentovaný a já se chystám si jej detailně projít, jestli na záznamu neuvidím Bohumila Modrého, jak je na sovětské střídačce. Zatím jsem ho tam nikde nezahlédl.

Modrý byl skutečně výjimečný a vymykal se své době. Měl vyhlášené chování, vystudoval stavebního inženýra, za Slavii hrál výborně národní házenou, ve Foglarově časopisu Mladý hlasatel publikoval za druhé světové války články o škole hokejového brankáře. Psát v té době texty o hokeji nebylo příliš obvyklé.

Když jeho materiály v Mladém hlasateli začaly vycházet, tak brankáři jako Josef Mikoláš a jeho generace si Modrého postřehy začali vystříhovat a on je k chytání inspiroval. Přestože Bohumil Modrý byl pan brankář, oni ho ale znali jen z rozhlasu, a najednou jim dával praktické rady, jak se mají v brance chovat, jak bruslit, jak vykrývat úhly, a to bylo opravdu na tehdejší dobu naprosto nevídané. Rovněž je dobré připomenout, že tehdejší sportovní žurnalistika měla velice kolísavou úroveň a Modrého publikační činnost byla najednou zjevením, protože on se zasloužil o první expertízy vůbec.

Byl elegantem, proto byl populární i u žen a slečen. Nežárčila jeho paní na něj?

Tady nedokážu přesně odpovědět, protože na tuto osobní stránku jsem se nedostal ani při povídání s jeho dcerami. Ale pravdou je, že elegance byla součástí jeho osobnosti. Chtěl být vždy přiměřeně oblečený k situaci, ale nebyl to typ takového hyperelegána, který má na sobě hezké věci jen proto, aby okolí ukázal, že nosí neaktuálnější módu, která je dostupná na trhu. A v tom, že nebyl žádným slavomanem mě utvrzuje zjištění, že měl nabídku z Barrandova na filmování, které odmítl. Dostal ji tehdy proto, že se začal velmi často objevovat na titulních stranách časopisů Sport a hry a Start či dalších, neboť vypadal velice reprezentativně. A když odešel do Hollywoodu herec Antonín Novotný, který hrál ve filmu Škola základ života skokana o tyči i studenta Jindru Benetku, tak filmaři měli napsaný scénář, do něhož potřebovali hezkého chlapa. A najednou si mezi kandidáty režisér vzpomněl na Modrého, dokonce dostal nabídku na kamerové zkoušky, ale nakonec angažmá odmítl. Kdyby chtěl jít za slávou, tak se před ním doslova rýsovala dálnice za popularitou.

HOKEJOVÁ REPREZENTACE NEJLÉPE ODRÁŽÍ DĚJINY ZEMĚ

Kdybyste měl Bohumila Modrého porovnat s další brankářskou legendou Dominikem Haškem, a to nejen podle chytání, ale i podle vystupování, tak jsou si v něčem podobní? Pojí je nějaká linie, které byste se mohl chytit?

Určitě. A to je zvědavost a schopnost analyzovat dění v brance. To mají oba společného. O Dominiku Haškovi se i v NHL říkalo, že je gólmánem bez stylu a chytá hrozným způsobem. Jenže Dominik přesně věděl, proč právě takto chytá, proč pošle hokejku na led a zákrok provede vyrážačkou bez ní. Předváděl své typické rozkleky a Bohumil Modrý byl po této stránce úplně stejný. Také on neustále přemýšlel, co vylepšit. Oba nebavilo pouze chytat, ale o své pozici přemýšleli, analyzovali, aby jejich zákroky byly co nejefektivnější. Dnes už takto uvažují všichni gólmáni, ale v éře Modrého i Haška šlo o výjimečný počín. Co se tedy týká zkoumání brankářského řemesla, tak v tom byli oba úplně stejní, byť každý chytal v odlišné době. A ještě jedna paralela je pojí, a to je odpovědnost ke společnosti. Oba se vždy vyznačovali vlastenectvím, které ale nebylo okázalé. Nikdy se nevynezovali vůči jiným národům, ale svoji rodnou zemi měli rádi.

Zatímco jiní odborníci nechtějí různé éry porovnávat, vy se nezdráháte. Jak je to možné?

Mě baví různá období porovnávat a děláť to moc rád. Protože národní tým v hokeji odráží dějiny naší země, daleko lépe než jakýkoli sportovní subjekt u nás. Stačí si některé mezníky zmapovat, a to od roku 1908, boje za sebeurčení, přes hajlování Němců v roce 1938 při společném zápase v Praze na Štvanici, zatčení hokejového mužstva v roce 1950, až po rok 1969, kdy se dvě vítězství nad SSSR brala jako pomsta za okupaci v roce 1968, a s ním spojený útok na Aeroflot. A do výčtu se dají zahrnout i zápasy se sbornou v sedmdesátých letech, Nagano 1998, všechny tyto turnaje kopírují dějiny naší země. A právě Bohumil Modrý je tak velkým pomníkem československých i českých dějin, že ve spojení s ním se historie srovnává dobře a velmi často. A to nejen z hlediska dějin, ale i z pohledu výkonnosti jako jsou počty zápasů odchycených s nulou. I když je dnes hokej úplně jiný, než za jeho působení, tak se tyto statické věci dají porovnat. Jsem přesvědčený, že kdyby bylo možné udělat generační zápas, tak by v něm Modrý obstál, protože patřil k nejvýznamnějším osobnostem ledního hokeje u nás.

Máte na Bohumila Modrého nějakou dochovanou památku, byť jste se nikdy nemohli potkat?

Bohužel nic po Bohumilu Modrém nevládním, ale potkal jsem se během své kariéry s českým televizním režisérem a bývalým emigrantem Františkem Pojdlm, který získal jeho kompletní hokejovou výstroj. A Pojdl, bývalý brankář Podolí, jednou za Bózou Modrým šel a dostal od něj výstroj, v níž vychytil zlato ve Stockholmu 1949. Bohužel v době, kdy jsem s Františkem Pojdlm po jeho návratu z exilu profesně pracoval, jsem netušil, že ji má, byť jsme spolu probírali ledacos. O tom, že ji vlastní, jsem se dozvěděl, až když zemřel. Zajímalo by mě, kde tedy výstroj skončila, zda v Pojdlově curyšském bytě anebo někdo jinde. Moc mě mrzí, že jsem ji na vlastní oči nikdy neviděl.

V roce 1950 byl Modrý zatčen a odsouzen. Vězeňský snímek dokresluje absurdní atmosféru krutých padesátých let. / foto: archiv Roberta Záruby

Zinscenovaný proces s národní pýchou, kterou v té době hokejisté představovali, nemá ani v jiných totalitních režimech obdoby. Zlikvidovat tým, který mohl zemi ještě několikrát proslavit, postrádá logiku. Máte pro komunistickou zlovůli nějaké pojmenování?

V současné době nám přijde naprosto neuvěřitelné, že hokejový tým byl zatčený, odsouzen a skončil ve vězení. Zní to opravdu neuvěřitelně. Ale tehdejší společnost byla k zavření mužstva daleko vstřícnější. A může za to atmosféra padesátých let, kdy budovatelské nadšení vše válcovalo, a kdokoli by upozornil, že jdeme špatnou cestou, skončil špatně. Myslím, že zničení národního mužstva tenkrát lidé přijali tak, že to tak asi musí být. Těžko se navíc chápe, jak jste zmínil, že komunisté zlikvidovali nejspěšnější sportovní tým v zemi, který zde mohl v padesátých letech vyhrávat tituly mistrů světa. A po jejich uvěznění jsme s reprezentací museli začínat prakticky úplně od nuly. Jediné vysvětlení tohoto nepochopitelného zásahu komunistů je, že se báli všeho, co neměli pod kontrolou.

A tým dvojnásobných mistrů světa pod kontrolou být nechtěl.

Ano, protože kluci z týmu se odmítali totalitnímu režimu podřizovat. Jenže si musíme uvědomit, že tehdejší režim veškerá ohniska domnělého odporu nemilosrdně likvidoval. Navíc komunisté se obávali lidí, kteří s nimi odmítali jít a měli vliv. A mistři světa ho na veřejnosti měli, protože na ně chodila. Lidé je milovali, a to i fanoušci, kteří s režimem souhlasili. Hokejisté pro nové pořádky byli strašně nepohodlní. Vadilo jim, že nezapadají do typické škatulky otevřených západních agentů, na které mohou

rudí vládcové jasně ukázat. A tak se komunisté rozhodli, že nepřátelské agenty z mužstva udělají a tím dají výstrahu, že ani ve sportu není možné jít jinou cestou. Zatčením hráčů stát vyslal jasný signál, že sport chtějí mít jako sjednocenou tělovýchovu stejně jako zemědělská družstva. Vedení země tehdy vůbec neřešilo, že tým je úspěšný, zajímalo ho jen, že by mohl emigrovat a zradit. Pro nás je naprosto nepochopitelné, jak se komunisté k národní pýše zachovali a co si hrdinové země museli ve vězení vytrpět, včetně Bohumila Modrého.

1.99. Hommage a Antonín Jaroslav Liehm

TISK, Datum: 22.12.2020, Zdroj: Divadelní noviny, Strana: 10, Autor: Jan Kolář, Vytlačeno: 2 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2020 01:29, Rubrika: Kontext, AVE: 29 402,48 Kč, Země: Česko

(2. března 1924 Praha – 4. prosince 2020 Praha)

Jiřinko, houby víš, co si myslím

Někdy koncem let šedesátých, ještě před okupací vojsky Varšavské smlouvy, byl v Praze Jean Paul Sartre se svou partnerkou Simone de Beauvoire.

Velká posluchárna Filozofické fakulty UK v Praze byla naplněna k prasknutí.

Drobný a trochu šilhající Sartre přednášel, někdo to překládal. Asi dost špatně, studenti hlučeli a dělali si z překladatele legraci. A najednou na ně doslova zařval sympatický čtyřicátník a celé posluchárně česky vynadal, že jsou nevychovaní, nevědí, jak těžké je paralelně překládat. Omluvil se rudnoucím překladateli a začal překládat sám. Brilantně! Po přednášce se studenti hrnuli z posluchárny, přestože v druhé půli měla mluvit Simone de Beauvoire. A on je šel do dveří zastavit: Pokud nevíte, kdo je Beauvoire, tak nepatříte mezi studenty této fakulty!

Byla jsem tehdy mladou začínající asistentkou a už jsem s těmi slavnými mohla jít do hospody U parlamentu.

U stolu byl tento našťvaný, ale jinak nesmírně milý a společensky vycvakaný pán či soudruh, tedy Antonín J. Liehm, velice milým společníkem, galantním vůči dámám. Opět spontánně překládal a samozřejmě znovu začal omluvou, zda svým překladem neruší. Zeptala jsem se ho, kde se tak dobře naučil francouzsky, tehdy nebylo běžné možné jezdit do zahraničí. Usmál se a trochu potichu špitl: To víte, já jsem soudruh z buržoazní rodiny.

Pro mladší čtenáře je dobré připomenout, že tehdy se tzv. třídní původ uváděl ve všech dotaznicích, samozřejmě i v přihláškách ke studiu. U rubriky třídní původ otce a matky byla poznámka „i když nežijí“. Humor a nepřímá odvaha Liehmovy poznámky se dnes jen těžko vysvětlují. A přitom byl A. J. Liehm zcela samozřejmě členem KSČ. A přítelem E. F. Buriana, ano, toho, co ho právě Liehm dovezl v květnu 1945 z koncentráku, zachráněného z hořící lodi, aby znovu vedl D34 v Praze Na Poříčí, které se teď jmenuje Divadlo Archa. Samozřejmě i E. F. Burian byl členem KSČ. A kde se měli angažovat? Měli být agrárníci, když psali a psali a kus půdy viděli snad jenom na povinné brigádě při sklizení řepy? I proto se A. J. Liehm v cizině, ale v šedesátých letech i v této zemi, setkával s významnými a v tzv. kapitalismu kritizovanými lidmi, jako byl Sartre, Luise Aragon, Pavel Tigríd a samozřejmě i tehdy proklínání „jugoslávští“ zrádci kolem Milovana Djilase. A. J. Liehm ostře kritizoval pseudosocialismus a komunismus u nás a často i západoevropské levičáky, ale přitom právě on byl přesvědčeným socialistou. Soudruzi ho nemilovali, byl pro ně příliš velkým intelektuálem a kritikem jejich tak přízemní a masám se podbízející politiky. Říkal to otevřeně na diskusích v roce 1968 jak na fakultách, tak na setkání například ve Slovanském domě. A protože uměl mluvit nejen nahlas, ale i tak, aby ho publikum pochopilo, byl pro tehdejší politický režim nebezpečný. Vyhodit ho z „partaje“ si však vedoucí soudruzi netroufli, na to byl příliš známý jako „levicový intelektuál“. Ale po vstupu vojsk v srpnu 1968 pochopil, že zde nemůže dlouho setrvat. Jel přednášet do zahraničí, do USA, Francie, Itálie, Německa, a z dobrovolného exilu se již nevrátil. Přesto sám o sobě prohlašoval: Já nejsem emigrantem, já se této země nikdy nevzdal.

A pro tuto zemi a zdejší lidi pracoval i v zahraničí. Měl po světě stovky přednášek, založil v exilu řadu edicí, přispíval do tzv. emigrantských plátků, jak jim říkalo Rudé právo. A stal se trvalým spolupracovníkem především Jiřího Pelikána, který v Římě založil a vedl časopis Listy – kdysi to byly Literární noviny, po prvním zákazu Literární listy a nakonec jenom Listy. Jiří Pelikán jako tehdejší europoslanec, samozřejmě za Itálii, na vydávání získal peníze a Liehm se staral o jejich obsah. Listy se sem pašovaly, stejně jako jiné tiskoviny, a když zásilku zachytila StB, šlo všechno do stoupy.

Občas psal Liehm také do Svědectví, které již od roku 1956 vydával Pavel Tigríd v exilu v Paříži. Ale myslím, že ti dva se příliš neshodli. Tigríd byl pro Liehma příliš pravcový a Liehm pro Tigrída příliš levičácký. Neměli to hoši v českém exilu názorově jednoduché. Ale takové polemiky do kultury národa patří, ať se odehrávají v exilu, doma, nebo třeba v kriminálech.

Listy vycházely za pomoci přátel ze Švýcarska, Kanady, Francie, Německa (například nakladatelství Index v Kolíně nad Rýnem). A za pár let, když se A. J. Liehm v cizině více rozkoukal, sám připravoval a editoval mezinárodní časopis Lettre Internationale, který vycházel v různých jazykových mutacích a sem se „pašoval“ především v němčině. Byl to vynikající výběr textů ze zahraničního tisku. Později, tedy již v osmdesátých letech, připravoval již v češtině a slovenštině nepravidelný měsíčník 15000 slov, což byl zase „výbor“ textů, které by podle Liehma měly zajímat inteligentního čtenáře v tehdejším socialistickém Československu. Dodnes jsou zajímavé pro tehdejší světovou kulturu a naše místo v ní. Liehm sice byl občas hubatý a protivný, ale svým entuziasmem a taky neustálým vymáháním slíbených textů od různých autorů dokázal tyto tiskoviny prosadit a udržet. Co bych za to dala, kdyby dnes někdo pro nás takový výbor textů dělal. Pavel Tigríd, také emigrant vlastenec, „svoje“ Svědectví editoval a vydával v Paříži a po převratu a vydání posledního devadesátého čísla prý řekl: A teď si to dělejte sami doma. Na rozdíl od něj zůstal A. J. Liehm v Paříži až do roku 2013, ale jako předseda redakční rady (do roku 2015) pomáhal vydávat časopis Listy. Dodnes v Olomouci v nakladatelství Burian a Tichák vycházejí v té linii, jakou by jim asi dali i Pelikán s Liehmem. Když byl zrovna v Praze, chodil do hospody, kde se redakční rada scházela, a už silně nedoslýchavý to brumlavě komentoval: Vždyť já vám ani nadávat nemohu, už vás skoro neslyším.

Teď už A. J. Liehm nebude sledovat, co tu píšeme a vydáváme. Ale třeba bude. Byl to kouzelný člověk, lidi kolem sebe šťval, nutil je pořádkem pracovat a neuměl je pochválit. Ale měl je rád, včetně této země.

P. S.: Už ho zase slyším: Ale Jiřinko, nic neříkej, houby víš, co si já myslím...

Jiřina Šiklová, socioložka a spisovatelka Tenkrát v kině Sevastopol

S A. J. Liehmem jsem se spíš neznal, než znal, a tyto letmé útržky vzpomínek, k nimž mě vyzval šéfredaktor těchto novin, píšu s jistými rozpaky.

Ale budiž

Bylo jaro 1967 a v kladenském kině Sevastopol se promítaly Sedmikrásky Věry Chytilové. Následovala beseda s diváky o československé nové vlně. Pod širokoúhlým plátnem u stolku dva hosté: její vykladač, kritik a velký propagátor A. J. Liehm a jedna z jejích hybatelek a klíčových osobností, scenáristka a výtvarnice Ester Krumbachová. S Ester už se znám právě z Kladna, díky maličkám Jitce a Květě Válovým, které mě s ní ve svém kladenském domku seznámily. Sál nabitý k prasknutí studenty, učiteli, lékaři a snad i místními novináři pozorně poslouchá Liehmův výklad, občas někdo projeví sympatie k těmto filmům či se na něco „konstruktivně“ zeptá. První řada je ale očividně obsazena lidmi, jejichž úkolem je kritizovat, ptát se na vysoké příjmy herců a režisérů, vytykat nesrozumitelnost těch snímků. A když povstane postavou drobný soudruh a praví, že tyto filmy rozvracejí socialismus, naštve mě to, protože je to můj bývalý oblíbený profesor dějepisu na kladenském gymnáziu, tehdy ovšem Střední všeobecné vzdělávací škole. Pustím se s ním do ostrého sporu, v němž se netajím svým smýšlením o režimu.

Ester zařazuje, aby mě Liehm vzal s sebou autem do Prahy, kde bydlím na koleji. Ester a Liehm živě konverzují, napjatě naslouchám a neodvažuji se říct slůvko, uštknut obdivem k muži, jehož kritiky hltám v Literárních novinách a kupuju si Filmové a televizní noviny jen proto, že v nich vycházejí Liehmovy skvělé rozhovory s filmaři nové vlny, vždy pod titulem „(ten a ten) je slavný“. Laskavě mě doveze až ke dveřím panelákové krabice na Větrníku.

Nepřipomínám tuto banální historku proto, abych se kasal svou mládickou odvahou – ostatně v liberálních šedesátých letech to žádná srdnatost nebyla. Ale bylo zřejmé, že jsem A. J. Liehmovi padl do oka. A tak když mě o rok později škola vyslala jako eléva do obnovených Literárek a sem tam jsme se potkávali na redakční chodbě, několikrát si na kladenskou besedu vzpomněl. A pověřil mě sestavením jmenného rejstříku pro druhé vydání své knížky Rozhovor.

Nebyla to těžká práce a královská odměna za ni mě ohromila. Dal mi ze svého tisíc korun, což v době, v níž elegantní boty stály stovku a sako z Domu módy pětistovku, byla značná suma.

Ruské tanky v srpnu 1968 učinily konec nejen Literárnímu listům. Liehm zůstal na Západě a jeho články jsem si mohl přečíst pouze v Pelikánových Listech, pokud mi je nějaký přítel z „druhého břehu“ pod rukou zapůjčil. Souborně vyšly až v našich svobodných časech s titulem Názory tak řečeného Dalimila. Jsou víc o politice než o kultuře. A snad to nebude znít jako fráze, řeknu-li, že jsou školou špičkového žurnalistu a jsou to pořád „živé“ texty.

A bylo jaro 1995 – nebo 1996? Ach, ta paměť je tak děravá! Jdu z redakce Divadelk Celetnou ulicí a proti mně kráčí A. J. Liehm. Dáme se do hovoru.

Je nakrátko v Praze, zítra se vrací do Paříže. Vyptávám se na jeho plány ve svobodném Česku. Skepticky mluví o polistopadovém vývoji a říká: Čekám na smrt. Tady ode mě nikdo nic nechce. – Tak to ne, replikuji já. A nabízím mu volnou spolupráci s Divadelními novinami, čistě podle jeho vůle a chuti. Nejprve pro Divadelky napíše kus svých pamětí. Žel jen tři kapitoly.

Nejobjevnější je první o J. P. Sartrovi, v níž věrohodně vyvrací mýty, které se v našich poměrech o Sartrovi, snad ne ze zlé vůle, šířily. Však se dobře znali, připomeňme si Sartrovo vystoupení na Filozofické fakultě, jež Liehm tlumočil, Liehmův kongeniální překlad Sartrovy hry S vyloučením veřejnosti nebo třeba Sartrova obsáhlou předmluvu k Liehmově Generaci. A pak? Léta pro nás psal jednou dvakrát do roka z Paříže Divadelní zápisník A. J. Liehma.

O tamějších inscenacích, kupodivu nejčastěji operních, o událostech kulturních a společenských, o souvztažnosti francouzsko-české a – opět kupodivu – nikdy o filmech.

Občas mi poslal korespondák z Paříže, byly to provozní pokyny s vysvětlivkami k jeho textům, někdy ale bylo pod čarou připsáno pár vět, kritických k současnému Česku i Francii. S přísným zákazem je publikovat: Jsou jen pro vaše oči, abyste věděl, jak na tom jsem a co si myslím.

To se ví, že mě svrběla ruka, tak byly trefné, ale respektoval jsem přání jejich autora.

Na bidné honoráře, které jsme si mohli dovolit mu platit, si nikdy nestěžoval. Abychom tu ostudu nějak vyrovnali, opatřovali jsme mu zdarma vstupenky do pražských divadel, když se tu a tam v Praze objevil. Okouzila ho především Ypsilonka devadesátých let. Napsal mi: Já to divadlo neznal a teď jsem tam furt.

Mohu-li být trochu osobní: Ač jsme se opravdu znali málo, patřil A. J. Liehm do světa, který mne formoval a který miluju. Do světa, jenž se víc a víc vytrácí. Víc a víc se cítím být sám.

Lépe je lidem nevěřit

A. J. Liehma jsem poznal v prosinci 2010 v Paříži. Pracoval jsem na knize o československém exilu po roce 1968 a požádal ho o konzultaci. Sešli jsme se v hospůdce na rohu v ulici Parmentier, která se nachází asi dvě minuty pěšky od jeho bydliště.

Cestou tam jsem zabloudil a dorazil asi o půlhodinu později. Trapas. Po rychlé omluvě jsme si začali povídat. Jako zkušený vysokoškolský kantor se mě pan Liehm zeptal, co vlastně o exilu vím. Já jsem sáhl do batohu a vytáhl knihu, kterou jsem předtím napsal o Radě osvobodného Československa. Ihned začal listovat a prohlásil: Řadu těch lidí jsem poznal a moc jsme si nerozuměli. Když jsem odpověděl, že z těch starých jsem poznal pouze Radomíra Lužu a Mojzíra Povolného, řekl mi: Zřejmě máte štěstí na slušné lidi. Hned se mi ulevilo, že jsem nezminil nikoho, kdo by se Liehmovi nezdál.

Pak mě pozval k sobě do bytu v ulici St. Ambroise a povíдали jsme si dál. Zeptal se, jak tu práci hodlám koncipovat.

Odpověděl jsem, že chci zmapovat názorové proudy exilu a srovnat postoje pouňorové emigrace s těmi, kteří odešli v důsledku sovětské okupace. Vyjádřil radost nad tím, že jsem neměl v úmyslu zveličovat jednotlivce a že jsem pojal exil jako záležitost zahrnující mnoho aktérů. Když jsem se loučil, zeptal se, co mám v plánu následující den. Odpověděl jsem, že konkrétní plán nemám, a on navrhl, abych ho navštívil znovu. A když jsem mu druhý den vyprávěl, co všechno mi lidé během mého výzkumu napovídali, odpověděl: Je vidět, že lidem hodně věříte, že? Na to jsem mu řekl, že jsem povahou optimista a že lidem věřím, pokud nemám konkrétní důvod jim nevěřit. Podíval se na mne vyděšeně skrz brýle: Proboha, je lépe spíše lidem nevěřit.

Podotkl, že bych se se svým důvěřivým přístupem jako novinář daleko nedostal. Ještě dodal: Musíte dávat pozor, protože by byla škoda, kdybyste se nechal někým napálit a pak měl z toho ostudu. A tak to bylo. Moudrý skeptik Liehm se sprátelil s méně zkušeným mladším optimistou Raškou. Následovaly dlouhé telefonní hovory mezi Prahou a Paříží, další moje návštěva Paříže v roce 2012 a pak pravidelná setkání poté, co se Liehm vrátil do svého rodného Žižkova. Vedli jsme dlouhé diskuse, často na rovinu drtivě zkritizoval moje představy. Nutno říci, že mi tím ušetřil několik ostud buď sám, nebo odkázáním na dalšího člověka. Strašně mě potěšilo, když se pokaždé zeptal: Kdy zase přijдете? Pokračovalo to sedm let. Díky panu Liehmovi jsem se seznámil se spoustou zajímavých osobností jak v Čechách, tak v cizině. Bez něho by moje znalosti po odborné ani lidské stránce nebyly zdaleka takové, jaké jsou.

Pane Liehme, děkuji za vše. Chybíte mi. Zůstanete nesmazatelnou součástí mých vzpomínek. Sbohem.

: Jan Kolář, bývalý šéfredaktor Divadelních novin Institutu mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** UK

Foto autor: REPRO VIKTO R KRONBAUER

Foto popis: A. J. Liehm v karikatuře Adolfa Hoffmeistersa, 1968

Foto autor: FOTO VIKTOR KRONBAUER

Foto popis: A. J. Liehm ve svém žižkovském bytě, 2015

1.100. Nový web Infomore.cz chce omezit šíření dezinformací ve spojení s onemocněním COVID-19 [URL](#)

WEB, Datum: 23.12.2020, Zdroj: manipulatori.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2020 15:36, Celková návštěvnost: 850, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně

spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy, Lékařská fakulta brněnské Masarykovy univerzity a společnost Newton Media. Web chce odhalovat neadekvátní práci novinářů s daty, využití nevhodných příkladů a srovnání nebo nedostatečnou znalost lékařské terminologie.

Analytický tým NEWTON Media již do projektu přispívá analýzami klasických a sociálních médií vytvořenými za pomoci nástrojů umělé inteligence. Tyto analýzy by měly detekovat nesrovnalosti, manipulace, klamavé, poplašné či zkreslené informace a zmapovat jejich šíření českým mediálním prostorem a dopad na veřejnost. „Prostřednictvím mediálních analýz NEWTON Media a **Fakulty sociálních věd** chceme nastavovat zpětné zrcadlo žurnalistické praxi, ale také všem, kdo se v mediálním prostoru vyjadřují,“ popisuje společnou práci vědeckého týmu Petr Herian, zakladatel a majitel firmy NEWTON Media.

Web je určen zejména pro média, datové analytiku, odbornou veřejnost a další uživatele, kteří se pandemii Covid-19 aktivně věnují. Na širší veřejnost jsou podle Moravce na webu zacílené dva animované cykly Slovník pojmů a Infodemie. „Sekundárním cílem projektu je posílení zdravotní a mediální gramotnosti veřejnosti, což může být jeden z preventivních kroků ve vztahu k infodemii,“ doplnil Václav Moravec z **Fakulty sociálních věd** UK.

Projekt o infodemii byl podpořen Technologickou agenturou České republiky. Při hodnocení projektů usilujících o finanční podporu ve čtvrté veřejné soutěži Programu ÉTA se umístil na prvním místě, což dokládá kvalitu a odbornost celého řešitelského týmu. Kromě Petra Heriana se za Newton na projektu podílí Ivan Vodochodský, Věra Černá Alena Zachová Tomáš Kůst a Vít Kadlec. „Věříme, že výsledky výzkumů, které jsou teprve na počátku, budou zakomponovány i do vzdělávání budoucích novinářek a novinářů na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy,“ uzavírá Václav Moravec.

„Náš web není určen pouze pro mediální profesionály, ale kupříkladu dva animované cykly Slovník pojmů a Infodemie, jejichž první díly byly právě zveřejněny, se snaží celou problematiku přiblížit širší veřejnosti. Jinými slovy, sekundárním cílem projektu je posílení zdravotní a mediální gramotnosti veřejnosti, což může být jeden z preventivních kroků ve vztahu k infodemii,“ řekl k zaměření webu Václav Moravec

„Paralelně s epidemií nového typu koronaviru jsme také bombardováni epidemií názorů, informací a dezinformací. Projekt se snaží tuto infodemii potlačit a umožnit lepší orientaci v džungli pojmů, které nám ještě nedávno byly zcela cizí,“ upřesnil další cíle projektu zakladatel a majitel firmy NEWTON Media Petr Herian. „Přál bych si, aby tato nová komunikační platforma pomohla s vysvětlením klíčových pojmů, které jsou spojeny s pandemií COVID-19, protože se den co den setkávám s tím, že problematika není správně pochopena,“ dodal Martin Komenda z Institutu biostatistiky a analýz LF MU.

Odborná veřejnost na webu nalezne edukační animace, přehledové wordcloudy, komplexní analýzy, příklady dobré i špatné praxe z České republiky i ze zahraničí, rozbor nejčastějších dezinformačních narativů, slovník základních pojmů spojených s pandemií COVID-19 a animace, které by měly složitou problematiku infodemie popularizovat širší veřejnosti. První vlašťovkou je například video vysvětlující reprodukční číslo R.

author

1.101. KOMENTÁŘ: Navalnyj, Západ a démonická Moskva útočící trenkami – Thomas Kulidakis [URL](#)

WEB, Datum: 23.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2020 09:06, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 22,39

Alexej Navalnyj zavolal svému neúspěšnému vrahovi, který mu vysypal, jak se ho pokusil otrávit pomocí novičoku v trenkách. Bombastickou zprávu na hranici směšnosti uveřejnili investigativní žurnalisté z Bellingcat, chytla se jí americká CNN, následně světová média. A svět uzavřený v lockdownu se může zdát o něco veselejší komedií překonávající Hollywood.

V první řadě je třeba k samotné osobě Alexeje Navalného říci, že to není politik, ale blogger. Nemá žádnou politickou stranu, nemá ani jasný politický program a svou kariéru postavil na kritice korupce v Rusku. Upozorňování na mor úplatkářství je činnost záslužná. Pokud je podpořena důkazy, hodí se v každé zemi. Stavět ho ovšem na piedestal odpůrců Kremlu ale v zahraničí zavání psychologickou projekcí. Ti, kteří s Kremlem nesouhlasí, si do osoby Navalného projektují vlastní tužby. Jeho prozápadní prohlášení se rozhodně neproslavily.

Nelze se zbavit dojmu, že na nedávné napůl potměšilé poznámce ruského prezidenta Putina, kterou pronesl v každoročním prezidentském projevu, něco je. Ve zkratce řekl, že pokud by někdo v Rusku chtěl někoho zabít, a byla by to státní moc, tak by to dotyční dokončili. Stěží si představit, že ruští agenti, zocelení desetiletými studené války, jsou takoví amatéři, aby někoho pořád dokola trávili a ono se to ne a ne podařit.

V tomto ohledu také platí, že vyhlašovat sankce kvůli údajné otravě Navalného je poněkud divné ve světle dokončování plynovodu Nord Stream 2, který si obzvláště Německo moc přeje. Do té míry, že vyhrožuje Spojeným státům protisankcemi. V zahraniční politice by měla platit poměrnost a úměrnost.

Například vyhlásit sankce kvůli anexi Krymu je pochopitelné, protože Rusko porušilo smlouvu z roku 1994, kterou garantovalo spolu s dalšími zahraničními mocnostmi Ukrajině územní celistvost výměnou za vzdání se po Sovětském svazu zděděných jaderných zbraní. Případ Navalnyj poněkud zavání.

Poslední informace o otrávených trenkách působí jako komedie psaná životem, která může zpříjemnit smutek z uzavření v karanténních opatřeních. Je totiž jako ze špatného špionážního filmu. Možná jsou následující vysvětlení: Za prvé, ruští agenti jsou tak hloupí, že prostřednictvím nezabezpečené telefonní linky vyžvaní tajemství, které podle Kremlu tajemství ani není, protože se útok na Navalného vůbec nestal.

Za druhé, ruští agenti jsou mistři konspirace a pastí, společně s Kremlem. Skutečně zaútočili, pak si Navalného nechali odletět do Evropy poté, co ho ošetřili, a teď pustili do světa zprávu, která působí směšně na první dobrou. Za třetí, dotyčný muž v rozhovoru Navalného poznal a prostě si z něj udělal srandu. Západní novináři hledající senzační odhalení pak už dílo dokonali. Údajný usvědčující telefonát Navalného s údajným vrahem v délce padesáti minut je pro zájemce a fanoušky k poslechu zde Existuje i čtvrté vysvětlení. Útok se skutečně stal, Rusko popírá, Západ ví a Navalnyj už je tažen okolnostmi. Každopádně ale pouštění každé informace, jakkoliv je směšná, přijímání sankcí každou chvíli a v tu samou chvíli kšeftování s ruskými nerostnými surovinami jde proti zájmu samotných odpůrců ruské politiky. V čele s těmi, kteří Rusko tak nenávidí, že ani Dostojevského číst nemohou.

Thomas Kulidakis

Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval také studium politologie a řečtiny na univerzitách v Řecku.

V komentářích se zaměřuje nejen na českou domácí politiku, Evropskou unii a oblast Balkánu.

Působí jako komentátor Českého rozhlasu Plus a publikuje v odborném tisku. V minulosti spolupracoval na mezinárodních vědeckých projektech Univerzity Karlovy v Praze a byl odborným konzultantem u některých dokumentů.

Více o autorovi

Komentáře autora

Obvinění se tak totiž rozměňují v čase a významu, tedy devalvují, že až udělá Rusko něco skutečně odsouzeníhodného, bude to další aféra v řadě, kterou velká část veřejnosti přejde pokrčením ramen.

1.102. OBRAZEM: Slovensko na hlavu poráží Česko. Jejich osvětovou kampaň sdílí i Češi [URL](#)

WEB, Datum: 23.12.2020, Zdroj: echo24.cz, Strana: 0, Autor: Viet Tran, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.12.2020 02:37, RU / měsíc: 1 374 605, Celková návštěvnost: 103 540, Rubrika: Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,15

Přehledná grafická úprava, líbivé provedení, jasná komunikace a důraz na sociální sítě. Takto prozatím vypadá osvětová kampaň slovenského ministerstva zdravotnictví, která se snaží motivovat Slováky k očkování proti covidu-19 a zároveň bojovat s hojně šířenými dezinformacemi. Neunikla ani pozornosti Čechů, ti některé příspěvky ve velkém sdílí na internetu a pochvalují si jejich zpracování v porovnání s českými výstupy.

Přehledná grafická úprava, líbivé provedení, jasná komunikace a důraz na sociální sítě. Takto prozatím vypadá osvětová kampaň slovenského ministerstva zdravotnictví, která se snaží motivovat Slováky k očkování proti covidu-19 a zároveň bojovat s hojně šířenými dezinformacemi. Neunikla ani pozornosti Čechů, ti některé příspěvky ve velkém sdílí na internetu a pochvalují si jejich zpracování v porovnání s českými výstupy.

„Takhle se dělá krizová komunikace. Super dlouhodobě kvalitně odváděná práce. Proč nejde stejná úroveň i u nás?“ ptá se na Facebooku český konzultant, podnikatel a publicista Petr Ludwig, který sdílel nejnovější obrázek slovenského ministerstva zdravotnictví. Infografika znázorňuje extrémně nízký počet alergických reakcí na vakcínu v porovnání s celkovým počtem naočkovaných v USA. Zároveň pro kontrast dodává, kolik lidí umřelo s covidem-19 během uplynulého týdne na půdě Spojených států.

Tento konkrétní příspěvek má na kontě již tisíce sdílení a komentářů, do jeho šíření se zapojují i sami Češi. Mnozí si neodpustili poznámku směrem k českému resortu zdravotnictví, které je kritizováno nejen za opožděnou osvětovou kampaň, ale také polovičatou komunikaci k veřejnosti.

A podobných grafických poradců mají Slováci více – některé obrázky srovnávají benefity a rizika očkování, vysvětlují, kde jsou lidé nejvíce vystaveni riziku nákazy, jiné srozumitelně rozebírají, jakým způsobem mýdlo likviduje viry či se zabývají konkrétními hoaxy a dezinformacemi. Denní statistiky okolo koronaviru rovněž vychází v grafické podobě nad rámec zveřejňování čísel na webových stránkách. Vybrané příspěvky si můžete prohlédnout v naší fotogalerii.

Neméně hojně se sdílí i obrázek, v němž slovenské ministerstvo radí, jak si co nejbezpečněji užít letošní Vánoce v pěti krátkých bodech. Příspěvek byl zveřejněn už 10. prosince, aby měli lidé čas se připravit, a doteď visí připnutý na facebookové stránce resortu. Nutno ovšem dodat, že podobný obrázek vydalo i české ministerstvo zdravotnictví 15. prosince, kde mimo jiné doporučuje také antigenní testy před návštěvou svých známých, což mnozí hodnotí kladně. I když nakonec se ukázalo, že kapacita odběrů byla nedostatečná a na mnohé zájemce se dostává až po Vánocích.

Velká česká kampaň teprve přijde

Malá osvětová kampaň, kterou resort ministra zdravotnictví Jana Blatného (za ANO) odstartoval v prosinci, se nesetkala s velkým úspěchem. Největší rozruch způsobil inzerát v MF DNES, který svým zpracováním pobouřil marketingové experty i premiéra Andreje Babiše (ANO) – ten označil inzerci za 200 tisíc korun za „katastrofální“. Ke kritice se přidala i Denisa Hejlová, vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Dobře na tomhle letáčku není vůbec nic,“ zhodnotila již dříve pro deník Echo24.cz.

Minulý týden v úterý resort zdravotnictví vypsala tendr na kampaň k tématům spojeným s covidem-19 včetně očkování, už v pátek ho ale zrušila. Místo toho bude spolupracovat na osvětové kampani s vládou, Asociací public relations (APRA), Asociací komunikačních agentur (AKA) a dalších. Ty vládě dříve oslovily s tím, že dodají obsah kampaně v rámci dobrovolné pomoci. O tom, že resort nakonec přistoupí na jejich nabídku, se ale APRA dozvěděla až ze sociálních sítí. „Nabídku na spolupráci nemáme,“ řekla serveru iRozhlas.cz ředitelka APRA Pavla Mudrochová. Podle Blatného by menší kampaň měla začít ještě před Vánocemi.

Místo čekání se už ale do práce pustily další reklamní a PR firmy. Vznikla iniciativa několika reklamních a komunikačních agentur i nezávislých expertů s cílem vytvořit kampaň na podporu očkování. „Agentury i jednotlivci pracují bez jakékoli vyhlídky na finanční odměnu. Věřím v to, že čím dříve se lidé proočkují, tím dříve se země vrátí ‚do normálu‘, ve kterém bude možné dobře žít a samozřejmě i podnikat,“ informoval o iniciativě týdeník Marketing & Media na svém webu.

1.103. Tři ministři bojující s virem. A hlavně sami se sebou

TISK, Datum: 23.12.2020, Zdroj: E15, Strana: 10, Autor: NGUYEN Thuong Ly, Vytisťeno: 15 577, Prodáno: 668, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2020 02:32, Čtenost: 86 664, Rubrika: E15, AVE: 391 825,75 Kč, Země: Česko, GRP: 0,96

Je jen málo horších zaměstnání než být ministrem zdravotnictví v době neutuchající celosvětové pandemie. Výhodou je snad jen fakt, že si široká veřejnost, která politiku běžně nesleduje, konečně pamatuje vaše jméno. Adam Vojtěch, Roman Prymula a Jan Blatný se na tomto postu vystřídali, aby letos provedli Česko zdravotnickou krizí, kterou země nepamatuje.

Politik, epidemiolog a lékař.

Co do osobností a zkušeností jsou tito tři muži sice rozdílní, do jednoho však zjistili, že řešení epidemie koronaviru není zdaleka jen otázkou výsostně odbornou a zdravotnickou, ale do velké míry hospodářskou, byznysovou, a zejména politickou. Každý z nich si „užil“ zpříšňování opatření, vyhlášení či prodlužování nouzového stav a každému na krk dýchal předseda vlády a šéf hnutí ANO Andrej Babiš.

„De facto každý ministr zdravotnictví v každé zemi to má velmi těžké. Názory odborníků jsou velmi rozdílné a nikdy se nemohou zavděčit většině,“ míní ředitel Fakultní nemocnice Olomouc Roman Havlík. Více než vděk by přítomní ministři potřebovali důvěru.

Dějství první: Zkusíme všechno a uvidíme

Zhodnotit, který z ministrů to měl nejtěžší, je téměř nemožný úkol. Jeden by řekl, že to musel být Adam Vojtěch, poslanec

zvolený za ANO, který po letech legislativní práce musel na jaře jako první čelit nebyvalé panice a strachu z neznámého. Nejen že sám podcenil na začátku roku hrozbu epidemie, ale také zdědil špatně fungující hygienické stanice, řešil akutní nedostatek zdravotnického materiálu a čelil zmatkům ve vládním kabinetu, kde nebyly jasně rozdělené kompetence. Zároveň však zdědil ostrážitou veřejnost. Byť lidé přijímali oznámená opatření se zděšením, mnozí věřili, že jsou potřeba. Češi začali nosit bez výhrad roušky, sami si je šili, zásobovali jimi zdravotníci a stali se příkladem pro západní svět. Velmi tvrdá opatření se co do počtu nakažených vyplatila a premiér se mohl chlubit tím, že zachránil „tisíce mrtvých“.

Mezitím však Adam Vojtěch začal mizet do pozadí.

Novináři se na tiskových konferencích ptali premiéra, proč si na vystoupení před média bere s sebou epidemiologa a ministerského náměstka Romana Prymulu, a ne samotného ministra. „Je to odborník, já mu věřím,“ zaznělo z premiérových úst. Babišovo favorizování Prymulu se stalo ještě očividnějším, když jej dosadil přes protest ministra vnitra Jana Hamáčka do čela ústředního krizového štábu.

První vlna se vyznačovala tím, že se zkoušelo, co bude fungovat a co je vlastně legální – jak u protiepidemických opatření, tak u kompenzací pro podnikatele. Některé kroky Adama Vojtěcha na jaře zrušil soud, protože nebyly podloženy správným zákonem.

Uzavření hranic bylo dokonce zpětně označeno předsedou Ústavního soudu Pavlem Rychetským za protiústavní a bylo to jedno z mála omezení, ke kterým se vláda na podzim nevrátila.

Intermezzo: Když vítězí veřejné mínění

Prázdniny přinesly u vládních činitelů pocit, že pandemie skončila, což sami později přiznali. Vojtěch chtěl využít zklidnění během letních měsíců k rozvoji chytré karantény, digitalizaci hygienických stanic a k přípravě semaforu. Úmysl ale narážel na realitu, rezort zdravotnictví několikrát během roku dokázal, že není dobrý v organizaci velkých projektů, a musel si nechat pomoci od armády, ministerstva vnitra i od soukromého sektoru. Slib, že chytrá karanténa vyvede Česko z krize, se nakonec nenaplnil.

Byť zhoršení situace v Karvině a nejen tam ukázalo, že koronavirus nikam neodešel, premiér Babiš si nástup další vlny pandemie dlouho nepřipouštěl. Když na radu odborníků oznámil Vojtěch na konci srpna opětovné zavedení roušek, Babiš si ho obratem pozval „na kobereček“ a donutil ho opatření zmírnit. Tento střet mezi Vojtěchem a Babišem se nakonec stal klíčovou událostí, která předznamenala následný podzimní vývoj událostí.

V září na začátku druhé vlny se rozhodl Adam Vojtěch rezignovat. „Ministr Vojtěch byl premiérovým otloukánekem a nakonec se stal obětí beránkem,“ zhodnotil situaci Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Jednal správně, když prosazoval přísnější hygienická opatření, premiér se však chtěl zalíbit lidu, čímž k současnému stavu hodně napomohl. Dle politických zákonitostí však hlava, která padá, je ministrova,“ dodal politolog.

Dějství druhé: Ten, komu lidé věří

A tak se do vedení klíčového rezortu dostal premiérův oblíbenec Roman Prymula.

Epidemiolog si už během první vlny vydobyl respekt u veřejnosti i médií, působil dojemem rozhodného plukovníka, který si nenechá diktovat.

Babiš se kvůli svému letnímu fiasku stáhl do pozadí a Prymula těsně po krajských volbách ohlásil řadu významných omezení.

Epidemiolog dlouhodobě vystupuje jako odborník, sám za sebe, nezávislý na názoru voličů. Chybí mu však mediální obratnost, čímž si už na jaře několikrát zavařil i u Babiše. Do paměti se zapsala zejména jeho výhrůžka, že hranice mohou být zavřeny klidně dva roky. Byl to také on, kdo do slovníku laické veřejnosti přinesl slovo promořování. Prymula však už po několika týdnech v úřadu skončil, když ho na konci října fotografové zachytili při odchodu ze schůzky z uzavřené restaurace.

Jeho neohrabané vysvětlování rázně ukončil Babiš, který ho donutil k rezignaci. Prymulův přešlap přišel v době, kdy důvěra lidí ve vládní opatření klesala a premiér – zřejmě správně – odhadl, že veřejnost by nemusela dobře přijmout, kdyby ministr „kázal vodu a pil víno“. Den před předáním úřadu svému nástupci nicméně stihl Prymula získat státní vyznamenání od prezidenta Miloše Zemana.

Dějství třetí: Boj se strachem

Není žádným tajemstvím, že Babiš měl velké potíže najít člověka, který by byl ochoten post po Prymulovi převzít. Nakonec ho našel v osobě Jana Blatného, lékaře a náměstka z Fakultní nemocnice Brno. Na rozdíl od svých předchůdců nebojuje jen s virem, ale v širší míře i s nedůvěrou občanů a s dezinformacemi. I proto když v říjnu do funkce nastupoval, si ministr dal za cíl změnit strach z koronaviru v respekt.

Blatný představil zatím poslední protiepidemický systém s názvem PES. Česko si podle tohoto systému užilo uvolnění a opětovné zpřísnění na počátku třetí vlny. Vláda však systém nedodržuje přesně a PES pod tíhou výjimek přestává být nejen podle podnikatelů předvídatelný.

Blatný kromě toho zavedl plošné testování obyvatelstva.

Ministrova hlavní mise je nyní očkování. Je to patrně nejnáročnější úkol, který letos dostal jakýkoli ministr zdravotnictví.

Vyžaduje totiž spolupráci skeptického obyvatelstva. Kromě logistického zajištění očkování, musí Blatný, jehož obličej zná většina lidí jen s rouškou, přesvědčit veřejnost o potřebě vakcinace. Jen pak se bude na Blatného vzpomínat jako na ministra, který vyvedl zemi ze zdravotnické krize. Tedy pokud si tuto zásluhu nepřisvojí Andrej Babiš, který se již prohlásil za hlavního koordinátora očkování v Česku.

Kromě logistického zajištění očkování musí Blatný přesvědčit veřejnost o potřebě vakcinace. Jen pak se na něj bude vzpomínat jako na ministra, který vyvedl zemi ze zdravotnické krize. Tedy pokud si tuto zásluhu nepřisvojí Andrej Babiš.

Foto autor: Foto shutterstock stock

Foto popis: Mezníky českého boje s covidem

Foto popis: 1. března Odhalen první případ nákazy.

Foto popis: 12. března Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch vyhlásil nouzový stav (zavřené školy, restaurace, obchody, služby, státní hranice; zákaz volného pohybu).

Foto popis: 1. května Spuštěn projekt Chytré karantény, který měl sloužit k efektivnímu trasování. Jeden z nástrojů – aplikace eRouška – začal v plné míře fungovat 18. září.

Foto popis: 17. května Po 66 dnech skončil nouzový stav.

Foto popis: 3. srpna Zaveden Semafor neboli čtyřstupňové hodnocení rizika v okresech.

Foto popis: 21. září Novým ministrem zdravotnictví se stal epidemiolog Roman Prymula. Adam Vojtěch odstoupil z funkce na vlastní žádost.

Foto popis: 5. října Vyhlášen druhý nouzový stav (zavřené školy, restaurace, obchody služby, zákaz volného pohybu, pak následovalo rozvolnění a další utužení).

Foto popis: 29. října Novým ministrem zdravotnictví se stal lékař Jan Blatný. Roman Prymula skončil po skandálu, kdy byl zachycen na cestě z restaurace navzdory platným opatřením.

Foto popis: 16. listopadu Představen protiepidemický systém PES neboli pětistupňové hodnocení rizika v okresech.

Foto popis: 16. prosince Začalo plošné testování antigenními testy.

Foto popis: 27. prosince Má začít očkování populace.

1.104. eRouška, kočkoPES nebo tajná čísla o epidemii. 12 slibů, které měla vláda problém splnit [URL](#)

WEB. Datum: 23.12.2020, Zdroj: irozhlas.cz Strana: 0, Autor: Martin Štokrán, Dominika Kubištová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.12.2020 02:34, RU / měsíc: 394 016, Celková návštěvnost: 63 237, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,70

Ještě před deseti měsíci nikdo nevěděl, co je eRouška, Chytrá karanténa nebo antigenní testování. Vláda ale říkala, že pomohou dostat se z epidemie. Mnohdy však zůstalo jen u politických slibů.

Ministr zdravotnictví Jan Blatný (za ANO), ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček (za ANO) a premiér Andrej Babiš (ANO) /

ČTK

eRouška, kočkoPES nebo tajná čísla o epidemii.

12 slibů, které měla vláda problém splnit

Česko

/

/

23. prosince 2020

Čtěte celý článek

Ještě před deseti měsíci nikdo nevěděl, co je eRouška, Chytrá karanténa nebo antigenní testování. Vláda premiéra Andreje Babiše (ANO) ale slibovala, že právě takové technologie Čechům pomohou dostat se ze zdánlivě nekonečného kruhu epidemie koronaviru. Mnohdy však zůstalo jen u politických slibů a velkých řečí. Některých se lidé nedočkali, jiné fungovaly jen na půl. Server iROZHLAS.cz shrnul dvanáct nejproblémovějších slibů, které představitelé země v souvislosti s pandemií v letošním roce dali. Jaká byla cesta od „best in covid“ k zemi, která ve statistikách patří k nejhorším?

„Je vysoce pravděpodobné, že nějaká druhá vlna bude. Když vidím situace v jednotlivých zemích, tak ten virus nemizí,“ varoval už v červnu tehdejší vládní zmocněnec pro výzkum ve zdravotnictví Roman Prymula. Přesto se přes léto nepodařilo dostatečně posílit systém Chytré karantény, který měl na starost trasování nakažených a jejich kontaktů. Už v půlce září, kdy počet potvrzených případů nárůstem covidem začal růst, přišly první velké problémy.

Hygienické stanice vše stíhají, tvrdil však ještě 11. září premiér Andrej Babiš (ANO). Jenže už o tři dny později se ukázala realita: jihomoravská hygienická stanice oznámila, že trasování nestíhá. A přidaly se další.

Podívejte se na krátkou zprávu o Chytré karanténě od vládního zmocněnce pro IT a digitalizaci @vdzurilla. V tom videu je všechno důležité, co byste měli vědět a na co se často ptáte. pic.twitter.com/0ZwogF0ye2

„Právě jsme dokončili školení, do kterého se zapojili téměř všichni naši odborní pracovníci včetně mě a paní sekretářky. Zítra si budeme navzájem telefonovat v testovací verzi a od pozítří už budeme trasovat úplně všichni,“ řekla serveru iROZHLAS.cz šéfká ústecké hygienické stanice Lenka Šimůnková tři dny po Babišově výroku.

Skluz pokračoval a nedořešených případů přibývalo. „Vůbec neříkám, že stíháme. Při takových počtech nově nakažených je to těžké. Budeme však muset oslovit i ty, které jsme nestihli obvolat včas,“ řekl na začátku října serveru iROZHLAS.cz šéf Chytré karantény Petr Šnajdárek.

Hygienickým stanicím ale nakonec pomohly sebereportovací formuláře a externí call centra. Do trasování se zapojili i policisté. Kromě skluzu měla Chytrá karanténa řadu dalších problémů. Například se zapojením plzeňské a liberecké hygienické stanice, které pracovaly s vlastním systémem a do celostátního systému se připojily později.

Do trasování měla významně promluvit i nová aplikace. „Výrazně ulehčí a extrémně zrychlí hygienikům vyhledávání osob potenciálně nakažených koronavirem s naprosto minimálním dopadem na soukromí uživatele,“ uvedl při spuštění první verze eRoušky Vojtěch Komenda, jeden z dobrovolníků týmu COVID19CZ. Za první týden si ji do telefonu stáhlo 100 tisíc lidí a zbývalo tak vyřešit jen jeden problém: že nefungovala.

To o pět měsíců později v rozhovoru pro iDnes přiznal i vládní zmocněnec pro informační technologie Vladimír Dzurilla, když se řešila druhá verze aplikace. V čem měla být lepší? „Bude fungovat,“ prohlásil. A podle dalších vyjádření se měla stát jedním ze zlomových prvků v boji proti nemoci covid-19.

Jenže hygienické stanice s ní zpočátku neuměly pracovat, proto počet aktivních uživatelů rostl pomalu. Zlom mělo přinést automatické rozesílání aktivačních kódů, ale ani to aplikaci výrazně neposunulo.

Jaký byl vládní cíl? Roman Prymula, šéf týmu Covid19, který měl na starosti i Chytrou karanténu, mluvil ještě v červnu o tom, že by aplikace měla mít alespoň šest milionů uživatelů, aby byla funkční. Vládní zmocněnec Dzurilla ale na konci října hovořil o čtyřech milionech.

Ani to se ale dosud nepodařilo splnit. V současnosti eRoušku používá 1,471 milionu uživatelů, kolem 20. října počítadlo ukazovalo 1,23 milionu uživatelů. Denní přírůstek aktivovaných zařízení se tedy výrazně zpomalil, v posledních dnech se pohybuje mezi dvěma až čtyřmi tisíci. Každý den aplikace pošle okolo 600 varování na základě dat z předchozího dne.

Těsně po příchodu pandemie se do testování nemohly zapojit soukromé laboratoře, a tak se na něm začátkem března podílelo jen pět laboratoří. A to přesto, že například firma Tilia odhalila jedny z prvních nakažených v Česku. Tehdejší ministr zdravotnictví Adam Vojtěch (za ANO) to později na twitteru vysvětloval tak, že lékařka Soňa Peková odebírala vzorky „nestandardně“. Později se ale za výrok omluvil s tím, že dostal „od kolegů špatnou informaci“.

Omlouvám se paní doktorce z laboratoře Tilia. Bohužel jsem od kolegů dostal špatnou informaci. Spletl jsem se a mrzí mě, že jsem paní doktorku vystavil takové negativní publicitě. Už jsem s paní doktorkou hovořil a omluvil se jí.

Byť vláda postupně dovolila i soukromým klinikám, aby se na testování podílely, potíže pokračovaly i v létě. „To, že někdo čeká na výsledky testů několik dní, je samozřejmě špatně. Na druhou stranu, když jsem to prověřoval nějak systémově, tak toto skutečně nebylo pravidlem. To byly nějaké mediální případy, ty tříšničky, které se taktó vyjmou a ukážou v novinách, ale jinak skutečně toto pravidlem není. Takže v tomto směru skutečně ten systém funguje, určitě ne zcela ideálně, určitě je na čem ještě pracovat, bezesporu,“ vysvětloval ministr Vojtěch začátkem července.

Kritiku odmítal i skoro o měsíc později a sliboval, že se počet testovaných bude dále zvyšovat. „Už se nesmí stát, že ve chvíli, kdy krajská hygienická stanice vytrasuje velký počet kontaktů, kteří jsou indikováni k testu, nebudou připraveny odběrové kapacity,“ sliboval tehdy.

Přestože se Česko nacházelo mezi dvěma vlnami pandemie, hygieny dál nestíhaly. V srpnu se vedoucí jedné ze stanic v Praze Alena Olexová svěřila serveru Novinky.cz, že už nechtějí dělat přesčasy, protože „nemůžou“.

Česko se nicméně přehouplo do druhé vlny a kromě hygienických stanic přestaly stíhat i nemocnice, ve kterých se - úměrně s počtem nakažených - zvedal počet hospitalizovaných. Pomocť mělo mimo jiné i plošné testování. O něm informoval nový ministr zdravotnictví Roman Prymula (za ANO) na twitteru v polovině října a označil ho za nutné. Začít se mělo o čtrnáct dní později v Uherském Hradišti.

Starosta Uherského Hradiště @StanislavBlaha odmítá pilotní projekt plošného testování. Lidé si prý nezaslouží, aby byli pokusnými králíky. Zde má reakce. pic.twitter.com/QtH52XCwm

Projekt na několik týdnů zmizel z očí médií i veřejnosti a objevil se až na konci listopadu. Tentokrát se jmenoval antigenní testování a začít neměl na východě Moravy, ale mezi učiteli. „Už jsem mluvil o testování učitelů jako prioritně rizikové skupiny, protože se do kontaktu s ostatními dostali nejdřív. Uvažuji o tom, že toto testování by mělo proběhnout mezi 4. a 18. prosincem,“ řekl ministr serveru Seznam Zprávy. Velký zájem o ně ale mezi pedagogy nebyl. Podle předsedkyně Asociace ředitelů gymnázií a ředitelky pražského gymnázia Nad Štolou Renaty Schejbalové i proto, že se informace k učitelům dostaly pozdě.

„Nedovedu si představit, že se dneska nějaký učitel půjde testovat, když se včera dozvěděl, kdy a kde a za jakých podmínek se bude testovat,“ řekla.

Naopak zájemci o testování před Vánoci už nemohli v rezervacích na předvánoční termíny najít místo týden dopředu. Kapacity byly například v pražských nemocnicích vybrané během několika hodin a vláda se tak rozhodla, že začne o dva dříve než bylo původně v plánu. Na překotné změny nebyly nemocniční systémy připraveny, podle šéfa Chytré karantény Petra Šnajdárka se proto potýkaly s výpadky.

Ministr vnitra Jan Hamáček (ČSSD) jeho aktivaci doporučoval, premiér Babiš se do toho ale moc nehrnul. Přesto nakonec v polovině března začal fungovat Ústřední krizový štáb. Do jeho čela se postavil tehdejší náměstek ministra zdravotnictví Roman Prymula, po dvou týdnech ho ovšem vystřídal právě Hamáček. A jeho popularita i díky červené mikině rostla.

Oficiálně štáb skončil 11. června, o měsíc později ale vznikl nový orgán. „Stát musí budovat vlastní kapacity,“ řekl při jeho uvedení premiér Babiš.

O co šlo? Vláda se v červenci dohodla na vzniku nové Rady pro zdravotní rizika, která dostala na starost například dohled nad Chytrou karanténou. Do čela se postavil sám Babiš a záda mu kryli místopředsedové: ministr vnitra Hamáček (ČSSD) a tehdejší ministr zdravotnictví Adam Vojtěch (za ANO).

Naposledy rada zasedla 4. prosince. Od té doby se v Česku v souvislosti s covidem objevila řada nových témat, například očkování. Tím se ale bude rada zabývat až na střednědlné schůzce.

Právě zmíněný orgán byl hlavním premiérovým argumentem, proč při druhé vlně znova neaktivovat „Hamáčkův“ krizový štáb.

„Prosím vás, debata o krizovém štábu nebyla a není ani důvodná. Krizový štáb byl rozpuštěn a není důvod, aby byl aktivován. My máme Radu pro zdravotní hrozby, tam je jak pan Hamáček, tak pan Vojtěch i pan (ministr obrany za ANO) Lubomír Metnar. Takže tam není důvod a ani to nebylo na stole,? vysvětloval předseda vlády, proč ještě v půlce září, kdy čísla raketově rostla, krizový štáb nefungoval.

O týden později už ho ale vláda aktivovala. Jeho úkolem mělo být ale zejména zprostředkování komunikace mezi kabinetem a kraji, i proto má oproti jaru citelně osekáné kompetence.

„Statut doznal změn. Parametry rozsahu kompetencí Ústředního krizového štábu jsou oproti jaru podstatně zúženy, soustředí se především na koordinaci krajů,“ řekla ministryně financí Alena Schillerová (za ANO).

„Všechna dostupná a zveřejnitelná data, která vzniknou za peníze daňových poplatníků, musí být neprodleně bezplatně zveřejňována jako otevřená data,“ stojí v programovém prohlášení vlády Andreje Babiše z 27. června 2018.

Přesto de facto od začátku roku ministerstvo zdravotnictví v tandemu se svým Ústavem zdravotnických informací a statistiky (ÚZIS) tajilo informace o probíhající epidemii. Některé z nich - jako třeba detaily o struktuře testů - nezveřejnilo dodnes a server iROZHLAS o ně vede soudní spor.

Epidemie tak nasvítla diskutabilní praxi ministerstva a zdravotnických statistiků, kdy má veřejnost jen velmi omezený přístup k číslům, které popisují české zdravotnictví. Letos tak musel zasáhnout i Úřad pro ochranu osobních údajů v případě, kdy zdravotničtí statistici odmítali poskytovat lidem informace, které o nich sbírají.

Ministerstvo zdravotnictví pod vedením Adama Vojtěcha (za ANO) se také snažilo utajit detailní informace o šíření covid-19 v obcích. Když si tato čísla po pohrůžkou soudního sporu vymohli alespoň starostové, snažil se resort přístup i nadále maximálně omezovat, a před veřejností čísla tajil úplně s tvrzením, že by jejich zveřejnění vyvolalo paniku.

Stejně ÚZIS tajil informace o obsazenosti nemocničních lůžek, a teprve po výměně ministra zdravotnictví se přístup úřadů změnil. A díky zveřejnění se následně podařilo odhalit a opravit chyby, které statistika nakažených obsahovala.

Navzdory tomu se ale vláda k větší otevřenosti nemá. Sociálnědemokratický vicepremiér a ministr vnitra Jan Hamáček se snaží informování veřejnosti omezit krizovým zákonem, šéf zdravotnických statistiků Ladislav Dušek zase před časem na zdravotnickém výboru Poslanecké sněmovny prohlásil, že by omezil zveřejňování počtů zemřelých.

Na začátku srpna, tedy mezi dvěma vlnami pandemie, vláda představila semafor. Ten zemi rozdělil podle toho, kolik nakažených koronavirem se objevilo v jednotlivých okresech Česka. Měl varovat před rostoucím počtem nemocných a pomoci vládě situaci zvládat.

„Není to jen o číslech nakažených, ale je nutné se dívat i mnohem více do hloubky. Informace jsou takové, že jsme schopni situaci analyzovat detailněji,“ řekl tehdejší ministr zdravotnictví Vojtěch.

Co se původně jevilo jako užitečný nástroj, se posléze změnilo v nicneříkající obrázek. Během dvou měsíců se celá země dostala od bílé, přes zelenou a oranžovou až k červené a semafor přestal dávat smysl. „Problém se semaforem byl v tom, že ukazoval aktuální situaci na základě dat z předchozího týdne. Ale ne to, jaká situace nastane,“ poznamenal v říjnu už exministr Vojtěch, kterému ale zůstal post poslance.

Vojtěchův nástupce ve funkci Roman Prymula (za ANO) dokonce v říjnu nazval koronavirový semafor „kočkopsen“. „Neříkám, že byl úplně šťastně zvolen. Byly tady politické tlaky, aby tady byl,“ řekl. „Buď máme semafor a opatření jsou navázána na něj, nebo nemáme semafor a opatření děláme plošná.“

Vláda ještě před tím, než se barva semaforu sjednotila, začala zavádět plošná opatření pro celé Česko, například zavřela obchody a omezila volný pohyb. Poté celý projekt vyšuměl do ztracena.

„Když víme, že od středy tohoto týdne se pohybujeme na stupni číslo čtyři, pak pokud to vydrží do středy příštího týdne, tak bychom od dalšího pondělí mohli rozhodovat o rozvolnění,“ vysvětloval na tiskové konferenci ke vzniku Protiepidemického systému (PES) Jan Blatný (za ANO), od jara už třetí ministr zdravotnictví. Byl pátek 13. listopadu.

A jak nový ministr řekl, tak se i stalo: brzy došlo k přechodu ze 4. na třetí stupeň. Problém ale nastal, když se situace začala opět zhoršovat. Vláda se totiž 8. prosince rozhodla zavést jakési „mezipatro“ mezi 3. a 4. stupněm indexu, když omezila například otevírací dobu restaurací, přestože měly mít podle pravidel třetího stupně otevřeno do 22.00.

„Hospodští to mají asi jako trest, že nedokázali uhlídat hosty,“ kritizoval vládu například místopředseda sněmovního zdravotního výboru Vlastimil Válek (TOP 09) s tím, že se z PSA stal „kočkoPES“.

V úterý bylo skóre PES už pátým den na nejhorším stupni. O případném zpřísnění opatření, jež může zahrnovat třeba omezení provozu obchodních center, bude vláda jednat ve středu.

Ze PSA se stal kočkoPES. Hospodští to mají asi jako trest, že nedokázali uhlídat hosty a že od pracovní povinnosti vláda osvobodí jenom mediky, to je zase polovičaté řešení. Co studenti středních zdr. škol a další zapojení?

I když mělo Česko připravený pandemický krizový plán, během první vlny zemi trápil akutní nedostatek zdravotnických pomůcek. Roušky a respirátory se nedostávaly ani zdravotníkům, kterým je doma na kolena šli dobrovolníci.

Signál o tom, že země není připravená, přitom vláda dostala už na podzim minulého roku. Tehdy Česko v žebříčku Global Health Security Index, který hodnotí připravenost jednotlivých zemí světa na případnou pandemii, skončilo na 42. pozici. Lépe na tom podle hodnocení amerických odborníků byly i Turecko, Argentina či Jihoafrická republika.

Letos v lednu před nebezpečím nákazy zákonodárce varoval také lékař a poslanec ODS Bohuslav Svoboda. Požadoval, aby sněmovna zařadila na program jednání bod informace vlády o chystaných opatřeních.

„Jaké jsou lůžkové kapacity Česka? Máme dostatečný počet zdravotních pomůcek, ochranných oděvů, dezinfekce a masek? Máme dostatek personálu, který je připraven na možné nenadálé situace?“ ptal se Svoboda 28. ledna na plénu.

Přesto bylo na začátku března ve skladech Správy státních hmotných rezerv jen 10 000 ochranných brýlí a 10 000 respirátorů. Roušky nebo dezinfekce nebyly ve skladech vůbec. „Nakupujeme podle požadavků jednotlivých ministerstev. A na ně požadavky nebyly,“ pravil v rozhovoru pro server iROZHLAS.cz šéf organizace Pavel Švagr.

„V březnu někdo přišel s tím matematickým modelem a v srpnu nikdo, sice byl ten stejný člověk, ale už přišel v nějakém čase, a ti, kteří měli přijít, nepřišli,“ prohlásil v minulosti premiér Andrej Babiš (ANO). Hovořil o předsedovi představenstva pojišťovny Direct Pavlu Řehákovi.

Právě on sestavil v Excelu jednoduchý matematický model, který na začátku března poskytl vládě. Původně měl přitom sloužit jen pro jeho firmu.

Díky jeho prezídkcím mohl kabinet včas zareagovat a například zavřít hranice a omezit volný pohyb osob. Jak ale předseda vlády zmínil, podruhé už se taková situace nezopakovala. Ústav zdravotnických informací a statistiky před druhou vlnou nevaroval. I šéf statistiků Ladislav Dušek na konci srpna tvrdil, že situace kolem koronaviru je „dobrá“ a „relativně klidná“. Serveru Aktuálně.cz dokonce řekl, že virus slábně.

Ve stejnou dobu přitom Řehák s dalšími dobrovolníky vládu varoval znovu. Ještě před prázdninami jim navíc zaslal materiál, v němž ve 32 bodech doporučil, jak by se Česko mělo na druhou vlnu připravit. Velkou část z nich vláda nezrealizovala v dostatečném rozsahu, jelikož se rozhodla věřit vlastním analýzám.

„S velkou úctou k panu Řehákovi a poděkováním za jeho analýzu je nutné zdůraznit, že sám stát má vlastní analýzy a materiály od svých odborníků na denní bázi a při svých rozhodnutích vychází z odborných podkladů,“ napsal Deníku N již bývalý ministr zdravotnictví a poslanec Adam Vojtěch (za ANO).

„Neměli bychom se strašit druhou vlnou, jsme na ni připraveni. Vůbec nechápu, jaký plán po nás opozice chce. Když budeme mít pocit, že je nějaký zvýšený výskyt, tak samozřejmě budeme reagovat velice rychle, ale už to nikdy nebude plošné opatření,“ uklidňoval premiér Andrej Babiš na začátku června.

V září vláda zavedla roušky v prostředcích hromadné dopravy a premiér vybídl v Poslanecké sněmovně opozici, aby místo koronaviru řešila zahrádkářský zákon. Zároveň kabinet odmítl zavádět přísnější opatření.

Druhá vlna nakonec přišla a s ní i celostátní opatření v podobě zavření sportovišť a kulturních institucí, případně omezení otevírací doby restaurací. Situace se obrátila poté, co se v říjnu ve volbách rozhodlo o vedení kraje a složení třetiny Senátu. „Musíme přijmout opatření na dva týdny a pokusit se srazit vysoká čísla nakažených co nejniž. Poté by se přijala už pouze podstatně mírnější, udržovací opatření,“ řekl tehdejší ministr zdravotnictví Prymula.

Nebylo tomu tak. V dalších týdnech Itálie zařadila Česko mezi rizikové země a začali se ozývat zdravotníci, kteří upozorňovali, že počty hospitalizovaných se zvyšují a nemocnice přestávají situaci zvládat. V krajích přestávaly hygienické stanice stíhat trasovat, semafor kompletně zrudnul a začaly docházet plicní ventilátory.

Vláda tak začala přitvrzovat - zavřela školy i restaurace a zavřela vysokoškolské koleje. „Jsme nuceni přijmout taková opatření, která by během dvou, maximálně tří týdnů obrátila ten trend. Jinak by logicky došlo k přetečení kapacity nemocnic,“ oznámil Prymula. Babiš ještě v říjnu označil situaci za „katastrofální“.

„Komunikace není ideální, je potřeba komunikovat jasně a zřetelně. Já to dělám, já nejsem ministr zdravotnictví,“ vyjadřoval se premiér Babiš v srpnu ke zmatkům ohledně zavádění roušek. Kritika mířila hlavně na tehdejšího ministra zdravotnictví Vojtěcha.

Se špatnou komunikací ale kabinet bojuje už od jara. Že si premiér problém uvědomoval, dokazují i dokumenty z jednání vlády, které server iROZHLAS.cz prostudoval. „Předseda rady přivítal členy rady a apeloval opětovně na jednotnou komunikaci vlády navenek,“ stojí v zápisu o zájmové schůzce Rady pro zdravotní rizika.

Resort zdravotnictví v té době po Vojtěchovi převzal epidemiolog Prymula, který chtěl „komunikaci dramaticky zlepšit“. A zpočátku komunikoval až moc. Podle domluvených pravidel pak mohl mluvit veřejně o koronaviru pouze dvakrát týdně, což se mu ale - ani přes premiérův apel - nedařilo, jak už dříve zmapoval server iROZHLAS.cz. Komunikace kabinetu tak byla podle některých expertů na marketing matoucí.

Jenže problém má i současný ministr zdravotnictví Jan Blatný (za ANO). Jeho resort vydal například novinový inzerát, který lidi vyzýval, ať se nechají naočkovat. A sklídl za to vlnu kritiky. Třeba vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová napsala, že titulky inzerátu mohou působit tak, že vypadá jako zaměřený spíš proti očkování.

@ZdravkoOnline Určitě jste to mysleli dobře. Proč je to tedy špatně? pic.twitter.com/VpUDceGdL9

„Musí připravit nějakou kampaň. Doufejme, že bude vypadat jinak než ten inzerát, který jsem viděl, který byl úplně katastrofální,“ prohlásil na adresu Blatného premiér Babiš.

Padesátimilionový tendr na mediální kampaň ovšem ministerstvo spustilo až minulý týden, aby ho o tři dny později po kritice zrušilo a oznámilo spolupráci s marketingovými agenturami. Třeba Asociace Public Relations se ale o záměru dozvěděla až ze sociálních sítí.

Ti oslovili @strakovka s tím, že dodají obsah kampaně v rámci dobrovolné pomoci. Plánovaný rozpočet tak bude alokovan na nákup mediálního prostoru pro tuto kampaň, jejíž start plánujeme na druhou polovinu ledna.

Problém s komunikací měly ale například i hygienické stanice, které do letoška nebyly na takový zájem veřejnosti i novinářů zvyklé. Třeba šéfka pražské hygieny Zdeňka Jágrová nejprve kritizovala účastníky medializované párty v klubu Techle Mechtle s tím, že měli mít roušky. Pak se ale opravila. Na bary se povinnost nevztahovala.

Situaci chtěl ministr Vojtěch vyřešit jednoduše: pracovníci napojení na ministerstvo měli komunikovat jen přes jeho tiskové oddělení.

„Ano, mám oficiální informaci, že se všechno komunikuje přes tiskový odbor ministerstva,“ řekla serveru Seznam Zprávy pražská hlavní hygienička Zdeňka Jágrová. Tehdejší mluvčí resortu Gabriela Štěpánová ale celou věc omlouvala tím, že chce jen sjednotit komunikaci.

„Protože já mám svoje zkušenosti s ministerstvem zdravotnictví, celoroční, takže jsem se rozhodl, že to budu já,“ vysvětlil o víkendu premiér Andrej Babiš, proč by se měl stát vládním zmocněncem pro očkování proti nemoci covid-19.

Nabídku na tuto práci dostal o několik dní dříve epidemiolog Roman Prymula. Tomu ale nakonec vadilo, že by měl doplnit už fungujícího koordinátora očkování, farmaceuta Zdeňka Blahutu. „Rozhodl jsem se tak, protože není možné to řídit ze čtyř míst,“ řekl pro server iDnes.

Zatímco se v Česku řeší, kdo bude koordinátor, v sousedním Německu jsou na očkování proti viru daleko lépe připraveni. „Můžeme se podívat třeba na Bavorsko, které má v každém okrese očkovací centrum a nasmlouváno 3500 lékařů,“ řekl v nedělním vysílání Českého rozhlasu Plus matematik a ředitel Centra modelování biologických procesů René Levínský.

Jaké jsou podle něj zásadní úkoly pro vládu? „V první řadě by měla řešit logistiku očkování, která je náročná už kvůli tomu, že vakcína od firmy Pfizer vydrží mimo mrazáky jen 5 dní. Měla by na tom pracovat s hejtmany a v každém kraji mít dvě až tři očkovací centra,“ vysvětlil matematik.

Jenže koordinace s hejtmany zatím nefunguje, jak upozornil šéf Jihočeského kraje Martin Kuba z ODS. „Vypadá to, jako by největší problém očkovací strategie bylo rozvést zmrazenou vakcínu. Hlavní přeci je, aby každý věděl, kdy a jak se může hlásit, a vytvořit ve všech okresech personální a prostorové kapacity pro bezpečné očkování tak velkých počtů lidí. O tom ve strategii očkování není ani slovo,“ napsal hejtman na twitteru.

„Bude to jedna z nejnáročnějších logistických operací v dějinách českého zdravotnictví,“ hodnotí očkování koordinátor Blahuta.

Jak si s úkolem koaliční vláda ANO a ČSSD poradí, se dozvíme až v roce 2021.

1.105. Nechvalně známý dezinformátor má utrhum, Facebook mu smazal účet URL

WEB, Datum: 24.12.2020, Zdroj: globe24.cz Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.12.2020 02:48, RU / měsíc: 1 122 744, Celková návštěvnost: 84 569, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,94

Facebook odstranil profil vlivného australského kuchaře Peta Evanse poté, co celebrita opakovaně zveřejňovala dezinformační příspěvky o koronaviru. Dnes o tom informoval zpravodajský portál BBC.

Evans, který měl na sociální síti přibližně 1,5 milionu sledujících, šířil konspirační teorie o covidu-19 a vakcínách. Facebook již dříve odstraňoval jednotlivé jeho příspěvky, které vyhodnotil jako dezinformační, nyní ale stáhl celý šéfkuchařův účet. Evans se svými fanoušky sdílel teorie popírané odborníky týkající se například závažnosti viru, nošení roušek a vakcín, píše BBC Facebook uvedl, že Evansův účet stáhl kvůli "opakovaným porušením podmínek" internetové platformy. "Nikomu nedovolujeme sdílet dezinformace o covidu-19, které by mohly bezprostředně způsobit fyzickou újmu, nebo (teorie) o vakcíně proti covidu-19, které jsou vyvráceny zdravotními experty," sdělil mluvčí sociální síť.

Evansův instagramový účet ale zůstal aktivní, i když tato sociální síť je vlastněná Facebookem. Šéfkuchař na tento svůj stále aktivní účet napsal, že "je mu potěšením být katalyzátorem diskuzí o tak důležitém tématu, jako je svoboda projevu". Mnoho z jeho fanoušků vyjádřilo ohledně rozhodnutí Facebooku nespokojenost.

Kuchař, který si říká také Paleo Pete, se proslavil jako porotce v australském kulinářském pořadu My Kitchen Rules (Pravidla mé kuchyně). Ještě před nástupem koronaviru Evanse australské zdravotnické organizace kritizovaly za to, že propaguje pseudovědecké názory týkající se diet a léčby rakoviny. V roce 2017 ho také Australská lékařská asociace (AMA) obvinila z ohrožování životů, protože podle ní zveřejňoval nevědecké zdravotní rady týkající se například toxinů v opalovacím krému či ubývání vápníku v těle.

Omezit šíření zkreslených a zavádějících informací k epidemiím včetně nynější koronavirové je cílem webu Infomore.cz, který společně spouštějí **Fakulta sociálních věd** (FSV) Univerzity Karlovy,...

Spiklenecké teorie o koronaviru nacházejí na Balkáně živnou půdu. Podle průzkumu na toto téma věří některé z nich více než tři čtvrtiny tamních obyvatel, což je až třikrát více než ve zbytku Evropy.

1.106. Vojtěch, Prymula, Blatný. Tři muži, kteří se snažili zachránit Česko před koronavirem URL

WEB, Datum: 24.12.2020, Zdroj: e15.cz, Strana: 0, Autor: Nguyen Thuong Ly, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 25.12.2020 02:44, RU / měsíc: 1 504 515, Celková návštěvnost: 117 688, Rubrika: Domácí, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,31

Je jen málo horších zaměstnání než být ministrem zdravotnictví v době neutuchající celosvětové pandemie. Výhodou je snad jen fakt, že si široká veřejnost, která politiku běžně nesleduje, konečně pamatuje vaše jméno. Adam Vojtěch, Roman Prymula a Jan Blatný se na tomto postu vystřídali, aby letos provedli Česko zdravotnickou krizí, kterou země nepamatuje.

Politik, epidemiolog a lékař. Osobností a zkušenostmi jsou tito tři muži sice rozdílní, do jednoho však zjistili, že řešení epidemie koronaviru není zdaleka jen otázkou výsostně odbornou a zdravotnickou, ale do velké míry ekonomickou, byznysovou, a zejména politickou. Každý z nich si „užil“ zpříšňování opatření, vyhlašoval či prodlužoval nouzový stav a každému na krk dýchal předseda vlády a šéf hnutí ANO Andrej Babiš.

„De facto každý ministr zdravotnictví v každé zemi to má velmi těžké. Názory odborníků jsou velmi rozdílné a nikdy se nemohou zavděčit většině,“ míní ředitel Fakultní nemocnice Olomouc Roman Havlík. Více než vděk by přitom ministři potřebovali důvěru.

Dějství první: Zkusíme všechno a uvidíme

Zhodnotit, který z ministrů to měl nejtěžší, je téměř nemožný úkol. Jeden by řekl, že to musel být Adam Vojtěch, poslanec zvolený za ANO, který po letech poctivě legislativní práce musel na jaře jako první čelit nebývalé panice a strachu z neznámého. Nejen že sám podcenil na začátku roku hrozbu epidemie, ale také zdědil špatně fungující hygienické stanice, řešil akutní nedostatek zdravotnického materiálu a čelil zmatkům ve vládním kabinetu, kde nebyly jasně rozdělené kompetence.

Zároveň však zdědil ostražitou veřejnost. Byť lidé přijímali oznámená opatření se zděšením, mnozí věřili, že jsou potřeba. Češi začali nosit bez výhrad roušky, sami si je šili, zásobovali jimi zdravotníci a stali se příkladem pro západní svět. Velmi tvrdá opatření se co do počtu nakažených vyplatila a premiér se mohl chlubit tím, že zachránil „tisíce mrtvých“.

Mezitím však Adam Vojtěch začal mizet do pozadí. Novináři se na tiskových konferencích ptali premiéra, proč si na vystoupení před média bere s sebou epidemiologa a ministerského náměstka Romana Prymulu, a ne samotného ministra. „Je to odborník, já mu věřím,“ zaznělo z premiérových úst. Babišovo favorizování Prymulu se stalo ještě očividnějším, když jej dosadil přes protest ministra vnitra Jana Hamáčka do čela ústředního krizového štábu.

První vlna se vyznačovala tím, že se zkoušelo, co bude fungovat a co je vlastně legální – jak u protiepidemických opatření, tak u kompenzací pro podnikatele. Některé kroky Adama Vojtěcha na jaře zrušil soud, protože nebyly podloženy správným zákonem. Uzavření hranic bylo dokonce zpětně označeno předsedou Ústavního soudu Pavlem Rychetským za protiústavní a bylo to jedno z mála omezení, ke kterým se vláda na podzim nevrátila.

Intermezzo: Když vítězí veřejné mínění

Prázdniny přinesly u vládních činitelů pocit, že pandemie skončila, což sami později přiznali. Vojtěch chtěl využít zklidnění během letních měsíců k rozvoji chytré karantény, digitalizaci hygienických stanic a k přípravě semaforu. Úmysl ale narážel na realitu, rezort zdravotnictví několikrát během roku dokázal, že není dobrý v organizaci velkých projektů, a musel si nechat pomoci od armády, ministerstva vnitra i od soukromého sektoru. Slib, že chytrá karanténa vyvede Česko z krize, se nakonec nenaplnil.

Byť zhoršení situace v Karvině a nejen tam ukázalo, že koronavirus nikam neodešel, premiér Babiš si nástup další vlny pandemie dlouho nepřipouštěl. Když na radu odborníků oznámil Vojtěch na konci srpna opětovné zavedení roušek, Babiš si ho obratem pozval „na kobereček“ a donutil ho opatření zmírnit. Tento střet mezi Vojtěchem a Babišem se nakonec stal klíčovou událostí, která předznamenala následný podzimní vývoj událostí.

V září na začátku druhé vlny se rozhodl Adam Vojtěch rezignovat. „Ministr Vojtěch byl premiérovým otloukáčkem a nakonec se stal obětí beránkem,“ zhodnotil situaci Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Jednal správně, když prosazoval přísnější hygienická opatření, premiér se však chtěl zalíbit lidu, čímž k současnému stavu hodně napomohl. Dle politických zákonitostí však hlava, která padá, je ministrova,“ dodal politolog.

Dějství druhé: Ten, komu lidé věří

A tak se do vedení klíčového rezortu dostal premiérovův oblíbenec Roman Prymula. Epidemiolog si už během první vlny vydobyl respekt u veřejnosti i médií, působil dojmem rozhodného plukovníka, který si nenechá diktovat. Babiš se kvůli svému letnímu fiasku stáhl do pozadí a Prymula těsně po krajských volbách ohlásil řadu významných omezení.

Epidemiolog dlouhodobě vystupuje jako odborník, sám za sebe, nezávislý na názoru voličů. Chybí mu však mediální obratnost, čímž si už na jaře několikrát zavařil i u Babiše. Do paměti se zapsala zejména jeho výhrůžka, že hranice mohou být zavřené klidně dva roky. Byl to také on, kdo do slovníku laické veřejnosti přinesl slovo promočování.

Prymula však už po několika týdnech v úřadu skončil, když ho na konci října fotografové zachytili při odchodu ze schůzky z uzavřené restaurace. Jeho neohrabané vysvětlování rázně ukončil Babiš, který ho donutil k rezignaci. Prymulův přešlap přišel v době, kdy důvěra lidí ve vládní opatření klesala a premiér – zřejmě správně – odhadl, že veřejnost by nemusela dobře přijmout, kdyby ministr „kázal vodu a pil víno“. Den před předáním úřadu svému nástupci nicméně stihl Prymula získat státní vyznamenání od prezidenta Miloše Zemana.

Dějství třetí: Boj se strachem

Není žádným tajemstvím, že Babiš měl velké potíže najít člověka, který by byl ochoten post po Prymulovi převzít. Nakonec ho našel v osobě Jana Blatného, lékaře a náměstka z Fakultní nemocnice Brno. Na rozdíl od svých předchůdců nebojuje jen s virem, ale v širší míře i s nedůvěrou občanů a s dezinformacemi. I proto když v říjnu do funkce nastupoval, dal si ministr za cíl změnit strach z koronaviru v respekt.

Blatný představil zatím poslední protiepidemický systém s názvem PES. Česko si podle tohoto systému užilo uvolnění a opětovné zpříšňování na počátku třetí vlny. Vláda však systém nedodrжуje přesně a PES pod tíhou výjimek přestává být podle podnikatelů předvídatelný. Blatný kromě toho zavedl plošné testování obyvatelstva.

Blatného hlavní mise je nyní očkování. Je to patrně nejnáročnější úkol, který letos dostal jakýkoli ministr zdravotnictví. Vyžaduje totiž spolupráci skeptického obyvatelstva. Kromě logického zajištění očkování musí Blatný, jehož obličej zná většina lidí jen s rouškou, přesvědčit veřejnost o potřebě vakcinace. Jen pak se bude na Blatného vzpomínat jako na ministra, který vyvedl zemi ze zdravotnické krize. Tedy pokud si tuto zásluhu nepřisvojí Andrej Babiš, který se již prohlásil za hlavního koordinátora očkování v Česku.

1.107. Brexit napůl s dohodou, napůl nahý URL

WEB, Datum: 26.12.2020, Zdroj: vasevec.cz, Strana: 0, Autor: Zbyněk Fiala, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.12.2020 02:55, RU / měsíc: 243 470, Celková návštěvnost: 18 339, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20

„Obnovili jsme kontrolu nad našimi zákony i naším osudem,“ prohlásil britský premiér Boris Johnson ve štedrovečerním čase, když ohlásil dokončení základních obrysů dohody s EU. „Je to poprvé, kdy mezinárodní obchodní dohoda nerozšiřuje volný obchod, ale naopak vytváří bariéry,“ kontroval významný britský obchodní diplomat Pascal Lamy. K tomu dodejme, že z dohody vypadlo jak dodržování shodných pravidel, tak řešení sporů u Evropského soudního dvora. Kde nejsou pravidla, nevíme, jak to dopadne. Tomu se říká riziko. Snižuje je tušení, že vyhraje ten silnější (pokud se neužívají asijské metody boje).

Volnému obchodu mezi Británií a EU bude od ledna nevolno. Co to přinese? Lze jistě argumentovat, že volný obchod, který je dobrý pro ekonomiku, nemusí být vždycky dobrý i pro lidi. Vydělají na tom spotřebitelé, ale jen do doby, než přijdou o práci nebo část mezd, a často i o možnost, něco s tím udělat. Proto musí zasahovat vlády. Avšak ani rázná omezení bezbřehého trhu a jeho náhražka ručním řízením nemusí vést k lepšímu, když se zahraniční monopoly nahradí těmi domácími, které mohou zkombinovat nižší mzdy s horším a dražším zbožím.

Přirozeně, je-li vláda osvícená, může to dopadnout dobře. Co když však volby vedou jen k úvahám, od čeho je skutečně odvozeno sloveso volit? Také tady by nabízelo naději ruční řízení osvíceným samovládcem, ale s tím je zase spojeno riziko, že příště jej vystřídá naprostý debil, kterého už se nezbavíme. Demokracie – i trh – jsou proto stále většinou využívány hlavně proto, že jde o nejdostupnější metody, jak ukončit časy hrůzy. Nejsou zárukou, že je (opět – dočasně) nevystřídá hrůza jiná.

O obchodní dohodě mezi Británií a EU toho moc nevíme, byť na to Financial Times nasadily tučet nejlepších analytiků. Zaprvé je hrozně tlustá, někdo mluví o 500, jiný o 1000 stranách, a pak není ani zdaleka hotova, přestože má upravit vztahy po konci přechodného období Brexitu, tedy už po 31. prosinci letošního roku. I když to specializované právní týmy zvládnou, musí to schválit britský parlament (snad 30. prosince) a Evropský parlament (někdy v lednu), nemluvě o Evropské radě a nějakém tom ratifikačním procesu. Proto se zatím rýsuje i dohoda, že v lednu se budeme tvářit, jako by to už platilo. Brzdou odporu proti změnám může být obava, že kdyby to neplatilo, začneme znovu.

K rychlému ukončení nekonečných odsunů všech definitivních a nepřekročitelných závěrečných termínů pomohla děsivá situace na britských hranicích, která sice byla vyvolána novým kmenem koronaviru, ale před hraniční čarou by se nahromadily stejné tisíce kamionů, kdyby prosinec skočil bez dohody. Největší britskou slabinou se ukázala závislost na dovozu potravin, který často kryje čtyři pětiny spotřeby. Takovou ránu si nemůže žádná vláda dovolit.

Dohoda je proto lepší než skok z útesu, ke kterému se přirovnávala situace, kdyby konec ohlásilo jen prásknutí dveřmi. Pomohlo, že si to nakonec vzali na povel šéfové v nočním telefonickém hovoru mezi premiérem Johnsonem a předsedkyní Evropské komise Ursulou von der Leyen. Nový šéf Labouristů Keir Starmer okamžitě slíbil, že jeho poslanci dohodu podpoří, takže v britském parlamentu spolehlivě projde. Je za tím jednoduchá úvaha, kterou ostatně Starmer vyslovil i veřejně – je to Johnsonova dohoda, ať tedy nese odpovědnost. Lstivou složkou je pak fakt, že se tím zvýrazní třenice v Konzervativní straně s euroskeptickými fundamentalisty, kteří určitě nebudou spokojeni.

Opozice tak vrátí domácí politickou hru na políčko jedna. Když se před lety dostal do konfliktu s konzervativní extrémní pravíci tehdejší premiér David Cameron, slíbil jí referendum o Brexitu v naději, že euroskeptici toto hlasování spolehlivě prohrají. To se nestalo, nehlasovalo se jen proti Bruselu, část voličů hlasovala taky proti Londýnu. Čert dopustil a motyka spustila.

(Parádní rozbor britské vnitropolitické situace té doby nabízí bakalářská práce Markéty Svobodové z **Fakulty sociálních věd UK** na <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/99689> .)

Na konci cesty se situace opakuje. Premiér Johnson dlouho ustupoval stejné skupině, která trvala na Brexitu bez dohody. Až když bylo zřejmé, že si koledují o katastrofu, premiér vyměkl a dohodu přijal. Tím ztratil na pravici kredit a rýsuje se další domácí zabíjačka. Labouristé se těší na převzetí vlády od rozhádaných Konzervativců, kteří na sebe budou přehazovat vinu, kdo za to může. V učebnicích to skončí jako doklad toho, že fundamentalistům nelze ustupovat.

Co se dohodlo?

Poslední fáze jednání o obchodní dohodě se hodně soustřeďovala na práva rybolovu, ale to je nepodstatný detail, byť se do něj vkládala nálož symboliky „získat kontrolu“ na vlastním územím. Podstatnější byla dohoda o obchodní výměně. Zatím se týká jen výrobních oborů. Tam má EU obrovský obchodní přebytek, a tedy větší zájem na průchodnosti hranic. Netýká se služeb. Nejvýnosnější obor britských finančních služeb je tak ve vzduchu.

Nejpodstatnějším rysem obchodní dohody je rezignace na přijetí společných pravidel. Neznamená to nic jiného než přenesení sporů do budoucnosti. Británie nemusí přejímat všechna nová pravidla EU, může naopak zavádět jednostranně ta svá, ale pokud druhá strana dostane pocit, že je znevýhodněna, může se uchýlit k odvetným opatřením. Mohou mít podobu cel, omezení přístupu na trh, další papírové nálož, zdržení... Vynalézavosti se meze nekladou. A protože v zápase tělo na tělo obvykle větší vyhrává (pomineme-li asijské techniky boje), lze tušit, jak to dopadne.

Zjišťujeme tak, že dohoda o volném obchodu (free trade zone) může vést k zavádění nových cel i mimocelních překážek

obchodu. Bude o tom rozhodovat jakýsi arbitrážní mechanismus, kterému se bude říkat „vyrovnávací“ (rebalancing). Ale každá strana má právo čelit nespravedlivé nevýhodě. A druhá strana má zase právo považovat za nespravedlivou odvetu. Odmítnutí společného soudce u Evropského soudního dvora posílilo pocit britské suverenity, ale jen do chvíle, než se ukáže, že právo by příležitostně dalo šanci i tomu slabšímu. Bezpráví nikdy (opět, s výjimkou asijských forem boje).

Pokud jde o Irsko, hranice se Severním Irskem bude volně průchozí, ale s celní kontrolou, i když cla nebudou vybírána. Kontrola musí být, stejně tak papíry, fronty, zdržení, náklady, spory. Dovoz aut do Evropy (4 miliony ročně) nebude usnadněn ani tam, kde je (deklarovaná) převaha unijních součástí. Všechno bude v režimu zahraničního obchodu. Státní pomoc na britské straně bude regulována novým speciálním úřadem. Ten však nebude mít předběžné pravomoci, bude řešit až spory. A jsme znovu u těch zhojovacích arbitráží.

Data mohou proudit přes hranci, ale jen některá. Británie ztratí přístup k evropské online databázi kriminálních případů. Spolupráce bude pokračovat, ale jen omezeně nebo na individuální vyžádání. Víza budou platit 90 dní, pak se žádá znovu. Nákladní doprava smí vyvézt a dovézt, ale jen z jednoho místa, nesmí v EU vykládat a opakovaně znovu nakládat. Letadla mohou přelétat, ale jen na jedno letiště. Nesmí mít další přistání, na to se musí zorganizovat zvláštní unijní služba.

Podrobnosti se teprve dozvíme. Jako obvykle, sny bývají velkorysé, ale ďábel tkví v detailu. Uvidíme, co z toho Britové vyvaří. Skutečnost, že si zaneřádili vnitřní prostředí vyšší mírou nejistoty, je zbaví spousty přímých zahraničních investic a sníží vliv přerostlé City. To může být i dobře, stejně jako vynucené rozvojové plány pro vyšší potravinovou a další soběstačnost. Počkejme, co to přinese.

1.108. BIS i Česko čeká zatěžkávací zkouška. „Pokud Koudelka neprojde, ukáže to na rozklad státu.“ varuje premiér Sobotka [URL](#)

WEB, Datum: 26.12.2020, Zdroj: denikn.cz, Strana: 0, Autor: Lukáš Prchal, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.12.2020 03:00, RU / měsíc: 358 647, Celková návštěvnost: 41 097, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,46

Na jaře nového roku začne souboj o jméno nového ředitele Bezpečnostní informační služby (BIS). Odborníci varují, že prezident Miloš Zeman (a jeho okolí) se bude snažit výběr ovlivnit, i když to ze zákona nepatří do jeho pravomoci. Prezident dává otevřeně najevo, že si nepřeje, aby ve funkci dalších pět let pokračoval Michal Koudelka. Pokud Zeman tento střet vyhraje, půjde o rozklad základních funkcí státu, varuje premiér Bohuslav Sobotka.

Nový rok s sebou přinese celou řadu výzev a změn – celý svět se bude dál vyrovnávat s následky pandemie, Spojeným státům začne vládnout nový prezident Joe Biden a Česká republika si na podzim vybere nové poslance, a tedy i vládu. Ještě předtím ale končí vláda Andreje Babiše (ANO) bude muset jmenovat šéfa Bezpečnostní informační služby (BIS), o níž se poslední době mluví a píše víc, než by si kterákoli zpravodajská služba na světě přála.

Ani v Česku obvykle nebývá výběr šéfa kontrarozvědky mediálním tématem číslo jedna, příští rok to ale bude bezpochyby jedna z nejsledovanějších událostí. Odborníci upozorňují, že může jít o zlomový moment, který rozhodne o směřování České republiky.

Expertů na bezpečnost, bývalí šéfové tajných služeb i politici upozorňují, že výběr nového šéfa BIS se dostává do středu pozornosti hlavně kvůli postojům prezidenta Zemana, který současnému řediteli Michalu Koudelkovi vyhlásil otevřenou válku. Ten se přitom chce o místo v čele kontrarozvědky znovu ucházet.

A přestože zákon prezidentovi nedává pravomoc do výběru zasahovat, už nyní se Zeman snaží zabránit tomu, aby Koudelka svou funkci obhájil. Tento střet pak může mít podle odborníků fatální dopad na zpravodajskou komunitu, na politickou scénu i na naši pověst ve světě.

Hra o rozklad státu

Bývalý premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD), jehož vláda současného šéfa BIS před více jak čtyřmi lety jmenovala, je přesvědčený, že Koudelka musí svou funkci obhájit. A vláda podle něj bude hrát o to, zda tuto zemi bude řídit ona, nebo prezident Zeman.

„Michal Koudelka je nadstranický profesionál a službu vede dobře. Nemyslím si, že někdo najde pravdivé a relevantní důvody, proč by neměl ve funkci ředitele BIS pokračovat. Pokud mu současná vláda neprodlouží mandát, bude to důkaz slabosti vlády a také další projev rozkladu základních funkcí českého státu, který tady po roce 2017 probíhá,“ reagoval pro Deník N premiér Sobotka.

Zeman vede proti BIS a jejímu řediteli otevřenou válku už dva roky, od kauzy novičok. Tehdy si prezident od BIS i Vojenského zpravodajství vyžádal zprávy o tom, zda se v Česku tento jed vyráběl – reagoval tak na obvinění Moskvy, která se snažila zamířit skandál kolem otravy bývalého agenta Sergeje Skripala a jeho dcery ve Velké Británii. Přestože BIS sdělila, že se jed v Česku nevyráběl, pouze ve stopovém množství syntetizoval, prezident podpořil ruskou verzi. Prezidentovi podle Aktuálně.cz vadila i role BIS ve vyhoštění tří ruských agentů, čímž Česko reagovalo právě na kauzu novičok.

Od té doby Zeman nechce Koudelku povýšit na generála, i když mu to vláda už pětkrát navrhla.

Přečtěte si také Zemanovo kompro na šéfa BIS poslanci rozcupovali. „Je to hodně slabé a jsou tam chyby,“ říká člen komise

A nyní je jisté, že se prezident bude snažit jmenování nového ředitele ovlivnit a promluvit do něj. „Tady není čistý padouch a čistý hrdina. Jde o velkou záležitost, kterou vnímám jako otázku ústavnosti. Všichni mají své pozice, ale otázka je, jak je naplňují a co si pod tím představují,“ říká bývalý zpravodajec Jiří Růžek, který BIS vedl v letech 1999 až 2003.

Růžek tak poukazuje na to, že Zeman byl zvolen v přímé volbě, a má tak pocit, že může i do záležitostí, jako je výběr šéfa BIS, mluvit. Zákon přitom říká, že ředitele kontrarozvědky jmenuje vláda po projednání v bezpečnostním výboru.

Růžek podotýká, že prezident se má o fungování zpravodajské služby aktivně zajímat, problém je podle něj jinde: „Prezident Zeman má své máslo na hlavě v podobě lidí, kterými se obklopuje, kteří nemají většinou ani prověrku a běhají si bez ní po Hradě a podobně. Takže je to problematické a je tam řada otázníků.“

Odborníci na bezpečnost Koudelku hodnotí jako dobrého ředitele, který slouží své zemi a pod jehož vedením odvádí tajná služba svou práci správně. Podle Růžka to dokazuje i to, že BIS má nyní vysokou podporu veřejnosti, vlády, ale i celého parlamentu.

„To je ten střet s ústavností. Je tady konflikt a jsou tady tři strany – vláda, ředitel BIS a prezident,“ říká Růžek, který nechce předjímat, kdo v tomto souboji vyhraje. V každém případě podle něj půjde o velmi důležité vymezování polí působnosti.

Odborníci: Koudelka musí být znovu ředitel

S výběrem nového ředitele začne vláda na jaře a jeho jméno oznámí po projednání v bezpečnostním výboru někdy začátkem léta. Nyní není ani jasné, zda vůbec bude mít Koudelka soupeře. Není však vyloučené, že se o místo někdo ze zpravodajců bude ucházet.

„BIS je konsolidovaná, má neobvykle velkou podporu veřejnosti, nemá žádné větší skandály, sloužit v ní se stává prestižní záležitostí. Jakýkoliv jiný kandidát protlačený Hradem by to měl velmi těžké, především v pohledu důvěryhodnosti,“ vysvětluje bývalý šéf civilní rozvědky a exministr vnitra František Bublan.

Podobné názory zastávají i poslanci z komise pro kontrolu BIS Robert Králíček (ANO) a Marek Benda (ODS), kteří Koudelkovi opakovaně vyjádřili podporu.

Benda si však nemyslí, že by výměna Koudelky znamenala rozvrat státu nebo tajné služby. „Ta válka nepůsobí dobře navenek, protože pro naše služby je důležité, aby nám důvěřovali partneři ze Západu a mluvili s námi. Samotná výměna ředitele nemusí být pro partnery problém ani znejistění. Problém by mohl být v tom, kdyby se ředitelem stal někdo, u koho budou panovat pochybnosti, komu slouží a zda nepracuje více třeba pro Rusko než pro Česko,“ myslí si Benda. Naráží tím na hypotetický případ, že by se ředitelem stal někdo blízký Zemanovi.

Zda bude chtít prezident na post prosadit vlastního kandidáta, není jasné. Už nyní se ale snaží zabránit Koudelkovu novému jmenování – nechal si na něj vypracovat materiál od bývalého šéfa analytického oddělení BIS Jiřího Roma. Dokument měl podle Zemana dokázat, že Koudelka je špatný manažer. Materiál ale vláda i poslanci rozcupovali, vyjádřili šéfovi BIS důvěru a poděkovali za jeho práci. Podle poslanců se pak vedení BIS nedopustilo „závažných selhání a pochybení“.

Přečtěte si také Z BIS by musel odejít, i kdyby nepodal výpověď, řekl Koudelka o muži, který o něm vypracoval materiál pro Zemana

„Prezident nerozhoduje o tom, kdo povede naši kontrarozvědku, je to rozhodnutí vlády posvěcené stanoviskem bezpečnostního výboru Poslanecké sněmovny. Nedovedu si nyní představit, že by tyto orgány vyslovily negativní stanovisko k panu Koudelkovi, s jehož působením jsou vesměs spokojeny. Z toho pramení i snaha Hradu vytvářet pomocí různých dopisů negativní pohled na současného ředitele,“ říká k tomu Bublan. Nedovede si podle svých slov představit, že by byl vybrán někdo jiný.

Roli sehraje i Zemanovo okolí

„Důsledek případné jiné volby by mohl být pro zpravodajskou komunitu velmi dehonestující, především pro její práci, neboť výsledky činnosti by se řídily nikoliv fakty, ale politickým zadáním. O dopadu na mezinárodní spolupráci ani nemusím mluvit, tady by se zastavil čas,“ dodává Bublan.

Je přesvědčen, že kolem šéfa kontrarozvědky dojde ke střetu. Důvodem je podle něj i prezidentův kladný vztah k Rusku a Číně, které se vůči členům NATO a EU chovají nepřátelsky. A do souboje se podle Bublana zapojí i prezidentovo nejbližší okolí. „Může být i ovlivňován svým nejbližším okolím, které má zájem na hlubší spolupráci s Východem,“ dodal.

Toho, že se situace příští rok vyhrotil, se evidentně obává i Koudelka – v rozhovoru pro Deník N nedávno řekl, že se proti BIS připravuje diskreditační kampaň, protože tajná služba křídí plány některých skupin.

Střet o post ředitele kontrarozvědky bude mít podle oslovených odborníků velký dopad. A hlavně se v něm ukáže, zda je premiér odhodlaný jít v klíčových otázkách s Hradem do sporu a stát si za svými požadavky.

Přečtěte si také „Chystá se proti nám diskreditační kampaň.“ Velký rozhovor se šéfem BIS

To si uvědomují i někteří členové premiérova hnutí ANO. „Prezident má nějaké své pohnutky a určitě bude tlačit, aby Koudelku znovu nejmenovali. Ale celý proces výběru nového ředitele bude mít symbolický dopad – ukáže, jestli se premiér postaví prezidentovi a bude si stát za tím, že je s prací BIS pod jeho vedením spokojený,“ popsal Deníku N představitel vládního hnutí, který si nepřál být jmenován.

Proč se vlastně prezident rozhodl jít proti vládě i poslancům a válčí o ředitele BIS, není jisté, Zeman toto své rozhodnutí nikdy věrohodně nevysvětlil. Bublan poukazuje na to, že BIS nejhlasitěji varuje před Ruskem a Čínou, k nimž má prezident blízko.

„Hodnocení bezpečnostní situace a působení zahraničních zpravodajských služeb, ruských a čínských, popisují i naše ostatní služby stejně. Rozdíl je v tom, že nejsou tak hlasitě slyšet, a tudíž nemají takový vliv na veřejnost,“ podotýká exministr vnitra.

Bezpečnostní expert Tomáš Kučera z **Fakulty sociálních věd** UK poukazuje na to, že torpédování Koudelky může poškodit i činnost kontrarozvědky jako takové. „Otevřená snaha Hradu potopit ředitele zpravodajské služby pochopitelně nepřispívá k její efektivní činnosti. Hlavním problémem přitom je proces předávání zpravodajských informací mezi zpravodajskou službou a příjemci informací,“ říká k tomu Kučera.

1.109. ČAD usiluje o zlepšení podmínek doktorandů během pandemie [URL](#)

WEB, Datum: 28.12.2020, Zdroj: vedavyzkum.cz, Strana: 0, Autor: Vedavyzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2020 02:30, RU / měsíc: 22 370, Celková návštěvnost: 1 685, Rubrika: Z domova, AVE: 1 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

Před koncem roku Česká asociace doktorandek a doktorandů (ČAD) přináší shrnutí své činnosti. Během nelehkého roku 2020 členové ČAD usilovali o zlepšení podmínek doktorandek a doktorandů v době pandemie, pomohli prosadit hlas doktorských studentek a studentů na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a také zvolili nové předsednictvo.

České konferenci rektorů (ČKR) a Radě vysokých škol (RVŠ) jsme během nouzového stavu adresovali dva otevřené dopisy. V prvním ze 14. října jsme vyzvali představitele vysokých škol, aby se na doktorandky a doktorandy nahlíželo jako na začínající vědecké pracovníky při zavádění protipandemických opatření, jako je například uzavření budov vysokých škol pro studenty. Pracovní náplň studentů doktorských oborů je z velké části totožná s prací vědeckých pracovníků, a proto by jim neměly být kladeny z hlediska jejich výzkumu větší překážky, než současná situace přináší ostatním akademickým pracovníkům. Druhým dopisem ze 3. prosince jsme apelovali na revizi individuálních studijních plánů doktorandů, na zvýšení informovanosti studujících a na to, aby měli studující v cizojazyčných programech přístup ke stejným formám podpory, tj. stipendií, jako ti zapsaní v programech v českém jazyce. Znění dopisů naleznete [zde](#) a [zde](#).

Vývoj situace budeme pozorně sledovat i nadále. Současně se snažíme reagovat na podněty od vás, v nichž nás upozorňujete na různé dopady současné situace na vaše studium. Ocitnete-li se v nelehké situaci i vy, napište nám na info@doktorandivcr.cz nebo na Facebook a pokusíme se vám pomoci.

Kromě toho také pomáháme prosazovat hlas doktorandů na **FSV UK**. V úzké spolupráci s ČAD byl na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy založen doktorandský spolek. Jeho vznik, podpořený i vedením fakulty, má směřovat k většímu zapojení doktorandek a doktorandů do dění na fakultě a usnadnit komunikaci nejen mezi samotnými studujícími, ale také napříč jednotlivými instituty a úrovněmi fakulty. Díky této iniciativě se nám již podařilo pomoci jedné doktorandce s řešením její komplikované studijní situace a zorganizovat seminář k tématu vědeckého psaní a publikování. Další plánované akce budou avizovány na spolkovém facebooku.

Akce s naší účastí

Náš místopředseda Jakub Šindelář představil ČAD na Letní škole Masarykovy univerzity pro doktorandy a také prostřednictvím online semináře, který organizovala pro zájemce o doktorát Univerzita Karlova. Zúčastnili jsme se i konference Dny vzdělávací činnosti vysokých škol, kterou pravidelně organizuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT). V panelové diskusi jsme debatovali o kvalitě a efektivitě doktorského studia, jak ji popisuje nový Strategický záměr ministerstva na nadcházející roky.

Platforma pro profesní rozvoj začínajících vědkyň a vědců

Researchers Like Me je nově vzniklá mezinárodní komunita začínajících vědkyň a vědců, díky níž můžete být rychle v obraze o možnostech profesního rozvoje, situaci na trhu práce pro absolventy Ph.D. a získávat konkrétní tipy, jak zlepšovat a rozšiřovat své dovednosti. Otázce kariérního rozvoje se věnuje portál Researcher Identity Development, kde je shromážděno velké množství materiálů k tomuto tématu.

Zdroj: ČAD

redakčně upraveno

1.110. Dvacet minut Radiožurnálu: politický geograf Michael Romancov

RÁDIO, Datum: 28.12.2020, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2020 18:52, Poslechovost pořadu: 0, Pořad: Dvacet minut Radiožurnálu 17:06, AVE: 954 840,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,35

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Spekulace o zhoršeném zdravotním stavu ruského prezidenta Vladimíra Putina v posledních dnech zesílily. Je možné, že vládce Kremlu odstoupí ze zdravotních důvodů z funkce? Kdo by v takovém případě mohl být jeho nástupcem? A jak se ruský prezident vypořádával s informacemi, které ukazují na zapojení agentů ruské tajné služby do atentátu na Putina kritika Alexeje Navalného?

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Dnešním hostem Dvaceti minut Radiožurnálu je politický geograf, pedagog působící na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a také na Metropolitní univerzitě Praha Michael Romancov, dobrý den, vítejte v našem studiu.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha**

Dobrý den.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

V posledních měsících se množí spekulace o zdravotním stavu Vladimira Putina, spekuluje se o Parkinsonově nemoci, o rakovině. To vše opakovaně vyvracel mluvčí ruského prezidenta, dá se z toho něco usuzovat?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Já myslím, že jedinou jistotu, kterou máme, je, že jsou ty spekulace, protože skutečně to je to, co vévodí mediálnímu prostoru, jinak Putin kolem sebe vytvořil vlastně velice nepropustnou informační bariéru, pokud jde o věci, které nechce s veřejností sdílet. To se týká mimo jiné jeho zdravotního stavu, podobně se to také třeba týká jeho osobního života, jeho rodiny. Víme, že Putin má 2 dcery, ale vlastně na začátku jeho politické kariéry vlastně o té rodině se nějakým způsobem informovalo, ale teď to v poslední době úplně ustalo, čili jestli je, nebo není nemocen, nemám naprosto nejmenší tušení. Jediná druhá jistota vedle toho, že jsou to spekulace, je ta, že Putin je lidská bytost, a to konto nemocem být může.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Média odkazovala na video ze setkání Vladimira Putina s šéfem ropné společnosti Rosněft, kde prakticky Vladimir Putin nepoužíval pravou ruku, přitom je to pravák, navíc se zdálo v některých momentech, že Vladimír Putin úplně nevnímá, co mu šéf Rosněftu říkal. Nekonzentrovánost potom byla znát i na videu ze setkání s radou pro lidská práva, tam následně Putinův mluvčí Dmitrij Peskov dokonce musel opravovat některé výroky ruského prezidenta, dá se těmto videím přikládat větší význam?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Myslím si, že evidentně se z těch videí dá prostě říct, ano, je tady nějaký problém, nicméně podstatu toho problému já si vůbec netroufám jaksi diagnostikovat. Otázkou je, jestli by to dokázal nějaký lékař, myslím si, že žádný lékař, který jaksi by se k tomu chtěl postavit seriózně, na základě několika vteřinových nebo minutových televizních šotů by asi s žádnou diagnózou nepřišel, čili vy jste zmínil rakovinu, možnost, proč by Putin nemohl mít rakovinu? Onemocnět může kdokoliv z nás. Nějaká mrtvice nebo podobného prostě, ano, všechno to jsou možnosti. Já bych k těm možnostem přidal ještě jednu, o které se dlouhodobě v ruském jaksi prostředí hovoří. A ta se týká toho, že údajně ruské věrčušky konzumují ve velkém kokain. Pokud tomu tak je, tak není vyloučeno, že by tyhle divné záležitosti třeba mohly mít spojitost s používáním té drogy, čímž nechci říct, že to vím, znova zdůrazňuji, jsou to spekulace...

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Všechno jsou to spekulace.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

... z ruského mediálního prostředí.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Kdo tyhle spekulace živí a šíří?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Evidentně vlastně to vyvolává, tu poptávku po tom právě vyvolává to, jakým způsobem je zpravodajství o Putinovi, případně dalších vysoce postavených členech jeho režimu vlastně těmi oficiálními zdroji prezentováno. Ti lidé jsou prezentováni jako lidé dokonalí, jako lidé, kteří prakticky nemají lidské chyby, a tím pádem nemají ani lidské vlastnosti. A ten obraz je natolik dokonalý, že to samozřejmě vyvolává celou řadu dotazů. Víme třeba, že Putin už léta se prakticky nesetkává s veřejností. A ti, kteří se tomu věnují, ať už v Rusku nebo v zahraničí, tak třeba vlastně vezmou ta oficiální videa, z nich vyseknou obličej těch, s nimiž se Putin setkává, a ukáže, jestli jsou to stále titíž lidé, jenom jsou oblečení někdy jako rybáři někde na Dálném východě, jinde jako pracovníci, já nevím, nějakého průmyslového podniku a tak dál, no a to všechno potom přispívá samozřejmě ke spekulacím, včetně těch spekulací o jeho zdravotním stavu.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Už jsem se zmínil o tom, že mluvčí ruského prezidenta Dmitrij Peskov během jednoho měsíce 3× veřejně oficiálně ujišťoval, že je Vladimir Putin fit a že netrpí zdravotními problémy. Nenahrává to vlastně i takhle věc spekulacím, není to tak, že si někdo může říci, že kdyby byl Vladimir Putin opravdu zdravý, tak o tom jeho mluvčí nemusí 3× za měsíc ujišťovat svět?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Myslím si, že ano, na druhou stranu pravděpodobně Peskov právě jako reagoval na to, že těch spekulací bylo tolik, to znamená...

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Že je to taková spirála, ze které se zpátky nedá vlastně moc usuzovat.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Přesně tak.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Vladimir Putin v posledních měsících objevuje na veřejnosti dost sporadicky, má to nějaké oficiální vysvětlení?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Vysvětlením je samozřejmě covid. Ruský prezident vlastně na covid zareagoval úplně jinak než na všechny dosavadní výzvy, které za těch 20 let, co je u moci, vlastně před ním stály. Až dosud vždycky sám sebe snažil prezentovat jako člověka, který vede ty ostatní jaksi do boje. Tady se v zásadě, dá se říci, zašil. Nejprve vlastně hodil zvládnání epidemie, kterou mimochodem ruská oficiální místa dlouhou dobu vůbec jaksi nepřipouštěla, že by Rusko také bylo zasažené, tak v okamžiku, kdy se ukázalo, že Rusko je zasažené pořádně, tak Putin vlastně zmizel z veřejného prostoru a nechal ten problém na všech těch lokálních úrovních řízení. Vlastně těm úředníkům, kteří potom nebyli schopni konat téměř, bych řekl, nadlidské skutky, zejména, když člověk přihledne k notoricky špatnému stavu ruského zdravotnictví, tak těm potom v těch různých videokonferencích prostě

takzvaně myl hlavu, čili to je jaksi jedna záležitost, která vlastně v tomhleto ohledu je zvláštní. Ta druhá, která se s tím úzce spojuje, je ta, že tak, jak Putin vlastně zmizel z veřejnosti, tak se pořádně neví, kde přesně je. Podle ruských zdrojů, kterým bych v tomto ohledu věřil, má Putin 2 identicky vlastně vypadající pracovny. Jednu ve svém „tradičním sídle“, v Novo-Ogarjovu u Moskvy. A druhou, prý úplně identickou místnost má v Soči. A někdy snad ani ti, s nimiž vlastně on mluví, nevědí, jestli s ním komunikují ze Soči, anebo z toho druhého místa.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Právě o té druhé pracovně se hodně spekuluje, na internetu se šíří a sociálních sítích se šíří vízy, kde lidé porovnávají, hledají, že někde je jinak vypínač, někde je jinak podlaha. Vy to berete jako potvrzené, že opravdu ty pracovny jsou dvě?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Já si myslím, že tohleto je zpráva, které se dá věřit. Ono se ví, že Putin rád pobývá na jihu Ruska, on vlastně Soči bere jako „svoje dítě“, takže tohle to by mělo logiku. Právě tak se ví, že Putin nikdy neměl vlastně v oblíbě Kremle a jako ty oficiální místnosti, které jsou tam pro prezidenta vyhrazeny, a proto raději buďto Novo-Ogarjova, anebo z rezidence, která se jmenuje Bočarov ručeň, takže to je případně jaksi třetí místo, kde by se mohl vyskytovat, ale nevidím důvod, proč by zrovna tohleto neměla být pravda.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Na druhé straně, proč je potřeba kvůli tomu dělat speciální pracovnu, proč nemůže přiznat, že je v Soči?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Protože by to možná mohlo ve veřejnosti vyvolat, nebo možná tady byla na začátku domněnka, že by to ve veřejnosti mohlo vyvolat špatný pocit, protože právě až dosud Putin se stavěl mediálně do pozice někoho, kdo je vždycky v čele, a očekává se tedy od hlavy státu, že bude přítomna, jak se v Rusku používá někdy ten termín, na kapitánském můstku. A všichni tak nějak jaksi podvědomě cítí, že ten kapitánský můstek by měl být v Kremlu.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Minulé úterý podepsal ruský prezident zákon, který rozšiřuje imunitu pro bývalé hlavy státu Ruské federace. Nově se vztahuje také na případné delikty, jichž by se exprezidenti mohli dopustit po odchodu z Kremlu. Svým podpisem také stvrdil zákon, který umožňuje hlavě státu po odchodu z úřadu stát se doživotním senátorem. Tahle legislativa je součástí ústavních změn, které letos odsouhlasili v referendu Rusové. V čem je to pro Vladimira Putina důležité, když mu tenhle balík ústavních změn umožňuje, aby opakovaně vlastně ještě 2x kandidoval do prezidentského úřadu, to znamená, že hypoteticky by tam mohl být až do roku 2036, jestli jsem dobře počítal, to by mu mělo být 84 let, proč teď potřebuje podepisovat a schvalovat takovéhle zákony?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Já myslím, že ta vysvětlení jsou 2. To důležitější podle mého názoru se týká toho, že ruský prezident má, řekl bych, až zoufalou a místy komickou potřebu dávat veřejně najevo, že to, co se děje v Rusku, je zcela srovnatelné s tím, co se děje kdekoli jinde ve světě, zejména potom v demokratických zemích, a to že bývalá hlava státu má imunitu doživotní, že se z ní stává potom doživotní senátor, to známe z ústav celé řady západoevropských zemí. Ruský režim je všechno možné, jenom ne režim demokratický, ale přesto se dlouhou dobu a velice účinně dokázal tvářit jako standardní evropský demokratický stát. A já mám pocit, že prostě tohle je pokračování toho trendu, bez ohledu na to, že už tomu nikdo nevěří. A ta druhá věc se týká toho, že Putin, když se dostal k moci, tak vlastně první dekret, který on podepsal, byl naprostý pardon pro tehdejšího odstoupivšího prezidenta Borise Jelcina a příslušníky jeho rodiny. Co je zajímavé, Putin svou kariéru postavil vlastně na tom, že Jelcin špatný, opilý, Putin dobrý, střízlivý. Přesto ta první věc, která byla, tak vlastně toho, ať už skutečného, nebo domnělého strůjce všech těch problémů, tak ho naprosto pardonoval, čili může tady být i tenhle druhý jaksi fenomén, ta potřeba ukázat to, co jsem udělal na začátku své kariéry, je standardní záležitost, která, protože Jelcin už je dávno po smrti, tak vlastně se dneska týká Putina, respektive Dmitrije Medveděva.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Naznačuje to nebo může to naznačovat, že by Vladimir Putin chystal ústup, že by třeba uvažoval o tom, že by v nejbližší době opustil tu prezidentskou funkci a chtěl si zajistit jak tu imunitu, tak to senátorské křeslo?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Já jsem přesvědčen, že o jeho ústupu od moci nemůže být řeč, navzdory všem těm spekulacím a dohadům, ale kdyby se to z nějakého důvodu stalo, třeba z důvodu, já nevím, náhlé zdravotní příhody, tak tohle je přesně to, čemu se v Rusku říká záložní letiště, to znamená, vlastně máte připravený nějaký spolehlivý úkryt, ať už v tom fyzickém slova smyslu, nebo v tom smyslu právním.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Před 10 dny na tiskové konferenci Vladimir Putin řekl, že se ještě nerozhodl, jestli bude kandidovat v těch příštích prezidentských volbách, ty mají být v roce 2024, je to překvapivé, že neřekl jasně, že určitě bude kandidovat?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Putin tohle to neřekl nikdy předtím, to znamená, je to pouze pokračování toho trendu, a zase ten, kdo se Rusku věnuje, tak tomuhle tomu prohlášení naprosto nemůže přidávat nějakou váhu.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Přesto, když budeme trochu spekulovat, kdyby opravdu došlo k tomu, že by Vladimir Putin musel z prezidentské funkce odstoupit, musel se jí vzdát, má nebo připravuje si nějakého nástupce?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Jestli si někoho připravuje, to nevím, ale spekuluje se o ministři obrany Sergeji Šojgu. Ty spekulace se většinou týkají toho, že tihle dva k sobě evidentně mají velice blízko, včetně toho, že spolu tráví letní dovolenou, od čehož se odvíjí tedy ta představa, že si mají co říct i v soukromí mimo ten oficiální protokolární prostě rozměr, vyplňování jejich funkcí, ale to je příliš

málo na to, abychom mohli cokoliv tvrdit s jistotou.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Před 12 lety, když Vladimir Putin nemohl kandidovat potřetí do prezidentské funkce, tak najednou funkční období ho zastoupil Dmitrij Medveděv, mohl by být i on tou variantou?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

O tom se hodně spekovalo zejména poté co Medveděv tak ochotně vlastně vycouval z možnosti být znovuzvolen a vlastně po čtyřech letech pustil zase Putina zpátky do Kremlu. Nicméně tím, jak vlastně Medveděv byl Putinem zastíněn, tak se vlastně ve veřejnosti netěšil žádnému vysokému renomé. Putin zatím pořád aspoň v části Rusů vyvolává pocit energického, silného, akceschopného vůdce. Medveděv má pocit slabocha, který spí na veřejnosti a tak dále, tak, jak ten režim je koncentrován na Putina a jakou aureolu kolem sebe Putin sám vytváří, tak mi ta spekulace, že by ho mohl Medveděv nahradit, přijde být obtížné v tento okamžik uvěřitelná.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Nakolik je reálné, že v případě, kdyby Vladimir Putin znenadání odstoupil z funkce, že by došlo k nějakému velkému boji různých zájmových a vlivových skupin?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

To je zase další důležitá spekulace, která tím, že to je spekulace, tak je samozřejmě velice obtížné tam jaksi něco s nějakou pravděpodobností říkat, ale my nevíme, jak přesně je rozložena moc uvnitř toho komplikovaného klanu, řekněme, lidí, kteří se v Rusku na politické moci podílejí. Tím, že ten systém není otevřený, že není pod standardní demokratickou kontrolou, tak se spekuluje o tom, kolik lidí reálně a na jaké mocenské komponenty, počínaje v to samozřejmě i ekonomiku, má jaksi v Rusku nějaký vliv. Většinou se spekuluje o nějakých 8 až 12 lidech kolem Putina. A je krajně nepravděpodobné, že by mezi těmito lidmi byly harmonické vztahy, čili pokud by Putin z nenadála prostě zemřel, odstoupil, nebo cokoliv takového, myslím si, že je vysoce pravděpodobné, že by mezi těmi 8 až 12 došlo k boji o moc, ale jakými prostředky by ten boj spolu vedli a jaký je výsledek to si vůbec netroufám odhadnout.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

O Vladimíru Putinovi se v posledních týdnech psalo také v souvislosti s otravou jeho kritika Alexeje Navalného. Vladimir Putin na předvánoční tiskové konferenci řekl že, cituji: Tento pacient berlínské kliniky využívá v daném případě podpory zvláštních služeb USA. Pokud je to tak, pak je to zajímavé, protože by ho zvláštní služby samozřejmě měly sledovat, ale to vůbec neznamená, že je třeba ho otrávit, kdo to potřebuje? Tolik citace Vladimíra Putina. Sám Alexej Navalný tato slova interpretoval jako Putinovo přiznání, že ho skutečně tajná služba sledovala, chápete to stejně?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Já to určitě chápu stejně v tom smyslu, že ruská tajná služba Navalného sledovala dávno předtím, než došlo k tomu, k čemu došlo. O tom existují jaksi svědectví, která podle mého názoru jsou naprosto neprůstřelná. Pokud jde o ty další věci, tak tam se můžeme pouze dohadovat, nicméně vzhledem k povaze ruského režimu, vzhledem k tomu, co všechno už se stalo za těch 20 let, co je Putin u moci, celé řadě jeho kritiků a odpůrců, mi i ta situace kolem Navalného přijde být jako vysoce pravděpodobná.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Tahle slova Vladimíra Putina na tiskové konferenci, berete to, že to byla chyba, že to byla momentální reakce, anebo Vladimir Putin velmi dobře věděl, co říká, a chtěl to takhle říct?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Já asi spíš myslím, že to chtěl říct, a zapadá mi to do jednoho důležitého, řekněme, vzorce. Putin sám sebe prohlásil za někoho, kdo takzvané Rusko zvedl z kolen. A kdo začal údajně znovu vlastně vracet Rusku respekt. Tohleto v jeho očích s největší pravděpodobností je pokračování toho trendu, teď jsme respektováni, prostě ten kdo, že se vůči nám nechová tak, jak my chceme, lhostejno, zda venku, nebo u nás doma, tak musí počítat s tím, že prostě my to tak nenecháme. To koresponduje s tím, jak Rusové sami vnímají obsah slova suverenity. Suverénní stát je podle nich pouze takový stát, který se chová tak, jak sám uzná za vhodné, bez ohledů na, řekněme, světové veřejné mínění, protože má kapacity, které tomu světu vlastně znemožňují cokoliv si na tom akterovi vynutit. Čili do tohoto vzorce mi to zapadá.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Vladimir Putin na té tiskové konferenci ještě dodal že, kdyby ruské tajné služby Navalného opravdu chtěli otrávit, tak by to dotáhly do konce. Bylo to myšleno a dá se to brát jako výhrůžka?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Myslím si, že se to spíš dá vlastně vnímat právě, už jsem říkal, jako ta otevřeně hozená rukavice, řekněme, západu. Prostě vy tvrdíte, že jsme to udělali, my to sice nepřiznáme, ale všichni víme, jak to bylo, a nám je jedno, že to víte. Tohle je jaksi můj dojem ze všech veřejných prohlášení, které Putin nebo jeho bezprostřední okolí v těchto věcech zatím jaksi vyslovili.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Sám Alexej Navalnyj zveřejnil nahrávku rozhovoru s údajným spolupachatelem toho útoku na něj, s agentem ruské tajné služby. Legenda je taková, že mu Navalnyj zavolal, vydával se za jednoho z představitelů tajné služby a ten agent mu prozradil detaily, jak Navalného otrávil a jak potom likvidoval stopy. Považujete tenhle příběh, tak, jak je popsán samotným Alexejem Navalným, za možný a pravděpodobný?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Ano, a to ne kvůli tomu, že ho takhle popisuje Alexej Navalnyj, ale kvůli tomu, že něco velice podobného, byť se tam řešily ty detaily, už jsme zažili několikrát. Zejména potom v souvislosti se sestřelením malajsijského letadla nad Ukrajinou vlastně na začátku války mezi Ruskem a Ukrajinou, takže tady vlastně to vyšetřování zatím je ze strany Bellingcatu a těch dalších vedeno podobně. A já považuji za jaksi pravdivou tu jejich verzi ohledně letadla a stejně tak ohledně Navalného.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Na druhé straně je opravdu možné, aby se ten agent ruské tajné služby tímto způsobem nechal napálit?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Já si myslím, že to možné je, z jednoho prostého důvodu. Agent ruské tajné služby je člověk, který opětně, on nežije v zemi, kde výkon těch té politické moci včetně, řekněme tohoto extrémního aspektu, výkonu politické moci podléhá veřejné kontrole. Tí lidé nemají nastavené ty mechanismy prostě úplně standardním způsobem, oni velice dobře vědí, že jsou privilegovaná třída, na kterou se nevztahují pravidla, která by měla platit pro všechny ostatní, proto si umím představit, že on, že jo, řekl, dobře, budeme si povídat, je ta linka bezpečná. Dozvěděl se, že údajně ano, a tím to pro něj asi skončilo.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Jak všechno kolem té otravy Alexeje Navalného podle vás zvládá Vladimir Putin?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Co je strašně zajímavé, že on přesně, jak koneckonců to zaznělo v tom citátu, který jste před chvílkou četl, on o něm důsledně mluví v tento okamžik jako o berlínském pacientovi. Předtím se o něm mluvilo jako blogerovi. On z nějakého důvodu prostě nevyslovuje jeho jméno, teda příjmení, což je zase taková zvláštní záležitost, protože Putin má po celou dobu, co je u moci, prostě evidentně potřebu být vnímán jako člověk, který je mimořádně populární. A Navalnyj evidentně byl identifikován jako člověk, který mu popularitu ubírá, čili prostě Putin o Navalném nemluví, mluví o něm v tento okamžik jako o berlínském pacientovi.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Mluvíte nebo teď jste říkal, že Vladimir Putin chce být mimořádně populární, jak je aktuálně populární?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Já, přiznám se vám, nemám tušení, protože podle mého názoru není možné věřit výzkumům veřejného mínění v Rusku. Ta čísla v poslední době sice šla dolů z těch nadoblačných 80, nevím kolika, procent, které údajně Putin měl bezprostředně po anexi Krymu, ale pořád se pohybuje někde nad úrovní 65 %. Když klesne nějaký komponent, který můžeme označit tím širším slova smyslu popularita, tak zase stoupne nějaký jiný, například klesne Putinova popularita, ale stoupne důvěra, kterou veřejnost chová vůči jeho opatřením v oblasti té či oné, myslím si, že se tomu reálně věřit nedá, protože výzkumy veřejného mínění tak, jak jsou v Rusku prováděny, tak si myslím, že i kdyby byla vůle to reálně z lidí dostat, tak tam prostě nejsou lidé zvyklí a ochotní odpovídat podle pravdy, protože prostě vědí, že by se jim to nemuselo vyplatit.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Vy už jste mluvil o epidemii koronaviru, když se podíváme na aktuální statistiky, tak za poslední den v Rusku přibylo 28 000 nových případů, skoro 500 úmrtí, projevuje se i tohle na popularitě Vladimira Putina?

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Nepochybně ano, protože Rusové jsou si vědomi, že tohle je další jaksi veliký problém, který mají. Nejprve prostě začali mít socioekonomické problémy, respektive ty socioekonomické problémy se vrátily, ony byly v devadesátých letech, pak s nástupem Putina, a jeho první, druhé období a Medveděvova vláda, vlastně socioekonomické ukazatele v zásadě setrvale rostly. Ale od roku 2012 už zase postupně ta křivka jde dolů, v poslední době hodně strmě, ať už kvůli západním sankcím nebo kvůli propadu cen ropy a plynu, čili to byl první jaksi problém, se kterým Putin nedokázal nic udělat, a teď je tedy druhý v souvislosti s covidem.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

Říká dnešní host Dvaceti minut Radiožurnálu, politický geograf, pedagog působící na **Fakultě sociálních věd** Karlovy univerzity a také na Metropolitní univerzitě Praha Michael Romancov. Díky, že jste byl naším hostem, budu se opět těšit na viděnou, na slyšenou.

Michael ROMANCOV, politický geograf, Fakulta sociálních věd UK a Metropolitní univerzita Praha

Já děkuji za pozvání, na slyšenou.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor

A od mikrofonu Radiožurnálu i Českého rozhlasu Plus se loučí Tomáš Pancíř.

1.111. Snad plakali jsme, ale teď chceme žít! Vláda propaguje očkování básní URL

WEB, Datum: 28.12.2020, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2020 02:30, RU / měsíc: 3 420 957, Celková návštěvnost: 660 316, Rubrika: Domáci, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,34

V den, kdy první Češi dostali vakcínu proti nemoci covid-19, vypustila vláda do světa první propagační klip. Ten si klade za cíl motivovat lidi k očkování. K tomu využívá báseň Jiřího Wolкера. „Snad plakali jsme, – ale teď chceme žít! A budeme. Tak, jako dřív! Díky očkování,“ navazují tvůrci klipu na konec druhé strofy básně.

Mladá dívka na řetězovém kolotoči, děti hrající si ve sněhu, ale také osamocení duchodce, lidé v rouškách a zdravotnice v respirátoru a dalších ochranných pomůckách.

Kontrastem záběrů nyní zakázaných či omezených volnočasových aktivit a lidí bojujících s epidemií koronaviru se úřad vlády a ministerstvo zdravotnictví rozhodlo propagovat očkování na koronavirus. Na konci třicetisekundového klipu se divák dozví, že Česko začalo očkovat zdravotníky a seniory. A že první vakcíny do země dorazily v sobotu 26. prosince.

To vše za přednesu prvních dvou slok Jiřího básně. Na ty pak navazuje dovětek přibližující hodnotu očkování. „Vakcinace je neefektivnější způsob, jak dlouhodobě zastavit šíření epidemie u nás i ve světě. Očkování pomohlo už v minulosti ke snížení či dokonce vymýcení řady nemocí (například pravých neštovic, dětské obrny, záškrtu),“ dodává pak úřad vlády na svých webových stránkách.

Spot v těchto dnech vysílají tři celoplošné televizní stanice – Česká televize, Nova a Prima. Jde o první výstup iniciativy kolem Asociace Public Relations Agentur (APRA) a Asociace komunikačních agentur (AKA), které vládě nabídla zdarma své služby.

„Spot byl vytvořen za nestandardně krátkou dobu a v současné době si už Úřad vlády sám koordinuje, kdy a kde a v jakém rozsahu bude zveřejněn,“ popsala mluvčí iniciativy Pavla Mudrochová.

V tomto okamžiku tak jde jen o první vlašťovku, na začátku ledna pořádá iniciativa takzvaný hackaton, během kterého vytvoří návrh komunikační strategie zahrnující reklamu, PR, digitální řešení i spolupráci s influencery. „Výsledný návrh kampaně pak předložíme státu, jestli jej přijmou,“ dodala Mudrochová.

Kontroverze kolem kampaně

Nejde o první snahu očkování propagovat. Na začátku měsíce publikovalo ministerstvo zdravotnictví v několika tištěných médiích reklamu, ve které vyvracelo časté mýty ohledně vakcinace.

Inzerát Ministerstva zdravotnictví k plánované vakcině proti onemocnění covid-19

Tu ale mnoho expertů kritizovalo. Nejvýraznější část inzerátu totiž tvořily výroky, které resort poté menším písmem vyvracel. „Titulky čtou lidé ponejvíce. Tyto dva si spojí a budou se domnívat, že to je inzerát proti očkování,“ vysvětlila tehdy vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová.

V textu jsou pak zopakované dezinformace, které si podle ní lidé zapamatují i s tím, že byly podepsané ministerstvem zdravotnictví. Vizualní zpracování také není ideální. „Jehla lidi vystraší, vzbuzuje nepříjemné emoce. To je odradí od přečtení textu,“ dodala.

Kampaň poté zkritizoval i premiér Andrej Babiš, resort zdravotnictví se bránil, že kampaň spustil svépomocí za vlastní prostředky. Poté vypsaly výběrové řízení na očkovací kampaň.

Ani tento krok se ale nesešel s úspěchem. Poté, co APRA a AKA zaslaly resortu otevřený dopis, ve kterém výběrové řízení kritizovaly, resort je zrušil a slíbil spolupráci právě s těmito asociacemi.

Foto:

Nesmělé jitro do tváře nám dýchlo... Verše Jiřího Wolкера propagují očkování proti covidu
Vláda pro vás

1.112. Zbyněk Fiala: Dohoda o Brexitu? Spíše nová pravidla pro další hádky URL

WEB, Datum: 28.12.2020, Zdroj: prvnizpravy.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2020 02:28, RU / měsíc: 119 325, Celková návštěvnost: 8 988, Rubrika: byznys, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,10

Vánoční dohoda o Brexitu neznamená přijetí nových pravidel, jimiž se budou řídit vztahy mezi Británií a EU. Spíše se jedná o dohodu, že hádky mohou pokračovat a nelze odhadnout, jak to dopadne.

„Obnovili jsme kontrolu nad našimi zákony i našim osudem,“ prohlásil britský premiér Boris Johnson ve štedrovečerním čase, když ohlásil dokončení základních obrysů dohody s EU. „Je to poprvé, kdy mezinárodní obchodní dohoda nerozšiřuje volný obchod, ale naopak vytváří bariéry,“ kontroval významný britský obchodní diplomat Pascal Lamy. K tomu dodejme, že z dohody vypadlo jak dodržování shodných pravidel, tak řešení sporů u Evropského soudního dvora.

Kde nejsou pravidla, nevíme, jak to dopadne. Tomu se říká riziko. Snižuje je tušení, že vyhraje ten silnější (pokud se neužívají asijské metody boje), píše Zbyněk Fiala v komentáři na webu vasevec.cz.

Volnému obchodu mezi Británií a EU bude od ledna nevolno. Co to přinese? Lze jistě argumentovat, že volný obchod, který je dobrý pro ekonomiku, nemusí být vždycky dobrý i pro lidi. Vydělají na tom spotřebitelé, ale jen do doby, než přijdou o práci nebo část mezd, a často i o možnost, něco s tím udělat. Proto musí zasahovat vlády. Avšak ani rázná omezení bezbřehého trhu

a jeho náhražka ručním řízením nemusí vést k lepšímu, když se zahraniční monopoly nahradí těmi domácími, které mohou zkombinovat nižší mzdy s horším a dražším zbožím.

Přirozeně, je-li vláda osvícená, může to dopadnout dobře. Co když však volby vedou jen k úvahám, od čeho je skutečně odvozeno sloveso volit? Také tady by nabízel naději ruční řízení osvíceným samovládcem, ale s tím je zase spojeno riziko, že příště jej vystřídá naprostý debil, kterého už se nezbavíme. Demokracie – i trh – jsou proto stále většinově využívány hlavně proto, že jde o nejdostupnější metody, jak ukončit časy hrůzy. Nejsou zárukou, že je (opět – dočasně) nevystřídá hrůza jiná.

O obchodní dohodě mezi Británií a EU toho moc nevíme, byť na to Financial Times nasadily tučtější analytiků. Zaprvé je hrozně tlustá, někdo mluví o 500, jiný o 1000 stranách, a pak není ani zdaleka hotová, přestože má upravit vztahy po konci přechodného období Brexitu, tedy už po 31. prosinci letošního roku. I když to specializované právní týmy zvládnou, musí to schválit britský parlament (snad 30. prosince) a Evropský parlament (někdy v lednu), nemluví o Evropské radě a nějakém tom ratifikačním procesu. Proto se zatím rýsuje i dohoda, že v lednu se budeme tvářit, jako by to už platilo. Brzdou odporu proti změnám může být obava, že kdyby to neplatilo, začneme znovu.

K rychlému ukončení nekonečných odsunů všech definitivních a nepřekročitelných závěrečných termínů pomohla děsivá situace na britských hranicích, která sice byla vyvolána novým kmenem koronaviru, ale před hraniční čarou by se nahromadilo stejně tisíce kamionů, kdyby prosinec skočil bez dohody. Největší britskou slabinou se ukázala závislost na dovozu potravin, který často kryje čtyři pětiny spotřeby. Takovou ránu si nemůže žádná vláda dovolit.

Dohoda je proto lepší než skok z útesu, ke kterému se přirovnávala situace, kdyby konec ohlásilo jen prasknutí dveří. Pomohlo, že si to nakonec vzali na povel šéfové v nočním telefonickém hovoru mezi premiérem Johnsonem a předsedkyní Evropské komise Ursulou von der Leyen. Nový šéf Labouristů Keir Starmer okamžitě slíbil, že jeho poslanci dohodu podpoří, takže v britském parlamentu spolehlivě projde. Je za tím jednoduchá úvaha, kterou ostatně Starmer vyslovil i veřejně – je to Johnsonova dohoda, ať tedy nese odpovědnost. Lstivou složkou je pak fakt, že se tím zvýrazní třenice v Konzervativní straně s euroskeptickými fundamentalisty, kteří určitě nebudou spokojeni.

Opozice tak vrátí domácí politickou hru na políčko jedna. Když se před lety dostal do konfliktu s konzervativní extrémní pravicí tehdejší premiér David Cameron, slíbil jí referendum o Brexitu v naději, že euroskeptici toto hlasování spolehlivě prohrají. To se nestalo, nehlasovalo se jen proti Bruselu, část voličů hlasovala taky proti Londýnu. Čert dopustil a motyka spustila.

(Parádní rozbor britské vnitropolitické situace té doby nabízí bakalářská práce Markéty Svobodové z **Fakulty sociálních věd UK**.)

Na konci cesty se situace opakuje. Premiér Johnson dlouho ustupoval stejné skupině, která trvala na Brexitu bez dohody. Až když bylo zřejmé, že si koledují o katastrofu, premiér vyměkl a dohodu přijal. Tím ztratil na pravici kredit a rýsuje se další domácí zabijačka. Labouristé se těší na převzetí vlády od rozhádaných Konzervativců, kteří na sebe budou přehazovat vinu, kdo za to může. V učebnicích to skončí jako doklad toho, že fundamentalistům nelze ustupovat.

Co se dohodlo?

Poslední fáze jednání o obchodní dohodě se hodně soustřeďovala na práva rybolovu, ale to je nepodstatný detail, byť se do něj vkládala nálož symboliky „získat kontrolu“ na vlastním územím. Podstatnější byla dohoda o obchodní výměně. Zatím se týká jen výrobních oborů. Tam má EU obrovský obchodní přebytek, a tedy větší zájem na průchodnosti hranic. Netýká se služeb. Nejvýnosnější obor britských finančních služeb je tak ve vzduchu.

Nejpodstatnějším rysem obchodní dohody je rezignace na přijetí společných pravidel. Neznamená to nic jiného než přenesení sporů do budoucnosti. Británie nemusí přijímat všechna nová pravidla EU, může naopak zavádět jednostranně ta svá, ale pokud druhá strana dostane pocit, že je znevýhodněna, může se uchýlit k odvety opatřením. Mohou mít podobu cel, omezení přístupu na trh, další papírové nálože, zdržení... Vynalézavosti se meze nekladou. A protože v zápase tělo na tělo obvykle větší vyhrává (pomineme-li asijské techniky boje), lze tušit, jak to dopadne.

Zjišťujeme tak, že dohoda o volném obchodu (free trade zone) může vést k zavádění nových cel i mimocelních překážek obchodu. Bude o tom rozhodovat jakýsi arbitrážní mechanismus, kterému se bude říkat „vyrovnávací“ (rebalancing). Ale každá strana má právo čelit nespravedlivé nevýhodě. A druhá strana má zase právo považovat za nespravedlivou odvetu. Odmítnutí společného soudece u Evropského soudního dvora posílilo pocit britské suverenity, ale jen do chvíle, než se ukáže, že právo by příležitostně dalo šanci i tomu slabšímu. Bezpráví nikdy (opět, s výjimkou asijských forem boje).

Independent o dohodě s EU: Vítězství za vysokou cenu

Pokud jde o Irsko, hranice se Severním Irskem bude volně průchozí, ale s celní kontrolou, i když cla nebudou vybírána. Kontrola musí být, stejně tak papíry, fronty, zdržení, náklady, spory. Dovoz aut do Evropy (4 miliony ročně) nebude usnadněn ani tam, kde je (deklarovaná) převaha unijních součástek. Všechno bude v režimu zahraničního obchodu. Státní pomoc na britské straně bude regulována novým speciálním úřadem. Ten však nebude mít předběžné pravomoci, bude řešit až spory. A jsme znovu u těch zhojovacích arbitráží.

Data mohou proudit přes hranci, ale jen některá. Británie ztratí přístup k evropské online databázi kriminálních případů. Spolupráce bude pokračovat, ale jen omezeně nebo na individuální vyžádání. Víza budou platit 90 dní, pak se žádá znovu. Nákladní doprava smí vyvézt a dovézt, ale jen z jednoho místa, nesmí v EU vykládat a opakovaně znovu nakládat. Letadla mohou přelétat, ale jen na jedno letiště. Nesmí mít další přistání, na to se musí zorganizovat zvláštní unijní služba.

Podrobnosti se teprve dozvíme. Jako obvykle, sny bývají velkorysé, ale ďábel tkví v detailu. Uvidíme, co z toho Britové vyvaří. Skutečnost, že si zaneřádili vnitřní prostředí vyšší mírou nejistoty, je zbaví spousty přímých zahraničních investic a sníží vliv přerostlé City. To může být i dobře, stejně jako vynucené rozvojové plány pro vyšší potravinovou a další soběstačnost. Počkejme, co to přinese, dodává Zbyněk Fiala.

1.113. [Vlasta.cz](#) URL

WEB, Datum: 28.12.2020, Zdroj: vlasta.cz, Strana: 0, Autor: Martina Včková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2020 00:57, RU / měsíc: 447 457, Celková návštěvnost: 33 704, AVE: 25 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,37

Patří k oblíbeným televizním tvářím, které zvládnou odmoderovat vážnou diskusi i lifestylový pořad. Monika Valentová se práci před kamerou věnuje dvacet pět let a kromě toho píše vtipné fejetony a proniká do tajů aromaterapie. Na prvním místě u ní ale vždycky byla, je a bude rodina.

V době karantény jste v České televizi moderovala magazín Linka 1212. Jak jste si to užila?

Náramně. Bylo to jedno z mála pozitiv, které mi karanténa přinesla. V televizním studiu jsem byla po dlouhé době a zase jsem si uvědomila, jak mě tahle práce baví a že se mi po ní stýskalo (rozhovor vznikl v květnu 2020, pozn. red.

Měla jste trému?

Nervy jsem měla spíš ty dny před natáčením než při práci samotné. Té nabídky a důvěry, kterou mi Česká televize dala, si moc vážím a nechtěla jsem zklamat. Když pak došlo na věc, trému jsem měla, ale takovou tu zdravou, která mě mobilizuje, koncentruje a kterou mám vlastně ráda.

Jak jste se vypořádala s rouškou, která byla v době vysílání u moderátorů povinná?

Nedávno jsem v parku viděla malého chlapečka, který si roušku strhl z tváře a s gusem po ní dupal. Naprosto vyjádřil mé pocity a nejradši bych se k němu přidala. Rouška mě štve. Navíc mi při moderování neustále sjížděla z nosu, takže jsem si ji v posledním dílu přilepila k obličejí oboustrannou lepicí páskou. Fungovalo to. Pevně ale doufám, že pokud přijde nějaká další televizní práce, už tenhle zlepšovák nebudu potřebovat.

Na různých televizních stanicích moderojete dvacet pět let. Čím je pro vás práce v televizi přitažlivá?

Uvědomila jsem si, že mě nabíjí to prostředí. Čím větší studio, víc kamer, světel a profesionálů kolem, tím líp. Navíc mě zajímají lidi, kteří mají co říct, a hrozně ráda se jich ptám tak, abych tím obohatila nejen sebe, ale i diváky a posluchače.

K práci v televizi tak trochu automaticky patří popularita. Těší vás, nebo naopak komplikuje život?

Když jsem před nějakými patnácti lety pracovala ve „velkých televizích“ a lidi mě občas poznali na chodníku, nikdy to nebylo nepříjemné. Nepřekročilo to nějakou únosnou mez. Pak mě pomalu poznávat přestali, ale často reagovali na můj hlas. A to se mi stává doteď. Řeknu, že bych prosila deset deka šunky, prodavač vykulí oči a řekne: „Jé. Že vy jste kdysi pracovala na Evropě 2? Já jsem vás poslouchal!“ Nebo promluví v kavárně, někdo přijde od sousedního stolu a řekne: „Já jsem vás poznal po hlase.“ Nechápu to, ale můj hlas je asi nějaký zapamatovatelný.

Byla ovšem období, kdy jsme vás v televizi nevidali. Co bylo důvodem?

Narození dcer. Při prvním těhotenství jsem odešla z Primy, při druhém z Novy. Když šla mladší dcera do školky, dostala jsem nabídku z televize Metropol, to byla sice práce dost punková, ale o to zajímavější a svobodnější. Jenže Metropol bohužel neměl dlouhého trvání. Nabídky, které přicházely pak, byly buď naprosto pochybné, anebo pokud stály za to, jsem tu práci nakonec nedostala. Já jsem ke své vlastní škodě klasická panenka v koutě. Nedávám o sobě vědět, neumím nabízet to, co umím. I proto mi nabídka z ČT udělala velkou radost a zároveň mě překvapila.

Vášim dcerám je šestnáct a dvanáct let. Jaké jsou?

No úžasné, samozřejmě! Jsou to svobodomyšlné a tolerantní holky, mají smysl pro spravedlnost. A jsou hodné, což mě obzvlášť těší.

Jak zvládáte jejich pubertu a s tím spojený fakt, že už vás tolik nepotřebují?

Před rokem mi v tomto ohledu bylo hůř, takže si myslím, že jsem nezbytné odpoutávání už přijala. Ale ještě nás všechny určitě spousta práce čeká.

V době karantény jste spolu ale byly od rána do večera. Nelezly jste si na nervy?

Holky mají naštěstí každá svůj vlastní pokoj, takže můžou být samy, kdykoli se jim zachce. A protože to vnímám tak, že jsem tu já pro ně, a ne ony pro mě, kdykoli ze svých komnat vyjdou, snažím se jim věnovat pozornost. Když potřebuju být sama já, zavřu se do pracovny. Trochu diskriminovaný je můj muž, který jediný nějakou vyloženě svou místnůstku nemá, protože na rozdíl ode mě tolik nepracuje doma. Všichni čtyři se až na výjimky sejdeme u oběda a u večeře, což je podle mě důležitý rituál a taky možnost probrat různé rodinné záležitosti. Jako mnohé další ženy jsem se během koronakrizy stala kuchařkou na plný úvazek, ale vaření mě naštěstí baví. Za poslední dva měsíce jsem se i hodně naučila, ale dvakrát denně by to být nemuselo. A co domácí vzdělávání, které řadě rodičů zamotalo hlavu?

Co se domácího vzdělávání týče, holky si už z velké části vystačí samy, takže jen tu a tam s něčím vypomůžeme nebo něco vysvětlíme. Bála jsem se – hlavně vzhledem k věku holek – nějaké hrozné ponorky, ale naštěstí nepřišla. Možná je to tím, že se všichni trochu víc snažíme, abychom to zvládli se ctí, a že jsme si během karantény uvědomili, co pro sebe vzájemně znamenáme.

Kde jste se vlastně seznámila se svým mužem (moderátorem Martinem Veselovským, pozn. red.)?

V práci, respektive v rádiu Evropa 2, kde jsme kdysi oba pracovali.

Čím přesně si vás získal?

Tím, jakým způsobem mi otevřel dveře do studia. Ne, vážně, my jsme o sebe zájem moc nejevili, ale jednou mi nešly otevřít jedny nedobytné dveře, on šel kolem, pomohl mi a země se zachvěla. Víím, že to zní podivně, ale líp to vážně nedokážu vysvětlit.

Jaké vlastnosti na manželovi oceňujete dneska?

Tak, dveře otevírá pořád skvěle. Jedny dokonce prokopl, když se mi zevnitř zasekl zámek. A ještě ke všemu je hodný, chytrý, láskyplný, spolehlivý... A cítím se pořád milovaná, což je dost uklidňující pocit.

Co si po osmnáctileté zkušenosti myslíte o manželství?

Mně se nepotvrdilo, že by to byl hrob lásky, jak někdo říká. Každopádně svatba je podle mě rituál, který – ať už si to uvědomujeme, nebo ne – máme všichni hluboko v kořenech. Myslím, že se jeho prostřednictvím vždycky něco mění. Ideální je, když v aktech probouzí vzájemnou zodpovědnost, která v projektu zvaném manželství rozhodně není ke škodě. To ale ještě samozřejmě nezajistí, že si pak budou lidé věrní a budou se milovat až za hrob. Já manželství neberu jako nesvobodu, ale jako zviditelnění a ukotvení našeho rozhodnutí prožít život spolu. Jaké by to bylo, kdybychom před osmnácti lety svatbu neměli, samozřejmě nemůžu posoudit.

Žijeme ale v časech, kdy partnerské vztahy spíše kolabují, než vzkvétají. Proč tomu tak podle vás je?

Ne všichni jsou stavěni na to, aby žili v páru, přesto se k tomu často okolnostmi nechají nějak dotlačit. Ne že by to nemuselo vyjít, ale pravděpodobnost se tím podle mě hodně snižuje. Ani monogamie není přirozenost, ale volba, osobní rozhodnutí, což taky všichni nezvládnou. Navíc, každý může mít o podobě manželství jiné představy a je myslím fér si je vzájemně vyjasnit ještě před tím, než se jde k oltáři. No a nepodceňovala bych, jak by řekli fotbalisti, ani trochu toho potřebného štěstíčka. Zkrátka že se potkají ti správní lidé a klíč zapadne do zámku.

Vaše manželství je takzvané dvoukariérové. Byl v tom někdy problém?

Pokud bych svou práci do nějakých svých pětatřiceti let nazvala kariérou, tak jsem ji ze svého vlastního rozhodnutí s dětmi hodně utlumila. A pak začít tam, kde jste skončili, zpravidla nejde snadno, což je můj případ. Každopádně oba máme práci tak variabilní a hlavně já jsem časově tak flexibilní, že to opravdu není problém.

O vašem rodinném životě píšete fejetony, které dokonce vyšly knižně, a to pod názvem Odvrácená strana matky. Co vám psaní přináší? Je to třeba něco jako terapie?

Pro mě to byl trochu vzdor a terapie v době, kdy se mateřství malovalo v médiích růžovou pastelkou. Různé mateřské spolky, centra a internetová fóra se hemžila zdrobnělinami. Mimisci, snažilky, těhulky... Kdo nečetl knihu Respektovat a být respektován – při vši úctě k tomu textu – byl málem vyvrhel. No a to mě štvalo. Teď už se o odvrácené straně rodičovství mluví celkem často a podle mě je to víc než zdravé.

Nevadí vám, že tím odhalujete kus svého soukromí?

Výhodou fejetonu je, že k němu patří nadsázka a fabulace, takže se za ten žánr myslím docela hezky schová soukromí. Čtenář, který mě osobně nezná, vlastně nikdy neví, co je a co není pravda. A když byl nějaký text, co se soukromí rodiny týče, trochu choulostivější, vždycky jsem ho s dětmi a se svým mužem konzultovala. Nikdy nevyšlo nic, s čím by nesouhlasili.

Nedávno jste se s rodinou přestěhovali z pražských Vinohrad na Žižkov. Už jste tam zapustila kořeny?

Jsem stará konzerva, navíc jsme na Vinohradech prožili jako rodina intenzivních a krásných třináct let, takže jsem minimálně půl roku po stěhování měla docela slušnou depresi. Nevykompenzovala to ani terasa, ani krásný výhled, ani velká koupelna, ani to, že holky dostaly každá svůj pokoj. Ale zvykla jsem si a už bych neměnila. Co bych ale měnila ráda, je bezprostřední okolí. V naší ulici mi chybí stromy, dlažební kostky na chodníku a páničci, kteří po svých psech uklízejí.

Z Prahy často jezdíte na sever Čech, kde máte chalupu. Jste příčinlivá chalupářka nebo vám jde hlavně o relaxaci a pobyt v přírodě?

Chalupu máme společně se sestřenicí. Jezdíme tam celý život, znamená pro nás dětství a letní prázdniny, a od té doby, co máme dohromady pět dětí, chalupu používáme jako letní byt a relax, možnost vypustit děti na zahradu a nebát se, že je něco přejede. Nejradši mám, když si na zápraží dáme pivo a pozorujeme západ slunce, krávy a kostel. Kolem jsou krásné cyklotrasy, takže občas jedeme na singltrek, občas na koupaliště, chodíme na procházky, vaříme, pereme, hrajeme Osadníky z Katanu a rozhodně nic nezvelebujeme ani nepěstujeme. Už proto, že jsme na chalupě jen v létě a pár dní v zimě a o naše případné výpěstky by se neměl kdo starat.

Už řadu let se věnujete aromaterapii. Jak jste ji objevila?

O Institutu aromaterapie jsem se dozvěděla kdysi dávno od kamarádky, která tam chodila na kosmetiku. Vyzkoušela jsem to taky a kombinace působením éterických olejů a vědomého doteku mě nadchla. Čas ke studiu ale nazrál, až když šla mladší dcera do školky a měla jsem trochu víc prostoru. Od té doby masírování a rostlinné silice patří k mému životu a dávají mu další, pro mě až duchovní rozměr.

Schválně, co byste nám doporučila na zklidnění?

Je toho hodně, ale když bych měla volit ty nejdostupnější silice, zkuste do lahvičky s 20 ml kvalitního rostlinného oleje, který vám voní, nakapat 6 kapek levandule a 6 kapek pomeranče a pořádně to protřepejte. Směs můžete nalít do koupele, natřít si jím tělo, vmasírovat do chodidel, na solar plexus nebo požádat někoho, kdo vám taky „voní“, o masáž. To je značka ideál, recept na zklidnění a následný spánek.

A co pomáhá vám osobně?

Jsem klasická kovářova kobyla, takže na masáži jsem byla někdy před rokem. Ale zaručeným zklidňovačem je pro mě mírná jóga a zaručeným rozradostňovačem tanec v jakékoli podobě.

MONIKA VALENTOVÁ (1972)

• Vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** UK.

• Od druhého semestru VŠ pracovala v médiích. Nejdříve jako reportérka rádií Bonton a City, posléze jako redaktorka Evropy 2.

• Moderovala diskusi a lifestyle TV pořady (např. Sauna, Prima jízda, Supermáma, Snídaně s Novou).

• Napsala dvě knížky fejetonů, které vyšly pod názvem Odvrácená strana matky.

• Kromě moderování a psaní se věnuje i aromaterapii a masáží.

• Žije v Praze s manželem, moderátorem Martinem Veselovským, a dcerami Rozálií a Viktorií.

1.114. OSOBNOST: Český Francouz Jacques Rupnik URL

WEB, Datum: 29.12.2020, Zdroj: neviditelnypes.cz, Strana: 0, Autor: Karel Hvizďala, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.12.2020 02:34, RU / měsíc: 243 470, Celková návštěvnost: 18 339, Rubrika: Zahraničí, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,20

„V západní společnost počínaje feudalismem najdeme klíč k pochopení společenských i politických vztahů v pojmech smlouvy, vzájemných závazků a osobní důstojnosti. Tehdy existovala smlouva, mezi lením pánem a jeho vazalem, smlouva mezi velmoži a králem a smlouva mezi centrální mocí a vznikajícími městy. Odtud pramení myšlenka právního státu, systému nezávislého soudnictví. Tam je počátek západní svobody, odpovědnosti a autonomie občanské společnosti. Ruský model je opačný: stát formuje společnost ke svému obrazu. Ivan Hrozný odstranil šlechtu a nahradil ji třídou úředníků jmenovaných státem..., kteří vytváří všemocnou byrokracii.“

To je úryvek z asi nejznámější knihy Jacquese Rupnika *Jiná Evropa*, kterou věnoval českému filozofu Janu Patočkovvi. Stejný název nesl i šestidílný seriál BBC odvysílaný v roce 1988. U nás kniha vyšla až v roce 1992. Cituji tuto pasáž proto, že jsem tyto úvahy poprvé od něj slyšel někdy v půli osmdesátých let v Paříži, kde mi Rupnika, štíhlého chlapíka s usmívajícíma se modrýma očima, představil Václav Bělohradský, který tehdy u něj bydlíval. Proto na ně vzpomínám dodneška, když slyším třeba premiéra Babiše, který i při zasedání Evropské komise přiznal, že neví, co je právní stát, a pod jehož vedením náš byrokratický aparát stále bobtná.

Rupnikovo vzdělání je velice důkladné, do patnácti let žil v Praze, posléze absolvoval v Paříži na Sorboně a na Harvardu v USA, kde se věnoval historii a politologii. Pět let byl redaktorem BBC. Po návratu do Paříže v roce 1982 působil jako profesor na Institutu politických studií v Paříži, kde spolupracoval s Pavlem Tigridem a jeho Svědectvím. Jako první zpracoval nezávisle, tedy nepředzvíkané sekundární literaturou, *Dějiny KSČ*, u nás vyšly až v roce 2002. Přes Tigrida, který byl hned po zvolení Václava Havla prezidentem jeho spolupracovníkem, se stal i Rupnik prezidentovým poradcem. Jeho prvním úkolem bylo připravit a zorganizovat státní návštěvu nového prezidenta do Francie, kam se podíval Havel čtrnáctkrát, stejně jako do Spojených států. V současnosti přednáší Rupnik v Paříži, v Bruggách a občas na Harvardu a je členem Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** v Praze. V roce 2009 tu ještě vydal knihu *Příliš brzy unavená demokracie*.

Výbor z jeho textů, které se většinou týkají právě Čech, vyšel v roce 2018 pod názvem *Střední Evropa je jako pták s očima vzadu: o české minulosti a přítomnosti*. Tam taky najdeme tato slova, kterými mi odpověděl na otázku, proč neexistuje étos České republiky: „Do nového režimu se přenesly staré korupční vazby. Nové vazby nebyly postavené na občanských ctnostech, ale na zkušenosti s obcházením ekonomických nedostatků a zákonů. Přežil tu starý pokřivený étos normalizace.“

Jacquese Rupnika připomínám proto, že 21. listopadu oslavil sedmdesáté narozeniny.

(psáno pro ČRoPlus)

(převzato z [Blog.aktualne.cz](https://blog.aktualne.cz) se souhlasem redakce)

Autor je novinář a spisovatel

1.115. VIDEO: Ted' chceme žít! Očkování proti covidu propagují Wolkerovy verše URL

WEB, Datum: 29.12.2020, Zdroj: echo24.cz, Strana: 0, Autor: Echo24, jkr, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.12.2020 02:29, RU / měsíc: 1 374 605, Celková návštěvnost: 103 540, Rubrika: Domov, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,15

Úřad vlády k začátku očkování zveřejnil video s úryvkem básně Jitřní píseň od Jiřího Wolker. V závěru po původním verši „Snad plakali jsme, ale teď chceme žít!“ dodává: „A budeme. Tak, jako dřív!“. Spot podle Strakovy akademie vysílají Česká televize, Nova a Prima. Předseda vlády Andrej Babiš nyní všem televizním stanicím poděkoval za spolupráci.

Úřad vlády k začátku očkování zveřejnil video s úryvkem básně Jitřní píseň od Jiřího Wolker. V závěru po původním verši „Snad plakali jsme, ale teď chceme žít!“ dodává: „A budeme. Tak, jako dřív!“. Spot podle Strakovy akademie vysílají Česká televize, Nova a Prima. Předseda vlády Andrej Babiš nyní všem televizním stanicím poděkoval za spolupráci.

Babiš v neděli řekl, že u kampaně na očkování má ministerstvo zdravotnictví zdržení. Video podle něj připravil ve spolupráci s resortem úřad vlády. Chystá se komplexní kampaň na očkování, na kterou je ale čas vzhledem k tomu, kdy má začít očkování pro širokou veřejnost.

„Vyhodnocení, ta soutěž ke kampani, by měla být nejpозději do konce ledna,“ řekl. Ve videu zaznívá prvních osm veršů Wolkerovy básně.

„Do Česka dorazily první vakcíny a začínáme očkovat zdravotníky a seniory. Vakcinace je neefektivnější způsob, jak dlouhodobě zastavit šíření epidemie a jak znovu žít tak jako dřív,“ napsal v neděli v rámci propagace Úřad vlády.

Babiš v úterý poděkoval televizním stanicím, že spot do vysílání zařadily. „Ať už se vám náš spot k zahájení očkování v ČR líbí, nebo ne, chci moc poděkovat. Ředitelům ČT, Nova a Primy, že ho zařadili do vysílání. V atraktivních časech. A zadarmo. Chápu, že vakcína je naděje. Díky i iniciativě komunikačních agentur. Rychle a za náklady spot vyrobily,“

Ať už se vám náš spot k zahájení očkování v ČR líbí, nebo ne, chci moc poděkovat. Ředitelům ČT, Nova a Primy, že ho zařadili do vysílání. V atraktivních časech. A zadarmo. Chápu, že vakcína je naděje. Díky i iniciativě komunikačních agentur. Rychle a za náklady spot vyrobily ?? <https://t.co/aAKXoDPPHQ>

— Andrej Babiš (@AndrejBabis)

December 29, 2020

O vzniku propagačního videa hovořil už dříve ministr zdravotnictví Jan Blatný. „Je snaha ve spolupráci s Úřadem vlády připravit první video už kolem Vánoc tak, aby to bylo spojeno i s tou vakcinací, protože to považujeme za naprosto zásadní,“ uvedl před dvěma týdny Blatný s tím, že kampaň není možné spustit předtím, než bude vakcína schválena Evropskou agenturou pro léčivé přípravky a Evropskou komisí.

Jitřní píseň

Jiří Wolker

Nesmělé jitro do tváří nám dýchlo

snem volných lesů, luk a dálných hor.

Vše divnou vírou v duši naší ztichlo,

i bolest krvavá i těžký vzdor.

Radostně klidni brouzdáme se bosí

chladící travou, lesní přes pažit.

Osení stříbří slzy ranní rosy.

Snad plakali jsme, – ale teď chcem žít!

Tam v mlhách krvavých den slunce tiší.

Vy myslíte, že nezasvitne sem?

Ach věřte jen, a věřte celou duší –

a vírou svou i slunce unesem!

Předchozí pokus pod palbou kritiky

Předchozí pokusy úřadů včetně ministerstva zdravotnictví o propagaci vakcíny se setkaly s vlnou kritiky kvůli neprofesionalitě. Ministerstvo v první polovině prosince například zveřejnilo informační letáček, který se ocitl téměř bezprostředně pod palbou kritiky. K ní se přidala také vedoucí katedry Marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová. „Dobře na tomhle letáčku není vůbec nic,“ zhodnotila pro deník Echo24. Psali jsme o tom zde.

Půlstránková inzerce s informacemi o očkování se objevila ve střeďečnīm vydání Mladé Fronty DNES. Hejlová letáček ministerstva zkritizovala ve čtvrtek na Twitteru. Na letáku je několik titulků. „Vakcína proti covid-19: spolehlivá cesta k běžnému životu.“ Pod tím je podobně velký titulek „Toto není pravda!“ Podle Hejlové to však může veřejnost špatně pochopit. „Lidé čtou ponejvíce jen titulky. Tyto dva si spojí a budou se domnívat, že to je PROTÍ očkování,“ napsala na sociální síť.

Očkování už začalo

V České republice se začalo s očkováním proti nemoci covid-19 stejně jako v dalších zemích EU v neděli 27. prosince, a to ve čtyřech pražských a dvou brněnských nemocnicích. První dávky vakcíny v Ústřední vojenské nemocnici podali zdravotníci právě Babišovi a válečné veteránce Emilii Řepíkové. V Česku je zatím k dispozici 9750 dávek vakcíny, další dodávka s asi 19.000 dávkami očkovací látky má dorazit do Česka poslední den tohoto roku. Každý, kdo podstoupí vakcinaci, bude muset být po zhruba 21 dnech přeočkován druhou dávkou.

EMA ve zrychleném řízení posuzuje také vakcínu americké firmy Moderna, k její podmínečné registraci by se měla vyjádřit 6. ledna.

1.116. STUDENTSKÁ PEČEŤ

TISK, Datum: 30.12.2020, Zdroj: Masta, Strana: 53, Autor: EVA KADLČÁKOVÁ, Vytištěno: 47 812, Prodáno: 29 133, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.12.2020 00:05, Čtenost: 141 992, Rubrika: Fejeton, AVE: 262 345,23 Kč, Země: Česko, GRP: 1,58

Přišel a podal mi čokoládu. Zas tu stejnou. Jako vždycky. Jako někdy. Jako málokdy. Čokoládu, kterou nemám ráda.

Nikdy si toho nevšiml.

Mnohokrát jsem to naznačila, často řekla. Nevnímal. Sám má tu čokoládu rád. Ale má rád mě?

Pokaždé se ptá, jestli chci cukr.

Do kafe. Ptá se celé roky. „A mlíko, dáváš si mlíko?“ „Jasně, že si dávám mlíko.“ Vždycky si přece dávám mlíko. Pijeme spolu kafe aspoň jednou týdně, líbáme se a milujeme. A on si stále nezapamatoval, jak to s tím či oním mám.

„Sladký je lepší, vid“, konstatuje, když staví na stůl víno. Občas. Ne pokaždé. Jenom někdy. „No, já mám radši suchý“, namítám. Občas, ne pokaždé, jenom někdy. Nač plýtvat slovy, stejně neposlouchá.

Ten muž, který se tolik podobá své čokoládě. Velké a přeslazené. Lákavě zabalené. Plné nepříjemných překvapení. Nechutnají mi v ní buráky, nechutná mi tam želé. Sám čokoládový základ taky za moc nestojí. Snad jen ty rozinky, sem tam nějaká, jako třesinky na dortu, přesně dávkované potěšení...

A já mám přitom ráda čokoládu na vaření! Obyčejnou čokoládu na vaření. Plnou kvalitního kaka, nešizenou, pravou. Na nic si nehraje, nic nepřidává ani neubírá. Voní po ovoci, má příjemnou konzistenci, sladká je tak akorát. Nepřeji se. Nevytváří závislost. Jeden až dva řádky k uspokojení stačí.

Tak proč vždycky nakonec sežeru tu studentskou pečeť?!

Protože jsou chvíle, kdy v polici s pokušením žádná jiná dobrota není.

A kdy slabost a chtíč převáží nad rozumem a vkusem. Někdy. Občas. Ne pokaždé, ale přesto...

Co bych s tím udělala? Že bych tu čokoládu tentokrát nepřijala? Že bych ji rovnou poslala dál? Jiné příjemkyni? Ať jí šálí a vábí? Ať jí kazí zuby a postavu?

Klidně. A klidně může být i příjemkyně. Neztlostne. Studentskou pečeť totiž dostane jen občas. Jenom někdy. Totiž málokdy...

*

EVA KADLČÁKOVÁ Absolventka žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Působila v rozhlasových a televizních médiích a v reklamě. Dnes pracuje v Českém rozhlasu. Její fejetony můžete slyšet o víkendech v pořadu Kolotoč na Dvojce anebo na stanici Český rozhlas České Budějovice.

Foto autor: FOTO SHUTTERSTOCK, ARCHIV

1.117. Expertka: Stát s kampaní zaspal. Měl by zapojit osobnosti a nepřehlížet emoce URL

WEB, Datum: 30.12.2020, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Strana: 0, Autor: lesa, zem, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2020 02:26, RU / měsíc: 3 420 957, Celková návštěvnost: 660 316, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,34

Specialistka na PR Denisa Hejlová v rozhovoru pro iDNES.cz vysvětlila, proč je v rámci reklamní kampaně na očkování proti covidu-19 důležitá komunikace, na co by si měli experti při její tvorbě dát pozor nebo které zahraniční kampaně se podle ní povedly. Hejlová vede Katedru mediální komunikace a PR na Karlově univerzitě, kde její studenti také navrhli, jak by kampaň ke covidu mohla vypadat.

Prvním předvojem reklamní kampaně je propagační klip, který cituje báseň Jiřího Wolкера. Jeho hlavní zprávou je: Jděte se očkovat, abychom zase mohli dělat běžné věci, na které jsme v životě zvyklí. Je to podle vás zdařilý spot?

Je na něm vidět, že má široce definovanou cílovou skupinu zaměřenou spíše na starší lidi. Ta báseň není v širokém povědomí, takže si to asi málo lidí s něčím spojí. Je to spíš imageový klip, ne informační, taky asi proto, že vláda nemá jasno v tom, jaké informace chce lidem říkat. Je to spíš spojení hezkých obrázků s patetickým přednesem, než nějaké přesvědčování.

Zaznamenala jste nějakou zahraniční kampaň na očkování, která vás zaujala?

Můžu uvést hned dvě kampaně, které jsou povedené, a to od našich sousedů. Je to slovenská a polská kampaň. Polská apeluje spíše na emoce a ta slovenská míří na racionální rozhodování, takže je každá jiná.

Polská zdůrazňuje, aby se lidé šli očkovat pro své blízké, například syn se nechá očkovat, aby zase mohl jet na výlet na kole se svým tátou. Ta slovenská zase vyzdvihuje míru rizika ve srovnání s tím, co člověk může získat a co ztratit. Obě dvě kampaně už běží, v tomhle ohledu Česká republika zaspala. Z toho, co jsem zatím viděla, je patrné, že jsou dobře připravené, jak strategicky, tak provedením.

Na webu Markething.cz jste publikovala článek "Ušijeme si kampaň stejně jako roušky?", ve kterém mimo jiné zveřejňujete i návrhy očkovací kampaně, kterou vytvořili studenti. Mohla by se podle nich vláda inspirovat?

Narážím na to, že jak mezi profesionály, tak mezi studenty už začaly vznikat dobrovolnické návrhy na komunikaci vakcíny proti covidu-19. Našich studentských prací vzniklo více a veškeré návrhy, které jsou veřejně dostupné, může státní instituce použít, pokud uvede jejich autory.

Určitě by to bylo pro dobro věci, návrhy našich studentů z katedry jsou velmi povedené. To ale v žádném případě neznamená, že studenti mají suplovat roli placených státních úředníků a odpovědných lidí.

Ten název je nadsázkou, na tu jarní situaci jsme nebyli připraveni a Češi si s ní velmi dobře poradili. Teď už by ale vláda neměla prosit dobrovolníky, aby jim s komunikací pomohli, a ještě zadarmo – což se aktuálně právě děje. Vláda měla dost času se na to připravit. Mimochodem, ten zpackaný tendr na ministerstvu zdravotnictví ani nebyl na očkování zaměřený, měl jen za cíl podpořit komunikaci vlády obecně. Od toho tu ale vláda platí své experty a úředníky.

Denisa Hejlová

Vystudovala obor Mediální studia na **Fakultě sociální věd** Univerzity Karlovy, kde obhájila i svou docenturu. Získala Fulbrightovo stipendium na Kolumbijské univerzitě v USA, rok studovala v Japonsku. Devátým rokem vede katedru marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd** UK. V roce 2018 získala ocenění za celoživotní přínos v oboru od Asociace PR agentur. Provádí výzkumy marketingové a politické komunikace a PR, založila se svými studenty weby Markething.cz a Ferovareklama.cz. Věnuje se školení a konzultacím v oblasti komunikace ve firmách, veřejných institucích i neziskových organizacích. Je vdaná a má dvě děti.

Proč je komunikace kolem očkování tak důležitá?

Vláda nikdy od revoluce neměla takto důležitý komunikační úkol. Na tom, jak rychle a kolik procent populace zvládneme naočkovat, závisí to, aby lidé mohli zase chodit do práce a děti do školy bez obav. Vláda o tom ale málo s lidmi mluví, málo je přesvědčuje, že i když z toho mají obavy, měli by se nechat očkovat.

Přitom má aparát komunikacních oddělení na ministerstvech, Úřadu vlády a sám premiér má soukromé komunikační poradce, kteří mu mohli vysvětlit důležitost této situace. Přijde mi, že jednak zaspali dobu, a jednak už snad i rezignovali na to, aby tuto práci udělali pořádně.

Snad plakali jsme, ale teď chceme žít! Vláda propaguje očkování básní

Čeho by se experti, kteří budou reklamní kampaň sestavovat, měli hlavně vyvarovat?

Měli by se vyvarovat opakování mýtů a dezinformací, protože tím, že je opakujete a přefíkáváte, zvyšujete jejich význam. Opakování dezinformací v médiích je z komunikačního pohledu jednoznačně nevhodné.

V moderní době často reklamní agentury oslovují k propagaci influencersy. Myslíte, že i na očkování tato propagace platí?

Pomohlo by, kdyby v rámci kampaně vystoupila nějaká mediálně známá osobnost?

Zapojování celebrit a vlivných lidí je běžným nástrojem komunikačních kampaní již více než sto let. Takže i v tomto případě by bylo vhodné, kdyby lidé viděli vzory, které obdivují nebo které mají rádi. Osobnosti, které je budou motivovat k tomu, aby se do očkování zapojili.

Na koho především by taková kampaň měla cílit?

Zatím se ukazuje, že řada Čechů má z očkování obavy, chce si počkat, vybrat vakcínu, nebo se neočkovat vůbec. Emoce lidí nelze přehlížet, vláda by jim měla naslouchat, ale zároveň by je měla umět získat na svou stranu.

Obecně by se dalo říct, že jestliže je cílem kampaně, aby byla proočkovanost mezi 70 až 80 procenty, tak komunikace musí zasáhnout téměř každého a každý reaguje na jiné podněty, na jiný typ komunikace.

Člověka nepřesvědčí jenom jeden zdroj, musí informaci slyšet z více zdrojů najednou, ale jiným způsobem. To znamená, že na to, abyste člověka přesvědčila, tak ho musí motivovat někdo z politiků, nějaká známá osobnost nebo někdo z blízkého okolí. Spojení těchto aspektů může působit na rozhodovací proces jednotlivce.

Vliv může mít i osobní zkušenost, například když lidé, kteří si prošli covidem s lehkým průběhem, budou mít menší tendenci se nechat naočkovat, než ti, co měli těžší průběh.

V tomhle ohledu je důležité, aby komunikace obsahovala jak složku informační, tak organizační. Jedna věc je se chtít nechat naočkovat a druhá vědět kde, musíte lidem co nejvíce usnadnit tu cestu k tomu provedení.

Foto:

Studenti Univerzity Karlovy z oboru Strategická komunikace připravili několik návrhů, jak by mohla kampaň vypadat. (30. prosince 2020)

Lucia Legáthová, Michal Bubeníček, Filip Rys

1.118. KOMENTÁŘ: Nová metodika výpočtu lockdownu a šance návratu do lepší budoucnosti - Thomas Kulidakis [URL](#)

WEB, Datum: 30.12.2020, Zdroj: novinky.cz, Strana: 0, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.12.2020 13:12, RU / měsíc: 26 753 705, Celková návštěvnost: 2 015 182, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 22,39

Zaslouhou prezidenta Zemana zlidověl aforismus, že jen blbec nemění své názory. Drží se jej i česká vláda, která chce od ledna přijít s novou metodikou počítání a odhadování hrozby šíření koronaviru. Což znamená také nové hodnocení hranice, kdy se zase společnost dostane z karantény, nebo se v ní zase ocitne.

Doposud se postupovalo nepříliš šťastným způsobem uveřejňování počtu nakažených na denní bázi. Podle toho se počítal také systém, nepříliš nápaditě nazvaný PES, coby výsledek složitých skládání průměrů za čtrnáct dní, týden, pofiderní magické číslo R, atd. Pro fanoušky složitá metodika zde

Protiepidemický systém měl dát lidem v České republice, Čechům přijíždějícím ze zahraničí i případným zahraničním návštěvníkům jistotu, co lze vzhledem k protiepidemickým omezením čekat.

V konečném důsledku ale došlo ke zmatení rozměru babylonské věže, které ještě zkomplikuje antigenní testování. Vystihnul to sám ministr zdravotnictví Blatný slovy: „Ve chvíli, kdy provádíte plošné testování, tak zachytáváte osoby, jež vám zvyšují celkový počet nově zachycených, ale oni se nemusí promítnout do nemocnic. Při stávajícím výpočtu to enormně zvyšuje rizikové skóre a to reálné riziko tomu neodpovídá. Nutilo by nás to provádět restriktivní opatření, která by nemusela být potřeba, když budeme vidět, že v nemocnicích se nic neděje.“

Navíc jestliže čísla nakažených v podstatě reflektovala stav před týdnem i více, opatření měla mít dobůh. Počty nakažených skákaly ze dne na den, skákalo se z jednoho stupně do druhého. PES si doposud skákal, jak chtěl, přes jednotlivé stupně lockdownu podle návnady čísel, která nezohledňovala lidi skutečně ohrožené, bez symptomů, s těžkým nebo lehkým průběhem a podobně. Lidově řečeno nám do jisté míry vládla rozhodnutí na základě hausnummer.

Počítat tedy nově podle zátěže nemocnic je úmysl dobrý, počty nakažených jsou a budou srozumitelné i široké veřejnosti. Po skoro roce s covidem-19 je zřejmé, že pro naprostou většinu lidí není smrtelný. To znamená, že je potřeba starat se hlavně o ohrožené skupiny, tedy lidi starší, obézní, cukrovkáře, atd. Od začátku se také říká, že lockdowny se přijímají právě kvůli hrozbě přehlcení nemocnic. Ty se nepřehtily a doufejme, že to tak zůstane. Můžeme být jen rádi, že se žádné vládě nepodařilo zlikvidovat výdobytek minulosti - předimenzovaného zdravotnictví zdarma. Až ho zase nějaká politická strana nebo vláda jako příliš rozbujelý budou chtít osekávat, je potřeba je klepnout přes prsty.

Teď tedy budeme vědět, kolik lidí skutečně je v ohrožení života v nemocnicích. S trochou štěstí se snad ti mimo ohrožení budou moci dočkat záblesku života, který stojí za to žít. Samozřejmě, dobrý úmysl ještě neznamená dobré provedení. Mezi záměrem a jeho zhmotněním může být velká propast. Zásadní bude tedy určení, jaké množství lidí v nemocnicích bude směrodatné pro jaké omezení společnosti. Zdali se budou počítat jen pacienti na JIPkách nebo i na klasických lůžkách. Momentálně narůstá nákaza především mezi ohroženými, je více pacientů, je tedy třeba určit hranici co nejdříve.

V ideálním případě by ale poučení v počítání covidových statistik mělo vést k nastavení, která umožní i v době řádění koronaviru fungovat. Tedy například otevřít část nemocnic pro odkládané zákroky, provádět i jinou než covidovou péči. Její rozsah musí být takový, aby populace nebyla ohrožena kvůli neléčeným jiným chorobám, odloženým operacím a vyšetřením. Jestliže vláda novým systémem projeví poznání, že nebezpečí nákazy je třeba vnímat odlišně, mohla by se začít i z hlediska nebezpečí vnímat jinak omezení. Přísná pravidla v domově pro seniory nebo pečovatelském úřadu mají přece jiný význam, logiku a dopad než opatření či úplné zavření dejme tomu v obchodě, divadle, restauraci nebo fitness centru.

Thomas Kulidakis

Vystudoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Absolvoval také studium politologie a řečtiny na univerzitách v Řecku.

V komentářích se zaměřuje nejen na českou domácí politiku, Evropskou unii a oblast Balkánu.

Působí jako komentátor Českého rozhlasu Plus a publikuje v odborném tisku. V minulosti spolupracoval na mezinárodních vědeckých projektech Univerzity Karlovy v Praze a byl odborným konzultantem u některých dokumentů.

Více o autorovi

Komentáře autora

Změnou metodiky se snad dočkáme návratu do budoucnosti ověřené slávou života minulosti, před koronavirem. Hodí se parafrázovat slavného pop-kulturního filmu *Návrat do budoucnosti* ve stylu „Zpět do budoucnosti, ale dávej pozor, abys nepřistál v roce 2020“. Koronavirus s námi ještě nějakou dobu bude, je potřeba poučení z jeho dosavadního průběhu zužitkovat tak, aby se nezhroutilo vše ostatní.

1.119. S naivitou vůči Pekingu je v Evropě konec, myslí si Ditrych. Unie půjde za Bidenem [URL](#)

WEB, Datum: 30.12.2020, Zdroj: iHNed.cz, Strana: 0, Autor: Ondřej Houska, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2020 02:27, RU / měsíc: 972 852, Celková návštěvnost: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13

Soupeření mezi Spojenými státy a Čínou nazývají mnozí analytici novou studenou válkou. Dosluhující americký prezident Donald Trump nastolil vůči Pekingu tvrdý kurz - uvalil cla na čínské dovozy a snaží se z trhu vytlačit telekomunikační firmu Huawei s odkazem na to, že je kvůli kontaktům s čínskou vládou bezpečnostním rizikem. Joe Biden, který Trumpa v Bílém domě v lednu nahradí, prohlašuje, že bude podobně nekompromisní. Pro svou politiku vůči Číně chce ale získat i americké spojence, především státy Evropské unie. "Bude se snažit přitáhnout Evropu blíž k USA. Na rozdíl od Trumpa si uvědomuje význam společenství, vnímá jejich přínos pro Ameriku," říká v rozhovoru s HN Ondřej Ditrych, ředitel Ústavu mezinárodních vztahů.

Velmi pravděpodobné je podle něj to, že Evropané Bidenovo přání splní. Nepřevezmou sice zcela americký pohled a nebudou na Čínu tak tvrdí jako USA. V tom základním se ale s Washingtonem shodnou - budou například odmítat čínské územní nároky v Jihočínském moři.

Z hlediska ekonomiky pak v Evropě ztrácí půdu pod nohama přístup prosazovaný například českým prezidentem Milošem Zemanem. Ten tvrdí, že Čína pro Evropu představuje obrovskou hospodářskou příležitost a že úzké ekonomické vztahy s asijskou mocností nejsou spojené s riziky. Podle Ditrycha tento pohled, "ať už je motivovaný čímkoliv, třeba naivitou nebo vypočítavostí, bude spíše slábnout".

Je ředitelem Ústavu mezinárodních vztahů, což je výzkumná instituce zřízená ministerstvem zahraničí. Mezinárodní vztahy vystudoval na Univerzitě v Cambridgi a na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Působil například na americké Harvardově univerzitě nebo na pařížské Sciences Po. Věnuje se mezinárodnímu terorismu, Severoatlantické alianci a evropské bezpečnosti, konfliktům v zemích bývalého Sovětského svazu a globálním trendům a jejich předpovědím. Je autorem několika desítek knih a odborných článků. Mluví anglicky, francouzsky a rusky.

Krádeže know-how

Státy EU, podobně jako USA, budou klást stále větší důraz na to, aby Peking doma přestal s diskriminací zahraničních firem a s krádežemi jejich know-how. Země unie se už domluvily, že mohou zablokovat podezřelé nákupy domácích společností firmami ze třetích zemí, především z Číny. Jde o to, zamezit takovým transakcím, jejichž motivací není byznys, ale snaha dostat se k citlivým technologiím. Česko tento návrh podpořilo a nyní připravuje vlastní zákon, který by takový postup vůči zahraničním firmám umožnil.

"Objevují se názory, že bychom měli počkat, jak soupeření mezi USA a Čínou dopadne, a mezitím s Čínou nerušeně obchodovat. Jenže vidíme, že ve vztazích s Čínou se ekonomická rovina nedá úplně oddělit. Vždy tam je nějaký politický, bezpečnostní nebo hodnotový prvek," zdůrazňuje Ditrych. A zmiňuje fakt, že stále víc zemí EU přijímá opatření, kterými ze svého trhu, podobně jako USA, kvůli bezpečnostním rizikům fakticky vytlačují společnost Huawei.

I když budou za Bidena euro-americké vztahy jednodušší než za Trumpa, rozhodně to neznamená, že se v nich neobjeví řada problémů. Půjde například o spory ohledně zdanění velkých internetových firem, jako jsou Google, Facebook či Amazon. Tyto převážně americké společnosti v Evropě platí jen minimální daně, přestože zde vytvářejí nemalou část svých zisků. Američané, bez ohledu na to, jestli jde o Trumpovy republikány, či Bidenovy demokraty, ale považují snahy o vznik takzvané evropské digitální daně za opatření cíleně diskriminující americké firmy.

Také Biden, stejně jako Trump a jeho předchůdce Barack Obama, bude trvat na tom, aby evropští členové Severoatlantické aliance dávali na obranu alespoň dvě procenta hrubého domácího produktu. "Konflikty ohledně sdílení břemene zůstanou. To se táhne 70 let a nepřestane to," konstatuje Ditrych. Biden ale nebude zpochybňovat samotný smysl NATO a amerického členství v něm, jako to dělal Trump.

Na faktu, že Evropa pro Američany ztrácí na významu a jejich zájem se kvůli sílící moci Číny stále více přesouvá do Asie, se ale nic nezmění. I proto je podle Ditrycha důležité, aby státy Evropské unie z hlediska svého přístupu k Číně s Washingtonem co nejvíce spolupracovaly.

Polsko, Maďarsko a demokracie

Oteplení ve vztazích mezi tradičními klíčovými spojenci, tedy Evropany a Američany, bude po Bidenově nástupu jasně patrné. "Možná ne Viktor Orbán, ale se zvolením Bidena si řada evropských politiků oddechla," říká Ditrych s odkazem na maďarského premiéra, který si jako jeden z minima evropských politiků otevřeně přál Trumpovo znovuzvolení.

Biden, na rozdíl od Trumpa, mluví o tom, že Evropany a Američany spojuje také důraz na společné hodnoty. Pro Trumpa to nebylo téma, Biden se naopak chystá svolat zvláštní summit demokratických zemí. Podle Ditrycha by se Bidenův důraz na demokratické hodnoty mohl projevit také v Evropě, kde polská a maďarská vláda podle kritiků omezují nezávislost soudů a médií. Pro Polsko je kvůli jeho bezpečnosti vazba s USA v rámci NATO naprosto klíčová a tamní vlády se tradičně snažily o co nejbližší vztahy s Washingtonem.

"Myslím si, že Polsko by na Bidenův důraz na demokracii mohlo reagovat a tamní vláda by tomu mohla přizpůsobit své chování z hlediska norem, které doma nastavuje," domnívá se Ditrych. U Maďarska, které má, na rozdíl od Polska, blízko k Rusku a jeho politiku často obhajuje, podobný efekt neočekává.

Prstenec nebezpečných krizí

Bez ohledu na změnu v Bílém domě by státy EU měly podle Ditrycha pracovat na tom, aby byly schopné prosazovat v případě potřeby své bezpečnostní zájmy samy, mimo struktury NATO. Především Francouzi prosazují koncept, který nazývají strategickou autonomií. Poukazují na fakt, že v některých regionech se nelze spoléhat jen na NATO, protože pro Američany prostě není tamní situace příliš důležitá. Například z oblasti Sahelu, na jižním okraji africké Sahary, do Evropy proudí migranti a jsou tam aktivní teroristé. Důsledky tamních problémů tak nesou Evropané, a je proto v jejich zájmu oblast stabilizovat.

"Rizikem je, že pokud vznikne vakuum, obsadí ho jiní. Chcete, aby Rusko, Čína či Turecko v našem jižním sousedství hrály své hry týkající se migrace či terorismu a podryvaly stabilitu regionu? Spojené státy tady takový zájem nemají a stabilitu pro nás klíčového regionu rozhodně zajišťovat nebudou," řekl HN francouzský velvyslanec v Praze Alexis Dutertre.

Ditrych s tím souhlasí. Zároveň zdůrazňuje, že je nutné zajistit, aby větší důraz na schopnost států EU jednat samostatně nevedl k oslabení vazby v rámci NATO. "My jako Evropská unie nemůžeme čekat, že bude někdo dávat do pořádku naše sousedství. Když to nebudeme dělat my, v negativních důsledcích se nám to vrátí," varuje. Oceňuje proto například českou účast v misi v Mali, která pod francouzským vedením bojuje proti tamním teroristům a snaží se přispět ke stabilizaci této země.

Státy unie už v roce 2003 vyhlásily jako svůj cíl vytvořit ve svém sousedství prstenec bezpečných zemí. "Když se na naše sousedství podíváme dnes, tak je to spíše prstenec krizí a Evropská unie není schopná ovlivňovat tamní dění," konstatuje Ditrych. Je tedy zřejmé, že země unie tu nejsou příliš schopné prosazovat své bezpečnostní zájmy - je to vidět v Sýrii, Libyi nebo například ohledně konfliktu mezi Arménií a Ázerbájdžánem. Vliv unie je ve všech případech prakticky nulový.

Ditrych je pro to, aby unijní státy pokračovaly ve snaze vytvořit skutečně robustní společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, což by jim následně umožnilo svůj vliv zvýšit. Z Česka ale někdy zaznívají obavy, že český hlas pak bude v rámci unijní

zahraniční politiky slabší.

"EU má institucionální mechanismy, v rámci kterých může každá země svůj zájem prosazovat. To, jestli jsme my vždy schopní těchto mechanismů využívat, je věc jiná. Často jen kverulujeme a říkáme, že bychom stejně nic nedokázali. Nic lepšího, než je EU, nemáme. Visegrádská čtyřka to rozhodně není," vysvětluje šéf Ústavu mezinárodních vztahů Ditrych.

1.120. Mlsna: Jsem proti vzniku samostatného úřadu pro veřejné zakázky [URL](#)

WEB, Datum: 31.12.2020, Zdroj: moravskéhospodarství.cz, Strana: 0, Autor: Kristián Chalupa, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2020 11:13, Celková návštěvnost: 3 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,04

říká v rozhovoru pro Moravské hospodářství nový předseda ÚOHS Petr Mlsna

Počátkem roku 2021 uplyne měsíc, co se ujal funkce nový předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Petr Mlsna. Respektovaný právník a germanista, který prošel řadou vysokých funkcí, má v plánu hned v lednu příštího roku provést kompletní rekonstrukci rozkladových komisí. Během našeho setkání v den nástupu do nové funkce uvedl, že hlavním a bezprostředním cílem je obnovit důvěru veřejnosti v objektivitu a nezávislost rozhodování ÚOHS. Během asi čtyřicetiminutového sezení s novým předsedou jsme se dotkli rovněž často diskutované možnosti vzniku samostatného úřadu pro dohled nad zadáváním veřejných zakázek.

V této souvislosti Mlsna zdůraznil, že se staví jednoznačně proti této myšlence. Zakládání nových úřadů není podle jeho vyjádření řešením problémů, například nepomůže zkrátit délku řízení. Podstatný je proces s nastavením jasných, pevných lhůt, a to, jak funguje předávání materiálů mezi prvním a druhým stupněm. Předseda úřadu zároveň zmínil i krizi, která nás pravděpodobně čeká, a proto zřízovat novou instituci s minimální investicí 70 milionů korun a k tomu s dalšími náklady na provoz by nebylo vhodné. Ve srovnání s dnešním fungováním ÚOHS by to mohlo představovat nárůst o částku až sto milionů korun.

Pane předsedo, na své první tiskové konferenci jste se zmínil o zlepšení komunikace, o větší otevřenosti úřadu. Dá se tedy říct, že se vám antimonopolní úřad jevil zvenčí jako málo otevřený?

Pokud mohu mluvit jen za sebe, když jsem pracoval na ministerstvu vnitra, působil tento úřad skutečně jako nějaký uzamčený zámek, který příliš nekomunikuje s vnějším světem. V podstatě se jeho komunikace omezovala na tiskové zprávy, které byly velmi strohé, a to se domnívám, že antimonopolnímu úřadu udělalo špatný obraz.

Máte na mysli období, kdy byl předsedou antimonopolního úřadu Martin Pecina nebo pak jeho nástupce Petr Rafaj?

Myslím si, že se spíše jedná o období mého předchůdce, nikoliv tedy o období, které bylo ještě předtím.

Vzpomínám si, že když nastupoval do funkce Martin Pecina, tak rovněž hlásal snahu o větší otevřenost úřadu. Zároveň ale musím zmínit Pecinovo setkání s tehdejšími podnikatelem Andrejem Babišem na benzinovém čerpadle u Prahy. Může se předseda ÚOHS setkávat s politiky, s podnikateli?

Domnívám se, že se předseda antimonopolního úřadu může scházet s politiky, ale jen na půdě institucí, které jsou k tomu určeny. Nevidím nic špatného na tom, že jsem jako předseda navštívil Poslaneckou sněmovnu, kde se konal kulatý stůl, bylo to transparentní, dopředu ohlášené. Na setkání seděli zástupci všech parlamentních politických stran. Ptali se na mé vize, na první kroky. Myslím si, že to je legitimní, stejně jako je legitimní, když je předseda pozván na Hrad k panu prezidentovi nebo na jednání vlády kvůli projednání nějaké agendy. Jinak se domnívám, že k takovým setkáním mají sloužit oficiální prostory. Ani já jsem jako náměstek ministra neběhal po pražských kavárnách a neřešil tam úřední agendu. K tomu slouží jedině sídlo úřadu.

„Pražská kavárna“ je u nás velmi populární termín. Chci se vás ale zeptat na jinou záležitost, na mezinárodní spolupráci. Všiml jsem si, že jste na své první tiskové konferenci konkrétně zmínil ve světě uznávaný německý soutěžní úřad Bundeskartellamt. Vystudoval jsem německo-rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a potom jsem tam také patnáct let vyučoval předmět hospodářství v německy mluvících zemích. Samozřejmě němčina byla na tomto působišti pro kontakt důležitá a měli tam také dvojjazyčný program. Částečně jsme učili i v němčině a odtud pochází též můj pozitivní vztah k německému jazyku. Německý Bundeskartellamt je samozřejmě pro nás velmi důležitým partnerem. Chtěl bych připomenout, že německý soutěžní úřad udává v Evropě trendy v oblasti hospodářské soutěže.

Hodláte v dohledné době provést na antimonopolním úřadu nějaké zásadní personální změny?

Nějaké drobné změny v systemizaci chci provést již k 1. lednu nového roku 2021. Tyto změny se však budou týkat spíše sekretariátu předsedy. Hlavně, abych měl přímo pod sebou tiskového mluvčího, abych měl pod sebou rovněž personální oddělení úřadu. Pro zásadnější změny ve vedení úřadu si ale nechám odstup minimálně několika týdnů. Myslím si, že není potřeba být před vánočními svátky zbrklý.

V pořadí již pátý předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D., byl na přelomu let 2012 a 2013 ministrem bez portfeje a předsedou Legislativní rady vlády. Později působil kromě jiného ve funkci náměstka na ministerstvu spravedlnosti. Od roku 2015 až do svého jmenování předsedou ÚOHS řídil z pozice náměstka sekci legislativy, státní správy a územní samosprávy na ministerstvu vnitra. Mlsna působí i jako vysokoškolský pedagog. Ve funkci vystřídal Petra Rafaje, který byl nejdéle sloužícím předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Petr Rafaj, stál v čele ÚOHS od roku 2009, kdy vystřídal Martina Pecinu.

Autor: Kristián Chalupa

1.121. Alena Schillerová chce působit jako paní odvedle. Její Instagram je ale až moc „profi“

TISK, Datum: 31.12.2020, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 5, Autor: Michaela Ryšavá, Jana Klímová, Vydáno: 27 003, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2020 02:13, Čtenost: 145 603, Rubrika: Speciál, AVE: 267 219,77 Kč, Země: Česko, GRP: 1,62

Rekordní schodek státního rozpočtu, odborníci kritizující porušování pravidel při jeho sestavování a tisíce lidí postižených koronavirem pandemií. Při prohlášení Instagramu ministryně financí Aleny Schillerové jako by nic z toho neexistovalo. Úsměvy, zamýšlené výrazy, nové účesy. „Snaží se tím říct, že je nejlidštější ministryní či ministrem financí, jakého jste kdy zažili, člověk z masa a kostí, vysvětluje všechno tak, že to působí fajnově,“ říká politolog Jan Kubáček, který se specializuje na politický management a volební marketing.

Tím naráží i na dnes už legendární fotografii ministryně s pávem, u které sama Schillerová napsala: „Jsem úplně obyčejná ženská... dnes se jedné obyčejné právničky z Brna dostalo ocenění Nejvlivnější ženy Česka roku 2020,“ vzpomínala Schillerová na své začátky. I když lidé fotku sdíleli s ironickými komentáři, účel podle odborníků splnila. „Budí to emoce, mluví se o tom. O to marketingovému týmu ministryně jde,“ říká Alžběta Králová z Institutu politického marketingu.

Navíc cílovou skupinou nejsou ti, kteří si z ministryně dělají legraci, ale voličské jádro hnutí ANO, za něž je Schillerová ministryní. Právě s ním chtějí marketéři navázat užší vztah. „Podpora image je o vytvoření emocionálního vztahu, psychologického pouta s tím člověkem. Sledující má najednou pocit, že je to jeho vzdálený známý, člověk, se kterým si může popovídat, najednou to už není bernák, je to paní Alenka, která se hezky usmívá,“ říká vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Denisa Hejlová.

Podle Kubáčka si Schillerová prošla dobou, co je ve vládě, velkou změnou. „Na fotografiích po nástupu kabinetu Andreje Babiše vypadá Schillerová jako klasická úřednice, nyní je u ní patrná fixace na kadeřníka, která byla v zahraničí známá snad jen u Margaret Thatcherové,“ myslí si Kubáček.

Vládní kolegové Schillerové buď Instagram nemají, nebo příspěvky přidávají jen výjimečně. Ostatní politici ke komunikaci využívají spíše Twitter, kde sdělují své politické názory, prosazené změny. Taková aktivita na Instagramu není mezi politiky běžná ani ve světě.

„Na Instagramu jsou docela úspěšní manželé Obamovi, českým příkladem může být Dominik Feri, ale je pravda, že ten měl poměrně velkou základnu sledovatelů ještě předtím, než se stal poslancem. Nicméně i z dotazníku, který jsme dělali loni mezi studenty v Praze, vyšel jako jeden z nejvlivnějších lidí na Instagramu pro cílovou skupinu lidí okolo dvaceti let,“ říká Marie Heřmanová, antropoložka ze Sociologického ústavu Akademie věd ČR.

O tom, že by Schillerová mohla oslovit širší skupinu lidí, ale pochybuje. „Její Instagram je trochu moc profi, aranžovaný a málo spontánní na to, aby to mohlo být úspěšné,“ říká. Kouzlo Instagramu je podle ní právě v autenticitě, což Schillerové chybí. S tím souhlasí i analytik médií Josef Šlerka. „Velká část fotek jsou portréty, je vidět, že to fotí profesionál. Působí to tak celé umělé,“ dodává. Podle něj je profil Schillerové zvláštním mixem ministryně, která nabízí státní dluhopisy, a zároveň jistého life stylu statné padesátnice.

Profil Schillerové má nyní přes deset tisíc followerů. Zmíněný Feri má na Instagramu přes osm set tisíc příznivců a jednoho z nejúspěšnějších českých influencerů Leoše Mareše sleduje milion sto tisíc lidí. Naopak vládní kolegyně Schillerové, ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová (ČSSD), která je na sociálních sítích také poměrně aktivní, nasbírala zatím jen něco málo přes dva tisíce sledujících.

Sama ministryně již dříve uvedla, že se nesnaží dělat žádnou kampaň, Instagram ji jednoduše baví. „Já jsem si Instagram zřídila už v době, kdy jsem ještě nebyla v politice, tehdy pro rodinu a přátele, abychom si mohli sdílet fotky. A pak jsem přišla do politiky a propadla jsem tomu,“ uvedla ministryně pro Seznam Zprávy s tím, že si fotky od fotografů vybírá sama a příspěvky sama vymýšlí.

Její úřad dokonce v září tohoto roku podle informací Deníku N zaměstnal profesionálního fotografa Davida Šedivého, který kromě focení samotné ministryně dával i školení zaměstnancům ministerstva.

Podle odborníků je profil Aleny Schillerové součástí klasické permanentní kampaně, jenže tu by správně měl hradit rozpočet strany, nikoliv ministerstva financí. „Takhle kampaň ministryně platí daňoví poplatníci,“ říká Hejlová.

Se Schillerovou se redakci HN spojil nepodařilo, tiskové oddělení ministerstva ale kritiku odmítá. „Ministerstvo financí nevynakládá žádné finanční prostředky v souvislosti s aktivitami Aleny Schillerové na sociálních sítích. Svě účty si ministryně spravuje primárně sama,“ reagoval na dotazy tiskový mluvčí Michal Žurovec.

Zdroj blízký marketérům hnutí ANO tvrdí, že se nejedná o žádnou stranickou akci ani strategii. „To je prostě ona, její aktivita. Je to autentické. Ženská image,“ uvedl pro HN. Premiér Babiš ale často na profil ministryně odkazuje a na svém Facebooku vyzval i své fanoušky, aby Alenu Schillerovou sledovali.

Na fotografiích po nástupu kabinetu Andreje Babiše vypadá Schillerová jako klasická úřednice, nyní je u ní patrná fixace na kadeřníka, která byla v zahraničí známá snad jen u Margaret Thatcherové. Jan Kubáček politolog

: Michaela Ryšavá, Jana Klímová, autori@economia.cz

Foto autor: Foto: screenshoty Instagramu Aleny Schillerové

Foto popis: Hádejte, kde jsem? Ptá se na svém profilu Alena Schillerová. „O tom, že máme být o víkendu doma, jste neslyšela?“ Ptají se Schillerové pod příspěvkem lidí. Česko zrovna bylo na počátku druhé vlny.

Foto popis: Chvilka poezie V den výročí sovětské okupace se ministryně při cestě do Brna zasníla a z dobrého rozmaru vymyslela i několik veršů.

Foto popis: Rozevlátá ministryně Ve dnech, kdy ministerstvo mluví o opětovném uzavření služeb a omezení volnočasových aktivit Alena Schillerová zveřejnila fotku z Petřína s popiskem „Nedávná vzpomínka na babí léto“.

Foto popis: Ministryně v trávě Ani v létě nezapomněla Alena Schillerová na udržování kontaktu se svým publikem. Fotku doplnila hashtagem ženy podporují ženy.

Foto popis: Na cestě z Lán Touto fotografií ministryně oznamuje, že projednala snížení daní a vliv takového kroku na státní rozpočet s prezidentem republiky.

Foto popis: Úplně obyčejná ženská Legendární snímek Aleny Schillerové s pávem se dočkal i řady parodií. Třeba tu, jak páv anglicky říká, že by měla zastavit růst státního dluhu. A ministryně mu odpovídá: „Škoda že nerozumím řeči zvířat.“

1.122. Rurální sociolog Michal Lošťák: Pokud by stál zkolaboval, je lepší žít na venkově URL

WEB, Datum: 31.12.2020, Zdroj: flowee.cz, Strana: 0, Autor: Mlada Kadeřábková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2020 05:23, RU / měsíc: 126 773, Celková návštěvnost: 9 549, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,11

S profesorem sociologie Michalem Lošťákem o tom, jak pandemie mění města, zda je nyní lepší pro život venkov a jaké lekce

Server britské stanice BBC nedávno zveřejnil příběh investiční manažerky Joanny Coghlanové, která si v roce 2019 koupila nádherný byt v jedné londýnské luxusní čtvrti. Ten se ale během pandemie, kdy v něm strávila v kuse sedm týdnů, proměnil v noční múru. „Začala jsem ho nenávidět. Když přijdete o všechny možnosti, které prostředí kolem jinak poskytuje, tak si uvědomíte, že vlastně žijete jen ve skleněném boxu,“ řekla BBC Joanna, která dlouho nečekala a nyní už spokojeně žije v novém venkovském domě v hrabství Hertfordshire. A rozhodně nebyla jediná, koho stávající pandemie donutila začít pomýšlet na opuštění města.

Podle britské realitní kanceláře Rightmove se vyhledávání venkovských realit v červnu a červenci ve srovnání s minulým rokem zvýšilo o 126 %. Podobné trendy hlásil i řetězec realitních agentů Knight Frank. Můžeme dle těchto informací v budoucnu očekávat ještě silnější odliv obyvatel z měst, a to i v Česku? A jak může pandemie podobu současných měst ovlivnit? Nejen o tom jsme si po Skypu povídali s rurálním sociologem a prorektorem České zemědělské univerzity Michalem Lošťákem. U kázala podle vás pandemie lidem, že je lepší se přestěhovat na venkov než žít ve městě?

Ta otázka nemá jednoznačnou odpověď. Samozřejmě, že z hlediska kontaktů mezi lidmi, které jsou dneska v době pandemie klíčové, je jejich počet menší na venkově. Proto tam odcházejí lidé, kteří se chtějí cítit bezpečněji. Takže tu evidentně nějaká snaha vyhnout se zbytečné velkému množství lidí z jejich strany je.

Od 70. až 80. let procento obyvatel žijících v evropských městech neroste takovým tempem jako dříve, někde se i snižuje. Nicméně se objevují i tací, kteří se odstěhovali, a nyní už jim ty kontakty naopak pomalu začínají scházet. A zvláště v tomto období dlouhých večerů, kdy už není tolik práce na zahrádkách nebo možností procházek v přírodě, to myslím zase začíná být aktuální. Takže možná mnoho lidí ještě své rozhodnutí přehodnotí.

Na Západě panují obavy, že z důvodu pandemie by se mohla města nebo jejich určité části, například ty kancelářské, postupně začít vyliďňovat. To tedy podle vás zatím nehrozí?

Zásadní vyliďňování měst jako takových asi ne. Na poslední přednášce před Vánoci jsem studentům představoval takzvanou saturační křivku, která ukazuje, že už někdy od 70. až 80. let procento obyvatel žijících v evropských městech neroste takovým tempem jako dříve, někde se i snižuje. Ano, někteří lidé z měst odcházejí, ale jen malá část z nich přímo do venkovských oblastí. Hodně se lidé stěhují spíše do zázemí menších měst, což je příklad klasické suburbanizace. U nás vznikají satelitní městečka, přičemž centra měst se samozřejmě mohou vyliďňovat, ale to rozhodně nesouvisí pouze s pandemií.

Co se týká vyliďňování určitých částí měst spojených třeba s kancelářskými prostory, to se u nás samozřejmě teď začíná víc projevovat. Nicméně třeba v Německu se o tom už mluvilo někdy v 90. letech. Tamní firmy vědí, že je pro ně lepší mít sídlo a kanceláře někde v příměstské části než v centru města, protože příměstská část je z dopravního hlediska dostupnější.

Ohledně pandemie se ještě naskytá otázka, jak dalece bude dlouhodobě fungovat ten přechod na home office. Už jsem i četl články o lidech, kteří byli rádi, že z home office mohou jít alespoň na pár dní do kanceláře, zvláště když mají například malé děti. A to vidím i tady na univerzitě, že kolegyně a kolegové přijedou raději sem, než aby učili na dálku z domova.

Už nyní se mluví o třetí vlně, ale také o tom, že vlivem globálního oteplování mohou vzniknout další viry a další pandemie.

Donutí to města, aby se postupně transformovala, třeba aby nekumulovala na jedno místo ony kancelářské budovy, aby lidé zkrátka nežili tak „natěsno“?

Takovouto radikální změnu, novou situaci, kdy staré už neplatí a my ještě nevíme, co máme dělat příště, bychom nazvali oknem příležitosti. V situaci radikálních změn se často objeví nové příležitosti, které třeba jenom dosud dřímaly někde zapomenuté, a teď najednou zjišťujeme, že představují nějaký potenciál do budoucna. V listopadu jsme se jako Česká zemědělská univerzita účastnili jedné společné aktivity prestižních evropských univerzit podobného zaměření. A tam se vážně debatovalo o tom, jestli tato pandemie neznamená bod, z něhož již není návratu do toho způsobu výuky, který jsme praktikovali ještě na počátku roku 2020.

My jsme to řešili ve vztahu k výuce, nicméně myslím, že podobně to může platit i ve vztahu k městům, ale vlastně i k venkovu a mnoha dalším oblastem života. Příkladem je i cestování. Já byl loni v zahraničí asi čtyřicetkrát, letos jen třikrát, a to ještě před pandemií. Už teď tedy k určitým velkým změnám dochází, jen je otázkou, zda a jak se ukotví do toho původního systému, který tu před pandemií existoval, nebo jestli jej celý promění. To už by ale spíše bylo věštění z křišťálové koule, protože nevíme, jak budou jednotlivci na tuto situaci reagovat.

Jak se díváte na otázku bezpečnosti na vesnici versus ve městě? Z toho hlediska, předpokládám, vychází venkov lépe?

Kdybych začal teoreticky, tak existuje několik konceptů, které popisují vztah venkova a města. Ten, který stále ještě převládá, je koncept kontinua, kde na jedné straně stojí město, na druhé venkov a vše je tam jasně dané, tedy výhody, nevýhody a podobně. Nicméně teď se začíná více mluvit o takzvané konvergenci a divergenci a o tom, že není jednoduché stanovit, co je dobré a špatné. Například z jednoho úhlu pohledu může něco působit jako nevýhoda a z jiného úhlu to může být velká výhoda. A bezpečnost je klasický příklad.

Současná města zaujímají asi dvě procenta zemského povrchu, ale využívají více než tři čtvrtiny přírodních zdrojů naší planety. Řeknete si, nějaká zapadlá „díra u Hanušovic“, tam chybí infrastruktura, vybavenost a tak dále. Ale možná absence sofistikované infrastruktury, která ve městech poskytuje zabezpečení tamním obyvatelům, může z jiného pohledu činit život na vesnici mnohem bezpečnějším. Podívejte se třeba na teroristy, kde útočí. Ti by si těžko vybrali nějakou odlehlou vesničku v horách, ale jdou do center velkých měst, protože mediální dopad takového útoku je vždycky mnohem větší. A to samozřejmě nemluvím o tom, že na venkově může díky nižší koncentraci neanonymních lidí spíše vzniknout komunita, kde si lidé mohou navzájem pomáhat a důvěřovat.

O bezpečnosti se nyní mluví i z hlediska potravin. Mají současná města dostatek možností na to, aby v případě potřeby mohli lidé produkovat své vlastní potraviny? Jak se tyhle věci řešily v jiných státech, kde podobné problémy vznikly?

Archeologická zjištění ukazují, že obyvatelé měst třeba v Indii, v Angkoru či v Konstantinopoli sami produkovali potraviny. Tedy to, co se dnes nazývá městským zemědělstvím, bylo už dávno součástí městského života. Současná města zaujímají asi dvě procenta zemského povrchu, ale využívají více než tři čtvrtiny přírodních zdrojů naší planety. A asi polovina takzvané ekologické stopy měst je tvořena produkcí a spotřebou potravin jako celku.

Došlo tedy k oddělení produkce potravin, která se koncentruje na venkově, a jejich spotřeby, která se soustředí ve městech. Jako reakce na toto rozdělení se objevují takzvané alternativní potravinové řetězce, které město a venkov přímo propojují. To jsou nám známé farmářské trhy, kdy zemědělec pravidelně dodává svým zákazníkům v „bedýnce“ potřebné množství sezónní zeleniny, komunitou podporované zemědělství, kdy třeba zemědělec přímo vykrmuje vepřička pro lidi z města, kteří na tento výkrm přispívají, nebo přímé dodávky ovoce nebo zeleniny do škol či nemocnic, což je třeba poměrně rozšířené v Nizozemí. Takže by dnešní města ono pěstování pro své obyvatele jako v Angkoru či Konstantinopoli už nezvládla?

Města jako taková opravdu dnes nemají dostatek kapacit, aby produkovala všechny potraviny, které se v nich zkonsumují. Tak tomu je minimálně v režimu, jaký dnes existuje, kdy jsou města funkčně provázána s venkovem jako prostorem produkce potravin. Hypoteticky se můžeme ptát, co by se stalo, kdyby toto provázání bylo zásadně přerušeno. Pak by městům nezbyvalo

nic jiného než hledat způsoby, jak si lidé v nich mohou sami produkovat potraviny. Ale obávám se, že jenom zahrádky by to pro všechny obyvatele měst nevyřešily. Možná by pomohly jen těm, kteří je vlastní.

prof. PhDr. Michal Lošťák, Ph.D.

Působí na České zemědělské univerzitě (ČZU) v Praze jako profesor rurální sociologie a prorektor pro mezinárodní vztahy.

Doktorské studium ukončil na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v oboru sociologie. Ve své pedagogické a vědeckovýzkumné činnosti se zabývá problematikou rozvoje venkova, socioekonomickým kontextem jídla a potravin a otázkami inovací ve vztahu k udržitelnosti životního prostředí, hospodářství a společnosti. Je v čele mezinárodní sítě vysokých škol pod názvem CASEE, která sdružuje univerzity podobného zaměření jako ČZU působící v zemích středí a jihovýchodní Evropy.

Zároveň se podílí i na vedení další podobné sítě evropských univerzit pod názvem Euroleague for Life Sciences.

Kdysi na Kubě, když tam už rozpadající se Sovětský svaz omezil svou pomoc, měli na balkónech domů v Havaně slepice, aby měli co jíst. Jiná alternativa může být umělé jídlo – o masu ze zkumavky se již ví a začíná být produkováno. Ale ironicky poznamenávám, že nevím, jak dalece se takové maso bude odlišovat od univerzální hnědé omáčky a neironicky můžeme uvažovat, jaké dopady by tato skutečnost měla na celý sektor zemědělství. Podobně jako třeba v případě, kdybychom měli přejít na konzumaci hmyzu.

Tady ale může být rozpor se současnou definicí potravinové bezpečnosti, která kromě jiného předpokládá přístup k potravinám, jež odpovídají našim preferencím. A u hmyzu si nejsem jistý, jestli to je u nás preferovaná potravina jako třeba vepřový bůček.

Nedávno jsem v té souvislosti mluvil s prezidentem Agrární komory o tom, že potravinová bezpečnost je zejména v současné nejisté době pro Česko naprosto zásadní. Souhlasíte?

Ano, potravinová bezpečnost je samozřejmě velmi důležitá, právě zde bych však spíš mluvil o takzvané potravinové suverenitě. Což znamená zamyslet se nad tím, jak mohu mít jako spotřebitel co největší kontrolu nad celým potravinovým řetězcem. Nyní je to tak, že jdu do obchodu, tam vidím cenu a vlastně ani nevím, proč je taková, jaká je. Nevím, za kolik třeba květák prodal zemědělec tomu výkupci, za kolik ho pak koupil zprostředkovatel velkoskladu a tak dále. Ty informace prostě nemám a stejně tak ani restauratěři, zpracovatelé, prodejci ani zemědělci.

O tom by se právě mělo hodně mluvit a snad tomu pandemii i nějak víc napomůže, že otevře okno příležitostí pro reorientaci těch zemědělsko-potravinových řetězců, aby nad nimi měly větší kontrolu všechny jejich články. Tím by vlastně došlo k větší demokratizaci celého toho systému. Byla by to situace, ve které by se, kdybych parafrázoval Komenského slova ve známé písni Marty Kubišové, vrátila kontrola a vláda nad celým procesem z pole až na talíř těm, kteří se jej účastní – tedy od zemědělců až po spotřebitele.

Kdybyste si vy měl sám vybrat, kde je jednodušší během krize žít, zda ve městě či na venkově, tak co byste zvolil?

Víte, hodně záleží na tom, o jakou krizi či pandemii se bude jednat. Kdybych vzal v potaz to, co se děje v Česku nyní, myslím, že pořád to žít ve městě nepřináší zas až taková negativa. Otázka samozřejmě je, co by se stalo, kdybych byl nucený si potraviny sám vyprodukovat. V případě, že by nějak zkolaboval státní systém, doprava, mobilita, zásobování potravinami a obecně vůbec nefungovala kritická infrastruktura, pak bude asi lepší žít na venkově, protože ten byl vždycky soběstačnější. Takže asi záleží na síle té dané krize a ta v dnešní době může pro každého znamenat něco jiného. Jak řekl americký sociolog William Isaac Thomas už někdy ve dvacátých letech minulého století: „Když si člověk definuje situaci jako reálnou, potom je pro něj reálná ve všech svých důsledcích.“ Pokud si tedy někdo řekne, že je pro něj lepší a bezpečnější venkov, tak to tak z jeho pohledu opravdu bude. To samé v případě města.

V čem vidíte největší potenciál této doby? A nemusí se to týkat jen vašeho oboru...

Myšlím, že nyní jsme ve fázi, kdy můžeme experimentovat, testovat nové možnosti. Možná by postmodernisté řekli, že dnes je všechno možné, vše je fragmentované, nic nemá řád. Dříve si člověk mohl život víc „nalajnovat“. Podívejte se třeba ve filmu Jak básníkům chutná život, kdy učitel Hájek ukazuje síťový graf doktorovi Šafránkovi a říká, že pokud bude vzestup cen rovnoměrný, koupí si první automobil za pět a tři čtvrtě roku, po svatbě je naplánovaná první dovolená v Jugoslávii a první dítě. Ve výsledku tak následují samá pozitivita a sociální jistoty. A na deset let dopředu.

Jenže dneska člověk ani neví, co bude příští pondělí. A to je možná právě ta největší zkušenost, kterou máme. Zvyknout si na to, že věci mohou být úplně jinak a že třeba nakonec budeme muset odejít na vesnici a interpretovat si tím Thomasovým teorémem, že je to tak pro mě nejlepší. Až všechno odezní, bude určitě velmi zajímavé tuto dobu reflektovat, protože přerod společnosti v řadě oblastí, o kterém se mluvilo, že proběhne během 15 až 30 lety, se najednou bude dít třeba za tři roky. A to se všemi kládnými, ale bohužel i zápornými aspekty.

Reklama

Reklama

foto: Archiv Michala Lošťáka, zdroj: Česká zemědělská univerzita